

Holy Bible

Aionian Edition®

Türkçe Açık Lisans Temel İncil
Turkish Open License Basic Bible

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ®

Türkçe Açık Lisans Temel İncil
Turkish Open License Basic Bible

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 5/20/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Biblica, Inc., 2023

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Türkçe at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Türkçe at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Matta	11
Markos	37
Luka	53
Yuhanna	81
Elçilerin İşleri	102
Romalılar	130
1 Korintliler	142
2 Korintliler	153
Galatyalılar	161
Efesliler	165
Filipililer	169
Koloseliler	172
1 Selanikliler	175
2 Selanikliler	178
1 Timoteos	180
2 Timoteos	183
Titus	186
Filimon	188
İbraniler	189
Yakup	198
1 Petrus	201
2 Petrus	204
1 Yuhanna	206
2 Yuhanna	209
3 Yuhanna	210
Yahuda	211
Vahiy	212

APPENDIX

Reader's Guide

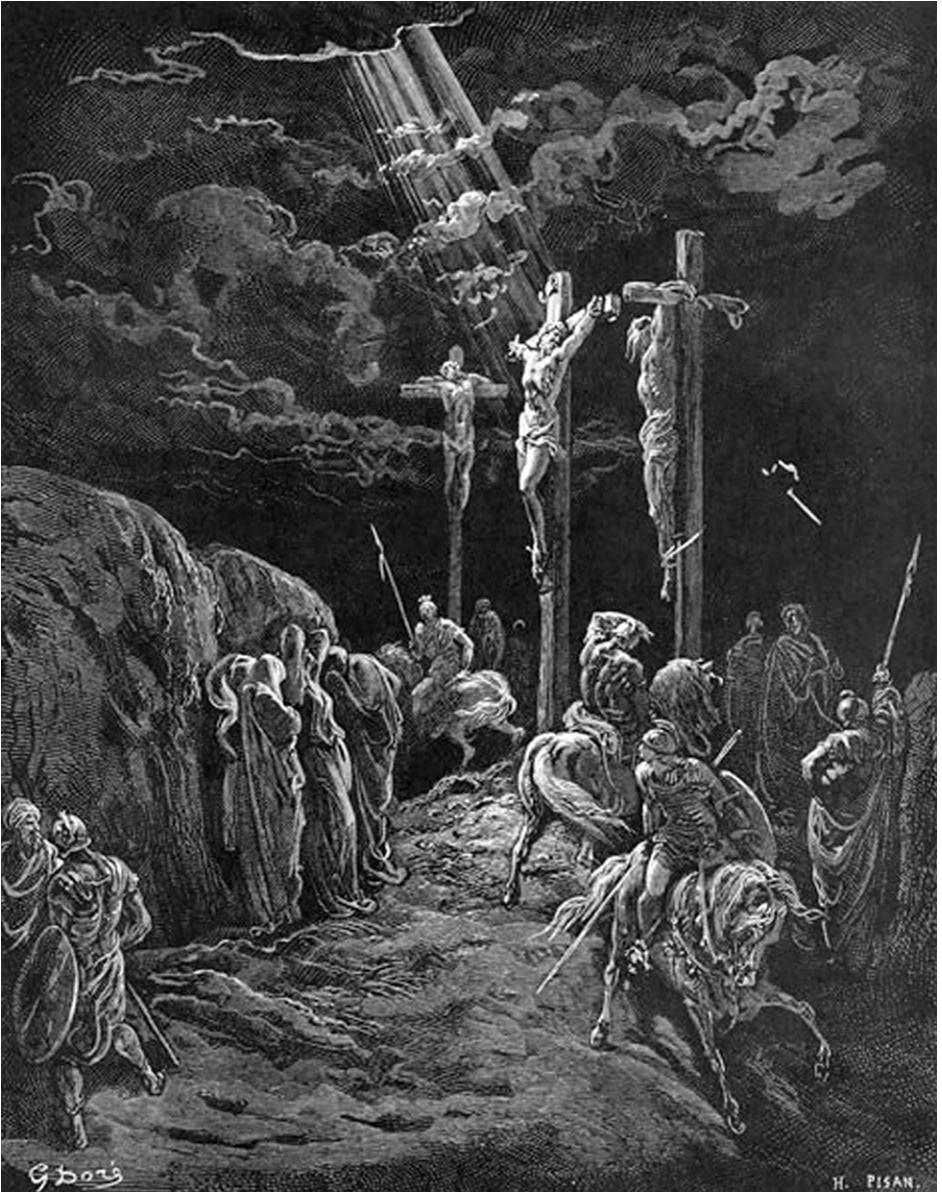
Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

O zaman İsa şöyle dedi: “Baba, onları bağışla. Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” Askerler
İsa’nın elbiselerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.
Luka 23:34

Matta

1 İbrahim'in ve Davud'un soyundan gelen İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir: **2** İbrahim, İshak'ın babasıydı. İshak, Yakub'un babasıydı. Yakub, Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı. **3** Yahuda, Tamar'dan doğan Peres ve Zerah'in babasıydı. Peres, Hesron'un babasıydı. Hesron, Ram'ın babasıydı. **4** Ram, Amminadav'ın babasıydı. Amminadav, Nahşon'un babasıydı. Nahşon, Salmon'un babasıydı. **5** Salmon, Rahav tarafından Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut tarafından Oved'in babasıydı. Oved, İşay'ın babasıydı. **6** İşay, Kral Davud'un babasıydı. Davud, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı. **7** Süleyman, Rehavam'ın babasıydı. Rehavam, Aviya'nın babasıydı. Aviya, Asa'nın babasıydı. **8** Asa, Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat, Yehoram'ın babasıydı. Yehoram, Uzziya'nın babasıydı. **9** Uzziya, Yotam'ın babasıydı. Yotam, Ahaz'ın babasıydı. Ahaz, Hizkiya'nın babasıydı. **10** Hizkiya, Manaşe'nin babasıydı. Manaşe, Amon'un babasıydı. Amon, Yoşiya'nın babasıydı. **11** Yoşiya, Yekonya ve kardeşlerinin babasıydı. Bunlar, İsrail halkının Babil'e sürüldüğü zaman doğdular. **12** Yekonya, halk Babil'e sürüldükten sonra doğan Şealtiyel'in babasıydı. Şealtiyel, Zerubbabil'in babasıydı. **13** Zerubbabil, Avihud'un babasıydı. Avihud, Elyakim'in babasıydı. Elyakim, Azor'un babasıydı. **14** Azor, Sadok'un babasıydı. Sadok, Ahim'in babasıydı. Ahim, Elihud'un babasıydı. **15** Elihud, Elazar'ın babasıydı. Elazar, Mattan'ın babasıydı. Mattan, Yakub'un babasıydı. **16** Yakub, Meryem'in kocası olan Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih diye bilinen İsa doğdu. **17** Böylece İbrahim'den Davud'a kadar on dört kuşak, Davud'dan İsrail halkının Babil'e sürüldüğü zamana kadar da on dört kuşak vardır. Halkın Babil'e sürüldüğü zamandan Mesih'e kadar yine on dört kuşak vardır. **18** İsa Mesih'in doğması şöyle oldu: O'nun annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Onlar birleşmeden önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. **19** Meryem'in nişanlısı Yusuf iyi bir adamdı. Meryem'i halkın gözünde rezil etmek istemedi. Bunun için nişanı sessizce bozmak niyetindeydi. **20** Yusuf tam bunu düşünürken, Rabbin bir meleği ona rüyada göründü. Ona, "Ey Davud oğlu Yusuf" dedi. "Meryem'i karın olarak yanına almaktan korkma. Çünkü ondaki bebek Kutsal Ruh'tandır. **21** O bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak." **22** Bütün bunlar,

Rabbin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: **23** "İşte bakire kız gebe kalacak, bir oğul doğuracak. O'nun adını İmmanuel koyacaksınız." İmmanuel, "Allah bizimle" demektir. **24** Yusuf uykudan kalkınca, Rabbin meleğinin ona buyurduğu gibi yaptı. Meryem'i karısı olarak yanına aldı. **25** Ama Meryem oğlunu doğurana kadar Yusuf onunla birleşmedi. Çocuğun adını İsa koydu.

2 İsa, Kral Hirodes'in zamanında, Yahudiye'deki Beytlehem kasabasında doğdu. Bundan sonra yıldızbilimciler doğudan Yerusolım şehrine geldiler. **2** Şunu sordular: "Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Çünkü onun yıldızının yükseldiğini gördük ve yere kapanarak ona saygı göstermeye geldik." **3** Bunu işitince, Kral Hirodes ve onunla birlikte bütün Yerusolım halkı telaşa düştü. **4** Kral bütün başrahipleri ve halkın Tevrat uzmanlarını bir araya topladı. Onlardan Mesih'in nerede doğacağını öğrenmek istedi. **5** Krala şunu söylediler: "Yahudiye'deki Beytlehem kasabasında. Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: **6** 'Sen, Yahuda topraklarında bulunan Beytlehem, Yahuda liderleri arasında en önemsiz kasaba değilsin. Çünkü halkım İsrailoğullarını güdecek lider senden çıkacak.'" **7** Ondan sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırdı. Yıldızın onlara tam olarak ne zaman göründüğünü sordu. **8** Sonra onları Beytlehem'e gönderirken şunları söyledi: "Oraya varınca çocuğu dikkatle arayın. Bulduktan sonra bana haber yollarayın. Ben de gelip yere kapanarak ona saygı göstereyim." **9** Yıldızbilimcileri kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Yükselişini gördükleri aynı yıldız onların önünden gitti. En sonunda çocuğun bulunduğu evin üstünde durdu. **10** Yıldızı görünce olağanüstü büyük bir sevinç duydular. **11** Eve girip çocuğu ve annesi Meryem'i gördüler. Yere kapanıp çocuğa saygı gösterdiler. Sandıklarını açıp O'na hediyeler verdiler. Bunlar altın ve günnük ile mür denen değerli kokulardı. **12** Allah onları bir rüyada Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyardı. Bu sebeple memleketlerine başka yoldan döndüler. **13** Yıldızbilimciler gittikten sonra, Rabbin bir meleği rüyada Yusuf'a göründü ve ona şöyle dedi: "Kalk, çocuğu ve annesini al. Mısır'a kaç. Ben sana haber verene kadar orada kal. Çünkü Hirodes bu çocuğu öldürmek istiyor. Yakın zamanda onu aramak için adamlar gönderecek." **14** Yusuf geceleyin kalkıp çocuğu ve annesini aldı ve Mısır'a gitmek için

yola çıktı. **15** Hirodes ölünceye kadar orada kaldı. Böylece Rabbin, peygamberin ağzıyla söylediği şu söz yerine geldi: “Oğlumu Mısır’dan geri çağırdım.” **16** Hirodes yıldızbilimcilerin onu aldattığını anlayınca, öfkeden kudurdu. Kral çocuğun doğduğu zamanı yıldızbilimcilerden öğrenmişti. Bu yüzden hemen askerler gönderip Beytlehem ve çevresindeki köylerde iki yaşından küçük bütün erkek çocukları öldürttü. **17** Böylece Allah’ın Yeremya Peygamber’in ağzıyla söylediği şu söz yerine gelmiş oldu: **18** “Rama’da bir ses işitildi, ağlama ve acı bir feryat sesi. Rahel, çocukları için ağlıyor. Avutulmak istemiyor, çünkü onlar yok oldular.” **19** Hirodes öldükten sonra Rabbin bir meleği Yusuf’a rüyada göründü. Yusuf daha Mısır’daydı. **20** Melek ona şöyle dedi: “Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrail topraklarına dön. Çünkü çocuğun canını almak isteyenler öldü.” **21** Yusuf kalktı, çocuğu ve annesini aldı ve İsrail topraklarına döndü. **22** Ama Hirodes’in yerine oğlu Arhelas’ın Yahudiye kralı olduğunu işitti. O zaman Yusuf oraya dönmeye korktu. Allah tarafından bir rüyada uyarılınca, Celile topraklarına çekildi. **23** Gidip Nasıra denilen bir kasabaya yerleşti. Böylece peygamberlerin aracılığıyla söylenen “O’na Nasıralı diyecekler” sözü yerine geldi.

3 Bir süre sonra Vaftizci Yahya Yahudiye’nin ıssız yerlerine gidip vaaz etmeye başladı. **2** Şöyle diyordu: “Tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yaklaştı.” **3** Allah’ın Peygamber Yeşaya aracılığıyla haber verdiği kişi Yahya’dır. Yeşaya şöyle demişti: “İssiz yerlerde sesini yükselten biri, ‘Rabbin yolunu hazırlayın, geçeceği yerleri düz yapın!’ diyor.” **4** Yahya deve tüyünden elbise giyerdi ve belinde deriden bir kayış vardı. Yemek olarak çekirge ve yaban balı yerdı. **5** O vakit Yeruslaim’den bütün Yahudiye’den ve Şeria ırmağının çevresinden halk ona akın etti. **6** Onlar günahlarını açıkça söyleyip Yahya’nın eliyle Şeria ırmağında vaftiz oldular. **7** Ferisilerden ve Sadukilerden de bir sürü kişi vaftiz olmak için Yahya’ya geldi. Yahya bunu görünce onlara şöyle dedi: “Ey yılan soyu! Allah’ın vereceği cezadan kaçabileceğinizi kim söyledi? **8** Bunun için tövbenize layık meyve verin. **9** Kendi kendinize, ‘Atamız İbrahim’dir’ demeye kalkmayın. Ben size diyorum ki, Allah şu taşlardan bile İbrahim’e çocuklar yaratabilecek güçtedir. **10** Balta artık ağaçların köküne dayandı. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacak. **11** Tövbe edesiniz diye

ben sizi suyla vaftiz ediyorum. Ama benden sonra gelen benden daha güçlü. Ben O’nun ayaklarından sandaletlerini çıkarmaya layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek. **12** Küreği elindedir. O kürekle harman yerini temizleyip buğdayını ambara toplayacak. Ama samanı hiç sönmeyen ateşle yakacak.” **13** O sırada İsa Celile bölgesinden Şeria ırmağına, Yahya’nın yanına, onun eliyle vaftiz olmak için geldi. **14** Ama Yahya O’na şu sözlerle engel olmak istedi: “Benim senin tarafından vaftiz edilmem lazım. Yine de sen bana geliyorsun!” **15** Ama İsa ona şöyle cevap verdi: “Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz lazım.” Bunun üzerine Yahya İsa’nın dileğine razı oldu. **16** Vaftiz olur olmaz İsa sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Allah’ın Ruhunun bir güvercin gibi inip kendi üzerinde durduğunu gördü. **17** Gökten bir ses şöyle dedi: “Bu benim sevgili Oğlum’dur. O’ndan memnunum.”

4 Ondan sonra Kutsal Ruh, İsa’yı ıssız yerlere götürdü. Orada İblis O’nu günaha düşürmeye çalışacaktı. **2** İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. **3** O’nu deneyen İblis gelip dedi ki: “Eğer Allah’ın Oğlu’ysan, emret, şu taşlar ekmek olsun.” **4** İsa ona şöyle cevap verdi: “‘İnsan sadece ekmekle yaşamaz, Allah’ın ağzından çıkan her bir sözle yaşar’ diye Tevrat’ta yazılmıştır.” **5** Bunun üzerine İblis İsa’yı kutsal şehir Yeruslaim’e götürdü. O’nu tapınağın en yüksek yerine çıkardı **6** ve O’na şöyle dedi: “Eğer Allah’ın Oğlu’ysan, kendini aşağı at. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Seni korumaları için meleklerine buyruk verecek. Ayağın taş çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaktı.’” **7** İsa ona şu cevabı verdi: “‘Allahınız Rabbi denemeyin’ diye de yazılmıştır.” **8** İblis bu sefer İsa’yı çok yüksek bir dağa götürdü. O’na dünyanın bütün ülkelerini ve onların görkemini gösterdi. **9** O’na şöyle dedi: “Eğer yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim.” **10** Bunun üzerine İsa ona şöyle dedi: “Çekil önümden Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Allahınız Rabbe tapının, yalnız O’na hizmet edin.’” **11** Bundan sonra İblis İsa’dan ayrıldı. Melekler de gelip İsa’ya hizmet ettiler. **12** İsa Yahya’nın tutuklandığını öğrenince, Celile bölgesine çekildi. **13** Nasıra kasabasından ayrılıp Kefernahum’a yerleşti. Kefernahum göl kenarında, Zevulun ve Naftali topraklarının arasındaki sınırda bulunuyordu. **14**

Böylece Allah'ın Peygamber Yeşaya'nın aracılığıyla söyledikleri yerine geldi: **15** “Zevulun ve Naftali toprakları, denize inen yol, Şeria Irmağı'nın ötesi, diğer milletlerin yaşadığı Celile! **16** Karanlıkta yaşayan halk, büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgesinde olan bölgede oturanların üzerine şafak doğdu.” **17** O zaman İsa vaazında halka şunları duyurmaya başladı: “Tövbe edin! Çünkü Göklerin Krallığı yaklaştı!” **18** İsa Celile Gölü'nün kenarında gezinirken iki kardeş gördü. Biri Petrus takma adıyla tanınan Simun, öbürü de onun kardeşi Andreas'tı. Göle ağ atıyorlardı, çünkü balıkçıydılar. **19** İsa onlara şöyle dedi: “Peşimden gelin! Sizi bana insan kazanan balıkçılar yapacağım” **20** Anında ağlarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler. **21** İsa oradan ilerleyince, başka iki kardeş gördü. Onlar Zebedi'nin oğlu Yakub ve onun kardeşi Yuhanna'ydı. Babaları Zebedi ile birlikte teknedeydiler, ağlarını tamir ediyorlardı. İsa onları da çağırdı. **22** Onlar da hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler. **23** İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Halkın toplantı yerlerinde vaaz edip göksel krallık hakkındaki Müjde'yi duyurdu. Halkın arasında her türlü hastalığı ve sakatlığı iyileştirdi. **24** O'nun adı bütün Suriye'ye yayıldı. Çeşitli hastalıklara tutulanları, acı içinde kıvrananları, cinlileri, saralıları ve felçlileri O'na getirdiler. İsa da onları iyileştirdi. **25** Celile ve Dekapolis bölgelerinden, Yeruşalim'le Yahudiye'den ve Şeria ırmağının ötesinden gelen büyük kalabalıklar O'nun arkasından gidiyordu.

5 İsa kalabalıkları görünce bir tepeye çıktı. Oturduktan sonra, öğrencileri O'nun yanına geldiler. **2** İsa da onlara şöyle vaaz etmeye başladı: **3** “Ne mutlu ruhsal fakirlere! Çünkü Göklerin Krallığı onlarındır. **4** Ne mutlu yas tutanlara! Çünkü onlar teselli bulacaklar. **5** Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar. **6** Ne mutlu doğruluğa acıkmış ve susamış insanlara! Çünkü onlar doyacaklar. **7** Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlara da merhamet edilecek. **8** Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Allah'ı görecekler. **9** Ne mutlu barış getirenlere! Çünkü onlara Allah evlatları denecek. **10** Ne mutlu doğru olanı yaptıkları için eziyet görenlere! Çünkü Göklerin Krallığı onlarındır. **11** Benim yüzümden insanlar size hakaret ve eziyet ettikleri zaman ne mutlu size! Hakkınızda yalan yere her türlü kötü söz söylediklerinde size ne mutlu! **12**

Sevinin, şen olun, çünkü gökte ödülünüz büyük olacak. Zaten sizden önceki peygamberlere de aynı şekilde eziyet ettiler. **13** Dünyanın tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını kaybederse, tekrar ona nasıl tuz tadı verilebilir? O artık dışarı atılmak ve insanların ayakları altında çiğnenmekten başka bir işe yaramaz. **14** Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepe üzerine kurulan şehir saklı kalmaz. **15** Kimse de bir lamba yakıp onu bir kabin altına koymaz. Hayır, onu lambalığa koyar ve evdeki herkese aydınlık verir. **16** Aynı bunun gibi, sizin ışığınız da insanların gözü önünde parlasın. Öyle ki, yaptığınız iyilikleri görüp gökteki Babanız'ı yüceltsinler. **17** Sakın Tevrat'ı ya da peygamberlerin yazdıklarını ortadan kaldırmaya geldiğimi sanmayın. Ben onları ortadan kaldırmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söylüyorum: Yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey yerine gelmeden, Tevrat'tan tek bir ufak harf ya da çizgi bile asla yok olmayacak. **19** Bu sebeple, her kim bu buyrukların en ufağını bozup insanlara da aynısını yapmayı öğretirse, o kişi Göklerin Krallığı'nda önemsiz sayılacak. Ama onları kim yerine getirip başkalarına öyle yapmayı öğretirse, o kişiye Göklerin Krallığı'nda önemli denilecek. **20** Çünkü size şunu söylüyorum: Doğruluğunuz Tevrat uzmanlarının ve Ferisilerin doğruluğundan daha üstün olmazsa, Göklerin Krallığı'na asla giremezsiniz. **21** Atalarımıza 'Adam öldürmeyin!' ve 'Kim adam öldürürse, yargılanacak' denildiğini işittiniz. **22** Ancak ben size şunu diyorum: Kardeşine öfkelenen herkes yargılanmayı hak edecek. Kardeşine boş kafalı diyen, Meclis'in önünde hesap verecek. Birine aptal diyen kişi, cehennem ateşini hak edecek. (Geenna g1067) **23** Sen kurban yerinde Allah'a bir adak getirirken, kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu hatırlarsan, **24** o vakit adağını kurban yerinin önünde bırak ve git. Önce kardeşinle barış, sonra dön ve adağını sun! **25** Senden davacı olan kişiyle bir an önce, henüz yoldayken anlaş. Öyle ki, o seni yargıca vermesin. Yargıç da seni gardiyana teslim etmesin, o da seni hapishaneye atmasın. **26** Sana doğrusunu söylüyorum: borcunu son kuruluşuna kadar ödemedi oradan çıkamazsın. **27** 'Zina etmeyin!' denildiğini işittiniz. **28** Ama ben size diyorum: her kim bir kadına bakarsa ve onda gözü kalırsa, o kişi zaten yüreğinde zina etmiştir. **29** Sağ gözün seni iman yolundan saptırırsa, onu çıkar at! Bütün bedeninin cehenneme atılacağına bedeninin bir parçasının yok olması senin için daha iyidir. (Geenna

g1067) 30 Sağ elin seni iman yolundan saptırırsa, onu kes at! Bütün bedeninin cehenneme atılacağına bedeninin bir parçasının yok olması senin için daha iyidir. (**Geenna g1067) 31** Şöyle de denildi: 'Karısını boşayan adam ona bir boşanma kâğıdı versin.' **32** Ama ben size diyorum ki, her kim karısını evlilik dışı seksüel ilişkiden başka bir sebeple boşarsa, o kadının zina işlemesine sebep olur. Hem de, kim boşanmış kadınla evlenirse, zina işlemiş olur. **33** Atalarımıza, 'Yalan yere yemin etmeyin, Rabbin huzurunda ettiğiniz yeminleri yerine getirin' denildiğini de işittiniz. **34** Ama ben size diyorum ki: hiç yemin etmeyin! Gök üzerine yemin etmeyin, çünkü gök Allah'ın tahtıdır. **35** Yeryüzü üzerine de yemin etmeyin, çünkü yeryüzü Allah'ın ayaklarının basamağıdır. Yeruşalim üzerine yemin etmeyin, çünkü Yeruşalim Büyük Kral'ın şehridir. **36** Kendi başınızın üzerine de yemin etmeyin, çünkü saçınızın tek bir telini bile ak, ya da kara yapamazsınız. **37** Söylemek istediğiniz söz evet ise, 'evet' deyin, hayır ise 'hayır' deyin. Ondan ötesi Şeytan'dandır. **38** 'Göze göz, dişe diş' denildiğini işittiniz. **39** Ama ben size diyorum ki: size kötülük yapana karşı direnmeyin. Hayır, kim sağ yanağınıza bir tokat atarsa, ona öbür yanağınızı da çevirin. **40** Size karşı dava açıp gömleğinizi almak isteyen paltonuzu da verin. **41** Sizi bin adım gitmeye zorlayan adamla iki bin adım gidin. **42** Sizden dileyene verin. Ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin. **43** 'Komşunuzu sevin, ama düşmanınızdan nefret edin!' denildiğini işittiniz. **44** Ama ben size diyorum: düşmanlarınızı sevin, size eziyet edenler için dua edin. **45** Öyle ki, gökteki Babanız'ın evlatları olasınız. Çünkü O güneşini hem kötülerin, hem de iyilerin üzerine parlatır. Hem doğru olanlara, hem de doğru olmayanlara yağmur yağdırır. **46** Çünkü sadece sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi memurları bile aynısını yapmazlar mı? **47** Sadece kardeşlerinize selam vererseniz, diğer insanlardan fazla ne yapmış olursunuz? Diğer milletler bile aynısını yapmazlar mı? **48** Bunun için, gökteki Babanız nasıl kusursuzsa siz de öyle kusursuz olun!"

6 "Sakin gösteriş için insanların gözü önünde iyilik yapmayın. Yoksa gökteki Babanız'dan ödülünüz olmaz. **2** Bu sebeple, fakirlere yardım ettiğiniz zaman, bunu davul zurnayla duyurmayın. İkiyüzlüler toplantı yerlerinde ve sokaklarda öyle yaparlar. Yeter ki, insanlar onlara saygı gösterebilirler. Size doğrusunu

söylüyorum: onlar ödülleri zaten aldılar. **3** Hayır! Siz fakir birine yardım ettiğiniz zaman, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. **4** Öyle ki, ettiğiniz yardım gizli kalsın. Gizli olanı gören Göksel Babanız size karşılık verecek. **5** Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi yapmayın. Onlar toplantı yerlerinde ve sokaklarda dikilip dua etmeye bayılırlar. Yeter ki, insanlar onları görsün. Size doğrusunu söylüyorum: onlar ödülleri zaten aldılar. **6** Ama siz dua ettiğiniz zaman odanıza girin, kapıyı kapatın, gözle görülmeyen göksel Babanız'a dua edin. Gizlice yaptığınızı gören Babanız size karşılık verecek. **7** Dua ettiğiniz zaman, aynı boş lafları tekrarlayıp durmayın. Diğer milletler öyle yapıyorlar. Çünkü çok laf ettikleri için Allah'ın onları işiteceğini sanıyorlar. **8** Onlar gibi olmayın. Göksel Babanız ihtiyacınızın ne olduğunu siz daha dilemeden bilir. **9** Onun için siz şöyle dua edin: 'Gökteki Babamızı! Senin adın kutsal olsun. **10** Senin krallığın gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun. **11** Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. **12** Bize karşı suç işleyenleri nasıl bağışladıysak, sen de bizim suçlarımızı bağışla. **13** Bizi doğru yoldan saptıracak bir duruma düşürme, ama kötü olandan kurtar. Çünkü krallık, güç ve yücelik, sonsuzlara kadar senindir. Amin.' **14** Çünkü siz insanların suçlarını bağışlarsanız, gökteki Babanız da sizi bağışlayacak. **15** Ama insanları bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacak. **16** Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar, insanlar oruçlu olduklarını fark etsinler diye kara kara bakınırlar. Size doğrusunu söylüyorum: onlar ödülleri zaten aldılar. **17** Fakat siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza koku sürün ve yüzünüzü yıkayın. **18** Öyle ki, insanlar değil, gözden uzak olan Babanız oruç tuttuğunuzu görsün. Gizlice yaptığınızı gören Babanız size karşılık verecek. **19** Yeryüzünde kendinize servet biriktirmeyin. Burada böcek ve küf onları yiyip bitirir. Hırsızlar da evi basıp serveti çalarlar. **20** Hayır! Kendinize gökte bir servet biriktirin. Orada ne böcek ne de küf onları yiyip bitirmez. Hırsızlar da evi basıp onları çalamazlar. **21** Çünkü servetiniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacak. **22** Bedenin ışığı gözdür. Öyleyse gözünüz sağlam olursa, bütün bedeniniz aydınlık olur. **23** Ama gözünüz kötü olursa, bütün bedeniniz karanlık olur. Sizdeki aydınlık karanlık olursa, o karanlık ne kadar korkunçtur! **24** Kimse iki efendiye kölelik edemez. Ya birinden nefret edip, öbürünü sevecek, ya da birine bağlanıp, öbürünü

hor görecek. Siz hem Allah'a, hem de paraya kölelik edemezsiniz. **25** Bunun için size şunu söylüyorum: Ne yiyip ne içeceğiz diye canınızı sıkmayın. Ne giyeceğiz diye de bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemlidir, öyle değil mi? **26** Gökteki kuşlara bakın: ne ekerler ne biçerler, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Fakat gökteki Babanız onları besler. Siz onlardan daha değerli değil misiniz? **27** Hangi biriniz kaygılanarak ömrünü bir saat bile uzatabilir? **28** Elbise için neden kaygılanıyorsunuz? Tarladaki çiçeklere bakın nasıl büyürler! Ne iş yaparlar, ne de dikiş dikerler. **29** Yine de size şunu söylüyorum: Kral Süleyman gösterişli hayat yaşadı. Ama o bile, bu çiçeklerden biri kadar güzel giyinmemişti. **30** Otlar bir gün çayırda büyür, ertesi gün fırına atılır. Ey siz imanı az olanlar! Allah otları bile öyle giydiriyorsa, mutlaka sizi de giydirecek, öyle değil mi? **31** Onun için yiyeceğimizi ve içeceğimizi nasıl sağlayacağız, örtünmek için nasıl elbise bulacağız diye kaygılanmayın. **32** Çünkü diğer milletler hep böyle şeylerin peşindeler. Oysa gökteki Babanız bütün bunlara muhtaç olduğunuzu biliyor. **33** Siz Allah'ın Krallığı'na ve doğru yoluna öncelik verin. O zaman size bütün bu şeyler de verilecek. **34** O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının derdi yarına kalsın. Her günün derdi kendine yeter.”

7 “Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. **2** Çünkü nasıl suçlarsanız öyle suçlanacaksınız. Bir de hangi ölçüyle yargılasanız, siz de aynı ölçüyle yargılanacaksınız. **3** Neden başkasının gözündeki çöpi görüyorsun da, kendi gözündeki kütüğü görmüyorsun? **4** Kendi gözünde kütük varken, nasıl kardeşine, ‘İzin ver, gözündeki çöpi çıkarayım’ dersin? **5** Seni ikiyüzlü seni! Önce kendi gözündeki kütüğü çıkar. O zaman kardeşinin gözündeki çöpi çıkarmak için daha iyi görürsün. **6** Kutsal olanı köpeklerle vermeyin, ve incilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa onları ayaklarının altında çiğnerler. Sonra da dönüp sizi paramparça ederler. **7** Dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacak. **8** Çünkü her dileyen alır, arayan bulur ve kapıyı çalana kapı açılır. **9** Aranızda hangi adam oğlu ondan ekmek isteyince, ona taş verir? **10** Ya da ondan balık isteyince ona yılan verir? **11** Kötü olan sizler bile çocuklarınıza iyi hediyeler vermeyi biliyorsunuz. Öyleyse, gökteki Babanızın da ondan isteyenlere

iyi olanı vereceği daha kesin değil mi? **12** Öyleyse, insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Tevrat'ın ve peygamberlerin söyledikleri budur. **13** Dar kapıdan girin. Çünkü geniş kapı ve rahat yol yıkıma götürür. Oradan girenler çoktur. **14** Hayata götüren kapı ise dardır ve yolu zahmetlidir. Onu bulanlar da azdır. **15** Sahte peygamberlerden sakının! Aranıza koyun kılığında girerler, fakat aslında yırtıcı kurtlardır. **16** Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Üzümler çalılardan toplanmaz, incirler de dikenlerden toplanmaz, öyle değil mi? **17** Demek ki, her iyi ağaç iyi meyve verir, ama kötü ağaç kötü meyve verir. **18** İyi ağaç kötü meyve veremez, kötü ağaç da iyi meyve veremez. **19** İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. **20** Evet, onları meyvelerinden tanıyacaksınız. **21** Bana ‘Efendimiz, Efendimiz!’ diyen herkes Göklerin Krallığı'na girmeyecek. Ama kim gökte olan Babam'ın isteğini yerine getirirse, o girecek. **22** O gün çok kişi bana şöyle diyecek: ‘Efendimiz, Efendimiz! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinleri kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?’ **23** O zaman ben onlara açıkça diyeceğim ki: ‘Sizi hiç tanımadım. Defolun, sizi kötülük yapanlar.’ **24** Bunun için, her kim benim bu sözlerimi iştirse, ve ona göre yaşarsa, akıllı bir adama benzer. Böyle bir adam evini kaya üzerine kurar. **25** Sonra yağmur yağar, seller yükselir, rüzgar eser ve o eve çarpar. Fakat ev yıkılmaz, çünkü kaya üzerine kurulmuştur. **26** Oysa her kim benim bu sözlerimi iştirse ama ona göre yaşamazsa, akılsız bir adama benzer. Böyle bir adam evini kum üzerine kurar. **27** Sonra yağmur yağar, seller yükselir, rüzgar eser ve o eve çarpar. Ev de yıkılır, korkunç bir şekilde mahvolur.” **28** İsa bu konuşmayı bitirince, halk O'nun öğrettiklerine şaşırıp kaldı. **29** Çünkü onlara Tevrat uzmanları gibi değil, yetkiye sahip biri olarak vaaz ediyordu.

8 İsa tepeden indi. Büyük bir kalabalık O'nun arkasından yürüdü. **2** Bu sırada cüzzam hastası bir adam yaklaştı. İsa'nın ayaklarına kapanarak şöyle dedi: “Ey Efendim! İstersen, beni hastalığımдан temizleyebilirsin!” **3** İsa elini uzatıp adama dokundu ve, “İsterim” dedi. “Temiz ol!” Anında adam cüzzam hastalığından temizlendi. **4** İsa adama şöyle dedi: “Bunu kimseye anlatma. Ancak git, rahibe görün. Sonra Musa'nın buyurduğu kurbanı sun. Bu herkese şahitlik olacak.” **5** İsa Kefernahum'a geldikten sonra,

Romalı bir yüzbaşı O'na yaklaştı ve şöyle yalvardı: **6** “Efendimiz, evde genç bir hizmetkârım var, eli ayağı tutmaz oldu, büyük acılar içinde yatıyor.” **7** İsa adama, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi. **8** Ama yüzbaşı şöyle cevap verdi: “Efendimiz, evime kadar gelmene layık değilim. Sadece bir söz söyle, o zaman hizmetkârım iyileşecek. **9** Çünkü ben de buyruk altında bir adamım. Benim de buyruğumda askerlerim var. Birisine ‘Git’ derim, gider. Başkasına ‘Gel’ derim, gelir. Köleme de ‘Şunu yap’ derim, yapar.” **10** İsa bunu duyunca hayret etti ve O'nu izleyenlere şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: İsrail halkında hiç kimsede bu kadar büyük imana rastlamadım. **11** Size derim ki, Doğudan ve batıdan çok kişi gelecek ve Göklerin Krallığı’nda İbrahim, İshak ve Yakub’la birlikte sofraya oturacaklar. **12** Ama bu krallığın asıl vatandaşları dışarıya atılıp karanlıkta kalacaklar. Orada ağlayıp dişlerini gıcırdatacaklar.” **13** Sonra İsa yüzbaşıya dedi: “Git, sen nasıl iman ettiysen, öyle olsun.” O anda genç hizmetkâr iyileşti. **14** İsa Petrus’un evine geldi. Petrus’un kaynanasının ateşler içinde hasta yattığını gördü. **15** İsa onun eline dokununca kadının ateşi düştü. Sonra kadın kalkıp İsa’ya hizmet etmeye başladı. **16** Akşam olunca, İsa’ya cinli birçok kişiyi getirdiler. İsa emir vererek cinleri kovdu ve bütün hastaları iyileştirdi. **17** Böylece Allah’ın Peygamber Yeşaya’nın aracılığıyla söylediği şu söz yerine geldi: “Zayıflıklarımızı O üstlendi. Hastalıklarımızı O yükledi.” **18** İsa’nın etrafına kalabalıklar toplandı. İsa bunu görünce öğrencilerine gölün öbür tarafına geçmelerini söyledi. **19** Bir Tevrat uzmanı gelip İsa’ya şöyle dedi: “Öğretmenim, sen nereye gidersen peşinden geleceğim”. **20** İsa ona şöyle cevap verdi: “Tilkilerin yatacak yerleri var. Gökteki kuşların da yuvaları var. Ama İnsan Oğlu’nun başını koyacak yeri yok.” **21** Başka bir öğrenci İsa’ya “Efendim, izin ver de, önce gidip babamı gömeyim” dedi. **22** İsa ona şöyle karşılık verdi: “Sen benim peşimden gel. Bırak, ölümler kendi ölümlerini gömsünler.” **23** İsa tekneye bindi. Öğrencileri de O’nunla beraber gittiler. **24** Aniden gölde büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar tekneyi yutacak gibiydi. Fakat İsa uykuya dalmıştı. **25** Öğrencileri gelip O’nu uyandırdılar. “Efendimiz!” dediler. “Kurtar bizi, boğuluyoruz!” **26** İsa onlara şöyle dedi: “Neden korkuyorsunuz, sizi imanı az olanlar?” Sonra kalktı, rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık tamamen sakinleşti.

27 Adamlar hayret ettiler. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar ve göl bile O’nun buyruğuna uyuyor?” dediler. **28** Gölün öbür tarafına, Gadara kasabasının yakınındaki topraklara geldiler. Cinli iki adam İsa’yı karşıladı. Bu adamlar mezarlık olarak kullanılan mağaralarda yaşıyorlardı. Onlar o kadar belalıydı ki, kimse o yoldan geçemezdi. **29** Bu iki adam İsa’ya bağırıp şöyle dediler: “Ey Allah’ın Oğlu, bizden ne istiyorsun? Vaktinden önce bize işkence etmeye mi geldin?” **30** Onlardan biraz uzakta büyük bir domuz sürüsü otliyordu. **31** Cinler İsa’ya şöyle yalvarmaya başladılar: “Madem bizi kovacaksın, o zaman domuz sürüsüne yolla.” **32** İsa onlara “Gidin!” dedi. Onlar da adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. Bütün sürü dik yamaçtan aşağı göle atladı. Domuzlar boğularak öldüler. **33** Domuzları otlatanlar oradan kaçıp kasabaya gittiler. Orada cinli adamlara olanlar dahil, her şeyi anlattılar. **34** Bunun üzerine kasabadaki herkes İsa’yı karşılamaya çıktı. O’nu görünce o bölgeden ayrılması için O’na yalvardılar.

9 İsa tekneye binip gölün karşı tarafına geçti ve kendi kasabasına geldi. **2** O’na döşek üzerinde yatan felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçli adama, “Evladım” dedi. “Gözün aydın! Günahların bağışlandı.” **3** Bunun üzerine Tevrat uzmanlarından bazıları aralarında, “Bu adam Allah’a hakaret ediyor!” diye homurdandılar. **4** Ama İsa onların düşüncelerini anlayıp şunu sordu: “Aklınızda neden kötülüğe yer veriyorsunuz? **5** Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? **6** Ama İnsan Oğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçli adama, “Kalk, yatağını al ve evine git” dedi. **7** Adam da kalkıp evine gitti. **8** Halk bunu görünce hayran kaldı. İnsanlara bu yetkiyi veren Allah’ı övdüler. **9** İsa oradan yoluna devam etti. Vergi toplanma yerinde oturan Matta adındaki adamı gördü. Ona “Peşimden gel!” dedi. O da kalkıp İsa’nın peşinden gitti. **10** Sonra İsa Matta’nın evinde sofraya otururken, vergi memurları dahil birçok günahkâr geldi. Onlar İsa’yla ve O’nun öğrencileriyle birlikte yemek yiyorlardı. **11** Ferisiler bunu görünce İsa’nın öğrencilerine şöyle dediler: “Öğretmeniniz niçin vergi memurları ve günahkârlarla yemek yiyor?” **12** Ama İsa bunu işitince, “Sağlıklı insanların değil, hasta olanların doktora ihtiyacı var” diye cevap verdi. **13** “Gidin şu ayetin anlamını öğrenin:

'Kurban değil merhamet istiyorum.' Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim." 14 Sonra Yahya'nın öğrencileri İsa'ya gelip sordular: "Biz oruç tutuyoruz, Ferisiler de oruç tutuyorlar. Neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" 15 İsa onlara şöyle cevap verdi: "Damat onların arasındayken, damadın arkadaşları yas tutar mı? Ama gün gelecek, damat aralarından alınacak. İşte, o zaman oruç tutacaklar. 16 Hiç kimse yepyeni bir kumaş parçasını alıp onu eski bir elbiseye yama yapmaz. Yoksa yama elbiseden sökülür ve yırtık daha büyür. 17 Hiç kimse de yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar. Şarap dökülür ve tulumlar paramparça olur. Hayır, yeni şarap yeni tulumlara doldururlar. Böylece ikisi de korunur." 18 İsa daha bu şeyleri onlara anlatırken, bir halk lideri gelip O'nun önünde yere kapandı ve şöyle dedi: "Kızım az önce öldü. Ama gelip elinle ona dokunursan, o yaşayacak". 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. 20 Bu sırada bir kadın İsa'nın arkasından yaklaştı. Kadının on iki yıldan beri kanaması vardı. Hemen gelip İsa'nın elbisesinin kenarına dokundu. 21 Çünkü kadın kendi kendine şöyle demişti: "Elbisesine bir dokunursam, iyileşirim." 22 İsa dönüp kadını görünce ona, "Kızım, gözün aydın! İmanın seni kurtardı" dedi. Kadın o anda iyileşti. 23 İsa halk liderinin evine geldi. Avluda cenaze müziği çalanları ve gürültülü kalabalığı gördü. 24 "Dışarı çıkın!" dedi. "Kız ölmedi, sadece uyuyor." İsa'yla alay ettiler. 25 Kalabalık dışarıya çıkarıldıktan sonra, İsa kızın bulunduğu odaya girdi. Kızın elini tuttu ve kız ayağa kalktı. 26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı. 27 İsa oradan yoluna devam ederken, iki kör adam O'nu izledi. Onlar İsa'ya yüksek sesle, "Davud Oğlu, bize acı!" dediler. 28 İsa eve girdikten sonra, kör adamlar O'na yaklaştılar. İsa da onlara şunu sordu: "Gözlerinizi açabileceğime inanıyor musunuz?" O'na, "Evet Efendimiz, inanıyoruz" dediler. 29 O zaman İsa onların gözlerine dokunup "İmanınıza göre olsun" dedi. 30 Onların gözleri açıldı ve İsa onları çok sıkı uyardı. "Bakın, bu işten kimsenin haberi olmasın!" dedi. 31 Fakat onlar dışarı çıkıp İsa hakkındaki haberi bütün bölgeye yaydılar. 32 Onlar dışarı çıkınca, İsa'ya konuşamayan cinli bir adam getirildi. 33 Cin kovulduktan sonra adam konuşmaya başladı. Halk da şaşırıp kaldı. "İsrail'de şimdiye kadar hiç böyle bir şey görülmedi" dediler. 34 Ama Ferisiler, "Cinleri cinlerin lideri Şeytan'ın gücüyle kovuyor" dediler. 35

İsa o bölgedeki bütün köyleri ve kasabaları dolaştı. Halkın toplantı yerlerinde vaaz edip göksel krallık hakkındaki Müjde'yi duyurdu. Her türlü hastalığı ve sakatlığı iyileştirdi. 36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı, çünkü onlar üzgün ve endişeliydiler. Çobansız koyunlar gibiydiler. 37 O zaman öğrencilerine şunu söyledi: "Toplanacak ekin bol, ama işçi az. 38 Onun için, ekin Sahibi'ne yalvarın ki, ekinleri biçmeye işçi göndersin."

10 İsa on iki öğrencisini yanına çağırdı. Onlara şeytani ruhların üzerine yetki verdi. Böylece şeytani ruhları kovacak, her tür hastalığı ve sakatlığı iyileştireceklerdi. 2 On iki elçinin adları şunlardır: Birincisi, Petrus lakabıyla tanınan Simun ve onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğlu Yakub ve onun kardeşi Yuhanna, 3 Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi memuru Matta, Alpay oğlu Yakub ve Taday, 4 Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot. 5 İsa bu on iki adamı hizmete gönderdi. Göndermeden önce onlara şu emirleri verdi: "Diğer milletlere gitmeyin, Samiriyelilerin hiçbir kasabasına girmeyin. 6 Onun yerine kaybolmuş koyunlara benzeyen İsrail halkına gidin. 7 Gittiğiniz her yerde 'Göklerin Krallığı yaklaştı' haberini bildirin. 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzzam hastalarını temiz kılın, cinleri kovun. Bu gücü karşılıksız alınız, karşılıksız kullanın. 9 Keselerinize altın, gümüş, ya da bakır almayın. 10 Yolculuk için yiyecek torbası, yedek gömlek, sandalet ya da değnek almayın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. 11 Hangi kasabaya, hangi köye girerseniz, orada saygıdeğer biri var mı diye araştırın. Ayrılana kadar o kişinin evinde kalın. 12 O eve girerken ona esenlik dileyin. 13 Evdekiler buna layıkla, dilediğiniz esenlik onların üzerine kalsın. Ama layık değilse, esenlik dilediğiniz size geri dönsün. 14 Eğer bir ev ya da kasaba halkı sizi iyi karşılamaz ve söylediklerinizi dinlemezse, o yerden ayrılın. Ayrılırken de ayaklarınızın tozunu silkin. 15 Size doğrusunu söylüyorum: Dünyanın yargılanacağı günde Sodom ve Gomora o kasabadan daha hafif bir ceza alacaklar. 16 Bakın, ben sizi koyunlar gibi kurtların arasına yolluyorum. Bunun için yılan gibi akıllı ve güvercin gibi zararsız olun. 17 İnsanlardan sakının! Çünkü sizi dava yerlerine teslim edecekler ve toplantı yerlerinde kamçılacaklar. 18 Benim yüzümden sizi valilerin ve kralların önüne getirecekler. Bu sizin için onlara ve diğer milletlere şahitlik etme fırsatı

olacak. **19** Onlar sizi dava yerlerine teslim edince, neyi nasıl söyleyeceğiz diye, hiç kaygılanmayın. Çünkü o anda söyleyeceğiniz sözler size verilecek. **20** Zaten konuşan siz olmayacaksınız, sizin içinizde konuşan Göksel Babanız'ın Ruhu olacak. **21** Kardeş kardeşi, baba da evladını ölüme teslim edecek. Çocuklar da anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecekler. **22** Benim adım yüzünden herkes sizden nefret edecek. Ama kim sonuna kadar dayanırsa, o kurtulacak. **23** Size bir kasabada eziyet ederlerse, başka kasabaya kaçın. Size doğrusunu söylüyorum: İnsan Oğlu gelene kadar siz İsrail'deki kasabaları dolaşmayı bitiremezsiniz. **24** Öğrenciöğretmeninden, köle de efendisinden üstün değildir. **25** Yeter ki, öğrenci öğretmeniyle, köle de efendisiyle aynı durumda olsun. Evin efendisine Şeytan derlerse, ev halkına neler demezler! **26** Bunun için onlardan korkmayın. Çünkü açığa çıkarılmayacak üstü kapalı bir şey yoktur. Bilinmeyecek gizli bir şey de yoktur. **27** Size karanlıkta ne söylediysem, onu aydınlıkta söyleyin. Kulağınıza fısıldanan sözleri evin çatısından duyurun. **28** Bedeni öldüren ama ruhu öldürmeye gücü olmayanlardan korkmayın. Yalnız Allah'tan korkun. O'nun hem ruhu hem de bedeni cehennemde yok etmeye gücü vardır. (Geenna g1067) **29** İki serçe kuşu bir bakır paraya satılmıyor mu? Fakat Babanız'ın haberi olmadan onlardan bir tanesi bile yere düşmez. **30** Saçınızın her teli bile sayılmıştır. **31** Onun için korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz. **32** Her kim bana ait olduğunu insanların önünde duyurursa, ben de onun bana ait olduğunu gökte olan Babam'ın önünde duyuracağım. **33** Ama her kim beni insanların önünde reddederse, ben de onu gökte olan Babam'ın önünde reddedeceğim. **34** Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim. **35** Çünkü ben bir adamın babasıyla arasını açmaya geldim. Kızın annesiyle ve gelinin kaynanasıyla arasını açmaya geldim. **36** İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak. **37** Kim annesini ve babasını benden daha çok severse, o bana layık değildir. Kim oğlunu ya da kızını benden daha çok severse, o da bana layık değildir. **38** Çarmıhını yüklenip peşimden gelmeyen kişi bana layık değildir. **39** Kim canını kurtarmak isterse onu kaybedecek. Ama kim canını benim uğruma kaybederse onu bulacak. **40** Kim sizi kabul ederse, o beni de kabul etmiş olur. Kim beni kabul ederse, beni göndereni de kabul etmiş olur. **41** Kim bir peygamberi, peygamber olduğu için

kabul ederse, o peygamberle aynı ödülü alacak. Kim doğru bir kişiyi doğru olduğu için kabul ederse, o doğru kişiyle aynı ödülü alacak. **42** Her kim, bu basit kişilerden birine öğrencim olduğu için sadece bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söylüyorum: ödülsüz kalmayacak.”

11 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra oradan ayrıldı. Halka vaaz vermek ve Allah'ın sözünü duyurmak için etraftaki kasabaları dolaştı. **2** Yahya hapisteyken Mesih'in yaptıklarını işitişti. Kendi öğrencilerinden bazılarını İsa'ya gönderdi. **3** Onların aracılığıyla O'na şunu sordu: “Gelecek olan Mesih sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” **4** İsa Yahya'nın öğrencilerine şöyle cevap verdi: “Gidin, işittiğinizi, gördüğünüzü Yahya'ya anlatın. **5** Körlerin gözleri açılıyor, sakatlar yürüyor, cüzzam hastaları temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölümler diriliyor ve fakirlere Müjde duyuruluyor. **6** Benim hakkımda şüpheye düşmeyene ne mutlu!” **7** Yahya'nın öğrencileri oradan ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı: “İssız yerlere ne görmeye gittiniz? Rüzgarda sallanan bir kamış mı? **8** Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Lüks elbiseler giyen bir adam mı? Bakın, lüks elbiseler giyenler kral sarayında oturanlardır. **9** Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Ama ben size diyorum ki, Yahya peygamberden de üstündür. **10** Yahya hakkında şu sözler yazılmıştır: ‘Bak, ben habercimi senin önünden gönderiyorum. O önden gidip senin yolunu hazırlayacak.’ **11** Size doğrusunu söylüyorum: kadından doğanların arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün bir kişi ortaya çıkmadı. Ama Göklerin Krallığı'nda en önemsiz kişi Yahya'dan üstündür. **12** Vaftizci Yahya'nın zamanından bugüne kadar Göklerin Krallığı saldırılara uğruyor ve saldırganlar onu zorla ele geçirmeye çalışıyorlar. **13** Çünkü Yahya'ya kadar bütün peygamberler de, Tevrat da olacakları önceden bildirdiler. **14** Dediklerini kabul ederseniz, beklediğiniz İlyas Peygamber aslında Yahya'dır. **15** Kulağı olan işitsin. **16** Ama bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bu kuşak çarşıda oturan çocuklara benziyor. Seslerini yükseltip arkadaşlarına şöyle derler: **17** ‘Size kaval çaldık, oynamadınız. Cenaze ezgileri söyledik, ağlamadınız.’ **18** Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı. ‘Adamda cin var’ diyorlar. **19** İnsan Oğlu geldiğinde yiyip içti. Bu

sefer, ‘Bakın, ne biçim adam bu!’ diyorlar. ‘Boğazına düşün ve içkici, vergi memurlarının ve günahkârların arkadaşı.’ Oysa hikmet getirdiği sonuçlarla haklı çıkarılır.” 20 O zaman İsa mucizelerinin çoğunun yapıldığı kasabaları azarlamaya başladı. Çünkü bu kasabalar tövbe etmemişlerdi. 21 İsa şöyle dedi: “Vay senin haline ey Horazin! Vay senin haline ey Beysayda! Çünkü sizde yapılan mucizeler Sur ve Sayda şehirlerinde yapılmış olsaydı, onlar çoktan çuval bezine sarınıp kül içinde tövbe ederlerdi. 22 Ben size diyorum ki, dünyanın yargılanacağı günde Sur ve Sayda sizden daha hafif bir ceza alacaklar. 23 Ya sen, ey Kefernahum! Göğe kadar mı yükseleceksin? Hayır, ölümler dünyasına batacaksın. Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom şehrinde yapılmış olsaydı, Sodom bugüne kadar ayakta kalırdı. (Hadēs 986) 24 Ama ben size diyorum ki, dünyanın yargılanacağı günde Sodom senden daha hafif bir ceza alacak.” 25 O sırada İsa konuşmasına şöyle devam etti: “Sana şükrediyorum, ey Baba, göğün ve yerin Efendisi, çünkü bu konuları bilgili ve akıllı kişilerden gizledin ve basit insanlara açıkladın. 26 Evet Baba, çünkü seni memnun eden budur. 27 Babam her şeyi bana emanet etti. Baba’dan başka kimse Oğul’u tanımaz. Baba’yı da sadece Oğul ve Oğul’un O’nu tanıtmak istediği kişiler tanır. 28 Ey bütün yorgunlar, yükleri ağır olanlar! Bana gelin, ben sizi rahata kavuşturacağım. 29 Benim boyunduruğumu üstlenin ve benden ders alın. Çünkü ben yumuşak huylu ve alçak gönüllüyüm. O zaman gönül rahatlığı bulursunuz. 30 Çünkü benim boyunduruğum kolay taşınır, vereceğim yük de hafiftir.”

12 İsa bir Şabat günü ekin tarlalarından geçiyordu. O’nun öğrencileri acıkmıştı ve ekin başaklarını koparıp yemeye başladılar. 2 Ferisiler bunu görünce İsa’ya şöyle dediler: “Bak, senin öğrencilerin Şabat gününde Tevrat’ta yasaklananı yapıyorlar.” 3 İsa onlara şöyle dedi: “Davud ve adamları acıkınca Davud’un ne yaptığını okudunuz mı? 4 Allah’ın evine girdi, hem kendisi hem de adamları adak ekmeklerinden yediler. Oysa o ekmekten yemeye sadece rahiplerin izni vardı. 5 Ya da Tevrat’ta hiç okudunuz mı, rahipler tapınakta hizmet ederken Şabat günü emrini çiğnerler ve bu onlara günah sayılmaz? 6 Size şunu söylüyorum: burada tapınaktan daha önemli bir şey var. 7 ‘Kurban değil, merhamet istiyorum’ diyen ayetin anlamını bilseydiniz, suçsuz

kişileri suçlu çıkarmazdınız. 8 Çünkü İnsan Oğlu olarak ben Şabat gününün efendisiyim.” 9 İsa oradan ayrılınca, Yahudilerin toplantı yerine girdi. 10 Orada eli sakat bir adam vardı. Bazıları İsa’ya, “Şabat günü şifa vermek Tevrat’a uygun mudur?” diye sordular. İsa’yı suçlayacak bir sebep arıyorlardı. 11 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Hangi biriniz Şabat günü çukura düşen koyununu oradan çekip çıkarmaz? 12 İnsan bir koyundan çok daha değerlidir! Bu nedenle Şabat günü iyilik yapmak Tevrat’a uygundur.” 13 İsa adama, “Elini uzat” dedi. Adam da elini uzattı ve eli öbür eli gibi sapasağlam oldu. 14 Ferisiler ise oradan uzaklaşınca İsa’yı nasıl yok edecekleri konusunda plan kurmaya başladılar. 15 Ama İsa bunun farkındaydı ve oradan ayrıldı. Birçok kişi O’nun arkasından gitti; İsa da hepsini iyileştirdi. 16 Fakat İsa kim olduğunu açıklamasınlar diye onları sıkı sıkıya uyardı. 17 Öyle ki, peygamber Yeşaya’nın ağzından söylenen şu söz yerine gelsin: 18 “İşte Hizmetkârım, O’nu ben seçtim. Gönülümün hoşnut olduğu sevgili Hizmetkârım O’dur. Ruhum’u O’nun üzerine koyacağım. O da adaleti milletlere bildirecek. 19 O, kavga etmeyecek, bağırıp çağırmayacak. Sokakta kimse O’nun sesini duymayacak. 20 Adaletin üstün gelmesini sağlayacak. O zamana kadar ezilmiş bir kamışı kırmayacak, tüten bir fitili de söndürmeyecek. 21 Diğer milletler O’nun adına umut bağlayacak.” 22 Ondan sonra İsa’ya cinli bir adam getirdiler. Adam hem kör, hem de dilsizdi. İsa onu iyileştirdi, öyle ki, kör ve dilsiz adam hem görmeye, hem de konuşmaya başladı. 23 Halk da şaşırıp kaldı. “Bu, Davud’un oğlu olabilir mi?” diye sordular. 24 Ama Ferisiler bunu işitince şöyle dediler: “Bu adam cinleri sadece cinlerin lideri Baalzevul’un gücüyle kovuyor.” 25 İsa onların düşüncelerini bildiği için şöyle dedi: “İçinden bölünmüş olan her krallık yıkılır. İçinden bölünmüş şehir veya hane ayakta durmaz. 26 Şeytan Şeytan’ı kovarsa, kendi içinden bölünmüş demektir. O zaman onun krallığı nasıl ayakta durur? 27 Peki, ben cinleri Baalzevul’un gücüyle kovuyorsam, o zaman sizin adamlarınız onları kimin gücüyle kovuyorlar? Bu durumda kendi adamlarınız sizi yargılayacak. 28 Ama eğer ben cinleri Allah’ın Ruhu’yla kovuyorsam, o zaman Allah’ın Krallığı arınıza gelmiş demektir. 29 Bir kişi nasıl güçlü bir adamın evine girip mallarını çalabilir? Ancak adamın elini kolunu bağladıktan sonra evini soyabilir. 30 Benimle birlikte olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplanmayan, dağıtıyor

demektir. **31** Bunun için size diyorum: insanların işlediği her günah ve ettiği her hakaret bağışlanacak. Ama Kutsal Ruh'a edilen hakaret bağışlanmayacak. **32** Kim İnsan Oğlu'nu kötülerse, o kişi bağışlanacak. Ama kim Kutsal Ruh'u kötülerse o, ne bu dünyada, ne de gelecek dünyada asla bağışlanmayacak. (aiōn g165) **33** Ağaca iyi bakarsanız iyi meyve verir, kötü bakarsanız kötü meyve verir. Ağaç meyvesinden tanınır. **34** Sizi yılan soyu siz! Kötüyken nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz? İnsanın kalbinde ne varsa ağzından o çıkar. **35** İyi insan iyilik dolu kalbinden iyi şeyler çıkarır. Kötü insan ise kötülük dolu kalbinden kötü şeyler çıkarır. **36** Size şunu da söylüyorum: Dünyanın yargılandığı gün insanlar söyledikleri her boş laf için hesap verecekler. **37** Çünkü sizi suçlu çıkaran da, haklı çıkaran da sözlerinizdir." **38** Ondan sonra Tevrat uzmanları ve Ferisilerden bazıları İsa'ya şöyle dediler: "Öğretmenimiz, senden mucizevi bir işaret görmek istiyoruz." **39** İsa onlara şöyle cevap verdi: "Kötü ve sadakatsiz kuşak mucizevi bir işaret istiyor. Ama bu kuşağa Peygamber Yunus'un işaretinden başka bir işaret gösterilmeyecek. **40** Yunus üç gün, üç gece deniz canavarının karnında kaldı. Aynı bunun gibi, İnsan Oğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacak. **41** Ninova halkı, dünyanın yargılanacağı günde bu kuşağın insanlarıyla birlikte ayağa kalkacak ve onları suçlu çıkaracak. Çünkü onlar Yunus'un vaaz etmesi üzerine tövbe ettiler. Ama bakın, burada Yunus'tan daha üstün olan bulunuyor. **42** Güney Kraliçesi dünyanın yargılanacağı günde bu kuşakla birlikte kalkacak ve onu suçlu çıkaracak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın hikmetli sözlerini işitmek için dünyanın öbür ucundan geldi. Ama bakın, burada Süleyman'dan daha üstün olan bulunuyor. **43** Şeytani ruh insandan çıkınca susuz yerleri gezip rahat edeceği bir yer arar. **44** Onu bulmayınca şöyle der: 'Çıktığım eve geri döneceğim.' Dönünce de evi boş, süpürülmüş ve toplanmış bulur. **45** O vakit gidip yanına kendisinden daha kötü olan yedi cin alır. Sonra eve geri dönüp onlarla oraya yerleşir. Böylece adamın son hali önceki halinden beter olur. Bu kötü kuşağın hali de böyle olacak." **46** İsa daha halkla konuşurken O'nun annesiyle kardeşleri gelip dışarda durdular ve O'nunla konuşmak istediler. **47** Biri İsa'ya, "Bak, annen ve kardeşlerin dışarda, seninle konuşmak istiyorlar" dedi. **48** Ama İsa bunu söyleyen adama şöyle cevap verdi: "Kim benim annem? Kim benim kardeşlerim?" **49** Sonra eliyle

öğrencilerini göstererek şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim! **50** Evet, gökte olan Babam'ın isteğini yerine getiren herkes kardeşim, kız kardeşim ve annemdir."

13 O gün İsa evden çıkmış, gölün kenarında oturuyordu. **2** Etrafına büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa bir tekneye binip oturdu. Kalabalık ise kıyıda duruyordu. **3** Onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. Şöyle dedi: "İşte, bir çiftçi ekin ekmeye gitmiş. **4** Eerken bazı tohumlar yol kenarına düşmüş. Kuşlar gelip onları yemiştir. **5** Bazı tohumlar az topraklı, taşlı yerlere düşmüş. Toprak derin olmadığı için hemen filizlenmeye başlamış. **6** Ama güneş çıkınca, kavrulmuş. Yeteri kadar kök salamadıkları için kuruyup gitmiş. **7** Bazıları da dikenlerin arasına düşmüş. Dikenler büyüyünce, ekinleri boğmuş. **8** Bazı tohumlar ise iyi toprağa düşmüş, kimisi yüz kat, kimisi altmış kat, kimisi de otuz kat ürün vermiş. **9** Kulağı olan işitsin!" **10** İsa'nın öğrencileri O'na gelip sordular: "Niçin halka benzetmelerle vaaz ediyorsun?" **11** Onlara şöyle cevap verdi: "Sizlere Göklerin Krallığı'nı sırlarını anlama gücü verildi. Ama onlara verilmedi. **12** Çünkü kim sahip olduğu şeyleri kullanırsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşacak. Ama kim kullanmazsa, elindeki de alınacak. **13** Bunun için halka benzetmelerle vaaz ediyorum. Çünkü bakıp görmüyorlar; dinleyip işitmiyorlar, hem de anlamıyorlar. **14** Onlar için Yeşaya Peygamber'in şu sözü yerine geliyor: 'Hep işiteceksiniz, ama hiç anlamayacaksınız. Hep bakacaksınız, ama hiç görmeyeceksiniz. **15** Çünkü bu halkın yüreği duygusuz oldu. Kulakları zor işitiyor. Gözlerini kapadılar. Öyle olmasaydı, onların gözleri görür, kulakları işitir, yürekleri anlardı. Bana dönerlerdi, ben de onlara şifa verirdim.' **16** Fakat ne mutlu size! Çünkü gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor. **17** Size doğrusunu söylüyorum: birçok peygamber ve iyi insan, sizin gördüklerinizi görmek istedi, ama görmedi. Duyduklarınızı duymak istedi, ama duymadı. **18** Şimdi ekin eken çiftçi benzetmesinin anlamını dinleyin: **19** Allah'ın Krallığı hakkındaki haberi işiten ama anlamayan bir kişi varsa, kötü olan gelip o adamın yüreğine ekilmiş olanı çalar. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. **20** Taşlı toprağa ekilen tohum da şudur: kişi, sözü işittiği zaman onu hemen sevinçle kabul eder. **21** Ama kök salmadığı için sadece kısa bir zaman dayanır. Böyle biri Allah'ın

sözü için eziyet ya da baskı görünce hemen iman yolundan döner. **22** Dikenler arasına ekilen tohum da şudur: kişi sözü iştir, ama dünyanın kaygıları ve zenginliğin göz boyaması sözü boğar, ve söz ürün vermez. (aiōn g165) **23** Bereketli toprağa ekilen tohum ise şudur: kişi sözü iştir ve anlar. O kişi gerçekten ürün verir: kimisi yüz kat, kimisi altmış kat, kimisi de otuz kat.” **24** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Krallığı, tarlasına iyi tohum eken adama benzer. **25** Ama insanlar uyurken, adamın düşmanı gelip ekinin arasına yabancı ot ekip gitmiş. **26** Fakat ekin filizlenip başaklar serpilince, yabancı otlar da ortaya çıkmış. **27** Toprak sahibinin köleleri ona gelip şunu sormuşlar: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Nasıl oluyor da, onda şimdi yabancı ot var?’ **28** Adam onlara, ‘Bunu bir düşman yaptı’ demiş. Köleler de ona şunu sormuşlar: ‘O zaman gidip yabancı otları sökmemizi ister misin?’ **29** Ama adam şöyle demiş: ‘Hayır, yabancı otları toplarken, belki ekini de onlarla birlikte sökersiniz. **30** Bırakın, biçme vaktine kadar ikisi yan yana büyüsün. Biçme vakti gelince orakçılara, ‘Önce yabancı otları toplayın, ve yakmak için onları demet yapın. Ekinleri ise, ambarıma toplayın’ diyeceğim.” **31** İsa onlara bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Krallığı bir hardal tohumuna benzer. Bir adam onu alıp tarlasına eker. **32** Hardal tohumu bütün öbür tohumlardan daha küçüktür. Ama büyüdükten sonra, bahçedeki bütün bitkilerden büyük olur. Ağaç kadar olunca kuşlar gelip onun dallarında yuva kurar.” **33** İsa onlara bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Krallığı mayaya benzer. Kadın onu alıp üç büyük kap una karıştırır. En sonunda bütün hamur mayalanır.” **34** İsa bütün bu şeyleri kalabalıklara benzetmelerle anlattı. Benzetmeler kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. **35** Böylece Allah’ın peygamberin ağzından söylediği şu söz yerine geldi: “Konuştuğum zaman benzetmeler kullanacağım. Dünyanın kurulmasından bu yana gizli kalmış şeyleri anlatacağım.” **36** İsa kalabalıklardan uzaklaşıp bir eve girdi. Öğrencileri de O’na gelip “Bize o tarladaki yabancı ot benzetmesini açıkla” dediler. **37** İsa onlara şöyle cevap verdi: “İyi tohum eken adam İnsan Oğlu’dur. **38** Tarla dünyadır. İyi tohum, Krallığın evlatlarıdır, yabancı otlar ise Şeytan’ın evlatlarıdır. **39** Onları eken düşman İblis’tir. Biçme zamanı dünyanın sonudur. Orakçılar da meleklerdir. (aiōn g165) **40** Nasıl yabancı otları toplayıp ateşte yaktırsa, dünyanın sonunda da

aynı öyle olacak. (aiōn g165) **41** İnsan Oğlu meleklerini gönderecek. Melekler, insanları yoldan saptıran her şeyi ve günah işleyen insanları O’nun Krallığı’ndan sökecekler. **42** Onları ateşli fırına atacaklar. Orada ağlayıp dişlerini gıcırdatacaklar. **43** O vakit doğru kişiler göksel Babaları’nın Krallığı’nda güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin! **44** Göklerin Krallığı tarlada gömülmüş bir hazineye benzer. Adamın biri onu bulunca saklamış. O kadar sevinmiş ki, gidip varını yoğunu satmış ve o tarlayı satın almış. **45** Yine Göklerin Krallığı güzel inciler arayan bir tüccara benzer. **46** Çok değerli bir inci bulunca, adam gidip varını yoğunu satmış ve o inciye satın almış. **47** Yine Göklerin Krallığı denize atıldığında her çeşit balık yakalayan balıkçı ağına benzer. **48** Ağ dolunca, onu kıyıya çekerler. Sonra oturup iyi balıkları kaplara koyarlar, ama işe yaramayanları atarlar. **49** Dünyanın sonunda da böyle olacak: melekler çıkıp kötülere iyilerden ayıracaklar. (aiōn g165) **50** Kötülere ateşli fırına atacaklar. Orada ağlayıp dişlerini gıcırdatacaklar. **51** Bütün bunları anladınız mı?” İsa’ya, “Evet” dediler. **52** İsa onlara şöyle dedi: “Bunun için, Göklerin Krallığı’nın öğrencisi olan her Tevrat uzmanı, ambarından hem yeni, hem de eski şeyler çıkaran ev sahibine benzer.” **53** İsa bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı. **54** Kendi memleketine geldi ve Yahudilerin toplantı yerinde vaaz etmeye başladı. Dua evindekiler hayret içinde şöyle dediler: “Bu adam bu hikmeti ve mucize yapma gücünü nereden aldı? **55** Bu, marangozun oğlu değil mi? Annesinin adı Meryem değil mi? Kardeşleri Yakub, Yusuf, Simun ve Yahuda değil mi? **56** Kız kardeşleri aramızda değil mi? Madem öyle, bu adam bütün bu şeyleri nereden alıyor?” **57** Böylece gücenip İsa’yı reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: “Bir peygamberin saygı görmediği tek yer kendi memleketi ve ailesidir.” **58** Onların imansızlığı yüzünden orada fazla mucize yapmadı.

14 O arada bölge Kralı Hirodes İsa hakkındaki haberi duydu. **2** Adamlarına şöyle dedi: “Bu Vaftizci Yahya’dır! Ölümünden dirildi! İşte o yüzden bu mucizeleri yapma gücüne sahip.” **3** Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya yüzünden Yahya’yı yakalatıp bağlamış ve hapishaneye atmıştı. **4** Çünkü Yahya ona şöyle derdi: “Kardeşinin karısıyla birleşmen Tevrat’a aykırıdır.” **5** Aslında Hirodes Yahya’yı öldürtmek istiyordu, ama halkın tepkisinden korkuyordu. Çünkü onlar Yahya’yı peygamber sayıyorlardı. **6** Hirodes’in

doğum günü gelince, Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp göbek attı. Bu da Hirodes'in hoşuna gitti. 7 Yemin ederek her ne dilerse ona vereceğine söz verdi. 8 Kız annesinin kışkırtmasıyla şöyle dedi: "Bana bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın kafasını getir." 9 Kral buna üzüldü. Ama sofraya başındaki misafirlerin önünde yemin etmişti. Bu yüzden dileğin yerine getirilmesini buyurdu. 10 Haber yollayıp hapisanede Yahya'nın kafasını kestirdi. 11 Kafayı tepsi üzerinde getirip kıza verdiler, kız da onu annesine götürdü. 12 Yahya'nın öğrencileri geldiler ve Yahya'nın cesedini alıp gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler. 13 İsa bunu işitince oradan çekildi. Öğrencileriyle başa kalmak için tekneyle ıssız bir yere gitti. Halk bunu öğrenince kasabalardan çıkıp karadan yürüyerek İsa'nın ardından gitti. 14 İsa tekneden inince büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı ve onların hastalarını iyileştirdi. 15 Akşam olunca öğrencileri O'nun yanına gelip şöyle dediler: "Burası ıssız bir yer, hem de vakit çok ilerledi. Halkı gönder de, etraftaki köylere gitsinler, kendilerine yiyecek alsınlar." 16 Ama İsa onlara, "Gitmeleri lazım değil. Onlara siz yiyecek verin!" dedi. 17 İsa'ya, "Burada yalnız beş ekmekle iki balığımız var" dediler. 18 İsa, "Onları bana buraya getirin" dedi. 19 Halka çayırılığa oturmalarını emretti. Sonra beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğse kaldırarak şükretti. Ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi. Öğrencileri de ekmekleri halka dağıttılar. 20 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçaları topladılar ve onlarla on iki sepet doldurdular. 21 Kadın ve çocukların dışında yemek yiyen aşağı yukarı beş bin kişi vardı. 22 İsa hemen öğrencilerine tekneye bindirdi. Onları kendisinden önce gölün öbür tarafına gönderdi. O arada halkı evlerine gönderecekti. 23 Halkı yolcu ettikten sonra, dua etmek için tek başına bir tepeye çıktı. Akşam olunca orada yalnız kaldı. 24 Tekne ise, karadan epey uzakta, dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu. 25 Sabaha doğru İsa gölün üstünde yürüyüp onlara yaklaştı. 26 Öğrenciler O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalettir!" diye korkudan bağırmaya başladılar. 27 İsa ise hemen onlara, "Rahat olun! Benim! Korkmayın!" dedi. 28 Petrus O'na şöyle cevap verdi: "Efendimiz eğer sensen, bana buyruk ver de, su üstünde yürüyerek sana geleyim." 29 İsa, "Gel" dedi. Petrus tekneden inip suyun üzerinde yürüdü ve İsa'ya doğru ilerledi. 30 Ama güçlü rüzgarı fark edince,

korktu ve batmaya başladı. "Efendimiz, kurtar beni!" diye bağırdı. 31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu ve, "Ey kıt imanlı adam! Niçin şüphe ettin?" dedi. 32 Tekneye bindiler ve rüzgar dindi. 33 Teknedekiler İsa'ya tapındılar. "Sen gerçekten Allah'ın Oğlu'sun!" dediler. 34 Gölü geçip, Gennesar taraflarında karaya vardılar. 35 Oranın halkı İsa'yı tanıdı. Hemen etraftaki bölgelere haber yolladılar. İsa'ya hasta olan herkesi getirdiler. 36 Hastalar İsa'nın sadece elbisesinin eteğine dokunabilmek için yalvardılar. O'na dokunan herkes şifa buldu.

15 Daha sonra Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve Tevrat uzmanları İsa'ya geldiler ve şöyle dediler: 2 "Öğrencilerin neden atalarımızın adetlerini bozuyorlar? Yemekten önce ellerini din adetine göre yıkamıyorlar." 3 Ama İsa onlara şöyle cevap verdi: "Ya siz? Siz kendi adetleriniz uğruna niçin Allah'ın buyruğunu çiğniyorsunuz? 4 Çünkü Allah şöyle buyurdu: 'Annenize babanıza saygı gösterin' ve 'Kim annesini ve babasını aşağılarsa, ölüm cezasını hak eder.' 5 Sizler ise şöyle diyorsunuz: 'Kim annesine ya da babasına "Sana yardım etmek için vereceğim şeyleri Allah'a adadım" derse, 6 o kişi annesine ve babasına saygı göstermeye mecbur değildir.' Böylece kendi adetleriniz yüzünden Allah'ın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. 7 Sizi ikiyezlülere siz! Peygamber Yeşaya hakkınızda ne kadar doğru konuştu: 8 Allah diyor ki, 'Bu halk beni dudaklarıyla sayıyor, ama yürekleri benden uzaktır. 9 Boşuna bana tapıyorlar. Vaaz ettikleri, insan buyruklarıdır.'" 10 İsa kalabalığı yanına çağırıp onlara şöyle dedi: "İşitin ve anlayın! 11 Ağza giren hiçbir şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten şey ağızdan çıkardır." 12 O zaman öğrencileri İsa'ya gelip şöyle dediler: "Biliyor musun, Ferisiler bu sözü işitince darıldılar?" 13 İsa onlara şöyle cevap verdi: "Gökteki Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecek. 14 Bırakın gitsinler. Onlar kör insanların kör rehberleridir. Kör adam başka bir kör adama yol gösterirse, ikisi de çukura düşer." 15 Petrus İsa'ya, "Bu benzetmeyi bize açıklar mısın?" dedi. 16 İsa şöyle konuştu: "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz? 17 Aklınız ermiyor mu? Ağza giren her şey mideye iner, oradan da dışarı atılır? 18 Ama ağızdan çıkan şeyler yürekte gelir. İşte, insanı kirleten onlardır. 19 Çünkü kötü düşünceler insanın yüreğinden çıkar. Bunlar, adam öldürme, zina, evlilik dışı seksüel ilişkiler,

hırsızlık, yalancı şahitlik ve iftiralara yol açar. 20 İnsanı kirleten şeyler bunlardır. Ama ellerini din adetine göre yıkamadan yemek yemek insanı kirletmez.” 21 İsa oradan çekilip Sur ve Sayda taraflarına gitti. 22 Oralandan Kenanlı bir kadın gelip İsa’ya yüksek sesle yalvardı: “Efendimiz, ey Davud Oğlu, bana merhamet et! Kızım cine tutuldu, çok acı çekiyor.” 23 Fakat İsa ona hiç cevap vermedi. Öğrencileri de İsa’ya gelip şöyle rica ettiler: “Kadını sal gitsin, çünkü arkamızdan bağırıp duruyor.” 24 Ama İsa şöyle dedi: “Ben sadece İsrail halkına gönderildim. Onlar kaybolmuş koyunlar gibidir.” 25 Kadın ise gelip İsa’nın önünde yere kapandı ve “Efendimiz, bana yardım et!” dedi. 26 İsa ona şöyle cevap verdi: “Çocukların ekmeğini alıp köpeklerin önüne atmak doğru değil.” 27 Kadın da, “Evet, Efendimiz, öyle. Ama köpekler bile, efendilerinin masasından düşen ekmeğin kırıntılarını yer” dedi. 28 O zaman İsa ona şöyle cevap verdi: “İmanı büyük bir kadınsın! İstedığın gibi olsun.” O anda kadının kızı iyileşti. 29 İsa oradan ayrılıp Celile Gölü’nün kenarına gitti. Sonra bir tepeye çıkıp oturdu. 30 Büyük kalabalıklar O’na geldi. Topal, sakat, kör, dilsiz olanları ve daha bir sürü hastayı getirdiler. Onları İsa’nın ayaklarının dibine yatırdılar. İsa da onları iyileştirdi. 31 Dilsizler konuşmaya başladı, sakatlar iyileşti, topallar yürüdü ve körler gördü. İnsanlar bunu görünce, şaşırıp kaldılar ve İsrail halkının tapındığı Allah’ı övdüler. 32 İsa öğrencilerini yanına çağırıp şöyle dedi: “Halka acıyorum. Üç gündür, yanımdalar ve yiyecek bir şeyleri yok. Yolda bayılmasınlar diye onları aç karnına göndermek istemiyorum.” 33 Öğrencileri O’na, “Böyle ıssız bir yerde bu kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?” diye sordular. 34 İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” dedi. “Yedi ekmeikle birkaç küçük balık” dediler. 35 İsa kalabalığa yere oturmalarını emretti. 36 Yedi ekmeği ve balıkları alıp şükretti. Bunları bölüp öğrencilerine verdi. Öğrencileri de onları kalabalığa dağıttılar. 37 Herkes yiyip doydular. Yemek artıklarından yedi sepet dolusu toplandı. 38 Kadınlar ve çocuklar sayılmazsa yemek yiyenler aşağı yukarı dört bin kişiydi. 39 İsa halkı gönderdikten sonra bir tekneye binip Magadan topraklarına geçti.

16 Ferisiler ve Sadukiler İsa’ya geldiler. O’nu denemek için kendilerine gökten mucizevi bir işaret göstermesini istediler. 2 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Akşam olunca, ‘Gökyüzü kırmızı, demek ki hava güzel olacak’ diyorsunuz. 3 Sabah olunca,

‘Gökyüzü kırmızı ve bulutlu, demek ki bugün fırtına çıkacak’ diyorsunuz. Gökyüzünün görünüşünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, yaşadığınız bu zamanın işaretlerinden bir anlam çıkaramıyor musunuz? 4 Kötü ve sadakatsiz kuşak mucizevi bir işaret istiyor. Ama bu kuşağa Peygamber Yunus’un işaretinden başka bir işaret gösterilmeyecek.” Sonra İsa onları bırakıp gitti. 5 İsa’nın öğrencileri gölün öbür tarafına geçtiler. Fakat yanlarına ekmeği almayı unutmuşlardı. 6 İsa onlara şöyle dedi: “Dikkat edin, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının!” 7 Öğrenciler aralarında tartışmaya başladılar. “Ekmek almadık diye öyle konuşuyor” dediler. 8 İsa bunu fark edince onlara şöyle dedi: “Ey imanı kıt olanlar! Neden ekmeğimiz yok diye tartışıp duruyorsunuz? 9 Daha anlamıyor musunuz? Beş ekmeikle beş bin kişinin doyduğunu hatırlamıyor musunuz? Kaç sepet topladınız? 10 Yedi ekmeikle dört bin kişinin doyduğunu da mı hatırlamıyorsunuz? O zaman kaç sepet topladınız? 11 Ekmek hakkında konuşmadım. Nasıl olur da bunu anlamıyorsunuz? Hayır, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının!” 12 O vakit anladılar ki, İsa ekmeği mayasından değil de, Ferisilerin ve Sadukilerin öğrettikleri şeylerden sakınmalarını söylüyordu. 13 İsa, Filipus Sezariyesi topraklarına gitti. Orada öğrencilerine şunu sordu: “İnsanlar İnsan Oğlu’nun kim olduğunu söylüyorlar?” 14 O’na şöyle cevap verdiler: “Kimisi ‘Vaftizci Yahya’ diyor. Kimisi de ‘İlyas’ diyorlar. Diğerleri de ‘Yeremya,’ ya da ‘eski peygamberlerden biri’ diyorlar.” 15 İsa onlara sordu: “Ya siz? Sizce ben kimim?” 16 Simun Petrus da şöyle cevap verdi: “Sen Mesih’sin. Diri olan Allah’ın Oğlu’sun.” 17 İsa ona cevap olarak şöyle dedi: “Ne mutlu sana, ey Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana açıklayan insan değil, göklerde olan Babam’dır. 18 Sana şunu söylüyorum: sen Petrus’sun. Bu kayanın üzerine topluluğumu kuracağım ve ölümler dünyasının kapıları bile ona karşı direnemeyecek. (Hadis g86) 19 Göklerin Krallığı’nın anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağladığın her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözdüğün her şey gökte de çözülmüş olacak.” 20 Sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylemesinler diye öğrencilerini uyardı. 21 Bundan sonra İsa öğrencilerine Yerusulim’e gitmesi gerektiğini açıklamaya başladı. Orada liderler, başrahipler ve Tevrat uzmanlarının elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün ölümünden

dirilmesi gerektiğini söyledi. **22** Petrus İsa'yı bir kenara çekip azarlamaya başladı: "Efendimiz, Allah korusun! Öyle bir şey asla başına gelmeyecek!" **23** Ama İsa dönüp Petrus'a şöyle dedi: "Çekil önümden, Şeytan! Sen bana kösteksin. Çünkü düşüncelerin Allah'tan değil, insandandır." **24** Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Bir kişi peşimden gelmek isterse, kendini gözden çıkarsın, çarmihini yüklensin ve yolunu tutsun. **25** Çünkü kim canını kurtarmak isterse onu kaybedecek. Ama kim canını benim uğruma kaybederse, onu bulacak. **26** Bir kişi bütün dünyayı kazanır, ama canını kaybederse, bunun kendisine ne faydası olur? İnsan kendi canına karşılık olarak ne verebilir? **27** Ben İnsan Oğlu olarak Babam'ın yüceliği içinde meleklerimle geleceğim ve her bir insana yaptıklarına göre karşılık vereceğim. **28** Size doğrusunu söylüyorum: burada duran bazı kişiler İnsan Oğlu'nun kendi krallığıyla geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklar."

17 Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakub'u ve Yakub'un kardeşi Yuhanna'yı yanına aldı. Onları yüksek bir dağın tepesine çıkardı. Orada yalnızdılar. **2** Önlerinde İsa'nın görünüşü tamamen değişti. Yüzü güneş gibi parlamaya başladı. Elbiseleri de ışık gibi bembeyaz oldu. **3** O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. **4** Bunun üzerine Petrus İsa'ya şöyle dedi: "Efendimiz, iyi ki buradayız. İstersen, burada üç çardak kurayım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için." **5** O daha konuşurken, işte, parlak bir bulut onların üstüne gölge yaptı. Bulutun içinden bir ses şöyle dedi: "Sevgili Oğlum budur, O'ndan memnunum. O'nu dinleyin!" **6** Öğrenciler bunu işitince çok korktular ve yere kapandılar. **7** İsa gelip onlara dokundu ve "Kalkın, korkmayın!" dedi. **8** Başlarını kaldırıp bakınca İsa'dan başka kimseyi görmediler. **9** Dağdan inerlerken İsa onlara şöyle emretti: "İnsan Oğlu ölümden dirilene kadar, gördüklerinizi kimseye anlatmayın." **10** Öğrencileri İsa'ya şunu sordular: "Peki Tevrat uzmanları neden, 'Önce İlyas gelmeli' diyorlar?" **11** O da onlara şöyle cevap verdi: "Evet, İlyas gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak. **12** Ama ben size diyorum: İlyas zaten geldi. Onu tanımadılar. Ona istedikleri gibi yaptılar. İnsan Oğlu da bunun gibi onların elinden acı çekecek." **13** O vakit öğrenciler İsa'nın Vaftizci Yahya hakkında konuştuğunu anladılar. **14** İsa'yla üç öğrencisi halkın yanına dönünce adamın biri İsa'ya gelip önünde

diz çöktü ve şöyle dedi: **15** "Efendimiz, çocuğuma merhamet et. O saralıdır ve çok acı çekiyor. Sık sık ateşe ya da suya düşüyor. **16** Oğlumu senin öğrencilerine getirdim, ama onu iyileştiremediler." **17** İsa cevap olarak şöyle dedi: "Ey imansız ve yoldan sapmış kuşak! Ne zamana kadar sizinle beraber olacağım? Ne zamana kadar size katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin." **18** İsa cini azarladı, o da çocuktan çıktı. Çocuk da aynı anda iyileşti. **19** Sonra İsa yalnızken öğrencileri O'na gelip, "Biz cini neden kovamadık?" diye sordular. **20** İsa'nın onlara cevabı şuydu: "İmanınız yetersiz de, ondan. Size doğrusunu söylüyorum: hardal tohumu kadar imanınız olsa, şu dağa 'Buradan kalk, oraya git' dersiniz, o da gider. Sizin için hiçbir şey imkansız olmayacak." **22** Celile bölgesinde bir araya geldiklerinde İsa öğrencilerine şöyle dedi: "İnsan Oğlu yakın bir zamanda insanların eline teslim edilecek. **23** O'nu öldürecekler, ama O üçüncü gün ölümden dirilecek." Öğrenciler bu söze çok üzüldüler. **24** İsa'yla öğrencileri Kefernahum'a geldiler. Orada iki dirhemlik tapınak vergisini toplayan memurlar Petrus'a gelip şunu sordular: "Öğretmeniniz iki dirhemi ödemiyo mu?" **25** Petrus, "Ödüyor" dedi. Petrus eve gelince, İsa hemen onunla konuşmaya başladı: "Simun, ne diyorsun? Sence dünyadaki krallar kimden gümrük ya da vergi alıyorlar, kendi evlatlarından mı, yoksa yabancılardan mı?" **26** Petrus, "Yabancılardan" diye cevap verdi. Bunun üzerine İsa ona, "Demek, evlatlar vergiden serbesttir" dedi. **27** "Fakat vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle git, oltayı at ve tuttuğun ilk balığın ağzını aç. Orada dört dirhemlik bir para bulacaksın. Bu parayı al, hem kendin hem de benim için onlara ver."

18 O sırada öğrencileri İsa'ya gelip şunu sordular: "Acaba Göklerin Krallığı'nda en önemli kimdir?" **2** İsa bir çocuğu çağırıp onu aralarına aldı. **3** Sonra şöyle dedi: "Size doğrusunu söylüyorum: Siz bu fikrinizden dönüp çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Krallığı'na asla girmeyeceksiniz. **4** Bunun için, her kim bu çocuk gibi alçakgönüllü davranırsa, Göklerin Krallığı'nda en büyük odur. **5** Her kim böyle bir çocuğu benim adıma kabul ederse, o beni kabul etmiş olur. **6** Ama bana iman eden bu küçüklerden birini yoldan saptıran kişinin vay haline! Boynuna büyük bir değirmen taşı bağlanması ve denizin dibine atılıp boğulması kendisi için daha iyi olur. **7** İnsanları yoldan

saptıran tuzaklar yüzünden vay dünyanın haline! Bu tuzakların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara sebep olan kişinin vay haline! **8** Elin ya da ayağın seni iman yolundan saptırırsa, onu kes at! İki elinle veya iki ayağınla hiç sönmeyen ateşe atılmaktansa, tek el ya da tek ayakla sonsuz yaşama kavuşmak senin için daha iyidir! (aiōnios g166) **9** Gözün seni iman yolundan saptırırsa onu çıkar at! Senin için tek gözle sonsuz yaşama kavuşmak iki gözle cehennem ateşine atılmaktan daha iyidir. (Geenna g1067) **10** Bu küçüklerden birini bile sakın hor görmeyin. Çünkü size söylüyorum, onların gökteki melekleri devamlı göksel Babam'ın yüzünü görürler. **12** Ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu varsa ve onlardan bir tanesi yolunu şaşırsa, adam doksan dokuzu tepede bırakıp yolunu şaşıran koyunu aramaya gitmez mi? **13** Size doğrusunu söylüyorum, eğer onu bulursa, o koyun için, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyundan daha fazla sevinecek. **14** Aynı bunun gibi, gökteki Babanız bu küçüklerden birinin yok olmasını istemez. **15** İmanlı kardeşin sana karşı günah işlerse, gidip ona suçunu göster. Mesele ikinizin arasında kalsın. Seni dinlerse, kardeşini kazanmış olursun. **16** Ama seni dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al. Öyle ki, 'Her suçlama iki ya da üç kişinin şahitliğiyle desteklensin.' **17** Kardeş onları dinlemek istemezse, meseleyi imanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu bile dinlemek istemezse, onu putperest ya da vergi memuru gibi say. **18** Size doğrusunu söylüyorum ki, yeryüzünde bağladığınız her şey, gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözdiğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. **19** Size şunu da söylüyorum: yeryüzünde sizden iki kişi bir şey dilerse ve o konuda aynı fikirde olurlarsa, gökteki Babam onların dilediğini yapacak. **20** Çünkü iki ya da üç kişi nerede benim adımla anarak bir araya gelirlerse, ben oradayım, onların arasındayım." **21** Sonra Petrus İsa'ya gelip şöyle dedi: "Efendimiz, imanlı kardeşim bana karşı kaç defa günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kereye kadar mı?" **22** İsa ona şöyle dedi: "Ben sana diyorum ki, yedi kere değil, yetmiş kere yediye kadar. **23** Bu konuda bir örnek vereyim: Göklerin Krallığı, görevlileriyle hesap görmek isteyen bir kral gibidir. **24** Hesapları görürken krala dünya kadar borcu olan bir köle getirmişler. **25** Adamın borcunu ödeyecek bir şeyi yokmuş. Efendisi ise borcun ödenmesi için adamın karısı, çocukları ve bütün mallarıyla birlikte satılmasını emretmiş.

26 Bunun üzerine köle, kralın önünde yere kapanıp yalvarmaya başlamış: 'Ne olur, azıcık daha dayan, sana bütün borcumu öderim.' **27** Kölenin efendisi ona acımış. Onu serbest bırakıp bütün borcunu silmiş. **28** Fakat köle çıkıp hizmet arkadaşlarından birini bulmuş. Arkadaşının ona yüz gümüş para borcu varmış. Köle arkadaşını yakasından tutup boğmaya başlamış. 'Borcunu öde!' demiş. **29** Bunun üzerine arkadaşı yere kapanıp köleye yalvarmaya başlamış: 'Ne olur, azıcık daha dayan. Sana borcumu ödeyeceğim.' **30** Fakat köle razı gelmemiş. Gidip hizmet arkadaşını borcunu ödeyene kadar hapishaneye attırmış. **31** Kölenin diğer arkadaşları olanları görünce çok üzülmüşler ve gidip efendilerine olup biten her şeyi ayrıntılı olarak anlatmışlar. **32** Efendisi köleyi çağırtmış ve ona şöyle demiş: 'Seni namussuz köle seni! Bana yalvardın diye, senin bütün borcunu sildim. **33** Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmet arkadaşına merhamet etmen lazımdı, değil mi?' **34** Efendisi çok öfkelenmiş. Bütün borcunu ödeyene kadar köleyi işkencecilere teslim etmiş. **35** Her biriniz kardeşini yürekte bağışlamazsa, gökteki Babam da aynıysa size yapacak."

19 İsa bu konuşmayı bitirdikten sonra Celile'den ayrıldı ve Şeria Irmağı'nın öte tarafındaki Yahudiye topraklarına gitti. **2** Büyük kalabalıklar O'nun arkasından gidiyordu. İsa orada onların hastalarını iyileştirdi. **3** Bazı Ferisiler gelip İsa'yı denemek için şunu sordular: "Acaba erkeğin karısını herhangi bir sebep için boşaması Tevrat'a uygun mudur?" **4** İsa da onlara şöyle cevap verdi: "Yaradan başlangıçta insanları erkek ve kadın olarak yarattı. Bunu Tevrat'ta okumadınız mı? **5** Allah şöyle dedi: 'Bunun için adam annesini ve babasını bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi bir beden olacak.' **6** Şöyle ki, onlar artık iki değil, bir bedendirler. Bu sebeple, Allah'ın birleştirdiğini insan ayırmamasın." **7** Ferisiler İsa'ya, "Madem öyle" dediler, "Musa neden erkek boşanma kâğıdı vererek karısını boşayabilir diye buyurdu?" **8** İsa onlara şöyle dedi: "Musa inatçılığınız yüzünden karılarınızı boşamanıza izin verdi. Ama en başta bu böyle değildi. **9** Ben size diyorum ki, her kim karısını evlilik dışı seksüel ilişkiden başka bir sebeple boşayıp başka kadınla evlenirse, o kişi zina işlemiş olur." **10** Öğrencileri İsa'ya, "Madem erkekle karısının durumu böyledir, hiç evlenmemek daha iyi" dediler. **11** İsa da onlara şöyle dedi: "Herkes bu dediklerimi kabul edemez. Sadece

bunları anlama yeteneği verilenler kabul edebilir. **12** Evlenemeyen erkeklerin bazıları kusurlu doğup evlenemezler. Bazıları insan tarafından evlenemez hale getirilirler. Bazıları da Göklerin Krallığı için bekâr kalmaya karar verirler. Bunu kabul edebilen, kabul etsin.” **13** Oradakiler çocuklarını İsa’ya getirdiler. İsa’dan onlara dokunup dua etmesini istediler. İsa’nın öğrencileri çocukları getirenleri azarladılar. **14** Fakat İsa şöyle dedi: “Bırakın, çocuklar bana gelsin. Onlara engel olmayın! Çünkü Göklerin Krallığı çocuklar gibi olanlarıdır.” **15** Ellerile dokunup çocuklara bereket diledikten sonra oradan ayrıldı. **16** İşte, birisi İsa’ya gelip şunu sordu: “Öğretmenim, sonsuz yaşama sahip olmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?” (aiōnios g166) **17** İsa ona şöyle dedi: “İyilik hakkında neden bana soruyorsun? İyi olan yalnız biri var. Sonsuz yaşama kavuşmak istiyorsan, Allah’ın buyruklarını yerine getir.” **18** Adam İsa’ya, “Hangilerini?” diye sordu. İsa ona şöyle cevap verdi: “Adam öldürmeyin, zina etmeyin, çalmayın, yalan yere şahitlik etmeyin. **19** Annenize babanıza saygı gösterin ve komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin.” **20** Genç adam İsa’ya, “Bütün bunları hep yerine getirdim. Daha ne eksikim var?” dedi. **21** İsa ona şöyle cevap verdi: “Eğer eksiksiz olmak istersen, git mallarını sat ve parasını fakirlere ver. O zaman gökte hazinen olacak. Sonra gel, benim peşime düş.” **22** Genç adam bu sözü işitince üzüntü içinde ayrıldı, çünkü malı mülkü çoktu. **23** İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: zengin bir kişinin Göklerin Krallığı’na girmesi zordur! **24** Size tekrar söylüyorum: Bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir insanın Allah’ın Krallığı’na girmesinden daha kolaydır.” **25** Öğrenciler bunu duyunca çok hayret ettiler. “Öyleyse, kim kurtulabilir?” diye sordular. **26** İsa onlara dikkatle bakıp şöyle dedi: “İnsan için bu imkansız, fakat Allah için her şey mümkündür.” **27** Sonra Petrus söz alıp İsa’ya şöyle dedi: “Bak, biz her şeyi bıraktık, senin peşine düştük. Peki, karşılığımız ne olacak?” **28** İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: her şey yenilediği zaman İnsan Oğlu görkemli tahtına oturacak. O vakit benim peşimden gelen sizler de on iki tahta oturup İsrail halkının on iki oymağını yargılayacaksınız. **29** Benim uğruma evlerini, kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, çocuklarını ya da tarlalarını bırakmış olan herkes, onları yüz kat geri alacak ve sonsuz yaşamı da

miras alacak. (aiōnios g166) **30** Fakat şimdi birinci olan birçokları sonuncu, sonuncu olan birçokları da birinci olacaklar.”

20 “Göklerin Krallığı bir bağ sahibine benzer. Adam sabah erkenden üzüm bağına işçi tutmaya gitmiş. **2** İşçilerle günlüğü bir gümüş paraya anlaştı, sonra onları üzüm bağına yollamış. **3** Saat dokuzda tekrar dışarı çıkmış. Çarşıda boş duran başka adamlar görmüş. **4** Onlara şöyle demiş: ‘Siz de gidin üzüm bağına. Hakkınız ne kadarsa, size ödeyeceğim.’ **5** Böylece onlar bağa gitmişler. Sonra öğle vakti saat on ikide, ve tekrar saat üçte bir daha çıkmış ve yine aynısını yapmış. **6** Saat akşamüstü beşte çıkıp yine başkalarını boş dururken bulmuş. Onlara şöyle demiş: ‘Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ **7** ‘Kimse bizi tutmadı da ondan’ diye cevap vermişler. Üzüm bağının sahibi, ‘Siz de üzüm bağına gidin’ demiş. **8** Akşam olunca, bağ sahibi ustabaşına şöyle demiş: ‘İşçileri çağır, onlara gündeliklerini öde. Son tuttuğum kişilerle başla, ilk tuttuklarıma kadar devam et.’ **9** Saat beşte tutulanlar gelince, herkes birer gümüş para almış. **10** Sıra ilk tutulanlara gelince, daha fazla para alacaklarını sanmışlar. Ama onlar da birer gümüş para almışlar. **11** Paralarını alınca bağın sahibine karşı şöyle homurdanmaya başlamışlar: **12** ‘Bu son gelenler sadece bir saat çalıştılar. Ama sen onları bizimle bir tutuyorsun. Fakat yakıcı güneşin altında bütün günün işini biz yükledik.’ **13** Bağ sahibi onlardan birine şöyle demiş: ‘Arkadaş, ben sana haksızlık etmiyorum. Seninle bir gümüş paraya anlaştımadık mı? **14** Hakkını al ve evine git. Bu son tuttuğum adama sana verdiğimin aynısını vermek istiyorum. **15** Kendi malımı istediğim gibi harcarım. Bu benim hakkım değil mi? Yoksa benim elim açık olduğu için, gözün onda mı kalıyor?’ **16** Bunun gibi, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.” **17** İsa Yeruşalim’e gidiyordu. Yoldayken on iki elçisini bir kenara çekti ve onlara şöyle dedi: **18** “Bakin, Yeruşalim’e gidiyoruz. İnsan Oğlubaşrahiplere ve Tevrat uzmanlarına teslim edilecek. O’nu ölüm cezasına çarptıracaklar **19** ve yabancıların eline teslim edecekler. Onlar da O’nunla alay edecek, O’nu kamçılacak ve çarmıha gerecekler. Ama üçüncü gün O ölümden dirilecek.” **20** Sonra Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa’ya geldi. O’nun önünde yere kapanıp O’ndan bir şey rica etti. **21** İsa kadına, “İstediğin ne?” diye sordu. Kadın O’na şöyle dedi:

“Buyur et, senin Krallığın’da bu benim iki oğlumdan biri senin sağında ve öbürü solunda otursun.” 22 İsa şöyle cevap verdi: “Siz ne istediğinizi anlamıyorsunuz. Benim yakında içeceğim acı dolu bardaktan içebilir misiniz?” “İçebiliriz” dediler. 23 Onlara şöyle dedi: “Evet, bardağımdan içeceksiniz. Ama sağımda ve solumda oturmak için izin vermek bana düşmez. Göksel Babam bunu kimler için hazırlamışsa, onlara verilecek.” 24 Öbür on öğrenci bunu duyunca, o iki kardeşe kızmaya başladılar. 25 Ama İsa hepsini yanına çağırıp şöyle dedi: “Bildığınız gibi, diğer milletlerin liderleri halklarına baskı yaparlar, ve büyük adamları onları ezerler. 26 Sizin aranızda böyle olmasın. Aranızda büyük olmak isteyen, diğerlerine hizmetkâr olsun. 27 Aranızda birinci olmak isteyen, diğerlerine kul köle olsun. 28 Tıpkı İnsan Oğlu gibi davran. İnsan Oğlu O’na hizmet edilsin diye gelmedi. Hayır, O hizmet etmeye ve kendi canını feda ederek birçok kişiyi günaha esirlikten kurtarmaya geldi.” 29 İsa’yla öğrencileri Eriha kasabasından çıkarken, büyük bir kalabalık O’nunla birlikte gitti. 30 İki kör adam yol kenarında oturuyordu. İsa’nın yanlarından geçtiğini duyunca şöyle bağırmağa başladılar: “Efendimiz, Davud Oğlu, bize acı!” 31 Kalabalık sussunlar diye onlara sert çıktı. Fakat onlar daha da fazla bağırdılar: “Efendimiz, Davud Oğlu, bize acı!” 32 İsa durdu ve onları yanına çağırdı. “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu. 33 O’na şöyle dediler: “Efendimiz, gözlerimizin açılmasını istiyoruz.” 34 İsa onlara acıdı. Onların gözlerine dokundu. Anında yeniden görmeye başladılar ve İsa’nın peşinden gittiler.

21 İsa’yla öğrencileri Yerusâlim’e yaklaşırken Zeytin Dağı’nda bulunan Beytfaci Köyü’ne geldiler. O zaman İsa iki öğrencisini önden gönderdi. 2 Onlara şöyle dedi: “Karşınızdaki köye gidin. Varır varmaz, bağlı duran bir dişî eşek ve yanında sıpasını bulacaksınız. Onları çözün ve bana getirin. 3 Biri size bir şey söylerse, ona şöyle deyin: ‘Bunlar Efendimiz’e lazımdır. Onları hemen geri gönderecek.’” 4 Bu olayla peygamberin ağzından söylenen şu söz yerine gelmiş oldu: 5 “Siyon kızına şöyle deyin: Bak, Kralın sana geliyor, alçakgönüllü ve bir eşeğe binmiş, bir sıpayla, bir yük hayvanının yavrusuna binmiş geliyor!” 6 Öğrencileri de gidip, İsa’nın buyurduğunu yaptılar. 7 Eşeği ve sıpayı getirdiler ve paltolarını onların

üzerine koydular. İsa üstüne bindi. 8 Kalabalığın çoğu paltolarını yolun üzerine serdi. Başkaları da ağaçlardan dallar kesip yolun üzerine yaydılar. 9 İsa’nın önünde ve arkasında birer kalabalık vardı. Şöyle bağırdılar: “Davud Oğlu’na, hozana! Rabbin adıyla gelene övgüler olsun! En yücelerde hozana!” 10 İsa Yerusâlim’e girdikten sonra, bütün şehir heyecanlandı. “Kim bu?” diye sordular. 11 Kalabalık şöyle dedi: “Bu, Celile’nin Nasıra kasabasından gelen peygamber İsa’dır.” 12 İsa tapınak avlusuna girdi. Avluda mal satan ve alışveriş yapan herkesi kovdu. Yabancı para değiştirenlerin masalarını ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi. 13 İsa onlara şöyle dedi: “Kitap’ta ‘Benim evime ibadet evi denilecek’ diye yazılmıştır. Ama siz onu ‘haydut yatağına’ çevirdiniz.” 14 İsa tapınak avlusundayken kör ve topal kişiler O’nun yanına geldiler, İsa da onları iyileştirdi. 15 Başrahipler ve Tevrat uzmanları ise İsa’nın yaptığı harika mucizeleri ve tapınak avlusunda “Davud Oğlu’na hozana!” diye bağırarak çocukları görünce öfkelenildiler. 16 İsa’ya, “Bunların ne bağırdıklarını duyuyor musun?” diye sordular. İsa onlara şöyle cevap verdi: “Evet, duyuyorum. Siz şu ayeti hiç okumadınız mı? ‘Çocukların ve süttten kesilmemiş bebeklerin ağzından kendine övgüler döktürdün.’” 17 Sonra İsa onları bırakıp şehirden ayrıldı. Beytanya köyüne gitti ve orada geceledi. 18 Sabah erkenden şehre dönerken, İsa acıktı. 19 Yol kenarında bir incir ağacı gördü. Fakat yanına gidince yapraktan başka bir şey bulmadı. O zaman ağaca şöyle dedi: “Artık bir daha senden meyve çıkmasın!” Ağaç hemen kurudu. (aiôn g165) 20 Öğrenciler bunu görünce şaşıldılar. “İncir ağacı nasıl hemen kurudu?” diye sordular. 21 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Size doğrusunu söylüyorum: Eğer imanınız olursa ve hiç şüphe etmezseniz, bu incir ağacına yapılabilecek her şeyi yapabilirsiniz. Şu tepeye bile, ‘Yerinden kalk, denize atıl!’ dersiniz ve dediğiniz olur. 22 İman ederek dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alacaksınız.” 23 İsa, tapınak avlusuna gidip vaaz etmeye başladı. O zaman başrahipler ve halkın liderleri İsa’ya gelip şöyle dediler: “Bu şeyleri ne yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi veren kim?” 24 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Ben de size tek bir soru soracağım. Eğer bana cevap verirsiniz, size bu şeyleri ne yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim. 25 Yahya’nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Allah’tan mı, yoksa insandan mıydı?” Bu soruyu aralarında

şöyle tartışmaya başladılar: “Allah’tan’ dersek, ‘O zaman ona neden inanmadınız?’ diyecek. 26 Ama ‘İnsandan’ dersek, biz halkın tepkisinden korkuyoruz, çünkü hepsi Yahya’yı peygamber olarak kabul ediyor.” 27 İsa’ya “Bilmiyoruz” diye cevap verdiler. O da onlara şöyle dedi: “Ben de bu şeyleri ne yetkiyle yaptığımı size söylemeyeceğim.” 28 “Şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu varmış. Birincisine gidip şöyle demiş: ‘Evladım, git bugün üzüm bağında çalış.’ 29 Oğlu da ‘Gitmek istemiyorum!’ demiş. Ama sonra pişman olup gitmiş. 30 Babası sonra öbür çocuğuna gitmiş ve ona aynısını söylemiş. O da ‘Olur, efendim’ demiş, ama gitmemiş. 31 O ikisinden hangisi babasının isteğini yerine getirdi?” “Birincisi” dediler. İsa onlara dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: vergi memurları ve fahişeler Allah’ın Krallığı’na sizden önce girecekler. 32 Yahya size doğruluk yolunu göstermek için geldi, ona inanmadınız. Fakat vergi memurları ve fahişeler ona inandılar. Siz ise bunları gördüğünüz halde pişmanlık duyup Yahya’ya inanmadınız. 33 Diğer bir benzetmeye kulak verin: Bir toprak sahibi varmış. Adam üzüm bağı dikmiş, etrafına duvar çekmiş, üzüm çiğneme çukurunu kazmış, bir de gözetleme kulesi yapmış. Sonra bağını bağcılara kiraya vermiş ve yolculuğa çıkmış. 34 Üzüm toplama zamanı yaklaşıncı, bağ sahibi bağın ürününden payına düşeni almaları için kölelerini bağcıların yanına göndermiş. 35 Bağcılar da adamın kölelerini alıp birini dövmüşler, diğerini öldürmüşler, üçüncüsünü de taşlamışlar. 36 Adam sonra öncekinden daha fazla köle göndermiş. Bağcılar onlara da aynısını yapmışlar. 37 En sonunda adam, ‘Oğluma saygı gösterirler’ diyerek onlara oğlunu yollamış. 38 Ama bağcılar adamın oğlunu görünce aralarında şöyle konuşmuşlar: ‘Mirasçı budur. Haydi, onu öldürelim de, mirası ele geçirelim.’ 39 Böylece onu alıp bağdan dışarı atmışlar ve öldürmüşler. 40 O zaman bağ sahibi gelince o bağcılara ne yapacak?” 41 İsa’ya şöyle dediler: “O kötü adamları korkunç bir şekilde öldürecek. Bağ da kendisine ürünü vaktinde getirecek başka bağcılara kiraya verecek.” 42 İsa onlara şunu sordu: “Siz Kutsal Yazılar’da şu sözleri hiç okumadınız mı? ‘İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu. Bu iş Rab’dir, gözümüzde harika bir şeydir.’ 43 Bunun için size diyorum ki, Allah’ın Krallığı sizden alınacak ve o krallığa layık ürün getiren bir millete verilecek. 44 Kim o taşın üzerine düşerse, paramparça olacak. O taş da kimin üzerine

düşerse, onu ezip toz duman edecek.” 45 Başrahipler ve Ferisiler bu benzetmeleri iştince, İsa’nın kendileri hakkında konuştuğunu anladılar. 46 Onu yakalamak istediler ama halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk İsa’yı peygamber olarak kabul ediyordu.

22 İsa tekrar halka benzetmeler anlatmaya başladı. Şöyle dedi: 2 “Göklerin Krallığı oğluna düğün yapan bir krala benzer. 3 Kral kölelerini gönderip düğüne davetli olanları çağırtmış. Ama gelmek istememişler. 4 Kral yine başka köleler gönderip onlara şöyle demiş: ‘Davetli olanlara şunu deyin: “İşte, ziyafetimi hazırladım, öküzlerimi ve besili danalarımı kestirdim. Artık her şey hazır, düğüne gelin.”’ 5 Ama davetliler hiç kulak asmamışlar. Herkes kendi yoluna gitmiş. Birisi tarlasına, öbürü ticaretine dönmüş. 6 Geri kalanlar da kralın kölelerini yakalamış, aşağılamış ve öldürmüşler. 7 Kral öfkelenmiş. Ordularını gönderip o katilleri yok etmiş, şehirlerini de ateşe vermiş. 8 Sonra kölelerine şöyle demiş: ‘Düğün hazır, ama davetliler buna layık değil. 9 Bunun için şehrin ana yollarına çıkın. Orada kimi bulursanız onu düğüne çağırın.’ 10 Köleler yollara düşmüşler ve iyi kötü kimi buldularsa hepsini toplamışlar. Böylece düğün salonu misafirlerle dolmuş. 11 Kral misafirlerle görüşmek için içeri girdiğinde orada düğün elbisesi giymemiş olan birini görmüş. 12 Ona şöyle demiş: ‘Arkadaş, nasıl oldu da, düğün elbisesi giymeden buraya girdin?’ Adamın dili tutulmuş. 13 O zaman kral, kölelerine şöyle demiş: ‘Onun ellerini, ayaklarını bağlayın ve onu dışarıya atın, karanlıkta kalsın.’ Orada insanlar ağlayacak ve dişlerini gıcırdatacaklar. 14 Çünkü davetliler çok, ama seçilenler az.” 15 Sonra Ferisiler gidip İsa’yı kendi sözleriyle tuzağa düşürmek için plan kurdular. 16 Kendi öğrencileriniHirodesçilerle birlikte İsa’ya yolladılar. Bu kişiler şöyle dediler: “Öğretmenimiz! Biliyoruz ki, sen dürüst bir adamsın ve Allah’ın yolunu doğru öğretiyorsun. Hiç taraf tutmuyorsun. İnsanlar arasında ayırım yapmıyorsun. 17 Peki, söyle bize, sen ne düşünüyorsun: Sezar’a vergi ödemek Tevrat’a uygun mu, değil mi?” 18 Ama İsa onların kötü niyetini fark edip şöyle dedi: “Sizi ikiyüzlüler sizi! Neden beni tuzağa düşürmeye çalışıyorsunuz? 19 Vergi öderken kullandığınız parayı bana bir gösterin!” O’na bir gümüş para getirdiler. 20 İsa onlara, “Burada kimin resmi var, kimin adı yazılı?” diye sordu. 21 O’na, “Sezar’ın” dediler. Bunun üzerine İsa onlara

şöyle dedi: “Öyleyse, Sezar’ın hakkını Sezar’a verin, Allah’ın hakkını Allah’a verin.” 22 Bunu duyunca hayret ettiler ve İsa’yı bırakıp gittiler. 23 Aynı gün Sadukiler İsa’ya geldi. Sadukiler “Ölümden diriliş diye bir şey yoktur” derler. İsa’ya şunu sordular: 24 “Öğretmenimiz! Musa bize şöyle buyurdu: ‘Bir adamın kardeşi ölürse ve karısını çocuğu olmadan dul bırakırsa, o adam ölen kardeşinin karısıyla evlensin ve kardeşine soy yetiştirsin.’ 25 Aramızda yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi fakat çocuğu olmadan öldü. Karısını kardeşine bıraktı. 26 İkincisine de, üçüncüsüne de öyle oldu. Ta yedincisine kadar hep aynı şey oldu. 27 Son olarak kadın da öldü. 28 Öyleyse, ölümler dirildiği zaman kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlenmişti.” 29 Ama İsa onlara şöyle cevap verdi: “Siz Kutsal Yazılar’ı ve Allah’ın gücünü bilmediğiniz için yanıyorsunuz. 30 Çünkü ölümler dirildiği zaman ne karı alırlar, ne de kocaya giderler. Gökteki melekler gibi olurlar. 31 Ölümlerin dirilişi hakkında Allah’ın ne söylediğini okumadınız mı? O şöyle der: 32 ‘Ben İbrahim’in Allahı, İshak’ın Allahı ve Yakub’un Allahı’yım.’ O, ölümlerin Allahı değil, yaşayanların Allahı’dır.” 33 Halk bunu işitince, O’nun öğrettiklerine şaşırıp kaldı. 34 Ferisiler İsa’nın Sadukileri susturduğunu işitince, İsa’nın yanına toplandılar. 35 Aralarında bir Tevrat uzmanı vardı. O, İsa’yı tuzağa düşürmek için kendisine şu soruyu sordu: 36 “Öğretmenimiz! Tevrat’ta en önemli buyruk hangisidir?” 37 İsa ona şöyle dedi: “Allahınız Rabbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla ve bütün aklınızla sevin.’ 38 Birinci ve en önemli buyruk budur. 39 Ona benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin.’ 40 Bütün Tevrat ve peygamberlerin yazdıkları bu iki buyruğa dayanır.” 41 Ferisiler toplanmışken, İsa onlara şunu sordu: 42 “Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce o kimin oğlu?” O’na, “Davud Oğlu” dediler. 43 İsa onlara şöyle dedi: “Peki, öyleyse, Davud Kutsal Ruh aracılığıyla ona nasıl ‘Efendim’ diyebilir? Çünkü şöyle der: 44 ‘Rab Efendim’e dedi ki: “Senin düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim. O zamana kadar sağımda otur.”’ 45 Davud Mesih’e ‘Efendim’ dediğine göre, Mesih nasıl Davud’un oğlu olabilir?” 46 Hiç kimse İsa’ya tek bir söz bile söyleyemedi. O günden sonra kimse O’na soru sormaya cesaret etmedi.

23 Ondan sonra İsa kalabalığa ve öğrencilerine şunları söyledi: 2 “Tevrat uzmanları ve Ferisiler Musa’nın koltuğuna oturdular. 3 Bunun için, size söyledikleri her şeye itaat edip onu yerine getirin. Ama onlar gibi davranmayın. Çünkü onlar söyledikleri şeyleri yapmazlar. 4 Taşınması zor ağır yükleri bağlayıp insanların omuzlarına yüklerler. Kendileriye bu yükleri kaldırmak için parmaklarını bile kıpırdatmak istemezler. 5 Yaptıkları bütün iyilikleri gösteriş için yaparlar. Örneğin, ayet kutularını büyük ve elbiselerinin püsküllerini uzun yaparlar. 6 Ziyafetlerde ve toplantı yerlerinde en saygın yerlerde oturmayı severler. 7 Çarşılarda insanların onları selamlayıp ‘Öğretmenim’ demesine bayılırlar. 8 Fakat insanlar size ‘Öğretmenim’ demesinler, çünkü tek bir Öğretmeniniz var, ve hepiniz kardeşsiniz. 9 Yeryüzünde kimseye ‘Baba’ unvanını vermeyin. Çünkü tek bir Babanız var, O da göktedir. 10 Size ‘Rehber’ demesinler. Çünkü tek bir Rehberiniz var, o da Mesih’tir. 11 Ama sizin aranızda en önemli olan, diğerlerinin hizmetkârı olsun. 12 Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecek. 13 Vay halinize Tevrat uzmanları ve Ferisiler, ikiyüzlüler sizi! Çünkü Göklerin Krallığı’nın kapısı insanların yüzüne kapıyorsunuz. Hem kendiniz girmiyorsunuz, hem de girmeye hazır olanlara izin vermiyorsunuz. 15 Vay halinize ikiyüzlü Tevrat uzmanları ve Ferisiler! Çünkü tek bir kişiyi dininize çevirmek için deniz toprak aşarsınız. Adam dininize dönünce onu kendinizden iki kat daha fazla cehennemlik yaparsınız. (Geenna g1067) 16 Vay halinize, halka yol gösteren körler! Diyorsunuz ki, ‘İnsan tapınak üzerine yemin ederse bu onu bağlamaz. Ama kim tapınağı altın üzerine yemin ederse, o artık yemini yerine getirmeye mecburdur.’ 17 Akılsızlar! Körler! Hangisi daha önemli: altın mı, yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? 18 Hem de diyorsunuz ki, ‘İnsan kurban yerinin üzerine yemin ederse, bu onu bağlamaz. Ama kim kurban yerindeki adağın üzerine yemin ederse o artık yemini yerine getirmeye mecburdur.’ 19 Sizi körler! Hangisi daha önemli: adak mı, yoksa adağı kutsal kılan kurban yeri mi? 20 Bunun için, kim kurban yerinin üzerine yemin ederse, hem kurban yerinin üzerine, hem de onun üstünde olan her şeyin üzerine yemin etmiş olur. 21 Kim tapınak üzerine yemin ederse, hem tapınağın kendisi üzerine, hem de orada yaşayan Allah’ın üzerine yemin etmiş olur. 22 Kim gök üzerine

yemin ederse, hem Allah'ın tahtı üzerine, hem de orada oturan Allah'ın üzerine yemin etmiş olur. **23** Vay halinize Tevrat uzmanları ve Ferisiler, ikiyüzlüler siz! Çünkü nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını veriyorsunuz. Ama Tevrat'ın adalet, merhamet ve sadakat hakkındaki buyrukları gibi daha önemli şeyleri terk ettiniz. Asıl bunları yerine getirmeli, öbür işleri de bırakmamalıydınız. **24** Kör liderler sizi! Sineği süzüp deveyi yutuyorsunuz. **25** Vay halinize ikiyüzlü Tevrat uzmanları ve Ferisiler! Çünkü bardağın ve çanağın dış tarafını temizliyorsunuz, ama bunların içi hırsızlık ve açgözlülükle dolu. **26** Sizi kör Ferisiler! Önce bardağın ve çanağın içini temizleyin ki onun dış tarafı da temiz olsun. **27** Vay halinize ikiyüzlü Tevrat uzmanları ve Ferisiler! Kireçli türbelere benziyorsunuz. Bu türbeler dışardan güzel görünüyor, ama içleri ölü kemikler ve her türlü pislikle doludur. **28** Aynı bunun gibi, siz de insanlara dıştan doğru dürüst görünüyorsunuz, ama içiniz ikiyüzlülük ve kanunsuzlukla dolu. **29** Vay halinize ikiyüzlü Tevrat uzmanları ve Ferisiler! Çünkü peygamberlerin türbelerini yaparsınız ve iyi insanların anıtlarını süslersiniz. **30** Hem de dersiniz ki, 'Biz atalarımızın zamanında yaşasaydık, peygamberlerin kanını dökenlere yardım etmezdik.' **31** Bunu söylerken peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz şahitsiniz. **32** O halde durmayın, atalarınızın başlattığı işi bitirin. **33** Hey, sizi yılanlar, sizi zehirli yılan soyu! Cehennemden cezasından nasıl kaçıp kurtulacaksınız? (Geenna g1067) **34** Bu yüzden, bakın, ben size peygamberler, hikmetli adamlar ve Tevrat uzmanları göndereceğim. Onların bazılarını öldüreceksiniz, çarmıha gereceksiniz. Bazılarını da toplantı yerlerinizde kamçılıyıp kasabadan kasabaya kovacaksınız. **35** Öyle ki, suçsuz Habil'in kanından, Berekyia oğlu Zekeriya'nın kanına kadar yeryüzünde ne kadar suçsuz kan dökülmüşse, siz hepsinden sorumlu tutulacaksınız. Zekeriya'yı siz tapınakla kurban yerinin arasında öldürdünüz. **36** Size doğrusunu söylüyorum: bütün bunların hesabını bu kuşak ödeyecek. **37** Ey Yeruşalim, Yeruşalim! Peygamberleri öldüren ve sana gönderilen elçileri taşıyan şehir! Tavuk civcivlerini kanatlarının altına nasıl toplarsa, ben de senin evlatlarını kaç defa öyle toplamak istedim. Ama siz istemediniz. **38** Bakın, tapınağınız size terk edilmiş durumda bırakılacak. **39** Size şunu diyorum, 'Rabbin adıyla gelene övgüler olsun!' diyene kadar beni bir daha görmeyeceksiniz."

24 İsa, tapınak avlusundan çıkmış yoluna devam ediyordu. Öğrencileri O'na tapınak binalarını göstermek için yaklaştılar. **2** Ama İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Bütün bunları görüyor musunuz? Size doğrusunu söylüyorum: burada taş üstünde taş bırakılmayacak, hepsi yıkılacak." **3** İsa Zeytin Dağı'nda tek başına otururken öğrencileri yanına gelip şöyle dediler: "Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak? Senin görkemli gelişini ve dünyanın sonunu gösteren işaret nedir?" (aiōn g165) **4** İsa onlara şöyle cevap verdi: "Bakın kimse sizi aldatmasın. **5** Birçok kişi benim adımları kullanarak gelecek. 'Mesih benim' diyecek ve birçok kişiyi aldatacak. **6** Savaş gürültüleri ve savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması lazım, ama dünyanın sonu hemen gelmeyecek. **7** Millet millete, devlet devlete saldırarak. Kimi yerlerde kıtlıklar ve depremler olacak. **8** Bütün bu olaylar doğum yapan kadının ilk sancıları gibi, sıkıntıların başlangıcıdır. **9** O zaman sizi tutuklayıp eziyet edecekler, sizi öldürecekler. Benim adım yüzünden bütün milletler sizden nefret edecek. **10** O zaman birçokları imandan dönecek, birbirlerine ihanet edecek ve birbirlerinden nefret edecekler. **11** Bir sürü sahte peygamber kalkıp birçok insanı yoldan saptıracak. **12** Kanunsuzluk çoğalacak ve bunun için birçoklarının sevgisi soğuyacak. **13** Ama kim sonuna kadar dayanırsa, o kurtulacak. **14** Bütün milletlere şahitlik olsun diye Göklerin Krallığı hakkındaki bu Müjde tüm dünyada duyurulacak. İşte, o zaman son gelecek. **15** Peygamber Daniel tapınakta dikilen, oranın 'kutsallığını bozan rezalet' hakkında konuşmuştu. (Okuyan anlasın!) **16** Bunu görünce Yahudiye bölgesinde olanlar dağlara kaçınlar. **17** Evin damında olan kişi aşağı insin ama evinden bir şey almasın. **18** Tarlada olan kişi paltosunu almak için geri dönmessin. **19** Vay o günlerde hamile olanların ve bebek emzirenlerin haline! **20** Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat gününe rast gelmesin. **21** Çünkü o günler büyük bir eziyet zamanı olacak. Dünyanın başlangıcından beri böyle bir eziyet olmadı, bir daha da olmayacak. **22** O günler kısaltılmasaydı, hiçbir insan kurtulmazdı. Fakat Allah seçtiği kişilerin hatırı için o günleri kısaltacak. **23** O zaman size birisi, 'Bak, Mesih burada!' ya da, 'Bak, orada!' derse, inanmayın. **24** Çünkü 'Ben Mesih'im' ve 'Ben peygamberim' diyen yalancılar ortaya çıkacaklar. Ellerinden gelse Allah'ın seçtiği insanları bile saptırmak için büyük

mucizeler ve harikalar yapacaklar. 25 İşte, size önceden söylüyorum. 26 Yani ‘Bakın, Mesih ıssız yeredir’ derlerse, oraya çıkmayın. ‘Bakın, iç odadadır’ derlerse, inanmayın. 27 Çünkü nasıl şimşek doğudan çakıp batıya kadar her tarafı aydınlatırsa İnsan Oğlu’nun görkemli gelişi de aynı öyle olacak. 28 Leş neredeyse, akbabalar da oraya toplanır. 29 Ama o günlerin eziyetinden hemen sonra, ‘güneş karacak, ay da ışığını vermeyecek. Yıldızlar gökten düşecek ve gökteki güçler sarsılacak.’ 30 O zaman İnsan Oğlu’nun işareti gökte görünecek. O vakit dünyanın bütün halkları ağlayıp dövünecekler. İnsan Oğlu’nun gökteki bulutların üzerinde kudret ve büyük görkemle geldiğini görecekler. 31 İnsan Oğlu güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Onlar da O’nun seçtiği kişileri dünyanın dört bucağından, göğün bir ucundan öbür ucuna kadar toplayacaklar. 32 Şimdi de, incir ağacından bir ders alın: dalları filizlenip yaprak çıkarınca, yaz mevsiminin yaklaştığını bilirsiniz. 33 Bunun gibi, bütün bu şeyleri gördüğünüz zaman bileceksiniz ki, Allah’ın Krallığı yakındır, kapıdadır. 34 Size doğrusunu söylüyorum: bütün bu şeyler yerine gelmeden bu kuşak yok olmayacak. 35 Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. 36 Yalnız, o günü ve o saati hiç kimse bilmiyor: ne gökteki melekler, ne de Oğul, sadece Baba biliyor. 37 Çünkü Nuh’un günlerinde nasıl olmuşa, İnsan Oğlu’nun gelişinde de öyle olacak. 38 Tufandan önceki o günlerde yiyip içerlerdi, karı alıp kocaya giderlerdi. Bunlar Nuh’un gemiye bindiği güne kadar devam etti. 39 Tufan gelip onların hepsini götürene kadar bir şey anlamadılar. İnsan Oğlu’nun görkemli gelişi de aynı öyle olacak. 40 O vakit tarlada bulunan iki adamdan birisi alınacak, öbürü bırakılacak. 41 Bir değirmende buğday öğüten iki kadından birisi alınacak, öbürü bırakılacak. 42 Bunun için tetikte durun. Çünkü Efendiniz’in hangi günde geleceğini bilmiyorsunuz. 43 Şunu da bilin: Eğer ev sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi, tetikte durur, evinin soyulmasına izin vermezdi. 44 Bunun için, siz de hazır olun. Çünkü İnsan Oğlu beklemediğiniz saatte gelecek. 45 Sadık ve akıllı köle kimdir ki efendisi onu diğer kölelerin başına koyar ve onlara zamanında yiyecek vermesini buyurur? 46 Efendisinin eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! 47 Size doğrusunu söylüyorum: efendisi bu köleyi sahip olduğu bütün malın ve

mülkün başına koyacak. 48 Ama o köle kötü niyetliyse ve kendi içinden ‘Efendimin gelmesine daha çok vakit var’ derse, arkadaşlarını dövmeye ve içkicilerle birlikte yiyip içmeye başlar. 50 O zaman efendisi kölenin hiç beklemediği bir gün, hiç bilmediği bir saatte gelecek. 51 Onu şiddetle cezalandıracak ve ikiyüzlülerin yanında ona yer verecek. Orada ağlayacak ve dişlerini gıcırdatacaklar.”

25 “O zaman Göklerin Krallığı lambalarını alıp damadı karşılamaya çıkan on genç kıza benzeyecek. 2 Bunların beşi akılsız, beşi ise akıllıymış. 3 Akılsız kızlar lambalarını almış, ama yanlarına yedek yağ almamışlar. 4 Akıllı kızlar ise yanlarına hem lambalarını hem de yağ kaplarını almışlar. 5 Ama damat gecikince hepsini uyku basmış ve uyumuşlar. 6 Gece yarısı biri şöyle bağırır: ‘Bakın, damat geliyor! Onu karşılamaya çıkın!’ 7 O vakit bütün kızlar kalkıp lambalarını hazırlamışlar. 8 Akılsız kızlar, akıllı olanlara şöyle demişler: ‘Bize yağınızdan azıcık verin, lambalarımız söniyor.’ 9 Ama akıllı kızlar şöyle karşılık vermiş: ‘Hayır olmaz! Yağ hem bize, hem size yetmeyecek. Bunun yerine satıcılara gidin, kendinize yağ alın.’ 10 Onlar yağ almaya giderken, damat gelmiş ve hazırlıklı kızlar onunla birlikte içeri girip düğüne katılmışlar. Ardından kapı kilitlenmiş. 11 Sonra da öbür kızlar gelip, ‘Efendimiz, Efendimiz, kapıyı aç bize!’ demişler. 12 Ama damat şöyle cevap vermiş: ‘Size doğrusunu söylüyorum: sizi tanımıyorum.’ 13 Bunun için, tetikte durun, çünkü geleceğim günü ve saati bilemezsiniz. 14 Göklerin Krallığı şuna benzer: adamın biri yolculuğa çıkmış, gitmeden önce kölelerini çağırır ve mallarını onlara emanet etmiş. 15 Birine beş çuval, birine iki, birine de bir çuval altın vermiş. Herkese kendi yeteneğine göre vermiş. Sonra yolculuğa çıkmış. 16 Beş çuvalı alan hemen gitmiş, onlarla ticaret etmeye başlamış ve beş çuval altın daha kazanmış. 17 Aynı bunun gibi, iki çuvalı alan da, iki çuval altın daha kazanmış. 18 Ama bir çuval altın alan, gidip toprağı kazmış, efendisinin parasını oraya saklamış. 19 Uzun zaman sonra, o kölelerin efendisi gelmiş ve onların hesabını görmeye başlamış. 20 Beş çuval altın almış olan gelip beş çuval daha getirmiş ve şöyle demiş: ‘Efendimiz! Sen bana beş çuval altın emanet ettin, bak, beş çuval daha kazandım.’ 21 Efendisi ona şöyle demiş: ‘Aferin! Sen iyi ve güvene layık bir kölesin. Küçük işlerde

güvene layık çıktın, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Efendinin sevincine katıl.’ 22 Sonra iki çuval altın almış olan gelip iki çuval daha getirmiş ve şöyle demiş: ‘Efendimiz! Sen bana iki çuval altın emanet ettin, bak, iki çuval daha kazandım.’ 23 Efendisi ona şöyle demiş: ‘Aferin! Sen iyi ve güvene layık bir kölesin. Küçük işlerde güvene layık çıktın, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Efendinin sevincine katıl.’ 24 Sonra bir çuval altın almış olan gelip şöyle demiş: ‘Efendimiz, senin sert bir adam olduğumu biliyordum. Ekmediğin yerden biçersin ve harman savurmadığın yerden toplarsın. 25 Bu sebeple korktum ve gidip senin çuvalını toprağa sakladım. İşte al malını!’ 26 Efendisi ona şöyle cevap vermiş: ‘Seni kötü ve tembel köle seni! Benim ekmediğim yerden biçtiğimi ve harman savurmadığım yerden topladığımı bilirdin. 27 Öyleyse paramı bankaya koymalıydın. O zaman döndüğümde paramı faiziyle birlikte geri alırdım.’ 28 Sonra diğer kölelere şöyle emretmiş: ‘Onun çuvalını alın ve kendisinde on çuval altın olan köleye verin. 29 Çünkü kim sahip olduğu şeyleri kullanırsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşacak. Ama kim kullanmazsa, elindeki de alınacak. 30 Şu yaramaz köleyi dışarıya atın, karanlıkta kalsın. Orada insanlar ağlayacak ve dişlerini gıcırdatacaklar.’ 31 İnsan Oğlu bütün meleklerle birlikte kendi görkemiyle gelecek. O zaman görkemli tahtında oturacak. 32 Bütün milletler O’nun önünde toplanacaklar. O da çobanın koyunları keçilerden ayırdığı gibi, insanları birbirlerinden ayıracak. 33 Koyunları sağ tarafına, keçileri de sol tarafına alacak. 34 O zaman Kral sağ tarafındaki insanlara şöyle diyecek: ‘Ey Babam’ın övgüsünü alanlar, gelin! Dünyanın yaratılışından beri sizin için hazırlanan Krallığı miras alın. 35 Çünkü açtım, bana yiyecek verdiniz. Susamıştım, bana su verdiniz. Yabancıydım, bana kapı açtınız. 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz. Hastaydım, bana baktınız. Hapisteydim, ziyaretime geldiniz.’ 37 O zaman doğru kişiler O’na şöyle cevap verecekler: ‘Efendimiz, ne zaman seni aç gördük de, doyurduk? Ne zaman seni susuz gördük de, su verdik? 38 Ne zaman seni yabancı gördük de sana kapımızı açtık, çıplak gördük de seni giydirdik? 39 Ne zaman seni hasta ya da hapiste gördük de, ziyaret ettik?’ 40 Kral onlara şöyle cevap verecek: ‘Size doğrusunu söylüyorum: Bu en önemsiz kardeşlerimden birine ne yaptınızsa onu bana yapmış olursunuz.’ 41

Sonra Kral, sol tarafındakilere şöyle diyecek: ‘Yıkılın karşımdan, lanetli insanlar! İblis ve onun melekleri için hazırlanan, hiç sönmeyen ateşe gidin!’ (aiōnios g166) 42 Çünkü açtım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım, bana su vermediniz. 43 Yabancıydım, bana kapı açmadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Hasta ve hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.’ 44 O zaman o kişiler şöyle cevap verecekler: ‘Efendimiz, seni ne vakit aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da hapiste gördük de sana yardım etmedik?’ 45 Kral onlara şöyle karşılık verecek: ‘Size doğrusunu söylüyorum: Bu en önemsiz kişilerden birine yapmadığınız şeyi bana da yapmamış oldunuz.’ 46 Bunlar sonsuz cezaya uğrayacaklar. Ama doğru olanlar sonsuz yaşama kavuşacaklar.” (aiōnios g166)

26 İsa bütün bunları söyledikten sonra öğrencilerine şöyle dedi: 2 “Biliyorsunuz, iki gün sonra Özgürlük Bayramı olacak. O zaman İnsan Oğlu O’nu çarmıha gerekcek olanlara teslim edilecek.” 3 O arada başrahipler ve halkın liderleri, Kayafa adındaki başrahibin evinde toplandılar. 4 İsa’yı hileyle yakalayıp öldürmek için anlaştılar. 5 “Aman!” dediler. “Bayramda olmasın. Yoksa halkın arasında ayaklanma olabilir.” 6 İsa Beytanya köyünde, Simun adında bir adamın evindeydi. Simun daha önce cüzzam hastasıydı. 7 O zaman bir kadın kaymaktaşı bir kapla İsa’ya yaklaştı. Kabin içinde çok pahalı, güzel kokulu yağ vardı. İsa sofrada otururken, kadın yağı yavaşça O’nun başına döktü. 8 İsa’nın öğrencileri bunu görünce kızdılar. “Nedir bu ziyan?” dediler. 9 “Bu yağ çok yüksek fiyata satılıp parası fakirlere dağıtılabilirdi.” 10 İsa bunu fark edince onlara şöyle dedi: “Niçin kadını üzüyorsunuz? O bana güzel bir şey yaptı. 11 Fakirler her zaman sizinle olacak. Ama ben her zaman sizinle olmayacağım. 12 Kadın bu yağı bedenime sürerek beni gömülmeye hazırladı. 13 Size doğrusunu söylüyorum: Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da anılacak.” 14 Ondandır, İsa’nın on iki elçisinden biri olan Yahuda İskariyot başrahiplere gitti. 15 Onlara şöyle dedi: “İsa’yı size teslim edersem bana ne verirsiniz?” Ona otuz gümüş para saydılar. 16 Yahuda o zamandan sonra İsa’yı onların eline vermek için uygun bir fırsat aradı. 17 Mayasız Ekmek Bayramı’nın birinci gününde, İsa’nın öğrencileri O’na geldiler, “Özgürlük Bayramı yemeğini sana nerede hazırlayalım?” diye sordular. 18 İsa dedi:

“Şehre gidin, tanıdığım bir adamın yanına varıp şöyle deyin: ‘Öğretmenimiz diyor ki, Artık vaktim geldi, Özgürlük Bayramı’nı öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’” 19 Öğrenciler İsa’nın dediğini yerine getirdiler. Böylece Özgürlük Bayram hazırlıklarını yaptılar. 20 Akşam olunca, İsa on iki elçisiyle birlikte sofraya oturdu. 21 Yemek yerlerken İsa şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: sizden biri bana ihanet edecek.” 22 Buna çok üzüldüler. Teker teker İsa’ya sormaya başladılar: “Efendimiz, beni demek istemedin ya?” 23 İsa şöyle cevap verdi: “Benimle birlikte eliyle ekmeğini çanağa bandıran adam bana ihanet edecek. 24 Gerçi, İnsan Oğlu tıpkı kendisi hakkında yazıldığı gibi ölüme gidiyor. Ama İnsan Oğlu’na ihanet eden adamın vay haline! O adam hiç doğmasaydı, onun için daha iyi olurdu.” 25 İsa’ya ihanet edecek olan Yahuda, “Öğretmenim, herhalde bu ben değilim?” diye sordu. İsa ona, “Sen kendin söyledin” dedi. 26 Onlar yemek yerken, İsa eline ekmeğe aldı, şükredip onu böldü. Ekmeği öğrencilerine verirken şöyle dedi: “Alın, yiye! Bu benim bedenimdir.” 27 Sonra eline bir bardak şarap aldı, şükretti ve onlara verip şöyle dedi: “Hepiniz bundan için. 28 Çünkü bu benim kanımdır, antlaşma kanıdır. Birçok insanın günahlarının bağışlanması için akıtılıyor. 29 Size söylüyorum, göksel Babam’ın Krallığı’nda sizinle birlikte yenisini içeceğim güne kadar asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.” 30 İlahi söyledikten sonra, İsa ve öğrencileri çıkıp Zeytin Dağı’na doğru gittiler. 31 Sonra İsa onlara şöyle dedi: “Bu gece başıma gelenler yüzünden hepinizin inancı sarsılacak. Çünkü şöyle yazılmıştır: Allah diyor ki, ‘Çobanı vuracağım, sürüdeki koyunlar da darmadağın olacak.’ 32 Ama ben ölüp dirildikten sonra önünüzden Celile’ye gideceğim.” 33 Petrus İsa’ya şöyle cevap verdi: “Senin başına gelenler yüzünden herkesin inancı sarsılsa da, benimki asla sarsılmaz.” 34 İsa ona şöyle dedi: “Sana doğrusunu söylüyorum: bu gece, horoz ötmeden, sen beni üç defa inkâr edeceksin.” 35 Petrus şöyle karşılık verdi: “Seninle birlikte ölmem lazımsa bile, seni asla inkâr etmem.” Bütün öğrenciler de aynısını söylediler. 36 Bunun üzerine İsa onlarla birlikte Getsemani denilen bahçeye gitti. İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Ben şuraya kadar gidip dua edeceğim. Siz burada oturun.” 37 Yanına Petrus’u ve Zebedi’nin iki oğlunu aldı. Üzüntü ve derin bir sıkıntı hissetmeye başladı. 38 Bunun üzerine onlara

şunu söyledi: “Ben ölüm derecesinde üzüntülüüyüm. Burada kalın ve benimle birlikte uyanık durun.” 39 İsa biraz ileri gitti, yüzüstü yere kapandı ve şöyle dua etmeye başladı: “Baba, mümkünse, bu bardak benden geçsin. Yine de, benim istediğim değil, senin istediğin olsun.” 40 İsa öğrencilerine döndü, onları uykuda buldu. Petrus’a şöyle dedi: “Demek ki, bir saat bile, benimle birlikte uyanık duramadınız. 41 Uyanık durun. Denendiğinizde günaha düşmemek için dua edin. Ruh istekli, ama beden zayıftır.” 42 İsa ikinci defa gidip şöyle dua etti: “Baba, eğer ben içmeden bu bardağın benden alınması mümkün değilse, o vakit senin istediğin olsun.” 43 Bir daha geldiğinde onları uykuda buldu, çünkü gözlerini açık tutamıyorlardı. 44 Bu sefer onları bırakıp döndü ve üçüncü defa aynı sözlerle dua etti. 45 Bunun üzerine öğrencilere gelip şöyle dedi: “Hâlâ uyuyor ve dinleniyorsunuz! Bakın, İnsan Oğlu’nun günahkârların eline teslim edileceği saat geldi. 46 Kalkın, gidelim. Bakın, bana ihanet eden adam yaklaşıyor!” 47 İsa daha konuşurken, işte, on iki elçisinden biri olan Yahuda geldi. Yanında büyük bir kalabalık vardı. Kılıçlar ve sopalar taşıyorlardı. Başrahipler ve halkın liderleri onları yollamıştı. 48 İsa’ya ihanet eden Yahuda onlara şöyle bir işaret vermişti: “Ben kimi öpersem, İsa O’dur. O’nu yakalayın.” 49 Dosdoğru İsa’ya yaklaşıp, “Selam, Öğretmenim!” dedi ve O’nu öptü. 50 İsa ona, “Arkadaş!” dedi. “Yapmaya geldiğin işi yap!” Sonra adamlar gelip İsa’yı yakalayıp tutukladılar. 51 İsa’yla birlikte olanlardan biri ani bir hareketle kılıcını çekip başrahibin kölesinin kulağını kesti. 52 O vakit İsa o kişiye, “Kılıcını yerine koy!” dedi. “Çünkü her kim kılıç çekerse, kendisi kılıçla ölür. 53 Yoksa göksel Babam’dan yardım rica edemez miyim sanıyorsun? O zaman O hemen emrime on iki ordudan fazla melek koyar. 54 Ama o vakit her şeyin böyle olması gerektiğini söyleyen Kutsal Yazılar nasıl yerine gelecek?” 55 Sonra İsa kalabalığa dönerek, “Haydut muyum ki beni kılıçlarla, sopalarla yakalamaya çıktınız?” dedi. “Her gün tapınak avlusunda oturup vaaz ederdim ve beni tutuklamadınız. 56 Ama bütün bunlar peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.” Bunun üzerine bütün öğrencileri İsa’yı bırakıp kaçtılar. 57 İsa’yı yakalayanlar O’nu Başrahip Kayafa’nın önüne götürdüler. Tevrat uzmanları ve liderler orada toplanmıştı. 58 Petrus ise İsa’yı uzaktan izledi. Sonunda başrahibin avlusuna yetiştii. İçeri girip

görevlilerle birlikte oturdu. Bu işin sonu ne olacak diye merak ediyordu. 59 Başrahipler ve Meclis'in öbür üyeleri İsa'yı ölüm cezasına çarptırabilmek için O'na karşı şahitlik yapacak birilerini bulmaya çalışıyorlardı. 60 Bir sürü yalancı şahit öne çıktıysa da, aradıklarını bulamadılar. En sonunda iki kişi öne çıkıp şöyle dedi: 61 "Bu adam, 'Allah'ın tapınağını yıkabilirim ve üç gün sonra onu yeniden kurabilirim" dedi." 62 Başrahip ayağa kalkıp İsa'ya şunu sordu: "Bu adamların sana karşı yaptıkları şahitliklere cevabın yok mu?" 63 Ama İsa hep sustu. Başrahip O'na şöyle dedi: "Diri olan Allah'ın adına sana yemin ettiriyorum, söyle bize, Allah'ın Oğlu Mesih sen misin?" 64 İsa'nın cevabı şuydu: "Sen kendin söyledin. Yine de size söylüyorum: Bundan sonra İnsan Oğlu'nun kudret Sahibi'nin sağında oturduğunu, ve gökteki bulutların üzerinde geldiğini göreceksiniz." 65 Bunun üzerine başrahip elbiselerini yırttı ve şöyle dedi: "Allah'a hakaret etti. Artık şahitlere ne ihtiyacımız var? Kendini Allah'la bir saydığını siz kendiniz işittiniz. 66 Kararınız ne?" Meclis'tekiler şöyle cevap verdiler: "Ölümü hak etti!" 67 Ondan sonra İsa'nın yüzüne tükürdüler. O'nu yumruklayarak dövdüler. Bazıları O'nu tokatladılar. 68 "Ey Mesih! Haydi peygamberliğini göster! Sana vuran kim?" dediler. 69 Bu arada Petrus dışarda avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız gelip ona şöyle dedi: "Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin." 70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr edip, "Ne söylediğini anlamıyorum!" dedi. 71 Sonra avlunun kapısının önüne çıktı. O vakit başka bir hizmetçi kız Petrus'u gördü ve orada duranlara, "Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi" dedi. 72 Petrus ise yemin ederek "Ben o adamı tanımıyorum!" diye yine inkâr etti. 73 Az sonra orada duranlar yaklaşıp Petrus'a şöyle dediler: "Elbette sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor." 74 Bunun üzerine Petrus lanet okuyarak yemin etti: "O adamı tanımıyorum!" O anda horoz öttü. 75 O vakit Petrus, İsa'nın ona söylediği sözleri hatırladı: "Horoz ötmeden sen beni üç defa inkâr edeceksin." Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27 Sabah olunca, başrahipler ve halkın liderleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için anlaştılar. 2 O'nu bağlayıp götürdüler ve Vali Pilatus'a teslim ettiler. 3 İsa'ya ihanet eden Yahuda İsa'nın ölüm cezasına çarptırıldığını görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüş parayı alıp başrahiplere ve halkın

liderlerine geri götürdü. 4 "Günah işledim" dedi. "Suçsuz bir adama ihanet ettim!" Onlarsa şöyle karşılık verdiler: "Bundan bize ne? Onu sen düşün." 5 Yahuda parayı tapınağın içine fırlattı ve oradan ayrıldı. Sonra gidip kendini astı. 6 Başrahipler parayı alıp şöyle dediler: "Bu para kan parasıdır. Onu tapınak hazinesine koymak Tevrat'a uygun değildir." 7 Sonra aralarında anlaşarak o parayla Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. Orada yabancılar için bir mezarlık yapacaklardı. 8 Bunun için o tarlanın adı bugüne kadar Kan Tarlası diye kaldı. 9 O vakit Allah'ın peygamber Yeremya aracılığıyla söylediği şu söz yerine geldi: "İsrailoğulları otuz gümüşü aldılar, bir insana biçtikleri değer buydu. 10 Rabbin bana buyurduğu gibi, bu parayla çömlekçinin tarlasını satın aldılar." 11 İsa, valinin önüne götürüldü. O da İsa'yı sorguya çekti: "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" İsa da, "Bunu sen söylüyorsun" dedi. 12 Başrahipler ve halkın liderleri O'nu suçladılar. Ama İsa hiç karşılık vermedi. 13 Sonra Pilatus O'na şöyle dedi: "Sana karşı yapılan bunca şahitliği duymuyor musun?" 14 Ama İsa tek bir suçlamaya bile cevap vermedi. Vali buna çok şaşıtı. 15 Valinin bir adeti vardı: her yıl Özgürlük Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluyu serbest bırakırdı. 16 O günlerde Barabba adında çok tanınmış bir tutuklu vardı. 17 Halk bir araya geldikten sonra, Pilatus onlara sordu: "Kimi serbest bırakmamı istersiniz: Barabba'yı mı, yoksa Mesih denilen İsa'yı mı?" 18 Pilatus, başrahipler ve halkın liderlerinin İsa'yı kıskandıkları için O'nu kendisine teslim ettiklerini biliyordu. 19 Pilatus yargı yerinde otururken, karısı ona şu haberi yolladı: "O adam suçsuzdur. Sakın bu işe karışma. Dün gece O'nun hakkında bir rüya gördüm. Bu rüya yüzünden çok acı çektim." 20 Başrahipler ve halkın liderleri, Barabba'nın serbest bırakılması ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye kalabalığı kandırdılar. 21 Ama Pilatus kalabalığa şunu sordu: "Ne istersiniz? Bu iki adamdan hangisini serbest bırakayım?" Onlar da "Barabba'yı" dediler. 22 Pilatus, "Öyleyse, Mesih denilen İsa'yla ne yapayım?" diye sordu. Hepsî, "Çarmıha gerilsin!" dediler. 23 Pilatus sordu: "Adam ne kötülük yaptı ki?" Ama seslerini daha da fazla yükselterek, "Çarmıha gerilsin!" diye bağırıyorlardı. 24 Pilatus durumu değiştiremeyeceğini anladı. Tam tersine halk ayaklanmaya başlıyordu. Pilatus su alıp halkın önünde ellerini yıkadı ve şöyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim.

Gerisi size kalmış.” 25 Halk da şöyle cevap verdi: “O’nun kanı bizim ve evlatlarımızın üzerinde olsun!” 26 Sonra Pilatus Barabba’yı serbest bıraktı. İsa’yı ise, kamçılattı ve çarpmıha gerilsin diye askerlere teslim etti. 27 Valinin askerleri İsa’yı alıp Pretoriyum denen vali sarayına götürdüler. Bütün asker bölüğünü İsa’nın etrafına topladılar. 28 O’nun elbiselerini çıkarıp üstüne kırmızı bir kaftan attılar. 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular. Sağ eline bir sopa verdiler. O’nunla alay etmek için, önünde diz çöküp, “Yaşasın Yahudilerin kralı!” dediler. 30 Üzerine tükürdüler, sopayı alıp başına vurdular. 31 İsa’yla alay ettikten sonra üzerinden kaftanı çıkarıp kendi elbiselerini giydirdiler. Sonra O’nu çarpmıha germeye götürdüler. 32 Onlar şehirden çıkarken, Simun adında Kireneli bir adam buldular. Onu İsa’nın çarpmıhını taşımaya zorladılar. 33 Golgota denilen yere geldiler. Bu ad kafatası yeri anlamına gelir. 34 İsa’ya öd denilen acı ilaçla karıştırılmış şarap verdiler. Ama İsa şarabı tadınca içmek istemedi. 35 İsa’yı çarpmıha gerdiler. Kura çekerek elbiselerini aralarında paylaştılar. 36 Sonra oraya oturup İsa’nın yanında nöbet tuttular. 37 Başının üzerine O’nu suçlayan bir yazı astılar: “Bu, Yahudilerin Kralı İsa’dır.” 38 İki haydut İsa’yla aynı zamanda çarpmıha gerildi. Biri sağındaki, öbürü solundaki çarpmıhtaydı. 39 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa’ya hakaret ettiler. 40 Şöyle dediler: “Hani tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın! Kendini kurtar bakalım. Eğer Allah’ın Oğlu’ysan çarpmıhtan in!” 41 Bunun gibi, başrahipler, Tevrat uzmanları ve halkın liderleri İsa’yla alay ettiler: 42 “Başkalarını kurtardı ama kendini kurtaramıyor! O İsrail’in Kralı imiş! Şimdi çarpmıhtan insin de, O’na iman edelim. 43 Allah’a güveniyormuş. ‘Allah’ın Oğlu benim’ derdi. Eğer Allah O’nu seviyorsa, şimdi kurtarsın bakalım!” 44 İsa’yla birlikte çarpmıha gerilmiş haydutlar da O’nu aşağıladılar. 45 Öğleyin saat on ikiden saat üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 46 Saat üçe doğru İsa yüksek sesle şöyle bağırdı: “Eli, Eli, lema şevaktani?” Bu söz, “Allahım, Allahım, beni niçin terk ettin?” demektir. 47 Orada duranların bazıları bunu işitince “Bu adam İlyas’ı çağırıyor” dediler. 48 Onlardan biri hemen koşup bir sünger aldı, onu ekşi şaraba batırdı, süngeri bir kamışın ucuna taktı ve içmesi için İsa’ya uzattı. 49 Ama öbürleri, “Dur bakalım, İlyas gelip O’nu kurtaracak mı?” dediler. 50 İsa ise tekrar yüksek sesle bağırp ruhunu teslim

etti. 51 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya kadar yırtılıp ikiye ayrıldı. Yer sarsıldı ve kayalar yarıldı. 52 Mezarlar açıldı ve Allah’ın kutsal halkından ölmüş olan birçok kişinin cesetleri dirildi. 53 Onlar İsa’nın dirilişinden sonra mezarlarından çıkıp kutsal şehre girdiler ve birçok kişiye göründüler. 54 İsa’ya bekçilik yapan yüzbaşı ve onun yanındaki adamlar deprem ve diğer olup bitenleri gördüler. Bu yüzden çok korktular ve şöyle dediler: “Bu adam gerçekten de Allah’ın Oğlu’ydu!” 55 Olaylara uzaktan bakan birçok kadın da oradaydı. Bunlar, Celile’den İsa’nın peşinden gelip O’na hizmet etmişlerdi. 56 Kadınların arasında Mecdelli Meryem, Yakub’un ve Yusuf’un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi vardı. 57 Akşam olunca, Aramatyalı Yusuf adında zengin bir adam geldi. Kendisi de İsa’nın öğrencisiydi. 58 Bu adam Pilatus’a gidip İsa’nın ölüsünü istedi. Pilatus cesedin ona verilmesi için buyruk verdi. 59 Yusuf İsa’nın cesedini alıp temiz bir keten beze sardı. 60 Yusuf kendisi için kayanın içine yeni bir mezar oydurmuştu. İsa’nın cesedini oraya koydu. Mezarın kapısının önüne kocaman bir taş yuvarladı ve oradan ayrıldı. 61 Bu arada Mecdelli Meryem ve öteki Meryem oradaydı, mezarın karşısında oturuyorlardı. 62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü’nden sonraki gün, başrahipler ve Ferisiler toplanıp hep birlikte Pilatus’a gittiler. 63 Şöyle dediler: “Efendimiz, şu yalancının daha hayattayken, ‘Üç gün sonra dirileceğim’ dediğini hatırlıyoruz. 64 Bu sebeple, buyruk ver ki, mezar üçüncü güne kadar koruma altına alınsın. Öğrencileri gelip ölüyü çalmasınlar, sonra da halka, ‘O, ölümden dirildi’ demesinler. Yoksa, son yalan ilkinden beter olacak.” 65 Pilatus onlara şöyle dedi: “Buyurun, bir grup kollayıcı asker sizin olsun. Gidin, elinizden geldiği kadar mezarı koruma altına alın.” 66 Gidip taşı mühürlediler, başına askerler dikteler. Böylece mezarı koruma altına aldılar.

28 Şabat gününden sonra, yani pazar günü güneşin doğmasından az önce, Mecdelli Meryem ve öteki Meryem mezarı görmeye gittiler. 2 Aniden büyük bir deprem oldu. Rabbin bir meleği gökten indi. Mezara yaklaşarak taşı kenara yuvarladı ve o taşın üstüne oturdu. 3 Onun görünüşü şimşek gibi parlak, elbiseleri de kar gibi beyazdı. 4 Kollayıcı askerler korkudan titreyip ölü gibi yere yıkıldılar. 5 Melek kadınlara şöyle dedi: “Korkmayın! Biliyorum, siz çarpmıha gerilmiş İsa’yı arıyorsunuz. 6 O burada

yok, söylediği gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. 7 Hemen gidin ve O'nun öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. O sizden önce Celile'ye gidiyor. O'nu orada göreceksiniz.' İşte, size haber verdim.” 8 Kadınlar çabucak mezardan ayrıldılar. Hem korku, hem de büyük sevinç içindeydiler. İsa'nın öğrencilerine haber vermeye koştular. 9 Tam o sırada İsa onlarla karşılaştı ve selam verdi. Onlar da yaklaşp İsa'nın ayaklarına sarıldılar ve O'na tapındılar. 10 O zaman İsa onlara şöyle dedi: “Korkmayın! Gidin, imanlı kardeşlerime haber verin, Celile'ye doğru yola çıksınlar. Orada beni görecekler.” 11 Kadınlar daha yoldayken, kollayıcı askerlerden bazıları şehre gittiler ve olup biten her şeyi başrahiplere bildirdiler. 12 Onlar da halk liderleriyle toplanıp birbirlerine danıştılar. Sonra askerlere çok para verdiler. 13 Onlara şöyle dediler: “Şunu söyleyin: 'İsa'nın öğrencileri gece gelip biz uyurken cesedini çaldılar.’ 14 Bu haber valinin kulağına giderse, biz onu kandırıp sizi beladan uzak tutacağız.” 15 Askerler de parayı alıp, kendilerine söyleneni yaptılar. Bu söz Yahudilerin arasında çok yayıldı, ve hâlâ yaygındır. 16 On bir öğrenci de Celile bölgesine, İsa'nın onlara buyurduğu dağa gitti. 17 İsa'yı görünce, O'na tapınmaya başladılar. Bazıları ise, şüphe içindeydi. 18 İsa onlara yaklaşp şöyle dedi: “Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. 19 Bunun için gidin, bütün milletleri öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruhadıyla vaftiz edin. 20 Size emrettiğim her şeyi yerine getirmeyi onlara öğretin. Bakın, ben dünyanın sonuna kadar her zaman sizinle birlikteyim.” (aiōn g165)

Markos

1 Allah'ın Oğlu olan İsa Mesih hakkındaki Müjde şöyle başladı: **2** Tıpkı Yeşaya peygamberin kitabında yazıldığı gibi: "Allah diyor ki, 'Bak, habercimi senin önünden gönderiyorum. O, senin yolunu hazırlayacak. **3** İssiz yerlerde sesini yükselten biri, "Rabbin yolunu hazırlayın, geçeceği yerleri düz yapın!" diyor.'" **4** Böylece Vaftizci Yahya ıssız yerlerde ortaya çıktı. Halkı günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. **5** Halk, Yeruslaim dahil, Yahudiye'nin her yerinden ona akın etti. Onlar günahlarını açıkça söyleyip Yahya'nın eliyle Şeria ırmağında vaftiz oldular. **6** Yahya deve tüyünden elbise giyerdi ve belinde deriden bir kayış vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi. **7** Şöyle vaaz ediyordu: "Ardımdan benden daha güçlü olan geliyor. Ben eğilip O'nun ayaklarındaki sandalet bağlarını çözmeye layık değilim. **8** Ben sizi suyla vaftiz ediyorum. O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecek." **9** O günlerde İsa Celile bölgesindeki Nasıra kasabasından geldi ve Yahya'nın eliyle Şeria ırmağında vaftiz oldu. **10** Tam sudan çıkarken göklerin yarıldığı ve Ruh'un bir güvercin gibi üzerine indiğini gördü. **11** Gökten gelen bir ses şöyle dedi: "Sen benim sevgili Oğlum'sun. Senden memnunum." **12** Bundan hemen sonra Kutsal Ruh İsa'yı ıssız yerlere gönderdi. **13** İsa ıssız yerlerde kırk gün kaldı ve Şeytan O'nu günaha düşürmeye çalıştı. İsa yabancı hayvanların arasındaydı ve melekler O'na hizmet etti. **14** Yahya tutuklandıktan sonra, İsa Celile bölgesine gitti ve Allah'ın Müjde'sini duyurmaya başladı. **15** "Artık vakit doldu. Allah'ın Krallığı yaklaştı. Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin!" diyordu. **16** İsa Celile Gölü'nün kenarında yürürken, Simun ve kardeşi Andreas'ı gördü. Göle ağ atıyorlardı, çünkü balıkçıydılar. **17** İsa onlara şöyle dedi: "Peşimden gelin. Sizi bana insan kazanan balıkçılar yapacağım." **18** Onlar da hemen ağlarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler. **19** İsa az öteye gidince Zebedi'nin oğulları Yakub ve Yuhanna'yı gördü. Onlar teknede ağlarını tamir ediyorlardı. **20** İsa hemen onları yanına çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi teknede, işçilerin yanında bırakıp İsa'nın peşinden gittiler. **21** Kefernahum kasabasına girdiler. Şabat günü İsa Yahudilerin toplantı yerine gidip vaaz etmeye başladı. **22** Oradakiler İsa'nın vaaz etmesine şaşırıp kaldılar. Çünkü onlara Tevrat uzmanları gibi değil, yetkiye sahip biri olarak vaaz

ediyordu. **23** O sırada toplantı yerinde içinde şeytani ruh olan bir adam vardı. Yüksek sesle bağırıp şöyle dedi: **24** "Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: sen Allah'ın kutsal Mesih'i'sin!" **25** İsa şeytani ruhu azarlardı. Ona, "Sus! Çık o adamdan!" dedi. **26** Şeytani ruh adamı sarstı, yüksek sesle bağırarak içinden çıktı. **27** Herkes şaşırıp kaldı. Birbirleriyle şöyle tartışmaya başladılar: "Nedir bu? Yeni bir çeşit vaaz! Bu adamın nasıl bir yetkisi var! Şeytani ruhlara bile emrediyor, ruhlar da O'nun sözünü dinliyorlar." **28** Hemen İsa hakkındaki haber bütün Celile bölgesine yayıldı. **29** Bu olaydan hemen sonra İsa Yahudilerin toplantı yerinden çıktı ve Yakub'la Yuhanna'yla birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. **30** Simun'un kaynanası ateşler içinde hasta yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya anlattılar. **31** İsa kadının yanına gitti, onu elinden tutup ayağa kaldırdı. O zaman kadının ateşi düştü ve onlara hizmet etmeye başladı. **32** Akşam güneş battıktan sonra bütün hastaları ve cinli olanları İsa'ya getirdiler. **33** Bütün kasaba halkı toplanıp evin kapısına dikilmişti. **34** İsa çeşitli hastalıklardan rahatsız olanları iyileştirdi. Birçok cini de kovdu. Cinler İsa'nın kim olduğunu biliyorlardı. Bu sebeple İsa onların konuşmasına izin vermedi. **35** Sabah erken henüz karanlıkken İsa kalkıp dışarı çıktı, ıssız bir yere gitti ve orada dua etti. **36** Simun ve yanındakiler O'nu aramaya çıktılar. **37** O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor" dediler. **38** İsa onlara şöyle dedi: "Başka yerlere, çevre kasabalara gidelim, orada da vaaz edeyim. Zaten ben bunun için geldim." **39** İsa Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Halkın toplantı yerlerinde vaaz etti ve insanlardan cinleri kovdu. **40** Cüzam hastası bir adam İsa'ya geldi. O'nun önünde diz çöküp şöyle yalvardı: "İstersen, beni hastalığımдан temizleyebilirsin!" **41** İsa adama acıdı, elini uzatıp ona dokundu. "İsterim" dedi. "Temiz ol!" **42** Adam o anda cüzam hastalığından kurtuldu ve temiz oldu. **43** İsa adamı sıkıca uyarıp şöyle dedi: "Bunu kimseye anlatma. Ancak git. İnsanlara şahitlik olsun diye rahibe görün. Musa'nın buyurduğu gibi kendin için bir temizlenme kurbanı sun." Sonra hemen adamı oradan gönderdi. **45** Fakat adam gitti, İsa'nın yaptığını serbestçe duyurmaya ve sağa sola yaymaya başladı. Bu yüzden İsa hiçbir kasabaya açıkça giremedi. İssiz yerlerde kaldı. Yine de insanlar her taraftan akın akın O'na geliyorlardı.

2 Birkaç gün sonra İsa Kefernahum'a döndü. İsa'nın evde olduğu haberi halkın arasında yayıldı. **2** O kadar insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa oradaki insanlara Allah'ın sözünü duyuruyordu. **3** O arada O'na felçli bir adam getirdiler. Adamı dört kişi taşıyordu. **4** Ama kalabalık yüzünden onu İsa'ya getiremediler. O zaman çatıda bir delik açılar ve felçli adamı yattığı döşekle birlikte aşağı indirdiler. **5** İsa onların imanını görünce, felçli adama, "Evladım" dedi. "Günahların bağışlandı." **6** Orada oturan bazı Tevrat uzmanları şöyle düşündüler: **7** "Bu adam neden böyle konuşuyor? Allah'a hakaret ediyor! Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir?" **8** İsa böyle düşündüklerini hemen ruhunda fark etti. Onlara, "Aklınızda neden böyle düşüncelere yer veriyorsunuz?" diye sordu. **9** "Hangisi daha kolay? Felçli adama, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, döşeğini al ve yürü' demek mi?" **10** Ama İnsan Oğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye... Felçli adama şöyle dedi: **11** "Sana söylüyorum: 'Kalk, döşeğini al ve evine git!'" **12** Adam kalktı, hemen döşeğini kaldırıp herkesin gözü önünde dışarı çıktı. Herkes şaşırıp kaldı ve "Böyle bir şey hiç görmedik!" deyip Allah'ı övdüler. **13** İsa yine göl kenarına gitti. Bütün halk O'nun yanına geldi, O da onlara vaaz etmeye başladı. **14** Daha sonra İsa gezinirken Alpay oğlu Levi'yi gördü. O vergi toplanma yerinde oturuyordu. İsa ona, "Peşimden gel!" dedi. O da kalkıp İsa'nın peşinden gitti. **15** Sonra İsa, Levi'nin evinde oturmuş yemek yiyordu. O zaman vergi memurları dahil birçok günahkâr İsa'yla ve O'nun öğrencileriyle birlikte yemeğe oturdu. İsa'nın peşinden giden böyle birçok kişi vardı. **16** Ferisi partisinden bazı Tevrat uzmanları İsa'nın günahkârlarla ve vergi memurlarıyla yemek yediğini gördüler. İsa'nın öğrencilerine şöyle dediler: "Nasıl olur da, vergi memurları ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" **17** İsa bunu işitince şöyle cevap verdi: "Sağlıklı insanların değil, hasta olanların doktora ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim." **18** Yahya'nın öğrencileri ve Ferisiler oruç tutuyordu. Bazı kişiler gelip İsa'ya şunu sordular: "Yahya'nın öğrencileri ve Ferisilerin öğrencileri oruç tutuyorlar. Neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" **19** İsa da onlara şöyle dedi: "Damat onların arasındayken, damadın arkadaşları oruç tutabilirler mi? Hayır, damat onların arasındayken,

oruç tutmazlar! **20** Ama gün gelecek, damat aralarından alınacak. İşte o günlerde oruç tutacaklar. **21** Hiç kimse yepyeni bir kumaş parçasını alıp onu eski bir elbiseye yama yapmaz. Yoksa yeni parça eski elbiseden sökülür ve yırtık daha büyür. **22** Hiç kimse de yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır; hem şarap, hem de tulumlar ziyan olur. Hayır, yeni şarap yeni tulumlara doldurulur!" **23** Şabat günü İsa ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken ekin başaklarını koparmaya başladılar. **24** Ferisiler İsa'ya şöyle dediler: "Neden öğrencilerin Şabat gününde Tevrat'ta yasaklanamı yapıyorlar?" **25** İsa da onlara şöyle cevap verdi: "Davud ve adamları muhtaç kalıp acıkınca Davud'un ne yaptığını hiç okumadınız mı? **26** Aviyatar'ın başrahip olduğu günlerde Allah'ın evine girip adak ekmeklerinden yedi ve yanındakilere de verdi. Oysa o ekmekten yemeye sadece rahiplerin izni vardı." **27** Sonra İsa şöyle devam etti: "Şabat günü insan için yaratıldı. İnsan Şabat günü için yaratılmadı. **28** Bu sebeple İnsan Oğlu olarak ben Şabat gününün de efendisiyim."

3 İsa yine Yahudilerin toplantı yerine girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. **2** Bazıları, Şabat günü şifa verecek mi diye İsa'yı yakından izliyorlardı. İsa'yı suçlayacak bir sebep arıyorlardı. **3** İsa eli sakat adama, "Kalk, ortaya geç!" dedi. **4** Sonra oradakilere sordu: "Şabat günü iyilik mi yoksa kötülük mü yapmak Tevrat'a uygundur? Bir hayatı kurtarmak mı, yoksa onu yok etmek mi uygundur?" Onlardan hiç ses çıkmadı. **5** İsa etrafındakilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin bu kadar duyarsız olmasına üzüldü. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini uzattı ve eli sapa sağlam oldu. **6** Ferisiler oradan uzaklaştılar. Hemen gidip Hırodesçilerle görüştüler. İsa'yı nasıl yok edecekleri konusunda plan kurmaya başladılar. **7** İsa öğrencileriyle birlikte göl kenarına çekildi. Büyük bir kalabalık O'nunla beraber yürüyordu. Bu insanlar Celile'den, Yahudiye'den, Yerusâlim'den, İdumeya bölgesinden, Şeria ırmağının ötesinden, Sur ve Sayda şehirlerinin etrafından gelmişlerdi. İsa'nın yaptıklarının haberini alıp O'na geldiler. **9** İsa kalabalık tarafından ezilmemek için öğrencilerine bir tekne hazırlamalarını buyurdu. **10** İsa birçok kişiyi iyileştirmişti. Bu yüzden hastalık çeken herkes itişe kakışa O'na dokunmaya çalışıyordu. **11** Şeytani ruhlar da İsa'yı görünce O'nun önünde yere kapanıp bağıra

bağıra, “Sen Allah’ın Oğlu’sun!” diyorlardı. 12 Fakat İsa kim olduğunu açıklamaları diye onları sıkı sıkıya uyardı. 13 İsa bir dağa çıkıp istediği kişileri kendisine çağırırdı. Onlar da yanına geldiler. 14 Onlardan on iki kişiyi seçti ve onlara elçi adını verdi. Onları yanında bulundurmak, vaaz etmeye göndermek ve onlara cinleri kovma yetkisini vermek istiyordu. 16 İsa şu on iki kişiyi seçti: Petrus lakabıyla tanınan Simun, 17 Beni-Regeş, yani Gökğürültüsü Oğulları takma adıyla tanınan Zebedi’nin oğulları Yakub ve Yuhanna, 18 Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alpay oğlu Yakub, Taday, Yurtsever Simun 19 ve İsa’ya ihanet eden Yahuda İskariyot. 20 Sonra İsa bir eve gitti. Kalabalık yine toplanınca evdekilerin yemek yemeye bile fırsatı kalmadı. 21 İsa’nın hısımları bunu öğrenince “Aklını kaçırmış” diyerek O’nu oradan alıp götürmek için yola çıktılar. 22 Yeruşalim’den Tevrat uzmanları geldiler. “O’nda Baalzevul var” dediler. “Cinleri cinlerin lideri Şeytan’ın gücüyle kovuyor.” 23 İsa onları yanına çağırıp ve benzetmeler kullanarak şöyle dedi: “Şeytan Şeytan’ı nasıl kovabilir? 24 Bir krallık kendi içinde bölünmüşse, o krallık ayakta duramaz. 25 Bir hane kendi içinde bölünmüşse, o hane ayakta duramaz. 26 Şeytan da kendine karşı gelip içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz, sonu gelmiştir. 27 Kimse güçlü adamın evine girip mallarını çalamaz. Ancak adamın elini kolunu bağladıktan sonra evini soyabilir. 28 Size doğrusunu söylüyorum: İnsanların işlediği her günah ve ettiği her hakaret bağışlanabilir, 29 ama kim Kutsal Ruh’a hakaret ederse, o hiçbir zaman bağışlanmayacak. O kişinin günahı sonsuza kadar boynunda kalacak.” (aiōn g165, aiōnios g166) 30 İsa bu sözleri, “O’nda şeytani ruh var” dedikleri için söyledi. 31 İsa’nın annesiyle kardeşleri gelip dışarda durdular. İsa’yı çağırması için birisini yolladılar. 32 İsa’nın etrafında bir sürü insan oturuyordu. O’na şöyle dediler: “Bak, annen, kardeşlerin ve kız kardeşlerin dışarda, seni arıyorlar.” 33 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Kim benim annem, kim benim kardeşlerim?” 34 Etrafında oturanlara bakıp şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! 35 Çünkü Allah’ın isteğini yerine getiren herkes, kardeşim, kız kardeşim ve annemdir.”

4 İsa yine göl kenarında vaaz etmeye başladı. Etrafına büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Kalabalık da göl kenarında duruyordu. 2 Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Vaaz verirken onlara şunları söyledi: 3 “Dikkat

edin! İşte, bir çiftçi ekin ekmeye gitmiş. 4 Ektiği tohumlardan bazıları yol kenarına düşmüş. Kuşlar gelip onları yemiştir. 5 Bazı tohumlar az topraklı, taşlı yerlere düşmüş. Toprak derin olmadığı için hemen filizlenmeye başlamış. 6 Güneş çıkınca da kavrulmuş. Yeteri kadar kök salamadıkları için kuruyup gitmiş. 7 Bazı tohumlar dikenlerin arasına düşmüş. Dikenler büyüyünce ekinleri boğmuş ve ekinler hiç ürün vermemiş. 8 Ama bazı tohumlar iyi toprağa düşmüş. Büyüyüp çoğalmış ve ürün vermiş: kimisi otuz kat, kimisi altmış kat, kimisi de yüz kat.” 9 Sonra İsa şunu ekledi: “Kulağı olan işitsin!” 10 İsa on iki elçisi ve peşinden gelen başka insanlarla yalnız kalınca, O’na benzetmeleri sordular. 11 İsa onlara şöyle dedi: “Allah’ın Krallığı’nın sırrını anlama gücü size verildi. Ama bizden olmayanlara her şey benzetmelerle anlatılıyor. 12 Öyle ki, ‘Hep baksınlar ama görmesinler, Hep işitsinler ama anlamasınlar. Aksi halde tövbe edip bağışlanırlar.’” 13 İsa onlara şunu sordu: “Bu benzetmeyi anlamıyorsanız, diğer bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? 14 Çiftçinin ektiği tohum Allah’ın sözüdür. 15 Bazı insanlar tohumun ekildiği tarlanın kenarındaki toprak yola benzer. Onlar sözü işitir işitmez Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü çalar. 16 Bazı insanlar tohumun ekildiği taşlı toprağa benzer. Onlar sözü işitir işitmez sevinçle kabul ederler. 17 Ama sözün kök salmasına izin vermedikleri için sadece kısa bir zaman dayanırlar. Sonra sözden ötürü eziyet veya baskı başlayınca hemen iman yolundan dönerler. 18 Bazı insanlar, tohumun ekildiği dikenli toprağa benzer. Bunlar sözü işitirler. 19 Ama dünyanın kaygıları, zenginliğin göz boyaması ve diğer hevesler yüreklerine girip sözü boğar. Bu yüzden söz ürün vermez. (aiōn g165) 20 Bazılarıysa tohumun ekildiği bereketli toprağa benzer. Bunlar sözü işitip yüreктen kabul ederler ve bol ürün verirler. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verir.” 21 İsa şunu da söyledi: “İnsanlar lambayı bir kabın altına ya da bir yatağın altına koymak için içeri getirmezler, değil mi? Daha doğrusu, onu lambalığa koymak için getirirler. 22 Çünkü gizli olan ancak ortaya çıkarılmak için gizlenir. Saklı olan da aydınlığa çıkmak için saklanır. 23 Kulağı olan işitsin!” 24 İsa şöyle devam etti: “Neye kulak verdiğinizde dikkat edin. Size verdiğiniz ölçüyle verilecek, hatta fazlasıyla verilecek. 25 Çünkü kim sahip olduğu şeyleri kullanırsa, ona daha çok verilecek. Ama kim kullanmazsa, elindeki de alınacak.” 26 Sonra

İsa şöyle dedi: “Allah’ın Krallığı toprağa tohum eken bir adama benzer. 27 Adam gece olunca yatar ve sabah olunca kalkar. Bu arada tohum filizlenir, büyür. Bu iş nasıl olur, adam bilmez. 28 Toprak kendiliğinden ürün verir: önce filiz, sonra başak, en sonunda başağın içinde olgun taneler. 29 Ekinler olgunlaşınca, adam hemen orak salar, çünkü artık harman vakti gelmiştir.” 30 İsa yine şöyle dedi: “Allah’ın Krallığı’nı neye benzetelim? Hangi benzetmeyle onu anlatalım? 31 Allah’ın Krallığı hardal tohumuna benzer. Hardal tohumu toprağa ekildiği zaman, yeryüzündeki bütün tohumlardan daha küçüktür. 32 Ama ekildikten sonra büyür ve bahçedeki bütün bitkilerden daha büyük olur. Dalları o kadar büyür ki, gökteki kuşlar onun gölgesinin altında yuva kurabilir.” 33 İsa bunun gibi birçok benzetmeyle onlara dinleyebildikleri ölçüde Allah’ın sözünü bildirirdi. 34 Benzetmeler kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama öğrencileriyle baş başa kalınca, onlara her şeyi açıklardı. 35 O gün akşam olunca, İsa öğrencilerine, “Gölün öbür tarafına geçelim!” dedi. 36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakıp İsa’yı binmiş olduğu tekneyle götürdüler. Teknenin yanında başka tekneler de vardı. 37 O sırada güçlü bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle çarptı ki, tekne neredeyse suyla doluyordu. 38 İsa ise, teknenin arka tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrencileri O’nu uyandırdılar. “Öğretmenimiz, boğuluyoruz!” dediler. “Buna hiç aldırmıyor musun?” 39 İsa uyanınca rüzgarı azarladı ve göle, “Sus, sakin ol!” dedi. Rüzgar dindi, ortalık tamamen sakinleşti. 40 İsa öğrencilerine, “Niçin böyle korkaksınız?” dedi. “İmanınız hâlâ mı yok?” 41 Öğrenciler büyük korku içinde birbirlerine şöyle dediler: “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar ve göl bile O’nun buyruğuna uyuyor?”

5 İsa ile öğrencileri gölün öbür tarafına, Gerasalıların bölgesine geldiler. 2 İsa tekneden iner inmez mezarlık olarak kullanılan mağaralardan çıkan bir adamla karşılaştı. Adamda şeytani ruh vardı. 3 Kendisi mağaralarda yaşıyordu. Kimse onu zincirle bile bağlı tutamıyordu. 4 Ayaklarını çok defa prangaya vurdular, ellerini zincirlediler. Fakat o her seferinde zincirleri kopardı, prangaları parçaladı. Kimse adamı kontrol altına alamadı. 5 Gece gündüz mezarlık mağaralarda ve dağlarda bağırıp çağırırdı, kendini taşlarla yaralardı. 6 Adam İsa’yı uzaktan görünce koşarak geldi ve İsa’nın önünde yere kapandı. 7 Yüksek sesle şöyle dedi:

“Benden ne istiyorsun, ey İsa, yüce Allah’ın Oğlu? Allah aşkına yalvarırım, bana işkence etme!” 8 Çünkü İsa ona, “Adamdan çık, ey şeytani ruh!” diyordu. 9 Sonra İsa adama, “Adın ne?” diye sordu. “Adım ‘Ordu’, çünkü sayımız çoktur” dedi. 10 Kendilerini o bölgeden uzaklaştırmamasın diye İsa’ya yalvarıp yakardı. 11 Orada, tepe yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 12 Şeytani ruhlar İsa’ya şöyle yalvardılar: “Bizi domuzlara yolla, onların içine girelim.” 13 İsa onlara izin verdi. Şeytani ruhlar da adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Bütün sürü yaklaşık iki bin hayvandı. Domuzlar dik yamaçtan aşağı koştu ve göle atlayıp boğuldu. 14 Domuzları otlatanlar oradan kaçtılar. Vardıkları kasaba ve köylerde olayı anlattılar. Halk da çıkıp olup biteni görmeye geldi. 15 İsa’nın yanına gelince önceleri bir ordu cine tutulmuş adamı gördüler. Adam giyinmiş, akli başına gelmiş oturuyordu. O zaman korktular. 16 Olayı görenler halka cinli adama ve domuzlara ne olduğunu anlattılar. 17 Bunun üzerine halk o bölgeden ayrılması için İsa’ya yalvarmaya başladı. 18 İsa tekneye binerken cinlerden kurtulmuş adam İsa’nın yanında kalmayı rica etti. 19 Ama İsa ona izin vermedi. Adama şöyle dedi: “Evine, ailene dön. Onlara Rabbin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini anlat.” 20 Adam oradan ayrıldı. Dekapolis bölgesinde İsa’nın onun için neler yaptığını duyurmaya başladı. Herkes de şaşırıp kaldı. 21 İsa tekneyle tekrar öbür tarafa geçti. Göl kenarındayken İsa’nın etrafına büyük bir kalabalık toplandı. 22 Oradaki toplantı yerinin Yair adında bir lideri oraya geldi. İsa’yı görünce O’nun ayaklarına kapandı. 23 İsa’ya yalvarıp yakardı, “Küçük kızım ölmek üzere. Ne olur gel, ellerinle ona dokun, şifa bulsun ve yaşasın.” 24 İsa adamla birlikte yola çıktı. Büyük bir kalabalık İsa’nın ardından gidiyordu ve O’nu sıkıştırıyordu. 25 Orada on iki yıldan beri kanaması olan bir kadın vardı. 26 Bir sürü doktordan çok çekmişti. Bütün parasını doktorlara harcamıştı, fakat iyileşeceğine durumu daha da kötüleşmişti. 27 İsa hakkındaki haberi duymuştu. Kadın kalabalığın içinden İsa’nın arkasına yanaştı, elbisesine dokundu. 28 Kendi kendine şöyle diyordu: “O’nun elbiselerine bir dokunursam, iyileşirim.” 29 Dokunduğu an kanaması kesildi. Kadın bedeninde o hastalıktan şifa bulduğunu hissetti. 30 İsa hemen kendisinden güç çıktığını anladı. Kalabalığa dönüp dedi: “Elbiselerime kim dokundu?” 31 Öğrencileri O’na

şöyle dediler: “Görüyorsun, kalabalık seni sıkıştırıyor. Bir de, ‘Bana kim dokundu?’ diye soruyorsun!” 32 İsa bunu yapmış olan kişiyi görmek için etrafına bakındı. 33 Kadın kendisine ne olduğunu fark etti. Korkudan titreyerek ortaya çıkıp İsa’nın önünde yere kapandı. O’na bütün gerçeği anlattı. 34 İsa da ona, “Kızım, imanını seni kurtardı” dedi. “Esenlikle git, artık acı çekmeyeceksin.” 35 İsa henüz konuşurken, toplantı yeri liderinin evinden adamlar gelip “Kızın öldü” dediler. “Öğretmeni niçin hâlâ rahatsız ediyorsun?” 36 Fakat İsa bu sözlerle aldırmadı ve toplantı yerinin liderine, “Korkma!” dedi. “Yalnız iman et.” 37 İsa sadece Petrus, Yakub ve Yakub’un kardeşi Yuhanna’yı yanına aldı. Başka kimsenin O’nunla birlikte gitmesine izin vermedi. 38 Toplantı yeri liderinin evine vardılar. İsa gürültü yapan kalabalığı, acı acı ağlayıp feryat edenleri gördü. 39 İçeri girdikten sonra onlara, “Neden gürültü yapıp ağlıyorsunuz?” dedi. “Kız ölmedi, sadece uyuyor!” 40 Ama onlar İsa’yla alay ettiler. İsa hepsini dışarı çıkardı. Yanına yalnız çocuğun annesini, babasını ve O’nunla gelen öğrencileri alıp kızın yattığı odaya girdi. 41 Kızın elini tutup ona, “Talita kumi!” dedi. Yani, “Kız, sana diyorum kalk”. 42 Kız hemen ayağa kalkıp yürümeye başladı. On iki yaşındaydı. Oradaki insanlar şaşırıp kaldılar. 43 İsa bu olaydan kimsenin haberi olmaması için onları çok sıkı uyardı. Bir de kızı yemek verilmesini emretti.

6 İsa oradan ayrılıp memleketine gitti. Öğrencileri de O’nunla gittiler. 2 Şabat günü olunca İsa Yahudilerin toplantı yerinde vaaz etmeye başladı. O’nu dinleyen birçok kişi hayret edip şöyle dedi: “Bu adam bu şeyleri nereden biliyor? O’na verilen bu hikmet nedir? O’nun elinden nasıl böyle mucizeler geliyor? 3 Bu adam Meryem’in oğlu, marangoz değil mi? Kardeşleri Yakub, Yusuf, Yahuda ve Simun değil mi? Kız kardeşleri burada, aramızda oturmuyorlar mı?” Böyle diyerek O’na gücendiler. 4 İsa onlara şöyle dedi: “Bir peygamberin saygı görmediği tek yer kendi memleketi, hısımları ve ailesidir.” 5 İsa orada birkaç hastaya dokunup şifa vermekten başka hiçbir mucize yapamadı. 6 Oradaki halkın imansızlığına şaşırıp kaldı. İsa çevre köyleri dolaşp vaaz veriyordu. 7 Sonra yanına on iki elçisini çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara şeytani ruhların üzerine yetki verdi. 8 Yolculuğa değnekten başka bir şey almamalarını emretti. Ne

ekmek, ne sırtlarında torba, ne de keselerinde para götüreceklerdi. 9 Ayaklarına sandalet giyeceklerdi ama yedek gömlek almayacaklardı. 10 Onlara şöyle dedi: “Bir yere gittiğinizde, oradan ayrılana kadar aynı evde kalın. 11 Bir yerde sizi kabul etmezlerse ya da sizi dinlemezlerse, oradan ayrılırken onlara karşı şahitlik olsun diye ayaklarınızın altındaki tozu silkin.” 12 İsa’nın öğrencileri yola çıkıp halkı tövbeye çağırdılar. 13 Birçok cini kovdular. Bir sürü hastanın üzerine zeytinyağı sürüp onlara şifa verdiler. 14 Kral Hirodes olup bitenleri işitti, çünkü İsa’nın ünü yayılmıştı. Bazıları İsa hakkında şöyle diyordu: “Bu Vaftizci Yahya’dır. Ölümünden dirildi. İşte o yüzden bu mucizeleri yapma gücüne sahip.” 15 Diğerleri ise, “O İlyas’tır” diyordu. Başkaları da, “O eski peygamberlerden biridir!” diyordu. 16 Ama Hirodes bunu işitince “Hayır!” dedi. “Kafasını kestirdiğim Yahya dirilmiştir.” 17 Çünkü Hirodes adamlarını yollayıp Yahya’yı yakalatmıştı. Onlar da onu bağlayıp hapishaneye atmışlardı. Bunun sebebi şuydu: Hirodes kendi kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya ile evlenmişti. 18 Yahya da Hirodes’e, “Kardeşinin karısıyla birleşmen Tevrat’a aykırıdır” deyip durmuştu. 19 Hirodiya bu yüzden Yahya’ya kin bağladı ve onu öldürtmek istedi, ama yapamadı. 20 Çünkü Hirodes Yahya’dan korkuyordu. Onun Allah’a adanmış doğru bir adam olduğunu biliyor ve onu koruyordu. Yahya’yı dinlerken Hirodes’in akli iyice karışıyordu, yine de onu dinlemekten hoşlanıyordu. 21 Hirodes doğum gününde saray büyüklerine, komutanlara ve Celile bölgesinin önemli insanlarına bir ziyafet yaptı. Hirodiya orada beklediği fırsatı buldu. 22 Onun kızı içeri girip Hirodes ve misafirleri için göbek attı. Bu da onların hoşuna gitti. Kral kıza şöyle dedi: “Dile benden ne dilersen, onu sana vereceğim.” 23 Sonra “Ne dilersen dile, krallığımın yarısını iste, sana vereceğim!” diye kıza yemin etti. 24 Kız dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyeyim?” diye sordu. Annesi de, “Vaftizci Yahya’nın kafasını” dedi. 25 Kız hemen içeri girip acele acele kralın önüne çıktı ve şöyle dedi: “Hemen bana bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya’nın kafasını vermeni istiyorum.” 26 Kral çok üzüldü, ama sofradaki misafirlerin önünde yemin ettiği için kızı kırmak istemedi. 27 Kral hemen bir cellat gönderdi ve Yahya’nın kafasını getirmesini emretti. Cellat da hapishaneye gidip Yahya’nın kafasını kesti. 28 Kafayı tepsi üzerinde getirip kıza verdi, kız da onu annesine verdi. 29 Yahya’nın öğrencileri

bunu öğrenince, gelip Yahya'nın cesedini aldılar ve mezara koydular. **30** Bu arada elçiler İsa'nın etrafında toplandılar. Yaptıkları ve vaaz ettikleri her şeyi O'na anlattılar. **31** İsa onlara şöyle dedi: "Haydi, birlikte yalnız olarak ıssız bir yere gidelim. Orada biraz dinlenin." Çünkü o kadar çok kişi gelip gidiyordu ki, yemek yemeye bile fırsat bulamamışlardı. **32** Böylece tekneye binip tek başlarına ıssız bir yere doğru yol aldılar. **33** Ancak birçok insan onların gittiğini gördü ve onları tanıdı. Bu insanlar bütün kasabalardan yaya olarak yola çıktılar. Koşa koşa o yere İsa'dan önce yetiştiler. **34** İsa tekneden inince büyük bir kalabalık gördü ve onlara acıdı, çünkü çobansız koyunlar gibiydiler. Onlara birçok şey öğretmeye başladı. **35** Saat ilerleyince İsa'nın öğrencileri O'na gelip şöyle dediler: "Burası ıssız bir yer. Hem de vakit çok geç. **36** Halkı gönder de, etraftaki çiftliklere ve köylere gitsinler, kendilerine yiyecek alsınlar." **37** İsa ise onlara şöyle cevap verdi: "Onlara siz yiyecek verin!" O'na şöyle dediler: "Gidip yeterli ekmek almak için iki yüz gümüş para lazım!" **38** İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var? Gidin bakın!" dedi. Bunu öğrendikten sonra O'na, "Beş ekmekle iki balık" diye cevap verdiler. **39** İsa halka gruplar halinde yeşil çayırılığa oturmalarını emretti. **40** Halk da ellişer yüzer kişilik gruplar halinde oturdu. **41** İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti. Sonra ekmekleri böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da aralarında paylaştırdı. **42** Herkes yiyip doydu. **43** Artakalan ekmek kırıntılarını ve balıkları toplayıp on iki sepet doldurdular. **44** Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bindi. **45** Bundan hemen sonra İsa öğrencilerini tekneye bindirdi. Onları kendisinden önce gölün öbür tarafına, Beytsayda'ya gönderdi. Kendisi ise halkı evlerine gönderecekti. **46** İsa halkı yolcu ettikten sonra, dua etmek için bir tepeye çıktı. **47** Akşam olunca tekne gölün ortasına vardı. Ama İsa tek başına karadaydı. **48** Öğrencilerini uzaktan gördü. Kürek çekmekte zorlanıyorlardı. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha doğru İsa gölün üstünde yürüyüp onlara yaklaştı. Yanlarından geçecekmiş gibi davrandı. **49** Öğrencileri O'nun gölün üstünde yürüdüğünü gördüler. İsa'yı bir hayalet sanıp çılgık attilar. **50** Çünkü hepsi O'nu gördü ve çok korktu. İsa hemen onlarla konuştu. "Rahat olun! Benim! Korkmayın!" dedi. **51** İsa tekneye binip onlara katıldı ve rüzgar dindi. Öğrenciler acayip şaşırdılar. **52** Çünkü İsa'nın ekmeklerle yaptığı

mucizeden bir şey anlamamışlardı. Olup bitenlere akıl erdiremiyorlardı. **53** İsa'yla öğrencileri gölü geçtiler. Gennesar taraflarında karaya vardktan sonra tekneyi bağladılar. **54** Tekneden indiklerinde halk İsa'yı hemen tanıdı. **55** Koşa koşa gidip o bölgedeki herkese haber verdiler. İnsanlar İsa'nın gittiği her yere dökşekler üzerinde hastalarını getiriyordu. **56** İsa o bölgedeki köylere, kasabalara ve çiftliklere gitti. Her yerden insanlar hastalarını çarşı meydanlarına getiriyordu. Hastalar İsa'nın elbisesinin eteğine dokunabilmek için yalvardılar. Dokunanların hepsi hastalığından kurtuldu.

7 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı Tevrat uzmanları İsa'nın etrafına toplandılar. **2** İsa'nın bazı öğrencilerininmurdar, yani din adetine göre yıkanmamış ellerle yemek yediğini gördüler. **3** Çünkü Ferisiler, aslında bütün Yahudiler, ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. Böylece atalarının adetlerine uyarlar. **4** Çarşıdan dönünce de yıkanmadan yemezler. Bunun gibi daha bir sürü adete uyarlar. Meselâ, bardakları, su kaplarını ve bakır tencereleri suya batırıp çıkarırlar. **5** Ferisiler ve Tevrat uzmanları İsa'yı sorguya çektiler: "Öğrencilerin neden atalarımızın adetlerine uymadan yaşıyorlar? Niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" **6** İsa onlara, "Sizi ikiyüzlüler!" dedi. "Yeşaya Peygamber'in hakkınızda söylediği sözler ne kadar doğru! Yazıldığı gibi: Allah diyor ki, 'Bu halk beni dudaklarıyla sayıyor, ama yürekleri benden uzaktır. **7** Boşuna bana tapıyorlar. Vaaz ettikleri insan buyruklarıdır.' **8** Allah'ın buyruklarını bir kenara bıraktınız ve insan adetlerine uyuyorsunuz." **9** Bir de onlara şunu söyledi: "Kendi adetlerinizi sürdürmek için Allah'ın buyruğunu bir kenara atmaya çok iyi beceriyorsunuz! **10** Örneğin: Musa şöyle dedi: 'Annenize babanıza, saygı gösterin' ve 'Kim annesini ve babasını aşağılarsa, ölüm cezasını hak eder.' **11** Ancak siz diyorsunuz ki, eğer bir kişi anne babasına, 'Size verebileceğim şeyler kurbandır yani Allah'a adaktır' derse, **12** artık annesi babası için bir şey yapmasına izin vermiyorsunuz. **13** Böylece kuşaktan kuşağa aktardığımız adetlerle Allah'ın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz." **14** İsa kalabalığı tekrar yanına çağırıp şöyle dedi: "Hepiniz beni dinleyin ve anlayın: **15** İnsanın içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten şey, ağızdan çıkandır." **17** İsa kalabalığı

bırakıp bir eve girdi. O zaman öğrencileri İsa'ya bu benzetmenin anlamını sordular. **18** O da onlara şöyle dedi: “Demek siz de anlamıyorsunuz. Bilmez misiniz, dışardan ağza giren hiçbir şey insanı kirlilemez. **19** Çünkü onun yüreğine girmez, sadece onun midesine girer, oradan da dışarı atılır.” İsa bu sözlerle bütün yiyeceklerin temiz olduğunu söyledi. **20** İsa şöyle devam etti: “İnsanı kirlileten şey, insanın içinden çıkar. **21** Çünkü kötü düşünceler içten, insanın yüreğinden çıkar. Bunlar, evlilik dışı seksüel ilişkiler, hırsızlık, adam öldürme, **22** zina, açgözlülük, kin, hile, azgın seksüel hareketler, kıskançlık, iftira, gurur ve akılsızlığa yol açar. **23** İşte, bütün bu kötülükler içten çıkar ve insanı kirliler.” **24** İsa oradan kalkıp Sur şehrinin bölgesine gitti. Bir eve girdi ve kimsenin bunu bilmesini istemedi. Ama gizlenemedi. **25** Bir kadın İsa'nın hakkındaki haberi duydu. Şeytani ruha tutulmuş bir kızı vardı. Kadın hemen gelip İsa'nın ayaklarının dibine kapandı. **26** Bu kadın Yahudi değildi, Suriye'nin Fenike bölgesinde doğmuş bir Grekti. Kızından cini çıkarması için İsa'ya yalvarıp durdu. **27** İsa ona şöyle dedi: “Bırak, önce çocuklar karınlarını doyursunlar. Çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklerin önüne atmak doğru değil.” **28** Kadın da İsa'ya şöyle cevap verdi: “Efendimiz, masanın altındaki köpekler bile çocukların ekmeği kırıntılarıyla besleniyor.” **29** İsa ona, “Böyle uygun cevap verdiğin için gidebilirsin” dedi. “Cin kızından çıktı.” **30** Kadın da evine dönüp kızını yatakta yatarken buldu. Cin ondan çıkmıştı. **31** İsa, Sur taraflarından ayrıldı. Sayda şehrinden ve Dekapolis bölgesinden geçerek Celile Gölü'ne döndü. **32** İsa'ya zorlukla konuşan sağır bir adamı getirdiler. Adama dokunup şifa vermesi için İsa'ya yalvardılar. **33** İsa onu kalabalıktan çıkardı, tek başına yanına aldı. Parmaklarını onun kulaklarına soktu. Sonra parmağına tükürüp adamın diline dokundu. **34** Göğe baktı. Derin bir ah çekerek, “Effata!” yani “Açıl!” dedi. **35** Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözöldü ve düzgün konuşmaya başladı. **36** İsa kimseye söylemesinler diye oradakilere sıkı sıkıya emretti. Ama ne kadar onlara emrettiyse de, o kadar daha fazla anlattılar. **37** Halk son derece büyük bir hayret içindeydi. “Yaptığı her şey iyi” dediler. “Sağırın kulaklarını açıyor ve dilsizleri konuşturuyor.”

8 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplandı. Yiyecek hiçbir şeyleri yoktu. O zaman İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi: **2** “Halka acıyorum. Üç gündür yanımdalar ve yiyecek bir şeyleri yok. **3** Onları aç karına evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem de bazıları uzak yoldan geldiler.” **4** Öğrencileri şöyle cevap verdi: “Bunları doyurmak için insan nereden ekme bulabilir? Burası ıssız yer.” **5** İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu. “Yedi tane” dediler. **6** İsa kalabalığa yere oturmalarını emretti. Sonra yedi ekmeği alıp şükretti, böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da kalabalığa dağıttılar. **7** Birkaç tane küçük balıkları da vardı. İsa bunlar için de şükretti ve öğrencilerin onları da dağıtmalarını söyledi. **8** Halk yiyip doydular. Yemek artıklarından yedi sepet dolusu toplandı. **9** Orada aşağı yukarı dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdi. **10** Bundan hemen sonra öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta taraflarına geçti. **11** Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek için gökten mucizevi bir işaret göstermesini istediler. **12** İsa içinden derin bir ah çekip şöyle dedi: “Bu kuşak neden mucizevi bir işaret istiyor? Size doğrusunu söylüyorum: bu kuşağa hiçbir işaret gösterilmeyecek.” **13** Onları bırakıp yine tekneye bindi ve gölün öbür kenarına geçti. **14** Öğrenciler ekmeği almayı unutmuşlardı. Teknede onların yanında sadece bir ekmeği vardı. **15** İsa onları şöyle uyardı: “Dikkat edin! Ferisilerin ve Hırodes'in mayasından sakının!” **16** Öğrenciler de birbirleriyle tartışmaya başladılar. “Ekmeğimiz yok diye öyle konuşuyor” dediler. **17** İsa bunu fark edince onlara şöyle dedi: “Neden ekmeğimiz yok diye birbirinizle tartışıyorsunuz? Hâlâ anlamıyor, akıl erdiremiyor musunuz? Kafanız bu kadar mı kalın? **18** Gözleriniz var, görmüyor musunuz? Kulaklarınız var, işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz? **19** Beş ekmeği beş bin kişi için böldüğüm zaman, kaç sepet dolusu ekmeği ve balık parçası topladınız?” O'na, “On iki sepet” dediler. **20** “Yedi ekmeği dört bin kişi için böldüğüm zaman, kaç sepet dolusu ekmeği ve balık parçası topladınız?” O'na, “Yedi sepet” dediler. **21** İsa onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” diye sordu. **22** İsa ile öğrencileri Beytsayda köyüne geldikleri zaman, bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirdiler. İsa'nın ona dokunup şifa vermesi için yalvardılar. **23** İsa da kör adamı elinden tutup köyden dışarı çıkardı ve onun gözlerine tükürdü. Sonra elleriyle ona dokundu. “Bir

şey görüyor musun?” diye sordu. 24 Adam yukarı baktı ve şöyle dedi: “İnsanlar görüyorum. Gördüğüm insanlar ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar.” 25 İsa bir daha elleriyle adamın gözlerine dokundu. Adam gözlerini iyice açtı. Gözleri şifa bulmuştu. Her şeyi açıkça görebiliyordu. 26 İsa adama “Köye uğramadan evine dön!” dedi. 27 İsa öğrencileriyle birlikte oradan ayrıldı, Filipus Sezariyesi çevresindeki köylere gitti. Yolda öğrencilerine sordu: “İnsanlar benim kim olduğumu söylüyorlar?” 28 Onlar da İsa’ya şöyle cevap verdiler: “‘Vaftizci Yahya,’ diyorlar, bazıları da ‘İlyas’ ya da ‘eski peygamberlerden biri’ diyorlar.” 29 İsa “Ya siz? Sizce ben kimim?” diye sordu. Petrus O’na şöyle cevap verdi: “Sen Mesih’sin.” 30 İsa da, “Benim hakkımda kimseye bir şey söylemeyin” diye öğrencilerini uyardı. 31 İsa öğrencilerine şunu öğretmeye başladı: “İnsan Oğlu’nun çok acı çekmesi lazım. Halkın liderleri, başrahipler ve Tevrat uzmanları tarafından reddedilip öldürülmesi, üç gün sonra ölümden dirilmesi lazım.” 32 İsa bunları açıkça söyledi. Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. 33 Fakat İsa dönüp öğrencilerine baktı ve Petrus’u şöyle azarladi: “Çekil önümden, Şeytan! Çünkü düşüncelerin Allah’tan değil, insandandır.” 34 İsa hem kalabalığı, hem de öğrencilerini çağırıp onlara şöyle dedi: “Bir kişi peşimden gelmek isterse, kendini gözden çıkarsın, çarmıhını yüklensin ve yolumu tutsun. 35 Çünkü kim canını kurtarmak isterse, onu kaybedecek. Ama kim canını benim ve Müjde’nin uğruna kaybederse, onu kurtaracak. 36 Bir kişi bütün dünyayı kazanırsa, ama kendi canını kaybederse ona ne faydası olur? 37 İnsan, kendi canına karşılık olarak ne verebilir ki? 38 Bu sadık olmayan ve günahkâr kuşağın önünde her kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsan Oğlu da geldiğinde, ondan utanacak. İnsan Oğlu Babası’nın görkemiyle ve kutsal meleklerle birlikte gelecek.”

9 Sonra İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: burada duran bazı kişiler Allah’ın Krallığı’nın güçlü bir şekilde geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklar.” 2 Altı gün sonra İsa, Petrus’u, Yakub’u ve Yuhanna’yı yanına aldı. Onları yüksek bir dağın tepesine çıkardı. Orada yalnızdılar. Önlerinde İsa’nın görünüşü tamamen değişti. 3 O’nun elbiseleri çok parlak bir beyazlığa dönüştü, öyle bir beyazlık ki, dünyadaki hiçbir çamaşırcı bunu beceremezdi. 4 Sonra onlara İlyas ve Musa göründü. İsa’yla konuşuyorlardı.

5 Petrus da söze karışıp İsa’ya, “Öğretmenim iyi ki buradayız” dedi. “Üç çardak kuralım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için.” 6 Petrus ne söyleyeceğini bilmiyordu. Hepsi de çok korkmuşlardı. 7 O sırada bir bulut onların üstüne gölge yaptı. Bulutun içinden bir ses şöyle dedi: “Sevgili Oğlum budur. O’nu dinleyin!” 8 Öğrenciler hemen etraflarına baktılar, fakat yanlarında İsa’dan başka kimseyi görmediler. 9 Dağdan inerlerken İsa onları uyardı: “İnsan Oğlu ölümden dirilene kadar, gördüklerinizi kimseye anlatmayın” dedi. 10 Onlar da bu buyruğa uydular. Ama aralarında, “Ölümden dirilmek de ne demek?” diye tartıştılar. 11 Sonra İsa’ya şunu sordular: “Tevrat uzmanları neden, ‘Önce İlyas gelmeli’ diyorlar?” 12 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Evet, İlyas önce gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak. Ama nasıl olur da, Kutsal Yazılar’da İnsan Oğlu’nun çok acı çekip hiçe sayılacağı yazılmıştır? 13 Ben size şunu söylüyorum: İlyas zaten geldi. Ona istedikleri gibi yaptılar. Böylece onun hakkında yazılanlar yerine geldi.” 14 İsa’yla beraberindekiler diğer öğrencilerin yanına dönünce, onların etrafında büyük bir kalabalık gördüler. Tevrat uzmanları öğrencilerle tartışıyorlardı. 15 İsa’yı görür görmez bütün kalabalık büyük bir şaşkınlığa kapıldı. Koşarak O’nu selamladılar. 16 İsa, “Ne tartışıyorsunuz?” diye sordu. 17 Kalabalığın içinden biri şöyle cevap verdi: “Öğretmenim, oğlumu sana getirdim. Cine tutulmuş, konuşamıyor. 18 Cin oğlumu tuttuğu zaman, onu yere yıkıyor. Oğlum ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor. Bedeni kaskatı kesiliyor. Senin öğrencilerine cini kovmalarını söyledim, ama beceremediler.” 19 İsa onlara şöyle dedi: “Ey imansız kuşak! Ne zamana kadar sizinle beraber olacağım? Ne zamana kadar size katlanacağım? Çocuğu bana getirin.” 20 Çocuğu O’na getirdiler. İsa’yı görünce, çocuğu hemen cin çarptı. Çocuk yere düştü, yuvarlanmaya ve ağzından köpük saçmaya başladı. 21 İsa çocuğun babasına sordu: “Çocuk ne zamandan beri bu vaziyette?” Babası, “Küçüklüğünden beri” diye cevap verdi. 22 “Cin, çocuğu yok etmek için onu sık sık ateşe, ya da suya atıyor. Ama senin elinden bir şey gelirse, bize acı, yardım et!” 23 İsa adama şöyle dedi: “Niçin ‘senin elinden bir şey gelirse’ diyorsun? İman eden kişi için her şey mümkündür.” 24 Çocuğun babası hemen yüksek sesle, “İman ediyorum! Ama imanım zayıf. Ne olur, bana yardım et!” dedi. 25 İsa kalabalığın

koşup toplanmaya başladığını görünce, şeytani ruhu azarladı ve ona şöyle dedi: “Ey sen, çocuğu dilsiz ve sağır yapan ruh! Sana emrediyorum, ondan çık ve bir daha ona girmel!” 26 Ruh yüksek sesle bağırıp çocuğu kuvvetle sarsarak ondan çıktı. Çocuk ölü gibi oldu. Birçok kişi onun için, “Öldü!” dediler. 27 Ama İsa onu elinden tutup kaldırdı, çocuk da ayağa kalktı. 28 Sonra İsa bir eve girdi. İsa’yla yalnızken öğrencileri O’na şunu sordular: “Biz cini neden kovamadık?” 29 İsa onlara şöyle dedi: “Bu tür cin ancak duayla çıkabilir.” 30 Oradan çıkıp Celile bölgesini dolaşmaya başladılar. Ama İsa, kimsenin bunu bilmesini istemedi. 31 Çünkü öğrencilerine ders veriyordu. Onlara şöyle dedi: “İnsan Oğlu insanların eline teslim edilecek. O’nu öldürecekler. Ancak öldükten üç gün sonra dirilecek.” 32 Ama İsa’nın bu sözünü anlamadılar. O’na sormaya da korktular. 33 İsa öğrencileriyle Kefernahum kasabasına gitti. Eve girdikten sonra onlara şunu sordu: “Yolda neyi tartışıyordunuz?” 34 Cevap vermediler, çünkü yolda aralarında kimin en önemli olduğunu tartışmışlardı. 35 İsa oturup on iki elçisini yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: “Kim birinci olmak isterse, herkesin arasında en sonuncu ve herkesin hizmetkârı olmalı.” 36 Sonra İsa bir çocuğu elinden tutup aralarına aldı. Onu kucağına alarak öğrencilerine şöyle dedi: 37 “Her kim böyle bir çocuğu benim adıma kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni Gönderen’i kabul etmiş olur.” 38 Yuhanna İsa’ya şöyle dedi: “Öğretmenim, senin adınla cin kovan bir kişiyi gördük. Biz de ona engel olmaya çalıştık, çünkü bizden biri değildi.” 39 Ama İsa şöyle dedi: “Ona engel olmayın! Çünkü benim adımla mucize yapan hiç kimse bundan hemen sonra beni kötüleyemez. 40 Kim bize karşı değilse, bizden yanadır. 41 Mesih’e bağlı olduğunuz için size kim bir bardak su verirse, size doğrusunu söylüyorum: ödüksüz kalmayacak. 42 Ama bana iman eden bu küçüklerden birini yoldan saptıran kişinin vay haline! Boynuna büyük bir değirmen taşı asılıp denize atılması o kişi için daha iyi olur. 43 Elin seni iman yolundan saptırırsa, onu kes at! Senin için tek elle sonsuz yaşama kavuşmak, iki elle cehenneme, o sönmez ateşe gitmekten iyidir. (Geenna g1067) 45 Ayağın seni iman yolundan saptırırsa, onu kes at! Senin için tek ayakla sonsuz yaşama kavuşmak, iki ayakla cehenneme atılmaktan iyidir. (Geenna g1067) 47 Gözün seni iman yolundan saptırırsa, onu çıkar at! Senin

için tek gözle Allah’ın Krallığı’na girmek, iki gözle cehenneme atılmaktan iyidir. (Geenna g1067) 48 Orada, ‘Onları yiyen kurtçuklar ölmez ve yakan ateş sönmez.’ 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacak. 50 Tuz iyi bir şeydir. Ama tuz tuzluluğunu kaybederse, ona bir daha neyle tuz tadı verilebilir? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın.”

10 İsa oradan kalkıp Yahudiye bölgesine ve Şeria Irmağı’nın öte tarafına gitti. Yine O’nun etrafına kalabalıklar toplandı ve her zamanki gibi İsa onlara vaaz etti. 2 Bazı Ferisiler gelip İsa’yı denemek için şunu sordular: “Erkeğin karısını boşaması Tevrat’a uygun mudur?” 3 İsa onlara şu soruyla cevap verdi: “Musa size neyi emretti?” 4 Onlar da “Musa, erkeğin bir boşanma kâğıdı yazıp karısını boşamasına izin verdi” dediler. 5 Ama İsa onlara şöyle dedi: “Musa size bu buyruğu inatçılığınız yüzünden verdi. 6 Daha dünyanın başında, ‘Allah onları erkek ve kadın olarak yarattı.’ 7 ‘Bunun için adam annesini ve babasını bırakacak, karısına bağlanacak 8 ve ikisi bir beden olacak.’ Böylece, onlar artık iki değil, bir bedendirler. 9 Bu sebeple, Allah’ın birleştirdiğini insan ayırmasın.” 10 Evdeyken, İsa’nın öğrencileri O’na bu konuyu tekrar sordular. 11 O da onlara şöyle dedi: “Kim karısını boşayıp başka kadınla evlenirse, karısına karşı zina işlemiş olur. 12 Kadın kocasını boşayıp başka erkeğe varırsa, o da zina işlemiş olur.” 13 Bazıları İsa’ya çocuklarını getirdiler. Onlara dokunup bereket dilemesini istediler. Ama öğrenciler çocukları getirenleri azarladılar. 14 İsa bunu görünce kızdı. Onlara şöyle dedi: “Bırakın, çocuklar bana gelsin. Onlara engel olmayın. Çünkü Allah’ın Krallığı çocuklar gibi olanlarındır. 15 Size doğrusunu söylüyorum: Kim Allah’ın Krallığı’nı bir çocuk gibi kabul etmezse, oraya asla girmeyecek.” 16 Sonra çocukları kucakladı, elleriyle onlara dokunup bereket diledi. 17 İsa yolculuğa çıkarken, bir adam koşarak O’na geldi ve önünde diz çöküp şunu sordu: “İyi Öğretmen! Sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” (aiōnios g166) 18 İsa adama şöyle dedi: “Neden bana ‘iyi’ diyorsun? Allah’tan başka iyi olan yoktur. 19 O’nun buyruklarını biliyorsun: Adam öldürmeyin, zina etmeyin, çalmayın, yalan yere şahitlik etmeyin, kimsenin hakkını yemeyin, annenize ve babanıza saygı gösterin.” 20 Adam da İsa’ya şöyle cevap verdi: “Öğretmenim, bütün bunları zaten gençliğimden beri yerine getiriyorum.” 21 İsa adamın

gözlerinin içine baktı ve onu sevdi. “Bir eksiğin var” dedi. “Git, bütün malını sat ve parasını fakirlere dağıt. İşte o zaman gökte hazinen olacak. Sonra gel, benim peşime düş.” 22 Adam bunu duyunca suratını astı ve üzüntü içinde ayrıldı, çünkü malı mülkü çoktu. 23 İsa etrafına bakıp öğrencilerine şöyle dedi: “Mal mülk sahipleri için Allah’ın Krallığı’na girmek ne kadar zordur!” 24 Öğrencileri bu sözlerle şaşırıp kaldılar. İsa sözüne devam edip onlara şöyle dedi: “Çocuklar, Allah’ın Krallığı’na girmek ne kadar zordur. 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginın Allah’ın Krallığı’na girmesinden daha kolaydır.” 26 Öğrencileri daha da fazla hayret ettiler. Birbirlerine, “Öyleyse, kim kurtulabilir?” diye sordular. 27 İsa onlara dikkatle bakıp şöyle dedi: “İnsan için bu imkansız, ama Allah için değil. Allah için her şey mümkün.” 28 Petrus İsa’ya, “Bak” dedi. “Biz her şeyi bıraktık, senin peşine düştük.” 29 İsa da şunları söyledi: “Size doğrusunu söylüyorum: benim için ve Müjde için evini, kardeşlerini, kız kardeşlerini, annesini, babasını, çocuklarını ya da tarlalarını bırakmış olan herkes bunların yüz katını alacak. 30 Şimdi bu dünyada, çekeceği eziyetlerle birlikte, evler, kardeşler, kız kardeşler, anneler, çocuklar ve tarlalara kavuşacak. Hem de gelecek dünyada sonsuz yaşama sahip olacak. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Ne var ki, şimdi birinci olan birçokları sonuncu olacak, sonuncular da birinci olacaklar.” 32 İsa ve yanındakiler yola çıkmış Yeruşalim’e gidiyorlardı. İsa da onların önünden yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi; arkadan gelenler de korkuyorlardı. İsa on iki elçisini tekrar bir kenara çekti ve yakın bir zamanda O’nun başına neler geleceğini onlara anlatmaya başladı: 33 “Bakın, Yeruşalim’e gidiyoruz. İnsan Oğlu başrahiplere ve Tevrat uzmanlarına teslim edilecek. O’nu ölüm cezasına çarptıracaklar. O’nu yabancıların eline teslim edecekler. 34 O’nunla alay edecek, O’na tükürecekler. O’nu kamçılacak ve öldürecekler. Ama üç gün sonra O ölümden dirilecek.” 35 Sonra Zebedi’nin oğulları Yakub’la Yuhanna, İsa’ya yaklaşıp şöyle dediler: “Öğretmenimiz, senden bir dileğimiz var: istediğimizi bizim için yapar mısın?” 36 O da, “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu. 37 O’na, “İzin ver de, sen görkemli krallığına kavuşunca birimiz sağında, öbürümüz solunda otursun” dediler. 38 Ama İsa onlara, “Siz ne istediğinizi anlamıyorsunuz” dedi. “Benim içtiğim acı dolu bardaktan içebilir

misiniz? Benim vaftiz olduğum gibi vaftiz olabilir misiniz?” 39 O’na, “Evet, bunu yapabiliriz!” dediler. İsa onlara şöyle cevap verdi: “Gerçi benim içtiğim bardaktan içeceksiniz. Benim vaftiz olduğum gibi vaftiz olacaksınız. 40 Ama sağımda ya da solumda kimin oturacağına karar vermek bana düşmez. Bu yerler kimler için hazırlanmışsa, onlara verilecek.” 41 Öbür on öğrenci bunu duyunca Yakub’la Yuhanna’ya kızmaya başladı. 42 Ama İsa hepsini yanına çağırıp şöyle dedi: “Bildiğiniz gibi, milletlerin liderleri sayılanlar, halklarına baskı yaparlar ve devlet adamları onları ezerler. 43 Sizin aranızda böyle olmasın. Aranızda büyük olmak isteyen, diğerlerine hizmetkâr olsun. 44 Aranızda birinci olmak isteyen, herkese kul köle olsun. 45 Çünkü, İnsan Oğlu O’na hizmet edilsin diye gelmedi. Hayır, O hizmet etmeye ve kendi canını feda ederek birçok kişiyi günaha esirlikten kurtarmaya geldi.” 46 Eriha kasabasına geldiler. İsa, öğrencileriyle ve büyük bir kalabalıkla birlikte oradan ayrıldı. O sırada Bartımay, yani Timay oğlu, adlı kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. 47 Yoldan geçen Nasıralı İsa olduğunu işitince, şöyle bağırmaya başladı: “Davud Oğlu İsa, bana acı!” 48 Birçok kişi onu susturmak için azarlardı. Bu kez o daha da fazla bağırmaya başladı: “Ey Davud Oğlu, bana acı!” 49 İsa durdu. “Onu buraya çağırın!” dedi. Kör adamı çağırıp ona şöyle dediler: “Gözün aydın! Haydi kalk. O seni çağırıyor.” 50 Adam da paltosunu bir yana atıp ayağa kalktı ve İsa’ya yaklaştı. 51 İsa ona dönüp, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam O’na şöyle cevap verdi: “Öğretmenim, görmek istiyorum.” 52 İsa ona şöyle dedi: “Gidebilirsin, imanının seni kurtardı.” Adamın gözleri o anda açıldı. Yolda İsa’nın peşinden gitmeye başladı.

11 Yeruşalim’e yaklaşıyorlardı. Zeytin Dağı’nın yamacındaki Beytfaci ve Beytanya köylerine vardılar. İsa öğrencilerinden ikisini önden gönderdi. 2 Onlara şöyle dedi: “Karşınızdaki köye gidin. Köye girer girmez bir yere bağlı bir sipa bulacaksınız. Ona daha önce hiç kimse binmemiştir. Onu çözün ve bana getirin. 3 Bir kişi size, ‘Niçin bunu yapıyorsunuz?’ derse, ona deyin ki: ‘Efendimiz’in ona ihtiyacı var. Onu hemen geri gönderecek.’” 4 Gittiler, sıpayı bir evin dışında sokakta buldular. Kapının yanında bir yere bağlıydı. Onu çözdüler. 5 Etrafta duranlardan bazı kişiler onlara, “Ne yapıyorsunuz?” diye sordular.

“Sıpayı niçin çözüyorsunuz?” 6 Öğrenciler İsa’nın söylediği gibi cevap verdiler, oradakiler de onları rahat bıraktılar. 7 Öğrenciler sıpayı İsa’ya getirip paltolarını üzerine koydular. İsa da sıpayı bindi. 8 Birçok kişi paltolarını yola serdi. Başkaları da kırılıktan yapraklı dallar kesip yola serdiler. 9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıp durdular: “Hozana!” “Rabbin adıyla gelene övgüler olsun!” 10 “Atamız Davud’un yaklaşan krallığı kutlu olsun!” “En yücelerde hozana!” 11 İsa Yeruslaim’e girdi. Tapınağa gidip her tarafı gözden geçirdi. Fakat artık saat geç olmuştu. Bu sebepten on iki elçisiyle birlikte Beytanya köyüne döndü. 12 Onlar ertesi gün Beytanya köyünden ayrıldıklarında İsa acıktı. 13 Uzaktan bol yapraklı bir incir ağacı gördü. Aslında incir mevsimi değildi. Yine de üzerinde bir şey var mı diye bakmak için İsa ağaca yaklaştı. Fakat yapraktan başka bir şey bulmadı. 14 Ağaca, “Artık hiç kimse senden bir daha meyve yemesin!” dedi. Öğrencileri bunu işittiler. (aiōn g165) 15 Yeruslaim’e vardıklarında İsa, tapınak avlusuna gidip oradan satıcıları ve alışveriş yapanları dışarı atmaya başladı. Yabancı para değiştirenlerin masalarını ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi. 16 Hiç kimsenin tapınak avlularından yük taşımasına izin vermedi. 17 Halka vaaz edip şöyle dedi: “Kitap’ta şöyle yazılmıyor mu: ‘Benim evime, bütün milletlerin ibadet evi denilecek’? Ama siz onu haydut yatağına çevirdiniz!” 18 Başrahipler ve Tevrat uzmanları bunu işitince, İsa’yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. İsa’dan korkuyorlardı, çünkü bütün halk O’nun vaazlarına hayrandı. 19 Akşam olunca, İsa’yla öğrencileri şehirden çıktılar. 20 Ertesi sabah onlar oradan geçerken incir ağacının kökünden kuruduğunu fark ettiler. 21 Petrus İsa’nın söylediklerini hatırladı ve “Öğretmenim, bak!” dedi. “Senin lanetlediğin incir ağacı kurumuş!” 22 İsa ona şöyle cevap verdi: “Allah’a imanınız olsun. 23 Size doğrusunu söylüyorum: Kim şu tepeye ‘Kalk ve denize atıl’ derse ve yüreğinde hiç şüphe etmeden söylediği şeyin olacağına iman ederse, onun söylediği olacak. 24 Bunun için size diyorum: duada her ne dilerseniz, onu aldığınıza iman edin ve dilediğiniz olacak. 25 Ayağa kalkıp dua ettiğiniz zaman, bir kişiye dargınsanız, onu bağışlayın. Öyle ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.” 27 İsa’yla öğrencileri yine Yeruslaim’e geldiler. İsa tapınak avlularında gezinirken, başrahipler, Tevrat uzmanları ve halkın liderleri O’na yaklaştılar. 28

Şöyle dediler: “Bu şeyleri ne yetkiyle yapıyorsun? Bu şeyleri yapmak için sana bu yetkiyi veren kim?” 29 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Ben de size tek bir soru soracağım. Eğer bana cevap verirseniz, size bu şeyleri ne yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim. 30 Yahya’nın vaftiz etme yetkisi Allah’tan mı, yoksa insandan mıydı? Bana cevap verin!” 31 Bu soruyu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Allah’tan’ dersek, ‘O zaman, ona neden inanmadınız?’ diyecek. 32 Ama ‘İnsandan’ dersek...” Halkın tepkisinden korktukları için böyle konuştular. Çünkü herkes Yahya’nın gerçekten peygamber olduğuna inanıyordu. 33 Böylece İsa’ya, “Bilmiyoruz” diye cevap verdiler. Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: “Öyleyse, ben de bu şeyleri ne yetkiyle yaptığımı size söylemeyeceğim.”

12 Sonra İsa o insanlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Bir adam üzüm bağı dikmiş” dedi. “Etrafına duvar çekmiş, üzüm çiğneme çukurunu kazmış, bir de gözetleme kulesi yapmış. Sonra bağına bağcılara kiralamış ve yolculuğa çıkmış. 2 Üzüm toplama zamanı gelince bağ sahibi bağı ürününden payına düşeni almak için bağcılara bir köle göndermiş. 3 Ama bağcılar köleyi yakalayıp dövmüş, boş elle geri göndermişler. 4 Adam bu sefer bağcılara başka bir köle göndermiş. Bağcılar onu başından yaralayıp aşağılamışlar. 5 Adam bir köle daha yollamış. Bağcılar onu öldürmüşler. Gönderdiği bir sürü kişiyi ya dövmüşler, ya da öldürmüşler. 6 Adamın bağcılara göndereceği tek bir kişi kalmış. O da çok sevdiği oğlumuş. ‘Oğluma saygı gösterirler’ diyerek en son onu bağcılara göndermiş. 7 Fakat bağcılar birbirleriyle şöyle konuşmuşlar: ‘Mirasçı budur! Haydi onu öldürelim, o vakit miras bizim olur.’ 8 Onu tutup öldürmüşler ve bağdan dışarı atmışlar. 9 Peki, bağ sahibi ne yapacak? Gelip o bağcıları yok edecek, bağı başkalarına verecek. 10 Kutsal Yazılar’da şu sözleri hiç okumadınız mı? ‘İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu. 11 Bu iş Rab’dendir, gözümüzde harika bir şeydir.’” 12 Yahudi liderleri İsa’yı yakalamak istediler, çünkü İsa’nın bu benzetmeyi onlara karşı anlattığını anladılar. Fakat halktan korktular. Bu sebeple onu bırakıp gittiler. 13 Sonra liderler Ferisilerden ve Hırodesçilerden bazılarını yolladılar. İsa’yı söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek istiyorlardı. 14 İsa’nın yanına gelip şöyle dediler: “Öğretmenimiz! Biliyoruz ki sen dürüst bir

adamsın. İnsanların düşüncelerine önem vermiyorsun. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmıyorsun, ama Allah'ın yolunu doğru öğretiyorsun. Sezar'a vergi ödemek Tevrat'a uygun mu, değil mi? Ödeyelim mi, ödemeyelim mi?" 15 İsa ise onların ikiyüzlülüğünü bildiği için şöyle dedi: "Neden beni tuzağa düşürmeye çalışıyorsunuz? Bana bir gümüş para getirin de ona bir göz atayım." 16 Parayı getirdiler. İsa da onlara sordu: "Burada kimin resmi var, kimin adı yazılı?" O'na, "Sezar'ın" dediler. 17 İsa da onlara şöyle dedi: "Sezar'ın hakkını Sezar'a verin, Allah'ın hakkını Allah'a verin." O zaman onlar İsa'ya bütünü hayret ettiler. 18 Sonra Sadukilerden bazıları İsa'ya geldi. Sadukiler "Ölümden diriliş diye bir şey yoktur" derler. İsa'ya şunu sordular: 19 "Öğretmenimiz, Tevrat'ta Musa bize şöyle buyurdu: 'Bir adamın kardeşi ölürse ve karısını çocuksuz dul bırakırsa, o adam ölen kardeşinin soyunu devam ettirmek için onun karısını alsın.' 20 Diyelim ki yedi kardeş varmış. Birincisi bir kadınla evlenmiş fakat çocuğu olmadan ölmüş. 21 İkinci kardeş de aynı kadını almış ve çocuk yapmadan o da ölmüş. Üçüncüsüne de aynı şey olmuş. 22 Yani yedi kardeş de soyunu devam ettirememiş. En sonunda kadın da ölmüş. 23 Herkes ölümden dirildiği zaman kadın kimin karısı olacak? Çünkü yedi kardeş aynı kadınla evlenmişti." 24 İsa onlara şöyle dedi: "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Allah'ın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz, öyle değil mi? 25 Çünkü insanlar ölümden dirilince, ne evlenirler, ne de kocaya giderler. Aksine, gökteki melekler gibi olurlar. 26 Ölümlerin dirilmesine gelince, Musa'nın kitabında alevlenen çalı hakkındaki bölümü hiç okumadınız mı? Allah orada şöyle der: 'Ben İbrahim'in Allahı, İshak'ın Allahı ve Yakub'un Allahı'yım.' 27 O ölümlerin Allahı değil, yaşayanların Allahı'dır. Bu konuda çok yanılıyorsunuz." 28 Tevrat uzmanlarından biri gelip nasıl tartıştıklarını işitti. İsa'nın onlara ne kadar güzel bir cevap verdiğini fark etti. Bunun üzerine İsa'ya sordu: "Buyrukların hangisi en önemli?" 29 İsa şöyle cevap verdi: "En önemli buyruk şudur: 'Dinleyin, ey İsrailoğulları, Rab, yalnız Rab, Allahımız'dır. 30 Allahımız Rabbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün aklınızla ve bütün gücünüzle sevin.' 31 İkinci buyruk şudur: 'Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin.' Bunlardan daha önemli buyruk yoktur." 32 Tevrat uzmanı İsa'ya, "Öğretmenim, doğru söyledin!" dedi, "O birdir ve O'ndan başkası yok." 33 O'nu

bütün yüreğinizle, bütün aklınızla ve bütün gücünüzle sevmek ve komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevmek, yakılan adak ve kurbanların hepsinden daha önemlidir." 34 İsa adamın nasıl akıllıca cevap verdiğini fark edince ona, "Sen Allah'ın Krallığı'ndan uzak değilsin!" dedi. Ondan sonra kimse artık İsa'ya soru sormaya cesaret etmedi. 35 İsa tapınak avlusunda vaaz ederken şöyle konuşmaya başladı: "Nasıl oluyor da Tevrat uzmanları Mesih'in Davud Oğlu olduğunu söylüyorlar? 36 Çünkü Davud'un kendisi Kutsal Ruh'un aracılığıyla şunu söyledi: 'Rab Efendim'e şöyle dedi: Senin düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim. O zamana kadar sağımda otur.' 37 Davud Mesih'e 'Efendim' dediğine göre, Mesih nasıl Davud'un oğlu olabilir?" Orada duran büyük kalabalık İsa'yı zevkle dinliyordu. 38 İsa vaazına şöyle devam etti: "Tevrat uzmanlarından sakının. Onlar uzun kaftanlar içinde dolaşmayı severler. Çarşılarda selam almaya bayılırlar. 39 Toplantı yerlerinde ve ziyafetlerde en saygın yerlere oturmak isterler. 40 Dul kadınları kandırıp mallarını mülklerini ellerinden alırlar. Gösteriş için uzun uzun dua ederler. Böyle kişiler çok ağır bir ceza alacaklar." 41 İsa, tapınak avlusunda bağış kutusunun karşısında oturdu ve halkın oraya nasıl para attığına dikkat etti. Birçok zengin kişi bol para atıyordu. 42 Fakir bir dul kadın da gelip birkaç kuruş değerinde iki küçük bakır para attı. 43 İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söylüyorum: bu fakir dul kadın, bağış kutusuna para atanların hepsinden daha çok verdi. 44 Çünkü bütün diğerleri servetlerinden artan parayı verdiler. Ama bu kadın fakir olduğu halde varını yoğunu, bütün geçimini bağışladı."

13 İsa tapınak avlusundan çıkarken, öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim!" dedi. "Bak ne biçim taşlar, ne biçim binalar!" 2 İsa ona şöyle cevap verdi: "Bu büyük binaları görüyor musunuz? Burada taş üstünde taş bırakılmayacak, hepsi yıkılacak." 3 İsa, tapınağın karşısında Zeytin Dağı'nda otururken Petrus, Yakub, Yuhanna ve Andreas özel olarak O'na şunu sordular: 4 "Bize söyle. Bu şeyler ne zaman olacak ve bütün bunların yerine geleceğini gösteren işaret nedir?" 5 İsa da onlara anlatmaya başladı: "Dikkat edin, kimse sizi aldatmasın. 6 Birçok kişi ortaya çıkıp benim adımı kullanacak. 'Ben Mesih'im' deyip birçok kişiyi aldatacak. 7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyduğunuzda korkmayın. Bunların

olması lazım, ama bu daha son demek değildir. 8 Çünkü millet millete, devlet devlete saldıracak. Yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar doğum yapan kadının ilk sancıları gibi, sıkıntıların başlangıcıdır. 9 Sizlerse kendinizi kollayın! Sizi dava yerlerine teslim edecekler ve toplantı yerlerinde kamçılacaklar. Benim yüzümden sizi valilerin ve kralların önüne getirecekler. Bu size şahitlik etme fırsatı olacak. 10 Fakat önce Müjde'nin bütün milletlere duyurulması lazım. 11 Sizi tutuklayıp dava yerine teslim ettikleri zaman, ne söyleyeceğiz diye önceden kaygılanmayın. O anda söyleyeceğiniz sözler size verilecek. Zaten konuşan siz olmayacaksınız, Kutsal Ruh olacak. 12 Kardeş kardeşi, baba evladını ölüme teslim edecek. Çocuklar da anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecekler. 13 Benim adım yüzünden herkes sizden nefret edecek. Ama kim sonuna kadar dayanırsa, o kurtulacak. 14 Tapınağın 'kutsallığını bozan rezalet' olmaması gereken yerde duracak. (Okuyan anlasın!) Bunu görünce Yahudiye bölgesinde olanlar dağlara kaçınsınlar. 15 Evin damında olan kişi ne aşağı insin, ne de bir şey almak için evine girsin. 16 Tarlada olan kişi de paltosunu almak için geri dönmessin. 17 Vay o günlerde hamile olanların ve bebek emzirenlerin haline! 18 Dua edin ki, bunlar kış vakti olmasın. 19 Çünkü o günler büyük bir eziyet zamanı olacak. Allah'ın dünyayı yarattığı zamandan bu yana böyle bir eziyet olmadı, bir daha da olmayacak. 20 Rab o günleri kısaltmasaydı, hiçbir insan kurtulmayacaktı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, yani kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. 21 O zaman size birisi, 'Bak, Mesih burada!' ya da, 'Bak, orada!' derse, inanmayın. 22 Çünkü 'Ben Mesih'im' ve 'Ben peygamberim' diyen yalancılar ortaya çıkacak. Ellerinden gelirse, Allah'ın seçtiği insanları saptırmak için mucizeler ve harikalar yapacaklar. 23 Bu sebeple siz dikkatli olun! Her şeyi size önceden söylüyorum. 24 Ama o günlerde, o eziyet zamanından sonra, 'güneş kararacak, ay da ışığını vermeyecek. 25 Yıldızlar gökten düşecek ve gökteki güçler sarsılacak.' 26 O zaman İnsan Oğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 27 O vakit İnsan Oğlu melekleri gönderecek ve seçtiği kişileri dünyanın dört bucağından, yeryüzünün en uzak ucundan göğün en uzak ucuna kadar toplayacak. 28 İncir ağacından ders alın: dalları filizlenip yaprak çıkarınca, yaz mevsiminin yaklaştığını bilirsiniz. 29 Bunun gibi, bu olayların gerçekleştiğini görünce

bileceksiniz ki Allah'ın Krallığı yakındır, kapıdadır. 30 Size doğrusunu söylüyorum: bu kuşak yok olmadan bütün bu şeyler yerine gelecek. 31 Gök ve yer ortadan kalkacak ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. 32 Yalnız, o günü ve o saati hiç kimse bilmiyor: ne gökteki melekler, ne de Oğul, sadece Baba biliyor. 33 Dikkat edin, gözünüzü dört açın! Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz. 34 Bu durum, evini bırakıp yolculuğa çıkmış bir adama benzer. Gitmeden önce evini kölelerine emanet eder, herkese işini verir. Kapıdaki nöbetçiye de bekçilik yapmasını emreder. 35 Bu sebeple, tetikte durun, çünkü ev sahibinin ne vakit geleceğini bilmiyorsunuz. Akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğü zaman mı, yoksa sabahleyin mi, belli olmaz. 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın. 37 Size söylediğimi herkese söylüyorum: tetikte durun."

14 Özgürlük Bayramı ve Mayasız Ekmek Bayramı iki gün sonra başlayacaktı. Başrahipler ve Tevrat uzmanları İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmek için bir yol arıyorlardı. 2 "Aman!" dediler. "Bayramda olmasın, yoksa halk ayaklanacak!" 3 İsa Beytanya köyünde, Simun adında bir adamın evindeydi. Simun daha önce cüzam hastasıydı. İsa yemek yerken bir kadın yanına geldi. Elinde kaymaktaşıdan bir kap vardı. Kaptı çok pahalı saf hintsümbülü çiçeğinden yapılmış hoş kokulu yağ bulunuyordu. Kadın kapın ucunu kirdi, yağı yavaşça İsa'nın başına döktü. 4 Oradakilerden bazıları buna kızdılar. Birbirlerine şöyle dediler: "Bu hoş kokulu yağ niye ziyan edildi? 5 Üç yüz gümüş paradan fazlaya satılabilir, parası fakirlere dağıtılabildi." Böylece kadına sertçe çıktılar. 6 Ama İsa, "Kadını rahat bırakın!" dedi. "Niçin onu üzüyorsunuz? O bana güzel bir şey yaptı. 7 Fakirler her zaman sizinle olacak. İstedığınız zaman onlara yardım edebilirsiniz. Ama ben her zaman sizinle olmayacağım. 8 Kadın elinden geleni yaptı. Bedenimi gömülmeye hazırlamak için üzerime yağ sürdü. 9 Size doğrusunu söylüyorum: Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da anılacak." 10 İsa'nın on iki elçisinden biri olan Yahuda İskariyot, İsa'yı ele vermek için başrahiplere gitti. 11 Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda'ya para ödemeye söz verdiler. O da İsa'yı onların eline vermek için uygun bir fırsat aradı. 12 Mayasız Ekmek Bayramı'nın birinci gününde Özgürlük Bayramı kuzuları kesilirdi. İsa'nın öğrencileri O'na

sordular: “Bayram yemeğini nerede yemek istersin? Oraya gidip hazırlık yapalım.” 13 İsa öğrencilerinden iki kişiyi gönderdi. Onlara, “Şehre gidin” dedi. “Orada karşınıza testiyle su taşıyan bir adam çıkacak. Onun arkasından gidin. 14 Adam bir eve girecek. O evin sahibine deyin ki, ‘Öğretmenimiz, “Misafir odam nerede?’ diye soruyor. “Orada öğrencilerimle birlikte bayram yemeğini yemek istiyorum.”” 15 O size üst katta döşenmiş ve hazırlanmış büyük bir oda gösterecek. Bizim için orasını hazırlayın.” 16 İki öğrenci çıkıp şehre gitti. Her şeyi İsa’nın anlattığı gibi buldular. Özgürlük Bayram hazırlıklarını yaptılar. 17 Akşam olunca İsa on iki elçisiyle geldi. 18 Onlar sofraya oturmuş yemek yerken İsa şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: aranızdan benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek!” 19 Öğrenciler üzülmeye başladılar ve teker teker O’na sordular: “Herhalde ben değilim?” 20 İsa onlara şöyle dedi: “On iki elçiden biridir. Benimle birlikte ekmeğini çanağa bandırandır. 21 Gerçi İnsan Oğlu tıpkı kendisi hakkında yazıldığı gibi ölüme gidiyor. Ama İnsan Oğlu’na ihanet eden adamın vay haline! O adam hiç doğmasaydı, onun için daha iyi olurdu.” 22 Onlar yemek yerken, İsa eline ekmeği aldı, şükredip onu böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, bu benim bedenimdir” dedi. 23 Sonra eline bir bardak şarap aldı, şükredip onlara verdi. Hepsi ondan içti. 24 Onlara, “Bu benim kanımdır” dedi. “Birçok kişi için akıtılan antlaşma kanıdır. 25 Size doğrusunu söylüyorum: Allah’ın Krallığı’nda yenisini içeceğim güne kadar asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.” 26 İlahi söyledikten sonra, İsa ve öğrencileri çıkıp Zeytin Dağı’na doğru gittiler. 27 İsa onlara şöyle dedi: “Hepiniz beni terk edeceksiniz. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Çobanı vuracağım, koyunlar da darmadağın olacak.’ 28 Ama ben ölüp dirildikten sonra önünüzden Celile’ye gideceğim.” 29 Petrus İsa’ya, “Herkes seni terk etse de ben asla terk etmem!” dedi. 30 O zaman İsa ona şöyle dedi: “Sana doğrusunu söylüyorum: bu gece, horoz iki defa ötmeden, sen beni üç defa inkâr edeceksin.” 31 Petrus ise ısrarla şöyle dedi: “Seninle birlikte ölmem lazım olsa bile, seni asla inkâr etmem!” Hepsisi de aynı şeyi söyledi. 32 Böylece Getsemani adındaki bahçeye geldiler. İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Ben dua ederken burada oturun.” 33 Yanına Petrus’u, Yakub’u ve Yuhanna’yı aldı. Endişe ve derin bir sıkıntı hissetmeye başladı. 34 Onlara şöyle dedi: “Ben ölüm derecesinde üzüntülüym.”

Burada kalın ve uyanık durun.” 35 İsa biraz ileri gitti, yere kapandı. Eğer mümkünse acı çekeceği saati yaşamamak için dua etmeye başladı. 36 “Abba! Baba!” dedi. “Sen her şeyi yapabilirsin. Bu bardağı benden uzaklaştır. Yine de, benim istediğim değil, senin istediğin olsun.” 37 İsa döndüğünde öğrencileri uykuda buldu. Petrus’a, “Simun, uyuyor musun?” dedi. “Bir saat bile uyanık durmadın mı? 38 Uyanık durun. Denendiğinizde günaha düşmemek için dua edin. Ruh istekli, ama beden zayıftır.” 39 Tekrar onlardan uzaklaşıp aynı sözlerle dua etti. 40 Geri geldiğinde onları yine uykuda buldu. Çünkü gözleri ağırlaşmıştı. İsa’ya ne cevap vereceklerini bilemediler. 41 İsa üçüncü defa gelip onlara şöyle dedi: “Hâlâ uyuyor ve dinleniyorsunuz! Yeter artık! Saat geldi. Bakın, İnsan Oğlu günahkârların eline teslim ediliyor. 42 Kalkın, gidelim! Bakın, bana ihanet eden adam yaklaşıyor!” 43 İsa daha konuşurken, on iki elçiden biri olan Yahuda geldi. Yanında bir kalabalık vardı. Kılıçlar ve sopalar taşıyorlardı. Başrahipler, Tevrat uzmanları ve halkın liderleri onları yollamıştı. 44 İsa’ya ihanet eden Yahuda onlara şöyle bir işaret vermişti: “Kimi öpersem, İsa O’dur. O’nu yakalayın, sıkı tutup götürün.” 45 Yahuda gelir gelmez İsa’ya yaklaşıp, “Öğretmenim”, dedi ve O’nu öptü. 46 Bunun üzerine adamlar İsa’yı yakalayıp tutukladılar. 47 Ama İsa’nın yanında olanlardan biri kılıcını çekti. Başrahibin kölesine vurup, onun kulağını kesti. 48 İsa gelenlere şöyle dedi, “Haydut muyum ki, beni kılıçlarla, sopalarla yakalamaya çıktınız? 49 Her gün tapınak avlusunda aranızda vaaz ediyordum. O zaman beni tutuklamadınız. Ama bunlar, Kutsal Yazılar’ın sözleri yerine gelsin diye oldu.” 50 Bunun üzerine bütün öğrencileri İsa’yı bırakıp kaçtılar. 51 İsa’nın ardından gidenlerin arasında sadece keten çarşafa sarınmış bir delikanlı da vardı. Onu da tutmaya çalıştılar. 52 Ama o çarşafı bırakıp çırılçıplak kaçtı. 53 İsa’yı başrahibin evine götürdüler. Orada bütün önemli rahipler, liderler ve Tevrat uzmanları toplanmıştı. 54 Petrus ise İsa’yı uzaktan izledi. Sonunda başrahibin avlusuna girdi. Görevlilerle birlikte oturmuş, ateş başında ısınıyordu. 55 Başrahipler ve Meclis’in öbür üyeleri İsa’yı ölüm cezasına çarptırabilmek için O’na karşı şahitlik yapacak birilerini bulmaya çalışıyorlardı. Ama hiç bulamadılar. 56 Bir sürü kişi İsa hakkında yalancı şahitlik yaptı, ama şahitlikleri birbirine uymadı. 57 Kimi adamlar kalkıp İsa hakkında yalancı

şahitlik yaptılar: **58** “Biz O’nun şöyle konuştuğunu işittik: ‘Elle yapılmış bu tapınağı yıkıp üç gün sonra elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağız!’” dediler. **59** Ama bu konuda bile şahitlikleri birbirine uymadı. **60** Başrahip ayağa kalkıp orta yere çıktı ve İsa’ya şunu sordu: “Bu adamların sana karşı yaptıkları şahitliklere cevabın yok mu?” **61** Ama İsa sessiz kaldı, hiç cevap vermedi. Başrahip tekrar O’na sordu: “Övülmeye layık Olan’ın Oğlu Mesih sen misin?” **62** İsa, “Evet” dedi. “Ben O’yum! Üstelik İnsan Oğlu’nun, kudret Sahibi’nin yanında oturduğunu ve gökteki bulutlarla geldiğini göreceksiniz.” **63** Bunun üzerine başrahip elbiselerini yırttı ve “Artık şahitlere ne ihtiyacımız kaldı?” dedi. **64** “Kendini Allah’la bir saydığını siz kendiniz işittiniz. Kararınız ne?” Oradakilerin hepsi İsa’nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdi. **65** Bazıları O’nun üzerine tükürmeye başladılar. Gözlerini bağlayıp O’nu yumrukladılar. “Haydi, peygamberliğini göster!” dediler. Nöbetçiler de O’nu aralarına alıp tokatladılar. **66** Bu arada Petrus aşağıda, avluda bulunuyordu. Başrahibin bir hizmetçi kızı oradan geçti. **67** Petrus’un ısınmakta olduğunu gördü. Ona dikkatle baktıktan sonra, “Sen de Nasıralı İsa’yla birlikteydin” dedi. **68** Petrus ise bunu inkâr etti. “Ne söylüyorsun bilmiyorum, anlamıyorum da!” dedi. Sonra dışarıya avlunun kapısının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü. **69** Hizmetçi kız Petrus’u görünce etrafta duranlara yine “Bu adam da onlardandır!” demeye başladı. **70** Petrus bunu bir daha inkâr etti. Az sonra etrafta duranlar yine Petrus’a, “Elbette onlardansın, çünkü sen de Celile’densin” dediler. **71** Bunun üzerine Petrus kendine lanet okuyup yemin etmeye başladı. “Bahsettiğiniz adamı tanımıyorum” dedi. **72** O anda horoz ikinci defa öttü. Petrus da İsa’nın şu sözünü hatırladı: “Horoz iki kere ötmeden sen beni üç defa inkâr edeceksin.” Sonra yere çöküp hüüngür hüüngür ağlamaya başladı.

15 Sabah olunca başrahipler, liderler, Tevrat uzmanları ve Meclis’in öbür üyeleri danışma toplantısı yaptılar. Sonuç olarak İsa’yı bağlayıp götürdüler ve Vali Pilatus’a teslim ettiler. **2** Pilatus İsa’yı sorguya çekti: “Sen Yahudilerin kralı mısın?” İsa ona şöyle cevap verdi: “Bunu sen söylüyorsun.” **3** Başrahipler İsa’yı birçok şeyle suçlamaya başladılar. **4** Pilatus O’nu yine sorguya çekti. “Hiç cevap vermeyecek misin?” dedi. “Bak, seni ne kadar çok şeyle suçluyorlar!” **5** Ama İsa artık hiç cevap vermedi. Pilatus

buna şaşıtı. **6** Pilatus her yıl Özgürlük Bayramı’nda halkın istediği bir tutukluyu serbest bırakırdı. **7** O sırada hapiste Barabba adında bir adam vardı. Başka isyancılarla birlikte ayaklanma sırasında adam öldürmüştü. **8** Kalabalık toplanıp Pilatus’tan kendileri için her yıl yaptığı gibi yapmasını rica etmeye başladılar. **9** Pilatus onlara şöyle karşılık verdi: “Yahudilerin Kralı’nı serbest bırakmamı ister misiniz?” **10** Çünkü başrahiplerin İsa’yı kışkırdıklarını ve bu sebeple O’nu kendisine teslim ettiklerini biliyordu. **11** Ne var ki, başrahipler İsa’nın değil de Barabba’nın serbest bırakılmasını istiyorlardı. Kalabalığı da bunu istemeye kışkırttılar. **12** Pilatus onlara bir daha sordu: “Peki, Yahudilerin kralı dediğiniz adama ne yapmamı istiyorsunuz?” **13** “O’nu çarmıha ger!” diyerek yine bağırdılar. **14** Pilatus onlara sordu: “Adam ne kötülük yaptı ki?” Ama halk daha da fazla bağırırmaya devam etti: “O’nu çarmıha ger!” **15** Pilatus halkın gönlünü almak istiyordu. Onun için onlara Barabba’yı serbest bıraktı. Sonra İsa’yı kamçılattı ve çarmıha gerilsin diye askerlere teslim etti. **16** Askerler İsa’yı Pretoriyum’a yani vali sarayına götürdüler. Bütün asker bölüğünü topladılar. **17** İsa’ya mor renkli bir kaftan giydirdiler ve başına dikenlerden örülmüş bir taç koydular. **18** Sonra O’nu, “Yaşasın Yahudilerin kralı!” diye selamlamaya başladılar. **19** Başına sopayla vurdular, O’na tükürdüler ve diz çöküp önünde yere kapandılar. **20** İsa’yla alay ettikten sonra üzerinden mor renkli kaftanı çıkarıp kendi elbiselerini giydirdiler. Sonra O’nu çarmıha germek için dışarıya çıkardılar. **21** Yolda Simun adında Kireneli bir adamla karşılaştılar. İskender ve Rufus’un babası olan Simun şehir dışından geliyordu. Askerler onu İsa’nın çarmıhını taşımaya zorladılar. **22** İsa’yı Golgota denilen yere götürdüler. Bu ad kafatası yeri demektir. **23** İsa’ya ilaçlı şarap sundular, fakat O kabul etmedi. **24** İsa’yı çarmıha gerdiler. Sonra O’nun elbiselerini paylaşmak için, kim neyi alacak diye kura çektiler. **25** İsa’yı çarmıha gerdikleri zaman saat dokuzdu. **26** Çarmıhta O’nu “Yahudilerin Kralı” diye suçlayan bir yazı vardı. **27** İsa’yla birlikte, iki haydudu da çarmıha gerdiler. Biri sağındaki, öbürü solundaki çarmıhtaydı. **29** Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa’ya hakaret ettiler: “Hey, sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın! **30** Haydi, şimdi çarmıhtan inip kendini kurtar!” **31** Aynı şekilde başrahipler ve Tevrat uzmanları da İsa’yla alay edip birbirlerine şöyle dediler: “Başkalarını kurtardı,

ama kendini kurtaramıyor! 32 İsrail'in kralı Mesih kendisiymiş! O zaman çarmıhtan insin de, bunu görelim ve iman edelim!" İsa ile birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O'na hakaret ettiler. 33 Saat öğleyin on iki olunca, bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Bu karanlık saat üçe kadar sürdü. 34 Saat üçte İsa sesini yükselterek, "Elohi, Elohi, lema şevaktani?" dedi. Bu söz, "Allahım, Allahım, beni niçin terk ettin?" demektir. 35 Orada duranların bazıları bunu işitince "Bakın, İlyas'ı çağırıyor!" dediler. 36 Adamın biri koşup bir sünger aldı, onu ekşi şaraba batırdı. Süngeri bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirmeye çalıştı. "Bakalım İlyas O'nu çarmıhtan indirmeye gelecek mi?" dedi. 37 Sonra İsa yüksek sesle bağırıp son nefesini verdi. 38 Tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya kadar yırtılıp ikiye ayrıldı. 39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı O'nun son nefesini nasıl verdiğini gördü. "Bu adam gerçekten Allah'ın Oğlu'ydul" dedi. 40 Bazı kadınlar da olup bitenleri uzaktan izliyordular. Onların arasında Mecdelli Meryem, küçük Yakub'un ve Yusuf'un annesi Meryem ve Salome vardı. 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar, O'nun peşinden gidip, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yerusolim'e gelen başka birçok kadın da oradaydı. 42 Akşam oluyordu. Hazırlık Günü, yani Şabat'tan önceki gündü. 43 Bu sebeple Aramatyalı Yusuf cesaretini toplayıp Pilatus'a gitti. Ondaki İsa'nın ölüsünü istedi. Yusuf Meclis'in saygıdeğer bir üyesiydi ve Allah'ın Krallığı'nın gelişini umutla bekliyordu. 44 Pilatus İsa'nın bu kadar çabuk öldüğü haberine şaşıtı. Onun için yüzbaşısı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu. 45 Olup bitenleri yüzbaşından öğrendikten sonra, cesedi Yusuf'a verdi. 46 Yusuf keten bez satın aldı. Cesedi çarmıhtan indirdikten sonra beze sardı ve kayanın içine oyulmuş bir mezara koydu. Sonra mezarın girişine bir taş yuvarlayıp mezarı kapattı. 47 Mecdelli Meryem ve Yusuf'un annesi Meryem İsa'nın cesedinin nereye koyulduğunu gördüler.

16 Şabat günü geçtikten sonra Mecdelli Meryem, Yakub'un annesi Meryem ve Salome hoş kokulu yağ satın aldılar. Gidip yağı İsa'nın cesedine sürecektlerdi. 2 Pazar günü çok erken, güneş doğarken mezara gittiler. 3 Yolda birbirlerine, "Mezarın girişini kapatan taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diyorlardı. 4 Baktıklarında o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu fark ettiler. 5 Mezara girdikten

sonra sağ tarafta oturan, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adam gördüler. Çok şaşırıp korktular. 6 Adam kadınlara "Korkmayın!" dedi. "Siz çarmıha gerilmiş olan Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi. Burada yok. İşte bakın, O'nu buraya yatırmışlardı. 7 Şimdi gidin, Petrus'a ve İsa'nın diğer öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Aynen size söylediği gibi, O'nu orada göreceksiniz.'" 8 Kadınlar dışarı çıkıp mezardan kaçtılar. Onları bir titreme ve şaşkınlık aldı. Korktukları için kimseye bir şey söylemediler. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) İsa, haftanın ilk günü, yani Pazar günü, erken saatlerde ölümden dirildi. İlk olarak Mecdelli Meryem'e göründü. İsa bu kadından yedi cin kovmuştu. 10 Meryem gidip İsa'nın izleyicilerine haber verdi. Onlar yas tutup ağlamaktaydılar. 11 İsa'nın yaşadığını ve Meryem'e görüldüğünü işitince, inanmadılar. 12 Bundan sonra İsa'nın iki izleyicisi kıra doğru giderken İsa onlara farklı bir şekilde göründü. 13 İki izleyici geri dönüp diğerlerine haber verdi. Fakat onlara da inanmadılar. 14 Daha sonra on bir öğrencisi yemek yerken İsa onlara göründü. İmansız ve inatçı oldukları için onları azarladı. Çünkü O'nu dirilmiş olarak görenlere inanmamışlardı. 15 İsa onlara şöyle buyurdu: "Bütün dünyaya gidin ve Müjde'yi bütün insanlara duyurun. 16 Kim iman edip vaftiz olursa, o kurtulacak. Ama kim iman etmezse, o hüküm giyecek. 17 İman edenlerin arasında şu mucizevi işaretler görülecek: benim adımla cinleri kovacaklar, yeni diller konuşacaklar. 18 Yılanları elleriyle tutacaklar, zehir içseler de zarar görmeyecekler. Elleriyle hastalara dokunacaklar ve hastalar şifa bulacak." 19 Rab İsa on bir öğrencisiyle konuştuktan sonra göğe alındı ve Allah'ın sağında oturdu. 20 Onlar da gidip bu haberi her yerde duyurdular. Rab onlarla birlikte çalışıyordu ve söylediklerini mucizevi işaretlerle doğruluyordu.

Luka

1 Birçok kişi aramızda geçen olaylar hakkındaki bilgileri bir araya getirmeye çalışmıştı. **2** Bu olayları başlangıçtan beri gözleriyle görenler ve Allah'ın sözüne hizmet edenler bize anlattılar. **3** Ben de her şeyi en baştan dikkatle araştıran biriyim. Buna göre, ey saygıdeğer Teofilos, bunları sana düzenli bir şekilde yazmayı uygun gördüm. **4** Öyle ki, bilgi aldığın konuların doğruluğunu kesinlikle bilesin. **5** Yahudiye kralı Hirodes'in günlerinde Zekeriya adında bir rahip vardı. Rahiplerin Aviya denilen hizmet grubuna bağlıydı. Onun bir de Harun soyundan karısı vardı. Adı Elizabet'ti. **6** İkisi de Allah'ın gözünde iyi insanlardı. Rabbin bütün buyruklarını ve kurallarını kusursuzca yerine getirirlerdi. **7** Ama çocukları yoktu. Çünkü ikisi de çok yaşlıydı ve Elizabet kısır. **8** Bir gün hizmet sırası Zekeriya'nın grubuna gelmişti. Zekeriya da Allah'a rahip olarak hizmet ediyordu. **9** Rabbin tapınağına girip hoş kokulu tütsü yakmak için seçilmişti. Rahiplerin adetine göre bu ibadet görevini yapacak rahip kura çekilerek seçilirdi. **10** Tütsü yakma zamanı geldiğinde büyük bir kalabalık dışarda toplanmış dua ediyordu. **11** O sırada Rabbin bir meleği tütsü masasının sağında durup Zekeriya'ya göründü. **12** Meleği görünce Zekeriya ürktü, korkuya kapıldı. **13** Ama melek ona şöyle dedi: "Korkma Zekeriya! Çünkü duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak. Adını Yahya koyacaksın. **14** Sevinip coşacaksın. Birçok kişi de onun doğuşuna sevinecek. **15** Çünkü o, Rabbin gözünde büyük adam olacak. Hiç şarap ya da başka alkollü içki içmeyecek. Daha annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolu olacak. **16** İsrailoğullarından birçoğunu Allahları olan Rabbe geri döndürecek. **17** İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rabbin önünden gidecek. Babaların yüreklerini yeniden çocuklarına döndürecek. İtaatsizleri de doğru kişilerin anlayışına çevirecek. Böylece Rabbe hazırlanmış bir halk yetiştirecek." **18** Zekeriya da meleğe şöyle dedi: "Peki, bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım, karım da çok yaşlı." **19** Melek ona şöyle cevap verdi: "Ben Cebrail'im. Allah'ın huzurunda hizmet ederim. Seninle konuşmaya ve sana bu müjdeyi vermeye gönderildim. **20** Zamanında gerçekleşecek sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak. Bu şeylerin yerine geleceği güne kadar konuşamayacaksın." **21** Zekeriya'yı bekleyen halk, tapınakta neden geciktiğini

merak etti. **22** Zekeriya dışarı çıktığı zaman, onlarla konuşamadı. Tapınakta olağanüstü bir görüntü gördüğünü anladılar. Eliyle işaretler yapan Zekeriya hâlâ konuşamıyordu. **23** Tapınaktaki hizmet günleri bitince, Zekeriya kendi evine döndü. **24** Bir süre sonra karısı Elizabet hamile kaldı ve beş ay evine kapandı. **25** "Rab bunu benim için yaptı!" dedi. "Bu günlerde benimle ilgilendi, halkın gözünde utancımı ortadan kaldırdı." **26** Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında melek Cebrail Allah tarafından Celile'deki Nasıra kasabasına gönderildi. **27** Orada Meryem adında bakire bir kız vardı. O da Davud'un soyundan olan Yusuf adında bir adamla nişanlıydı. **28** Melek içeri girip Meryem'e şöyle dedi: "Selam, ey Allah'ın lütfuna kavuşan kız! Rab seninle." **29** Ama Meryem bu söze şaşırdı. Bu selamın ne anlama geldiğini düşünüp durdu. **30** Melek ona "Korkma Meryem" dedi. "Çünkü Allah'ın lütfuna kavuştun. **31** Hamile kalıp bir oğul dünyaya getireceksin. Adını İsa koyacaksın. **32** O büyük olacak. O'na 'Yüce Allah'ın Oğlu' denecek. Rab Allah O'na atası kral Davud'un tahtını verecek. **33** O Yakub soyu üzerinde sonsuza kadar hüküm sürecek ve Krallığı'nın sonu hiç gelmeyecek." (aiön g165) **34** Meryem meleğe şöyle dedi: "Bu nasıl olur? Hiçbir erkekle ilişkim olmadı." **35** Melek ona şöyle cevap verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek. Yüce Allah'ın gücü, senin üzerine gölge yapacak. Bunun için doğacak kutsal çocuğa 'Allah'ın Oğlu' denecek. **36** Bak, senin akrabalarından Elizabet bile çok yaşlı olduğu halde hamile kaldı ve bir oğul olacak. Kısır dedikleri bu kadın şimdi altıncı ayındadır. **37** Çünkü Allah için imkansız bir şey yoktur." **38** Meryem de şöyle dedi: "Ben Rabbin hizmetkârıyım. Bana söylediğin gibi olsun." Melek de onun yanından ayrıldı. **39** O günlerde Meryem aceleyle hazırlanıp Yahuda dağlık bölgesinde bulunan bir kasabaya gitti. **40** Zekeriya'nın evine girip Elizabet'e selam verdi. **41** Elizabet Meryem'in selamını işitince, onun karnındaki bebek hopladı. Elizabet de Kutsal Ruh'la doldu. **42** Yüksek sesle şöyle dedi: "Sen kadınlar arasında kutsanmış olansın, karnındaki bebek de kutsanmıştır. **43** Bu nasıl oldu da, Efendim'in annesi bana kadar geldi? **44** Çünkü selamını içtiğim an bebek karnımda sevinçle hopladı. **45** Ne mutlu o kadına ki, Rabbin ona söylediği şeylerin gerçekleşeceğine inandı!" **46** Meryem de şöyle dedi: "Rabbi candan yüceltirim. **47** Allah beni kurtardığı için ruhum coştı. **48** Çünkü O, benim gibi sıradan bir hizmetkârına

ilgi gösterdi. Bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak. 49 Çünkü kudretli Allah benim için büyük işler yaptı. Kutsaldır O'nun adı. 50 Kuşaktan kuşağa kendisinden korkanlara merhamet eder. 51 O, kendi koluyla gücünü gösterdi. Gururlu insanları yüreklerindeki fikirleriyle darmadağın etti. 52 Güçlü liderleri tahtlarından aşağı attı ve sıradan insanları yükseltti. 53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu, zenginleri ise boş ellerle geri çevirdi. 54 Kendi merhametini anıp hizmetkârı olan İsrail halkına yardım etti. 55 Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve soyuna sonsuza kadar merhamet edecek." (aiön g165) 56 Meryem üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı. Sonra evine döndü. 57 Elizabet'in doğurma vakti gelince, bir oğul dünyaya getirdi. 58 Elizabet'in komşuları ve akrabaları Rabbin ona ne kadar büyük merhamet gösterdiğini duydular. Onunla beraber sevindiler. 59 Bebek sekiz günlükken sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. 60 Fakat Annesi söz alıp, "Hayır, olamaz!" dedi. "Adı Yahya olacak." 61 Ona şöyle dediler: "Senin akrabalarının arasında bu adı taşıyan kimse yok." 62 Çocuğun babasına el işaretleriyle, adını ne koymak istediğini sordular. 63 O da bir yazı tahtası istedi. Üzerinde şöyle yazdı: "Adı Yahya." Herkes de şaşırıp kaldı. 64 O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı ve dili çözüldü. Allah'ı överek konuşmaya başladı. 65 Komşuların hepsi korkuya kapıldı. Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her tarafında bu olaylar konuşuluyordu. 66 Bunu işiten herkes olup bitenleri yüreklerinde sakladı. "Acaba bu çocuk nasıl biri olacak?" dediler. Çünkü Rabbin eli çocuğun üzerindeydi. 67 Yahya'nın babası Zekeriya Kutsal Ruh'la dolup şöyle peygamberlik etti: 68 "İsrailoğullarının Allah'ı Rabbe övgüler olsun. Çünkü kendi halkının yardımına geldi, onları esirlikten kurtardı. 69 Hizmetkârı Davud'un soyundan bizim için güçlü bir Kurtarıcı ortaya çıkardı. 70 Bunu yapacağını uzun zaman önce kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdi. (aiön g165) 71 Allah, bizi düşmanlarımızdan koruyacağına, bizden nefret edenlerin elinden kurtaracağına söz verdi. 72 Böylece Allah atalarımıza merhamet gösterdi, ve kutsal antlaşmasını anmış oldu. 73 Bu antlaşma atamız İbrahim'e yemin ederek verdiği sözdür. 74 Bu söze göre Allah, bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracak. Bu sayede hayatımız boyunca pak ve doğru kişiler olarak, korkusuzca O'na hizmet edebileceğiz. 76 Sen de, ey çocuk, Yüce Allah'ın peygamberi olarak tanınacaksın. Çünkü Rabbin

yolunu hazırlamak için O'nun önünden gideceksin. 77 O'nun halkına günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. 78 Çünkü Allahımız'ın yüreği merhametle doludur. Bu sayede Mesih yücelerden doğan Güneş olarak yardımımıza gelecek. 79 Karanlıkta ve ölüm gölgesinde oturanların üzerine parlayacak, ayaklarımızı esenlik yoluna yönleltecek." 80 Çocuk büyüyor, ruhça güçleniyordu. İsrail halkının önüne çıkacaktı; ama o gün gelinceye kadar ıssız yerlerde yaşadı.

2 O günlerde Roma imparatorluğunda yaşayan herkesin sayılması için Sezar Avgustus'tan bir buyruk çıktı. 2 Bu, birinci sayımdı. O vakit Kirinius Suriye'nin yöneticisiydi. 3 Herkes sayılmak için kendi memleketine gitti. 4 Yusuf da Celile bölgesindeki Nasıra kasabasından Yahudiye'deki Beytlehem kasabasına gitti. Beytlehem Davud'un doğduğu kasabaydı. Yusuf Davud'un soyundan ve ailesinden olduğu için oraya gitti. 5 Yazılmaya gittiğinde yanına hamile olan nişanlısı Meryem'i aldı. 6 Onlar Beytlehem'deyken Meryem'in doğum yapma zamanı geldi. 7 İlk oğlunu doğurdu. O'nu bezlere sarıp bir yemliğe yatırdı, çünkü misafir odasında onlara yer yoktu. 8 Aynı bölgede kırıkta yaşayan çobanlar vardı. Geceleyin nöbet tutup sürülerini koruyorlardı. 9 Birdenbire Rabbin bir meleği onlara göründü ve Rabbin görkemi etraflarında parladı. Büyük korkuya kapıldılar. 10 Melek onlara "Korkmayın!" dedi. "Bakin, size bütün halkı çok sevindirecek bir müjde veriyorum. 11 Çünkü bugün size Davud'un kasabasında bir kurtarıcı doğdu. O da Efendiniz Mesih'tir. 12 Sizin için işaret şu olacak: bezlere sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." 13 Aniden meleğin yanında göksel ordudan büyük bir topluluk göründü. Allah'ı överek şöyle diyorlardı: 14 "En yücelerde olan Allah'a övgüler olsun. Yeryüzünde de Allah'ın hoşnut olduğu insanlara esenlik olsun." 15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra, çobanlar aralarında konuşmaya başladılar. "Haydi, Beytlehem'e gidelim" dediler. "Rabbin bize bildirdiği bu olayı görelim." 16 Çobanlar aceleyle ayrıldılar. Meryem'le Yusuf'u ve bebeği arayıp buldular. Bebek yemlikte yatıyordu. 17 Çobanlar onları görünce bebek hakkında bildirilen sözü anlattılar. 18 Haberi duyan herkes çobanların anlattıklarına şaşırıp kaldı. 19 Ama Meryem bütün bunları derin derin düşünerek yüreğinde sakladı. 20 Çobanlar da

yerlerine dönerken, duydukları ve gördükleri her şey için Allah'ı övüp yücelttiler. Çünkü her şey tam onlara anlatıldığı gibiydi. 21 Sekiz gün geçtikten sonra çocuğu sünnet etme zamanı geldi. O'na İsa adı verildi. Bu ad annesi hamile kalmadan önce melek tarafından O'na verilmişti. 22 Musa'ya verilen Tevrat'a göre onların temizlenme zamanı sona erdi. Çocuğu Rabbe adamak için Yeruslaim'e götürdüler. 23 Rabbin verdiği Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: "Ana karnından ilk doğan her erkek çocuk Rabbe adanacak." 24 Hem de Tevrat'ta denildiği gibi: "Bir çift kumru, ya da iki güvercin yavrusu" kurban olarak sunulmalıdır. 25 Bu arada, Yeruslaim'de Şimon adında bir adam vardı. Allah'a bağlı, iyi bir adamdı. İsrail halkının esirlikten kurtulmasını hasretle bekliyordu. Kutsal Ruh da onun üzerindeydi. 26 Kutsal Ruh, Rabbin söz verdiği Kurtarıcı Mesih'i görmeden ölmeyeceğini vahiyle ona bildirmişti. 27 Şimon Ruh'un yol göstermesiyle tapınağa geldi. O sırada bebek İsa'nın annesi ve babası Tevrat'taki adeti yerine getirmek için çocuğu getirdiler. 28 Şimon bebeği kucağına alıp Allah'ı şöyle övdu: 29 "Ey Efendim, söz verdiğin gibi, şimdi hizmetkârını serbest bırakıyorsun. Artık rahatlıkla bu hayattan ayrılabilirim. 30 Çünkü hazırladığın kurtuluşu kendi gözlerimle gördüm. 31 Bütün halklar da onu görecek. 32 O diğer milletlere aydınlık ve halkın İsrail'e yücelik getiren ışık olacak." 33 İsa'nın annesi ve babası İsa hakkında söylenenlere şaşırıp kaldılar. 34 Şimon da onlara Allah'tan iyilik diledi ve sonra çocuğun annesi Meryem'e "Bak!" dedi. "Bu çocuk yüzünden İsrail'de birçok kişi düşecek, birçok kişi de yükselecek. Çocuk Allah'tan gönderilen olağanüstü bir işaret olacak. Ama birçokları O'na karşı çıkacak. 35 Senin başına gelecekler kalbini delip deşen kılıç gibi olacak. Bütün bunlar birçok kişinin yüreğindeki niyetlerini ortaya çıkaracak." 36 Hanna adında yaşlı bir peygamber de oradaydı. Kendisi Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Evlendikten sonra yedi sene kocasıyla yaşamıştı. 37 Sonra dul kalmıştı. Seksen dört yaşına gelmişti. Tapınak avlusundan hiç ayrılmazdı. Gece gündüz oruç ve dualarla Allah'a hizmet ederdi. 38 Tam o sırada yaklaşp Allah'a şükretti ve Yeruslaim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa hakkında konuşmaya başladı. 39 Rabbin kanununa göre her şeyi yerine getirdikten sonra, Celile'ye, kendi memleketleri olan Nasıra'ya döndüler. 40 Bu arada çocuk büyüyerek güçleniyordu. Hikmetle doluydu ve Allah'ın lütfu onun üzerindeydi.

41 İsa'nın annesi ve babası her yıl Özgürlük Bayramı zamanında Yeruslaim'e giderdi. 42 İsa on iki yaşını doldurunca, her zamanki gibi bayram adetine göre Yeruslaim'e gittiler. 43 Bayramın sona erdiğinde eve dönmek için yol aldılar. Çocuk İsa ise Yeruslaim'de kaldı. Ama annesi ve babası bunu fark etmediler. 44 İsa'nın başka bir yolcu grubunda olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra onu akrabaları ve arkadaşlarının arasında aramaya başladılar. 45 İsa'yı bulamayınca, O'nu araya araya Yeruslaim'e döndüler. 46 Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Tevrat öğretmenlerinin arasında oturuyordu. Hem onları dinliyor, hem de onlara sorular soruyordu. 47 İsa'yı dinleyen herkes O'nun anlayışına ve verdiği cevaplara şaşırıp kaldı. 48 Annesiyle babası O'nu görünce hayret ettiler. Annesi İsa'ya, "Evladım!" dedi. "Bize bunu neden yaptın? Baban ve ben senin için çok endişelendik, seni her yerde aradık." 49 İsa da onlara şöyle cevap verdi: "Beni niçin aradınız? Babam'ın evinde olmam lazım. Bunu bilmiyor muydunuz?" 50 Ama Meryem'le Yusuf O'nun bu sözünü anlamadılar. 51 İsa onlarla birlikte Yeruslaim'den Nasıra'ya döndü ve onların sözünü dinlemeye devam etti. Annesi bütün bu olayları yüreğinde sakladı. 52 İsa hikmette gelişerek büyüyordu. Allah'ın ve insanların gönlünü kazanıyordu.

3 Sezar Tiberius'un imparatorluğunun on beşinci yılıydı. Pontiyus Pilatus Yahudiye valisiydi. İmparatorun izniyle Celile bölgesinde Hirodes, İturreya ve Trahonitis bölgelerinde kardeşi Filipus ve Abilene bölgesinde Lisanas krallık ediyordu. 2 Hanan ile Kayafa başrahiptiler. Tam o sırada Allah'ın sözü ıssız yerlerde yaşayan Zekeriya oğlu Yahya'ya geldi. 3 Yahya bütün Şeria ırmağının çevresini dolaştı. Halkı günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. 4 Onun hakkında Peygamber Yeşaya kitabında şunu yazmıştır: "İssız yerlerde sesini yükselten biri, 'Rabbin yolunu hazırlayın, geçeceği yerleri düz yapın!' diyor. 5 Her dere doldurulacak, her dağ ve her tepe alçaltılacak, eğri yollar doğrultulacak, inişli yokuşlu yerler düzleştirilecek. 6 O zaman bütün insanlık Allah'ın kurtarışını görecek." 7 İnsanlar vaftiz olmak için kalabalık halinde Yahya'ya geliyordu. Yahya onlara şöyle diyordu: "Ey yılan soyu! Allah'ın vereceği cezadan kaçabileceğinizi kim söyledi? 8 Bunun için tövbenize layık meyve verin. Kendi

kendinize 'Atamız İbrahim'dir' demeye kalkmayın. Ben size diyorum ki, Allah şu taşlardan bile İbrahim'e çocuklar yaratabilecek güçtedir. **9** Balta artık ağaçların köküne dayandı. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacak.” **10** Halk Yahya'ya, “O zaman ne yapalım?” diye sordu. **11** O da onlara şu cevabı verirdi: “Kimin iki gömleği varsa bir tanesini hiç gömleği olmayana versin. Aynı bunun gibi kimin yiyeceği varsa onu hiç yiyeceği olmayanla paylaşsın.” **12** Bazı vergi memurları da vaftiz olmaya geldiler. Ona şunu sordular: “Öğretmenimiz, biz ne yapalım?” **13** Onlara şu cevabı verdi: “Size emredilen vergi parasından daha fazlasını toplamayın.” **14** Askerlerden bazıları sordular: “Ya biz ne yapalım?” Onlara da şu cevabı verdi: “Kaba kuvvetle hiç kimseden para koparmayın. Kimseyi de yalan yere suçlamayın. Aldığınız ücretle yetinin.” **15** O sırada halk umutlanıyordu. Yahya hakkında herkesin aklında “Acaba Mesih bu mu?” sorusu vardı. **16** Yahya da onların hepsine şöyle cevap verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum. Ama benden daha güçlü biri geliyor. O'nun ayaklarındaki sandalet bağlarını çözmeye layık değilim. O, sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. **17** Küreği elindedir. O kürekle harman yerini temizleyip buğdayı ambarına toplayacak. Ama samanı hiç sönmeyen ateşle yakacak.” **18** Yahya daha birçok sözle halka öğüt verip Müjde'yi bildiriyordu. **19** Bölge kralı Hirodes, kendi kardeşinin karısı Hirodiya'yla evlenmişti. Yahya Hirodes'in bu davranışını ve yaptığı daha nice kötülükleri yüzüne vuruyordu. **20** Hirodes işlediği diğer günahlara bir yenisini ekledi: Yahya'yı hapishaneye kapattı. **21** Bütün halk vaftiz olurken, İsa da vaftiz oldu. O dua ederken gök açıldı **22** ve Kutsal Ruh bedenleşmiş şekilde, güvercin gibi İsa'nın üzerine indi. Gökten bir ses duyuldu: “Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden memnunum.” **23** İsa görevine başladığı zaman, aşağı yukarı otuz yaşındaydı. İnsanlar O'nun Yusuf'un oğlu olduğunu sanıyorlardı. Yusuf da Eli oğlu, **24** Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu, **25** Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, **26** Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, **27** Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiyel oğlu, Neri oğlu, **28** Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, **29** Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu, **30** Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu, **31** Mala oğlu, Menna oğlu, Mattat oğlu, Natan oğlu, Davud oğlu, **32**

İşay oğlu, Oved oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu, **33** Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu, **34** Yakub oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu, **35** Serug oğlu, Reyu oğlu, Peleg oğlu, Eber oğlu, Şelah oğlu, **36** Kenan oğlu, Arpakşad oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu, **37** Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yered oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, **38** Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Allah Oğlu'udu.

4 İsa Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan ayrıldı, Ruh'a uyarak ıssız yerleri dolaştı. **2** İblis İsa'yı kırk gün, kırk gece günaha düşürmeye çalıştı. O sırada İsa hiçbir şey yemedi. Bu sebeple o günlerin sonunda acıktı. **3** İblis O'na şöyle dedi: “Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, emret, şu taş ekmeğe olsun.” **4** İsa ona şöyle cevap verdi: “Tevrat'ta ‘İnsan sadece ekmeğe yaşamaz’ diye yazılmıştır.” **5** Sonra İblis İsa'yı yüksek bir yere götürdü. Oradan O'na dünyanın bütün ülkelerini bir anda gösterdi. **6** İblis İsa'ya, “Bak” dedi. “Bütün bu ülkelerin yönetimini ve servetini sana vereceğim. Çünkü bunlar bana teslim edildi. Ben de istediğim kişiye veririm. **7** Önümde eğilip bana taparsan, hepsi senin olacak.” **8** İsa ona şu cevabı verdi: “Şöyle yazılmıştır: ‘Allahınız Rabbe tapının, yalnız O'na hizmet edin.’” **9** Sonra İblis İsa'yı Yerusallim'e götürdü. Tapınağın en yüksek yerine çıkardı ve O'na şöyle dedi: “Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at. **10** Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Allah seni korumaları için meleklerine buyruk verecek. **11** Ayağın taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’” **12** İsa ona şu cevabı verdi: “‘Allahınız Rabbi denemeyin’ diye yazılmıştır.” **13** İblis İsa'yı günaha düşürmek için her yolu denedikten sonra O'ndan ayrıldı. Başka fırsat çıkana kadar O'nu rahat bıraktı. **14** İsa, Kutsal Ruh'un gücüyle dolu olarak Celile bölgesine döndü. O'nun hakkındaki haber bütün bölgeye yayıldı. **15** Celile'deki toplantı yerlerinde vaaz etti. Herkes de O'nu övdü. **16** Böylece İsa büyüdüğü memleket olan Nasıra'ya geldi. Her zaman yaptığı gibi, Şabat gününde Yahudilerin toplantı yerine gitti. Toplanan halka Kutsal Yazılar'dan okumak için ayağa kalktı. **17** O'na Yeşaya peygamberin kitabı verildi. Kitabı açıp şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: **18** “Rabbin Ruhu üzerimdedir: Bu sayede O beni meshetti. Öyle ki, Müjde'yi fakirlere duyurayım. Esirlere serbest bırakılacaklarını, körlere, görececeklerini bildirmem için beni göndermiştir. Öyle ki, ezilenleri özgürlüğe

kavuşturayım 19 ve Rabbin halkına lütuf göstereceği yılın geldiğini bildireyim.” 20 Sonra İsa kitabı kapadı, onu görevliye geri verdi ve oturdu. Toplantı yerinde herkes O’na dikkatle bakıyordu. 21 O da onlara şöyle konuşmaya başladı: “Bugün dinlediğiniz bu Kutsal Yazı yerine gelmiştir.” 22 Herkes İsa hakkında iyi konuşuyordu. O’nun ağzından çıkan lütfükâr sözlere hayran kaldılar. Birbirlerine, “Bu Yusuf’un oğlu değil mi?” diye sordular. 23 İsa da onlara şöyle dedi: “Herhalde bana şu atasözünü söyleyeceksiniz: ‘Ey doktor, önce kendini iyileştir.’ Kefernahum’da neler yaptığını duyduk. Şimdi aynı şeyleri burada, kendi memleketinde de yap!” 24 İsa şöyle devam etti: “Size doğrusunu söylüyorum: hiçbir peygamber kendi memleketinde iyi karşılanmaz! 25 Size gerçeği söylüyorum: İlyas zamanında gökyüzü üç yıl altı ay kapalı kalınca bütün ülkede korkunç bir kıtlık oldu. O günlerde İsrail halkında çok dul kadın vardı. 26 Yine de İlyas onların hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesindeki Sarfat kasabasında oturan dul bir kadına gönderildi. 27 Elişa Peygamber zamanında İsrail halkında birçok cüzzam hastası vardı. Ama Suriyeli Naaman’dan başka onların hiçbirisi hastalığından temiz kılınmadı.” 28 Bunu duyunca toplantı yerinde oturan herkes öfkeden kudurdu. 29 Kalkıp İsa’yı kasabadan kovdular. Kasaba bir tepenin üzerinde kurulmuştu. İsa’yı o tepenin ta yukarısına götürdüler. O’nu uçurumdan aşağı atmak istediler. 30 Ama İsa onların ortasından geçip yoluna devam etti. 31 Sonra İsa Celile’nin Kefernahum kasabasına indi. Şabat gününde oradakilere vaaz verdi. 32 Onlar da İsa’nın öğrettiklerine şaşıp kaldılar. Çünkü İsa yetkiyle konuşuyordu. 33 Toplantı yerinde cinli bir adam vardı. İçinde şeytani ruh bulunuyordu. Yüksek sesle bağırıp şöyle dedi: 34 “Ah, Nasıralı İsa! Bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: sen Allah’ın Kutsal Mesih’isin!” 35 İsa cini azarladı. Ona, “Sus! Çık o adamdan!” dedi. Cin adamı herkesin gözü önünde yere yıktı. Sonra adama hiç zarar vermeden içinden çıktı. 36 Herkes şaşıp kaldı. Aralarında şöyle konuşmaya başladılar: “Bu nasıl sözdür? Güç ve yetkiyle şeytani ruhlara emrediyor, onlar da insanlardan çıkıyorlar!” 37 Böylece İsa hakkındaki haber o bölgenin her tarafına yayıldı. 38 İsa kalkıp Yahudilerin toplantı yerinden çıktı ve Simun’un evine gitti. Simun’un kaynanası hastaydı. Yüksek ateşi vardı. Kadın için İsa’dan yardım istediler.

39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı. Kadının ateşi düştü ve hemen kalkıp onlara hizmet etmeye başladı. 40 Güneş batarken insanlar çeşitli hastalıklara yakalanmış bütün yakınlarını İsa’ya getirdiler. İsa elleriyle her birine dokundu ve onları iyileştirdi. 41 Aynı zamanda birçoklarından cinler çıktı. Yüksek sesle bağırıp, “Sen Allah’ın Oğlu’sun!” dediler. Fakat İsa onları azarlayıp konuşmalarına izin vermedi. Çünkü cinler O’nun Mesih olduğunu biliyorlardı. 42 Gün doğunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O’nu arıyordu. İsa’nın bulunduğu yere varınca bir daha onlardan ayrılmamasını istediler. 43 Ama İsa onlara şunu söyledi: “Allah’ın Krallığı hakkındaki Müjde’yi diğer kasabalara da duyurmam lazım. Çünkü ben bunun için gönderildim.” 44 İsa, Yahudi topraklarında olan toplantı yerlerinde vaaz etmeye devam etti.

5 Bir gün İsa Ginnesar Gölü’nün kıyısında duruyordu. Halk O’nun etrafını sarmış, Allah’ın sözünü dinliyordu. 2 İsa gölün kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar ise onlardan çıkmış ağlarını temizliyorlardı. 3 İsa bu teknelerden birine bindi. Teknenin sahibi Simun’a kıyıda biraz açılmasını söyledi. Sonra oturup teknedeki halka vaaz etmeye başladı. 4 Konuşmasını bitirince Simun’a dedi ki, “Derin sulara açıl. Balık tutmak için ağlarınızı atın.” 5 Simun şöyle cevap verdi: “Efendim, bütün gece çalışıp çabaladık, hiçbir şey yakalamadık. Ama madem sen söylüyorsun, ağları atacağım.” 6 Bunu yaptıktan sonra o kadar çok balık tuttular ki, ağları yırtılmaya başladı. 7 Bu yüzden diğer teknedeki ortaklarına işaret ederek onları yardıma çağırdılar. Onlar da gelip her iki tekneyi de o kadar çok balıkla doldurdular ki neredeyse tekneler batacaktı. 8 Simun Petrus bunları görünce İsa’nın dizlerine kapanarak şöyle dedi: “Ey Efendim, çekil yanımdan. Ben günahlı bir adamım.” 9 Çünkü kendisi ve bütün arkadaşları ne kadar çok balık tuttuklarına şaşıp kaldılar. 10 Simun’un iş arkadaşları olan Zebedi oğulları Yakub ve Yuhanna da aynı şaşkınlık içindeydi. İsa Simun’a şöyle dedi: “Korkma, artık balık tutacağına insanları imana getireceksin.” 11 Tekneleri karaya çekince, her şeyi bırakıp İsa’nın peşinden gittiler. 12 İsa kasabalardan birindeyken, bedeni cüzzam hastalığıyla kaplanmış bir adam vardı. Adam İsa’yı görünce yüzüstü yere kapandı ve İsa’ya şöyle yalvardı: “Ey Efendim! İstersen beni hastalığımдан temizleyebilirsin.” 13 İsa da elini uzatıp adama

dokundu. “İstiyorum” dedi. “Temiz ol!” Anında adamın ciizzam hastalığı yok oldu. 14 İsa ona bu olayı kimseye anlatmamasını emretti. “Ancak git, rahibe görün” dedi. “Musa’nın buyurduğu gibi, kendin için bir kurban sun. Böylece insanlara hastalıktan temizlendiğini gösterirsin.” 15 Fakat İsa hakkındaki haber daha da çok yayıldı. Halk kalabalık halinde İsa’ya akın akın geliyordu. Çünkü O’nu dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak istiyorlardı. 16 İsa ise, sık sık ıssız yerlere çekilir, dua ederdi. 17 Bir gün İsa vaaz ederken Ferisiler ve bazı Tevrat uzmanları O’nun çevresinde oturuyorlardı. Bunlar Celile ve Yahudiye bölgelerinin birçok köyünden ve Yeruslaim’den gelmişlerdi. İsa, Rabbin gücüyle hastalara şifa veriyordu. 18 Bu sırada bazıları döşek üzerinde felçli bir adam taşıyordu. Onu içeri getirip İsa’nın önüne bırakmaya çalışıyorlardı. 19 Ama kalabalık yüzünden onu içeri getirecek yol bulamadılar. Dama çıkıp, adamı kiremitlerin arasından döşek üzerinde, kalabalığın tam ortasına, İsa’nın önüne indirdiler. 20 İsa onların imanını görünce felçli adama şöyle dedi: “Arkadaş, günahların bağışlandı.” 21 Tevrat uzmanları ve Ferisiler aralarında tartışmaya başladılar. “Kim bu adam?” dediler. “Allah’a hakaret ediyor. Allah’tan başka kim günahları bağışlayabilir?” 22 Ama İsa onların düşündüklerini biliyordu. Böylece onlara, “Akılınızda neden böyle düşüncelere yer veriyorsunuz?” diye sordu. 23 “Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? 24 Ama İnsan Oğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...” Felçli adama, “Sana söylüyorum: ‘Kalk, döşegini al ve evine git!’” dedi. 25 Adam da hemen herkesin gözü önünde ayağa kalktı. Döşegini kaldırdı ve Allah’ı öve öve evine gitti. 26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Allah’ı övmeye başladılar. Büyük bir korkuya kapılıp, “Bugün olağanüstü şeyler gördük” dediler. 27 Ondan sonra İsa dışarı çıktı. Levi adında bir vergi memuru gördü. Vergi toplanma yerinde oturuyordu. İsa ona, “Peşimden gel!” dedi. 28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa’nın peşinden gitti. 29 Sonra Levi kendi evinde İsa için büyük bir ziyafet verdi. Vergi memurları ve başka kişiler büyük bir kalabalık halinde gelmiş, onlarla beraber yemeğe oturmuşlardı. 30 Ama Ferisiler ve Tevrat uzmanları söylenmeye başladılar. İsa’nın öğrencilerine şöyle dediler: “Nasıl olur da vergi memurları ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” 31 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Sağlıklı

insanların değil, hasta olanların doktora ihtiyacı var. 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.” 33 İsa’ya şöyle dediler: “Yahya’nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar. Ferisilerin öğrencileri de aynısını yapıyorlar. Ama seninkiler yiyip içiyorlar.” 34 İsa onlara şunları söyledi: “Damat onların arasındayken, siz damadın arkadaşlarına oruç tutturabilir misiniz? 35 Ama öyle günler gelecek ki, damat aralarından alınacak. İşte o günlerde oruç tutacaklar.” 36 Ayrıca İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Hiç kimse yeni elbiseden bir parça alıp eski elbisenin üzerine yama yapmaz. Yoksa hem yenisi yırtılır, hem de yeni elbiseden alınan parça eskisine uymaz. 37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır. Hem şarap dökülür, hem de tulumlar ziyan olur. 38 Ama yeni şarap yeni tulumlara doldurulmalı. 39 Üstelik eski şarabı içtikten sonra kimse yeni şarabı istemez, ‘Eskisi daha iyi!’ der.”

6 Bir Şabat günü İsa ekin tarlalarından geçiyordu. O’nun öğrencileri ekin başaklarını koparıyor, avuçlarında ezip yiyorlardı. 2 Ama Ferisilerden bazıları şunu sordular: “Neden Şabat gününde Tevrat’ta yasaklananı yapıyorsunuz?” 3 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Davud ve adamları acıkınca Davud’un ne yaptığını okumadınız mı? 4 Allah’ın evine girdi, adak ekmeklerinden alıp yedi ve yanındakilere de verdi. Oysa o ekmekleri yemeye sadece rahiplerin izni vardı.” 5 İsa onlara şunu da söyledi: “İnsan Oğlu olarak ben Şabat gününün efendisiyim.” 6 Başka bir Şabat günü İsa, Yahudilerin bir toplantı yerine girip vaaz etmeye başladı. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. 7 Tevrat uzmanları ve Ferisiler İsa’yı yakından izliyorlardı. O’nun Şabat gününde şifa verip vermeyeceğini gözliyorlardı. Böylece İsa’yı suçlamak için fırsat arıyorlardı. 8 Ama İsa akıllarından geçenleri biliyordu. Eli sakat adama, “Kalk, ortaya geç!” dedi. Adam da kalktı, ortaya geçti. 9 O zaman İsa onlara şunu dedi: “Size bir sorum var! Şabat gününde iyilik mi, yoksa kötülük mü yapmak Tevrat’a uygundur? Bir hayatı kurtarmak mı, yoksa onu yok etmek mi uygundur?” 10 Etrafına dönüp herkese baktı. Sonra adama “Elini uzat!” dedi. Adam elini uzattı ve eli sapa sağlam oldu. 11 Ama Tevrat uzmanları ve Ferisiler öfkeden deliye döndüler. İsa’ya ne yapacaklarını aralarında konuşmaya başladılar. 12 O günlerde İsa

dua etmek için bir tepeye çıktı. Bütün geceyi Allah'a dua etmekle geçirdi. **13** Gün doğunca İsa öğrencilerini yanına çağırıldı. Onların arasından "elçi" adını verdiği şu on iki kişiyi seçti: **14** Petrus adını verdiği Simun ve onun kardeşi Andreas, Yakub ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, **15** Matta ve Tomas, Alpay oğlu Yakub ve lakabı "Yurtsever" olan Simun, **16** Yakub oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot. **17** İsa onlarla birlikte aşağı inip düzlükte durdu. Öğrencileri büyük bir kalabalık halinde oradaydılar. Ayrıca bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur ve Sayda şehirlerinin çevresindeki deniz kenarından çok sayıda insan vardı. **18** İsa'yı dinlemeye ve hastalıklarından şifa bulmaya gelmişlerdi. Şeytani ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileşiyordu. **19** Bütün kalabalık İsa'ya dokunmaya çalışıyordu. Çünkü O'ndan güç akıyor ve herkese şifa veriyordu. **20** İsa başını kaldırıp öğrencilerine bakarak şöyle konuşmaya başladı: "Ne mutlu size, fakirler! Çünkü Allah'ın Krallığı sizindir. **21** Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü yüzünüz gülecek. **22** İnsan Oğlu'na bağlı olduğunuz için insanlar sizden nefret ettikleri, sizi aralarından kovup aşağıladıkları ve adınızı kötüledikleri zaman, ne mutlu size! **23** O gün sevinin, sevinçten zıplayın, çünkü gökte ödülünüz büyük olacak. Bilin ki, size kötü davrananların ataları peygamberlere aynısını yaptılar. **24** Ama vay halinize, siz zenginler! Çünkü daha şimdiden rahata kavuştunuz. **25** Vay halinize, şimdi karnı tok olanlar! Çünkü açlık çekeceksiniz. Vay halinize, şimdi yüzü gülenler! Çünkü yas tutup ağlayacaksınız. **26** Herkes sizi övdüğü zaman vay halinize! Çünkü ataları, sahte peygamberlere de aynısını yaptılar." **27** "Ama, beni dinleyen sizlere söylüyorum, düşmanlarınızı sevin! Sizden nefret edenlere iyilik yapın. **28** Size lanet edenler için bereket dileyin. Size hakaret edenler için dua edin. **29** Bir yanağınıza şamar atana öbür yanağınızı da çevirin. Paltonuzu zorla alan kişiye gömleğinizi de verin. **30** Sizden bir şey dileyen herkese verin. Biri malınızı almışsa, geri istemeyin. **31** İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. **32** Eğer sadece sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. **33** Eğer sadece size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile aynısını yaparlar. **34**

Eğer sadece geri almayı umut ettiğiniz kişilere ödünç verirsiniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar da verdiklerini geri almak şartıyla diğer günahkârlara ödünç verirler. **35** Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir şey beklemeden ödünç verin. O zaman ödülünüz büyük olacak. O zaman yüce Allah'ın oğulları olacaksınız. Çünkü O da nankör ve kötü kişilere iyilik eder. **36** Babanız nasıl merhametliyse, siz de merhametli olun." **37** "Başkasını yargılamayın ki siz de yargılanmayasınız. Suçlu çıkarmayın ki siz de suçlu çıkarılmayasınız. Bağışlayın ki siz de bağışlanasınız. **38** Verin, size de verilecek. Sizin kucağınıza sıkı bastırılmış, güzelce silkelenmiş, dolup taşan bol bir ölçüyle dökecekler. Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçüyle size de ölçülecek." **39** Bir de onlara şu benzetmeyi anlattı: "Kör adam başka bir kör adama yol gösterebilir mi? İki de çukura düşmez mi? **40** Öğrenciöğretmeninden üstün değildir. Ama eğitimi tamamlayan herkes öğretmeni gibi olur. **41** Neden başkasının gözündeki çöpü görüyorsun da, kendi gözündeki kütüğü görmüyorsun? **42** Kendi gözündeki kütüğü görmüyorsan, kardeşine nasıl 'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' diyebilirsin? Seni ikiyüzlü seni! Önce kendi gözündeki kütüğü çıkar. O zaman daha iyi görür ve kardeşinin gözündeki çöpü çıkarabilirsin." **43** "Kötü meyve veren iyi ağaç da, iyi meyve veren kötü ağaç da yoktur. **44** Çünkü her ağaç kendi meyvesinden tanınır. İnsanlar dikenlerden incir, çalılardan da üzüm toplamazlar. **45** İyi insan iyilik dolu kalbinden iyi olanı çıkarır. Kötü insan da kötülük dolu kalbinden kötü olanı çıkarır. İnsanın kalbinde ne varsa, ağzından da o çıkar." **46** "Neden beni 'Efendimiz, Efendimiz!' diye çağırıyorsunuz, ama size söylediğim şeyleri yapmıyorsunuz? **47** Bana gelen, sözlerimi işiten ve onları hayatında yerine getiren herkesin nasıl bir kişiye benzediğini size anlatayım. **48** Böyle kişi ev yapan biri gibidir. Derin kazıp kaya üstüne temel atar. Sel basınca ve kabaran sular o eve çarpınca, onu yerinden oynatamaz, çünkü ev sağlam yapılmıştır. **49** Öte yandan sözlerimi dinleyip de yerine getirmeyen kişi, temel atmadan toprak üzerinde ev yapana benzer. Kabaran sular o eve çarpınca ev hemen yıkılır. Evin yıkılışı da korkunç olur."

7 İsa kendisini dinleyen halka bütün bunları söyledikten sonra Kefernahum'a gitti. **2** Orada Romalı bir yüzbaşı vardı. Onun çok değer verdiği bir

kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. 3 Yüzbaşı, İsa hakkındaki haberleri duyunca, Yahudi liderlerden birkaçını O'nun yanına yolladı. Onlara İsa'dan şunu rica etmelerini söyledi: "Lütfen gel ve kölemi iyileştir." 4 İsa'nın yanına geldikten sonra yüzbaşısına yardım etmesi için O'na içtenlikle yalvardılar: "Bu adam senin yardımına layıktır. 5 Çünkü milletimizi seviyor. Toplantı yerimizi de yaptırın odur." 6 Böylece İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve varmadan önce, yüzbaşı bazı arkadaşlarını yollayıp İsa'ya şu haberi gönderdi: "Efendimiz, zahmet etme. Evime kadar gelmene layık değilim. 7 Zaten bunun için yanına gelmeye yüzüm olmadı. Ama sen bir söz söyle ki hizmetkârım iyileşsin. 8 Çünkü ben de buyruk altında bir adamım. Benim de buyruğumda askerlerim var. Birisine 'Git' derim, gider. Başkasına 'Gel' derim, gelir. Köleme de 'Şunu yap' derim, yapar." 9 İsa bu sözleri duyunca, yüzbaşısı hayret etti. Dönüp O'nu izleyen kalabalığa şöyle dedi: "Size doğrusunu söylüyorum: İsrail hakkında bile bu kadar büyük imana rastlamadım." 10 Gönderilen adamlar eve dönünce, köleyi sapaşağlam buldular. 11 Bu olaydan kısa bir zaman sonra İsa Nain adında bir kasabaya gitti. Öğrencileri ve büyük bir kalabalık O'nunla beraber yürüyordu. 12 İsa kasaba kapısına tam yaklaştığı sırada bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Ölen adam dul bir kadının tek oğluydu. Kasabadan büyük bir kalabalık kadınla gelmişti. 13 Rab İsa kadını görünce ona acıdı. "Ağlama!" dedi. 14 Yaklaşıp açık tabuta dokundu. Tabutu taşıyanlar durdu. İsa şöyle dedi: "Delikanlı, sana diyorum, kalk." 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi. 16 Herkesi bir korku sardı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı" ve "Allah halkına yardıma geldi" diyerek Allah'ı övmeye başladılar. 17 İsa hakkındaki bu haber bütün Yahudiye bölgesine ve çevreye yayıldı. 18 Yahya'nın öğrencileri ona bütün bu olayları anlattılar. Yahya da öğrencilerinden ikisini yanına çağırıp onları Rab İsa'ya yolladı. Şunu sormalarını istedi: "Gelecek olan Mesih sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" 20 Adamlar İsa'ya gelip şöyle dediler: "Vaftizci Yahya bizi sana yolladı. 'Gelecek olan Mesih sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?' diye soruyor." 21 İsa tam o sırada acı çeken, hasta ve cinlere tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi. Birçok körün gözlerini de açtı. 22 İsa Yahya'nın öğrencilerine şöyle cevap verdi: "Gidin, gördüğünüzü, işittiğinizi Yahya'ya

anlatın: Körlerin gözleri açılıyor, sakatlar yürüyor, cüzzam hastaları temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve fakirlere Müjde duyuruluyor. 23 Benim hakkımda şüpheye düşmeyene ne mutlul!" 24 Yahya'nın gönderdiği haberciler ayrıldıktan sonra, İsa halka dönüp Yahya hakkında konuşmaya başladı: "İssiz yerlere ne görmeye gittiniz? Rüzgarda sallanan bir kamış mı? 25 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Lüks elbiseler giyen bir adam mı? Bakın, gösterişli elbiseler giyen, bolluk içinde yaşayan adamlar saraylarda oturanlardır. 26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Ama ben size diyorum ki, Yahya peygamberden de üstündür. 27 Kutsal Yazılar'da Allah Yahya hakkında şöyle der: 'İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum. O, önden gidip senin yolunu hazırlayacak.' 28 Size diyorum ki, kadından doğanların arasında Yahya'dan daha üstün kimse yoktur. Ama Allah'ın Krallığı'nda en önemsiz kişi Yahya'dan üstündür." 29 Bütün halk, hatta vergi memurları bile bunu duyunca Allah'ın yolunun doğru yol olduğunu kabul ettiler. Çünkü Yahya tarafından vaftiz edilmişlerdi. 30 Ama Ferisiler ve Tevrat uzmanları Allah'ın kendileri için olan amacını reddettiler. Çünkü Yahya tarafından vaftiz edilmemişlerdi. 31 İsa sözlerine şöyle devam etti: "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim, onlar neye benziyorlar? 32 Çarşıda oturan çocuklara benziyorlar. Birbirlerine şöyle bağırlıyorlar: 'Size kaval çaldık, oynamadınız. Cenaze ezgileri söyledik, ağlamadınız.' 33 Çünkü Vaftizci Yahya geldiği zaman, ekmek yemedi, şarap da içmedi. O zaman dediniz ki, 'Adamda cin var.' 34 İnsan Oğlu geldiğinde, yiyip içti. Bu sefer, 'Bakın, ne biçim adam bu!' diyorsunuz. 'Boğazına düşkün ve içkici, vergi memurlarının ve günahkârların arkadaşı!' 35 Oysa hikmet bütün evlatları tarafından haklı çıkarılmıştır." 36 Ferisilerden biri İsa'yı yemeğe çağırdı. İsa da Ferisi'nin evine girip sofraya oturdu. 37 Birden bir kadın göründü. O kasabada günahkâr olarak bilinen kadın İsa'nın Ferisi'nin evinde oturduğunu öğrenmişti. Kaymaktaşından yapılmış bir kapta hoş kokulu yağ getirdi. 38 Kadın arkada İsa'nın ayaklarının dibinde durdu ve ağladı. O'nun ayaklarını gözyaşları ile ıslattı, saçları ile kuruttu. Sonra da ayaklarını öpüp üzerlerine hoş kokulu yağı sürdü. 39 İsa'yı davet eden Ferisi bunu görünce, kendi kendine şöyle dedi: "Bu adam peygamber olsaydı, O'na dokunan kadının kim olduğunu ve ne tür bir kadın olduğunu bilirdi.

Günahkâr biri olduğunu anladılar.” 40 İsa ona şöyle karşılık verdi: “Simun, sana bir söyleyeceğim var.” O da, “Söyle, Öğretmenim” dedi. 41 “Bir faizcinin iki borçlusu varmış. Birinin borcu beş yüz gümüş para, öbürünün borcu elli gümüş paraymış. 42 İkisi de aldıkları parayı geri ödeyememiş. Bu sebeple adam her ikisinin de borcunu bağışlamış. Acaba onlardan hangisi o adamı daha çok sever?” 43 Simun şöyle cevap verdi: “Sanırım, daha çok bağışlanan adam.” İsa, “Doğru karar verdin” dedi. 44 Sonra kadına dönerek Simun’a şöyle dedi: “Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldiğimde, ayaklarım için su vermedin. Ama bu kadın ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslattı, saçlarıyla kuruttu. 45 Bana öpücük vermedin. Ama bu kadın evine girdiğimden beri durmadan ayaklarımı öpüyor. 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin. Ama bu kadın ayaklarıma hoş kokulu yağ sürdü. 47 Bu nedenle sana söylüyorum, onun çok olan günahları bağışlandı. Onun için çok sevdi. Oysa az bağışlanan kişi az sever.” 48 Sonra İsa kadına şöyle dedi: “Günahların bağışlandı.” 49 İsa’yla birlikte sofrada oturanlar aralarında konuşmaya başladılar. “Bu adam kim ki, günahları bile bağışlıyor?” dediler. 50 Bunun üzerine İsa kadına dedi: “İmanın seni kurtardı. Git ve esenlik içinde yaşa!”

8 Bundan kısa bir süre sonra İsa köy kasaba dolaşmaya başladı. Halka vaaz edip Allah’ın Krallığı hakkındaki Müjde’yi duyuruyordu. On iki elçisi de O’nunla birlikteydi. 2 Ayrıca yanında cinlerden ve hastalıklardan kurtulmuş bazı kadınlar da vardı. Onlardan biri Mecdelli Meryem’di. Kendisinden yedi cin kovulmuştu. 3 Kral Hirodes’in saray yöneticisi olan Kuza’nın karısı Yohanna, Suzanna, ve başka birçok kadın da İsa’yla birlikteydi. Kendi paralarından İsa’nın ve öğrencilerinin geçimine yardım ediyorlardı. 4 İsa değişik kasabalardan yanına gelen büyük bir kalabalığa şu benzetmeyi anlattı: 5 “Bir çiftçi ekin ekmeye gitmiş. Ekerken kimi tohumlar yol kenarına düşmüş. Ayak altında çiğnenmiş ve gökteki kuşlar onları yemiş. 6 Kimi tohumlar taşlı toprağa düşmüş. Tohumlar filiz vermişse de susuzluktan kuruyup gitmiş. 7 Kimi tohumlar dikenlerin arasına düşmüş. Dikenler de filizlerle beraber büyüyünce filizleri boğmuş. 8 Kimi tohumlar ise bereketli toprağa düşmüş. Büyüyüp yüz kat daha fazla ürün vermiş.” İsa bunları anlattıktan sonra yüksek sesle şöyle dedi: “Kulağı olan işitsin!” 9

Öğrencileri İsa’ya, “Acaba bu benzetme ne anlama geliyor?” diye sordular. 10 O da onlara şöyle dedi: “Sizlere Allah’ın Krallığı’nınsırlarını anlama gücü verildi. Ama başkalarına benzetmelerle anlatıyorum. Öyle ki, ‘Bakıp da görmesinler, işitip de anlamasınlar.’ 11 Benzetmenin anlamı şöyledir: Tohum, Allah’ın sözüdür. 12 Yol kenarındakiler sözü duyanlardır. Ama sonra İblis gelip Allah’ın sözünü onların yüreklerinden çalar. Öyle ki, iman edip kurtulmasınlar. 13 Taşlı topraktakiler sözü duyunca onu sevinçle kabul edenlerdir. Ama bunların derin kökleri yoktur. Sadece bir zaman için iman ederler, sonra zorluklarla denendikleri zaman imandan dönerler. 14 Dikenler arasına düşenler sözü duyarlar ama zamanla bu hayatın kaygıları, zenginliği ve zevkleri onları boğar. Bu yüzden olgun ürün vermezler. 15 Ama bereketli topraktakiler sözü dürüst ve iyi yürekle duyanlardır. Bu kişiler söze sarılarak sabırla dayanır ve bol ürün verirler.” 16 “Hiç kimse lambayı yakıp onu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Hayır, onu lambalığa koyar, öyle ki, içeri girenler ışığı görsünler. 17 Çünkü gizli olup da ortaya çıkmayacak hiçbir şey yoktur. Bilinmeyecek ve aydınlığa çıkmayacak saklı bir şey de yoktur. 18 Bunun için nasıl dinlediğinize dikkat edin. Çünkü kim sahip olduğu şeyleri kullanırsa, ona daha çok verilecek. Ama kim kullanmazsa, kendisinde var sandığı şey bile elinden alınacak.” 19 Sonra İsa’nın annesiyle kardeşleri O’nu ziyaret etmeye geldiler. Fakat kalabalık olduğu için O’nun yanına yaklaşamadılar. 20 İnsanlar İsa’ya şu haberi verdiler. “Annen ve kardeşlerin dışarda, seni görmek istiyorlar.” 21 Ama İsa onlara şöyle cevap verdi: “Annem ve kardeşlerim, Allah’ın sözünü duyup yerine getirenlerdir.” 22 O günlerde İsa ve öğrencileri tekneye bindiler. İsa onlara “Gölün öbür tarafına geçelim” dedi. Böylece göle açıldılar. 23 Onlar teknede giderken, İsa uykuya daldı. O sırada gölde bir fırtına koptu. Tekne suyla dolmaya başladı. Batma tehlikesindeydiler. 24 Öğrencileri gelip İsa’yı uyandırdılar. “Efendimiz, Efendimiz, boğuluyoruz!” dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına durdu, ortalık sakinleşti. 25 İsa onlara, “İmanınız nerede?” diye sordu. Onlar da korktular. Şaşkınlık içinde birbirlerine şöyle dediler: “Bu nasıl bir adam ki, rüzgara ve suya emrediyor, onlar da O’nun buyruğuna uyuyor?” 26 Tekneyle Gerasalılar’ın memleketine vardılar. Orası Celile’nin karşı tarafındadır. 27 Karaya çıktıktan sonra,

İsa'yı kasabadan bir adam karşıladı. Adam cinlere tutulmuş, uzun zamandan beri hiç elbise giymemişti. Evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. 28 İsa'yı görünce, adam bağırıp önünde yere kapandı ve yüksek sesle şöyle dedi: "Benden ne istiyorsun, ey İsa, yüce Allah'ın Oğlu? Yalvarırım, bana işkence etme!" 29 Çünkü İsa şeytani ruha adamdan çıkmasını emretmişti. Şeytani ruh adamı sık sık yakalardı. İnsanlar adamın ellerini ve ayaklarını zincirlerle bağlayıp başında nöbet tutarlardı. Ama adam bağlarını hep koparırdı. Cin tarafından ıssız yerlere sürüklenirdi. 30 İsa ona, "Adın ne?" diye sordu. O da "Ordu" dedi, çünkü adama birçok cin girmişti. 31 Cinler, dipsiz çukura gitmelerini emretmesin diye, İsa'ya yalvarıp durdular. (Abyssos g12) 32 Orada, tepelerde otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler domuzlara girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. 33 Cinler o adamdan çıkıp, domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koştu ve göle atlayıp boğuldu. 34 Domuzları otlatanlar olup bitenleri görünce kaçtılar. Haberi kasabada ve köylerde duyurdular. 35 Böylece halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına varınca, içinden cinler çıkmış adamı gördüler. Adam giyinmiş, akli başına gelmiş olarak İsa'nın ayaklarının dibinde oturuyordu. O zaman korktular. 36 Olayı görenler cinli adamın nasıl kurtulduğunu diğerlerine anlattılar. 37 Gerasa çevresinin bütün halkı İsa'nın oradan ayrılmasını istedi. Çünkü büyük korkuya kapılmışlardı. Böylece İsa, geri dönmek için tekneye bindi. 38 İçinden cinler çıkmış adam, İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa onu geri gönderdi. 39 "Evine dön" dedi. "Allah'ın senin için neler yaptığını anlat." Adam da ayrılıp İsa'nın onun için neler yaptığını kasabanın her tarafında duyurdu. 40 İsa gölün karşı tarafına dönünce, halk O'nu karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. 41 Derken Yair adında bir adam geldi. Kendisi Yahudilerin toplantı yerinde liderdi. İsa'nın ayaklarına kapanıp evine gelmesi için yalvardı. 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa Yair'in evine giderken halk O'nu her taraftan sıkıştırıyordu. 43 Orada on iki yıldan beri kanaması olan bir kadın vardı. Bütün parasını doktorlara harcamıştı ama hiç kimse onu iyileştirememişti. 44 Arkadan yaklaşp İsa'nın elbisesinin kenarına dokundu. Kanaması hemen kesildi. 45 İsa, "Bana dokunan kim?" diye sordu. Herkes inkâr ederken Petrus, "Efendimiz" dedi. "Kalabalık her tarafını

sarmış, seni sıkıştırıyor." 46 Ama İsa şöyle dedi: "Birisi bana dokundu. Benden bir gücün çıktığını fark ettim." 47 Kadın olup biteni saklayamayacağını anlayınca, titreye titreye ortaya çıkıp İsa'nın önünde yere kapandı. Bütün halkın karşısında İsa'ya neden dokunduğunu ve nasıl o anda şifa bulduğunu anlattı. 48 İsa ona şöyle dedi: "Kızım, iman seni kurtardı. Esenlikle git." 49 İsa henüz konuşurken, toplantı yeri liderinin evinden biri gelip ona şöyle dedi: "Kızın öldü. Artık öğretmeni rahatsız etme." 50 İsa bunu duyunca Yair'e, "Korkma!" dedi. "Yalnız iman et ve kızın kurtulacak." 51 İsa Yair'in evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakub ve kızın anne ve babasından başka hiç kimsenin içeri girmesine izin vermedi. 52 Herkes kızın arkasından ağlıyor, göğsünü dövüyordu. İsa da şöyle dedi: "Ağlamayı kesin! Kız ölmedi, sadece uyuyor." 53 İsa'yla alay ettiler, çünkü kızın öldüğünü biliyorlardı. 54 Ama İsa kızın elini tuttu ve sesini yükseltip, "Kalk kızımı!" dedi. 55 Kızın ruhu döndü ve kız hemen ayağa kalktı. İsa ona yemek verilmesini buyurdu. 56 Kızın annesiyle babası şaşırıp kaldılar. Ama İsa olup biteni kimseye anlatmasınlar diye onları uyardı.

9 İsa on iki elçisini bir araya çağırdıktan sonra onlara bütün cinlerin üzerine ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. 2 Onları Allah'ın Krallığı'nı duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. 3 Giderlerken şöyle dedi: "Yol için yanınıza hiçbir şey almayın. Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek gömlek! 4 Hangi eve girerseniz hep orada kalın. Sonra oradan ayrılıp yunuza devam edin. 5 Gittiğiniz yerde sizi kabul etmeyenler olursa, o kasabadan ayrılırken onlara karşı şahitlik olsun diye ayaklarınızdan tozu silkin." 6 Onlar da ayrılıp köy köy dolaşmaya başladılar. Müjde'yi her tarafta yayıp hastalara şifa verdiler. 7 Celile bölgesini yöneten Hirodes, bütün olup bitenleri duyunca akli karıştı. Çünkü bazı insanlar diyordu ki, "Yahya ölümünden dirildi." 8 Bazıları da, "İlyas göründü", başkaları ise, "Eski peygamberlerden biri yeniden yaşama döndü" diyordu. 9 Hirodes, "Yahya'nın kafasını ben kestirdim. O zaman hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kimdir?" dedi ve İsa'yı görmenin bir yolunu aradı. 10 Elçiler dönünce, bütün yaptıklarını İsa'ya anlattılar. İsa elçileri yanına alıp Beytsayda denilen kasabanın yakınlarına çekildi. Orada onlarla baş başa kalmak istedi. 11 Bunun farkına varan halk İsa'yı izledi. İsa

halkı hoş karşıladı. Onlara Allah'ın Krallığı hakkında vaaz verdi ve şifaya muhtaç olanları iyileştirdi. **12** Akşama doğru on iki elçi gelip İsa'ya şunu söyledi: "Halkı gönder de etraftaki köylere ve çiftliklere gitsin. Kendilerine kalacak yer ve yiyecek bulsunlar. Çünkü burada ıssız bir yerdeyiz." **13** İsa onlara şöyle dedi: "Onlara siz yiyecek verin!" Öğrenciler şu cevabı verdiler: "Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok. Yoksa biz gidip bütün bu insanlar için yiyecek mi satın alalım?" **14** Çünkü orada yalnız erkeklerden aşağı yukarı beş bin kişi vardı. İsa öğrencilerine şunu söyledi: "Onları elliser kişilik gruplar halinde oturtun." **15** Öyle yaptılar, herkesi oturtular. **16** İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti. Sonra ekmekleri bölüp halkın önüne koysunlar diye öğrencilerine verdi. **17** Herkes doyana kadar yedi. Sonra artakalan parçaları topladılar ve onlarla on iki sepet doldurdular. **18** Bir gün İsa halktan ayrı olarak dua ediyordu. Öğrencileri yanındaydı. İsa, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu. **19** Öğrenciler şöyle cevap verdiler: "'Vaftizci Yahya' diyorlar. Başkaları 'İlyas' diyor, diğerleri de 'Eski peygamberlerden biri dirildi' diyorlar." **20** İsa onlara sordu: "Ya siz ne dersiniz? Sizce ben kimim?" Petrus'un cevabı şuydu: "Sen Allah'ın Mesih'i'sin." **21** İsa onları sıkı sıkı uyardı, "Bunu kimseye söylemeyin!" diye emretti. **22** "İnsan Oğlu'nun çok acı çekmesi lazım" dedi. "Halkın liderleri, başrahipler ve Tevrat uzmanları tarafından reddedilip öldürülmelidir. Ama üçüncü gün ölümden dirilmesi gerekir." **23** Sonra İsa herkese şunu söyledi: "Bir kişi peşimden gelmek isterse, kendini gözden çıkarsın, her gün çarmıhını yüklensin ve yolunu tutsun. **24** Çünkü her kim canını kurtarmak isterse, onu kaybedecek. Ama her kim canını benim uğruma kaybederse, onu kurtaracak. **25** Çünkü bir kişi bütün dünyayı kazanırsa, ama kendisini mahvedip canını kaybederse, ona ne fayda olur? **26** Çünkü her kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsan Oğlu da, geldiğinde, ondan utanacak. İnsan Oğlu kendi görkemi, Baba'nın görkemi ve kutsal meleklerin görkemiyle gelecek. **27** Size doğrusunu söylüyorum: burada duran bazı kişiler Allah'ın Krallığı'nı görmeden ölümü tatmayacaklar." **28** Bunu söyledikten aşağı yukarı sekiz gün sonra, İsa, Petrus'u, Yuhanna'yı ve Yakub'u yanına aldı ve dua etmek için bir dağa çıktı. **29** İsa dua ederken, yüzünün görünüşü değişti. Elbiseleri de şimşek gibi bir beyazlıkla parladı. **30**

O anda iki adam İsa'yla konuşmaya başladı. Bunlar Musa ve İlyas'tı. **31** Görünüşleri görkemliydi. İsa'nın yakında Yeruşalim'de ölüp dirildikten sonra dünyadan nasıl ayrılacağını konuşuyorlardı. **32** Petrus ve onunla beraber olanları ağır bir uyku bastı. Ama uyandıklarında İsa'nın görkemini ve O'nunla beraber duran iki adamı gördüler. **33** Musa ve İlyas İsa'dan ayrılırken Petrus İsa'ya şöyle dedi: "Efendimiz, iyi ki buradayız. Üç çardak kuralım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için!" Aslında ne dediğinin farkında değildi. **34** Petrus daha konuşurken, bir bulut görünüp onların üstüne gölge yapmaya başladı. Buluta girince öğrenciler korktular. **35** Sonra buluttan gelen bir ses şöyle dedi: "Bu benim Oğlum'dur, Seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!" **36** O ses kesildiğinde İsa tek başımaydı. Üç öğrenci bu olayı kendilerine sakladı. O günlerde kimseye gördüklerini anlatmadılar. **37** Ertesi gün İsa'yla üç öğrencisi dağdan indiler. Büyük bir kalabalık İsa'yı karşılamaya geldi. **38** Derken kalabalıktan bir adam yüksek sesle şöyle dedi: "Öğretmenim, yalvarırım sana, oğluma bak, çünkü o benim tek evladım. **39** Durum şu: şeytani bir ruh oğlumu yakalıyor ve birden bağırmaya başlıyor. Şeytani ruh onu ağzından köpükler çıkana kadar sarsıyor. Oğlumu yara bere içinde bıraktıktan sonra ondan zorlukla ayrılıyor. **40** Şeytani ruhu kovsunlar diye, senin öğrencilerine yalvardım, ama beceremediler." **41** İsa cevap olarak şöyle dedi: "Ey imansız ve yoldan sapmış kuşak! Ne zamana kadar sizinle beraber olacağım? Ne zamana kadar size katlanacağım? Oğlunu buraya getir!" **42** Çocuk gelirken, cin onu yere yıkıp sarstı. Ama İsa şeytani ruhu azarladı, çocuğu iyileştirdi ve babasına geri verdi. **43** Herkes Allah'ın yüce kudretine şaşırp kaldı. Herkes İsa'nın yaptığı bütün şeylere hayret ediyordu. Bu arada İsa öğrencilerine şöyle dedi: **44** "Şu sözleri siz aklınızdan çıkarmayın: İnsan Oğlu yakın bir zamanda insanların eline teslim edilecek." **45** Ama öğrenciler İsa'nın bu sözle ne demek istediğini anlamadılar. Hem de anlamasınlar diye bu onlardan gizlendi. Bu söz hakkında İsa'ya soru sormaktan bile korktular. **46** İsa'nın öğrencileri aralarında kimin en önemli olduğunu tartışmaya başladılar. **47** İsa yüreklerindeki düşünceleri bildiği için, bir çocuğu kendi yanına çekti. **48** Onlara şöyle dedi: "Her kim bu çocuğu benim adıma kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de, beni Gönderen'i kabul etmiş olur. Çünkü aranızda en önemsiz kim ise, en önemli

odur.” 49 Yuhanna şöyle cevap verdi: “Efendimiz, senin adınla cinler kovan bir kişi gördük. Ona engel olmaya çalıştık, çünkü bizden biri değildi.” 50 İsa ona şöyle dedi: “Ona engel olmayın. Kim size karşı değilse, sizden yanadır.” 51 İsa’nın göğe alınacağı zaman yaklaşıyordu. O da Yeruşalim’e gitmeye kesin karar verdi. 52 İsa kendi önünden haberciler gönderdi. Onlar da gidip, İsa için hazırlık yapmak üzere, bir Samiriye köyüne girdiler. 53 Ama oradaki halk İsa’yı kabul etmedi, çünkü Yeruşalim’e doğru gidiyordu. 54 Öğrencilerinden Yakub ve Yuhanna bunu görünce şöyle dediler: “Efendimiz, bir emirle gökten ateş yağdırıp bu insanları yok etmemizi ister misin?” 55 Ama İsa dönüp onları azarladı. 56 Sonra başka bir köye gittiler. 57 Onlar yolda giderlerken birisi İsa’ya şöyle dedi: “Sen nereye gidersen peşinden geleceğim.” 58 İsa ona şöyle karşılık verdi: “Tilkilerin yatacak yerleri var, gökteki kuşların da yuvaları var. Ama İnsan Oğlu’nun başını koyacak yeri yok.” 59 Bir başkasına da, “Peşimden gel!” dedi. O da “Efendim, izin ver de önce gidip babamı gömeyim” dedi. 60 İsa ona şöyle dedi: “Bırak, ölümler kendi ölümlerini gömsünler. Ama sen git, Allah’ın Krallığı’nı duyur.” 61 Bir başkası ise, “Efendimiz, senin peşinden geleceğim,” dedi. “Ama izin ver de önce gideyim, evdekilerle vedalaşayım.” 62 İsa ona şöyle cevap verdi: “Sabanı tutup tarlayı sürmeye başladıktan sonra geriye bakan kişi Allah’ın Krallığı’na layık değildir.”

10 Bundan sonra Rab İsa yetmiş kişiyi daha görevlendirdi. Kendisinin gideceği her kasabaya, her yere onları ikiye ikiye önden gönderdi 2 Onlara şöyle dedi: “Toplanacak ekin bol, ama işçi az. Onun için ekin Sahibi’ne yalvarın ki, ekinleri biçmeye işçi göndersin. 3 Gidin! İşte, ben sizi kuzular gibi kurtların arasına yolluyorum. 4 Yanınıza kese, torba ya da ayaklarınıza yedek sandalet almayın. Yoldayken de kimseyle selamlaşmayın. 5 Hangi eve girerseniz ilk önce, ‘Bu eve esenlik olsun!’ deyin. 6 O evde bir esenlik adamı varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde duracak. Ama yoksa, tekrar size dönecek. 7 O evde misafir olun. Size ne verilerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. O evden ayrılıp başka evlerde misafir olmayın. 8 Bir kasabaya girdiğiniz zaman, insanlar sizi kabul ederlerse, önünüze ne koyarlarsa onu yiyin. 9 O kasabadaki hastaları iyileştirin, halka, ‘Allah’ın Krallığı size yaklaştı’ deyin. 10 Ama bir kasabaya girdiğiniz zaman oradakiler sizi kabul

etmezlerse, kasabanın sokaklarına çıkın ve şöyle deyin: 11 ‘Kasabanızdan ayaklarımıza yapışan tozu bile size karşı silkip atıyoruz. Ama şundan emin olun: Allah’ın Krallığı yaklaştı.’ 12 Ben size şunu söylüyorum: Dünyanın yargılanacağı günde Sodom o kasabadan daha hafif bir ceza alacak. 13 Vay senin haline, ey Horazin kasabası! Vay senin haline, ey Beytsayda kasabası! Çünkü sizde yapılan mucizeler Sur ve Sayda şehirlerinde yapılmış olsaydı, onlar çoktan tövbe edip pişman olduklarını göstermek için çuval bezini kuşanarak kül içinde oturacaklardı. 14 Ama dünyanın yargılanacağı günde Sur ve Sayda sizden daha hafif bir ceza alacak. 15 Ya sen, ey Kefernahum! Göğe kadar mı yükseleceksin? Hayır, ölümler dünyasına batacaksın.” (Hadēs g86) 16 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Kim sizin sözünüzü dinlerse, benim sözümü dinlemiş olur. Kim sizi reddederse, beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni Gönderen’i reddetmiş olur.” 17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. İsa’ya şöyle dediler: “Ey Efendimiz, senin adını kullandığımızda cinler bile buyruğumuza uyuyorlar.” 18 O da onlara şöyle cevap verdi: “Şeytan’ın bir yıldırım gibi gökten düştüğünü gördüm. 19 İşte ben size, yılanları, akrepleri ve düşmanın bütün gücünü ezmeye yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecek. 20 Yine de cinlerin buyruğunuza uyduğuna sevinmeyin, ama adlarınızın gökte yazılı olduğuna sevinin.” 21 O anda İsa, Kutsal Ruh’la coşarak şöyle dedi: “Sana şükrediyorum, ey Baba, göğün ve yerin Efendisi, çünkü bu konuları bilgili ve akıllı kişilerden gizli tuttun, ve basit insanlara açıkladın. Evet, Baba, çünkü seni memnun eden budur. 22 Babam her şeyi bana emanet etti. Oğul’un kim olduğunu Baba’dan başka hiç kimse bilmez. Baba’nın kim olduğunu da Oğul’dan ve Oğul’un O’nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.” 23 İsa öğrencilerine dönüp onlara özel olarak şunları söyledi: “Ne mutlu o gözlere ki, sizin gördüklerinizi görüyorlar. 24 Size şunu söylüyorum: Birçok peygamber ve kral, sizin gördüklerinizi görmek istedi, ama görmedi. Duyduklarınızı duymak istedi, ama duymadı.” 25 Bir Tevrat uzmanı ayağa kalktı. İsa’yı denemek amacıyla, “Öğretmen” dedi. “Sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” (aiōnios g166) 26 İsa ona şöyle karşılık verdi: “Tevrat’ta ne yazılmıştır? Orada ne okuyorsun?” 27 Adam şöyle cevap verdi: “Allahınız Rabbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle ve bütün aklınızla sevin.’ Komşunuzu da kendinizi

sevdığınız gibi sevin.” 28 İsa ona, “Doğru cevap verdin” dedi. “Bunu yap ve yaşayacaksın.” 29 Ama adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa’ya şunu sordu: “Peki, komşum kim?” 30 İsa ona şöyle cevap verdi: “Adamın biri Yerusâlim’den Eriha’ya inerken haydutların eline düşmüş. Onu soymuşlar, dövmüşler, ölü gibi ortada bırakıp gitmişler. 31 Tesadüfen bir rahip o yoldan gidiyormuş. Adamı görünce yolun öbür tarafından geçmiş. 32 Aynen bunun gibi bir Levili o yere gelmiş, adamı görmüş ve yolun öbür tarafından geçmiş. 33 Yolculuk yapan bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelmiş. Adamı görünce ona acımış. 34 Yanına gidip yaralarına zeytinyağı ve şarap dökmüş, yaralarını sarmış. Sonra kendi hayvanına bindirip adamı bir hana götürmüştü. Ona orada bakmış. 35 Ertesi gün ayrılırken iki gümüş para çıkarıp hancıya vermiş ve ona şöyle demiş: ‘Adama iyi bak. Verdiğim paradan daha fazla harcarsan, dönüşte onu sana öderim.’ 36 Sence bu üç kişiden hangisi haydutların eline düşen adama komşu gibi davrandı?” 37 Tevrat uzmanı, “Adama merhamet gösteren” dedi. O zaman İsa ona, “Sen de git, aynısını yap” dedi. 38 İsa öğrencileriyle yolculuk yaparken bir köye girdi. Marta adında bir kadın O’nu kendi evinde misafir etti. 39 Marta’nın Meryem adında bir kız kardeşi vardı. Rab İsa’nın ayaklarının dibinde oturmuş, O’nun anlattıklarını dinliyordu. 40 Marta ise, bir sürü işle uğraşıp duruyordu. Onun için dikkati dağılmıştı. İsa’nın yanına dikilip şöyle dedi: “Efendimiz, kız kardeşim bütün işleri bana bıraktı. Buna hiç aldırmyor musun? Söyle de, bana yardım etsin.” 41 Rab İsa ona şöyle cevap verdi: “Marta, Marta, sen birçok şey için kaygı çekip, telaşa düşüyorsun. 42 Ama sadece bir şey gereklidir. Meryem iyi olanı seçti, ve bu ondan alınmayacak.”

11 Bir gün İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirdikten sonra, öğrencilerinden biri O’na şöyle dedi: “Efendimiz, Yahya kendi öğrencilerine nasıl dua edeceklerini öğretti. Sen de bize dua etmeyi öğret.” 2 İsa onlara dedi: “Dua ederken, şöyle deyin: ‘Baba, adın kutsal olsun. Krallığın gelsin. 3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver. 4 Günahlarımızı bağışla, çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Bizi doğru yoldan saptıracak bir duruma düşürme.’” 5 Sonra onlara şöyle dedi: “Sizlerden birinin bir arkadaşı var diyelim. Gece yarısı ona gidiyorsunuz, ve, ‘Arkadaş,

bana üç ekmek ödünç ver’ diyorsunuz. 6 ‘Çünkü bir arkadaşım yolculuktan geldi ve onun önüne koyacak bir şeyim yok.’ 7 Diyelim ki arkadaşınız da içerden şöyle cevap veriyor: ‘Beni rahatsız etme. Kapı kilitli, çocuklarım yanımda yataktalar. Artık kalkıp sana bir şey veremem.’ 8 Size söylüyorum, arkadaşınız olduğu için ilk başta kalkıp ekmek vermese bile, durmadan istediğiniz için kalkıp size ne lazımsa verir. 9 Bu sebeple size diyorum ki: dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacak. 10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur ve kapıyı çalana kapı açılır. 11 Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir? 13 Kötü olan sizler bile çocuklarınıza iyi hediyeler vermeyi biliyorsunuz. Öyleyse gökteki Baba’nın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u vereceği çok daha kesin.” 14 Bir gün İsa bir adamdan cin kovuyordu. Cin yüzünden adam konuşamıyordu. Cin çıkınca, dilsiz adam konuşmaya başladı. Halk da şaşırıp kaldı. 15 Ama bazıları şöyle dedi: “Cinleri cinlerin lideri Baalzevul’un gücüyle kovuyor.” 16 Başkaları ise İsa’yı denemeye çalıştılar. Onlara gökten mucizevi bir işaret göstermesini istediler. 17 Ama İsa onların düşüncelerini bildiği için şöyle dedi: “İçinden bölünmüş olan her krallık yıkılır. İçinden bölünmüş hane dağılır. 18 Şeytan da kendisine karşı bölünmüşse, onun krallığı nasıl ayakta durur? Çünkü size göre, ben cinleri Baalzevul’un gücüyle kovuyorum. 19 Peki, ben cinleri Baalzevul’un gücüyle kovuyorsam, o zaman sizin adamlarınız onları kimin gücüyle kovuyorlar? Bu durumda kendi adamlarınız sizi yargılayacak. 20 Ama eğer ben cinleri Allah’ın parmağıyla kovuyorsam, o zaman Allah’ın Krallığı aranıza gelmiş demektir. 21 Güçlü ve silahlı bir adam kendi evini kolladığı sürece, malları güvenlik içindedir. 22 Ama daha güçlü biri saldırıp onu yenerse, o zaman adamın güvendiği silahları alıp götürür. Yağmaladığı malları da yanındakilerle bölüşür. 23 Benimle birlikte olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan, dağıtıyor demektir. 24 Şeytani ruh insandan çıkınca, susuz yerleri gezip rahat edeceği bir yer arar. Onu bulmayınca şöyle der: ‘Çıktığım eve geri döneceğim.’ 25 Dönünce de evi süpürülmüş ve toplanmış bulur. 26 O vakit gidip kendisinden daha kötü olan yedi cin alır. Sonra eve geri dönüp onlarla oraya yerleşir. Böylece adamın son hali, önceki halinden beter olur.” 27 İsa bunu anlatırken, kalabalıktan bir

kadın sesini yükseltip, “Ne mutlu seni taşıyan ana karnına, ne mutlu seni emziren memelere!” dedi. **28** Oysa İsa şöyle cevap verdi: “Aksine, Allah’ın sözünü işitip de yerine getirenlere ne mutlu!” **29** Kalabalık çoğalınca İsa konuşmaya başladı. “Bu kuşak kötü bir kuşaktır” dedi. “Mucizevi bir işaret istiyor, ama onlara Peygamber Yunus’un işaretinden başka bir işaret gösterilmeyecek. **30** Çünkü Yunus nasıl Ninova halkına bir işaret olmuşsa, İnsan Oğlu da bu kuşağa bir işaret olacak. **31** Güneyden gelen kraliçe dünyanın yargılanacağı günde bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkacak ve onları suçlu çıkaracak. Çünkü kraliçe, Süleyman’ın hikmetli sözlerini işitmek için dünyanın öbür ucundan geldi. Ama bakın, burada Süleyman’dan daha üstün olan bulunuyor. **32** Ninova halkı, dünyanın yargılanacağı günde bu kuşağın insanlarıyla birlikte ayağa kalkacak ve onları suçlu çıkaracak. Çünkü onlar Yunus’un vaaz etmesi üzerine tövbe ettiler. Ama bakın burada Yunus’tan daha üstün olan bulunuyor.” **33** “Hiç kimse lamba yakıp onu saklamaz, bir kabin altına da koymaz. Ama içeri girenler ışığı görebilsinler diye, onu lambalığa koyarlar. **34** Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlam olursa, bütün bedeniniz aydınlık olur. Ama gözünüz hasta olursa, bütün bedeniniz karanlık olur. **35** Bu yüzden, dikkat edin ki, içinizdeki aydınlık karanlık olmasın. **36** Diyelim ki bütün bedeniniz aydınlık içindedir ve orada hiç karanlık yoktur. O zaman bir lambanın sizi ışığıyla aydınlattığı gibi, bedeniniz de tamamen aydınlanmış olur.” **37** İsa sözünü bitirdikten sonra, bir Ferisi O’nu yemeğe davet etti. O da gidip sofraya oturdu. **38** İsa yemekten önce ellerini din adetine göre yıkamamıştı. Ferisi bunu görünce şaşırıp kaldı. **39** Rab İsa ona şöyle dedi: “Bakın şimdi, siz Ferisiler bardağın ve tabağın dış tarafını temizliyorsunuz. Ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. **40** Ey akılsızlar! Dışı yapan, içi de yapmadı mı? **41** Sahip olduklarınızla fakirlere yardım edin, o zaman sizin için her şey temiz olur. **42** Vay halinize, ey Ferisiler! Çünkü siz nanenin, sedefotunun ve bahçedeki her türlü bitkinin ondalığını veriyorsunuz, ama adalet ve Allah sevgisine önem vermiyorsunuz. Ondalık vermeyi unutmadan esas bunları yerine getirmeniz lazım. **43** Vay halinize, ey Ferisiler! Çünkü siz toplantı yerlerinde en saygın yerde oturmayı seviyorsunuz. Çarşılarda selam almaya bayılıyorsunuz. **44** Vay halinize! Siz insanların fark etmeden üzerinden geçtikleri isimsiz mezarlara

benziyorsunuz.” **45** Tevrat uzmanlarından biri İsa’ya cevap verip şöyle dedi: “Öğretmenim, bunu derken, bize de hakaret etmiş oluyorsun.” **46** İsa da şunu dedi: “Vay sizin de halinize, ey Tevrat uzmanları! Çünkü taşınması zor olan yükleri insanlara yüklüyorsunuz. Ama kendiniz o yükleri taşımalarına yardım etmek için tek bir parmağınızı bile oynatmıyorsunuz. **47** Vay halinize! Peygamberlere anıt dikiyorsunuz, ama onları öldürenler atalarınızdır! **48** Böylece atalarınızın yaptıklarına şahitlik ediyorsunuz. Yaptıkları için onları kutlamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıt dikiyorsunuz. **49** Bunun için Allah hikmeti hakkınızda şöyle diyor: ‘Onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim. Onların bazılarını öldürecekler, bazılarını da eziyet edecekler.’ **50** Öyle ki, dünyanın yaradılışından bu yana ne kadar peygamberin kanı dökülmüşse, bu kuşaktan sorulsun, **51** Habil’in kanından tut, kurban yeri ile tapınağın arasındaki yerde öldürülen Zekeriya’nın kanına kadar. Evet, size diyorum, onların kanından bu kuşak sorumlu tutulacak. **52** Vay halinize, ey Tevrat uzmanları! Çünkü bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Bu kapıdan hem kendiniz girmediniz, hem de girmeye hazır olanlara engel oldunuz.” **53** İsa oradan ayrılınca, Tevrat uzmanları ve Ferisiler O’na düşman kesilmeye başladılar. Birçok konu hakkında onun ağzını aradılar. **54** İsa’ya karşı düzen kurdular. O’nu kendi sözleriyle tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12 Bu arada binlerce insan toplandı. Kalabalıktan neredeyse birbirlerini ezeceklerdi. İsa önce öğrencileriyle konuşmaya başladı. “Ferisilerin mayasından, yani ikiyüzlülüğten sakının” dedi. **2** “Açığa çıkarılmayacak üstü kapalı bir şey yoktur. Gizli olan her şey bilinecek. **3** Bunun için karanlıkta söylediğiniz her şey, aydınlıkta anlatılacak, ve kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız çatılardan duyurulacak.” **4** “Arkadaşlar, size diyorum ki bedeni öldüren ama ondan başka zarar veremeyenlerden korkmayın. **5** Esas kimden korkmanız gerektiğini size söylüyorum. Sizi öldürüp cehenneme atma yetkisi olan Allah’tan korkun. Evet, size diyorum ki, O’ndan korkun. (Geenna g1067) **6** Beş serçe kuşu iki bakır paraya satılmıyor mu? Fakat Allah o serçelerin hiçbirini unutmaz. **7** Bakın, saçınızın her teli bile sayılmıştır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz. **8** Size diyorum ki, her kim beni insanların önünde açıkça kabul ederse, İnsan Oğlu da onu Allah’ın melekleri önünde açıkça

kabul edecek. **9** Ama kim beni insanların önünde reddederse, o kişi Allah'ın meleklerinin önünde de reddedilecek. **10** İnsan Oğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Ama Kutsal Ruh'a hakaret eden kişi bağışlanmayacak. **11** Sizi toplantı yerlerindeki toplulukların, halk liderlerinin ve yetkililerin önüne çıkardıkları zaman, hiç kaygılanmayın. 'Kendimizi nasıl savunacağız?' ya da 'Ne diyeceğiz?' diye hiç düşünmeyin. **12** Çünkü Kutsal Ruh size o saatte ne söylemeniz lazım olduğunu öğretecek." **13** Kalabalıktan biri gelip İsa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de, aile mirasını benimle paylaşsın" dedi. **14** İsa ona şöyle cevap verdi: "Ey adam! Kim beni üzerinize yargıç ya da miras dağıtıcısı yaptı?" **15** Sonra herkese şunu söyledi: "Dikkat edin, kendinizi her türlü açgözlülüğten kollayın. Çünkü insanın yaşamı mallarının bolluğuna bağlı değildir." **16** Sonra İsa onlara bir benzetme anlattı. "Zengin bir adamın toprağı bol ürün vermiş. **17** Kendi kendine düşünmüş: 'Ne yapacağım? Ürünümü saklayacak yerim yok!' **18** Sonra, 'Evet' demiş. 'Ne yapacağımı biliyorum: ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım. Bütün buğdayımı ve mallarımı orada saklayacağım. **19** Sonra şöyle diyeceğim, ey canım, şimdi yıllarca yetecek kadar malların var, rahatına bak, ye, iç, hayatın tadını çıkar.' **20** Ama Allah ona şöyle demiş: 'Ey akılsız adam! Bu gece canın senden istenecek. O zaman biriktirdiğin şeyler kimin olacak?' **21** Kendisine mal biriktiren ama Allah'ın istediğı gibi zengin olmayan kişinin durumu budur." **22** Sonra İsa öğrencilerine şunu söyledi: "Bu yüzden size derim ki, ne yiyeceğiz diye canınızı sıkmayın. Ne giyeceğiz diye de bedeniniz için kaygılanmayın. **23** Çünkü can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. **24** Kargaları düşünün! Ne ekerler, ne de biçerler. Ne kilerleri vardır, ne de ambarları. Yine de Allah onları besler. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz. **25** Hangi biriniz kaygılanarak ömrünü tek bir saat uzatabilir? **26** Madem siz bu kadar küçük bir şey bile yapamıyorsanız, niçin öbür şeyler için kaygılanıyorsunuz? **27** Kırdaki çiçekleri düşünün, nasıl büyürler! Ne iş yaparlar, ne de dikiş dikerler. Fakat size şunu söylüyorum: Kral Süleyman gösterişli hayat yaşadı. Ama o bile, bu çiçeklerden biri kadar güzel giyinmemişti. **28** Otlar bir gün çayırdı büyür, ertesi gün fırına atılır. Ey siz imanı az olanlar! Allah otları bile öyle giydiriyorsa, mutlaka sizi de giydirecek, öyle değil mi? **29** Yiyeceğimizi ve içeceğimizi nasıl sağlayacağız

diye düşünüp endişelenmeyin. **30** Çünkü dünyanın bütün milletleri hep böyle şeylerin peşindeler. Fakat göksel Babanız bunlara muhtaç olduğunuzu biliyor. **31** Sizler ise Allah'ın Krallığı'na önem verin. O zaman size bu şeyler de verilecek. **32** Korkmayın, ey küçük sürü. Çünkü göksel Babanız sizi krallığına kavuşturmayı uygun gördü. **33** Mallarınızı satın, parasını fakirlere verin. Eskimeyen keseler alın. Gökte hiç eksilmeyen bir servet toplayın. Oraya hırsız giremez, böcek de yiyip bitiremez. **34** Çünkü servetiniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacak. **35** Kemerleriniz bellerinizde bağlı olsun, lambalarınız ise yanar olsun. **36** Düğünden eve dönecek olan efendilerini bekleyen adamlar gibi olun. Efendileri gelip kapıyı çaldığında, ona kapıyı hemen açarlar. **37** Efendileri geldiğinde uyanık bulduğu hizmetkârlara ne mutlu. Size doğrusunu söylüyorum: O efendi beline önlük takıp onları sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek. **38** Efendi ister gece yarısı, ister daha geç vakitte gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu! **39** Ama şunu bilin: Eğer ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, evinin soyulmasına izin vermezdi. **40** Siz de hazır olun. Çünkü İnsan Oğlu beklemediğiniz saatte gelecek." **41** Petrus şöyle sordu: "Efendimiz, bu benzetmeyi sadece bize mi, yoksa herkese mi anlatıyorsun?" **42** Rab İsa da şöyle dedi: "Sadık ve akıllı yönetici kimdir ki efendisi onu ev halkının başına getirir, yiyeceklerini zamanında vermesini buyurur? **43** Efendisinin eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! **44** Size doğrusunu söylüyorum: efendisi bu köleyi sahip olduğu bütün malın ve mülkün başına koyacak. **45** Ama diyelim ki, o köle içinden, 'Efendimin gelmesine daha çok vakit var,' der. Bunun üzerine öbür erkek ve kadın hizmetkârları dövüp, yemeye, içmeye ve sarhoş olmaya başlar. **46** O zaman efendisi, kölenin hiç beklemediğı bir gün, hiç bilmediğı bir saatte gelecek. Onu şiddetle cezalandıracak, sadık olmayan kişilerle bir tutacak. **47** Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve onun istediğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. **48** Fakat bir köle efendisinin isteğini bilmeden dayağı hak eden şeyler yapmışsa, o zaman az dayak yiyecek. Kime çok şey verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, ondan daha fazlası istenecek." **49** "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke o ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı. **50** Suya vaftiz edilen bir insan gibi acılara batırılıp çıkarılmam

lazım. Bu iş tamamlanıncaya kadar nasıl da sıkıntı içindeyim. 51 Ne sanıyorsunuz, dünyaya barış mı getirmeye geldim? Hayır, aslında ayrılık getirmeye geldim. 52 Çünkü bundan sonra beş kişilik bir hane, ikiye karşı üç ve üçe karşı iki olarak bölünecek. 53 Baba oğluna, oğul da babasına karşı gelecek. Kız annesine ve anne kızına karşı gelecek. Kaynana geline, gelin de kaynanasına karşı gelecek.” 54 İsa halka şunu da söyledi: “Batıdan bir bulutun yükseldiğini görünce, hemen ‘Yağmur geliyor’ dersiniz, ve yağmur yağmaya başlar. 55 Rüzgarın güneyden estiğini görünce, hemen ‘Sıcak bir gün olacak’ dersiniz, ve öyle olur. 56 Sizi ikiyüzlüler sizi! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünüşünden ne güzel anlam çıkarabiliyorsunuz! Ama niçin şimdiki zamanda olup bitenlerden bir anlam çıkaramıyorsunuz? 57 Neden neyin doğru olduğuna kendi kendinize karar vermiyorsunuz? 58 Meselâ senden davacı olan kişiyle sorgu yargıcına giderken, yolda davacıyla anlaşmaya bak. Yoksa o seni yargıcın önüne sürülecek ve yargıç seni gardiyanın eline teslim edecek, o da seni hapishaneye atacak. 59 Sana şunu söylüyorum: borcunu son kuruşuna kadar ödemedi oradan çıkamazsın.”

13 O sırada bazı kişiler İsa’ya geldi. O’na vali Pilatus’un kurban kesen bazı Celilelileri öldürdüğünü anlattılar. Adamların kanları kestikleri kurbanların kanıyla karışmıştı. 2 İsa onlara şöyle dedi: “Sizce bu Celileliler diğer Celilelilerden daha mı günahkârdı? Onun için mi bu kadar çok acı çektiler? 3 Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz de onlar gibi yok olacaksınız. 4 Ya Şiloah’daki kulenin üzerlerine düşüp öldürdüğü on sekiz kişi için ne diyelim? Sizce onlar Yeruşalim’de oturan öbür insanlardan daha mı günahkârdı? 5 Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz de onlar gibi yok olacaksınız.” 6 Onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı varmış. Adam ağaçta meyve aramaya gelmiş, ama bulmamış. 7 Bağcıya şöyle demiş: ‘Üç senedir gelip bu incir ağacında meyve aradım, hiçbir şey bulmadım. Artık kes onu. Niye toprağı boşuna tüketsin?’ 8 Adam da ona şöyle cevap vermiş: ‘Efendim, onu bu yıl da bırak, ben onun etrafını kazıp gübre koyayım. 9 Gelecek yıl meyve verirse, iyi. Vermezse, onu kesersin.’” 10 İsa Şabat günü Yahudilerin bir toplantı yerinde vaaz ediyordu. 11 On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuştu,

belini hiç doğrultamıyordu. 12 İsa kadını görünce onu çağırdı. “Ey kadın! Hastalığından kurtuldun!” dedi. 13 Elleriyle ona dokundu. Kadın da hemen doğruldu ve Allah’ı övmeye başladı. 14 Ama toplantı yerinin lideri, Şabat gününde şifa verdiği için İsa’ya kızdı. Adam toplantı yerindeki halka şöyle dedi: “Çalışmak için haftada altı gün vardır. O günlerde şifa bulmak için gelmelisiniz, Şabat gününde değil!” 15 Rab İsa da ona şöyle cevap verdi: “Sizi ikiyüzlüler sizi! Şabat günü hepiniz öküzünüzü ya da eşeğinizi bağlandığı yerden çözüp su içirmeye götürmez misiniz? 16 İşte, bu kadın da İbrahim’in bir kızıdır. Ama Şeytan onu on sekiz yıl bağlı tuttu. Şabat günü bu bağdan serbest bırakılmalıydı, öyle değil mi?” 17 İsa bunu söyleyince, O’na karşı gelen herkes utançtan yerin dibine geçti. Ama bütün halk İsa’nın yaptığı harika işlere sevindi. 18 Sonra İsa şunları söyledi: “Allah’ın Krallığı neye benziyor? Onu neyle karşılaştırayım? 19 Allah’ın Krallığı küçükük hardal tohumuna benziyor. Adam onu alıp bahçesine ekti. Sonra büyüdü, ağaç kadar oldu. Gökteki kuşlar gelip onun dallarının arasında yuva kurdu.” 20 İsa yine şöyle dedi: “Allah’ın Krallığı’nı neye benzeteyim? 21 O bir parça mayaya benziyor. Kadın onu alıp üç büyük kap una karıştırır. En sonunda bütün hamur mayalanır.” 22 Bu arada İsa köy kasaba dolaşarak vaaz ediyor, Yeruşalim’e doğru ilerliyordu. 23 Biri O’na şunu sordu: “Efendimiz, acaba kurtulanlar az mı olacak?” İsa oradakilere şöyle dedi: 24 “Dar kapıdan girmeye uğraşın. Size söylüyorum, çok kişi ondan girmek isteyecek, fakat giremeyecek. 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kilitleyince, dışarda kalacaksınız. Kapıyı çalarak: ‘Efendimiz, bize kapıyı aç!’ diyeceksiniz. O da size şöyle cevap verecek: ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum.’ 26 O zaman, ‘Seninle birlikte yedik, içtik. Bizim sokaklarımızda vaaz verdin’ demeye başlayacaksınız. 27 Ama ev sahibi şöyle diyecek: ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Ey kötülük işleyenler! Hepiniz önümden çekilin.’ 28 İbrahim’i, İshak’ı, Yakub’u ve bütün peygamberleri Allah’ın Krallığı’nda göreceksiniz. Siz ise kendinizi dışarıya atılmış bulacaksınız. Orada ağlayıp dişlerinizi gıcırdatacaksınız. 29 İnsanlar doğudan ve batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecek, Allah’ın Krallığı’nda sofraya oturacaklar. 30 Bakın, sonuncu olan bazıları birinci olacak, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.” 31 Tam o anda bazı Ferisiler gelip İsa’ya şöyle dediler: “Git buradan, yoluna devam et. Hirodes seni öldürmek

istiyor.” 32 İsa onlara şöyle dedi: “Gidin o tilkiye deyin ki, ‘Bak, bugün ve yarın cinleri kovacağım, hastalara şifa vereceğim, ve üçüncü gün amacıma ulaşacağım.’” 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yerus alim dışında öldürülmesi düşünülemez.” 34 “Ey Yerus alim, Yerus alim! Peygamberleri öldüren ve sana gönderilen elçileri taşlayan şehir! Tavuk civcivlerini kanatlarının altına nasıl toplarsa, ben de senin evlatlarını kaç defa öyle toplamak istedim. Ama siz istemediniz. 35 İşte, tapınağınız ıssız bırakılacak. Size şunu söylüyorum: ‘Rabbin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğınız zamana kadar beni bir daha görmeyeceksiniz.”

14 İsa bir şabat günü Ferisi liderlerinden birinin evine yemeğ  davet edildi. Oradakiler İsa’yı yakından izliyorlardı. 2 İsa’nın önüne bedeni su toplamış bir adam çıktı. 3 İsa da Tevrat uzmanları ve Ferisilere dönerek şunu sordu: “şabat gününde şifa vermek Tevrat kanunlarına uygun mu, değil mi?” 4 Onlar sessiz kaldılar. Bunun  zerine İsa adamı yanına alıp iyileştirdi, sonra evine gönderdi. 5 Sonra onlara şöyle dedi: “şabat gününde oğlunuz ya da  k z n z kuyuya düşerse hanginiz onu hemen çıkarmaz?” 6 Onlar bu söze hiç cevap veremedi. 7 İsa davet edilen kişilerin nasıl en önemli yerlerde oturmayı seçtiklerini gördü. Bu yüzden onlara şöyle örnek verdi: 8 “Birisi seni bir düğüne davet ederse, en baştaki yere oturma. Belki senden daha önemli birisi de davet edilmiştir. 9 İkinizi davet eden kişi gelip, ‘Yerini bu adama ver!’ diyebilir. O zaman utanç  inde kalkıp en arkadaki yere oturursun. 10 Ama sen davet edildiğın zaman, git, en arkadaki yerde otur. Öyle ki, seni davet eden adam gelip sana şöyle desin: ‘Arkadaşım, kalk, daha iyi bir yere geç.’ O vakit seninle beraber sofrada oturanların saygısını kazanırsın. 11 çünkü kendini yücelten alçaltılacak. Kendini alçaltan ise yüceltilecek.” 12 İsa da kendisini davet eden adama şöyle dedi: “ ğle ya da akşam yemeğ  verdiğın zaman arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını ya da zengin komşularını çağırma. Çünkü onlar da seni yemeğ  davet ederek karşılık verirler. 13 Fakat bir ziyafet verdiğın zaman fakirleri, topalları, sakatları ve k rleri davet et. 14 Onlar sana karşılık verecek durumda olmadıklarından mutlu olacaksın. Çünkü doğru kişilerin dirilişinde karşılığın alacaksın.” 15 İsa ile beraber sofrada oturan bir adam bunu duyunca,

O’na şöyle dedi: “Allah’ın Krallığı’nda yemek yiyen adama ne mutlu!” 16 İsa ise ona şunu söyledi: “Bir gün adamın biri büyük bir ziyafet vermiş, birçok kişiyi davet etmiş. 17 Yemek saati gelince davetlilere, ‘Gelin, her şey hazır’ demesi  in kölesini göndermiş. 18 Ama hepsi anlaşmışcasına birer bahane uydurmuş. Birincisi ona, ‘Bir tarla aldım’ demiş. ‘Gidip ona bakmam lazım. Lütfen beni hoş g r.’ 19 Başkası, ‘Beş  ift öküz aldım’ demiş. ‘Onları denemeye gidiyorum. Lütfen beni hoş g r.’ 20 Sonra başkası, ‘Yeni evlendim’ demiş. ‘O yüzden gelemem.’ 21 Köle geri dönünce durumu efendisine anlatmış. O zaman ev sahibi  fkelenmiş. K lesine ‘Haydi’ demiş. ‘ abuk ol, şehrin caddelerini ve ara sokaklarını dolaş. Fakirleri, topalları, k rleri ve sakatları buraya getir.’ 22 Köle dönünce, ‘Efendimiz, buyurduğın gibi oldu’ demiş. ‘Ama daha yer var.’ 23 Efendi de k lesine şöyle demiş: ‘şehirden  ık, yolları ve patikaları dolaş. İnsanları  eri gelmeye razı et ki, evim dolsun. 24 çünkü size diyorum: davet edilen o adamlardan hiçbiri yemeğimi tatmayacak.’” 25 Büyük kalabalıklar İsa’yla beraber yürüyordu. O da arkasına dönüp onlara şöyle dedi: 26 “Bir kişi bana gelip de, beni kendi annesinden, babasından, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden ve kız kardeşlerinden, hem de, evet, kendi hayatından bile daha fazla sevmese, o kişi benim öğrencim olamaz. 27 çarmıhını yüklenip peşimden gelmeyen kişi, öğrencim olamaz. 28 Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, onu tamamlayacak parası var mı yok mu diye önce oturup hesabını yapmaz mı? 29 O bunu yapmazsa, temel attıktan sonra işi bitiremeyince, onu gören herkes onunla alay etmeye başlar. 30 ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ derler. 31 Başka bir krala karşı savaşa giden bir kralı düşünün. On bin adamı olan bu kral, yirmi bin adamla karşısına gelen kralı yenebilir mi diye önce oturup düşünmez mi? 32 O kralı yenecek gücü yoksa, o daha uzaktayken, elçiler gönderip barış şartlarını ister. 33 Durum her biriniz  in aynıdır. Sahip olduğunuz her şeyi gözden  ıkarmazsanız, benim öğrencim olamazsınız. 34 Evet, tuz iyi bir şeydir. Ama tadını kaybederse ona bir daha neyle tuz tadı verilebilir? 35 Ne toprağı, ne de gübreyle faydalıdır.   pe atılır. Kulağı olan işitsin.”

15 Bütün vergi memurları ve günahkârlar İsa’yı dinlemek  in yanına akın ediyorlardı. 2 Ferisiler ve Tevrat uzmanları ise şikâyet etmeye başladılar. “Bu

adam günahkârları kabul ediyor, onlarla yemek yiyor” dediler. **3** Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: **4** “Diyelim ki sizden birinin yüz koyunu var ve bir tanesi kaybolur. O adam ne yapar? Doksan dokuz koyunu kırdı bırakıp kayıp olanı bulana kadar onun peşine düşmez mi? **5** Bulduktan sonra da onu büyük sevinç içinde omuzlarına alır. **6** Eve gelince arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, onlara şöyle der: ‘Benimle beraber sevinin. Çünkü kaybolan koyunumu buldum.’ **7** Size söylüyorum, aynı şekilde, tövbe eden tek bir günahkâr için gökte sevinç olacak. Bu sevinç, doksan dokuz doğru kişi için duyulan sevinçten daha büyüktür. Çünkü onların tövbeye ihtiyacı yoktur. **8** Ya da diyelim ki, bir kadının on gümüş parası var. Kadın onlardan birini kaybetse bir lamba yakıp evi süpürmez mi? Parayı bulana kadar her tarafı didik didik aramaz mı? **9** Parayı bulduğunda hanım arkadaşlarını ve komşularını çağırıp şöyle der: ‘Benimle beraber sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum.’ **10** Size diyorum, aynı bunun gibi tek bir günahkâr tövbe etse Allah’ın melekleri sevinir.” **11** Sonra İsa şöyle dedi: “Bir adamın iki oğlu varmış. **12** Bunlardan küçük olanı babasına demiş ki, ‘Babam, malından bana düşen payı ver.’ Adam da varını yoğunu oğullarının arasında bölüştürmüştü. **13** Çok vakit geçmeden, küçük oğul her şeyini toplamış, uzak bir ülkeye yolculuğa çıkmış. Orada çılgınca bir hayat yaşamış, varını yoğunu boşa harcamış. **14** Hepsini harcadıktan sonra o ülkede korkunç bir kıtlık olmuş, kendisi de yokluk çekmeye başlamış. **15** Bunun üzerine gitmiş, o ülkenin vatandaşlarından birinin yanında iş bulmuş. Adam da onu domuz gütmek için otlaklarına yollamış. **16** Küçük oğul karnını domuzların yediği keçiboynuzlarıyla doyurmaya can atarmış. Ama kimse ona bir şey vermemiş. **17** Akli başına gelince kendi kendine şöyle demiş: ‘Babamın bir sürü işçisi var. Hepsinin de yiyeceğinden fazla ekmeği var. Ben ise burada açlıktan ölüyorum! **18** Kalkıp babama gideceğim. Ona şöyle diyeceğim: ‘Baba, Allah’a ve sana karşı günah işledim. **19** Artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’” **20** Böylece kalkıp babasının yanına dönmüş. Ama o henüz uzaktayken, babası onu görmüş. Yüreği sızlamış, koşarak boynuna sarılmış ve onu öpmüş. **21** Oğlu da ona, ‘Baba’ demiş. ‘Gökte olan Allah’a ve sana karşı günah işledim. Artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ **22** Ama babası kölelerine şöyle demiş:

‘Çabuk olun, en iyi kaftanı getirip oğluma giydirin. Parmağına bir yüzük takın, ayaklarına da sandalet giydirin. **23** Besili danayı getirip kesin. Yiyelim ve şenlik yapalım. **24** Çünkü benim bu oğlum ölüydü, şimdi hayata döndü, kayıptı ama bulundu.’ Böylece eğlenmeye başlamışlar. **25** Adamın büyük oğlu ise tarladaymış. Dönüp eve yaklaştığı zaman, çalgı ve oyun sesi duymuş. **26** Hizmetkârlardan birini çağırıp ona ‘Ne oluyor?’ diye sormuş. **27** O da şöyle cevap vermiş: ‘Kardeşin geri döndü. Baban da evladına sağ salım kavuştuğu için besili danayı kestirdi.’ **28** Ama büyük oğul öfkelenmiş ve içeri girmek istememiş. Babası dışarı çıkıp ona yalvarmaya başlamış. **29** O da babasına, ‘Bak’ demiş. ‘Bunca yıl senin için köle gibi çalıştım. Senin buyruğundan hiç dışarı çıkmadım. Ama arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir defa olsun bir keçi yavrusu bile vermedin. **30** Fakat senin malını fahişelerle harcayıp yok eden şu oğlun gelince, ona besili danayı kestirdin!’ **31** Babası ona, ‘Evladım’ demiş. ‘Sen her zaman benimle berabersin. Benim neyim varsa senindir. **32** Fakat sevinip şenlik yapmamız lazım. Çünkü kardeşin ölüydü, şimdi hayata döndü, kayıptı ama bulundu.’”

16 İsa, öğrencilerine şunları da anlattı: “Bir zamanlar zengin bir adam varmış. Malına bakmak için bir yönetici tutmuş. Ama yönetici onun malını oraya buraya savurmuş. Durum adama bildirilmiş. **2** O da yöneticiyi çağırmış ona şöyle demiş: ‘Senin hakkında duyduğum bu şeyler nedir? Yaptığın yönetimin hesabını ver. Artık sen yönetici olamazsın.’ **3** Yönetici de kendi kendine demiş: ‘Ne yapsam, acaba? Efendim yöneticiliği elimden alıyor. Toprak kazmaya kuvvetim yok, dilencilik yapmaya da yüzüm yok. **4** Ha, buldum! Yöneticilikten atıldığım zaman insanların beni evlerine kabul etmeleri için ne yapacağımı biliyorum.’ **5** Böylece efendisinin borçlularını teker teker çağırmış. Birincisine sormuş, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ **6** O da şöyle cevap vermiş: ‘Yüz kap zeytinyağı.’ Ona, ‘Al borç kâğıdını!’ demiş. ‘Hemen otur, elli kap diye yaz.’ **7** Sonra bir başkasına sormuş: ‘Senin ne kadar borcun var?’ O da şöyle cevap vermiş: ‘Bin çuval buğday.’ Yönetici ona, ‘Al borç kâğıdını!’ demiş. ‘Hemen otur, sekiz yüz çuval diye yaz.’ **8** Efendisi de haksız yöneticiyi akıllıca davrandığı için övmüş. Çünkü dünyevi insanlar birbirleriyle olan işlerini yürütürken Allah’ın aydınlatığı insanlardan daha akıllıdır. (aiön g165) **9** Ben size diyorum ki: dünya malını

kendinize arkadaşlar edinmek için kullanın, öyle ki, malınız yok olunca, sonsuza kadar kalıcı evlere kabul edilesiniz. (aiōnios g166) 10 Küçük bir işte sadık olan kişi, büyük işlerde de sadıktır. Ama küçük bir işte dürüst olmayan kişi, büyük işlerde de dürüst değildir. 11 Eğer dünya malıyla sadık olmadıysanız, o zaman gerçek zenginliği size kim emanet edecek? 12 Eğer başkasının malına iyi bakmadıysanız, kendi malınız olsun diye size kim bir şey verir? 13 Hiçbir hizmetkâr iki efendiye kölelik edemez: ya birinden nefret edip, öbürünü sevecek, ya da birine bağlanıp, öbürünü hor görecektir. Siz hem Allah'a, hem de paraya kölelik edemezsiniz." 14 Parayı seven Ferisiler, İsa'nın bütün bu sözlerini işitiyor ve O'nunla alay ediyorlardı. 15 Ama İsa onlara şöyle dedi: "Siz insanların önünde kendinizi haklı çıkarıyorsunuz. Ama Allah yüreğinizi biliyor. Çünkü insanları gururlandıran her şey Allah'a iğrenç gelir." 16 "Tevrat ve peygamberler Yahya'nın zamanına kadar sürdü. O zamandan beri Allah'ın Krallığı müjdeleniyor. Herkes oraya zorla girmek için çabalıyor. 17 Göğün ve yerin ortadan kalkması, Tevrat'tan en ufak bir çizginin yok olmasından daha kolaydır." 18 "Her kim karısını boşayıp başka bir kadınla evlenirse, zina işlemiş olur. Her kim kocasından boşanmış bir kadınla evlenirse zina işlemiş olur." 19 "Bir zamanlar zengin bir adam varmış. Mor, ince keten elbiseler giymiş, bolluk içinde her gün eğlenirmiş. 20 Bir de Lazar adında fakir bir adam varmış. Zengin adamın evinin kapısının önünde bırakılmış. Bedeni yaralarla doluymuş. 21 Zengin adamın sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atarmış. Üstelik köpekler gelip adamın yaralarını yalamış. 22 Bir gün fakir adam ölmüş. Melekler onu götürüp İbrahim'in yanına oturtmuşlar. Sonra zengin adam da ölmüş ve gömülmüş. 23 Ölüler dünyasında acı çeken zengin adam, gözlerini kaldırıp uzaktan İbrahim'i ve yanında oturan Lazar'ı görmüş. (Hadēs g86) 24 Şöyle bağırır: 'Ey İbrahim Babal! Bana merhamet et! Ne olur, Lazar'ı yolla da parmağının ucunu suya bandırıp dilimi serinletsin. Çünkü bu alevler içinde korkunç acılar çekiyorum.' 25 Ama İbrahim: 'Evladım!' demiş. 'Hatırla, hayatın boyunca sen ne kadar iyi yaşadın. Lazar da hep perişan durumdaydı. Ama şimdi o burada rahat içinde, sen de korkunç acılar çekiyorsun. 26 Ayrıca, aramızda büyük bir uçurum var, öyle ki, ne buradan sizin yanınıza geçmek isteyenler geçebilir, ne de oradan biri buraya gelebilir.' 27 O zaman zengin adam şöyle demiş: 'Ey

Baba, sana yalvarırım, Lazar'ı babamın evine gönder. 28 Çünkü beş kardeşim var. Onları uyarsın ki, korkunç acılar çekilen bu yere gelmesinler.' 29 Ama İbrahim şöyle demiş: 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin kitapları var, orada yazılan sözleri dinlesinler.' 30 Adam ise şöyle demiş: 'Hayır, İbrahim Baba! Eğer ölümler arasından biri onlara giderse, o zaman tövbe ederler.' 31 Fakat İbrahim ona şöyle demiş: 'Eğer Musa ve peygamberleri dinlemezlerse, ölümlerden biri dirilse bile inanmayacaklar.'"

17 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: "İnsanları yoldan saptıran tuzakların olması kaçınılmaz. Ama bu tuzaklara sebep olan kişinin vay haline! 2 O kişinin, bu küçüklerden birini yoldan saptırmaktansa, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılması daha iyidir." 3 "Kendinize dikkat edin! Eğer kardeşin günah işlerse, onu azarla. Tövbe ederse, onu bağışla. 4 Eğer günde sana karşı yedi defa günah işlerse, sonra yedi defa sana dönüp 'tövbe ediyorum' derse, onu bağışla." 5 Elçiler ise Rab İsa'ya şöyle dediler, "Bize daha çok iman ver." 6 Rab de şöyle dedi: "İmanınız hardal tohumu kadar olsa, şu dut ağacına, 'Kökünle birlikte sökül ve denize dikil' diyebilirsiniz, o da sözünüzü dinler." 7 "Diyelim ki aranızdan bir kişinin tarla süren ya da koyun güden bir kölesi var. Köle tarladan geldiğinde ona, 'Hemen gel, sofraya buyur' der mi? 8 Tam tersine ona şöyle demez mi? 'Bana yiyecek bir şey hazırla. Önlüğünü tak ve ben yiyecek içinceye kadar bana hizmet et. Ben bitirdikten sonra, sen de yiyecek içersin.' 9 Köle kendisine emredilen şeyleri yaptı diye efendisi ona teşekkür eder mi hiç? 10 Bunun gibi, size emredilen her şeyi yerine getirdikten sonra, siz de, 'Biz faydasız köleleriz. Sadece yapmamız gerekeni yaptık' dersiniz." 11 İsa Yeruşalim'e giderken, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu. 12 Bir köye yaklaşırken İsa'nın karşısına cüzzam hastası on adam çıktı. Onlar uzakta durdular. 13 Yüksek sesle bağırılar: "Ey İsa, Efendimiz, bize acı!" 14 İsa onları görünce, "Gidin, kendinizi rahiplere gösterin" dedi. Yolda giderlerken hastalıklarından temizlendiler. 15 Onlardan biri, şifa bulunduğunu görünce geri döndü, yüksek sesle Allah'ı övmeye başladı. 16 İsa'nın ayaklarına yüzüstü kapandı ve O'na teşekkür etti. Adam da Samiriyeliydi. 17 Bu durum karşısında İsa şunu sordu: "Hastalıktan temizlenen on kişi değil miydi? Diğer dokuz kişi

nerede? 18 Allah'ı yüceltmek için bu yabancidan başka geri dönen olmadı mı?" 19 Sonra İsa adama, "Ayağa kalk, gidebilirsin. İmanın seni kurtardı" dedi. 20 Ferisiler İsa'ya, "Allah'ın Krallığı ne vakit gelecek?" diye sorunca, İsa onlara şöyle cevap verdi: "Allah'ın Krallığı gözle görülür bir şekilde gelmez. 21 Üstelik 'Bak, buradadır!' ya da 'Oradadır!' demeyecekler. Çünkü, işte Allah'ın Krallığı aranızdadır." 22 Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsan Oğlu'nun günlerinin tek birini görmeye hasret kalacaksınız, ama görmeyeceksiniz. 23 İnsanlar size, 'Bak, orada!' ya da 'Bak, şurada!' diyecekler. Yerinizden ayrılmayın ve onların peşinden gitmeyin. 24 Çünkü şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna kadar nasıl aydınlatırsa, İnsan Oğlu da kendi gününde öyle olacak. 25 Ama İnsan Oğlu'nun önce çok acı çekip, bu kuşak tarafından reddedilmesi lazım. 26 Nuh'un günlerinde nasıl olmuşsa, İnsan Oğlu'nun günlerinde de öyle olacak. 27 Nuh'un gemiye bindiği güne kadar insanlar yiyip içerlerdi, karı alıp kocaya giderlerdi. Sonunda tufan gelip hepsini yok etti. 28 Lut'un günlerinde de öyleydi: yiyip içiyorlar, mal alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. 29 Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti. 30 İşte, İnsan Oğlu'nun ortaya çıkacağı gün de öyle olacak. 31 O gün bir adamın malları evinde, kendisi de damdaysa, mallarını almaya aşağı inmesin. Tarlada olan adam da eve dönmesin. 32 Lut'un karısını hatırlayın! 33 Her kim sadece kendi canının rahatına bakarsa, canını kaybedecek. Ama her kim canını kaybederse, onu koruyacak. 34 Size diyorum, o gece iki kişi bir yatakta olacak: birisi alınacak, öbürü bırakılacak. 35 Aynı değirmende çalışan iki kadın olacak. Biri alınacak, öbürü bırakılacak." 37 Bunun üzerine öğrenciler İsa'ya sordular, "Nerede, Efendimiz?" O da onlara şöyle dedi: "Leş neredeyse, akbalar da oraya toplanacak."

18 İsa öğrencilerine, yılmadan devamlı dua etsinler diye bir benzetme anlattı. 2 "Şehrin birinde bir hâkim varmış" dedi. "Kendisi Allah'tan korkmayan ve insanları saymayan biriymiş. 3 O şehirde dul bir kadın da varmış. Hâkime devamlı gelip, 'Bir adamla davam var. Ondan hakkımı al' dermiş. 4 Hâkim bir süre yardım etmek istememiş. Ama daha sonra kendi kendine, 'Ben Allah'tan korkmuyorum ve insanları saymıyorum' demiş. 5 'Yine de şu kadının hakkını alacağım. Çünkü beni hep rahatsız ediyor. Yoksa durmadan gelip, beni

çileden çıkaracak.'" 6 Sonra Rab İsa şöyle devam etti: "Dürüst olmayan hâkimin sözlerini işittiniz. 7 Allah da seçilmiş halkının hakkını almaz mı? Onlar O'na gece gündüz yalvarırken onları çok bekletir mi? 8 Size diyorum ki, onların hakkını tez alacak. Ancak İnsan Oğlu gelince acaba dünyada iman bulacak mı?" 9 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarını hor gören bazı kişiler vardı. İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: 10 "Biri Ferisi, öbürü vergi memuru iki adam tapınağa dua etmeye gitmişler. 11 Ferisi ayakta dikilip kendi kendine şöyle dua etmiş: 'Ey Allah'ım, öbür insanlar gibi olmadığım için sana şükrederim. Soyguncu, dolandırıcı, zinacı değilim. Şu vergi memuruna da benzemiyorum. 12 Haftada iki defa oruç tutuyorum, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.' 13 Ama vergi memuru uzakta durmuş. Gözlerini göğesüne vura vura şöyle demiş: 'Ey Allahım, ben günahkârim. Bana merhamet et.' 14 Size diyorum ki, Ferisi değil, vergi memuru Allah'ın gözünde doğru sayıldı ve öyle evine döndü. Çünkü kendini yücelten alçaltılacak. Kendini alçaltan ise yüceltilecek." 15 Bazıları İsa'ya bebeklerini de getiriyordu. Onlara dokunmasını istediler. İsa'nın öğrencileri bunu görünce onları azarladılar. 16 Ama İsa çocukları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bırakın, çocuklar bana gelsin. Onlara engel olmayın. Çünkü Allah'ın Krallığı çocuk gibi olanlarındır. 17 Size doğrusunu söylüyorum: Kim Allah'ın Krallığı'nı çocuk gibi kabul etmezse, oraya asla giremez." 18 Liderlerden biri İsa'ya şu soruyu sordu: "İyi öğretmenim sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" (aiōnios g166) 19 İsa adama şöyle dedi: "Neden bana 'iyi' diyorsun? Allah'tan başka iyi olan yoktur. 20 Allah'ın buyruklarını biliyorsun: 'Zina etmeyin, adam öldürmeyin, çalmayın, yalan yere şahitlik etmeyin, annenize ve babanıza saygı gösterin.'" 21 Adam, "Zaten bütün bunları gençliğimden beri yapıyorum" dedi. 22 İsa bunu duyunca ona şöyle dedi: "Daha bir eksiğin var: bütün malını sat ve fakirlere dağıt. İşte o zaman gökte hazinen olacak. Sonra gel, benim peşime düş." 23 Adam bunu duyunca çok üzüldü, çünkü son derece zengindi. 24 Onun üzüldüğünü gören İsa şöyle dedi: "Zengin insanlar için Allah'ın Krallığı'na girmek ne kadar zordur! 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin insanın Allah'ın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır." 26 Bunu duyanlar sordular, "Öyleyse, kim kurtulabilir?" 27 İsa da onlara şöyle cevap verdi: "İnsan

için imkansız olan şeyler Allah için mümkündür.” 28 Petrus da şöyle dedi: “Bak, biz her şeyimizi bıraktık, senin peşine düştük.” 29 İsa da onlara şunu söyledi: “Size doğrusunu söylüyorum: Allah’ın Krallığı için evini, karısını, kardeşlerini, annesini, babasını, ya da çocuklarını bırakan herkes, 30 bu dünyada bunların kat kat fazlasını alacak. Hem de gelecek dünyada sonsuz yaşama kavuşacak.” (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Sonra İsa on iki elçisini bir kenara çekip, onlara şöyle dedi: “Bakin, Yeruşalim’e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsan Oğlu hakkında yazdıkları her şey yerine gelecek. 32 Çünkü O, yabancıların eline teslim edilecek. O’nunla alay edecekler, O’nu aşağılayacaklar, yüzüne tükürecekler, 33 O’nu kamçılayıp öldürecekler. Ama üçüncü gün O ölümden dirilecek.” 34 Öğrenciler bunlardan hiçbir şey anlayamadılar. Bu sözün anlamı onlardan gizlendi. Söylenen şeyler akıllarına yatmadı. 35 İsa Eriha kasabasına yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dilencilik yapıyordu. 36 Adam kalabalığın geçtiğini duyunca, “Ne oluyor?” diye sordu. 37 Ona, “Nasırallı İsa geçiyor” dediler. 38 Adam, “Ey Davud Oğlu İsa, bana acı” diye bağırdı. 39 Önden gidenler onu azarlayarak susmasını istediler. Ama adam daha da çok bağıryordu: “Ey Davud Oğlu, bana acı!” 40 İsa durup adamı kendisine getirsinler diye buyurdu. Adam gelince, İsa ona şunu sordu: 41 “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” Adam, “Efendimiz, gözlerim tekrar görsün istiyorum” dedi. 42 İsa ona, “Gözlerin görsün” dedi. “İmanın seni kurtardı.” 43 Adamın o anda gözleri açıldı ve Allah’ı överek İsa’yı izlemeye başladı. Bütün halk bunu görünce, Allah’ı övdü.

19 İsa Eriha kasabasına girdi. Kasabanın içinden geçiyordu. 2 Orada Zakkay adında bir adam vardı. Vergi memurlarının başıydı ve zengindi. 3 İsa’nın nasıl bir kişi olduğunu görmek istiyordu. Ama kalabalık yüzünden O’nu göremiyordu, çünkü boyu kısaydı. 4 Bu sebeple O’nu görebilmek için önden koşup bir yabancı incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa o yoldan geçecekti. 5 İsa oraya gelince yukarı bakıp adama şöyle dedi: “Zakkay, çabuk aşağı in! Bugün senin evinde misafir kalmam lazım.” 6 Adam aceleyle aşağı indi, İsa’yı sevinçle evine buyur etti. 7 Oradakilerin hepsi bunu görünce söylenmeye başladılar. “İsa günahkâr bir adamın evine girip misafir oldu!” dediler. 8 Zakkay ayağa kalkıp Rab İsa’ya şöyle dedi: “İşte Efendimiz, mallarımın yarısını

fakirlere veriyorum. Eğer birinden haksızlıkla bir şey aldım, onun dört katını geri veriyorum.” 9 İsa ona şöyle dedi: “Bugün bu ev kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim’in evladıdır. 10 Çünkü İnsan Oğlu kaybolanı aramaya ve kurtarmaya geldi.” 11 Kalabalık bu sözleri dinlerken, İsa bir benzetme daha anlattı. Çünkü Yeruşalim’e yaklaşıyordu, onlar ise Allah’ın Krallığı’nın hemen görüneceğini sanıyorlardı. 12 Bunun için İsa şöyle dedi: “Soylu bir adam uzak bir ülkeye gitmiş. Oradan kendi ülkesini yönetme yetkisini alıp geri dönecekmış. 13 Gitmeden önce kölelerinden on kişiyi çağırıp onlara birer altın para vermiş. Onlara şöyle demiş: ‘Ben gelinceye kadar, siz bu parayla iş yapın.’ 14 Ama adamın vatandaşları ondan nefret ederlermiş. Onun peşinden, ‘Bu adamın kralımız olmasını istemiyoruz’ diyen haberciler göndermişler. 15 Ama adam krallık yetkisini almış. Ülkesine dönünce, parayı verdiği köleleri yanına çağırılmış. Ticaretle edindikleri kazancı öğrenmek istemiş. 16 Birincisi gelip şöyle demiş: ‘Efendimiz, senin bir altın paran on altın daha kazandı.’ 17 Efendisi ona ‘Aferin, iyi köle’ demiş. ‘Küçük işte güvene layık çıktığın için, on şehir üzerine yetkili olursun.’ 18 İkincisi gelip şöyle demiş: ‘Efendimiz, senin bir altın paran beş altın para daha kazandı.’ 19 Efendisi ona, ‘Sen de beş şehir üzerine yetkili olursun’ demiş. 20 Sonra başka bir köle gelip şöyle demiş: ‘Efendimiz, senin altın paran işte burada. Onu bir mendile sarıp bir yerde sakladım. 21 Çünkü senden korktum. Sen sert bir adamsın, yatırım yapmadığımdan kazanırsın, ekmediğini biçersin.’ 22 Efendisi ona şöyle cevap vermiş: ‘Seni faydasız köle! Kendi ağzından çıkan sözle seni yargılayacağım. Madem biliyordun ki, ben sert bir adamım, yatırım yapmadığımdan kazanırım, ekmediğimi biçerim, 23 o zaman niye paramı bankaya yatırmadın? Döndüğüm zaman onu faiziyle birlikte geri alırdım.’ 24 Etrafta duranlara şöyle demiş: ‘Adamın altın parasını alın, on parası olana verin.’ 25 Ona, ‘Efendimiz’ demişler. ‘Onun zaten on altın parası var!’ 26 ‘Ben size şunu söylüyorum: Kendisine verileni kullanan kişiye daha da çok verilecek, kullanmayan kişiden ise elinde olan da alınacak. 27 Şimdi kral olmamı istemeyen bu düşmanlarımı buraya getirin, benim önümde kılıçtan geçirin.’” 28 İsa bunları söyledikten sonra Yeruşalim’e doğru yola çıkarak önden gitti. 29 Zeytin Dağı denilen tepede Beytfaci ve Beytanya adlı köyler vardı. İsa oraya yaklaşınca,

öğrencilerinden ikisini önden gönderdi. **30** Onlara şöyle dedi: “Karşıdaki köye gidin. Köye girince bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Ona daha önce hiç kimse binmemiştir. Onu çözüp bana getirin. **31** Eğer biri size, ‘Onu neden çözüyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendimiz’in ona ihtiyacı var’ dersiniz.” **32** Gönderilen iki öğrenci, her şeyi aynen İsa’nın onlara anlattığı gibi buldular. **33** Sıpayı çözerken hayvanın sahipleri onlara, “Sıpayı neden çözüyorsunuz?” diye sordular. **34** Öğrenciler şöyle cevap verdi: “Efendimiz’in ona ihtiyacı var.” **35** Sıpayı İsa’ya getirdiler, paltolarını üzerine attılar ve İsa’yı üstüne bindirdiler. **36** İsa yoluna devam ederken, halk paltolarını yolun üzerine serdi. **37** İsa Zeytin Dağı’ndan aşağı inen yola yaklaşıyordu. Öğrencilerinden oluşan kalabalık sevinç içindeydi. Görmüş oldukları bütün mucizeler için yüksek sesle Allah’ı övmeye başladılar. **38** Şöyle dediler: “Rabbin adıyla gelen Kral’a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde Olan’a yücelik olsun!” **39** Kalabalığın içinde bazı Ferisiler vardı. İsa’ya “Öğretmen, öğrencilerini sustur!” dediler. **40** O da şöyle cevap verdi: “Size diyorum ki, bunlar sussalar bile taşlar bağırır.” **41** İsa Yeruslaim’e yaklaşıncı, şehri görüp onun için ağladı. **42** Şöyle dedi: “Keşke sen bugün sana barış getiren yolu bilseydin. Ama o şimdi senin gözlerinden saklıdır. **43** Evet, senin üzerine öyle günler gelecek ki, düşmanların seni duvarlarla çevirecek, çepçevre saracak ve her taraftan sıkıştırarak. **44** Seni de, içinde bulunan evlatlarını da yerle bir edecekler. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Allah’ın seni ziyaret ettiği zamanı fark etmedin.” **45** Sonra İsa tapınağın avlusuna girip satıcıları kovmaya başladı. **46** Onlara şöyle dedi: “Kitap’ta şöyle yazılıdır: ‘Benim evim ibadet evi olacak.’ Ama siz onu ‘haydut yatağına’ çevirdiniz.” **47** İsa her gün tapınak avlusunda vaaz ediyordu. Başrahipler, Tevrat uzmanları ve halkın liderleri O’nu yok etmek için bir yol arıyorlardı. **48** Yine de bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk İsa’yı can kulağıyla dinliyordu.

20 İsa bir gün tapınak avlusunda halka vaaz edip Müjde’yi bildiriyordu. O zaman başrahipler, Tevrat uzmanları ve halkın liderleri O’na yaklaştılar. **2** “Söyle bize bakalım” dediler. “Bu şeyleri ne yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi veren kim?” **3** İsa onlara şöyle cevap verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Bana söyleyin: **4** Yahya’nın vaftiz etme yetkisi nereden

geldi? Allah’tan mı yoksa insandan mıydı?” **5** Bu soruyu aralarında tartışıp şöyle dediler: “‘Allah’tan’ dersek, ‘O zaman ona neden inanmadınız?’ diyecek. **6** Ama ‘İnsandan’ dersek, bütün halk bizi taşılayacak, çünkü hepsi Yahya’nın peygamber olduğuna inanıyor.” **7** Böylece, “Nereden olduğunu bilmiyoruz” diye cevap verdiler. **8** İsa da onlara şöyle dedi: “Ben de bu şeyleri ne yetkiyle yaptığımı size söylemem.” **9** Sonra İsa halka şu benzetmeyi anlattı: “Bir adam üzüm bağı dikmiş ve onu bağcılara kiraya vermiş. Sonra yolculuğa çıkarak uzun bir süre uzakta kalmış. **10** Üzüm toplama zamanı gelince, bağ sahibi bağcılara bir köle göndermiş. Bağın ürününden sahibine düşen payı vermelerini istemiş. Ama bağcılar köleyi dövüp boş elle geri göndermişler. **11** Sonra adam başka bir köle göndermiş. Onu da dövüp aşağılamışlar ve boş elle geri yollamışlar. **12** Adam üçüncü defa bir köle göndermiş. Bağcılar onu da yaralayıp bağdan atmışlar. **13** Sonra bağ sahibi demiş ki, ‘Acaba ne yapсам? Sevgili oğlumu göndereyim. Herhalde ona saygı gösterirler.’ **14** Ama bağcılar sahibin oğlunu görünce birbirleriyle şöyle konuşmuşlar: ‘Mirasçı budur. Onu öldürelim de, miras bize kalsın.’ **15** Böylece, sahibin oğlunu bağdan dışarı atıp öldürmüşler. Peki, bunun sonunda bağ sahibi onlara ne yapacak? **16** Gelip o bağcıları yok edecek, üzüm bağını da başkalarına verecek.” Halk bunu duyunca, “Allah korusun” dedi. **17** İsa onların gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: “O zaman Kutsal Yazılar’daki şu söz ne demek? ‘İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu.’ **18** Kim o taşın üzerine düşerse, paramparça olacak. O taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz duman edecek.” **19** Tevrat uzmanları ve başrahipler o anda İsa’yı yakalamak istediler, çünkü bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını anladılar. Ama halkın tepkisinden korktular. **20** Bu yüzden İsa’yı gözlemeye başladılar. Kendilerine dürüst insan süsü veren ispiyoncular gönderdiler. İsa’yı kendi sözüyle tuzağa düşürmek istiyorlardı. Bunu İsa’yı valinin hükmüne ve yetkisine teslim edebilmek için yaptılar. **21** Böylece İsa’ya sordular: “Öğretmenimiz, biliyoruz ki, sen doğru olanı söylüyorsun ve öğretiyorsun. İnsanlar arasında ayırım yapmıyorsun, Allah’ın yolunu dürüstlükle öğretiyorsun. **22** Sezar’a vergi ödememiz Tevrat’a uygun mu, değil mi?” **23** Ama İsa onların hilesini anlayıp şöyle dedi: **24** “Bana bir gümüş para gösterin! Üzerinde kimin resmi var, kimin adı yazılı?” “Sezar’ın”

dediler. **25** İsa da onlara şöyle dedi: “Öyleyse, Sezar’ın hakkını Sezar’a verin, Allah’ın hakkını da Allah’a verin.” **26** İspyoncular İsa’yı halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. O’nun cevabına hayret ederek susup kaldılar. **27** Sonra İsa’ya bazı Sadukiler geldi. Sadukiler “Ölüler dirilmez” derler. **28** İsa’ya şunu sordular: “Öğretmenimiz, Tevrat’ta Musa bize şöyle buyurur: ‘Eğer evli bir adam çocuksuz ölürse, adamın kardeşi ölen kardeşinin karısını alsın ve kardeşinin soyunu devam ettirsin.’” **29** Peki, yedi kardeş var diyelim. Birincisi bir kadınla evlendi, fakat çocuğu olmadan öldü. **30** İkincisi de öyle. **31** Üçüncüsü de aynı kadınla evlendi. Bütün diğer kardeşler de sırayla onunla evlendi, ama hepsi çocuksuz öldü. **32** En sonunda kadın da öldü. **33** Bu durumda ölümler dirildiği zaman kadın kimin karısı olacak? Çünkü bu kadın yedi kardeşin de karısı olmuştu.” **34** İsa onlara şöyle cevap verdi: “Bu dünyanın insanları karı alırlar, kocaya giderler. (aiōn g165) **35** Ama gelecek dünyaya ve ölümden dirilişe kavuşmaya layık sayılanlar, ne karı alırlar, ne de kocaya giderler. (aiōn g165) **36** Böyleleri bir daha ölemez, melekler gibi olurlar. Ölümden dirilenler olarak Allah’ın oğulları olurlar. **37** Musa yanan çalı hakkındaki bölümde ölümlerin dirildiğine işaret ediyor. Orada Rab için, ‘İbrahim’in Allahı, İshak’ın Allahı ve Yakub’un Allahı’ der. **38** Allah ölümlerin değil, yaşayanların Allahı’dır. Çünkü O’nun gözünde herkes hâlâ yaşıyor.” **39** Bazı Tevrat uzmanları söze karışıp şöyle dedi: “Öğretmenimiz, iyi cevap verdin.” **40** Çünkü kimse artık İsa’ya soru sormaya cesaret etmedi. **41** Sonra İsa onlara şöyle dedi: “İnsanlar Mesih’e neden Davud Oğlu diyorlar? **42** Çünkü Davud Mezmurlar kitabında şöyle diyor: ‘Rab Efendim’e dedi ki, “Senin düşmanlarını ayaklarına basamak yapacağım. O zamana kadar sağımda otur.”’” **44** Davud Mesih’e ‘Efendim’ dediğine göre, Mesih nasıl Davud’un oğlu olabilir?” **45** Bütün halk dinlerken İsa kendi öğrencilerine şunları söyledi: **46** “Tevrat uzmanlarından sakının. Onlar uzun elbiseler içinde dolaşmayı severler. Çarşılarda selam almaya bayılırlar. Toplantı yerlerinde en saygın yerleri ve ziyafetlerde en güzel yerleri ararlar. **47** Dul kadınları kandırıp mallarını mülklerini ellerinden alırlar. Gösteriş için uzun uzun dua ederler. Böyle kişilerin cezası çok ağır olacak.”

21 İsa başını kaldırıp baktı. Zenginlerin bağışlarını tapınaktaki bağış kutusuna attıklarını gördü. **2** Sonra yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını gördü. **3** Bunun üzerine şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum: bu fakir dul kadın hepsinden daha çok verdi. **4** Çünkü bütün diğerleri kutuya servetlerinden artanı attılar. Bu kadın ise son derece fakir olduğu halde bütün geçimini attı.” **5** Bazı kişiler tapınak hakkında konuşuyorlardı. “Ne güzel taşlarla ve adanan hediyelerle süslenmiş!” diyorlardı. **6** İsa şöyle dedi: “Bu gördüğünüz şeyler var ya! Öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş bırakılmayacak, hepsi yıkılacak.” **7** O’na şunu sordular: “Peki öğretmenimiz, bunlar ne zaman olacak, ve bunların yerine geleceğini gösteren işaret nedir?” **8** İsa şöyle dedi: “Sakin aldanmayın. Çünkü birçok kişi benim adımla gelip ‘Ben O’yum!’ ve ‘Vakit yaklaştı!’ diyecek. Onların peşinden gitmeyin. **9** Savaş ve isyan haberleri işittiğinizde korkuya düşmeyin. Önce bunlar olmalıdır. Ama bu dünyanın sonu hemen gelmeyecek.” **10** Sonra İsa onlara şunu söyledi: “Millet millete, krallık krallığa saldırarak. **11** Büyük depremler olacak. Kimi yerlerde kıtlıklar ve salgın hastalıklar meydana gelecek. Korkunç olaylar ve gökte olağanüstü işaretler olacak. **12** Ama bütün bunlar olmadan önce, sizi yakalayacaklar, size eziyet edecekler. Sizi Yahudilerin toplantı yerlerine sürükleyip hapishaneye atacaklar. Bana bağlı olduğunuz için sizi kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar. Bütün bunlar benim adım yüzünden sizin başınıza gelecek. **13** Bu da, hakkımda şahitlik etmeniz için fırsat olacak. **14** O durumlarda sakın ‘Kendimizi nasıl savunacağız?’ diye düşünmeyin. **15** Ben size konuşma yeteneği ve hikmet vereceğim. Öyle ki, hiçbir düşmanınız size karşı koyamayacak, söylediklerinize verecek cevap bulamayacak. **16** Anne babanız, kardeşler, hısımlar ve arkadaşlarınız bile size ihanet edecekler. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar **17** Bana bağlı olduğunuz için herkes sizden nefret edecek. **18** Ama saçınızın tek bir teli bile yok olmayacak. **19** Acılara dayanarak asıl hayat bulursunuz. **20** Yeruşalim’in askerler tarafından kuşatıldığını gördüğünüz zaman, bilin ki, onun yıkılışı yaklaşımıştır. **21** O zaman Yahudiye’dekiler dağlara kaçsınlar. Şehrin içindekiler oradan çıksınlar. Kırdakiler de şehre girmesinler. **22** Çünkü bunlar ceza günleridir. Böylece Kutsal Kitap’ta yazılan her şey yerine gelecek. **23** Vay o günlerde hamile olanların

ve bebek emzirenlerin haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı olacak ve bu halk Allah'ın öfkesine uğrayacak. 24 Bazıları kılıçtan geçirilecek, bazıları da esir olarak bütün milletlerin arasına dağıtılacaklar. Yeruşalim diğer milletlerin ayakları altında çiğnenecek. Ama sonunda o milletlerin zamanları sona erecek. 25 Güneşte, ayda ve yıldızlarda olağanüstü işaretler olacak. Bütün yeryüzünde ise milletler denizin gürültüsü ve dalgaların çarpmasıyla altüst olup şaşkına dönecekler. 26 İnsanlar, dünyanın üzerine gelecek olan felâketleri beklerken korkudan bayılacaklar. Çünkü gök cisimleri sarsılacak. 27 O zaman İnsan Oğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 28 Bu olaylar olmaya başlayınca, dik durup başlarınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yaklaşıyor.” 29 Sonra onlara bir benzetme anlattı: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın. 30 Ağaçların yaprak çıkardığını görünce yaz mevsiminin yaklaştığını bilirsiniz. 31 Bunun gibi, bu olayların gerçekleştiğini görünce bilin ki, Allah'ın Krallığı yakındır. 32 Size doğrusunu söylüyorum: bütün bu şeyler yerine gelmeden, bu kuşak yok olmayacak. 33 Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. 34 Kendinize dikkat edin ki, çılgınca eğlenme, sarhoşluk ve bu hayatın kaygılarıyla yüreğiniz sıkılmasın. O gün sizi ansızın kapan gibi yakalamasın. 35 Çünkü o gün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecek. 36 Her an tetikte durun. Dua edin ki, gelecek olan bütün bu şeylerden kaçmaya gücünüz olsun ve İnsan Oğlu'nun önünde durabilesiniz.” 37 İsa gündüz tapınak avlusunda vaaz ediyordu. Geceleyin de şehirden çıkıp Zeytin Dağı denilen tepede kalıyordu. 38 Bütün halk O'nu dinlemek için sabah erkenden tapınağa geliyordu.

22 Yahudilerin Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu. Bu bayrama aynı zamanda “Özgürlük Bayramı” da deniliyor. 2 Başrahipler ve Tevrat uzmanları İsa'yı öldürmenin uygun bir yolunu arıyorlardı. Çünkü halktan korkuyorlardı. 3 Bu arada Şeytan, İsa'nın on iki elçisinden biri olan Yahuda İskariyot'un içine girdi. 4 Yahuda, başrahipler ve tapınağın güvenlik görevlileriyle danışmaya gitti. İsa'yı tutuklamaları için nasıl yardım edebileceğini konuştu. 5 Onlar buna sevindiler. Kendisine para vermek için anlaştılar. 6 O da razı geldi. Kalabalıktan uzakta, İsa'ya ihanet etmek için fırsat kollamaya

başladı. 7 Mayasız Ekmek Bayramı'nın birinci günü geldi. O gün kurban kuzusunun kesilmesi lazımdı. 8 İsa, Petrus ve Yuhanna'ya, “Gidin! Hazırlık yapın da bayram yemeğini yiyelim” dedi ve onları önden gönderdi. 9 Onlar da İsa'ya, “Onu nerede hazırlamamızı istiyorsun?” diye sordular. 10 Onlara, “Dikkat edin!” dedi. “Şehre girerken testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onun arkasından gidin. Adam bir eve girecek. 11 O ev sahibine deyin ki, ‘Öğretmenimiz, “Misafir odası nerede?’ diye soruyor. “Orada öğrencilerimle birlikte Özgürlük Bayram yemeğini yemek istiyorum.”” 12 O zaman size üst katta döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Bizim için orasını hazırlayın.” 13 İki öğrenci gitti. Her şeyi İsa'nın anlattığı gibi buldular ve Özgürlük Bayram hazırlıklarını yaptılar. 14 Yemek vakti gelince İsa elçileriyle birlikte sofraya oturdu. 15 Onlara şöyle dedi: “Ben acı çekmeden önce bu Özgürlük Bayram yemeğini sizinle beraber yemeyi çok istedim. 16 Çünkü size söylüyorum, bu yemek Allah'ın Krallığı'nda tam anlamına kavuşacak. O zamana kadar onu bir daha yemeyeceğim.” 17 Sonra eline bir bardak aldı. Şükrettikten sonra, “Bunu alın, aranızda paylaşın” dedi. 18 “Çünkü size söylüyorum, Allah'ın Krallığı gelene kadar asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.” 19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip onu böldü ve onlara verdi. “Bu sizler için verilen bedenimdir” dedi. “Beni anmak için bunu yapın.” 20 Tıpkı bunun gibi, yemekten sonra eline bir bardak şarap alıp şöyle dedi: “Bu bardak sizin için akıtılacak olan kanımla başlayan yeni antlaşmadır. 21 Fakat bakın, bana ihanet eden adamın eli, benim elimle birlikte sofradadır. 22 Gerçi İnsan Oğlu kendisi için çizilen yoldan ölüme gidiyor. Fakat O'na ihanet eden adamın vay haline!” 23 Bunun üzerine öğrenciler aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar. 24 Ayrıca onlardan kimin en önemli sayılacağı konusunda aralarında çekişme oldu. 25 İsa da onlara şunu söyledi: “Diğer milletlerin kralları onların başlarına buyrukçu kesilirler. Yetkili adamları da kendilerine ‘iyiliksever’ dedirtirler. 26 Ama siz böyle olmayın. Aranızda en büyük olan en küçük gibi olsun, liderlik yapan da hizmet eden gibi olsun. 27 Çünkü kim daha büyük? Sofraya oturan mı yoksa hizmet eden mi? Sofraya oturan, değil mi? Ama ben aranızda hizmet eden biri gibiyim. 28 Zorluklarla denendiğimde bana sadık kalan sizlersiniz. 29 Babam

bana nasıl bir krallık veriyse, ben de öylece size bir krallık veriyorum. 30 Öyle ki, krallığımda benim soframda yiyip içesiniz ve tahtlar üzerinde oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız. 31 Simun, Simun, dikkat et! Şeytan sizleri ekin gibi elekten geçirmek için yetki istedi. 32 Ama ben imanın kaybolup gitmesin diye senin için dua ettim. Sen ise bana geri döndüğün zaman imanlı kardeşlerini güçlendir." 33 Simun Petrus da İsa'ya, "Efendimiz!" dedi. "Ben seninle cezaevine de ölüme de gitmeye hazırım." 34 İsa şöyle dedi: "Ey Petrus, sana diyorum ki, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç defa inkâr edeceksin." 35 Sonra elçilere şunu sordu: "Sizi kesesiz, torbasız ve sandaletsiz gönderdiğim zaman bir eksiginiz oldu mu?" "Hiç olmadı," diye cevap verdiler. 36 Sonra onlara şöyle dedi: "Ama şimdi kesesi ve torbası olan yanına alsın. Kimin kılıcı yoksa, paltosunu satıp bir kılıç alsın. 37 Çünkü size söylüyorum: Benim hakkımda yazılan şu söz yerine gelmelidir: 'O suçlu adamlarla bir sayıldı.' Evet, benim hakkımda yazılmış olanlar yerine geliyor." 38 "Efendimiz" dediler. "Bak, burada iki kılıç var." O da onlara, "Yeter!" dedi. 39 İsa dışarı çıkıp adeti olduğu gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrencilerine de O'nun ardından gittiler. 40 O yere varınca, İsa onlara şöyle dedi: "Denendiğinizde günaha düşmemek için dua edin." 41 Sonra onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı, diz çöküp şöyle dua etmeye başladı: 42 "Baba, eğer istersen bu bardağı benden uzaklaştı. Yine de, benim değil, senin isteğin olsun." 43 Sonra gökten bir melek İsa'ya göründü, O'na güç verdi. 44 İsa derin acı çekerek daha heyecanlı bir şekilde dua etmeye başladı. O'nun teri, yere düşen iri kan damlaları gibiydi. 45 İsa duasından kalkınca öğrencilerinin yanına geldi. Onları üzüntüden uyumuş buldu. 46 Onlara dedi: "Niye uyuyorsunuz? Kalkın, denendiğinizde günaha düşmemek için dua edin." 47 İsa daha konuşurken birdenbire bir kalabalık geldi. On iki elçiden biri olan Yahuda onlara yol gösteriyordu. İsa'yı öpmek için yaklaştı. 48 Ama İsa ona, "Yahuda" dedi. "İnsan Oğlu'na bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?" 49 İsa'nın yanında duranlar, ne olacağını anlayınca, "Efendimiz, kılıçla vuralım mı?" diye sordular. 50 Onlardan biri başrahibin kölesine vurup onun sağ kulağını kesti. 51 Ama İsa, "Yetti artık!" dedi. Sonra adamın kulağına dokunup onu iyileştirdi. 52 İsa O'nun üzerine yürüyen başrahipler, tapınak güvenlik görevlileri ve halkın

liderlerine şöyle dedi: "Bir hayduda karşı çıkıyormuş gibi kılıçlarla, sopalarla mı geldiniz? 53 Her gün yanınızda tapınak avlusundaydım; o zaman bana karşı el kaldırmadınız. Ama bu sizin zamanınızdır, karanlığın hüküm sürdüğü zamandır." 54 Ondan sonra İsa'yı yakaladılar, başrahibin evine götürüp, içeri aldılar. Petrus onları uzaktan izliyordu. 55 Görevliler avlunun ortasında bir ateş yaktıktan sonra beraber oturdular. Petrus da onların arasında oturdu. 56 Sonra bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Gözlerini ona dikerek şöyle dedi: "Bu adam da İsa'yla birlikteydi." 57 Ama Petrus, "Kadın, ben O'nu tanımıyorum" diye inkâr etti. 58 Az bir zaman sonra başkası onu görüp, "Sen de onlardan birisin" dedi. Ama Petrus, "Yok arkadaş, ben değilim" dedi. 59 Aşağı yukarı bir saat geçtikten sonra yine başkası ısrarla şöyle dedi: "Gerçekten bu adam İsa'yla beraberdi. Çünkü Celile'dendir." 60 Ama Petrus, "Arkadaş, sen ne diyorsun, anlamıyorum" dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken, horoz öttü. 61 Rab İsa da dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus Rabbin şu sözünü hatırladı: "Horoz ötmeden, bu gece sen beni üç defa inkâr edeceksin." 62 Bunun üzerine Petrus dışarı çıkıp acı acı ağladı. 63 İsa'yı tutuklayan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı. 64 Gözlerini bağlayıp O'na ikide bir sordular: "Haydi peygamberliğini göster! Sana vuran kim?" 65 O'na daha bir sürü aşağılayıcı söz söylediler. 66 Sabah olunca halkın liderleri toplandı. Toplantı başrahipler ve Tevrat uzmanlarından oluşuyordu. İsa'yı Meclisleri'nin önüne çıkarttılar. 67 O'na şöyle dediler: "Eğer sen Mesih'sen, bize söyle." İsa onlara şöyle cevap verdi: "Eğer size söylersem, kesinlikle inanmazsınız. 68 Ve eğer size bir şey sorarsam, kesinlikle cevap vermezsiniz. 69 Ama bundan sonra İnsan Oğlu kudret sahibi olan Allah'ın sağında oturacak." 70 Hepsini bir ağızdan şunu sordular, "Yani, sen Allah'ın Oğlu musun?" İsa onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi. 71 "Artık şahitliğe ne ihtiyacımız var?" dediler. "Söylediklerini biz kendimiz O'nun ağzından işittik!"

23 Sonra toplantıdaki herkes kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. 2 O'nu suçlamaya başladılar. "Bu adam var ya!" dediler. "Milletimizi yoldan saptırırken yakaladık. Bir de Sezar'a vergi ödenmesine karşı çıkıyor. Aynı zamanda kendisinin Mesih, yani kral olduğunu söylüyor." 3 Pilatus İsa'ya, "Sen Yahudilerin

kralı mısın?” diye sordu. İsa ona şöyle cevap verdi: “Bunu sen söylüyorsun.” 4 Pilatus başrahiplere ve kalabalığa, “Ben bu adamda hiçbir suç bulmuyorum” dedi. 5 Onlar ise ısrarla şöyle dediler: “Bütün Yahudiye’de vaaz ederek halkı kıskırtıyor. Celile’den başlayarak ta buraya kadar geldi.” 6 Pilatus bunu duyunca, “Bu adam Celile’den mi?” diye sordu. 7 İsa’nın Hiroides’in yetkisi altındaki bölgeden olduğunu öğrenince, O’nu Hiroides’in yanına gönderdi. Çünkü Hiroides de o arada Yerusâlim’deydi. 8 Hiroides İsa’yı görünce çok sevindi. Uzun zamandan beri O’nu görmek istiyordu. Çünkü O’nun hakkındaki haberleri duymuştu ve O’nun bir mucizesini görmeyi umut ediyordu. 9 İsa’ya birçok soru sordu. Ama İsa hiç cevap vermedi. 10 Başrahipler ve Tevrat uzmanları da orada durup İsa’yı ağır dille suçladılar. 11 Hiroides de askerleriyle birlikte İsa’yı aşağılayıp alay etti. Sonra O’na gösterişli bir kaftan giydirip, Pilatus’a geri yolladı. 12 Aynı gün Hiroides ile Pilatus arkadaş oldular. Daha önce birbirlerine düşmandılar. 13 Ondan sonra Pilatus başrahipleri, halkın liderlerini ve halkı bir araya çağırdı. 14 Onlara şöyle dedi: “Siz bana bu adamı halkı saptıran biri diye getirdiniz. Ben de O’nu önünüzde sorguya çektim. Ama O’nu yüklediğiniz suçlamaların hiçbirinden suçlu bulmadım. 15 Üstelik Hiroides de bir şey bulamadı, çünkü O’nu bize geri gönderdi. Bakın, adam ölümü hak edecek hiçbir şey yapmadı. 16 Bunun için O’nu kamçılattıp, serbest bırakacağım.” 18 Ama onlar hep bir ağızdan şöyle bağırıyorlardı: “Bu adamı yok et! Bize Barabba’yı serbest bırak!” 19 Barabba şehirdeki ayaklanma ve adam öldürme suçları yüzünden cezaevine atılmıştı. 20 Pilatus İsa’yı serbest bırakmak istediği için sesini yükseltip onlarla bir daha konuştu. 21 Ama onlar hep, “O’nu çarmıha ger, O’nu çarmıha ger!” diye bağıştılar. 22 Pilatus üçüncü defa, “Adam ne kötülük yaptı ki? O’nda ölüm cezasını hak eden hiçbir suç bulmadım. Bu nedenle O’nu kamçılattıp serbest bırakacağım” dedi. 23 Fakat onlar yüksek sesle bağırarak ısrarla İsa’nın çarmıha gerilmesini istediler. Onların sesleri üstün geldi. 24 Pilatus da onların isteğini yerine getirmeye karar verdi. 25 İstedikleri kişiyi, Barabba’yı serbest bıraktı. O, ayaklanma ve adam öldürme suçları yüzünden hapisaneye atılmıştı. İsa’yı da onların isteğine teslim etti. 26 Askerler İsa’yı götürürken, şehir dışından gelen Kireneli Simun adındaki adamı yakaladılar. İsa’nın arkasından taşınması için çarmıhı sırtına yüklediler. 27

Halktan büyük bir kalabalık İsa’yla birlikte gidiyordu. Aralarında O’nun için ağlayıp dövünen kadınlar da vardı. 28 İsa onlara dönüp, “Ey Yerusâlim kızları” dedi. “Benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. 29 Çünkü günler gelecek, insanlar şöyle diyecek: ‘Ne mutlu kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere ve hiç emzirmemiş memelere!’ 30 O zaman dağlara, ‘Üzerimize düşün!’ ve tepelere, ‘Bizi örtün!’ demeye başlayacaklar. 31 Çünkü ağaç yaşken böyle yaparlarsa, kuru ağaca neler olacak?’” 32 Ayrıca iki suçlu İsa’yla birlikte ölüme götürülüyordu. 33 Kafatası denilen yere geldiler. Orada İsa’yı ve suçluları birer çarmıha gerdiler. Suçlulardan biri İsa’nın sağında, öbürü ise solundaydı. 34 O zaman İsa şöyle dedi: “Baba, onları bağışla. Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” Askerler İsa’nın elbiselerini aralarında paylaşmak için kura çektiler. 35 Halk etrafta durmuş bakıyordu. Halkın liderleri de İsa’yla alay ettiler. “Başkalarını kurtardı. Eğer O Allah’ın Mesihi, Allah’ın seçtiği kişiye kendini de kurtarsın bakalım!” diyorlardı. 36 Askerler de İsa’yla alay ettiler. Yaklaşıp O’na ekşi şarap uzattılar. 37 “Eğer sen Yahudilerin kralıysan, kendini kurtar bakalım” dediler. 38 İsa’nın başının üzerinde bir de şöyle bir yazı vardı: Yahudilerin Kralı budur. 39 Çarmıha gerilmiş suçlulardan biri İsa’yı aşağılamaya başladı. “Sen Mesih değil misin? Haydi kendini de bizi de kurtar!” dedi. 40 Ama öbürü onu azarladı. “Sen Allah’tan hiç mi korkmuyorsun?” diye karşılık verdi. “Sen de aynı ölüm cezasını çekiyorsun. 41 Aslında, biz haklı olarak ceza çekiyoruz. Yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir kötülük yapmadı.” 42 Sonra, “Ey İsa, kral olarak geldiğinde beni hatırla” dedi. 43 İsa ona, “Sana doğrusunu söylüyorum, bugün benimle birlikte cennette olacaksın” dedi. 44 Saat aşağı yukarı öğlen on iki olmuştu. Saat üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 45 Güneş karardı. Tapınaktaki perde de ortadan yırtıldı. 46 O zaman İsa yüksek sesle şöyle bağırarak dedi: “Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!” Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. 47 Oradaki yüzbaşı bunu görünce Allah’ı yüceltti ve şöyle dedi: “Bu adam gerçekten iyi bir insandı!” 48 Büyük bir kalabalık olanları görmek için toplanmıştı. Olanları seyrettikten sonra göğüslerine vura vura evlerine döndüler. 49 İsa’nın bütün tanıdıkları ve O’nunla beraber Celile’den gelen kadınlar ise olanlara uzaktan bakıp duruyorlardı. 50 Meclis üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam

vardı. 51 Yusuf Yahudilerin Aramatya kasabasındandı. Meclis'in kararına ve yaptıklarına hiç razı gelmemişti. Allah'ın Krallığı'nı umutla bekleyen biriydi. 52 Pilatus'a gidip İsa'nın ölüsünü istedi. 53 Ondan sonra O'nu çarımha indirdi bir keten beze sardı. Kayanın içine oyulmuş bir mezara yatırdı. Oraya daha önce hiç kimse yatırılmamıştı. 54 Hazırlık Günü'ydü ve Şabat günü başlamak üzereydi. 55 İsa'yla beraber Celile'den gelmiş olan kadınlar Yusuf'u arkadan izlediler. Mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl koyulduğunu gördüler. 56 Sonra dönüp cenaze için güzel kokular ve hoş kokulu yağlar hazırladılar. Şabat gününde Allah'ın buyruğuna göre hiçbir iş yapmadılar.

24 Pazar günü çok erkenden daha gün doğarken, kadınlar mezara gittiler. Hazırladıkları güzel kokuları yanlarına aldılar. 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. 3 İçeri girdiklerinde Rab İsa'nın cesedini bulmadılar. 4 Bu olaya şaşıp dururken, yanlarında aniden çok parlak elbiseler içinde iki adam durdu. 5 Kadınlar korkuyla başlarını yere eğdiler. Adamlar onlara, "Diri Olan'ı neden ölülerin arasında arıyorsunuz?" dedi. 6 "O burada yok. Dirildi. Hatırlarsınız, O daha Celile'deyken size şunu söylemişti: 7 İnsan Oğlu'nun günahlı adamların ellerine verilmesi, çarımha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi lazım." 8 O zaman İsa'nın sözlerini hatırladılar. 9 Mezardan dönünce bütün bu şeyleri on bir öğrenciye ve diğer öğrencilere anlattılar. 10 Bunları elçilere anlatanlar Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakub'un annesi olan Meryem ve onlarla beraber olan diğer kadınlardı. 11 Ama bu sözler öğrencilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. 12 Fakat Petrus kalkıp koşarak mezara gitti. Eğilip içeri baktı. Sadece keten sargı bezlerini gördü. Olanlara hayret ederek oradan ayrıldı. 13 Tam o günde öğrencilerin ikisi Emmaus adında bir köye gidiyordu. Yeruşalim'den aşağı yukarı on bir kilometre uzaklıktaydı. 14 Bütün olup bitenleri aralarında konuşuyorlardı. 15 Onlar konuşup tartışırken, İsa'nın kendisi yaklaştı, onlarla beraber yürümeye başladı. 16 Ama öğrencilerin gözleri O'nu tanımaktan alıkonuldu. 17 İsa onlara sordu, "Yürürken birbirinizle konuşup tartıştığınız şeyler neydi?" Onlar da durup üzgün üzgün bakiştılar. 18 O zaman onlardan Kleopas adlı adam İsa'ya şöyle dedi: "Yeruşalim'de misafir olan ve bu günlerde orada olup biten olaylardan haberi olmayan tek kişi sen misin?"

19 O da onlara "Hangi olup bitenlerden?" diye sordu. O'na, "Nasıralı İsa hakkındaki olaylardan" dediler. "O, Allah'ın ve bütün halkın gözünde yaptıklarıyla ve söyledikleriyle gücünü gösteren bir peygamberdi. 20 Oysa başrahipler ve halkımızın liderleri O'nu ölüm cezasına çarptırılması için Romalılara teslim ettiler. Onlar da O'nu çarımha gerdiler. 21 Ama biz O'nun İsrail halkını esirlikten kurtaracak kişi olduğunu umuyorduk. Hem de bu olaylar olalı üç gün oldu. 22 Bu yetmezmiş gibi, aramızdan bazı kadınlar da bizi şaşırttı. Bu sabah erkenden mezara varmışlar. 23 Ama O'nun ölüsünü bulamamışlar. Dönüp olağanüstü bir görüntüde melekler gördüklerini anlattılar. Onlara görünen melekler, 'İsa yaşıyor' demiş. 24 Bizimle beraber olan birkaç kişi mezara gitmiş ve durumu kadınların anlattığı gibi bulmuşlar. Ama İsa'nın kendisini görmemişler." 25 İsa onlara şöyle dedi: "Sizi akılsız insanlar! Peygamberlerin söylediklerine iman etmekte ne kadar ağır davranıyorsunuz! 26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve sonra yüceliğine kavuşması lazım değil miydi?" 27 Bunun üzerine Musa ve bütün peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisi hakkında yazılan şeyleri onlara açıkladı. 28 Böylece gidecekleri köye yaklaştılar. Ama İsa kendisi sanki daha öteye gidecekmiş gibi yaptı. 29 Onlarsa, "Bizimle kal, çünkü akşam oluyor, gün bitmek üzere" diyerek İsa'yı zorladılar. Öylelikle onlarla beraber kalmak üzere içeri girdi. 30 İsa onlarla birlikte sofradayken eline ekmek aldı ve şükretti. Sonra ekmeği bölüp onlara vermeye başladı. 31 O vakit onların gözleri açıldı. O'nu tanıdılar. Ama İsa onların gözleri önünde kaybolup gitti. 32 Birbirlerine şöyle dediler, "O bizimle yolda konuşup Kutsal Yazılar'ın anlamını açıklarken, yüreklerimiz yanıp tutuşuyordu, değil mi?" 33 Onlar da aynı saatte kalkıp Yeruşalim'e döndüler. On bir elçiyi ve onlarla beraber olanları toplanmış buldular. 34 Elçiler ve diğerleri, "Rab gerçekten dirildi ve Simun'a göründü" diyorlardı. 35 Gelen iki öğrenci öğrenci onlara yolda neler olduğunu ve ekmeği bölürken İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlatmaya başladı. 36 İki öğrenci bu şeyleri anlatırken, birdenbire İsa'nın kendisi öğrencilerinin ortasında durdu. "Size esenlik olsun!" dedi. 37 Onlar ise ürkü� korktular. Hayalet gördüklerini sandılar. 38 İsa onlara şöyle dedi: "Niçin telaşlanıyorsunuz? Yürekleriniz neden şüpheyle doluyor? 39 Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Bana dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği

yok, ama gördüğünüz gibi bende var.” 40 Bunları söyledikten sonra, İsa onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. 41 Onlar hâlâ sevinçten inanamadılar. Şaşıp kaldılar. O zaman onlara sordu: “Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?” 42 Ona bir parça kızarmış balık verdiler. 43 İsa balığı alıp gözlerinin önünde yedi. 44 Sonra onlara şöyle dedi: “Daha sizinle beraberken aynı şu sözleri size söylemiştim: Musa’ya verilen Tevrat’ta, peygamberlerin kitaplarında ve Mezmurlar kitabında benim hakkımda yazılanların hepsinin yerine gelmesi lazım.” 45 Ondan sonra Kutsal Yazılar’ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. 46 Onlara şöyle dedi: “Kutsal Yazılar’da, Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek, diye yazılmıştır. 47 İnsanlar tövbeye davet edilecek; tövbe edenlerin günahları affedilecek. Bu Müjde, Yeruşalim’den başlayarak bütün milletlere Mesih’in adıyla duyurulacak. 48 Siz bu şeylerin şahitlerisiniz. 49 İşte, Babam’ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama yukarıdan gelen güç üzerinize ininceye kadar bu şehirde kalın.” 50 Sonra İsa onları şehrin dışına, Beytanya’ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onlara bereket diledi. 51 Kendisi onları bereketlerken yanlarından ayrıldı, göğe yükseldi. 52 Onlar da İsa’ya tapındılar. Sonra Yeruşalim’e büyük bir sevinçle döndüler. 53 Devamlı tapınakta bulunup Allah’ı övüyorlardı.

Yuhanna

1 Başlangıçta Söz vardı, Söz Allah'la birlikteydi ve Allah neyse Söz de O'ydu. **2** O başlangıçta Allah'la birlikteydi. **3** Her şey Söz'ün aracılığıyla yaratıldı. Yaratılmış olan hiçbir şey O'nsuz var olmadı. **4** Yaşam kaynağı O'ydu ve bu yaşam insanların ışığıydı. **5** Işık karanlığı aydınlatır, karanlık ise ışığı söndüremedi. **6** Allah'ın gönderdiği Yahya adlı bir adam vardı. **7** Yahya Işık için şahitlik etmeye geldi. Öyle ki, onun şahitliği sayesinde herkes iman etsin. **8** Yahya Işık değildi ama Işık için şahitlik etmeye geldi. **9** Bütün insanları aydınlatan gerçek Işık dünyaya geliyordu. **10** Söz dünyadaydı. Dünya O'nun aracılığıyla var oldu. Fakat dünya O'nu tanımadı. **11** O kendi memleketine geldi, kendi halkı bile O'nu kabul etmedi. **12** Ama Söz kendisini kabul edenlere Allah'ın evlatları olma hakkını verdi. Bunlar O'nun adına güvenen kişilerdi. **13** Onlar kandan, bedenın isteğinden, ya da erkeğın isteğinden değil, Allah'tan doğdular. **14** Söz insan oldu, aramızda yaşadı. Biz de O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen biricik Oğul'un yüceliğini gördük. O, lütuf ve gerçeikle doludur. **15** Yahya O'nun için şahitlik ederken yüksek sesle şunu söyledi: "Benden sonra gelen, benden üstündür, çünkü O benden önce vardı," dediğim kişi budur." **16** Evet hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. **17** Tevrat kanunları Musa aracılığıyla verildi, lütuf ve gerçek ise İsa Mesih aracılığıyla geldi. **18** Hiç kimse hiçbir zaman Allah'ı görmemiştir. Ama Baba'nın bağrında olan ve kendisi Allah olan biricik Oğul O'nu tanıttı. **19** Yahudi liderler Yahya'ya kim olduğunu sormak için Yerusallm'denrahipler ve Levililer gönderdiler. Yahya şöyle şahitlik etti: **20** "Ben Mesih değilim" dedi. Bunu hiç inkâr etmeden açıkça söyledi. **21** Yahya'ya sordular: "O zaman ne diyorsun? İlyas peygamber misin?" O da, "Hayır" dedi. "Beklediğimiz peygamber misin?" Cevap olarak, "Hayır, değilim" dedi. **22** Bunun üzerine ona şöyle dediler: "Sen kimsin? Bizi gönderenlere bir cevabımız olsun. Sen kendin için ne diyorsun?" **23** Yahya şöyle dedi: "Yeşaya Peygamber'in söylediği gibi ben, 'Rabbin yolunu düz yapın', diye ıssız yerlerde sesini yükselten biriyim." **24** Yahya'nın yanına gönderilen adamlar Ferisiydi. **25** Onlar Yahya'ya sordular: "Mademki sen ne Mesih, ne İlyas, ne de beklediğimiz peygambersin, o zaman niye vaftiz ediyorsun?" **26** Yahya onlara şöyle cevap

verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum. Ama aranızda tanımadığınız bir kişi duruyor. **27** Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun ayaklarındaki sandalet bağlarını çözmeye layık değilim." **28** Bu olaylar Şeria ırmağının öte tarafındaki Beytanya köyünde oldu. Yahya orada vaftiz ediyordu. **29** Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini gördü ve şöyle dedi: "Bakın, bu Allah Kuzusu, dünyanın günahını ortadan kaldıran! **30** O'nun hakkında şöyle demiştim: 'Benden sonra bir adam gelecek, O benden daha üstündür, çünkü benden önce vardı.' **31** Ben O'nun kim olduğunu fark etmedim. Ama O, İsrail halkına tanıtılsın diye suyla vaftiz etmeye geldim." **32** Yahya şahitliğine şöyle devam etti: "Kutsal Ruh'un gökten indiğini ve bir güvercin gibi O'nun üzerinde durduğunu gördüm. **33** Ben O'nun kim olduğunu fark etmedim. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen Allah bana şöyle demişti: 'Ruh'un inip birinin üzerinde durduğunu göreceksin. İşte, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur.' **34** Ben de bunu gördüm ve şahitlik ediyorum ki, Allah'ın Oğlu budur." **35** Yahya ertesi gün iki öğrencisiyle duruyordu. **36** İsa geçerken, Yahya O'na dikkatle bakarak şöyle dedi: "İşte, Allah Kuzusu!" **37** Yahya'nın iki öğrencisi onun bu sözünü duydular ve İsa'nın peşinden gittiler. **38** İsa arkasına dönüp onların kendisini izlediğini gördü. Onlara sordu: "Ne istiyorsunuz?" Onlar da şöyle dediler: "Ey Rabbi, nerede kalıyorsun?" Rabbi "öğretmenim" demektir. **39** Onlara, "Gelin ve görün!" dedi. Gidip O'nun nerede kaldığını gördüler. Saat yaklaşık öğleden sonra dörtttü. O gün O'nunla kaldılar. **40** Yahya'nın söylediklerini işiten ve İsa'nın peşinden giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. **41** O da önce gitti, kardeşi Simun'u buldu ve ona şöyle dedi: "Biz Mesih'i bulduk!" Mesih "meshedilmiş Kişi" demektir. **42** Andreas Simun'u İsa'nın yanına götürdü. İsa Simun'a bakıp şöyle dedi: "Sen Yuhanna oğlu Simun'sun. Ama adın artık Kefas olacak." Kefas'ın Grekçesi "Taş" anlamına gelen Petrus'tur. **43** Ertesi gün İsa Celile bölgesine gitmeye karar verdi. Filipus'u buldu ve ona şöyle dedi: "Benim peşimden gel!" **44** Filipus aynı Andreas ve Petrus gibi Beytsayda kasabasındandı. **45** Filipus Natanel'i bulup ona şöyle dedi: "Musa'nın Tevrat'ta ve peygamberlerin kitaplarında yazdığı Kişi'yi bulduk. O Yusuf oğlu Nasıralı İsa'dır." **46** Natanel ona: "Nasıra kasabasından iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus ona, "Gel de gör!" cevabını verdi. **47** İsa kendisine yaklaşan Natanel'i gördü ve

onun hakkında şöyle dedi: “Bakın, bu gerçek bir İsrailoğlu! İçinde hiç hile yok!” 48 Natanel İsa’ya, “Sen beni nereden tanıyorsun?” diye sordu. İsa ona şöyle cevap verdi: “Filipus seni çağırmadan önce, seni incir ağacının altında gördüm.” 49 Natanel İsa’ya şöyle dedi: “Öğretmenim, sen Allah’ın Oğlu’sun! İsrail’in Kralı’sın!” 50 İsa ona şöyle cevap verdi: “Seni o incir ağacının altında gördüm” dediğim için mi iman ediyorsun? Sen bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!” 51 Sonra sözlerine şöyle devam etti: “Size doğrusunu söylüyorum: göklerin açıldığını ve Allah’ın meleklerinin İnsan Oğlu’nun üzerine nasıl yükselip indiğini göreceksiniz.”

2 Üçüncü gün Celile bölgesindeki Kana köyünde bir düğün vardı. İsa’nın annesi oradaydı. 2 İsa’yla öğrencileri de o düğüne davetliydi. 3 Şarap bitince, annesi İsa’ya “Şarapları kalmadı” dedi. 4 İsa ona şöyle cevap verdi: “Bayan, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi.” 5 Annesi hizmetkârlara şöyle dedi: “Size ne derse, onu yapın.” 6 Orada altı tane taştan yapılmış su küpü duruyordu. Bunlar Yahudilerin temizlenmek adetleri için kullanılırdı. Her biri aşağı yukarı seksenle yüz yirmi litre arası su alırdı. 7 İsa hizmetkârlara, “Küpleri suyla doldurun!” dedi. Onlar da küpleri ağzına kadar doldurdular. 8 Sonra onlara şöyle dedi: “Şimdi sudan çekin ve başhizmetkâra götürün.” Onlar da götürdüler. 9 Başhizmetkâr şarap olmuş suyu tattı. Onun nereden geldiğini bilmiyordu. Fakat suyu çeken hizmetkârlar biliyordu. O zaman başhizmetkâr damadı çağırdı. 10 Ona şöyle dedi: “Herkes önce iyi şarabı verir. Sonra misafirlerin gönlü hoş olunca daha düşük kaliteli şarabı verir. Oysa sen iyi şarabı şimdiye kadar saklamışsın.” 11 Bu, İsa’nın ilk mucizesiydi. Bunu Celile bölgesindeki Kana köyünde yaptı ve kendi yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O’na iman ettiler. 12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileriyle birlikte Kefernahum kasabasına gitti. Orada birkaç gün kaldılar. 13 Yahudilerin Özgürlük Bayramı yaklaşmıştı. İsa da Yerusâlim’e gitti. 14 Tapınak avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü. 15 İsa iplerden bir kamçı yapıp hepsini, hem koyunları hem de sığırları tapınaktan kovdu. Yabancı para değiştirenlerin masalarını devirdi ve paralarını yere döktü. 16 Güvercin satanlara da şöyle dedi: “Bunları buradan kaldırın! Babam’ın evini pazar

yerine çevirmeyin!” 17 Bu olay İsa’nın öğrencilerine Kutsal Yazılar’da yazılan şu sözleri hatırlattı: “Senin evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek.” 18 Yahudi liderler de O’na cevap olarak şöyle dediler: “Bunları yapmaya yetkili olduğunu gösteren nasıl bir mucize yapacaksın?” 19 İsa onlara şu cevabı verdi: “Bu tapınağı yıkın. Üç günde onu yeniden kuracağım.” 20 Yahudi liderler de şöyle dediler: “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi yeniden kuracaksın?” 21 Aslında İsa’nın sözünü ettiği tapınak, kendi bedeniydi. 22 İsa ölümden dirilince, öğrencileri bunu söylediğini hatırladılar. Kutsal Yazı’ya ve İsa’nın söylemiş olduğu söze inandılar. 23 İsa Özgürlük Bayramı için Yerusâlim’de kaldı. Birçok kişi O’nun yaptığı mucizeleri görerek O’nun adına inandı. 24 Fakat İsa onlara güvenmiyordu. Çünkü herkesin niyetini biliyordu. 25 İnsan tabiatı hakkında hiç kimsenin şahitliğine ihtiyacı yoktu. Çünkü insanın içinden geçenleri biliyordu.

3 Ferisiler arasında Yahudi liderlerinden Nikodim adlı bir adam vardı. 2 Nikodim gece İsa’nın yanına geldi ve şöyle dedi: “Rabbi! Senin Allah’tan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü eğer Allah onunla olmazsa hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz.” 3 İsa ona şöyle cevap verdi: “Sana doğrusunu söylüyorum, bir kimse yeniden doğmadıkça Allah’ın Krallığı’nı göremez.” 4 Nikodim O’na şöyle dedi: “Yaşlı adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğamaz ya!” 5 İsa şöyle cevap verdi: “Sana doğrusunu söylüyorum, bir kimse sudan ve Ruh’tan doğmadıkça Allah’ın Krallığı’na giremez. 6 Bedenden doğan bedendir. Ruh’tan doğan ruhtur. 7 Sana ‘Yeniden doğmalısınız’ dediğime şaşma. 8 Rüzgâr istediği yerde eser. Sesini işitirsin, ama nereden geliyor, nereye gidiyor bilmezsin. İşte, Ruh’tan doğan herkes de böyledir.” 9 Nikodim İsa’ya şunu sordu: “Bu söylediklerin nasıl olabilir?” 10 İsa şöyle cevap verdi: “Sen İsrail’in öğretmenisin. Nasıl olur da bunları bilmiyorsun? 11 Sana doğrusunu söylüyorum, bildiğimizi söylüyoruz ve gördüğümüze şahitlik ediyoruz. Fakat siz şahitliğimizi kabul etmiyorsunuz. 12 Size yer hakkında dediklerime inanmazsanız, gök hakkında dediklerime nasıl inanacaksınız? 13 Gökten inmiş olan İnsan Oğlu’ndan başka hiç kimse göğe çıkmadı. 14 Tıpkı Musa’nın ıssız yerlerde tunç yılanı yukarı kaldırdığı gibi, İnsan Oğlu da yukarı

kaldırılmalı. 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.” (aiōnios g166) 16 Allah dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, her kim O'na iman ederse mahvolmasın ama sonsuz yaşama kavuşsun. (aiōnios g166) 17 Çünkü Allah, Oğlu'nu dünyaya insanları yargılamak için göndermedi. Fakat dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. 18 Kim O'na iman ederse yargılanmaz, ama kim iman etmezse zaten yargılandı. Çünkü Allah'ın biricik Oğlu'nun adına iman etmedi. 19 Yargı da şudur: Işık dünyaya geldi, ama insanlar karanlığı ışıktan daha çok sevdi, çünkü yaptıkları kötüydü. 20 Devamlı kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder. Işığa gelmez, çünkü yaptıklarının açığa çıkmasını istemez. 21 Fakat kim gerçeğe uyarak yaşarsa, ışığa gelir. Öyle ki, onun yaptıklarının Allah'tan olduğu belli olsun. 22 Bundan sonra İsa kendi öğrencileriyle birlikte Yahudiye topraklarına gitti. Orada onlarla bir süre kaldı ve insanları vaftiz etti. 23 Yahya Salim kasabasına yakın olan Aynon köyünde vaftiz ediyordu, çünkü orada bol su vardı. Halk ona gelip vaftiz oluyordu. 24 Yahya daha hapishaneye atılmamıştı. 25 O sırada Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında dini temizlik konusunda tartışma çıktı. 26 Sonra öğrencileri Yahya'nın yanına geldiler ve ona şöyle dediler: “Öğretmenim, Şeria ırmağının karşı tarafında seninle birlikte olan ve kendisi için şahitlik ettiğin kişi vaftiz ediyor ve herkes O'na gidiyor.” 27 Yahya şöyle cevap verdi: “Allah vermedikçe insan hiçbir şey alamaz. 28 ‘Ben Mesih değilim. O'nun önünden gönderildim’ dediğime siz şahitsiniz. 29 Gelin kime aitse damat odur. Damadın arkadaşı, yanında durup onu dinler. Damadın sesini işitince sevinçle coşar. Böylece benim sevincim tam oldu. 30 O yücelmeli, bense küçülmeliyim.” 31 Gökten gelen, herkesten üstündür. Dünyaya ait olan dünyadandır ve dünyadan bahseder. Gökten gelen herkesten üstündür. 32 O ne görmüş ve işitmişse buna şahitlik eder, ama şahitliğini kimse kabul etmez. 33 Şahitliğini kabul eden ise, Allah'ın gerçeği söylediğine mühür basmış olur. 34 Allah'ın gönderdiği Kişi Allah'ın sözlerini duyurur. Çünkü Allah O'na Ruh'u ölçüsüz verir. 35 BabaOğul'u sever, ve her şeyi O'nun eline teslim etmiştir. 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'a itaat etmeyen, yaşamı görmeyecek. Allah'ın öfkesi böylesinin üzerinde kalır. (aiōnios g166)

4 Ferisiler İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci toplayıp vaftiz ettiğini duymuşlardı. 2 Aslında İsa'nın kendisi değil, O'nun öğrencileri vaftiz ediyordu. 3 İsa Ferisilerin duyduklarını öğrenince Yahudiye bölgesinden ayrılıp Celile bölgesine dönmek için yola çıktı. 4 Fakat önce Samiriye bölgesinden geçmesi lazımdı. 5 Böylece Samiriye'nin Sihar adlı bir kasabasına geldi. Burası Yakub'un, oğlu Yusuf'a vermiş olduğu tarlaya yakındı. 6 Yakub'un kuyusu da oradaydı. İsa yolculuktan yorulduğu için kuyunun başına oturdu. Öğle vaktiydi. 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona şöyle dedi: “Bana su ver, içeyim.” 8 O sırada İsa'nın öğrencileri yiyecek almak için kasabaya gitmişlerdi. 9 Bunun üzerine Samiriyeli kadın O'na dedi ki, “Sen Yahudisin, bense Samiriyeli bir kadıyım. Nasıl olur da benden su istersin? Çünkü Yahudiler Samiriyelilerle aynı kabı kullanmazlar.” 10 İsa ona şöyle cevap verdi: “Allah'ın sana neler verebileceğinden haberin yok. Sana ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu da bilmiyorsun. Bilseydin, O'ndan isterdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.” 11 Kadın O'na şöyle dedi: “Efendim, kuyu derin, su çekecek kovan da yok. Bu yaşam suyuna nereden sahip oluyorsun? 12 Bu kuyuyu bize atamız Yakub vermiş. Kendisi, çocukları ve hayvanları da bu kuyudan içmişler. Sen ondan daha büyük değilsin ya!” 13 İsa ona şöyle cevap verdi: “Bu sudan içen herkes tekrar susayacak. 14 Fakat benim vereceğim sudan içen bir daha susamayacak. Ona vereceğim su, içinde fışkıran, ona sonsuz yaşam veren bir pınar olacak.” (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Kadın O'na, “Efendim, bu suyu bana ver” dedi. “Böylece ne susayayım ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.” 16 İsa ona, “Git, kocanı çağır ve buraya dön” dedi. 17 Kadın O'na cevap olarak, “Kocam yok” dedi. İsa ona, “Kocam yok” demekle doğruyu söyledin” dedi. 18 “Çünkü beş kocaya vardın. Şimdi beraber yaşadığın adam da kocan değil. Söylediğin doğru.” 19 Kadın O'na şöyle dedi: “Efendim, anlıyorum ki, sen bir peygambersin. 20 Atalarımız Allah'a bu dağda tapındılar. Fakat siz Yahudiler diyorsunuz ki, Allah'a tapınacak yer Yerusolim'de.” 21 İsa ona şöyle dedi: “Bayan, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yerusolim'de tapınacaksınız. 22 Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz. Biz bildiğimize tapınıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir. 23 Ama öyle bir saat geliyor ki, yürekte tapınanlar Baba'ya ruhla ve gerçekte

tapınacaklar. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor. İşte o saat şimdidir. **24** Allah ruhtur, O'na tapınanların ruhla ve gerçekte tapınmaları gerekir.” **25** Kadın İsa'ya şöyle dedi: “Biliyorum ki, Mesih diye bilinen meshedilmiş Kişi geliyor. O gelince, bize her şeyi bildirecek.” **26** İsa ona şöyle dedi: “Seninle konuşan ben, O'yum.” **27** O anda İsa'nın öğrencileri geri döndüler. O'nun bir kadınla konuştuğuna şaşırıp kaldılar. Ama hiçbirisi “Ne istiyorsun?” ya da, “Bu kadınla neden konuşuyorsun?” demedi. **28** Bunun üzerine kadın su kabını bırakıp kasabaya döndü ve oradakilere şöyle dedi: **29** “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba bu Mesih olabilir mi?” **30** Halk kasabadan çıkıp İsa'nın yanına geliyordu. **31** Bu arada öğrencileri O'na “Öğretmenimiz, bir şey yemez misin?” diye yalvardılar. **32** Ama İsa onlara şöyle dedi: “Sizin hiç bilmediğiniz bir yemeğim var.” **33** Öğrencileri birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diye sordular. **34** İsa onlara şöyle dedi: “Benim yiyeceğim, beni Gönderen'in istediğini yerine getirmek ve bana verdiği işi tamamlamaktır. **35** Siz, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum ki, başınızı kaldırın ve tarlalara bakın. Ekinler zaten sararmış, biçmeye hazır. **36** Kim onları biçerse, ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, eken ve biçen birlikte sevinsin. (aiōnios g166) **37** Çünkü şu söz doğrudur: ‘Biri eker, başkası biçer.’ **38** Ben sizi, çalışmadığınız yerde biçmeye gönderiyorum. Başkaları çalıştı, sizse onların işine kondunuz.” **39** İsa hakkında, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye şahitlik eden kadının sözü sayesinde o kasabadan birçok Samiriyeli İsa'ya iman etti. **40** Samiriyeliler de İsa'ya gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. **41** O'nun konuşmasını işiten daha birçok kişi iman etti. **42** Kadına da şöyle dediler: “İmanımız artık senin söylediklerine dayanmıyor. Çünkü O'nu kendimiz işittik ve biliyoruz ki, gerçekten dünyanın kurtarıcısı O'dur.” **43** İki gün geçtikten sonra İsa oradan ayrıldı ve Celile bölgesine döndü. **44** Daha önce İsa'nın kendisi şöyle şahitlik etti: “Peygamber kendi memleketinde saygı görmmez.” **45** Celile bölgesine vardığı zaman, Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Yeruslaim'de bayram zamanında yapmış olduğu her şeyi gördüler, çünkü onlar da oraya gitmişlerdi. **46** İsa tekrar Celile'nin Kana köyüne geldi. Bu köyde suyu şaraba çevirmişti. Orada kralın hizmetinde görevli bir adam vardı. Oğlu

Kefernahum şehrinde hastaydı. **47** Adam, İsa'nın Yahudiye bölgesinden Celile bölgesine geldiğini işitti. Hemen ayrılıp İsa'nın yanına gitti. İsa'nın yetişip oğlunu iyileştirmesi için yalvardı, çünkü oğlu ölüm döşegindeydi. **48** İsa ona şöyle dedi: “Siz mucizeler ve harikalar görmedikçe hiç iman etmeyeceksiniz.” **49** Kralın hizmetindeki adam O'na şöyle dedi: “Efendim, evladım ölmeden yetiş!” **50** İsa ona, “Evine dön, oğlun yaşıyor” dedi. Adam İsa'nın kendisine söylediği söze inanıp ayrıldı. **51** O henüz yolda iken, köleleri onu karşıladı ve “Oğlun yaşıyor” dediler. **52** Adam çocuğun iyileşmeye başladığı saati sordu. Onlar da şöyle cevap verdiler: “Dün, öğleyn saat birde ateşi düştü.” **53** Baba, bunun İsa'nın “Oğlun yaşıyor” dediği saat olduğunu anladı. Bunun üzerine hem kendisi hem de bütün ev halkı iman etti. **54** Bu, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye tekrar geldikten sonra yaptığı ikinci mucizeydi.

5 Bu olaylardan sonra, Yahudilerin bir bayramı vardı. İsa da Yeruslaim'e gitti. **2** Yeruslaim'de Koyun Kapısı'nın yanında beş kemeraltı olan bir havuz vardı. Aramice'de adı Beytesda'dır. **3** Bu kemeraltlarında yatan birçok hasta, kör, topal ve eli ayağı tutmayan insan vardı. **5** Otuz sekiz yıldan beri hasta olan bir adam da oradaydı. **6** İsa onu orada yatarken gördü. Adamın uzun zamandan beri bu vaziyette olduğunu biliyordu. Ona, “İyi olmak ister misin?” diye sordu. **7** Hasta adam O'na şöyle cevap verdi: “Efendim, sular çalkalanınca, beni havuza indirecek kimsem yok. Ben daha yoldayken başkası benden önce iniyor.” **8** İsa ona şöyle dedi: “Kalk, döşegini al ve yürü!” **9** Adam hemen iyileşti, döşegini kaldırdı ve yürümeye başladı. Ne var ki, o gün Şabat günüydü. **10** Bu nedenle Yahudi liderler iyileşmiş olan adama şöyle dediler: “Bugün Şabat günü. Döşegini kaldırmaman yasak!” **11** Adam onlara şu cevabı verdi: “Beni iyileştiren kişi, bana, ‘Döşegini kaldır ve yürü’ dedi.” **12** Bunun üzerine, “‘Döşegini kaldır ve yürü’ diyen adam kim?” diye sordular. **13** Fakat şifa bulan adam bunu söyleyenin kim olduğunu bilmiyordu. Çünkü orası kalabalıktı. İsa da çekilip gitmişti. **14** Bu olaylardan sonra İsa adamı tapınakta buldu ve ona şöyle dedi: “Bak, iyi oldun. Artık günah işleme ki, senin başına daha kötü bir şey gelmesin.” **15** Adam gidip kendisine şifa verenin İsa olduğunu Yahudi liderlere bildirdi. **16** Bu yüzden Yahudi liderler İsa'yı sıkıştırmaya başladılar. Çünkü bu şeyleri Şabat gününde yapıyordu. **17** Ama

İsa onlara şöyle cevap verdi: “Babam hâlâ çalışıyor; ben de çalışıyorum.” 18 Bu nedenle Yahudi liderler İsa’yı öldürmek için daha da çok çaba gösterdiler. Çünkü yalnız Şabat gününü bozmakla kalmıyor, “Allah Babam’dır” diyerek kendini Allah’a eşit kılıyordu. 19 Böylece İsa onlara cevap olarak şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum, Oğul kendiliğinden hiçbir iş yapamaz. Ancak Baba’dan gördüğünü yapar. Baba ne yaparsa Oğul da aynısını yapar. 20 Çünkü Baba Oğul’u sever ve yaptığı her şeyi O’na gösterir. Şaşıp kalasınız diye O’na bunlardan daha büyük işler de gösterecek. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip yaşam verirse, Oğul da istediği kişilere yaşam verir. 22 Baba hiç kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul’a verdi. 23 Öyle ki, herkes Baba’ya gösterdiği aynı saygıyı Oğul’a da gösterebilir. Oğul’a saygı göstermeyen, O’nu gönderen Baba’ya da saygı göstermez. 24 Size doğrusunu söylüyorum, Sözümlü işiten ve beni göndermiş Olan’a iman eden kişi sonsuz yaşama sahip olur. Böyle biri yargılanmaz, ama ölümden yaşama geçmiştir. (aiōnios g166) 25 Size doğrusunu söylüyorum, öyle bir saat geliyor ki, ölümler Allah’ın Oğul’nun sesini işitecekler ve bu sesi işitenler yaşam bulacaklar. O saat geldi bile! 26 Çünkü Baba yaşam kaynağı olduğu gibi, Oğul’u da yaşam kaynağı yaptı. 27 O’na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsan Oğlu’dur. 28 Buna şaşmayın. Mezardaki herkesin O’nun sesini işiteceği saat geliyor. 29 O zaman mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak için dirilecek, fakat kötülük yapmış olanlar yargılanmak için dirilecekler. 30 Ben kendiliğimden bir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve yargım doğrudur. Çünkü kendi isteğini değil, beni Gönderen’in isteğini yerine getiririm. 31 Ben kendim için şahitlik edersem, şahitliğim geçerli olmaz. 32 Benim için şahitlik eden başka biri var. Benim için ettiği şahitliğin geçerli olduğunu biliyorum. 33 Siz Yahya’ya adamlar gönderdiniz. O da gerçeğe şahitlik etti. 34 Ben bunları, insan şahitliğini kabul ettiğim için değil, siz kurtulasınız diye söylüyorum. 35 Yahya yanan ve aydınlık veren bir lambaydı. Sizler de bir süre onun ışığında sevinmek istediniz. 36 Ama benim Yahya’nunkinden daha önemli bir şahitliğim var. Baba’nın tamamlamam için bana verdiği işler, şu yaptığım işler beni Baba’nın gönderdiğine şahitlik ediyor. 37 Beni gönderen Baba da benim için şahitlik etmiştir. Siz hiçbir zaman O’nun sesini işitmediniz, O’nu yüz yüze

görmediniz. 38 O’nun sözü içinizde kalmıyor. Çünkü O’nun gönderdiği Kişi’ye inanmıyorsunuz. 39 Kutsal Yazılar’ı araştırıyorsunuz, çünkü bunlar sayesinde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Oysa bana şahitlik eden de bunlardır. (aiōnios g166) 40 Yine de yaşama sahip olmak için bana gelmek istemiyorsunuz. 41 Ben insanlardan övgü beklemiyorum. 42 Fakat sizi bilirim, içinizde Allah sevgisi yoktur. 43 Ben Babam’ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri kendi adıyla gelirse onu kabul edeceksiniz. 44 Siz birbirinizden övgü bekliyorsunuz. Ama tek olan Allah’tan gelen övgüyü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Öyleyse, nasıl iman edebilirsiniz? 45 Sizi Baba’nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan başka biri var, o da umut bağladığınız Musa’dır. 46 Musa’nın yazdıklarına inansaydınız bana da inanırdınız. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. 47 Ama mademki onun yazdıklarına inanmıyorsunuz, benim sözlerime nasıl inanacaksınız?”

6 Bir süre sonra İsa Celile Gölü’nün, yani Taberiye Gölü’nün karşı tarafına geçti. 2 Büyük bir kalabalık İsa’nın peşinden gidiyordu. Çünkü O’nun hastalara yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. 3 İsa bir tepeye çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. 4 Yahudilerin Özgürlük Bayramı yakındı. 5 İsa başını kaldırdı ve büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini gördü. Bunun için Filipus’a, “Bu insanların yiyeceği ekmeği nereden alalım?” dedi. 6 İsa bunu Filipus’u denemek için söyledi. Aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. 7 Filipus O’na şöyle cevap verdi: “Herkesin birer lokma yiyebileceği kadar ekme almaya iki yüz gümüş para bile yetmez.” 8 İsa’nın öğrencilerinden, Simun Petrus’un kardeşi olan Andreas, O’na şöyle dedi: 9 “Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar kişi için bunlar nedir ki?” 10 İsa, “İnsanları yere oturtun” dedi. Yer çayırıktı. Onlar da oraya oturdular. Aralarındaki erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bindi. 11 Sonra İsa ekmekleri aldı, şükredip oturanlara dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi. 12 Onlar doyacak kadar yedikten sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Artakalan yemek parçalarını toplayın. Hiçbir şey ziyan olmasın!” 13 Böylece artakalan parçaları topladılar. Yemek yiyen insanlardan artan beş arpa ekmeğinin parçalarıyla on iki sepet doldurdular. 14 İnsanlar İsa’nın yaptığı mucizeyi görünce şöyle dediler: “Gerçekten dünyaya

gelecek olan peygamber budur.” 15 İsa onların gelip O’nu kral yapmak için zorla götürceklerini biliyordu. Bu yüzden tekrar yalnız başına tepeye çekildi. 16 Akşam olunca, İsa’nın öğrencileri göl kıyısına indiler. 17 Tekneye binip gölün karşı tarafındaki Kefernahum’a doğru yol aldılar. Artık karanlık çökmüştü, İsa da henüz yanlarına gelmemişti. 18 Üstelik güçlü bir rüzgarın esmesiyle gölde dalgalar yükseliyordu. 19 Öğrenciler aşağı yukarı beş kilometre kürek çektikten sonra, İsa’nın gölün üzerinde yürüdüğünü ve tekneye yaklaştığını gördüler. Çok korktular. 20 Fakat İsa onlara, “Benim! Korkmayın!” dedi. 21 Bunun üzerine O’nu tekneye almak istediler. Tekne de hemen gidecekleri yere vardı. 22 Ertesi gün, gölün karşı tarafında duran halk orada sadece bir tekne bulunduğunu fark etti. İsa’nın öğrencileriyle birlikte tekneye binmediğini ve öğrencilerinin O’nsuz yola çıktığını da anladılar. 23 Öte yandan Taberiye şehrinde başka tekneler, Rab İsa’nın şükretmesinden sonra ekmek yedikleri yere yaklaştı. 24 Halk İsa’nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, o teknelere binip İsa’yı aramak için Kefernahum’a gitti. 25 İsa’yı gölün karşı tarafında bulunca O’na şunu sordular: “Öğretmenimiz, buraya ne zaman geldin?” 26 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Size doğrusunu söylüyorum, beni mucizeleri gördüğünüz için arıyorsunuz, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz. 27 Geçip giden yiyecek için çalışmayın. Sonsuz yaşama kadar kalacak olan yiyecek için çalışın. Bunu size İnsan Oğlu verecek. Çünkü Baba Allah O’na bu yetkiyi vermiştir.” (aiōnios g166) 28 O’na şunu sordular, “Peki ne yapmalıyız? Allah’ın bizden beklediği şeyleri nasıl yerine getiririz?” 29 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Allah’ın sizden beklediği şey O’nun gönderdiği Kişi’ye iman etmenizdir.” 30 Bunun üzerine O’na dediler: “O zaman sen nasıl bir mucize yapacaksın ki, biz onu görüp sana inanalım? Evet, ne yapacaksın? 31 Atalarımız ıssız yerlerde man yediler. Aynı yazıldığı gibi: ‘Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.’” 32 Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum, size gökten ekmek veren Musa değildi. Fakat gökten gelen asıl ekmeği size Babam verir. 33 Çünkü Allah’ın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.” 34 O zaman İsa’ya, “Efendimiz, bize her zaman bu ekmeği ver!” dediler. 35 İsa onlara şöyle dedi: “Yaşam ekmeği benim. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden asla susamaz. 36 Fakat size söylediğim gibi, beni

gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz. 37 Baba’nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni de asla geri çevirmem. 38 Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni Gönderen’in isteğini yerine getirmek için gökten indim. 39 Beni Gönderen’in isteği şudur: Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmeyeyim, ama onları son günde dirilteyim. 40 Çünkü Babam’ın istediği, Oğul’u gören ve O’na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.” (aiōnios g166) 41 “Gökten inmiş olan ekmek benim” dediği için oradaki Yahudiler İsa’ya karşı homurdanmaya başladılar. 42 Birbirlerine şöyle dediler: “Bu Yusuf oğlu İsa değil mi? Annesini babasını tanıyoruz, değil mi? Nasıl olur da şimdi, ‘Ben gökten indim’ diyor?” 43 İsa onlara şöyle cevap verdi: “Aranızda homurdanmayın. 44 Eğer beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmezse, o kimse bana gelemaz. Ben de o kişiyi son günde dirilteceğim. 45 Peygamberlerin kitaplarında şöyle yazılıdır: ‘Onların hepsi Allah tarafından eğitilecek.’ Baba’dan işitip öğrenen herkes bana gelir. 46 Bu, bir kimsenin Baba’yı gördüğü anlamına gelmez. Sadece Allah’tan gelmiş Olan Baba’yı görmüştür. 47 Size doğrusunu söylüyorum, bana iman eden sonsuz yaşama sahiptir. (aiōnios g166) 48 Yaşam ekmeği benim. 49 Atalarınız ıssız yerlerde man yediler ve öldüler. 50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. 51 Gökten inmiş diri ekmek benim. Bu ekmekten yiyen kişi sonsuza dek yaşayacak. Benim vereceğim ekmek de kendi bedenimdir. Ben onu dünyanın hayat bulması için vereceğim.” (aiōn g165) 52 Bunun üzerine Yahudiler birbirleriyle çekişmeye başladılar. “Bu adam bize yemek için kendi bedenini nasıl verebilir?” dediler. 53 Bu yüzden İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum, İnsan Oğlu’nun bedenini yemez ve O’nun kanını içmezseniz sizde yaşam yoktur. 54 Kim bedenimi yerse ve kanımı içerse, onun sonsuz yaşamı olur. Ben onu son günde dirilteceğim. (aiōnios g166) 55 Çünkü bedenim asıl yiyecek ve kanım asıl içecektir. 56 Kim bedenimi yer ve kanımı içerse, o bende kalır, ben de onda. 57 Beni gönderen, yaşam kaynağı olan Baba’dır. Ben Baba sayesinde yaşıyorum. Tıpkı bunun gibi, beni yiyen de benim sayemde yaşayacak. 58 Gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın man yemesi gibi değildir. Onlar yediler ve öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza kadar yaşayacak.” (aiōn g165) 59 İsa bunları, Kefernahum’da Yahudilerin toplantı yerinde vaaz

ederken söyledi. 60 İsa'nın öğrencilerinden birçok kişi bunu işitip şöyle dediler: "Bu çok çetin bir söz. Onu kim kabul edebilir?" 61 İsa yüreğinde öğrencilerinin bunun hakkında homurdandıklarını fark etti. Onlara şöyle dedi: "Bu söylediklerim sizi gücendiriyor mu? 62 Ya İnsan Oğlu'nun önceden bulunduğu yere tekrar çıktığını görseniz ne olur? 63 Yaşam veren Allah'ın Ruhu'dur, insan çabası bunu hiç başaramaz. Size söylediğim sözler Ruh ve yaşamdır. 64 Ne var ki, aranızda iman etmeyen kişiler var." İsa kimlerin iman etmediklerini ve kimin O'na ihanet edeceğini baştan biliyordu. 65 Şöyle devam etti: "İşte, bunun için size demiştim ki, Babam fırsat vermedikçe, hiç kimse bana gelemmez." 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndü. Artık İsa'yla dolaşmıyorlardı. 67 Bu sebeple İsa on iki elçisine şunu sordu: "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" 68 Simun Petrus O'na şöyle cevap verdi: "Efendimiz, biz ayrılıp kime gidelim? Sonsuz yaşam veren sözler sendendir. (aiōnios g166) 69 İnandık ve artık biliyoruz ki, Allah'ın Kutsal Mesihi sensin." 70 İsa ona şöyle cevap verdi: "Siz on iki elçimi ben seçmedim mi? Yine de içinizden biri iblistir." 71 İsa, Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. O, on iki elçiden biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

7 Bir süre sonra İsa Celile bölgesinde dolaşmaya başladı. Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu, çünkü Yahudi liderler O'nu öldürmek için fırsat arıyorlardı. 2 Yahudilerin Çardak Bayramı yakındı. 3 Bu yüzden İsa'nın kardeşleri O'na şöyle dediler: "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git. Öyle ki, öğrencilerin yaptığın mucizeleri görsünler. 4 Çünkü halk tarafından tanınmak isteyen kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu işleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster." 5 Aslında kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı. 6 Bu yüzden İsa onlara şöyle dedi: "Benim için uygun vakit daha gelmedi. Ama sizin için her vakit uygun. 7 Dünya sizden nefret edemez. Ama benden nefret ediyor. Çünkü dünyanın yaptıklarının kötü olduğuna şahitlik ediyorum. 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben gitmiyorum, çünkü benim vaktim daha gelmedi." 9 İsa bunları söyledikten sonra, Celile'de kaldı. 10 Kardeşleri bayramı kutlamaya gittikten sonra İsa da gitti. Ancak bunu açıkça değil, gizli olarak yaptı. 11 Yahudi liderler İsa'yı bayram kutlaması sırasında aradılar. "O adam

nerede?" diye sordular. 12 Kalabalıklar arasında birçok kişi İsa hakkında mırıldanıyordu. Bazıları, "O iyi bir adam" diyordu. Başkaları ise, "Hayır, O halkı aldatıyor" diyordu. 13 Fakat hiç kimse O'nun hakkında açıkça konuşmuyordu, çünkü Yahudi liderlerden korkuyorlardı. 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınak avlusuna gidip vaaz etmeye başladı. 15 Yahudi liderler de şaşırıp kaldılar. "Bu adam eğitim görmediği halde nasıl bu kadar çok şey biliyor?" diye sordular. 16 İsa onlara şöyle cevap verdi: "Benim öğrettiklerim aslında benim değil, beni göndermiş Olan'ındır. 17 Eğer bir kimse Allah'ın isteğini yerine getirmek istiyorsa, öğrettiklerimin Allah'tan mı olduğunu, yoksa kendi adıma mı konuştuğumu bilecek. 18 Kendi adına konuşan kendini yüceltmek ister. Ancak kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğruyu söyler, hiç yalan söylemez. 19 Musa size Tevrat'ı vermedi mi? Fakat hiçbiriniz Tevrat kanunlarını yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek için fırsat arıyorsunuz?" 20 Kalabalık O'na şöyle cevap verdi: "Seni cin çarpmış! Kim seni öldürmek istiyor?" 21 İsa onlara şöyle cevap verdi: "Bir mucize yaptım ve hepiniz şaşırıp kaldınız. 22 Musa erkek çocuklarınızı sünnet etmenizi buyurdu ve siz Şabat gününde bile sünnet edersiniz. Aslında sünnet Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır. 23 Demek ki, Musa'ya verilen Tevrat'ın buyruğu bozulmasın diye, Şabat gününde bir erkek çocuk sünnet oluyor. Öyleyse Şabat gününde bir adamı tamamen iyileştirdim diye, bana neden kızyorsunuz? 24 Dış görünüşe bakarak yargılamayın, yargınız doğru olsun." 25 Yerusolüm halkından bazıları şöyle dediler: "Öldürmeye çalıştıkları adam bu değil mi? 26 Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa gerçekten liderler O'nu Mesih olarak kabul ettiler mi? 27 Fakat biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek." 28 İsa tapınakta vaaz ederken yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim. Fakat beni Gönderen gerçektir. Sizlerse O'nu tanıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanıyorum, çünkü O'ndanım ve beni O gönderdi." 30 Onlar bu yüzden İsa'yı yakalamak için fırsat arıyorlardı. Ama kimse O'na el sürmedi, çünkü O'nun saati daha gelmemişti. 31 Ama kalabalıktan birçok kişi İsa'ya iman etti ve şöyle dediler: "Mesih gelince bu adamın yaptığından daha mı çok mucize yapacak?" 32 Ferisiler halkın

İsa hakkında bu şeyleri fışıldadığını işittiler. Böylece başrahipler ve Ferisiler İsa'yı yakalamak için tapınak polislerini yolladılar. **33** İsa konuşmasına şöyle devam etti: “Sizinle kısa bir süre daha kalacağım. Ondan sonra beni Gönderen’e döneceğim. **34** Beni arayacaksınız ama bulmayacaksınız. Çünkü benim bulunacağım yere siz gelemezsiniz.” **35** Yahudi liderler aralarında şöyle konuştular: “Bu adam nereye gidecek de biz O’nu bulamayacağız? Acaba diğer milletler arasında yaşayan Yahudilere mi gidecek? Greklere mi vaaz edecek? **36** ‘Beni arayacaksınız ama bulmayacaksınız’ ve ‘Benim bulunacağım yere siz gelemezsiniz?’ dedi. Bu söz ne demektir?” **37** Bayramın sonuncu ve en önemli günü İsa ayağa kalkıp yüksek sesle şöyle dedi: “Bir kimse susamışsa bana gelsin ve içsin. **38** Kutsal Yazı’da yazıldığı gibi, kim bana iman ederse, onun içinden yaşam veren su ırmakları akacak.” **39** İsa bu sözü kendisine iman edenlerin kavuşacakları Kutsal Ruh hakkında söyledi. Kutsal Ruh henüz verilmemişti, çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. **40** Halktan bazı insanlar bu sözleri işitince şöyle konuştular, “Gerçekten bu adam beklediğimiz peygamberdir.” **41** Bazıları da, “Bu Mesih’tir” dediler. Başkaları ise şöyle konuştu: “Mesih Celile bölgesinden gelir mi hiç? **42** Kutsal Yazı Mesih’in Davud’un soyundan olup Davud’un kasabası olan Beytlehem’den geleceğini bildirmemiş miydi?” **43** Bunun üzerine halkın arasında İsa hakkında ayrılık çıktı. **44** Onlardan bazıları O’nu yakalamak istediler. Ama kimse O’na el sürmedi. **45** Sonra polisler geri döndüler. Başrahipler ve Ferisiler onlara, “Onu neden getirmediğiniz?” dediler. **46** Polisler şöyle cevap verdiler: “Hiçbir insan hiçbir zaman bu adam gibi konuşmamıştır.” **47** Ferisiler onlara şöyle çıktılar: “Yoksa siz de mi aldandınız? **48** Liderlerden ya da Ferisilerden O’na iman eden oldu mu hiç? **49** Ama Tevrat kanunlarını bilmeyen bu halk lanetlidir!” **50** İsa’ya daha önce gelen ve onlardan biri olan Nikodim onlara şöyle dedi: **51** “Kanunlarımıza göre bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?” **52** Ona cevap olarak şöyle dediler: “Yoksa sen de mi Celile’densin? Araştır ve gör: Celile’den peygamber çıkmaz.” **53** Sonra herkes evine döndü.

8 İsa ise Zeytin Dağı’na gitti, 2 ama sabah erkenden tekrar tapınak avlusuna döndü. Bütün halk O’nun yanına geliyordu. İsa oturup onlara vaaz etmeye

başladı. **3** Tevrat uzmanları ile Ferisiler, İsa’ya zinada yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa’ya şöyle dediler: **4** “Ey öğretmen! Bu kadın tam zina ederken yakalandı. **5** Musa bize Tevrat’ta böyle kadınların taşlanması buyurmuştur. Peki, sen ne dersin?” **6** Bunu İsa’yı zor duruma düşürmek için söylediler. O’nu suçlayacak bir bahane arıyorlardı. Ama İsa eğildi ve parmağıyla yere bir şeyler yazmaya başladı. **7** O’na aynı soruyu sormaya devam ettiler. O zaman İsa doğrulup onlara şöyle dedi: “Aranızda kim günahsızsa, kadına ilk taşı o atsin.” **8** Ardından yere eğilip toprağa yazmaya devam etti. **9** Onlar bunu işitince önce yaşlılar olmak üzere teker teker oradan ayrıldılar. Böylece İsa yalnız bırakıldı. Kadın da orta yerde duruyordu. **10** İsa doğrulup kadına şöyle dedi: “Bayan, onlar nerede? Seni suçlu bulan olmadı mı?” **11** Kadın şöyle cevap verdi: “Hiç kimse, efendim!” İsa, “Ben de seni suçlamıyorum” dedi. “Git, artık günah işleme.” **12** İsa halkla tekrar konuştu. Şöyle dedi: “Dünyanın ışığı benim. Benim peşimden gelen asla karanlıkta yürümez, ama yaşam veren ışığa sahip olur.” **13** Bu yüzden Ferisiler O’na şöyle dediler: “Sen kendin için şahitlik ediyorsun. Şahitliğin geçerli değil.” **14** İsa onlara cevap olarak şöyle dedi: “Ben kendim için şahitlik ediyorsam bile, şahitliğim geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Fakat siz nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. **15** Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz, ama ben kimseyi yargılamam. **16** Yargılasam bile, benim yargılamam geçerlidir. Çünkü ben yalnız değilim. Beni gönderen Baba’yla birlikteyim. **17** Ayrıca size verilen Tevrat’ta iki kişinin şahitliği geçerlidir diye yazılıdır. **18** Kendim için şahitlik ediyorum, hem de beni gönderen Baba benim için şahitlik ediyor.” **19** O zaman İsa’ya, “Baban nerede?” diye sordular. İsa şöyle cevap verdi: “Ne beni tanıyorsunuz, ne de Babam’ı. Beni tanımış olsaydınız, Babam’ı da tanırdınız.” **20** İsa bu sözleri tapınak avlusunda, bağı toplanan yerde vaaz ederken söyledi. Ama kimse O’nu yakalamadı, çünkü O’nun saati daha gelmemişti. **21** İsa onlara şöyle dedi: “Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz.” **22** Bunun üzerine Yahudi liderler şöyle dediler: “Acaba kendini mi öldürecek? Onun için mi, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor?” **23** İsa da onlara şöyle dedi: “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu

dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. 24 İşte bunun için, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Ben benim. Buna iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz." 25 Bunun üzerine O'na, "Sen kimsin?" dediler. İsa onlara şöyle cevap verdi: "Size baştan beri ne dedimse O'yum. 26 Sizin için söyleyecek ve hakkınızda yargılayacak çok şeyim var. Ama beni Gönderen doğruyu söyler. O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum." 27 Kendilerine Baba Allah hakkında konuştuğunu anlamadılar. 28 Bu yüzden İsa şöyle dedi: "İnsan Oğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman anlayacaksınız ki, Ben benim. Kendiliğimden hiçbir şey yapmıyorum, ama Baba'nın bana öğrettiği gibi konuşuyorum. 29 Beni Gönderen benimle birliktedir. O beni yalnız bırakmadı. Çünkü her zaman O'nu memnun eden şeyleri yapıyorum." 30 İsa bunları söyleyince birçok kişi O'na iman etti. 31 İsa, kendisine inanmış Yahudilere şunu söyledi: "Siz benim sözümü devamlı yerine getirirseniz, gerçekten öğrencilerim olursunuz. 32 Gerçeği bileceksiniz, gerçek de sizi özgür kılacak." 33 O'na şöyle karşılık verdiler: "Biz İbrahim'in soyundanız. Hiçbir zaman kimseye köle olmadık. Nasıl olur da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?" 34 İsa onlara cevap verdi: "Size doğrusunu söylüyorum, günah işleyen herkes günahın kölesidir. 35 Köle ailede devamlı kalmaz, oğulsa devamlı kalır. (aiōn g165) 36 Bu sebeple Oğul sizi özgür kılarsa, mutlaka özgür olursunuz. 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Oysa beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü kalbinizde sözüme yer vermiyorsunuz. 38 Babam'ın yanında gördüklerimi anlatıyorum. Siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz." 39 İsa'ya karşılık verdiler: "Bizim babamız İbrahim'dir." İsa onlara şunları söyledi: "Siz İbrahim'in evlatları olsaydınız, İbrahim gibi davranırdınız. 40 Oysa şimdi beni, Allah'tan işittiği gerçeği size bildireni öldürmeye fırsat arıyorsunuz. İbrahim böyle yapmadı. 41 Siz babanız gibi davranıyorsunuz." Bunun üzerine O'na şöyle dediler: "Biz zinadan doğmadık. Tek bir babamız var. O da Allah'tır." 42 İsa onlara cevap verdi: "Allah sizin babanız olsaydı, beni severdiniz. Çünkü ben Allah'tan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim. Beni O gönderdi. 43 Benim söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44 Siz babanız İblis'tensiniz. Babanızın isteklerini yapmayı seviyorsunuz. O baştan beri katildir. Gerçeğe bağlı kalmadı, çünkü onda gerçek yoktur. O yalan

söylediği zaman kendi özünden konuşur. Çünkü o hem yalancı hem de yalancının babasıdır. 45 Fakat gerçeği söylediğim için bana inanmıyorsunuz. 46 Sizlerden kim günah işlediğini kanıtlayabilir? Madem gerçeği söylüyorum, neden bana inanmıyorsunuz? 47 Allah'tan olan kişi Allah'ın sözlerini dinler. Siz bu yüzden dinlemiyorsunuz, çünkü Allah'tan değilsiniz." 48 Yahudiler O'na cevap olarak şöyle dediler: "Senin cinli bir Samiriyeli olduğunu söylemekte haklı değil miyiz?" 49 İsa şöyle cevap verdi: "Ben cinli değilim. Ama Babam'a saygı gösteriyorum. Siz ise bana saygısızlık ediyorsunuz. 50 Ben kendimi yüceltmeye çalışmıyorum. Beni yücelten ve haklı çıkaran biri var. 51 Size doğrusunu söylüyorum, eğer bir kimse sözüme uyar, ölümü asla görmeyecek." (aiōn g165) 52 Bunun üzerine Yahudiler İsa'ya şöyle dediler: "Evet, şimdi biliyoruz ki, seni cin çarpmış. İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Sen yine de diyorsun ki, 'Eğer bir kimse sözüme uyar, ölümü asla tatmayacak.' (aiōn g165) 53 Sen bizim atamız İbrahim'den daha mı büyüksün? İbrahim öldü. Peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?" 54 İsa şöyle cevap verdi: "Ben kendimi yüceltirsem, benim yüceliğim bir hiçtir. Ama beni yücelten, kendisine 'Allahımız' dediğiniz Babam'dır. 55 Siz O'nu tanıımıyorsunuz, ama ben O'nu tanıyorum. 'Eğer ben O'nu tanıyorum' desem, ben de sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyorum, ve O'nun sözüne uyuyorum. 56 Atanız İbrahim geleceğim günü göreceği için sevinçle koştu. Gördü ve sevindi." 57 Bunu duyan Yahudiler O'na şöyle dediler: "Sen daha elli yaşına bile gelmedin. İbrahim'i de mi gördün?" 58 İsa onlara, "Size doğrusunu söylüyorum: İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi. 59 Bunun üzerine İsa'ya atmak için ellerine taşlar aldılar. Ama İsa saklandı ve tapınaktan ayrıldı.

9 İsa yoldan geçerken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri de O'na sordular: "Öğretmenimiz, kim günah işledi de, bu adam kör olarak doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" 3 İsa onlara cevap verdi: "Ne bu adam, ne de annesi babası günah işledi. Ama yalnız Allah'ın yapabildiği şeyler onda görülsün diye, 4 beni Gönderen'in yapmak istediği şeyleri vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece yaklaşıyor, o zaman hiç kimse çalışamaz. 5 Dünyada bulundukça dünyanın ışığı benim." 6 Bu şeyleri söyledikten sonra İsa yere tükürdü, tükürükten

çamur yaptı ve çamuru kör adamın gözlerine sürdü. 7 Sonra adama şöyle dedi: “Git, Şiloah Havuzu’nda yıkan.” Şiloah, “gönderilmiş” demektir. Böylece adam gidip yıkandı, geri döndüğünde gözleri görüyordu. 8 Adamın komşuları ve daha önce dilendiğini görenler şöyle dediler: “Oturup dilencilik yapan adam bu değil mi?” 9 Bazı kişiler “Evet, odur” dediler. Başkalarıysa “Hayır, ama ona benziyor” dediler. Kendisi ise “Ben oyum” dedi. 10 Ona sordular: “Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?” 11 O da şöyle cevap verdi: “İsa adındaki adam çamur yaptı, gözlerime sürdü. Bana ‘Şiloah Havuzu’na git ve yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.” 12 Adama, “Nerede O?” diye sordular. O da, “Bilmiyorum” dedi. 13 Önceden kör olan adamı Ferisilere götürdüler. 14 İsa’nın çamur yaptığı ve adamın gözlerini açtığı gün Şabat günüydü. 15 Bu nedenle Ferisiler adama gözlerinin nasıl açıldığını tekrar sordular. Adam onlara şöyle dedi: “Gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve görüyorum.” 16 Bunun üzerine bazı Ferisiler şöyle dediler: “Madem bu adam Şabat günü hakkındaki buyruklara uymuyor, Allah’tan olamaz.” Başkaları ise şöyle dedi: “Günahlı bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir?” Böylece Ferisiler ikiye bölündü. 17 Eskiden kör olan adama tekrar sordular: “Senin gözlerini açan bu adam hakkında sen ne dersin?” Adam, “O bir peygamberdir” dedi. 18 Yahudi liderler, adamın annesiyle babasını çağırincaya kadar, onun eskiden kör olup gözlerinin açıldığını inanmadılar. 19 “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, nasıl oluyor da şimdi görüyor?” diye sordular. 20 Annesi babası şöyle cevap verdiler: “Bu bizim oğlumuzdur. Kör doğduğunu da biliyoruz. 21 Fakat şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz. Gözlerini kimin açtığını da bilmiyoruz. Ona sorun. Kendisi için konuşacak yaştadır.” 22 Adamın annesiyle babası Yahudi liderlerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü Yahudi liderler İsa’nın Mesih olduğunu açıkça söyleyen herkesi toplantı yerlerinden kovmak için anlaşmışlardı. 23 Bu yüzden adamın annesiyle babası, “Kendisi için konuşacak yaştadır” dediler. 24 Bunun üzerine eskiden kör olan adamı ikinci defa çağırıp, “Allah’ın hakkı için doğru olanı söyle!” dediler, “Biz biliyoruz ki, bu adam günahkârdır.” 25 Adam şöyle cevap verdi: “O günahkâr mı, değil mi, bilmiyorum. Tek bir şey biliyorum: kördüm, ama şimdi görüyorum.” 26 Ona tekrar sordular: “O sana ne yaptı? Senin gözlerini nasıl açtı?” 27 Adam onlara cevap verdi:

“Size zaten söyledim, ama dinlemediniz. Niye bunu bir daha duymak istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O’nun öğrencileri olmak istiyorsunuz?” 28 Ona söverek şöyle dediler: “O’nun öğrencisi sensin. Bizse Musa’nın öğrencileriyiz. 29 Biz Allah’ın Musa’yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.” 30 Adam onlara şöyle cevap verdi: “Bu şaşılacak şey! O’nun nereden geldiğini siz bilmiyorsunuz, ama O gözlerimi açtı. 31 Biliyoruz ki, Allah günahkârlara kulak vermez. Tam tersine, bir kişi Allah’tan korkarsa ve O’nun istediğini yaparsa, Allah ona kulak verir. 32 Dünya var olalı kimsenin anadan doğma kör birinin gözlerini açtığı duyulmadı. (aiōn g165) 33 Bu adam Allah’tan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.” 34 Onu terslediler: “Sen büsbütün günah içinde doğmuşsun. Sen mi kalkıp bize ders vereceksin?” Böylece onu toplantı yerinden kovdular. 35 İsa Yahudi liderlerin adamı toplantı yerinden kovduklarını duydu. Onu bulunca, “Sen İnsan Oğlu’na iman ediyor musun?” diye sordu. 36 Adam cevap verdi: “Efendim, O kimdir? Söyle de, O’na iman edeyim.” 37 İsa ona şöyle dedi: “O’nu zaten gördün ve şimdi seninle konuşan O’dur.” 38 Adam da, “Ey Efendim, iman ediyorum” dedi ve İsa’ya tapındı. 39 İsa da şöyle dedi: “Ben hüküm için bu dünyaya geldim. Öyle ki, görmeyenler görsün, görenler de kör olsun.” 40 İsa’nın yanında bulunan bazı Ferisiler bunu işitince, “Yoksa biz de mi körüz?” diye sordular. 41 İsa onlara şöyle dedi: “Kör olsaydınız, günahınız olmazdı. Fakat madem, ‘Görüyoruz’ diyorsunuz, günahınız duruyor.”

10 “Size doğrusunu söylüyorum, koyun ağılına kapıdan girmeyen, ama başka bir yerden tırmanıp giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan girense, koyunların çobanıdır. 3 Bekçi ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitir. O da koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarıya çıkarır. 4 Koyunlarının hepsini dışarıya çıkardıktan sonra, onların önünden gider. Koyunlar da onu izler, çünkü onun sesini tanırlar. 5 Fakat yabancı bir kişiyi asla izlemezler. Ondan kaçarlarsa, çünkü yabancıların sesini tanımazlar.” 6 İsa Ferisilere bu benzetmeyi anlattı, ama onlar ne demek istediğini anlamadılar. 7 Bu nedenle İsa onlarla tekrar konuştu: “Size doğrusunu söylüyorum: koyunların kapısı benim. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu. Ama koyunlar onların sesine kulak asmadılar. 9 Kapı benim: bir kişi benden içeri girerse,

kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. **10** Hırsız yalnız çalmak, öldürmek ve yok etmek için gelir. Ama ben insanlar yaşama, bereketli yaşama kavuşsunlar diye geldim. **11** İyi çoban benim. İyi çoban koyunları için canını verir. **12** Koyunların sahibi olmayan, parayla tutulan işçi ise çoban gibi değildir. İşçi kurdun yaklaştığını görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da koyunları kapıp dağıtır. **13** İşçi kaçar, çünkü parayla tutulmuştur ve koyunlar için kaygı çekmez. **14** İyi çoban benim. Bana ait olanları tanırım. Bana ait olanlar da beni tanırlar. **15** Baba'nın beni tanıdığı gibi, ben de Baba'yı tanırım ve koyunlarım için canımı veririm. **16** Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim. Onlar sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. **17** Baba beni sever, çünkü ben canımı veririm, öyle ki onu geri alayım. **18** Kimse canımı benden almaz. Ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye ve geri almaya yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.” **19** Bu sözler yüzünden Yahudiler tekrar ikiye bölündü. **20** Onların birçoğu şöyle dedi: “Adam deli, hem de cinlidir. Niye onu dinliyorsunuz?” **21** Başkalarıysa şöyle dediler: “Bu sözler, cinli bir adamın söyleceği sözlere benzemez. Cin kör adamın gözlerini açabilir mi?” **22** O sırada Yeruşalim'de Işık Bayramı kutlanıyordu. Kış mevsimiydi. **23** İsa da tapınağın içinde, Süleyman'ın Kemeraltı'nda dolaşıyordu. **24** O zaman Yahudi liderler O'nun etrafını sarıp şunu sordular: “Bizi ne zamana kadar merakta bırakacaksınız? Eğer Mesih'sen, bize açıkça söyle.” **25** İsa onlara şöyle cevap verdi: “Size zaten söyledim. Fakat inanmıyorsunuz. Babam'ınadıyla yaptığım mucizeler benim için şahitlik ediyor. **26** Fakat siz inanmıyorsunuz, çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. **27** Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da peşimden gelir. **28** Ben koyunlarıma sonsuz yaşam veririm. Onlar asla yok olmayacaklar. Hiç kimse onları elimden kapmayacak. (aion g165, aionios g166) **29** Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Hiç kimse onları Babam'ın elinden kapamaz. **30** Ben ve Baba biriz.” **31** Yahudi liderler İsa'yı taşlamak için yerden yine taş topladılar. **32** İsa onlara şöyle dedi: “Ben size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim. Bunlardan hangisi için beni taşıyorsunuz?” **33** Yahudi liderler O'na cevap verdiler: “Seni iyi iş yaptığın için taşılamıyoruz, ama Allah'a hakaret ettiğin için taşıyoruz. Çünkü sen insan olduğun halde kendini Allah yapıyorsun.” **34** İsa onlara şöyle karşılık verdi:

“Size verilen Tevrat'ta ‘Ben, “Tanrılarınız” dedim’ diye yazılı değil mi? **35** Allah, sözünü gönderdiği insanları ‘tanrılar’ diye çağırır. Kutsal Yazı da geçersiz kılınmaz. **36** Baba Allah beni göreve ayırıp dünyaya gönderdi. O halde ‘Allah'ın Oğlu’yum’ dediğim için bana nasıl olur da ‘Allah’a hakaret ediyorsun’ dersiniz? **37** Eğer Babam'ın istediği şeyleri yapmıyorsam, bana inanmayın. **38** Ama eğer o şeyleri yapıyorsam, bana inanmazsanız bile, yaptığım mucizelere inanın. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız.” **39** İsa'yı tekrar yakalamaya çalıştılar. Ama İsa onların elinden kurtulup gitti. **40** İsa oradan ayrılıp yine Şeria Irmağı'nın karşı tarafına, Yahya'nın daha önce insanları vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. **41** Birçok kişi İsa'nın yanına geldi. Şöyle diyorlardı: “Gerçi Yahya hiçbir mucize yapmadı. Ama Yahya bu adam hakkında ne söylediye, hepsi doğru çıktı.” **42** Böylece orada birçok kişi İsa'ya iman etti.

11 O sırada Lazar adında bir adam hastalanmıştı. Kendisi kız kardeşleri Meryem'le Marta'nın yaşadığı Beytanya köyündendi. **2** Meryem Rab İsa'ya hoş kokulu yağ sürüp O'nun ayaklarını kendi saçları ile kurutan kadındı. Hasta olan Lazar onun kardeşiydi. **3** Bu nedenle kız kardeşler İsa'ya şöyle haber yolladılar: “Ey Efendimiz! Sevdiğin kişi hastadır.” **4** Bunu duyunca İsa şöyle dedi: “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak. Ama Allah'ın yüceliğine ve Allah'ın Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek.” **5** İsa, Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi. **6** İsa Lazar'ın hasta olduğunu işitince bulunduğu yerde iki gün daha kaldı. **7** Ondan sonra öğrencilerine, “Yahudiye'ye dönelim” dedi. **8** Öğrencileri O'na şöyle dediler: “Öğretmenimiz, Yahudi liderler az önce seni taşlamak istiyorlardı. Sen yine oraya mı döneceksin?” **9** İsa onlara cevap verdi: “Günde on iki saat aydınlık yok mu? İnsan gündüz yürürken tökezlemeyebilir, çünkü bu dünyanın ışığını görür. **10** Fakat insan gece yürürken tökezler, çünkü kendisinde ışık yoktur.” **11** Bunları anlattıktan sonra, onlara şöyle dedi: “Arkadaşımız Lazar uyudu. Fakat onu uyandırmaya gidiyorum.” **12** Bunun üzerine öğrencileri O'na, “Efendimiz, uyuduyorsa iyileşecek” dediler. **13** Aslında İsa Lazar'ın ölümünden bahsediyordu. Fakat öğrencileri İsa'nın normal uykudan söz ettiğini sandılar. **14** Bunun üzerine İsa onlara durumu açıkladı: “Lazar öldü.

15 İman edesiniz diye orada olmadığımı sizin için seviniyorum. Haydi, onun yanına gidelim.” 16 İkiz diye bilinen Tomas öbür öğrencilere, “Haydi, biz de gidelim” dedi. “Böylece O’nunla birlikte ölelim.” 17 İsa Beytanya köyüne yaklaştığında Lazar’ın dört günden beri mezarda bulunduğunu öğrendi. 18 Beytanya köyü Yerusâlim’den üç kilometre kadar uzaklıktaydı. 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini kaybeden Meryem ve Marta’ya baş sağlığı dilemeye gelmişti. 20 Marta İsa’nın geldiğini işittince, O’nu karşılamaya gitti. Meryem ise evde kaldı. 21 Marta İsa’ya, “Efendimiz!” dedi. “Sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. 22 Ama şimdi bile biliyorum ki, Allah’tan ne dilerse, Allah onu sana verecek.” 23 İsa ona, “Kardeşin dirilecek” dedi. 24 Marta, “Son gün, diriliş günü kardeşimin dirileceğini biliyorum” dedi. 25 İsa Marta’ya şöyle dedi: “Diriliş ve yaşam benim. Bana iman eden ölse de yaşayacak. 26 Yaşayan ve bana iman eden kimse asla ölmeyecek. Buna inanıyor musun?” (aiōn g165) 27 Marta, “Evet, Efendimiz!” dedi. “Ben inandım ki, sen dünyaya gelen Allah’ın Oğlu, Mesih’sin.” 28 Marta bunları söyledikten sonra ayrılıp kız kardeşi Meryem’i gizlice çağırды. “Öğretmenimiz geldi ve seni çağırıyor” dedi. 29 Meryem bunu duyunca acele kalkıp İsa’yı karşılamaya gitti. 30 İsa henüz köye gelmemişti, hâlâ Marta’nın O’nu karşıladığı yerde duruyordu. 31 Meryem’le birlikte evde bulunan ve ona baş sağlığı dileyen Yahudiler Meryem’in aceleyle kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onun peşinden gittiler. 32 Meryem, İsa’nın yanına geldi. O’nu görünce ayaklarının dibine kapandı. İsa’ya şöyle dedi: “Efendimiz! Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.” 33 Meryem de, arkasından gelen Yahudiler de ağlıyorlardı. Bunu gören İsa’nın ruhu derinden etkilendi ve yüreği sızladı. 34 “Siz onu nereye yattırdınız?” diye sordu. “Efendimiz, gel de gör” dediler. 35 İsa ağladı. 36 Bunu gören Yahudiler, “Bakın, Lazar’ı ne kadar severdi!” dediler. 37 Ama onlardan bazıları şöyle dedi: “Bu adam körlerin gözlerini açtı. Lazar’ın ölmesini de önleyemez miydi?” 38 İsa tekrar derinden etkilenecek mezarın yanına gitti. Mezar bir mağaraydı ve girişi büyük bir taşla kapatılmıştı. 39 İsa, “Taşı çekin!” diye buyruk verdi. Ölen adamın kız kardeşi Marta İsa’ya şöyle dedi: “Efendimiz, o kötü kokuyor artık, çünkü öleli dört gün oldu.” 40 İsa ona şöyle dedi: “Ben sana ‘İman edersen, Allah’ın yüceliğini göreceksin’ demedim

mi?” 41 Bunun üzerine, mezardaki taşı çektiler. İsa da başını kaldırıp şöyle dedi: “Ey Baba, beni işittiğini için sana şükrederim. 42 Beni her zaman işittiğini biliyorum. Fakat bunu etrafta duran kalabalık için söyledim. Öyle ki, beni senin gönderdiğine inansınlar.” 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı. 44 Ölü adam dışarı çıktı. Elleri ve ayakları sargı bezleriyle sarılmıştı. Yüzü de bir bezle bağlanmıştı. İsa onlara şöyle dedi: “Onu çözün, bırakın gitsin.” 45 O zaman Meryem’e gelen ve İsa’nın yaptıklarını gören birçok Yahudi O’na iman etti. 46 Fakat orada bulunan bazıları Ferisilere gidip İsa’nın yaptıklarını anlattılar. 47 Bunun için başrahipler ve Ferisiler Meclis’i topladılar. “Ne yapacağız? Bu adam birçok mucize yapıyor. 48 O’nu kendi haline bırakırsak herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip hem kutsal yerimizi, hem de milletimizi ortadan kaldıracaklar” dediler. 49 Fakat aralarından biri, o yıl başrahip olan Kayafa, onlara şöyle dedi: “Siz hiçbir şey bilmiyorsunuz! 50 Bütün millet yok olacağına, halk uğruna tek bir kişinin ölmesi daha faydalıdır. Bunu anlamıyor musunuz?” 51 Kayafa bunu kendiliğinden söylemedi. Ama o yıl başrahip olduğu için İsa’nın halk uğruna öleceğini peygamber gibi önceden bildirdi. 52 İsa’nın yalnız Yahudi milleti uğruna değil, ama aynı zamanda Allah’ın dağılmış evlatlarını bir araya toplamak için öleceğini söyledi. 53 O günden sonra İsa’yı öldürmek için plan kurmaya başladılar. 54 Bu yüzden İsa artık Yahudilerin arasında açıkça dolaşamaz oldu. Oradan ayrılıp ıssız bölgeye yakın Efrayim adında bir kasabaya gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. 55 Yahudilerin Özgürlük Bayramı yaklaşmıştı. Kırklardan birçok kişi bayramdan önce arınma adetlerini yerine getirmek için Yerusâlim’e gitti. 56 İsa’yı arıyor ve tapınak avlusundayken birbirlerine, “Ne dersiniz, O bayram için gelmeyecek mi?” diye soruyorlardı. 57 Başrahipler ve Ferisiler İsa’yı yakalayabilmek için, O’nun yerini bilenlerin haber vermelerini emretmişlerdi.

12 Böylece İsa Özgürlük Bayramı’ndan altı gün önce ölümünden dirilttiği Lazar’ın bulunduğu Beytanya köyüne geldi. 2 Orada İsa için bir yemek verdiler. Marta hizmet ediyordu ve Lazar İsa’yla birlikte sofrada başında olanların arasındaydı. 3 O zaman Meryem yarım litre hoş kokulu yağ aldı. Bu saf hintsümbülü yağı çok pahalıydı. Bunu İsa’nın ayaklarına sürdükten

sonra ayaklarını kendi saçlarıyla sildi. Bütün ev bu yağın hoş kokusuyla doldu. 4 Ne var ki, İsa'nın öğrencilerinden biri, az sonra O'na ihanet edecek olan Yahuda İskariyot şöyle dedi: 5 “Neden bu hoş kokulu yağ üç yüz gümüş paraya satılmadı? Bu para fakirlere dağıtılabilirdi!” 6 Bunu fakirleri düşündüğü için değil, hırsız olduğu için söyledi. Çünkü ortak para kutusu ondaydı ve Yahuda oraya koyulan paradan çalıyordu. 7 İsa, “Kadını rahat bırak” dedi. “Bu hoş kokulu yağı gömüleceğim gün için saklasın. 8 Fakirler her zaman sizinle olacak. Ama ben her zaman sizinle olmayacağım.” 9 Yahudilerden büyük bir kalabalık, İsa'nın orada olduğunu öğrenince geldiler. Sadece İsa'yı değil, İsa'nın ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek istiyorlardı. 10 Bu sebeple başrahipler Lazar'ı da öldürmeye karar vermişlerdi. 11 Çünkü Lazar yüzünden birçok Yahudi onları terk edip İsa'ya iman ediyordu. 12 Ertesi gün bayramı kutlamak için büyük bir kalabalık toplandı, çünkü İsa'nın da Yerus alim'e geleceğini duymuşlardı. 13 Hurma ağ acılarından dallar alıp O'nu karşılamaya çıktılar. Şöyle ba ırıyorlardı: “Hozana!” “Rabbin adıyla gelene övg uler olsun!” “İsrail'in Kralı O'dur!” 14 İsa genç bir eşek bulup ona bindi. Böylece ş u yazı yerine geldi: 15 “Ey Siyon kızı, korkma! Bak, Kralın geliyor! Genç bir eşe e binmiş geliyor!” 16 İsa'nın öğrencileri bu ş eyleri önce anlamadılar. Ama İsa y uceltildikten sonra bu s özlerin O'nun hakkında yazıldığını ve insanların bunları O'na yaptığını hatırladılar. 17 İsa Lazar'ı ölümden diriltip mezardan dışarı çıkmasını emrettiğinde yanında bir kalabalık vardı. Bu insanlar İsa'nın yaptığını herkese anlatmaya devam ettiler. 18 Bundan dolayı halk İsa'yı karşılamaya çıktı, çünkü O'nun bu mucizeyi yaptığını duymuşlardı. 19 O zaman Ferisiler birbirlerine ş öyle dediler: “G r y orsunuz, elimizden hiçbir ş ey gelmiyor. Bakın, bütün dünya bu adamın peşine takıldı.” 20 Yerus alim'de Allah'a tapınmak için bayrama katılanların arasında bazı Grekler vardı. 21 Celile bölgesindeki Beytsayda kasabasından olan Filipus da oradaydı. Bu Grekler Filipus'un yanına gelip, “Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz” dediler. 22 Filipus gidip bunu Andreas'a anlattı. Filipus ve Andreas da gidip İsa'ya haber verdiler. 23 İsa onlara karşılık verip ş öyle dedi: “Artık İnsan Oğlu'nun y uceltilece i saat geldi. 24 Size doğrusunu söylüyorum, bir buğday tohumu toprağa d   p  lmezse, yalnız başına kalır. Ama  l rs , çok ürün meydana getirir. 25 Kim

kendi canını severse, onu kaybedecek. Ama kim bu dünyada canını gözden çıkarırsa, onu koruyup sonsuz yaşama kavuşacak. (ai nios g166) 26 Kim bana hizmet ederse, peşimden gelsin. Ben neredeysem, bana hizmet eden de orada olacak. Kim bana hizmet ederse, Babam onu  d llandirecek. 27 Ş u an çok sıkıntı çekiyorum. Buna ne diyeyim? ‘Baba, beni bu saatten kurtar’ mı diyeyim? Hayır, çünkü bu amaç için bu saate geldim. 28 Baba, kendi adını y ucelt!” Bunun  zerine gökten ş öyle bir ses geldi: “Adımı hem y ucelttim, hem de tekrar y uceltece im.” 29 Etrafta duran ve bu sesi i iten kalabalık da, “Gök g rled ” dedi. Ba kalarysa, “Bir melek O'nunla konuştu” dediler. 30 İsa sesini yükselterek ş öyle dedi: “Bu ses benim için değil, sizin içindir. 31 Ş imdi bu dünyanın yargılanaca ı zaman gelmiştir. Bu dünyayı yöneten artık yerinden kovulacak. 32 Bense yerden yukarı kaldırıldığım zaman herkesi kendime  ekece im.” 33 İsa bunu nasıl  lece ine işaret etmek için söyledi. 34 Kalabalık O'na ş öyle karşılık verdi: “Tevrat'tan anladığımız kadarıyla Mesih dünyada sonsuza kadar kalacak. Sen nasıl diyebilirsin ki, ‘İnsan Oğlu'nun yukarı kaldırılması lazım’? Bu İnsan Oğlu kimdir?” (ai on g165) 35 İsa ş öyle cevap verdi: “İ ık az bir vakit daha aranızda kalacak. Aydınlık varken yürüyün. Karanlık sizi yakalamasın. Kim karanlıkta y r rs , nereye gittiğini bilmez. 36 Sizde i ık varken, i ı a iman edin, öyle ki, i ık evlatları olasınız.” İsa bunları söyledikten sonra onlardan ayrılıp gizlendi. 37 İsa birçok mucize yaptı. Halk bunları kendi gözleriyle gördü; fakat yine de O'na iman etmedi. 38 öyle ki, Yeşaya peygamberin sözü yerine gelsin. O ş öyle demişti: “Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rabbin gücü kime gösterildi?” 39 İşte, bu yüzden iman edemiyorlardı, çünkü Yeşaya yine ş öyle dedi: 40 “Allah onların gözlerini k r etti ve yüreklerini duygusuz hale getirdi. Öyle ki, gözleriyle bir ş ey görmesinler, yürekleriyle anlayıp bana d nmesinler. D nselerdi, onlara ş fa verirdim.” 41 Yeşaya bunları söyledi, çünkü İsa'nın y celi ini gördü ve O'nun hakkında konuştu. 42 Bununla birlikte, Yahudi liderlerden bile birçok kişi İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler y zenden bunu açıkça söylemediler. Yahudilerin toplantı yerinden kovulmak istemediler. 43 çünkü insanlar tarafından   lmeyi Allah tarafından   lmekten daha çok sevdiler. 44 İsa yüksek sesle ş öyle dedi: “Kim bana iman ederse, bana değil, beni Gönderen'e iman etmiş olur. 45 Kim beni

görürse, beni Gönderen'i görmüş olur. **46** Ben ışık olarak dünyaya geldim. Öyle ki, bana iman eden kimse karanlıkta kalmasin. **47** Fakat bir kişi benim sözlerimi işitip de onlara uymazsa, ben onu yargılamam. Çünkü dünyayı yargılamak için gelmedim. Dünyayı kurtarmaya geldim. **48** Kim beni reddederse ve sözlerimi kabul etmezse, onu yargılayacak biri var. Son günde o kişiyi söylediğim söz yargılayacak. **49** Ne de olsa, ben kendi adıma konuşmadım. Fakat beni gönderen Baba, ne söyleyeceğimi ve ne duyuracağımı bana buyurdu. **50** Biliyorum ki, O'nun buyruğu sonsuz yaşam getirir. Onun için ben ne duyuruyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi duyuruyorum.” (aiōnios g166)

13 Özgürlük Bayramı'ndan önceydi. İsa bu dünyadan ayrılıp Baba'ya dönme saatinin geldiğini biliyordu. Bu dünyada kendisine ait olanları hep sevmiştir. Şimdi sevgisini tam olarak gösteriyordu. **2** Akşam yemeği sırasıydı. Simun İskariyot'un oğlu Yahuda İsa'ya ihanet etmek niyetindeydi. İblis bunu onun yüreğine çoktan koymuştu. **3** İsa Baba'nın her şeyi O'nun eline teslim ettiğini biliyordu. Kendisinin Allah'tan geldiğini ve yine Allah'a döneceğini de biliyordu. **4** Böylece yemekten kalktı, üst elbisesini çıkarıp bir yana koydu. Ardından bir havlu alıp beline sardı. **5** Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerinin ayaklarını yıkamaya başladı. Ardından sarınmış olduğu havluyla ayaklarını kuruladı. **6** Böylece İsa Simun Petrus'a geldi. Petrus O'na, “Efendimiz, sen mi benim ayaklarımı yıkayacaksın?” dedi. **7** İsa ona şöyle cevap verdi: “Ne yaptığımı şu anda anlayamazsın. Ama daha sonra farkına varacaksın.” **8** Petrus O'na, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi. İsa şöyle cevap verdi: “Seni yıkamazsam, yanımda yerin olmaz.” (aiōn g165) **9** Simun Petrus O'na, “Efendimiz, sadece ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!” dedi. **10** İsa Simun Petrus'a şöyle dedi: “Boydan boya yıkanmış kişi tamamen temizdir. Onun sadece ayaklarının yıkanmasına ihtiyacı vardır. Siz temizsiniz, ama hepiniz değil!” **11** Çünkü İsa kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. İşte bunun için “Hepiniz temiz değilsiniz” demişti. **12** İsa öğrencilerin ayaklarını yıkadıktan sonra üst elbisesini giydi. Tekrar yerine oturdu ve onlara şöyle dedi: “Size ne yaptığımı anladınız mı? **13** Siz bana ‘Öğretmenimiz’ veya ‘Efendimiz’ diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü öyleyim. **14** Eğer ben, Efendiniz ve Öğretmeniniz olarak

ayaklarınızı yıkadıysam, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. **15** Çünkü size bir örnek gösterdim: Benim size yaptığım gibi, siz de aynısını yapasınız. **16** Size doğrusunu söylüyorum: köle efendisinden büyük değildir. Elçi de kendisini gönderenden büyük değildir. **17** Eğer bu şeyleri bilip yerine getirirseniz, ne mutlu size! **18** Hepiniz hakkında konuşmuyorum. Seçtiğim kişileri tanıyorum. Ama bu, Kutsal Yazılar'daki şu söz yerine gelsin diye oldu: ‘Ekmeğimi yiyen bana düşman oldu.’ **19** Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız. **20** Size doğrusunu söylüyorum, kim benim gönderdiğim kişiyi kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de, beni Gönderen'i kabul etmiş olur.” **21** İsa bu sözleri söyledikten sonra ruhu derinden etkilendi. Şunu açıkça söyledi: “Size doğrusunu söylüyorum, sizden biri bana ihanet edecek.” **22** Öğrenciler birbirlerine bakıp, acaba kimin hakkında konuşuyor diye merak etmeye başladılar. **23** Öğrencilerden biri sofrada İsa'nın yanı başındaydı. İsa onu severdi. **24** Simun Petrus İsa'nın kimden söz ettiğini sorması için o öğrenciye işaret etti. **25** O da İsa'nın göğsüne iyice yaslanarak O'na sordu: “Efendimiz, kimdir o?” **26** İsa şöyle cevap verdi: “Lokmayı yemeğe bandırıp kime verirsem odur”. Hemen lokmayı bandırıp Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'ya verdi. **27** O lokmayı aldıktan sonra Şeytan onun içine girdi. Bunun üzerine İsa Yahuda'ya, “Yapacağımı çabuk yap!” dedi. **28** Ama sofradakilerden hiçbiri İsa'nın ona neden böyle dediğini anlamadı. **29** Para kutusu Yahuda'daydı. Bunun için bazıları sandı ki: İsa ona “Bayram için bize lazım olan şeyleri satın al” ya da “Fakirlere bir şey ver” diye emretmişti. **30** Yahuda lokmayı yedi. Sonra hemen dışarı çıktı. Karanlık çökmüştü. **31** Yahuda çıktıktan sonra İsa şöyle dedi: “Şimdi İnsan Oğlu yüceltildi. Allah da O'nda yüceltildi. **32** Eğer Allah O'nda yüceltildiyse, Allah da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de O'nu hemen yüceltecek. **33** Ey evlatlar, kısa bir süre daha sizinle beraberim. Beni arayacaksınız. Yahudi liderlere söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum: Benim gideceğim yere siz gelemesiniz. **34** Size yeni bir buyruk veriyorum: birbirinizi sevin. Ben sizi nasıl sevdiysem, siz de birbirinizi sevin. **35** Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu bilecek.” **36** Simun Petrus O'na, “Efendimiz, nereye gidiyorsun?” diye sordu. İsa

şöyle cevap verdi: “Gideceğim yere şimdi peşimden gelemezsin, ama daha sonra geleceksin.” 37 Petrus O’na sordu: “Efendimiz, neden şimdi peşinden gelemezmişim? Senin için canımı veririm!” 38 İsa ona şöyle cevap verdi: “Benim için canımı mı vereceksin? Sana doğrusunu söylüyorum, horoz ötmeden beni tanıdığını üç defa inkâr edeceksin.”

14 “Yüreğiniz üzülmesin. Allah’a iman edin, bana da iman edin. 2 Babam’ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasaydı, ‘size yer hazırlamaya gidiyorum,’ der miydim? 3 Gidip size yer hazırlarsam, tekrar gelip sizi yanıma alacağım. Öyle ki, ben neredeysem, siz de orada olarsınız. 4 Gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.” 5 Tomas O’na şöyle dedi: “Efendimiz, senin nereye gideceğini bilmiyoruz. Yolu nasıl bilebiliriz?” 6 İsa ona şöyle cevap verdi: “Yol benim, gerçek ve yaşam da benim. Ben olmadan hiç kimse Baba’ya kavuşmaz. 7 Beni tanırsanız, Babam’ı da tanırsınız. Bundan böyle O’nu tanıyorsunuz, O’nu gördünüz.” 8 Filipus İsa’ya şöyle dedi: “Ey Efendimiz, bize Baba’yı göster. Bu bize yeter.” 9 İsa ona şöyle dedi: “Ey Filipus, bunca vakit sizinle birlikteyim ve beni hâlâ tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba’yı görmüş olur. Nasıl olur da ‘Bize Baba’yı göster’ diyorsun? 10 Ben Baba’dayım, Baba da bendedir. Sen buna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söyleyemiyorum. Hayır, bende sürekli yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. 11 Bana inanın ki, ben Baba’dayım ve Baba bendedir. Hiç değilse, o işler sayesinde inanın. 12 Size doğrusunu söylüyorum, kim bana iman ederse, benim yaptığım işleri o da yapacak. Hem de bundan daha büyük işler yapacak, çünkü ben Baba’ya gidiyorum. 13 Benim adımla her ne dilerseniz, onu yapacağım. Öyle ki, Baba Oğul’da yüceltilsin. 14 Benim adımla bir şey dilerseniz, onu yapacağım. 15 Eğer beni severseniz, benim buyruklarımı yerine getirirsiniz. 16 Ben de Baba’dan isteyeceğim, O da size başka bir Yardımcı verecek, öyle ki, O sonsuza kadar sizinle kalsın. (aïōn g165) 17 Yardımcı, Hakikat Ruhu’dur. Dünya O’nu kabul edemez. Çünkü O’nu ne görür ne de tanır. Siz O’nu tanıyorsunuz, çünkü O yanınızda kalıyor ve içinde olacak. 18 Ben sizi öksüz bırakmayacağım. Size geri döneceğim. 19 Az sonra dünya beni artık görmeyecek. Ama siz beni göreceksiniz. Madem ben yaşıyorum, siz de yaşayacaksınız. 20 O günde anlayacaksınız ki, ben Baba’dayım, siz bendesiniz ve ben sizdeyim. 21

Kim buyruklarımı kabul eder ve yerine getirirse, işte, beni seven odur. Beni kim severse, Babam da onu sevecek. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.” 22 Yahuda, İskariyot değil öbür Yahuda O’na şöyle dedi: “Efendimiz, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeden bize göstereceksin?” 23 İsa ona cevap olarak şöyle dedi: “Bir kişi beni severse, sözümü yerine getirecek, Babam da onu sevecek. Biz de o kişiye gelip onunla birlikte yaşayacağız. 24 Kim beni sevmezse, benim sözlerimi yerine getirmez. İşittiğiniz söz de benim değil, beni göndermiş olan Baba’nın sözü. 25 Daha sizinle birlikteyken bu sözleri size söyledim. 26 Yardımcı size her şeyi öğretecek ve benim söylediğim her şeyi aklınıza getirecek. Yardımcı Kutsal Ruh’tur. Baba O’nu benim adımla gönderecek. 27 Size esenlik bırakıyorum, size benim esenliğimi veriyorum. Dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz üzülmesin ve korkmasın. 28 Size söylediğim şu sözü duydunuz: ‘Ben gidiyorum ama size döneceğim.’ Eğer beni sevmiş olsaydınız, ‘Baba’ya gidiyorum’ dediğime sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. 29 Bunları size her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca iman edesiniz. 30 Sizinle artık fazla konuşmayacağım. Çünkü bu dünyayı yöneten geliyor ve onun benim üzerimde hiçbir gücü yok. 31 Ama dünya, Baba’yı sevdiğimi ve Baba’nın bana buyurduğu her şeyi yaptığımı bilmeli. Haydi kalkın, buradan gidelim!”

15 “Gerçek asma benim. Babam da bağcı. 2 Babam bende olup da meyve vermeyen her dalı kesip atar. Meyve veren her dalı ise temizler, öyle ki, daha fazla meyve versin. 3 Size söylemiş olduğum söz aracılığıyla siz zaten temizsiniz. 4 Siz bende kalın, ben de sizde kalayım. Dal asmada kalmazsa, kendiliğinden meyve veremez. Aynı bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. 5 Ben asmayım, siz dallarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Çünkü ben siz, bir şey yapamazsınız. 6 Bir kişi bende kalmazsa, bir dal gibi atılır kurur. Böyle dallar toplanır, ateşe atılır ve yakılır. 7 Eğer siz bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, her ne isterseniz dileyin, dileğiniz yerine gelecek. 8 Bol meyve verirsiniz, benim öğrencilerim olduğunuzu gösterirsiniz. Böylece Babam yüceltilir. 9 Babam beni nasıl sevdiyse, ben de sizi öyle sevdim. Benim sevgimde kalın. 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirsiniz, sevgimde kalırsınız.

Tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirerek O'nun sevgisinde kaldığım gibi olursunuz. **11** Bunları size, benim sevincim sizde olsun, sizin de sevinciniz tamamlansın diye söyledim. **12** Benim buyruğum şu: Ben sizi nasıl sevdiysem, siz de birbirinizi sevin! **13** Bir kişinin kendi arkadaşları için canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. **14** Benim size buyurduklarımı yaparsanız, siz arkadaşlarımsınız. **15** Size artık 'hizmetkâr' demiyorum. Çünkü hizmetkâr efendisinin neler yaptığını bilmiyor. Hayır, size 'arkadaş' dedim. Çünkü Babam'dan işittiğim her şeyi size bildirdim. **16** Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye size görev verdim. Öyle ki, Baba'dan benim adımla ne dilerseniz, O size versin. **17** Size şu buyruğu veriyorum: 'Birbirinizi sevin!' **18** Eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki, sizden önce benden nefret etmişti. **19** Eğer dünyadan olsaydınız, dünya sizi kendisine ait görür ve severdi. Ama siz dünyadan değilsiniz. Çünkü ben sizi dünyadan seçtim. İşte, bunun için dünya sizden nefret ediyor. **20** Size söylemiş olduğum şu sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden büyük değildir.' Bana eziyet ettilerse, size de eziyet edecekler. Benim sözümü yerine getirdilerse, sizin sözünüzü de yerine getirecekler. **21** Ama bütün bu şeyleri size bana ait olduğunuz için yapacaklar. Çünkü beni Gönderen'i tanımıyorlar. **22** Eğer gelmeseydim ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı. Fakat şimdi günahları için bahaneleri yok. **23** Benden nefret eden herkes Babam'dan da nefret eder. **24** Onların arasında başka hiç kimsenin yapmadığı mucizeler yaptım. Eğer bunları yapmamış olsaydım günahları olmazdı. Ama şimdi hem yaptıklarımı gördüler hem de benden ve Babam'dan nefret ettiler. **25** Fakat bunlar, onlara verilen Tevrat'ta yazılmış olan şu söz yerine gelsin diye oldu: 'Hiç sebep yokken benden nefret ettiler.' **26** Ben Baba'dan size Yardımcı'yı göndereceğim. O, Baba'dan çıkıp gelen, gerçeği bildiren Ruh'tur. O gelince benim için şahitlik edecek. **27** Siz de şahitlik edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16 Bunları size tökezleyip düşmeyesiniz diye söyledim. **2** Sizi toplantı yerlerinden kovacaklar. Hatta öyle bir zaman geliyor ki, sizi öldüren herkes Allah'a hizmet ettiğini sanacak. **3** Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar **4** Zamanı geldiğinde bu sözleri söylediğimi hatırlayasınız diye bunları

size şimdiden bildiriyorum. Başlangıçta bunları size söylemedim, çünkü sizinle birlikteydim. **5** Şimdiyse beni Gönderen'e gidiyorum. Fakat hiçbiriniz bana 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. **6** Ama size bunları bildirdiğim için yüreğiniz üzüntüyle doldu. **7** Size doğrusunu söylüyorum, benim gitmem sizin iyiliğiniz için. Çünkü gitmezsem, Yardımcı size gelmeyecek. Ama gidersem, O'nu size göndereceğim. **8** Yardımcı gelince, dünyayı günah, doğruluk ve yargı hakkında ikna edecek: **9** Günah hakkında, çünkü bana iman etmiyorlar; **10** doğruluk hakkında, çünkü ben Babam'a gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz; **11** yargı hakkında, çünkü bu dünyanın lideri artık yargılanmış bulunuyor. **12** Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi bunları dinlemeye dayanamazsınız. **13** Ne var ki, Gerçeğin Ruhu gelince, O sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak: ne iştirse, onu söyleyecek. Hem de gelecekte olacakları size bildirecek. **14** O beni yüceltecek. Çünkü benden aldıklarını size bildirecek. **15** Babam'ın olan her şey benimdir. Bunun için dedim ki, 'Benden aldıklarını size bildirecek.' **16** Kısa bir zaman sonra artık beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir zaman sonra beni göreceksiniz." **17** Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları, "Ne demek istiyor?" diye birbirlerine sordular. "Kısa bir zaman sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa bir zaman sonra beni göreceksiniz" diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." **18** Böylece, "Bu 'kısa zaman' dediği nedir? Söylediğini anlamıyoruz!" deyip durdular. **19** İsa, öğrencilerinin kendisine soru sormak istediğini anladı. Onlara dedi ki, "Kısa bir zaman sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir zaman sonra beni göreceksiniz" dediğimi mi tartışıyorsunuz? **20** Size doğrusunu söylüyorum, siz ağlayacaksınız ve yas tutacaksınız, ama dünya sevinecek. Siz üzüleceksiniz, ama üzüntünüz sevince dönecek. **21** Kadın çocuk doğuracağı zaman sancılanır, çünkü doğum yapma zamanı gelmiştir. Ama çocuğu doğurduktan sonra, artık sancıyı hatırlamaz, çünkü dünyaya bir çocuk geldi diye sevinir. **22** Evet, siz de şimdi üzülüyorsunuz. Ama sizinle yine görüşeceğim. O zaman yüreğiniz sevinecek, kimse de o sevinci sizden alamayacak. **23** O gün bana bir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söylüyorum, Baba'dan benim adımla ne dilerseniz, O size verecek. **24** Şimdiye kadar benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun. **25** Bunları size bir benzetme gibi anlattım.

Ama zaman gelecek ki, sizinle konuşurken artık benzetmeler kullanmayacağım. O zaman Baba'yı size açıkça anlatacağım. **26** O gün ne dilerseniz benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. **27** Doğrusu Baba'nın kendisi sizi seviyor. Çünkü siz beni sevdiniz ve Allah'tan çıkıp geldiğime inandınız. **28** Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdiyse dünyayı bırakıp tekrar Baba'ya dönüyorum.” **29** Öğrencileri O'na şöyle dedi: “Bak, şimdi açıkça konuşuyorsun, kapalı söz kullanmıyorsun. **30** Şimdi anladık ki, her şeyi biliyorsun ve kimsenin sana soru sormasına ihtiyacın yok. Artık senin Allah'tan geldiğine inanıyoruz.” **31** İsa onlara cevap olarak şöyle dedi: “Şimdi mi iman ediyorsunuz? **32** Bakın, öyle bir saat geliyor, ve geldi bile, hepimiz dağılıp evlerinize döneceksiniz ve beni yalnız bırakacaksınız. Fakat ben yalnız değilim, çünkü Baba benimlidir. **33** Bunları size, benim sayemde esenlik bulasınız diye söyledim. Bu dünyada sıkıntı çekersiniz, ama cesur olun! Ben dünyayı yendim.”

17 İsa bu sözleri söyledikten sonra, gözlerini göğe kaldırdı ve şöyle dedi: “Baba, saat geldi, Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. **2** Çünkü sen O'na bütün insanların üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiği herkese sonsuz yaşam versin. (aiōnios g166) **3** Sonsuz yaşam da şudur: seni, tek gerçek Allah'ı, ve göndermiş olduğun İsa Mesih'i tanısnlar. (aiōnios g166) **4** Ben yeryüzündeyken seni yücelttim, çünkü yapmam için bana verdiği işi tamamladım. **5** Şimdi, Baba, dünya kurulmadan önce senin yanında sahip olduğum yücelikle beni senin yanında yücelt. **6** Bana bu dünyadan verdiği insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindi, sen onları bana verdin, onlar da senin sözünü yerine getirdiler. **7** Artık bana verdiği her şeyin senden geldiğini anladılar. **8** Çünkü bana bildirdiğin sözleri onlara bildirdim. Onlar da o sözleri kabul ettiler ve gerçekten senden çıkıp geldiğini anladılar. Hem de beni senin gönderdiğine inandılar. **9** Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua ediyorum. Çünkü onlar senindir. **10** Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben de onların aracılığıyla yüceltildim. **11** Ben sana geliyorum ve artık dünyada olmayacağım, ama onlar dünyadalar. Ey kutsal Baba, onları kendi adınla, bana verdiği adla koru. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. **12** Onlarla birlikte olduğum

zaman, onları bana verdiği adınla koruyordum. Evet, onları kolladım, onlardan hiçbiri kaybolmadı. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, yalnız mahvolacak adam kayboldu. **13** Şimdi de sana geliyorum. Bunları ben daha dünyadayken söylüyorum. Öyle ki, onlar benim sevincimle dolsun. **14** Onlara senin sözünü bildirdim. Dünya da onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyaya ait olmadığım gibi, onlar da dünyaya ait değiller. **15** Onları dünyadan alman için değil, ama kötü olandan koruman için dua ediyorum. **16** Ben dünyaya ait olmadığım gibi, onlar da dünyaya ait değiller. **17** Senin sözün gerçektir. Bu gerçeğe sana adanmalarını sağla. **18** Sen beni nasıl dünyaya gönderdiysen, ben de onları dünyaya gönderdim. **19** Kendimi onlar için adıyorum, öyle ki, onlar da sana gerçekten adansınlar. **20** Yalnız onlar için değil, onların söylediklerini duyup bana iman edecek olanlar için de dua ediyorum ki, **21** hepsi bir olsunlar. Nasıl ki sen, Baba, bendesin ve ben sendeyim, onlar da bizde olsunlar. Öyle ki, dünya beni senin gönderdiğine inansın. **22** Beni yücelttiğin gibi ben de onları yücelttim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. **23** Senin bende olduğun gibi ben de onlarda olacağım. Böylece onlar tam birliğe kavuşacaklar. O zaman dünya beni senin gönderdiğini bilecek ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlayacak. **24** Baba, bana verdiği herkesin bulunduğu yerde benimle birlikte olmasını diliyorum. Öyle ki, benim yüceliğimi görsünler. Yücelmemi sen sağladın, çünkü dünya kurulmadan önce beni sevdin. **25** Ey adaletli Baba, dünya seni tanımadı. Oysa ben seni tanıyorum. Bu öğrencilerim de beni senin gönderdiğini biliyorlar. **26** Senin adını onlara bildirdim, hem de bildirmeye devam edeceğim. Öyle ki, bana gösterdiğin sevgi onlarda da olsun, ben de onlarda olayım.”

18 Bunları söyledikten sonra, İsa öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Deresi'ni geçti. Orada bir bahçe vardı. Kendisi ve öğrencileri bahçeye girdi. **2** O'na ihanet eden Yahuda da bu yeri biliyordu, çünkü İsa öğrencileriyle sık sık orada buluşurdu. **3** Bu sebeple Yahuda hem yanına bir grup asker hem de başrahipler ve Ferisilerden tapınak polisleri alıp oraya geldi. Fenerler, meşaleler ve silahlar taşıyorlardı. **4** İsa başına gelecek şeylerin hepsini biliyordu. Bu yüzden öne çıkıp onlara, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu. **5** “Nasırılı İsa'yı” diye cevap verdiler. İsa,

“Benim” dedi. O’na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. 6 İsa “Benim” deyince, onlar geri çekilip yere düştüler. 7 Onun için onlara bir defa daha sordu: “Kimi arıyorsunuz?” Onlar da, “Nasıralı İsa’yı” dediler. 8 İsa şöyle cevap verdi: “Size ‘Benim’ dedim. Beni aradığınıza göre, bu adamları bırakın gitsinler.” 9 Bu, daha önce söylediği şu sözün yerine gelmesi için oldu: “Bana verdiği kişilerden hiçbirini kaybetmedim.” 10 O zaman Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekip başrahibin kölesine saldırdı ve onun sağ kulağını kesti. Kölenin adı Malkus’tu. 11 İsa Petrus’a, “Kılıcını yerine koy!” dedi. “Babam’ın bana verdiği bardaktan içmeyeyim mi?” 12 O zaman askerler, komutanları ve Yahudi tapınak polisleri İsa’yı yakalayıp bağladılar. 13 O’nu önce Hanan’a götürdüler. Hanan, o yıl başrahip olan Kayafa’nın kayın pederiydi. 14 “Halk yerine tek bir kişinin ölmesi daha faydalıdır” diye Yahudi liderlere akıl veren Kayafa’yı. 15 Simun Petrus ve başka bir öğrenci İsa’yı götürülenlerin ardından gidiyordu. O öğrenci başrahibin tanıdığıydı. Bu yüzden İsa’yla birlikte başrahibin avlusuna girdi. 16 Petrus ise dışarıda, avlu kapısında kaldı. Başrahibin tanıdığı öbür öğrenci dışarıya çıkıp kapı bekçisi kızla konuştu ve Petrus’u içeri aldı. 17 Kapı bekçisi kız Petrus’a şunu sordu: “Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?” Petrus, “Hayır, değilim” diye cevap verdi. 18 Köleler ve tapınak polisleri orada duruyordu. Hava soğuk olduğundan kömürden ateş yakmış ısınıyorlardı. Petrus da aralarında durmuş ısınıyordu. 19 Bu arada başrahip İsa’yı öğrencileri ve öğrettikleri hakkında sorguladı. 20 İsa ona şöyle cevap verdi: “Ben dünyaya ne söyledimse açıkça söyledim. Her zaman toplantı yerlerinde ve bütün Yahudilerin bir araya geldiği tapınak avlusunda vaaz ettim. Hiçbir şeyi gizlice söylemedim. 21 Niye beni sorguya çekiyorsun? Söylediğim sözleri kim dinlediyse, onlara sor. Onlar ne söyledikimi biliyorlar.” 22 İsa’nın böyle konuşması üzerine yanında duran bir tapınak polisi O’na bir tokat atarak şöyle dedi: “Sen başrahibe böyle mi karşılık verirsin?” 23 İsa ona şöyle cevap verdi: “Ben yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster. Ama söylediklerim doğruysa, neden bana vuruyorsun?” 24 Bunun üzerine Hanan O’nu eli kolu bağlı olarak başrahip Kayafa’nın yanına yolladı. 25 Simun Petrus hâlâ durup ısınıyordu. Etrafındakiler ona, “Sen de O’nun öğrencilerinden değil misin?” diye sordular. Petrus bunu inkâr ederek “Hayır, değilim” dedi. 26

Başrahibin kölelerinden biri de oradaydı. Bu adam, Petrus’un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. “Ben seni bahçede O’nun yanında görmedim mi?” dedi. 27 Petrus tekrar inkâr etti ve o anda horoz öttü. 28 Sabah erken Yahudi liderler İsa’yı Kayafa’nın yanından vali sarayına götürdüler. Fakat saraya girmediler. Özgürlük Bayram yemeğini yiyebilmek için temizlikle ilgili din kurallarını çiğnemek istemiyorlardı. 29 Bu sebeple Pilatus onları karşılamak için dışarı çıktı. “Bu adamı neyle suçluyorsunuz?” diye sordu. 30 Ona şöyle cevap verdiler: “O kötülük yapan biri olmasaydı, O’nu sana getirmezdik.” 31 Pilatus onlara, “Siz onu alın, kendi kanunlarınıza göre yargılayın” dedi. Ama Yahudi liderler ona şöyle dediler: “Bizim hiç kimseyi ölümle cezalandırmaya yetkimiz yok.” 32 Böylece İsa’nın sözü yerine geldi. Çünkü O daha önce nasıl bir ölümle öleceğini bildirmişti. 33 Ondan sonra Pilatus tekrar saraya girdi ve İsa’yı çağırttı. O’na, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu. 34 İsa ona şöyle cevap verdi: “Bunu kendin mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim hakkımda böyle söyledi?” 35 Pilatus, “Ben Yahudi miyim?” diye karşılık verdi. “Halkın ve başrahiplerin seni bana teslim ettiler. Ne yaptın?” 36 İsa şöyle dedi: “Benim krallığım bu dünyadan değildir. Eğer krallığım bu dünyadan olsaydı, Yahudi liderlere teslim edilmemem için adamlarım benim için savaşırdı. Oysa benim krallığım buradan değil.” 37 Bunun üzerine Pilatus, “Demek sen bir kralısın, öyle mi?” diye sordu. İsa ona şöyle cevap verdi: “Sen kral olduğumu söylüyorsun. Ben gerçeğe şahitlik etmek için doğup dünyaya geldim. Gerçeğe bağlı herkes benim sesimi işitir.” 38 Pilatus O’na “Gerçek nedir?” diye sordu. Bunu söyledikten sonra tekrar dışarı çıkıp Yahudi liderlere yaklaştı. Onlara şöyle dedi: “Ben O’nda hiçbir suç bulmuyorum. 39 Ama adete göre Özgürlük Bayramı’nda sizin için bir suçluyu serbest bırakırım. Peki, Yahudilerin Kralı’nı serbest bırakmamı ister misiniz?” 40 Onlarsa tekrar bağırmaya başladılar: “Hayır, bu adamı değil, Barabba’yı serbest bırak!” Oysa Barabba bir hayduttu.

19 O zaman Pilatus İsa’yı kamçılattı. 2 Askerler dikenlerden bir taç örüp İsa’nın başına koydular. Sonra O’na mor renkli bir kaftan giydirdiler. 3 İsa’nın önüne gelip defalarca, “Yaşasın Yahudilerin kralı!” dediler ve O’na tokat attılar. 4 Pilatus tekrar dışarı çıktı. Yahudi liderlere şöyle dedi: “Bakın, O’nu size

dışarı getiriyorum ki, O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz.” 5 Bunun üzerine İsa dışarı çıktı. Başında dikenli taç ve sırtında mor renkli kaftan vardı. Pilatus onlara, “İşte o adam!” dedi. 6 Başrahipler ve tapınak polisleri İsa'yı görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağıldılar. Pilatus onlara şöyle dedi: “O'nu siz alın ve çarmıha gerin. Çünkü ben O'nda hiçbir suç bulmuyorum.” 7 Yahudi liderler Pilatus'a şöyle karşılık verdiler: “Bizim bir kanunumuz var. Bu kanuna göre O'nun ölmesi lazım, çünkü Allah'ın Oğlu olduğunu söylüyor.” 8 Pilatus bu sözü duyunca daha da çok korktu. 9 Tekrar saraya girip İsa'ya, “Sen neredensin?” diye sordu. Ama İsa ona cevap vermedi. 10 Bunun üzerine Pilatus O'na şöyle dedi: “Bana söyleyecek bir şeyin yok mu? Seni serbest bırakmaya da, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?” 11 İsa şöyle cevap verdi: “Sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı. Bunun için, kim beni senin eline teslim ettiyse, onun günahı daha büyüktür.” 12 Bu nedenle Pilatus O'nu serbest bırakmaya çalıştı. Ama Yahudi liderler şöyle bağıldılar: “Sen bu adamı serbest bırakırsan, Sezar'ın arkadaşı değilsin. Kendine kral diyen herkes Sezar'a başkaldırmış olur.” 13 Pilatus bu sözleri işitince, İsa'yı dışarıya, Taş Döşeme denilen yere çıkardı. Orada yargı yerine oturdu. Yerin adı Aramice'de Gabbata'dır. 14 Saat öğleyin on ikiye doğruydı. Özgürlük Bayramı'nın Hazırlık Günü'ydü. Pilatus da Yahudi liderlere, “İşte kralınız!” dedi. 15 Onlar da şöyle bağıldılar: “Yok et O'nu, yok et! O'nu çarmıha ger!” Pilatus, “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” diye sordu. Başrahipler şöyle cevap verdiler: “Sezar'dan başka kralımız yok!” 16 O zaman Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilsin diye askerlere teslim etti. Onlar da İsa'yı alıp götürdüler. 17 İsa kendi çarmihini yüklenip şehirden çıktı, Kafatası denilen yere doğru gitti. Bu yerin Aramice adı Golgota'dır. 18 İsa'yı orada çarmıha gerdiler. O'nunla birlikte iki adamı daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, diğeri öbür yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de tabela yazdırdı ve onu çarmihın üzerine astırdı. Şöyle yazılıydı: “Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı.” 20 Yahudilerin birçoğu bu tabelayı okudu. Çünkü İsa'nın çarmıha gerildiği yer şehre yakındı ve tabela Aramice, Latince ve Grekçe olarak yazılmıştı. 21 Bu yüzden Yahudi başrahipler Pilatus'a şöyle dediler: “‘Yahudilerin Kralı’ diye yazma. Ama ‘O Yahudilerin Kralı’yım dedi’ diye yaz.” 22 Pilatus cevap

olarak, “Ne yazdıysam yazdım” dedi. 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra O'nun elbiselerini alıp dört parçaya böldüler. Her askere birer pay düşecekti. Gömleğini de aldılar. Gömlek boydan boya dikişsiz, tek bir kumaş parçasıydı. 24 Bu sebeple birbirlerine şöyle dediler: “Bunu yırtmayalım, kime düşecek diye kura çekelim.” Bu, Kutsal Yazı'nın şu sözü yerine gelsin diye oldu: “Giysilerimi aralarında paylaştılar ve kaftanım için kura çektiler.” İşte, bunları askerler yaptılar. 25 İsa'nın çarmihının yanındaysa kadınlar duruyordu. Onlar İsa'nın annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem, ve Mecdelli Meryem'di. 26 İsa, annesinin ve sevdiği öğrencinin orada durduğunu gördü. Annesine, “Bayan, işte bu senin oğlun!” dedi. 27 Ondan sonra öğrencisine “Bak, bu senin annen!” dedi. O öğrenci o günden sonra İsa'nın annesini kendi evine aldı. 28 Bundan sonra İsa her şeyin zaten tamamlandığını biliyordu. Kutsal Yazılar'ın sözü yerine gelsin diye, “Susadım” dedi. 29 Orada ekşi şarapla dolu bir kap vardı. Askerler bir sünger alıp onu şaraba batırdılar. Sonra süngeri bir dalın ucuna takıp İsa'nın ağzına uzattılar. 30 İsa ekşi şarabı içtikten sonra, “Tamamlandı!” dedi. Ardından başını eğip ruhunu teslim etti. 31 O gün Hazırlık Günü'ydü. Akşam olunca hem Şabat Günü hem de önemli bayram başlayacaktı. Yahudi liderler cesetlerin çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Bu sebeple Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. 32 Bunun üzerine askerler İsa'nın yanında çarmıha gerilmiş adamlara geldiler. Birinci adamın bir de öbür adamın bacaklarını kırdılar. 33 Ama İsa'ya gelince O'nun zaten öldüğünü gördüler. Bunun için O'nun bacaklarını kırmadılar. 34 Ne var ki askerlerden biri mızrakla O'nun böğrünü deldi. Bunu yapar yapmaz oradan kan ve su aktı. 35 Bunu görmüş olan kişi, siz de iman edesiniz diye şahitlik etmiştir ve şahitliği doğrudur. Doğruyu söylediğini de kendisi biliyor. 36 Bunlar şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: “Onun tek bir kemiği bile kırılmayacak.” 37 Yine başka bir Kutsal Yazı şöyle diyor: “Bedenini delip destekleri kişiye bakacaklar.” 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf İsa'nın ölüsünü almak için Pilatus'a rica etti. Yusuf, İsa'nın bir öğrencisiydi. Ama Yahudi liderlerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus Yusuf'a izin verdi. Yusuf gidip İsa'nın cesedini kaldırdı. 39 Gece vakti İsa'yı ziyaret etmiş olan Nikodim de oraya gitti. Nikodim otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır

kokularını getirdi. 40 İsa'nın cesedini alıp güzel kokularla birlikte bezlere sardılar. Yahudilerin cenaze adetleri böyleydi. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçenin içinde yeni bir mezar vardı. Oraya henüz hiç kimse koyulmamıştı. 42 Yahudilerin Bayrama Hazırlık Günü'yüydü. Bunun için İsa'yı oraya koydular, çünkü mezar yakındı.

20 Pazar günü erkenden, hâlâ karanlıkken, Mecdelli Meryem mezara gitti. Mezarın girişindeki taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördü. 2 Bu yüzden koşup Simun Petrus'un ve İsa'nın sevdiği öbür öğrencinin yanına geldi ve onlara şöyle dedi: "Efendimiz'i mezardan almışlar. O'nu nereye koyduklarını bilmiyoruz." 3 Bunun üzerine Petrus ve öbür öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. 4 İkisi birlikte koşuyordu, ama öbür öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. 5 Eğilip içeri baktı ve keten sargı bezlerini orada serilmiş gördü. Fakat içeri girmedi. 6 Onun ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serilmiş sargı bezlerini gördü. 7 İsa'nın başına bağlanmış bir bez de vardı. Ama bu, sargı bezlerinin yanında değildi. Aynı bir yerde dürülmüş duruyordu. 8 Ondan sonra mezara önce varan öbür öğrenci içeri girdi. Olanları gördü ve inandı. 9 Kutsal Yazı'ya göre İsa'nın ölümünden dirilmesi lazımdı. Ama bu yazıyı henüz anlamamışlardı. 10 Sonra iki öğrenci diğerlerinin yanına döndü. 11 Fakat Meryem mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. 12 Orada beyaz elbiseler giymiş iki melek gördü. Birisi, İsa'nın cesedinin daha önce yattığı yerin başucunda, öbürü ise ayakucunda oturuyordu. 13 Ona, "Bayan, niye ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem onlara şöyle dedi: "Efendim'i alıp götürmüşler ve O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum." 14 Bunu söyledikten sonra, arkasına dönüp baktı. İsa orada duruyordu. Ama onun İsa olduğunu bilmiyordu. 15 İsa, "Bayan, niye ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?" diye sordu. Meryem O'nu bahçıvan sanarak şöyle dedi: "Efendim, eğer sen O'nu götürdünse, O'nu nereye koyduğunu söyle. Ben gidip O'nu alayım." 16 İsa ona, "Meryem!" dedi. Meryem dönüp O'na Aramice'de "Rabbuni" dedi. Rabbuni "Öğretmenim" demektir. 17 İsa ona şöyle dedi: "Bana tutunma! Çünkü Baba'nın yanına daha çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara şunu söyle: 'Benim Babam'a ve sizin Babanız'a, benim Allahım'a ve sizin Allahınız'a çıkıyorum.'" 18 Mecdelli

Meryem gidip İsa'nın öğrencilerine haber verdi. "Ben Efendimiz'i gördüm!" dedi. Sonra İsa'nın kendisine söylediği şeyleri anlattı. 19 Haftanın ilk günüydü ve akşam olmuştu. İsa'nın öğrencilerinin bulunduğu evin kapıları kapalıydı, çünkü Yahudi liderlerden korkuyorlardı. İsa gelip ortalarında durdu ve "Size esenlik olsun!" dedi. 20 Bunu söyledikten sonra onlara kendi ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Efendileri'ni görünce sevindiler. 21 İsa onlara tekrar "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum." 22 Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfledi ve onlara "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. 23 "Kimin günahlarını bağışlarsanız, onlar bağışlanmış olur. Kimin günahlarını bağışlamazsanız, onlar bağışlanmamış olur." 24 Fakat İsa geldiği zaman, on iki elçisinden biri olan ve ikiz adıyla bilinen Tomas onlarla birlikte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Efendimiz'i gördük!" dediler. O da onlara şöyle dedi: "Ben ellerindeki çivi izlerini görmeden, parmağımı çivilerin battığı yerlere ve elimi böğrüne koymadan asla inanmayacağım." 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa geldi, ortalarında durdu ve "Size esenlik olsun!" dedi. 27 Sonra Tomas'a şöyle dedi: "Parmağını buraya uzat, ellerime bak. Elini de uzat, böğrüne koy. Artık imansız olma, imanlı ol." 28 Tomas O'na, "Rabbim ve Allahım!" diye karşılık verdi. 29 İsa ona şöyle dedi: "Beni gördüğün için mi iman ettin? Görmeden iman edenlere ne mutlu!" 30 İsa öğrencilerinin gözü önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok mucize yaptı. 31 Fakat bunlar, İsa'nın Allah'ın Oğlu Mesih olduğuna inanmanız için yazılmıştır. O'na iman ederseniz O'nun adıyla hayat bulursunuz.

21 Bundan sonra, İsa Taberiye Gölü'nün yanında öğrencilerine tekrar göründü. Bu da şöyle oldu: 2 Simun Petrus, İkiz diye bilinen Tomas, Celile bölgesindeki Kana köyünden olan Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha bir aradaydı. 3 Simun Petrus onlara şöyle dedi: "Ben balık tutmaya gidiyorum." Onlar da, ona "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece hiçbir şey tutmadılar. 4 Güneş doğmak üzereyken İsa kıyıda durdu. Fakat öğrenciler O'nun İsa olduğunu anlamadılar. 5 İsa onlara, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu. Onlar, "Yok" diye cevap verdiler.

6 İsa onlara şöyle dedi: “Ağı teknenin sağ tarafına atın, o zaman balık tutarsınız.” Onlar da ağı attılar ve o kadar çok balık tuttular ki, ağı teknenin içine çekmeye güçleri yetmedi. 7 Bunun üzerine İsa’nın sevdiği öğrenci Petrus’a, “Bu Rab’dir!” dedi. Simun Petrus O’nun Rab olduğunu duyunca, iş elbisesine çekidüzen verdi, çünkü başka bir şey giymemişti. Sonra göle atladı. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Karadan ancak yüz metre kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkınca kömürden bir ateş gördüler. Ateşin üstünde balık pişiyordu. Bir de ekmek vardı. 10 İsa onlara şöyle dedi: “Az önce tuttuğunuz balıklardan getirin.” 11 Simun Petrus da tekneye binip ağı karaya çekti. Ağ yüz elli üç büyük balıkla doluydu. O kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmadı. 12 İsa onlara, “Gelin, yemek yiyin!” dedi. Öğrencilerinden hiçbiri O’na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O’nun Rab olduğunu anladılar. 13 İsa da gidip ekmeği aldı ve onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 Bu, İsa’nın ölümünden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü görünüşüydü. 15 Yemekten sonra İsa Simun Petrus’a şunu sordu: “Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?” Petrus O’na şöyle dedi: “Evet, Rab, seni sevdiğimi biliyorsun.” İsa ona, “Kuzularımı otlat!” dedi. 16 İsa ona ikinci defa sordu: “Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?” Petrus ona şöyle dedi: “Evet, Rab, seni sevdiğimi biliyorsun.” İsa ona, “Koyunlarımı gütle!” dedi. 17 İsa ona üçüncü defa sordu: “Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?” Petrus İsa’nın ona üçüncü defa, “Sen beni seviyor musun?” diye sorduğuna üzüldü ve şöyle dedi: “Rab, her şeyi biliyorsun. Seni sevdiğimi de biliyorsun.” İsa ona, “Koyunlarımı otlat!” dedi. 18 “Sana doğrusunu söylüyorum, sen gençken, kendi kuşağını kendin bağlardın ve istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir.” 19 Bunu söylemekle Petrus’un ne çeşit ölümle Allah’ı yücelteceğine işaret ediyordu. Sonra, “Benim peşimden gel!” dedi. 20 Petrus arkasına dönüp İsa’nın sevdiği öğrencinin peşlerinden geldiğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa’nın göğsüne yaslanan ve “Efendimiz, sana ihanet edecek olan kimdir?” diye soran öğrenciydi. 21 Petrus onu görünce İsa’ya, “Rab, ya ona ne olacak?” diye sordu. 22 İsa ona şöyle dedi: “Ben gelinceye dek onun hayatta kalmasını isteyecek olsam, bundan sana ne? Sen

peşimden gel!” 23 İşte, bu yüzden imanlı kardeşlerin arasında, “O öğrenci hiç ölmeyecek” diye bir söylenti çıktı. Ama İsa onun ölmeyeceğini söylemedi. Sadece, “Ben gelinceye dek onun hayatta kalmasını isteyecek olsam, bundan sana ne?” dedi. 24 Bu olaylara şahitlik eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun şahitliğinin doğru olduğunu biliyoruz. 25 İsa’nın yaptığı daha birçok şey var. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Elçilerin İşleri

1 Ey Teofilos, İlk kitabımda İsa'nın göklere alındığı güne kadar yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi yazdım. **2** İsa göklere alınmadan önce, seçtiği elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verdi. **3** Acı çekip öldükten sonra, birçok kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süresince onlara göründü ve Allah'ın Krallığı hakkında konuştu. **4** Bir gün onlarla yemek yerken şunları emretti: "Yeruşalim'den ayrılmayın. Baba'nın verdiği sözün yerine gelmesini bekleyin. Bunun hakkında konuştuğumu işittiniz. **5** Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama siz birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz olacaksınız." **6** Elçiler bir araya gelmişken, İsa'ya sordular: "Ya Rab, İsrail'in krallığını şimdi mi yeniden kuracaksın?" **7** Onlara şöyle dedi: "Baba'nın kendi yetkisiyle kararlaştırdığı zamanları ve tarihleri bilmek size düşmez. **8** Ama Kutsal Ruh üzerinize gelince kuvvet alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de, dünyanın en uzak köşesine kadar benim şahitlerim olacaksınız." **9** İsa bu sözleri söyledikten sonra, elçileri seyrederken yukarı alındı. Bir bulut İsa'yı alıp götürdü. O'nu artık göremediler. **10** İsa giderken ve onların gözleri hâlâ göğe dikiliyken, birden yanlarında beyaz elbiseler içinde iki adam göründü. **11** Şöyle dediler: "Celileli adamlar, neden göğe bakıp duruyorsunuz? Aranızdan göğe alınan İsa, aynen göğe çıktığını gördünüz gibi geri gelecek." **12** Ondandır Zeytin Dağı denilen tepeden Yeruşalim'e döndüler. O tepe Yeruşalim'e yakındır. Bir kilometre kadar uzaklıktadır. **13** Şehre varınca Petrus ve Yuhanna, Yakub ve Andreas, Filipus ve Tomas, Bartalmay ve Matta, Alpay oğlu Yakub ve "Yurtsever" Simun, ve Yakub oğlu Yahuda kaldıkları evin üst katına çıktılar. **14** Onlar kendilerini tek bir fikirle hep duaya verdiler. Bazı kadınlar, İsa'nın annesi Meryem ve İsa'nın erkek kardeşleri onlara katıldılar. **15** O günlerde Petrus imanlı kardeşlerin arasında ayağa kalktı. Aşağı yukarı yüz yirmi kişiden meydana gelen bir topluluk bir araya gelmişti. Petrus onlara şöyle dedi: **16** "Kardeşler, Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi lazımdı. Bunu Kutsal Ruh, Davud'un ağzıyla Yahuda hakkında önceden haber vermişti. Yahuda, İsa'yı yakalayanlara yol gösterdi. **17** Oysa bizden biriydi ve bu hizmette pay alırdı." **18** Yahuda ihanetinin karşılığıyla bir tarla aldı. Sonra baş aşağı düştü, karnı yarıldı ve bütün

bağırsakları dışarı fıskırdı. **19** Yeruşalim'de yaşayan herkesin bu olaydan haberi oldu. Bu yüzden o tarlaya onların dilinde "Hakeldema" denilir. Bu ad "Kan Tarlası" anlamına gelir. **20** Petrus konuşmasına şöyle devam etti: "Mezmurlar kitabında şöyle yazılmıştır: 'Onun evi ıssız kalsın, artık kimse orada oturmasın.' Yine de: 'Onun görevini başkası alsın.' **21** Bunun için, Rab İsa aramızdayken hep bizimle beraber olan adamlardan birini seçmeliyiz. **22** Bu kişi, İsa'nın Yahya tarafından vaftiz edilmesinden göklere alınmasına kadar aramızda bulunmuş biri olmalı. Bize katılıp İsa'nın dirilişine şahitlik etmeli." **23** İki adamı öne çıkardılar: Biri Barsabba ve Yustus diye bilinen Yusuf, öbürüyse Mattiya idi. **24** Şöyle dua ettiler: "Ya Rab, sen her insanın yüreğini biliyorsun. Bize bu ikisinden hangisini seçtiğini göster. **25** Yahuda'nın hak ettiği yere gitmek için boş bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini kim alsın?" **26** Ondandır sonra bu iki kişi arasında kura çektiler. Kura Mattiya'ya düştü. Böylece Mattiya seçilip on bir elçiye katıldı.

2 Pentikost Bayramı gelmişti. O gün imanlıların hepsi birlikte aynı yerdediler. **2** Birdenbire gökten bir ses geldi. Bu ses, kuvvetle esen bir rüzgarın sesi gibiydi ve bulundukları evi doldurdu. **3** Onlara dil şeklinde alevlere benzer bir şeyler göründü. Bunlar dağılarak her birinin üzerine indi. **4** İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldu. Ruh'un onları konuşturduğu başka diller konuşmaya başladılar. **5** O arada Yeruşalim'de dünyanın bütün ülkelerinden gelen Yahudiler, Allah'tan korkan adamlar vardı. **6** Bu ses duyulunca, büyük bir kalabalık bir araya geldi. Onlar şaşırıp kaldı, çünkü herkes kendi ana dilinde konuşulduğunu duydu. **7** Hayret ve şaşkınlık içinde şöyle dediler: "Şuna bak! Bu konuşanların hepsi Celileli değil mi? **8** Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor? **9** Aramızda Partlar ve Medler, Elamlılar ve Mezopotamya'da yaşayanlar, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Ege bölgesinde, **10** Frigya ve Pamfilya'da, Mısır'da ve Libya'nın Kirene şehrinin etrafında oturanlar var. Roma'dan gelen **11** hem asıl Yahudi hem de Yahudi inancını kabul eden ziyaretçiler, Giritliler ve Araplar var. Hepimiz Allah'ın yaptığı harikaların kendi dillerimizde konuşulduğunu duyuyoruz." **12** Herkes hayret ve şaşkınlık içinde birbirine "Bu ne demek oluyor?" dedi. **13** Bazıları ise, onlarla alay ederek şöyle dediler: "Bunlar yeni

şarabı fazla kaçırmış!” 14 Bunun üzerine Petrus öbür on bir elçiyle ayağa kalkıp sesini yükseltti ve kalabalığa şunları söyledi: “Ey Yahudi kardeşler ve Yerusâlim’de oturan herkes, bu olayı size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. 15 Bu insanlar sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! 16 Hayır, bu Peygamber Yoel’in aracılığıyla bildirilen olaydır: 17 ‘Allah şöyle diyor: Son günlerde bütün insanların üzerine Ruhum’dan dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler. Gençleriniz olağanüstü görüntüler, yaşlı adamlarınız rüyalar görecekler. 18 Evet, o günlerde kadın erkek bütün kullarımın üzerine, Ruhum’dan dökeceğim, onlar da peygamberlik edecekler. 19 Yukarıda, gökte harikalar, aşağıda, yeryüzünde mucizevi işaretler göstereceğim: kan, ateş ve duman bulutları. 20 Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce, güneş kapkaranlık olacak. Ay kan rengine dönecek. 21 O zaman Rabbi adıyla yardıma çağıran herkes kurtulacak.’ 22 Ey İsrail halkı! Şu sözleri dinleyin: Nasırlı İsa Allah tarafından kimliği size kanıtlanmış bir adamdır. Bildiğiniz gibi, Allah bunu O’nun aracılığıyla aranızda yapılan güçlü işler, harikalar ve mucizelerle yaptı. 23 Fakat Allah’ın önceden karar verdiği bir planı vardı. O, ne olacağını önceden biliyordu. Buna göre İsa elinize teslim edildi. O’nu Tevrat’ı tanımayanların eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz. 24 Fakat Allah O’nu diriltti. O’nun ölüm acılarına son verdi. Çünkü ölümün İsa’yı esir tutması mümkün değildi. 25 Evet, Davud O’nun hakkında şöyle der: ‘Gözümü Rab’den asla ayırmam. O sağımda kaldığı için sarsılmam. 26 Bu sebeple yüreğim mutlu ve dilim sevinçten coşuyor. Üstelik bedenim de umutla yaşayacak. 27 Çünkü sen ya Rab, canımı ölümler dünyasına terk etmeyeceksin. Sana sadık olanın çürümesine de izin vermeyeceksin. (Hadēs g86) 28 Sen nasıl hayat bulacağımı bana bildirdin. Huzurunda beni sevinçle dolduracaksın.’ 29 Kardeşler, yüce atamız Davud hakkında şunu kesinlikle söyleyebilirim. O öldü ve gömüldü. Onun mezarı bugüne kadar aramızdadır. 30 Fakat Davud bir peygamberdi. Allah’ın ona yeminle söz verdiğini biliyordu. Bu söze göre Allah onun soyundan bir kişiyi tahtına oturtacaktı. 31 Bunun için o ne olacağını gördü ve Mesih’in dirilişi hakkında konuştu. Dedi ki, Mesih ‘ölüler dünyasına terk edilmedi’, ‘bedeninin çürümesine izin verilmedi’. (Hadēs g86) 32 Allah bu İsa’yı ölümden diriltti. Biz hepimiz buna şahidiz. 33 İsa, Allah’ın sağına

yükseltildi. Baba’nın vaat ettiği Kutsal Ruh’u alıp O’nu gördüğünüz ve işittiğiniz gibi üzerimize döktü. 34 Elbette göğe çıkan Davud değildi; ama kendisi şöyle der: ‘Rab Efendim’e dedi ki, “Senin düşmanlarını ayaklarına basamak yapacağım. O zamana kadar sağımda otur.” 36 Onun için bütün İsrail halkı şunu kesin olarak bilsin: sizin çarmıha gerdiğiniz bu İsa’yı Allah hem Efendi, hem de Mesih yaptı!” 37 Halk bunu işitince yüreklerine bıçak saplanmış gibi oldu. Petrus’a ve öbür elçilere sordular: “Kardeşler, ne yapmalıyız?” 38 Petrus onlara şöyle dedi: “Tövbe edin ve her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh’u karşılıksız alacaksınız. 39 Bu vaat sizin için, çocuklarınız ve uzakta olan herkes için, yani Rab Allahımız’ın kendisine çağıracağı herkes içindir.” 40 Petrus daha birçok sözle onları sıkı sıkı uyardı. “Kendinizi bu sapık kuşağın uğrayacağı cezadan kurtarın!” diye yalvardı. 41 Sonuçta Petrus’un sözünü kabul edenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. 42 Onlar kendilerini elçilerin öğrettiklerini dinlemeye, beraberliğe, ekmek bölüp paylaşmaya ve dua etmeye adanmışlar. 43 Herkes hayranlıkla karışık korku içindeydi. Elçilerin aracılığıyla birçok harika ve mucize yapıyordu. 44 Bütün iman edenler bir aradaydı, her şeyi paylaşıyorlardı. 45 Mallarını mülklerini satıp parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. 46 Günden güne tek bir fikirle kendilerini tapınak avlusunda toplanmaya adanmışlar. Evlerde ekmek bölüp paylaşıyorlardı. Hep birlikte coşkun bir sevinç ve temiz yürekle yemek yiyorlardı. 47 Allah’ı devamlı övüyorlardı. Bütün halk onları beğeniyordu. Rab da her gün kurtulan kişileri onların topluluğuna katıyordu.

3 Bir gün Petrus ve Yuhanna dua saatinde tapınağa çıkıyorlardı. Saat öğleden sonra üçtü. 2 Doğuştan sakat bir adam oraya getiriliyordu. Bu adamı tapınak avlusuna giren kişilerden para dilenmesi için her gün “Güzel Kapı” denilen avlu kapısının önüne bırakırlardı. 3 Petrus’la Yuhanna tapınak avlusuna girmek üzereydi. Adam onları görünce, onlardan para istedi. 4 O zaman Petrus’la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, “Bize bak!” dedi. 5 Adam da bir şey alacağını umarak onlara dikkatle baktı. 6 Fakat Petrus ona şöyle dedi: “Bende gümüş ve altın yok. Ama bende ne varsa, onu sana veriyorum: Nasırlı

İsa Mesih'in adıyla kalk, yürül" 7 Sonra Petrus adamı sağ elinden tutup ayağa kaldırdı. Aynı anda adamın ayakları ve ayak bilekleri sapasağlam oldu. 8 Adam ayağa fırlayarak dimdik durdu ve yürümeye başladı. Yürüye, zıplaya, Allah'ı överek onlarla birlikte tapınak avlusuna girdi. 9 Bütün halk onun yürüdüğünü ve Allah'ı övdüğünü gördü. 10 Tapınağın Güzel Kapısında oturup dilenen adam olduğunu fark ettiler. Ona olanlara şaşırıp hayret ettiler. 11 Adam Petrus'la Yuhanna'nın yanından ayrılmadı. Bütün halk da şaşkınlık içinde onların yanına koştu. Tapınağın "Süleyman'ın Kemeraltı" denilen üstü kapalı kısmında toplandılar. 12 Petrus bunu görünce, halka şöyle vaaz etmeye başladı: "Ey İsrail halkı! Buna neden şaşıntınız? Niçin gözlerinizi bize dikmiş bakıyorsunuz? Sanmayın ki bu adamı kendi kuvvetimizle, ya da dindarlığımızla yürüttük! 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un ve diğer Atalarımızın tapındığı Allah, hizmetkârı İsa'yı yüceltti. Siz ise O'nu ele verdiniz. Vali Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdi, fakat siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. 14 Kutsal ve Doğru Olan'ı reddettiniz ve bir katilin serbest bırakılmasını istediniz. 15 Hayat Kaynağı'nı öldürdünüz. Fakat Allah O'nu ölümden diriltti. Biz buna şahidiz. 16 İsa'nın adı, gördüğünüz ve tanıdığınız bu adama şifa verdi. Çünkü o, İsa'nın adına iman etti. Evet, İsa'ya olan iman onu hepinizin önünde sapasağlam yaptı. 17 Şimdi, kardeşlerim, sizin de aynı liderleriniz gibi bilgisizlikle davrandığınızı biliyorum. 18 Fakat Allah, bütün peygamberlerin ağzından, Mesihi'nin acı çekeceğini önceden bildirmişti. Bu haberi de söylediği şekilde yerine getirdi. 19 Bunun için tövbe edin, Allah'a dönün, öyle ki, günahlarınız silinsin. 20 Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden seçilen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. 21 Her şey bir gün yeniden yaratılacak. Allah bunu ta eski zamanlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirmişti. O zamana kadar İsa'nın gökte kalması lazım. (aiōn g165) 22 Musa şöyle dedi: 'Rab Allahınız kendi halkınızdan sizin için benim gibi bir peygamber ortaya çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her şeye kulak vermelisiniz. 23 O peygamberin sözünü dinlemeyen herkes Allah'ın halkından atılıp yok olacak.' 24 Samuel'den başlayarak, onun ardından konuşan bütün peygamberler bu günleri bildirdi. 25 Peygamberlerin evlatları sizsiniz. Allah'ın atalarınızla yaptığı antlaşmaya ortaksınız. Allah İbrahim'e şöyle

söz verdi: 'Senin soyun sayesinde yeryüzündeki bütün halklar bereketlenecek.' 26 Allah, hizmetkârı İsa'yı önce sizin için ortaya çıkardı. O'nu her birinizi yaptığınız kötülüklerden döndürüp bereketlemek için gönderdi."

4 Petrus'la Yuhanna daha halkla konuşuyordu. Birden rahipler, tapınak polislerinin komutanı ve Sadukiler denen din partisinden bazı adamlar onların karşısına dikildiler. 2 Bu adamlar çok kızgındı, çünkü Petrus'la Yuhanna halka vaaz ediyorlardı. İsa'nın ölümden dirildiğini, böylece tüm ölümlerin de dirileceğini bildiriyorlardı. 3 Petrus'la Yuhanna'yı yakaladılar. Akşam olduğu için ertesi güne kadar onları hapiste tuttular. 4 Fakat o konuşmayı dinleyenlerden birçok kişi iman etti. Böylece iman eden erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine çıktı. 5 Ertesi gün halkın liderleri, Meclis üyeleri ve Tevrat uzmanları Yeruşalim'de toplantıya çağırıldılar. 6 Başrahip Hanan, Kayafa, Yohanan, İskender ve başrahibin soyundan gelen herkes oradaydı. 7 Petrus'la Yuhanna'yı orta yere dikip onları şöyle sorgulamaya başladılar: "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adıyla yaptınız?" 8 O an Kutsal Ruh'la dolmuş olan Petrus onlara şöyle dedi: "Ey halkın liderleri ve Meclis üyeleri! 9 Biz sakat bir adama iyilik yaptık, ona nasıl şifa verdik diye mi bugün sorgulanıyoruz? 10 Siz ve bütün İsrail halkı bilin ki, bu adam Nasıralı İsa Mesih adıyla önünüzde sağlam duruyor. Siz İsa'yı çarmıha gerdiniz, ama Allah O'nu ölümden diriltti. 11 Siz inşaatçıların reddettiği taş olan bu İsa, binanın köşe taşı oldu. 12 İsa'dan başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Kurtuluşumuz için göğün altında insanlara bağışlanmış başka hiçbir ad yoktur." 13 Meclis üyeleri Petrus ve Yuhanna'nın cesaretle konuştuklarını gördüler ve onların okumamış ve sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşkına döndüler. Ayrıca onların daha önce İsa'yla birlikte olduğunu fark ettiler. 14 İyileşmiş olan adamı da Petrus ve Yuhanna'nın yanında görünce söyleyecek bir şey bulamadılar. 15 Onların Meclis odasından çıkmalarını emrettikten sonra tartışmaya başladılar. 16 "Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Çünkü Yeruşalim'de oturan herkes onların olağanüstü bir mucize yaptığını biliyor. Bunu inkâr edemeyiz. 17 Ama bunun halk arasında daha fazla yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim. Böylece bir daha bu adamın adını anarak hiç kimseyle konuşmasınlar." 18 Petrus'la

Yuhanna'yı çağırdılar. "Kesinlikle İsa adını ağzınıza almayın, O'nun hakkında vaaz etmeyin" diye onlara buyruk verdiler. **19** Ama Petrus ve Yuhanna onlara şöyle cevap verdiler: "Allah'ın gözünde doğru olan ne? Allah'ın mı yoksa sizin sözünüzü mü dinleyelim? Buna siz karar verin. **20** Çünkü biz gördüğümüz ve duyduğumuz şeyleri konuşmadan duramayız." **21** Meclis üyeleri Petrus'la Yuhanna'yı bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar. Onlara ceza vermenin bir yolunu bulamadılar. Çünkü bütün halk olup bitenler için Allah'ı övüyordu. **22** Hem de bu mucizeyle şifa bulan adamın yaşı kırkı geçmişti. **23** Petrus ve Yuhanna serbest bırakıldıktan sonra, arkadaşlarına döndüler. Başrahiplerin ve liderlerin onlara söylediklerini anlattılar. **24** İmanlılar bunu duyunca seslerini yükseltip hep birlikte Allah'a şöyle dua ettiler: "Ey Efendimiz! Gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onların içinde olan her şeyi yaratan sensin. **25** Kutsal Ruh aracılığıyla, hizmetkârın olan atamız Davud'un ağzından şöyle dedin: 'Milletler niçin kafa tutup kızdılar? Halklar neden boş planlar kurdular? **26** Dünyanın kralları savaşa hazırlandılar. Rabbe ve O'nun Mesih'i'ne karşı liderler bir araya geldiler.' **27** Gerçekten bu şehirde Hirodes ve Pontiyus Pilatus, İsrail halkı ve diğer milletlerden kişilerle toplandılar. Mesih olarak seçtiğin kutsal hizmetkârın İsa'ya karşı geldiler. **28** Onlar ancak senin gücün ve isteğinle önceden karar verdiğini yerine getirebildiler. **29** Şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak. Biz hizmetkârlarına güç ver ki, senin sözünü tam bir cesaretle bileirelim. **30** Sen de aynı zamanda elini uzat ki, senin kutsal hizmetkârın İsa'nın adıyla hastalara şifa verilsin, mucizeler ve harikalar yapılsın." **31** Onların duası bittikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsı Kutsal Ruh'la dolup Allah'ın sözünü cesaretle bildirmeye devam ettiler. **32** İman edenlerin topluluğu yürekte ve düşüncede birdi. Onlardan hiçbiri malı mülkü için "bu benimdir" demiyordu. Her şeyi paylaşıyorlardı. **33** Elçiler de büyük kuvvetle Rab İsa'nın ölümden dirilişine şahitlik ediyorlardı. Allah da bütün imanlılara lütfunu bol bol gösteriyordu. **34** Aralarında muhtaç olan yoktu. Çünkü tarlaları ya da evleri olanlar bunları satıyor, satıştan aldıkları parayı elçilerin emrine veriyorlardı. Elçiler de bu paradan herkese ihtiyacına göre dağıtıyordu. **36** Bir de Yusuf adlı bir adam vardı. Kendisi Kıbrıs doğumlu bir Leviliydi. Elçiler ona Barnaba lâkabını taktılar. Bu lâkap "Cesaret Veren" anlamına gelir. **37**

Onun bir tarlası vardı. Tarlayı satıp parasını elçilerin emrine verdi.

5 Hananya adında bir adam karısı Safira'yla anlaşarak bir mülk sattı. **2** Paranın bir kısmını kendisine ayırdı. Gerisini getirip elçilerin emrine verdi. Karısının her şeyden haberi vardı. **3** Petrus ona şöyle dedi: "Hananya, neden Şeytan'a uydun? Kutsal Ruh'a yalan söyledin. Neden tarladan aldığın paranın bir kısmını kendine ayırdın? **4** Tarla satılmadan önce senin değil miydi? Satıldıktan sonra da parayı istediğin gibi kullanamaz mıydın? Nasıl oldu da yüreğinde bu işe yer verdin? İnsanlara değil, Allah'a yalan söyledin." **5** Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Bu olaydan haber alan herkesin üzerine büyük bir korku düştü. **6** Genç adamlar kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefeneye sardılar, sonra dışarıya taşıyıp gömdüler. **7** Aradan aşağı yukarı üç saat geçtikten sonra Hananya'nın karısı içeri girdi. Fakat olanlardan haberi yoktu. **8** Petrus söz alıp şöyle dedi: "Söyle bana, tarlayı filanca paraya mı sattınız?" Safira da, "Evet, o paraya" dedi. **9** Bunun üzerine Petrus ona şöyle dedi: "Neden Rabbin Ruh'u'nu denemek için söz birliği yaptınız? İşte kocanı gömen kişilerin ayak sesleri kapıda duyuluyor. Onlar seni de dışarıya taşıyacaklar." **10** Safira hemen Petrus'un ayaklarının dibine yıkılıp can verdi. O anda genç adamlar içeri girdiler. Safira'yı ölü buldular ve onu dışarıya taşıyıp kocasının yanına gömdüler. **11** Bütün imanlılar topluluğu ve bu olaydan haber alan herkes büyük korkuya kapıldı. **12** Halk arasında elçilerin elleriyle birçok mucize ve harika yapılıyordu. Hep birlikte tek bir fikirle "Süleyman'ın Kemeraltı" denen üstü kapalı kısmında toplanıyorlardı. **13** Diğer Yahudiler onlara katılmaya cesaret edemediler. Yine de halk onlara büyük saygı gösterdi. **14** Gittikçe daha fazla kişi, hem erkek hem de kadın, Rabbe iman edip onlara katıldı. **15** Sonuçta hastaları sokağa çıkarıp yataklar ve döşeklerin üzerine yatırdılar. Bunu Petrus oradan geçerken, hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün de şifa versin diye yaptılar. **16** Yerusulim'in etrafındaki kasabalardan birçok insan geliyordu. Hastalarını ve şeytani ruhlardan eziyet çekenleri getiriyorlardı. Onların hepsi iyileşti. **17** O arada başrahip harekete geçti. Kendisi ve yanında bulunanların hepsi, yani Saduki partisinden olanlar kıskançlıkla doldular. **18** Elçileri yakalatıp herkesin gözü önünde hapishaneye attılar. **19** Fakat Rabbin

bir meleği geceleyin hapishanenin kapılarını açtı ve elçileri dışarıya çıkarıp şöyle dedi: **20** “Gidin, tapınak avlusunda durun ve bu yaşam yolu hakkındaki her şeyi halka anlatın!” **21** Elçiler bunu duyunca sabaha doğru tapınak avlusuna gidip vaaz etmeye başladılar. Bu arada başrahip ve yanında bulunan adamlar geldiler ve Meclis’i, yani İsrail halkının bütün liderlerini toplantıya çağurdılar. Ondan sonra elçilerin getirilmesi için hapishaneye haber yolladılar. **22** Fakat oraya giden tapınak polisleri onları hapishanede bulmadılar. Bunun üzerine dönüp durumu anlattılar. **23** “Hapishaneyi kapalı kilitli bulduk” dediler. “Bekçiler de kapıların önünde duruyorlardı. Fakat kapıları açınca içerde kimseyi bulmadık.” **24** Tapınak polislerinin komutanı ve başrahipler bu sözleri işitince şaşırıp kaldılar ve bu işin sonu ne olacak diye merak ettiler. **25** O sırada birisi gelip onlara şu haberi getirdi: “Sizin hapishaneye attığınız adamlar var ya! İşte, onlar tapınak avlusunda durmuş halka vaaz ediyorlar.” **26** O zaman komutan, öbür polislerle birlikte, elçileri getirmeye gitti. Fakat hiç zor kullanmadılar, çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı. **27** Elçileri getirip Meclis’in önüne çıkardılar. Başrahip onları sorguya çekmeye başladı. **28** “Size kesin bir emir vermiştik” dedi. “Bu adamın adıyla vaaz etmeyin demiştik. Fakat siz inancınızı Yeruslaim’in her tarafına yaydınız. Üstelik bu adamın kanını dökmekten bizi sorumlu tutmak istiyorsunuz.” **29** Fakat Petrus ve öbür elçiler şöyle cevap verdiler: “İnsanlardan çok Allah’a itaat etmeliyiz. **30** Siz İsa’yı ağaçtan bir çarmıha asıp öldürdünüz. Fakat atalarımızın Allahı O’nu diriltti. **31** Allah O’nu Lider ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. Böylece İsrail halkına günahlarından tövbe edip bağışlanma fırsatını verdi. **32** Biz bu olayların şahitleriyiz, Kutsal Ruh da şahittir. Allah Kutsal Ruh’u kendisine itaat edenlere verir.” **33** Bunu işitince, Meclis üyeleri öfkeden kudurdular ve elçileri öldürmek istediler. **34** Orada Gamaliyel adında bir Ferisi vardı. O bir Tevrat öğretmeni idi ve bütün halk ona saygı gösterirdi. Meclis’te ayağa kalkıp elçilerin kısa bir zaman için dışarı çıkarılmasına buyruk verdi. **35** Ondan sonra Gamaliyel Meclis üyelerine şunu söyledi: “Değerli soydaşlarım! Siz bu adamlara bir şey yapmayı düşünüyorsanız dikkatli davranın! **36** Bir süre önce Tevda kendini önemli biri göstererek ayaklandı. Dört yüz kadar kişi ona katıldı. Adam öldürüldü. Onu izleyenler de dağıtıldı. Başlattığı hareket de yok olup

gitti. **37** Bu adamdan sonra, halk sayımı yapıldığı günlerde, Celileli Yahuda ayaklandı ve arkasından bir sürü insan sürükledi. O adam da yok oldu ve onu izleyenler dağıtıldı. **38** Şimdiki duruma gelince, size şunu söylüyorum: bu adamlardan uzak durun, bırakın gitsinler. Çünkü eğer bu plan, bu hareket insan işiyse, o zaman kendiliğinden yok olacak. **39** Ama eğer bu iş Allah’ın işiyse bu adamları yok edemezsiniz. Tersine, kendinizi Allah’a karşı savaşır durumda bulabilirsiniz.” Meclis’tekiler Gamaliyel’in fikrini kabul ettiler. **40** Ondan sonra elçileri içeri çağırıp kamçılıttılar. Onlara bir daha İsa’nın adını anarak konuşmamaları için buyruk verdiler. Sonra onları serbest bıraktılar. **41** Elçiler Meclis’ten ayrılırken, İsa’nın adı uğruna aşağılanmaya layık sayıldıkları için sevindiler. **42** Her gün hem tapınak avlusunda, hem de evden eve giderek, vaaz etmeye devam ettiler. İsa’nın Mesih olduğunu müjdelemekten vazgeçmediler.

6 O günlerde İsa’nın öğrencileri gittikçe çoğalıyordu. Toplulukta her gün dul kadınlara yardım dağıtılıyordu. Bir ara, Grekçe konuşan Yahudiler, İbranice konuşan Yahudilerden şikâyet etmeye başladılar. “Günlük yardım dağıtılmasında bizim dul kadınlarımıza ilgi gösterilmiyor” dediler. **2** O zaman on iki elçi, öğrencilerin hepsini toplantıya çağırıp şöyle dedi: “Dullara yardım dağıtmak için Allah’ın sözünü vaaz etmeyi bırakmamız uygun değildir. **3** Kardeşler, aranızdan yedi adam seçin. Onlar Kutsal Ruh ve hikmetle dolu, saygıya değer insanlar olarak tanınmış olsunlar. Onları bu işin başına koyacağız. **4** Biz ise, kendimizi duaya ve Allah’ın sözünü duyurma hizmetine verelim.” **5** Bütün topluluk bu teklifi beğendi. Böylece iman ve Kutsal Ruh’la dolu bir adam olan İstefanos’u seçtiler. Bir de Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve daha önce Yahudi inancını kabul eden Antakyalı Nikolas’ı seçtiler. **6** Onları elçilerin önüne getirdiler. Elçiler de bu yedi kişiyi görevlendirmek için onlara elleriyle dokunup dua ettiler. **7** Böylece Allah’ın sözü yayılmaya devam etti. Yeruslaim’de İsa’nın öğrencilerinin sayısı arttıkça arttı. Hatta rahiplerden birçoğu iman çağırısına uyuyordu. **8** İstefanos Allah’ın lütfu ve gücüyle doluydu. Halk arasında olağanüstü mucizeler ve harikalar yapıyordu. **9** Fakat “Serbest Bırakılanlar” denilen toplantı yerinden bazı Yahudiler İstefanos’a karşı çıktılar. Onlar Kirene ile İskenderiye

şehirlerinden ve Kilikya ile Ege bölgelerindendiler. İstefanos'la tartışmaya başladılar. 10 Fakat İstefanos'un konuşmasındaki hikmete ve Ruh'a karşı koyamadılar. 11 Bunun üzerine "Bu adamın Musa'ya ve Allah'a hakaret ettiğini işittik" demeleri için bazı adamlara rüşvet verdiler. 12 Böylece halkı, liderleri ve Tevrat uzmanlarını ayağa kaldırdılar. İstefanos'un üzerine yürüdüler. Onu yakalayıp Meclis'in önüne götürdüler. 13 Oraya yalancı şahitler getirdiler. Bu şahitler de şöyle dediler: "Bu adam durmadan bu Kutsal Yer'i ve Tevrat'ı kötülüyor. 14 'Şu Nasıralı İsa bu tapınağı yok edecek ve Musa'nın bize verdiği adetleri değiştirecek' dediğini işittik." 15 Meclis'te oturanların hepsi gözlerini İstefanos'un üzerine dikti. Yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7 Başrahip, "Bu suçlamalar doğru mu?" diye sordu. 2 İstefanos şöyle cevap verdi: "Kardeşler ve babalar, bana kulak verin! Yüce Allah, atamız İbrahim'e göründü. O sırada İbrahim Mezopotamya'daydı. Hâlâ Harran'a yerleşmemişti. 3 Allah ona şöyle dedi: 'Memleketinden ve akrabalarından ayrıl ve sana göstereceğim ülkeye git!' 4 Ondan sonra İbrahim, Kildan topraklarından ayrıldı ve Harran şehrine yerleşti. Babası öldükten sonra Allah'ın emriyle oradan çıkıp sizin şimdi oturduğunuz bu ülkeye göç etti. 5 Burada Allah ona hiçbir miras, bir karış toprak bile vermedi. O sırada İbrahim'in çocuğu yoktu. Ne var ki, Allah İbrahim'e bu ülkeyi ona ve soyuna mülk olarak vereceğine söz verdi. 6 Allah ona şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede gurbetçi olacak. Orada dört yüz sene köle olarak çalışacaklar, eziyet görecekler. 7 Ama köle olarak hizmet ettikleri milleti ben yargılayacağım. Ondan sonra oradan çıkıp bana bu yerde tapınacaklar.' 8 Allah İbrahim'le bir antlaşma yaptı. Bu antlaşmanın işareti sünnet idi. Böylece İbrahim İshak'ın babası olunca onu sekiz günlükken sünnet etti. İshak, Yakub'un babası oldu. Yakub da on iki büyük atamızın babası oldu. 9 Bu atalarımız Yusuf'u kıskanıp onu Mısır'a giden tüccarlara köle olarak sattılar. Fakat Allah ona hep yardım etti. 10 Onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona hikmet verdi. Firavun'un, yani Mısır kralının gözüne girmesini sağladı. Firavun onu Mısır'a ve bütün saray halkına yönetici yaptı. 11 Sonra bütün Mısır ve Kenan topraklarında kıtlık oldu. Korkunç sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamaz oldular. 12 Ama Yakub

Mısır'da buğday olduğunu işitince, atalarımızı oraya yolladı. Bu onların ilk gidişiydi. 13 İkinci gidişlerinde Yusuf kendini kardeşlerine tanıttı. Böylece Firavun Yusuf'un ailesiyle tanıştı. 14 Yusuf da haber yollayıp babası Yakub'u ve bütün ailesini çağırttı. Hepsisi toplam yetmiş beş kişiydiler. 15 Yakub Mısır'a gitti. Orada kendisi ve atalarımız öldüler. 16 Ama kemikleri oradan alınıp Şekem kasabasına götürüldü. İbrahim orada bir miktar gümüş ödeyerek Hamor'un oğullarından bir mezar satın almıştı. İşte, atalarımızın kemikleri oraya koyuldu. 17 Fakat Allah İbrahim'e vaat etmişti. O vaadin yerine gelme vakti yaklaştığında, halkımız Mısır'da fazlasıyla çoğalmıştı. 18 Sonunda başka bir kral Mısır'da tahta çıktı. Bu kralın Yusuf'tan haberi yoktu. 19 O, bizim halkımıza kurnazca davrandı. Atalarımıza öyle eziyet etti ki, yeni doğan çocuklarını dışarda ölüme terk etmeye zorladı. 20 O arada Musa doğdu. Musa Allah'ın gözündeki özel bir çocuktu. Babasının evinde üç ay bakıldı. 21 Sonra dışarıya terk edildi. Ama Firavun'un kızı onu evlat edindi ve onu kendi oğluymuş gibi büyütti. 22 Musa, Mısırlıların okuduğu bütün konularda eğitim gördü. Hem sözde, hem işte güçlü bir adam oldu. 23 Musa kırk yaşına gelince, kendi halkı olan İsrailoğullarına gidip hallerini sormaya karar verdi. 24 Onlardan birine haksızlık yapıldığını görünce adamı savundu. İntikamını almak için ona eziyet eden Mısırlıyı öldürdü. 25 Allah Musa'yı halkını kurtarmakla görevlendirmişti. Musa, soydaşlarının bunu anlayacağını düşündü, ama anlamadılar. 26 Ertesi gün, kavga eden iki soydaşına rast geldi. Onları barıştırmaya çalıştı. 'Siz kardeşsiniz' dedi. 'Niçin birbirinize haksızlık ediyorsunuz?' 27 Ama soydaşına haksızlık eden adam Musa'yı iterek 'Seni üzerimize kim lider ve yargıç yaptı?' dedi. 28 'Yoksa dün o Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?' 29 Bu sözü duyunca Musa kaçtı. Gidip Midyan ülkesinde gurbette yaşadı. Orada iki oğul babası oldu. 30 Aradan kırk yıl geçti. Musa'ya Sina Dağı yakınlarında ıssız bir yerdeyken yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü. 31 Musa gördüklerine hayret etti. Daha yakından bakmak için yaklaştı. O zaman Rabbin sesini duydu: 32 'Ben atalarımızın Allahı'yım. İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Allahı benim.' Musa korkudan titredi ve çalıya bakmaya cesaret edemedi. 33 Rab ona şöyle dedi: 'Ayaklarından sandaletlerini çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır. 34 Elbette, halkımın Mısır'da ne

kadar eziyet çektiğini gördüm. Ah çekmelerini işittim ve onları kurtarmak için indim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.' 35 Kendisinden yüz çevirdikleri adam Musa'ydı. Ona 'Seni üzerimize kim lider ve yargıç yaptı?' demişlerdi. Musa Allah'ın gönderdiği kişiydi. Çalının içinden görünen meleğin aracılığıyla Allah onu hem lider, hem kurtarıcı yaptı. 36 Evet bu adam halkı Mısır'dan çıkardı. Mısır'da, Kızıldeniz'de ve ıssız yerlerde kırk yıl boyunca mucizeler ve harikalar yaptı. 37 Bu aynı Musa İsrailoğullarına dedi ki, 'Allah size kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber ortaya çıkaracak.' 38 Aynı Musa ıssız yerlerde Allah'ın topluluğu arasında yaşıyordu. Atalarımızla beraber olan Musa Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan meleklerle görüştü. Bize ulaştırmak için, ondan hayat veren sözler aldı. 39 Atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler. Yüreklerinde Mısır'a dönme hevesi vardı. 40 Harun'a şöyle dediler: 'Bizim için önümüzden gidecek olan tanrılar yap. Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran şu Musa'ya ne oldu bilmiyoruz.' 41 O zaman dana şeklinde bir put yaptılar. Puta tapmak için kurban kestiler. Kendi elleriyle yaptıkları put için bayram yaptılar. 42 Allah ise onlardan yüz çevirdi. Onları gökteki yıldızlara tapsınlar diye kendi hallerine bıraktı. Peygamberlerin kitabında yazıldığı gibi: 'Ey İsrail halkı, kırk yıl boyunca ıssız yerlerde bana mı adaklar, kurbanlar sundunuz? 43 Hayır, siz Molek'in ibadet çadırını ve tanrınız Refan'ın yıldızını taşıdınız. Bunlar tapmak için yaptığınız putlardı. Ben de sizi Babil'in ötesine süreceğim.' 44 İssız yerlerde atalarımızın 'Şahitlik Çadırı' denen ibadet çadırı vardı. Musa'yla konuşan Allah ona bu çadırı yapmasını buyurmuştu. Musa da onu kendisine gösterilen örneğe göre yaptı. 45 Atalarımız Şahitlik Çadırı'nı önceki kuşaktan teslim aldılar. Onu Yeşu'nun önderliğinde diğer milletlerin topraklarını ele geçirdikleri zaman buraya getirdiler. Allah o milletleri önlerinden kovdu, topraklarını atalarımıza verdi. Çadır Davud'un zamanına kadar kaldı. 46 Davud Allah'ın lütfuna kavuştu. Allah'tan İsrail halkına bir tapınak yapmak için izin istedi. 47 Ama Allah'a tapınak yapan Süleyman oldu. 48 Ne var ki, yüce Allah ellerle yapılmış binalarda oturmaz. Peygamberin söylediği gibi: 49 'Rab diyor ki, Gökyüzü benim tahtımdır, yeryüzü de ayaklarıma basamaktır. Bana nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da dinlenme yerim neresi? 50 Bütün bunları yapan, benim elim değil miydi?' 51 Sizi dik

kafalılar! Yürekleriniz ve kulaklarınız hâlâ sünnetsiz. Siz her zaman Kutsal Ruh'a karşı koyuyorsunuz. Atalarınızın yaptığı gibi yapıyorsunuz. 52 Atalarınız peygamberlerin hangisine eziyet etmediler ki? Doğru Olan'ın geleceğini önceden bildiren peygamberleri bile öldürdüler. Siz de şimdi Doğru Olan'a ihanet edip O'nun katilleri oldunuz! 53 Siz Tevrat'ı meleklerin aracılığıyla aldınız, ama yerine getirmediniz." 54 Bunu işitince, öfkeden kudurdular ve İstefanos'a karşı diş bilemeye başladılar. 55 Fakat o, Kutsal Ruh'la doldu, gözlerini göğe dikti. Allah'ın görkemini ve İsa'nın Allah'ın sağ tarafında durduğunu gördü 56 ve şöyle dedi: "İşte, göklerin açıldığını ve İnsan Oğlu'nun Allah'ın sağ tarafında durduğunu görüyorum." 57 Bunun üzerine var güçleriyle bağırarak, kulaklarını tıkayıp hep birlikte İstefanos'a saldırdılar. 58 Onu şehirden çıkarıp taşlamaya başladılar. İstefanos'a karşı şahitlik etmiş olanlar da kaftanlarını çıkarıp Saul adında genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar. 59 Onlar İstefanos'u taşlarken, o "Ya Rab İsa, ruhumu al!" diye yalvardı. 60 Dizlerinin üstüne düşüp yüksek sesle, "Ya Rab, bu günahı onlara sayma!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8 Saul İstefanos'un öldürülmesine razı gelmişti. O gün Yerusolim'deki imanlılar topluluğuna karşı korkunç bir eziyet zamanı başladı. Elçilerden başka, imanlıların hepsi Yahudiye ve Samiriye bölgelerinde her tarafa dağıldılar. 2 Allah'tan korkan bazı adamlar da İstefanos'un cenazesini kaldırdılar. Ondandır İstefanos için derin üzüntüyle yas tuttular. 3 Saul ise imanlılar topluluğunu yok etmeye çalıştı. Ev ev dolaşıp kadın erkek demeden, imanlıları dışarı sürüklüyor, hapishaneye atıyordu. 4 Bunun üzerine dağılmış olan imanlılar her yeri dolaşarak Allah'ın sözünü müjdelediler. 5 Filipus da Samiriye şehrine gitti ve oradakilere Mesih hakkında vaaz etmeye başladı. 6 Halk Filipus'un söylediklerini işitip yaptığı mucizeleri gördü. Söylediklerini can kulağıyla dinlediler. 7 Çünkü şeytani ruhlar birçoklarının içinden var gücüyle bağırarak çıkıyordu. Birçok felçli ve sakat insan şifa buluyordu. 8 Böylece o şehirde büyük sevinç oldu. 9 Aynı şehirde Simun adında bir adam vardı. Bir süreden beri orada büyüclük yaparak Samiriye halkını şaşkına çeviriyordu. Kendisinin önemli bir adam olduğunu söylüyordu. 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinliyordu. Şöyle diyorlardı: "Bu adam, 'Allah'ın Büyük Gücü' denen kişidir!" 11 Halkı uzun

zamandan beri yaptığı büyüculükle şaşkınlık içinde bırakmıştı. Bu yüzden onu dikkatle dinliyorlardı. **12** Filipus ise, halka Allah'ın Krallığını ve İsa Mesih'in adını müjdeliyordu. Onlar da Filipus'un söylediklerine inandılar. Kadın erkek, hepsi vaftiz oldu. **13** Simun'un kendisi bile inandı. Vaftiz olduktan sonra Filipus'un yanından ayrılmadı. Yapılan olağanüstü harikaları ve mucizeleri görünce şaşırıp kaldı. **14** Yeruşalim'deki elçiler Samiriye halkının Allah'ın sözünü kabul ettiğini öğrenince Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. **15** Petrus'la Yuhanna oraya varınca iman edenlerin Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. **16** Çünkü Kutsal Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti. Sadece Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı. **17** Sonra Petrus'la Yuhanna iman edenlere elleriyle dokunup onları kutsadılar. Onlar da Kutsal Ruh'u aldılar. **18** Simun Kutsal Ruh'un elçilerin dokunmasıyla verildiğini görünce onlara para teklif etti. **19** "Bana da aynı yetkiyi verin. Öyle ki, ellerimle kime dokunursam o Kutsal Ruh'u alsın" dedi. **20** Ama Petrus ona şöyle dedi: "Paran seninle birlikte yok olsun! Çünkü Allah'ın karşılıksız verdiğini sen parayla satın alabileceğini sandın. **21** Bu işte senin ne payın, ne de hakkın var. Çünkü Allah'ın gözünde yüreğin dürüst değil. **22** Onun için bu kötü niyetinden tövbe et. Rabbe yalvar, eğer mümkünse, senin yüreğindeki bu niyet başılsın. **23** Çünkü senin kıskançlıkla dolu ve günaha esir olduğunu görüyorum." **24** Simun cevap verip şöyle dedi: "Siz benim için Rabbe yalvarın ki söylediğiniz şeylerden hiçbirisi başıma gelmesin." **25** Böylece Petrus'la Yuhanna İsa hakkında şahitlik edip Rabbin sözünü duyurdular. Sonra Yeruşalim'e dönerken Samiriyelilerin birçok köyünde Müjde'yi duyurdular. **26** O arada Rabbin bir meleği Filipus'a şunu söyledi: "Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen ıssız yola git!" **27** Filipus da kalkıp oraya gitti. Yolda Etiyopyalı bir hadıma rastladı. Adam Etiyopya kraliçesi Kandake'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinesinden sorumluydu. Allah'a ibadet etmek için Yeruşalim'e gelmişti. **28** Ülkesine dönerken at arabasında oturmuş, peygamber Yeşaya'nın kitabını okuyordu. **29** Kutsal Ruh Filipus'a, "Git, şu arabaya yetiş" dedi. **30** Filipus koşup at arabasının yanına vardı. Vezirin Yeşaya Peygamber'in kitabından okuduğunu işitince ona sordu: "Acaba okuduklarını anlıyor musun?" **31** Vezir de şöyle cevap verdi: "Birisi bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim?" Ondan sonra

Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. **32** Vezirin Kutsal Yazılar'dan okuduğu parça şuydu: "Koyun gibi kesilmeye götürüldü. Kuzu kırkıcının önünde nasıl ses çıkarmazsa, o da ağzını açmadı. **33** Aşağılandı ve adaletten yoksun kaldı. Soyundan kim söz edecek? Çünkü O'nun yeryüzündeki hayatına son verildi." **34** Vezir de Filipus'a dönüp şöyle dedi: "Rica ederim, söyle bana, peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi yoksa başka birisinden mi?" **35** Filipus Kutsal Yazılar'ın o bölümünden başlayarak vezire İsa'yı müjdeledi. **36** Yollarına devam ederlerken, su bulunan bir yere geldiler. O zaman vezir şöyle dedi: "İşte su! Vaftiz olmama ne engel var?" **38** Sonra at arabasının durdurulmasını buyurdu. Filipus'la vezir birlikte suya indiler. Filipus da onu vaftiz etti. **39** Sudan çıktıklarında Rabbin Ruhu Filipus'u hemen alıp götürdü. Yoluna sevinçle devam eden vezir, Filipus'u bir daha görmedi. **40** Filipus ise kendini Aşdod şehrinde buldu. Sezariye'ye varıncaya kadar, bütün kasabaları dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

9 Bu arada Saul hâlâ Rabbin öğrencilerini tehdit ediyor, onlara karşı ölüm kusuyordu. Başrahibe gitti. **2** Ondan Şam şehrindeki toplantı yerlerine mektuplar yazmasını istedi. Erkek kadın demeden İsa'nın yolunda kimi bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirecekti. **3** Saul yolculuk yaparken Şam'a yaklaştı. Birdenbire gökten bir ışık onun etrafını aydınlattı. **4** Saul yere yıkılıp bir ses duydu. Ses, "Saul, Saul! Niçin bana eziyet ediyorsun?" dedi. **5** Saul, "Kimsin, Efendim?" diye sordu. Gelen cevap şuydu: "Ben senin eziyet ettiğin İsa'yım. **6** Haydi, kalk ayağa, şehre gir ve ne yapacağın sana söylenecek." **7** Saul'la birlikte yolculuk yapan adamların dilleri tutuldu ve oldukları yerde kalakaldılar. Sesi işittiler ama kimseyi göremediler. **8** Saul yerden kalktı. Fakat gözlerini açtığında hiçbir şey göremedi. Yol arkadaşları onu elinden tutarak Şam şehrine götürdüler. **9** Saul'un gözleri üç gün görmedi. O sürede hiçbir şey yiyip içmedi. **10** Şam'da İsa'nın Hananya adında bir öğrencisi vardı. Rab ona olağanüstü bir görüntüde göründü. Ona, "Hananya!" dedi. O da, "Buyur, ya Rab!" dedi. "Dinliyorum." **11** Rab ona şunları söyledi: "Kalk, Doğru Sokak denilen sokakta Yahuda'nın evine git. Orada Saul adında Tarsuslu bir adamı sor. O şu anda dua ediyor. **12** Olağanüstü bir görüntü gördü. Görüntüde Hananya adında bir adam içeri girdi ve gözlerinin

açılması için ona dokundu.” 13 Hananya ise şöyle cevap verdi: “Ya Rab, bu adam hakkında birçok kişiden haber aldım. Yerusâlim’de senin kutsal halkına ne kadar zarar verdiğini duydum. 14 Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başrahiplerden yetki almış.” 15 Fakat Rab ona şöyle dedi: “Git, çünkü bu adamı ben seçtim. Adımı diğer milletlere, krallara ve İsrailoğullarına bildirecek aracım olacak. 16 Benim adım uğruna ne kadar acı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim.” 17 O zaman Hananya yola çıkıp o eve girdi. Saul’a elleriyle dokunup şöyle dedi: “Saul kardeş, sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh’la dolarsın diye beni gönderdi.” 18 Aynı anda Saul’un gözlerinden balık pulları gibi bir şeyler düştü ve o yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. 19 Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul birkaç gün İsa’nın Şam’daki öğrencilerinin yanında kaldı. 20 Hemen Yahudilerin toplantı yerlerinde İsa hakkında vaaz etmeye başladı. “O Allah’ın Oğlu’dur” diyordu. 21 Saul’u duyan herkes hayret içinde kalıp şöyle dedi: “Yerusâlim’de bu adı ananları yok etmeye çalışan adam bu değil mi? Buraya da onları tutuklayıp başrahiplerin önüne çıkarmak için gelmedi mi?” 22 Fakat Saul’un vaazları gittikçe daha etkili oldu. İsa’nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Şam’da oturan Yahudileri cevapsız bıraktı. 23 Uzun süre sonra, Yahudi liderler Saul’u öldürmek için gizli bir plan kurdular. 24 Ama Saul onların planının haberini aldı. Şehrin kapılarını gece gündüz gözlüyorlardı. Saul şehirden çıkacak olursa onu öldüreceklerdi. 25 Saul’un öğrencileri ise onu gece alıp büyük bir sepet içinde şehir duvarının bir deliğinden aşağıya indirdiler. 26 Bunun üzerine Saul Yerusâlim’e gitti. İsa’nın öğrencilerine katılmaya çalıştı, ama hepsi ondan korktular. Onun bir öğrenci olduğuna inanmadılar. 27 Fakat Barnaba yardımına gelip onu elçilerin yanına götürdü. Onlara Saul’un nasıl yolda Rabbi gördüğünü, Rabbin de onunla konuştuğunu ve Saul’un Şam’da İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı. 28 Saul elçilerle kaldı. Onlarla birlikte Yerusâlim’de serbestçe dolaşırken, Rabbin adını korkusuzca duyuruyordu. 29 Saul Grekçe konuşan Yahudilerle sohbet edip tartışıyordu. Onlar ise onu öldürmeyi planlıyorlardı. 30 İmanlı kardeşler bu durumdan haber alınca, Saul’u Sezariye şehrine götürdüler, oradan da Tarsus’a gönderdiler. 31 Böylece bütün Yahudiye, Celile ve

Samiriye bölgelerindeki imanlılar topluluğu esenliğe kavuştu ve güçlendi. Topluluk Rab korkusu içinde yaşayıp Kutsal Ruh’un verdiği cesaretle büyümeye devam etti. 32 Öyle oldu ki, Petrus oradan oraya dolaşırken, Lidda kasabasındaki imanlılara da uğradı. 33 Orada Eneyas adında bir adama rast geldi. Eneyas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. 34 Petrus ona dedi: “Eneyas, İsa Mesih seni iyileştiriyor. Kalk, yatağını topla.” O da anında kalktı. 35 Lidda ve Şaron’da oturanların hepsi adamı görünce Rabbe döndüler. 36 Yafa şehrinde İsa’nın öğrencilerinden Tabita adında bir kadın vardı. Kadının adı “Ceylan” anlamına gelir. Bu kadın devamlı iyilik yapıp fakirlere yardım ederdi. 37 O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkadıktan sonra evinin üst katındaki odaya koydular. 38 Lidda ise Yafa şehrine yakındı. Yafa’daki imanlılar Petrus’un Lidda’da olduğundan haber aldılar. Bunun için ona iki adam yolladılar. Adamlar Petrus’a şöyle yalvardılar: “Haydi hiç oyalanmadan bize gel!” 39 Petrus da kalkıp onlarla gitti. Eve varınca, onu üst kattaki odaya götürdüler. Bütün dul kadınlar Petrus’un etrafında toplandılar. Ağlayarak ona Tabita’nın hâlâ aralarındayken diktiği bütün paltoları ve diğer elbiseleri gösterdiler. 40 Fakat Petrus onların hepsini odadan çıkardı. Diz çöküp dua etti. Sonra ölüye döndü ve “Tabita, kalk!” dedi. Tabita gözlerini açtı ve Petrus’u görünce doğruldu. 41 Petrus da ona elini uzattı ve onu ayağa kaldırdı. Sonra dul kadınları ve diğer imanlıları çağırıp onlara Tabita’yı diri olarak gösterdi. 42 Bu olayın haberi bütün Yafa’ya yayıldı ve birçok kişi Rabbe iman etti. 43 Ondan sonra Petrus uzun bir süre Yafa’da derici Simun adında bir adamın evinde kaldı.

10 Sezariye şehrinde Kornelyus adında bir adam vardı. Roma ordusunun “İtalyan” bölümünde yüzbaşıydı. 2 Bütün ev halkıyla birlikte Allah’a saygı ve korkuyla kulluk eden bir adamdı. Fakir halka cömertlikle yardım edip Allah’a sürekli dua ederdi. 3 Bir gün öğleden sonra saat üçe doğru olağanüstü bir görüntüde Allah’ın bir meleğini açıkça gördü. Melek içeri girdi ve ona, “Kornelyus!” dedi. 4 Kornelyus gözlerini ona dikti. Korku içinde, “Ne var, efendim?” dedi. Melek ona şöyle dedi: “Allah senin dualarını ve fakirlere yaptığın yardımları huzuruna yükselen bir hoş koku gibi kabul etti. 5 Şimdi Yafa şehrine adam yolla, Petrus lakabıyla bilinen Simun adlı adamı çağır! 6 O, derici Simun adında birinin

evinde kalıyor. Onun evi de deniz kenarındadır". 7 Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra Kornelyus ev kölelerinden ikisini, bir de özel yardımcılarından dindar bir askeri yanına çağırıldı. 8 Her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya yolladı. 9 Ertesi gün öğleye doğru yolda ilerleyip şehre yaklaşırlarken Petrus dua etmek için evin damına çıktı. 10 Acıkınca yemek istedi. Yemek hazırlanırken, Petrus olağanüstü hale dalıp bir görüntü gördü. 11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafa benzeyen bir şeyin indiğini gördü. Çarşaf dört köşesinden tutulup yere kadar sarkıtıldı. 12 Onun içinde her çeşit dört ayaklı hayvan, sürüngen ve kuş bulunuyordu. 13 Bir ses ona, "Petrus, kalk, kes ve ye!" dedi. 14 Fakat Petrus şöyle cevap verdi: "Ya Rab! Bu, kesinlikle olmaz! Ben şimdiye kadar murdar ya da din bakımından kirli olan hiçbir şey yemedim!" 15 Ses ona ikinci defa geldi: "Allah'ın temiz kıldığı şeyleri, artık murdar sayma!" 16 Bu üç defa oldu. Sonra çarşafa benzeyen şey hemen göğe çekildi. 17 Petrus'un kafası iyice karışmıştı. Görmüş olduğu olağanüstü görüntünün anlamını kestiremiyordu. Tam o sırada, Kornelyus'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evini buldular ve kapının önünde durdular. 18 Yüksek sesle, "Petrus lakabıyla bilinen Simun adında biri burada mı kalıyor?" diye sordular. 19 Petrus daha o görüntünün ne anlama geldiğini düşünürken, Kutsal Ruh ona, "Bak, üç adam seni arıyor" dedi. 20 "Kalk, aşağı in, hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim." 21 Petrus inip adamların yanına gitti ve şöyle dedi: "İşte, aradığınız kişi benim. Ne için geldiniz?" 22 Şöyle dediler: "Kornelyus adında bir yüzbaşı var. O, Allah'tan korkan doğru bir adamdır. Bütün Yahudi halkı ona saygı duyar. Allah ona kutsal bir melek aracılığıyla buyruk vermiş, seni evine çağırmasını, söyleyeceğin sözleri dinlemesini emretmiş." 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri buyurup misafir etti. Ertesi gün Petrus kalkıp onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki imanlılardan bazıları ona eşlik ettiler. 24 Bir gün sonra Sezariye'ye vardılar. Kornelyus onları bekliyordu. Bütün akrabalarını ve yakın arkadaşlarını da çağırmişti. 25 Petrus evine girecekken Kornelyus onu karşıladı ve eğilip ayaklarına kapandı. 26 Ama Petrus onu ayağa kaldırıp şöyle dedi: "Kalk, ben de sadece bir insanım." 27 Kornelyus'la konuşa konuşa eve girdi ve orada bir sürü kişiyi toplanmış buldu. 28 Onlara şunları söyledi: "Siz kendiniz biliyorsunuz ki, bir Yahudinin bir yabancıyla

yakın ilişki kurması, onu ziyaret etmesi dinimize aykırıdır. Fakat Allah bana hiç kimseyi murdar ya da din bakımından kirli saymamam gerektiğini gösterdi. 29 Bunun için çağırdığım zaman, problem çıkarmadan geldim. Şimdi sorabilir miyim, beni ne maksatla buraya çağırttınız?" 30 Kornelyus şöyle cevap verdi: "Üç gün önce aynı saatte, öğleden sonra saat üçte evimde dua ediyordum. Aniden parlak elbise giyinmiş bir adam önüme çıktı. 31 O bana şöyle dedi: 'Kornelyus, Allah senin dualarını işitti ve fakirlere yaptığın yardımları kabul etti. 32 Bu nedenle Yafa şehrine haber gönder ve Petrus lakabıyla bilinen Simun'u çağır. O, deniz kenarında derici Simun'un evinde kalıyor.' 33 Böylece sana hemen haber yolladım. Sen de iyilik ettin ve geldin. Evet, biz burada hepimiz Allah'ın huzurunda toplandık. Rabbin sana buyurduğu her şeyi dinlemeye hazırız". 34 Petrus şöyle konuşmaya başladı: "Gerçekten anladım ki, Allah insanlar arasında ayırım yapmaz. 35 Hangi milletten olursa olsun kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi kabul eder. 36 Allah'ın İsrailoğullarına bildirdiklerinden haberiniz var. O, İsa Mesih'in aracılığıyla esenlik müjdeledi. İsa Mesih herkese hâkim olan Rab'dir. 37 Yahudiye'nin her tarafında neler olduğunu biliyorsunuz. Olaylar, Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile bölgesinde başladı. 38 Allah Nasıralı İsa'yı meshetti ve Kutsal Ruh'la güçlendirdi. İsa her tarafı gezip iyilik yaptı. İblis'in eziyet ettiği insanların hepsini iyileştirdi. Çünkü Allah O'nunla birlikteydi. 39 Biz de İsa'nın Yahudi topraklarında ve Yeruşalim'de yaptığı her şeye şahidiz. O'nu çarmıha asıp öldürdüler. 40 Fakat Allah O'nu üçüncü gün ölümden diriltti ve O'nu diri olarak insanlara gösterdi. 41 İsa bütün halka görünmedi. Allah'ın önceden seçtiği şahitlere göründü. O şahitler biziz. İsa ölümden dirildikten sonra O'nunla birlikte yedik içtik. 42 O, halka vaaz etmemizi emretti. Allah İsa'yı ölümlerle dirilerin yargıcı olarak seçti. Buna şahitlik etmemizi buyurdu. 43 Bütün peygamberler İsa hakkında şahitlik ediyor, 'O'na iman eden herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanacak' diyorlar." 44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. 45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar şaşırıp kaldılar. Çünkü Allah, Kutsal Ruh armağanını Yahudi olmayanların üzerine dökmüştü. 46 Yahudi imanlılar Yahudi olmayanların da başka diller konuşup Allah'ı övdüklerini duydular. Bunun

üzerine Petrus şöyle dedi: **47** “Madem onlar bizim gibi Kutsal Ruh’u almışlar, kimse suyla vaftiz olmalarına engel olamaz, değil mi?” **48** Böylece İsa Mesih’in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus’un birkaç gün daha yanlarında kalmasını rica ettiler.

11 Bu arada elçiler ve Yahudiye’deki imanlılar, diğer milletlerin de Allah’ın sözünü kabul ettiğini duyular. **2** Petrus Yerus alim’e varınca, sünnete önem veren Yahudi imanlılar onu ele tirdiler. **3** “Sen sünnetsiz kişilerle aynı çatı altına girip onlarla birlikte yemek yemi sin!” dediler. **4** Petrus olup bitenleri onlara tek tek anlatmaya başladı. **5** “Ben Yafa  hrindeyken dua ediyordum” dedi. “O sırada olağanüstü hale dalıp bir görüntü gördüm. Büyük  ar afa benzeyen bir şey dört köşesinden tutulup gökten a a ıya indirildi. Bulundu um yere kadar geldi. **6** Gözlerimi  ar afa dikip onu inceledim. Yeryüzünde yaşayan dört ayaklı hayvanlar, yabani hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. **7** Sonra bana, ‘Petrus, kalk, kes ve ye!’ diyen bir ses işittim. **8** Fakat ben şöyle dedim: ‘Ya Rab! Kesinlikle olmaz! Murdar ya da din bakımından kirli olan bir şey asla a zıma girmedir.’ **9** Ses ikinci defa gökten, ‘Allah’ın temiz kıldığı şeyi, murdar sayma’ dedi. **10** Bu olay    defa oldu. Ondan sonra her şey tekrar g  e çekildi. **11** Tam o anda kaldığım evin önünde    adam durdu. Onlar Sezariye  hrinden bana g nderilmi lerdi. **12** Kutsal Ruh bana, problem çıkarmadan onlarla gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldi ve biz adamın evine girdik. **13** O da bize kendi evinde görünen mele i nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: ‘Yafa’ya haber yolla ve Petrus lakabıyla bilinen Simun’u buraya  a ırt. **14** Onun sana söyleyeceği sözlerle sen ve bütün ev halkın kurtuluş bulacaksınız.’ **15** Konuşmaya ba ladım. Tam o sırada Kutsal Ruh üzerimize ilk indiği gibi onların üzerine de indi. **16** O zaman Rabbin  u sözü aklıma geldi: ‘Yahya suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh’la vaftiz olacaksınız.’ **17** Allah onlara, Rab İsa Mesih’e iman eden bizlere verdiğinin aynısını verdi. Bu durumda ben kimim ki, Allah’a karşı geleyim?” **18** Bunu işitince yatı tılar ve Allah’ı yüceltip şöyle dediler: “Demek, Allah diğer milletlere de tövbe edip sonsuz yaşama kavu ma fırsatını vermiş.” **19** İ tefanos’un öldürülmesinden sonra eziyet sonucu dağılan imanlılar ta Fenike, Kıbrıs ve Antakya’ya kadar gittiler. İsa hakkındaki haberi Yahudilerden başka

kimseye duyurmadılar. **20** Fakat aralarında bazı Kıbrıslı ve Kireneli adamlar vardı. Onlar Antakya’ya gelip Greklerle de konuşmaya ba ladılar. Greklere Rab İsa’yı m j dediler. **21** Rabbin eli onların üzerindeydi ve birçok kişi iman edip Rabbe döndü. **22** Olup bitenlerin haberi Yerus alim’deki imanlılar topluluğuna ulaştı. Bunun  zerine Barnaba’yı Antakya’ya yolladılar. **23** Barnaba oraya vardığında Allah’ın oradakilere gösterdiği lütfu görünce sevindi. Rabbe canı gönülden sadık kalmaları için herkese cesaret verdi. **24** O, Kutsal Ruh ve imanla dolu, iyi bir adamdı. Böylece daha birçok kişi Rabbin topluluğuna katıldı. **25** Bundan sonra Barnaba, Saul’u aramak için Tarsus’a gitti. **26** Onu bulunca da Antakya’ya geri getirdi. Bir yıl boyunca imanlılar topluluğuna katılıp birçok kişiyi e ittiler. İsa’nın   rencilerine Hristiyan adı ilk kez Antakya’da verildi. **27** O günlerde Yerus alim’den birçok peygamber Antakya’ya geldi. **28** Onların arasında Hagabos adında biri vardı. O ayağa kalkıp bütün dünyada korkunç bir kıtlık olacağını Kutsal Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık da İmparator Klavdiyus’un zamanında oldu. **29** Bunun  zerine Antakya’daki imanlılar Yahudiye’de yaşayan imanlılara yardım etmeye karar verdiler. Her biri elinden geldiği kadar yardım gönderecekti. **30** Ba ı larını Barnaba ve Saul’un eliyle Yerus alim’deki topluluk liderlerine gönderdiler.

12 O sırada kral Hirodes imanlılar topluluğundan bazı kişilere eziyet etmeye başladı. **2** Yuhanna’nın kardeşi Yakub’u kılıçla öldürttü. **3** Yahudilerin bundan memnun kaldığını fark edince Petrus’u da tutuklattı. O günlerde Mayısız Ekmek Bayramı kutlanıyordu. **4** Petrus’u yakalatıp hapishaneye attırdı. Onu kollamak için ba ına dörder kişilik dört takım asker koydu.  zg rl k Bayramı’ndan sonra Petrus’u halkın önünde yargılamak istiyordu. **5** Böylece Petrus hapishanede gözaltına alındı. Fakat imanlılar topluluğu onun için Allah’a canı gönülden dua ediyordu. **6** Tam Hirodes’in onu halkın önünde yargılamak istediği günden önceki gece, Petrus iki zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapının önünde gardiyanlar durup, hapishanenin güvenliğini sa lıyorlardı. **7** Birdenbire Rabbin bir mele i göründü. Hücrede ışık parladı. Melek Petrus’un yan tarafını d rt p onu uyandırdı. “ abuk kalk!” dedi. Bunun  zerine zincirler Petrus’un bileklerinden d  t . **8** Melek ona şöyle dedi: “Kemerini ba la ve ayaklarına sandaletlerini

giyl!” Petrus da öyle yaptı. Melek, “Paltonu üstüne al ve peşimden gel” dedi. 9 Petrus dışarı çıktı ve meleğin arkasından gitti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, olağanüstü bir görüntü gördüğünü sanıyordu. 10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtiler, sonra şehre açılan demir kapıya kadar geldiler. Kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp sokağın sonuna kadar yürüdükten sonra melek birdenbire Petrus’un yanından ayrıldı. 11 O zaman Petrus kendine geldi ve şöyle dedi: “Rab bana meleğini göndermiş! Bunu şimdi gerçekten anlıyorum. Rab beni Hiroides’in elinden ve Yahudi halkının bana yapmayı umduğu her şeyden kurtardı.” 12 Petrus olanların farkına varınca Meryem’in evine gitti. Meryem Markos lakabıyla bilinen Yuhanna’nın annesiydi. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. 13 Petrus evin dış kapısını çaldı. Roda adında hizmetçi kız kapıyı açmaya gitti. 14 Petrus’un sesini tanıdı, ama o kadar sevinçliydi ki, kapıyı açmadan içeri koştu. “Petrus kapıda duruyor!” diye haber verdi. 15 Ona, “Sen çıldırmışsın!” dediler. Fakat kız ısrar edince, “Galiba onun meleğidir” dediler. 16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu gördüler ve şaşırıp kaldılar. 17 Petrus susmaları için eliyle işaret etti. Onlara Rabbin kendisini nasıl hapisten çıkardığını anlattı. “Bu haberi Yakub’a ve diğer imanlılara götürün” dedi. Ondandır oradan ayrıldı, başka yere gitti. 18 Sabah olunca askerler büyük telaşa düştü. “Petrus’a ne oldu?” diye sordular. 19 Hiroides de Petrus’u arattı ama bulamadı. Bekçileri sorguya çekti ve öldürülmelerini emretti. Ondandır Hiroides Yahudiye’den Sezariye şehrine gitti. Bir süre orada kaldı. 20 Hiroides, Sur ve Sayda şehir halklarına karşı çok öfkeliydi. Onlar da kralın saray yöneticisi olan Vlastus’u kendi taraflarına çektiler ve hep birlikte Hiroides’ten barış istemeye gittiler. Çünkü memleketlerinin yiyeceği Hiroides’in ülkesinden geliyordu. 21 Karar verilen günde Hiroides krallık elbiselerini içinde tahtına oturdu. Onlara bir konuşma yapmaya başladı. 22 Halk ise, “Bu bir insanın sesi değil, bir tanrının sesi!” diye bağırıp durdu. 23 Tam o anda Rabbin bir meleği Hiroides’i çarptı. Çünkü o Allah’ı yücelteceğine kendini yüceltti. Bağırarak kurtları içini yedi ve böylece can verdi. 24 Allah’ın sözü ise yayılıyordu ve iman edenlerin sayısı günden güne artıyordu. 25 Barnaba ve Saul hizmetlerini bitirip Yerusallim’den Antakya’ya döndüler. Yanlarına Markos lakabıyla bilinen Yuhanna’yı da aldılar.

13 Antakya’daki imanlılar topluluğunda peygamberler ve öğretmenler vardı. Adları Barnaba, Niger lakabıyla bilinen Şimon, Kirene şehrinden Lukiyus, bölge kralı Hiroides’le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul’dur. 2 Onlar oruç tutup Rabbe ibadet ederken Kutsal Ruh şöyle dedi: “Barnaba’yla Saul’u özel bir hizmete çağırdım. Onları bana ayırın.” 3 Oruç tutup dua ettikten sonra Barnaba’yla Saul’a elleriyle dokunarak kutsadılar. Sonra onları yolcu ettiler. 4 Böylece Kutsal Ruh’un emriyle yola çıkan Barnaba’yla Saul Selefkıye limanına gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs’a geçtiler. 5 Salamis şehrine varınca Yahudilerin toplantı yerlerinde Allah’ın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna Markos onların yardımcısıydı. 6 Bütün adayı boydan boya geçip Baf şehrine geldiler. Orada Baryeşu adında Yahudi bir büyücüyle karşılaştılar. O aynı zamanda sahte bir peygamberdi. 7 Baryeşu, adanın valisi Sergiyus Pavlus’a devamlı eşlik ediyordu. Vali akıllı biriydi. Barnaba’yla Saul’u çağırıp Allah’ın sözünü işitmek istedi. 8 Baryeşu büyücü anlamına gelen Elimas adıyla tanınıyordu. O Barnaba’yla Saul’a karşı koydu ve valinin imana gelmesine engel olmaya çalıştı. 9 Fakat Pavlus olarak da bilinen Saul Kutsal Ruh’la dolup gözlerini Elimas’a dikti 10 ve şöyle dedi: “Seni İblis oğlu, doğru olan her şeyin düşmanı! Yüreğın her türlü yalan ve dolandırıcılıkla dolu. Rabbin doğru yolunu çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? 11 İşte şimdi, Rab elini kaldırıp cezanı verecek. Kör olacaksın, bir süre güneş göremeyeceksin!” O anda Elimas’ın üzerine sis ve karanlık çöktü. Sağa sola dönerek elinden tutup yol gösterecek birini aradı. 12 Vali bu olanları görünce, Rab hakkında öğretilenlere hayran kaldı ve iman etti. 13 Pavlus ve arkadaşları Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesindeki Perge şehrine gittiler. Orada Yuhanna Markos onlardan ayrılıp Yerusallim’e döndü. 14 Diğerleri Perge’den devam edip Pisidya sınırındaki Antakya şehrine vardılar. Şabat gününde Yahudilerin toplantı yerine girip oturdular. 15 Tevrat’tan ve peygamberlerin kitaplarından okunduktan sonra toplantı yerinin liderleri onları çağırıp şöyle dediler: “Kardeşler, halkımıza bir teşvik sözünüz varsa söyleyin.” 16 Pavlus ayağa kalktı. Eliyle işaret ederek şöyle konuştu: “Ey İsrail soyu ve Allah’tan korkan diğer milletler! Beni dinleyin! 17 Bu İsrail halkının ibadet ettiği Allah atalarımızı seçmişti. Mısır’da gurbette yaşarlarken

Allah onları büyük bir halk yaptı. Sonra onları kolunun gücüyle Mısır'dan çıkardı. 18 Yaklaşık kırk yıl boyunca ıssız yerlerde onlara katlandı. 19 Kenan topraklarında yedi milleti yok etti ve topraklarını miras olarak halkımıza dağıttı. 20 Bütün bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü. Bundan sonra onlara hâkimler verdi. Bu da peygamber Samuel'in zamanına kadar sürdü. 21 Samuel'den bir kral seçmesini istediler. Allah da onlara Benyamin oymağından Kış'in oğlu Saul'u kral yaptı. Kırk yıl böyle geçti. 22 Allah Saul'un krallığına son verdi ve kral olarak Davud'u başa geçirdi. Davud için şahitlik ederek şöyle dedi: 'Ben İşay'ın oğlu Davud'u buldum. O, gönlüme uygun bir adamdır ve bütün istediğimi yerine getirecek.' 23 Allah, verdiği vaadi yerine getirerek bu adamın soyundan İsrail halkına bir Kurtarıcı gönderdi. Bu Kurtarıcı İsa'dır. 24 İsa'nın ortaya çıkmasından önce Yahya bütün İsrail halkını tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. 25 Yahya, görevini tamamlarken hep şöyle diyordu: 'Sizce ben kimim? Ben Mesih değilim! Ama bakın, O benden sonra geliyor. O'nun ayaklarındaki sandaletlerini çözmeye layık değilim.' 26 Kardeşler, bu kurtuluş haberi, İbrahim'in soyundan gelenlere ve aranızda Allah'tan korkan diğerlerine, yani hepimize gönderildi. 27 Yerusâlim'de oturanlar ve onların liderleri İsa'nın kim olduğunu fark etmediler ve O'nu yargıladılar. Böylece her Şabat günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirdiler. 28 Aslında O'nu ölüm cezasına çarptırmak için hiçbir sebep bulamadılar, ama yine de O'nun öldürülmesini Pilatus'tan istediler. 29 Kutsal Yazılar'da O'nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarمیhtan indirip mezara koydular. 30 Ama Allah O'nu ölümden diriltti. 31 İsa kendisiyle birlikte Celile bölgesinden Yerusâlim'e gelmiş olanlara günlerce göründü. Onlar da şimdi İsa için halka şahitlik ediyorlar. 32 Biz de size şu müjdeyi getiriyoruz: Allah atalarımıza verdiği vaadi onların torunları olan bizler için yerine getirdi. Bunu İsa'yı ortaya çıkarmakla yaptı. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: 'Sen benim oğlumsun, bugün ben sana baba oldum.' 34 Allah İsa'yı ölümden diriltti, bedeninin çürümmesine hiçbir zaman izin vermeyecek. Allah bu konuda şunları söyledi: 'Davud'a söz verdiğim kutsal ve kalıcı bereketleri size vereceğim.' 35 Bu sebeple başka bir Mezmur'da şöyle diyor: 'Sen sadık hizmetkârının mezarda

çürümmesine izin vermeyeceksin.' 36 Davud kendi zamanında Allah'ın amacına hizmet ettikten sonra hayata gözlerini kapadı. Atalarının yanına gömüldü ve bedeni mezarda çürüdü. 37 Fakat İsa mezarda çürümedi. Allah O'nu ölümden diriltti. 38 Böylece kardeşler, şunu bilin ki, İsa sayesinde günahların bağışlandığı size bildiriliyor. Musa'ya verilen Tevrat, sizi günahlarınızdan kurtaramaz. 39 Fakat İsa'ya iman eden herkes, O'nun aracılığıyla kurtulur. 40 Bu sebeple dikkat edin, peygamberlerin söyledikleri başınıza gelmesin: 41 'Bakın, siz alay edenler, şaşkına dönün ve ortadan kaybolun! Çünkü sizin günlerinizde ben bir iş yapıyorum. Öyle bir iş ki, onu birisi size anlatsa bile, hiçbir zaman inanmayacaksınız.'" 42 Pavlus'la Barnaba dışarı çıkarken, oradakiler bir sonraki Şabat gününde aynı konularda vaaz etmelerini onlardan rica ettiler. 43 Toplantı yerindeki toplantı dağıldıktan sonra Yahudilerin ve Yahudi inancını kabul eden dindar yabancıların birçoğu Pavlus'la Barnaba'ya katıldı. Pavlus'la Barnaba bu insanlarla konuşup onları hep Allah'ın lütfuna güvenmeye teşvik ettiler. 44 Ertesi Şabat günü hemen bütün şehir Rabbin sözünü duymak için toplandı. 45 Fakat Yahudi liderler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus'un söylediklerine karşı çıkıp ona hakaret etmeye başladılar. 46 Pavlus ve Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: "Allah'ın sözünün önce size bildirilmesi lazımdı. Madem siz onu reddediyorsunuz ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmüyorsunuz, biz diğer milletlere dönüyoruz. (aiōnios g166) 47 Çünkü Rab bize şöyle buyurdu: 'Seni milletlere ışık yaptım. Dünyanın en uzak yerine kadar kurtuluş götüreceksin.'" 48 Yahudi olmayanlar bunu işitince sevinip Rabbin sözünü yüceltmeye başladılar. Sonsuz yaşama kavuşmak için seçilenlerin hepsi iman etti. (aiōnios g166) 49 Rabbin sözü bütün o bölgede yayıldı. 50 Fakat Yahudi liderler, dindar olan saygın kadınları ve şehrin ileri gelen erkeklerini ayağa kaldırdılar. Pavlus'la Barnaba'ya eziyet etmeye kışkırttılar ve onları memleketlerinden kovdular. 51 Pavlus'la Barnaba ise onlara uyarı olsun diye, ayaklarının tozunu silktiler. Sonra Konya'ya gittiler. 52 İsa'nın Pisidya Antakyası'ndaki öğrencileri sevinç ve Kutsal Ruh'la dolup taşıyorlardı.

14 Konya'da ise Pavlus ve Barnaba her zamanki gibi Yahudilerin toplantı yerine girdiler. Öyle

konuştular ki, hem Yahudilerden hem de Greklerden birçok kişi iman etti. **2** Ama iman etmek istemeyen Yahudiler, Yahudi olmayan kişilerin düşüncelerini zehirlediler ve onları imanlılara karşı gelmeye kıskırttılar. **3** Pavlus'la Barnaba uzun bir zaman orada kaldılar. Rab hakkında cesaretle konuştular. Rab, onlara mucizeler ve harikalar yapma gücünü verdi. Böylece lütfu hakkında verdikleri vaazları doğruladı. **4** Ancak şehir halkı ikiye bölündü: kimisi Yahudilerin, kimisi de elçilerin tarafını tuttu. **5** Yahudilerle Yahudi olmayanlardan bazıları, liderlerinin desteğiyle elçileri dövmek ve taşlamak için plan yaptılar. **6** Fakat Pavlus'la Barnaba bundan haber alınca kaçtılar. Likaonya bölgesinin Listra ve Derbe şehirlerine ve etraf köylere gittiler. **7** Oralarda da Müjde'yi yaymaya devam ettiler. **8** Listra şehrinde ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan sakattı, hiç yürüyemiyordu. **9** Pavlus'un konuşmasını dinledi. Pavlus ona dikkatle baktı ve adamın şifa bulmak için imanı olduğunu gördü. **10** O zaman yüksek sesle şöyle dedi: "Ayağa kalk, dik dur!" Adam ayağa fırladı ve yürümeye başladı. **11** Kalabalıklar Pavlus'un yaptığını görünce, seslerini yükseltip Likaonya dilinde şöyle dediler: "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmişler!" **12** Barnaba'ya Zeus adını, Pavlus'a ise baş sözcü olduğu için Hermes adını taktılar. **13** Zeus tapınağı şehrin dışındaydı. Tapınağın rahibi şehir kapısına çiçeklerle süslenmiş boğalar getirdi. Halkla birlikte kurban kesmek istiyordu. **14** Elçiler, yani Barnaba ve Pavlus, bunu duyunca elbiselerini yırtarak kalabalığa daldılar. Yüksek sesle şöyle dediler: **15** "Beyler, neden böyle yapıyorsunuz? Biz de sizin gibi insanız, aynı tabiata sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçip diri olan Allah'a dönmeye çağırıyoruz. O, gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onların içinde olan her şeyi yaratmıştır. **16** Allah, geçmiş kuşaklarda bütün milletlerin kendi bildikleri yoldan gitmelerine izin verdi. **17** Yine de varlığına şahitlik olarak size iyilik yapıyor. Size gökten yağmur yağdırıyor, meyve dolu mevsimler veriyor. Karnınızı doyuruyor, yüreklerinizi de sevindiriyor." **18** Pavlus'la Barnaba bunları söyleyerek kalabalığın onlara kurban kesmesine zor engel oldular. **19** Ama Pisidya Antakya ve Konya şehirlerinden bazı Yahudiler geldiler. Onlar halkı kendi taraflarına çekip Pavlus'u taşıdılar. Onu ölü sanıp şehirden dışarı sürüklediler. **20** Fakat İsa'nın öğrencileri Pavlus'un

etrafında toplandılar. O da ayağa kalktı ve şehre döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe şehrine gitti. **21** Orada İsa'yı müjdelediler ve birçok kişiyi O'nun öğrencisi olarak yetiştirdiler. Ondan sonra Listra, Konya ve Pisidya Antakya'ya döndüler. **22** Oralarda İsa'nın öğrencilerini yüreklendirip güçlendirdiler. Onları imana bağlı kalmaya teşvik ettiler. "Allah'ın Krallığı'na girmek için, birçok sıkıntıdan geçmemiz lazım" dediler. **23** Pavlus'la Barnaba imanlıların her topluluğunda liderler görevlendirdiler. Oruç tutup dua ettiler. Sonra liderleri iman ettikleri Rabbe emanet ettiler. **24** Pisidya'nın içinden geçip Pamfilya bölgesine vardılar. **25** Perge şehrinde Allah'ın sözünü vaaz ettikten sonra Antalya'ya gittiler. **26** Oradan da gemiye binip Antakya'ya doğru gittiler. Tamamlamış oldukları görevi yapmak için Allah'ın lütfuna Antakya'da teslim edilmişlerdi. **27** Oraya varınca imanlılar topluluğunu bir araya çağırdılar. Allah'ın onların eliyle neler yaptığını, nasıl diğer milletler için bir iman kapısı açtığını teker teker anlattılar. **28** İsa'nın Antakya'daki öğrencileriyle uzun uzun vakit geçirdiler.

15 Yahudiye bölgesinden bazı kişiler Antakya'ya gelip oradaki imanlılara şunu öğretmeye başladılar: "Musa'ya verilen Tevrat'a göre sünnet olmazsanız, kurtulamazsınız." **2** Pavlus ve Barnaba bu adamlarla çekişti. Aralarında uzun bir tartışma oldu. Sonunda Pavlus'la Barnaba'yı ve oradan bazı imanlıları Yeruşalim'e gönderme kararı verildi. Onlar bu konuyu elçilere ve diğer liderlere danışacaklardı. **3** Böylece imanlılar topluluğu onları yolcu ettikten sonra Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçtiler. Oradaki imanlılara Yahudi olmayan insanların nasıl Allah'a döndüğünü anlattılar. Bu haber bütün imanlıları fazlasıyla sevindirdi. **4** Pavlus, Barnaba ve yanlarındaki imanlılar Yeruşalim'e vardılar. Oradaki imanlılar topluluğu, elçiler ve liderler tarafından hoş karşılandılar. Allah'ın onların eliyle yapmış olduğu her şeyi anlattılar. **5** Fakat Ferisi partisinden imana gelmiş bazı kişiler kalkıp şöyle dediler: "Yahudi olmayan imanlıları sünnet etmeliyiz. Musa'ya verilen Tevrat'a uymalarını emretmeliyiz." **6** Bunun üzerine elçiler ve liderler bu sorunu görüşmek için bir araya geldiler. **7** Uzun bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: "Kardeşler, biliyorsunuz, Allah uzun zaman önce aramızdan beni seçti. Diğer milletlerin Müjde'yi benim ağızımdan duyarak ve imana gelmelerini istiyordu. **8**

İnsanın yüreğini bilen Allah, Kutsal Ruh'u bize verdiği gibi, onlara da verdi. Böylece onları kabul ettiğini gösterdi. **9** Onların yüreklerini imanla temizledi. Bizimle onların arasında hiç ayırım yapmadı. **10** Tevrat'ın buyrukları ağır bir yüküdür. Öyleyse neden şimdi imanlıların üstüne bu yükü koymakla Allah'ın sabrını deniyorsunuz? Bu yükü ne biz taşıyabildik ne de atalarımız taşıyabildiler. **11** Hayır! Biz Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz. Yahudi olmayanlar da aynen böyle kurtulur.” **12** Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Allah'ın onların elleriyle milletlerin arasında ne gibi mucizeler ve harikalar yaptığını anlattılar. **13** Onlar konuşmalarını bitirince, Yakub söz alıp şöyle dedi: “Kardeşler, beni dinleyin! **14** Simun bize Allah'ın ilk defa diğer milletlerle nasıl ilgilenip, onlardan kendisine ait bir halk çıkardığını açıkladı. **15** Peygamberlerin sözleri de bunu doğruluyor. Aynı yazıldığı gibi: **16** ‘Rab diyor ki, bundan sonra geri döneceğim, Davud’un yıkık evini yeniden kuracağım. Evet, onun yıkıntılarını yeniden inşa edeceğim. Onu tekrar ayağa kaldıracam. **17** O zaman geriye kalan insanlar, halkım olmaya çağıracağım bütün milletler, bana sığınacaklar.’ **18** Rab bu şeyleri ezelden beri bildirmişti. (aiön g165) **19** Bu sebeple, bence Allah'a dönen yabancılara güçlük çıkarmayalım. **20** Ancak onlara bir mektup yazalım ve şu buyruğu verelim: putların önünde kesilmiş ve bu sebeple temiz olmayan kurban etlerinden, evlilik dışındaki seksüel ilişkilerden, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kanı süzülmemiş etten uzak durun. **21** Bildiğiniz gibi Musa'ya verilen Tevrat eski zamanlardan beri her şehirde vaaz ediliyor, her Şabat günü toplantı yerlerinde okunuyor.” **22** Bunun üzerine elçiler ve diğer liderler bütün imanlılar topluluğuyla birlikte aralarından bazı adamlar seçtiler. Onları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya şehrine göndermeyi uygun gördüler. Barsabba adıyla bilinen Yahuda'yı ve Silas'ı seçtiler. Bunlar imanlıların arasında liderlerdi. **23** Onların eliyle şu mektubu gönderdiler: “Kardeşleriniz olan biz elçiler ve diğer liderlerden selam! Antakya şehrinde ve Suriye'yle Kilikya bölgelerinde bulunan sizlere, yani Yahudi olmayan imanlı kardeşlerimize selam ederiz. **24** Duyduğumuza göre aramızdan çıkan bazı kişiler sizi sözleriyle rahatsız etmiş, kafalarınızı karıştırmışlar. Onları biz göndermedik. **25** Bu nedenle aramızdan

bazı adamları seçtik. Onları sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye karar verdik. **26** Bu adamlar Rabbimiz İsa Mesih'in adı için hayatlarını tehlikeye attılar. **27** Böylece Yahuda ve Silas'ı gönderiyoruz. Onlar da aynı şeyleri sözlü olarak anlatacaklar. **28** Evet, Kutsal Ruh ve biz, şu zorunlu kuralların dışında, üzerinize daha fazla yük koymamayı uygun gördük: **29** Putların önünde kesilen kurban etlerinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve evlilik dışındaki seksüel ilişkilerden uzak durmalısınız. Bunlardan sakınırsanız, iyi edersiniz. Hoşça kalın!” **30** Böylece Barnaba, Pavlus, Yahuda ve Silas yolcu edildi. Antakya'ya varınca, topluluğu bir araya getirip mektubu teslim ettiler. **31** İmanlılar mektubu okuyunca, içindeki cesaret verici sözlere sevindiler. **32** Kendileri peygamber olan Yahuda ve Silas birçok vaaz verdiler. İmanlıları yüreklendirip güçlendirdiler. **33** Bir süre orada kaldılar. Sonra imanlılar, onları gönderen kişilere geri dönmek üzere esenlik dileğiyle yolcu ettiler. **35** Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar ve birçok kişiyle birlikte vaaz edip Rabbin sözünü müjdelediler. **36** Bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya şöyle dedi: “Haydi Rabbin sözünü vaaz ettiğimiz bütün o kasabalara dönüp imanlı kardeşlerimizi ziyaret edelim. Hallerini görelim.” **37** Barnaba, Markos diye bilinen Yuhanna'yı yanlarına almak istiyordu. **38** Fakat Pavlus bunu uygun görmedi. Onu yanlarına almak istemedi. Çünkü Markos onları daha önce Pamfilya'da terk etmiş ve göreve onlarla birlikte devam etmemişti. **39** Aralarında öyle keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u yanına alıp gemiyle Kıbrıs'a gitti. **40** Pavlus ise Silas'ı seçti ve imanlılar tarafından Rabbin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. **41** Suriye ve Kilikya bölgelerinden geçerek oradaki imanlılar topluluklarını güçlendirdi.

16 Sonra Pavlus Derbe ve Listra şehirlerine geldi.

Listra'da İsa'nın Timoteos adında bir öğrencisi vardı. Annesi İsa'ya iman etmiş bir Yahudi, babası ise Grekti. **2** Listra ve Konya'daki imanlılar Timoteos hakkında iyi şeyler söylüyorlardı. **3** Pavlus Timoteos'u yolculukta yanına almak istedi. O bölgedeki Yahudiler yüzünden Timoteos'u sünnet ettirdi. Çünkü babasının Grek olduğunu hepsi biliyordu. **4** Pavlus, Silas ve Timoteos şehir kasaba dolaştılar. Yeruşalim'deki elçilerle diğer liderlerin aldığı kararları imanlılara

bildirdiler. Bunlara uymalarını istediler. **5** Böylece toplulukların imanı kuvvetlendi, imanlılar her gün sayıca çoğaldılar. **6** Pavlus, Silas ve Timoteos Frigya ve Galatya sınırlarındaki bölgeden geçtiler, çünkü Kutsal Ruh Ege bölgesinde vaaz etmelerini engellemişti. **7** Misya bölgesine varınca Bitinya bölgesine geçmek istediler, ama İsa'nın Ruh'u onlara izin vermedi. **8** Misya'dan geçip Troas şehrine gittiler. **9** O gece Pavlus olağanüstü bir görüntü gördü. Karşısında Makedonyalı bir adam durmuş ona şöyle yalvarıyordu: "Makedonya'ya gel ve bize yardım et!" **10** Pavlus'un gördüğü bu görüntüden sonra hemen oradan ayrılıp Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Allah'ın bizi oradakilere Müjde'yi duyurmaya çağırdığını anladık. **11** Troas'tan denize açılıp doğrudan Semadirek adasına gittik. Ertesi gün Neapolis şehrine devam ettik. **12** Oradan da Filipi'ye geçtik. Filipi, Romalıların kurduğu bir yerleşme yeri ve Makedonya bölgesinin birinci kısmında bulunan bir şehirdir. Orada birkaç gün kaldık. **13** Şabat günü şehir kapısından çıkıp ırmak kenarına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşündük. Oturduk ve toplanmış olan kadınlarla konuşmaya başladık. **14** Bizi dinleyenler arasında Tiyatira şehrinden Lidya adında bir kadın vardı. Mor renkli kumaş ticareti yapardı. Allah'a tapınan biriydi. Pavlus'un söylediklerine önem vermesi için Rab Lidya'nın yüreğini açtı. **15** Kendisi ve bütün ev halkı vaftiz oldu. Sonra bizi evine davet etti: "Eğer siz beni Rabbe iman etmiş biri sayarsanız, evime gelip bende kalın" dedi. Böylece bizi razı etti. **16** Bir gün, biz dua yerine giderken, bir köle kızla karşılaştık. Kızın içinde falcılık ruhu vardı. Gelecekte haber vererek sahiplerine çok para kazandırıyordu. **17** Pavlus'la bizim arkamıza takıldı ve şöyle bağırıp durdu: "Bu adamlar yüce Allah'ın kullarıdır. Size kurtuluş yolunu bildiriyorlar." **18** Günlerce böyle devam etti. Pavlus bundan öyle rahatsız oldu ki, dönüp kızdaki ruha şöyle dedi: "İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum, bu kızın içinden çık!" Ruh da anında kızdan çıktı. **19** Kızın sahipleri para kazanma umutlarının yok olduğunu gördüler. Pavlus'la Silas'ı yakalayıp meydana, şehir yöneticilerinin önüne sürüklediler. **20** Onları hâkimlerin yanına götürüp şöyle dediler: "Bu adamlar şehrimizi karıştırıyorlar. Onlar Yahudi. **21** Biz Romalıların kabul etmesi ve uygulaması yasak olan adetler yayıyorlar." **22** Kalabalık da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Hâkimler

onların elbiselerinin yırtılıp çıkartılması ve sopalarla dövülmeleri için buyruk verdiler. **23** Onları iyice dövdükten sonra, hapishaneye attılar. Hapishane müdürüne de, onları sıkı güvenlik altına alması için buyruk verdiler. **24** Böyle bir buyruğu alan müdür, onları hapishanenin en içerdeki kısmına attı ve ayaklarını tomruğa vurdu. **25** Gece yarısına yakın bir vakitte Pavlus ve Silas dua ediyor, ilahilerle Allah'ı övüyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu. **26** Aniden öyle büyük bir deprem oldu ki, hapishanenin temelleri sarsıldı. Birdenbire bütün kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü. **27** Hapishane müdürü uykusundan kalktı, hapishanenin kapılarını açık gördü ve bütün tutukluların kaçmış olduğunu sandı. Bu sebeple kılıcını çekip kendini öldürecekti. **28** Fakat Pavlus yüksek sesle şöyle dedi: "Sakin kendine zarar verme, çünkü hepimiz buradayız!" **29** Müdür lamba getirtti, içeri koştu ve korkudan titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. **30** Onları dışarı çıkarttı. "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam lazım?" diye sordu. **31** Onlar, "Rab İsa'ya iman et, hem sen, hem de ev halkın kurtulacaksınız" dediler. **32** Ondan sonra müdüre ve onun evindekilere Rabbin sözünü anlattılar. **33** Müdür de onları gecenin o saatinde su bulunan bir yere götürüp yaralarını yıkadı. Hemen sonra kendisi ve evindeki herkes vaftiz oldu. **34** Müdür Pavlus'la Silas'ı yukarı çıkarıp kendi evine götürdü ve önlerinde sofrayı kurdu. Evindeki herkesle birlikte sevinçle doldu. Çünkü Allah'a iman etmişti. **35** Sabah olunca, hâkimler silahlı görevlileri gönderip, "O adamları serbest bırakın" diye emrettiler. **36** Hapishane müdürü bu sözleri Pavlus'a bildirdi. "Hâkimler sizi serbest bırakmak için haber yolladılar. Bunun için şimdi dışarı çıkıp esenlikle gidin" dedi. **37** Fakat Pavlus görevlilere şöyle dedi: "Biz Roma vatandaşlarıyız! Hiç dava açmadan bizi herkesin önünde dövüp hapishaneye attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz öyle şey! Hayır, kendileri gelip bizi çıkarsınlar!" **38** Görevliler bu sözleri hâkimlere bildirdiler. Hâkimler de Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. **39** Gelip özür dilediler. Onları serbest bıraktıktan sonra şehirden ayrılmalarını rica ettiler. **40** Hapisten çıkan Pavlus'la Silas Lidya'nın evine gittiler. İmanlılarla görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17 Pavlus'la yanındakiler Amfipolis ve Apollonya şehirlerinden geçip Selanik şehrine gittiler. Orada Yahudilerin bir toplantı yeri vardı. **2** Pavlus, kendi adetine göre, onların toplantılarına katıldı. Arka arkaya üç Şabat günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı. **3** Pavlus yazıları açıkladı, Mesih'in acı çekmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini kanıtlarla anlattı. Onlara şöyle dedi: "Size sözünü ettiğim bu İsa, Mesih'in kendisidir." **4** Yahudilerden bazıları ve Allah'a tapınan bir sürü Grek ikna olup iman ettiler ve Pavlus'la Silas'a katıldılar. Aralarında birçok önemli kadın da vardı. **5** Yahudi liderler ise kıskançlığa kapıldılar. Çarşıda boş gezen serserileri topladılar ve kalabalık halinde şehirde kargaşa başlattılar. Yason'un evini bastılar. Pavlus'la Silas'ı arıyorlardı. Onları halkın önüne çıkarıp yargılamak istiyorlardı. **6** Fakat onları bulamayınca, Yason'u ve bazı imanlıları şehir yöneticilerinin önüne sürükleyip şöyle bağırdılar: "Dünyayı altüst eden bu adamlar buraya da geldiler. **7** Yason onları misafir etti. Onların hepsi imparatorun buyruklarına karşı koyuyor. İsa adında başka bir kral var, diyorlar." **8** Bu sözleri işiten kalabalık ve şehir yöneticileri telaşa kapıldılar. **9** Şehir yöneticileri Yason ve diğerlerinden yeterli para aldıktan sonra, onları serbest bıraktılar. **10** İmanlılar da hiç beklemeden Pavlus'la Silas'ı geceleyin Veriya şehrine gönderdiler. Pavlus'la Silas oraya varınca, Yahudilerin toplantı yerine gittiler. **11** Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Allah'ın sözünü büyük hevesle kabul ettiler. Anlatılanların doğru olup olmadığını anlamak için her gün Kutsal Yazılar'ı araştırıyorlardı. **12** Sonuç olarak birçok Yahudi ile bir sürü saygın Grek kadın ve erkek imana geldi. **13** Fakat Selanikli Yahudi liderler Pavlus'un Veriya'da da Allah'ın sözünü yaydığını öğrenince oraya gittiler. Halkı ayağa kaldırıp kargaşa çıkardılar. **14** Bu yüzden imanlılar hemen Pavlus'u deniz kenarına gönderdiler. Silas'la Timoteos ise Veriya'da kaldılar. **15** Pavlus'a eşlik edenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Pavlus'tan, "Silas'la Timoteos bir an önce yanıma gelsinler" diye buyruk aldıktan sonra yanından ayrıldılar. **16** Pavlus Silas'la Timoteos'u Atina'da bekliyordu. Şehrin her tarafında putlar olduğunu görünce ruhu acıyla doldu. **17** Bu sebeple toplantı yerinde Yahudiler ve Allah'a tapınan Greklerle konuştu. Her gün çarşı meydanında karşılaştığı insanlarla da konuştu. **18** Ayrıca Epikürcü ve Stoacı olarak bilinen bazı filozoflar onunla tartışmaya

başladılar. Onlardan kimileri, "Bu boşboğaz ne demek istiyor?" diye soruyordu. Diğerleriye, "Galiba yabancı tanrıların propagandasını yapıyor" diyorlardı. Çünkü Pavlus, İsa'yı ve Diriliş'i müjdeliyordu. **19** Pavlus'u alıp Arestepe'de toplanan Atina meclisine götürdüler. Ona şöyle dediler: "Vaaz ettiğin bu yeni inancın ne olduğunu öğrenebilir miyiz? **20** Kulağımıza garip gelen şeyler söylüyorsun. Bu şeylerin anlamını öğrenmek istiyoruz." **21** Bütün Atinalılar ve orada bulunan yabancılar vakitlerini hep yeni fikirler anlatıp dinlemekle geçiriyorlardı. **22** Pavlus da Arestepe Meclisi'nin ortasında durup şöyle dedi: "Ey Atinalılar! Her konuda çok dindar olduğunuzu gördüm. **23** Çünkü gezinirken ve tapınma yerlerinizi incelerken üzerinde 'Bilinmeyen tanrıya ait' diye yazılmış bir kurban yerine bile rastladım. Siz bilmediğiniz bir tanrıya tapıyorsunuz. Bilmeden taptığınız bu Tanrı'yı size anlatayım. **24** Dünyayı ve onun içindeki her şeyi yaratan Allah'tır. O, yerin ve göğün Efendisi olduğu için elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. **25** O'nun bir şeye ihtiyacı varmış gibi insan eliyle O'na yardım edilmez. Çünkü herkese hayat, soluk ve her şeyi veren O'dur. **26** Allah Tek insandan bütün milletleri yarattı. Onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. Onların tarihlerine ve yaşayacakları yerlerin sınırlarına önceden karar verdi. **27** Allah bunu, insanlar O'nu elleriyle yoklarmış gibi arayıp bulsunlar diye yaptı. O aslında hiçbirimizden uzak değildir. **28** 'Çünkü biz O'nda yaşıyoruz ve hareket ediyoruz. Var olmamız O'ndandır.' Aranızdan bazı şairlerin de dediği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.' **29** Madem Allah'ın soyundanız, şunu anlamalıyız: Allah'ın özü altın, gümüş ya da taştan bir şeye benzemez, insan ustalığı ve hayal gücüyle şekil verilen bir şey değildir. **30** Allah, cahillik zamanlarını görmemezlikten geldi. Ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini emrediyor. **31** Çünkü Allah bir gün seçti ve o gün görevlendirdiği adam aracılığıyla dünyadaki bütün insanları adaletle yargılayacak. O'nu ölümden dirilterek bunu herkese kanıtladı." **32** Ölümlerin dirilme konusunu duyunca, bazıları alay etmeye başladılar. Başkalariye, "Bu konuda seni tekrar dinleyeceğiz" dediler. **33** Böylece Pavlus onların arasından ayrıldı. **34** Ama bazı adamlar ona katılarak iman ettiler. Onların arasında meclis üyesi Dionisiyos, Damaris adında bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

18 Ondan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint şehrine gitti. 2 Orada Akvila adında Pontus doğumlu bir Yahudiye rastladı. Akvila kısa bir zaman önce karısı Priskila'yla İtalya'dan Korint'e gelmişti. Çünkü İmparator Klavdiyus bütün Yahudilerin Roma'yı terk etmelerini emretmişti. Pavlus onları görmeye gitti. 3 Çadircılık yapıyorlardı. Pavlus onlarla meslektaş olduğu için, onların yanında kaldı ve birlikte çalıştılar. 4 Üstelik Pavlus her Şabat günü Yahudilerin toplantı yerindetartışarak hem Yahudileri hem de Grekleri imana getirmeye çalışıyordu. 5 Sonra Silas ve Timoteos Makedonya'dan geldiler. O zaman Pavlus kendini tamamen Allah'ın sözünü yaymaya verdi. Yahudilere şahitlik ederek İsa'nın Mesih olduğunu bildirdi. 6 Fakat Yahudiler Pavlus'a karşı gelip hakaret ettiler. Bu yüzden Pavlus elbiselerini silkip onlara şöyle dedi: "Başınıza gelecek belalardan siz sorumlusunuz! Sorumluluk benden gitti! Artık öbür milletlere gideceğim." 7 Pavlus oradan ayrılıp Titiyus Yustus adında bir adamın evine gitti. O, Allah'a tapınan bir Grekti. Evi Yahudilerin toplantı yeriyle yan yanaydı. 8 Toplantı yerinin lideri olan Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rabbe inandı. Pavlus'u dinleyen birçok Korintlî de iman edip vaftiz oldu. 9 Rab Pavlus'a geceleyin olağanüstü bir görüntüde görünüp şöyle dedi: "Korkma, konuşmaya devam et, susma! 10 Çünkü ben seninleyim, hiç kimse sana elini kaldırıp zarar vermeyecek, çünkü bu şehirde çok halkım var." 11 Pavlus orada bir yıl altı ay kaldı ve onların arasında Allah'ın sözünü vaaz etmeye devam etti. 12 Galliyo Ahaya valisi olduğu sıralarda Yahudiler birleşip Pavlus'a saldırdılar. Onu dava yerine çıkardılar. 13 Şöyle dediler: "Bu adam insanları kanuna ters düşen biçimde Allah'a ibadet etmeye kandırıyor." 14 Pavlus tam konuşmaya başlayacağı zaman Galliyo Yahudilere şöyle dedi: "Ey Yahudiler, eğer davanız haksızlık ya da ağır suç olsaydı, sizi dinlemem akla uygun olurdu. 15 Fakat bu tartışmalar sadece sözler, adlar ve kendi kanunlarınız hakkındadır. O yüzden bu işe kendiniz bakın. Böyle davaları yargılamaya benim hiç niyetim yok." 16 Ondan sonra onları dava yerinden kovdu. 17 Bütün halk, Yahudilerin toplantı yerinin lideri olan Sostenes'i yakalayıp dava yerinin önünde dövmeye başladı. Fakat Galliyo bu olaylara hiç aldırmadı. 18 Pavlus Korint'te bir süre daha kaldı. Sonra oradaki imanlı kardeşlerle vedalaşıp Suriye'ye gitmek için gemiye bindi. Priskila ve Akvila da onun

yanındaydı. Denize açılmadan önce Pavlus Kenhere limanında saçını kestirdi. Çünkü Allah'a verdiği sözü tutuyordu. 19 Sonra Efes'e vardılar. Pavlus, Priskila ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi ise, Yahudilerin toplantı yerine gidip Yahudilerle konuştu. 20 Onlar Pavlus'un daha uzun bir süre kalmasını rica ettiler, ama o razı gelmedi. 21 Onlarla vedalaşıp şöyle dedi: "Allah isterse size tekrar döneceğim." Sonra Efes'ten denize açıldı. 22 Sezariye limanına vardı, oradan da Yeruşalim'e gitti. Oradaki imanlılar topluluğunu ziyaret etti. Ondan sonra Antakya'ya geçti. 23 Orada biraz vakit geçirdikten sonra ayrıldı. Galatya ve Frigya topraklarını dolaştı ve oralardaki bütün imanlıları güçlendirdi. 24 O sıralarda İskenderiye şehrinden Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Kendisi eğitim görmüş bir konuşmacıydı ve Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu. 25 Bu adam Rabbin yolu hakkında bilgi almıştı. Coşkun bir ruhla konuşuyor ve İsa'yla ilgili doğru bilgiler veriyordu. Fakat yalnız Yahya'nın vaftizini biliyordu. 26 Apollos Yahudilerin toplantı yerinde cesaretle konuşmaya başladı. Ama Priskila ve Akvila konuşmasını dinleyince, onu bir kenara çekip Allah'ın yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar. 27 Ondan sonra Apollos, Ahaya bölgesine geçmek istedi. Efes'teki imanlılar onu oraya gitmeye teşvik ettiler. Onu kabul etsinler diye Ahaya bölgesindeki imanlılara bir de mektup yazdılar. Apollos oraya varınca, Allah'ın lütfuyla imana gelmiş olanlara çok yardımcı oldu. 28 Yahudilerin İsa'ya karşı söylediklerini herkesin önünde güçlü bir şekilde yalanladı. Çünkü Kutsal Yazıları İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlamak için kullandı.

19 Apollos Korint'teyken, Pavlus İç Anadolu'dan geçip Efes'e geldi. Orada bazı imanlıları buldu. 2 Onlara şunu sordu: "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" Onlar da Pavlus'a şöyle cevap verdiler: "Hayır, almadık. Kutsal Ruh'un varlığından bile haberimiz yok." 3 O zaman Pavlus onlara, "Madem öyle, siz hangi vaftizi aldınız?" diye sordu. Onlarsa "Yahya'nın vaftizini" dediler. 4 Pavlus da, "Yahya'nın yaptığı vaftiz tövbe edenler içindi" dedi. "Yahya, halka kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya, iman etmelerini söyledi." 5 Onlar bunu işitince, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. 6 Pavlus da onların üzerine ellerini koydu. O zaman Kutsal Ruh onların üzerine geldi, ve başka diller

konuşmaya ve peygamberlik etmeye başladılar. 7 Onlar aşağı yukarı on iki kişiydiler. 8 Pavlus Yahudilerin toplantı yerine gitti ve üç ay boyunca cesaretle vaaz etti. Oradakilerle tartışarak onları Allah'ın Krallığı konusunda inandırmaya çalıştı. 9 Ama bazıları inat etti. İman etmek istemediler. Dua evindekilerin önünde İsa'nın yolunu kötülemeye başladılar. O zaman Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini beraberinde götürdü ve her gün Tiranus'un dershanesinde tartışmalarını sürdürdü. 10 Bu böyle iki yıl devam etti. Neticede Yahudi olsun Grek olsun, Ege bölgesinde oturanların hepsi Rabbin sözünü duydular. 11 Allah Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yapıyordu. 12 Öyle ki, onun bedenine değmiş mendilleri ve önlükleri hastalara götürdüler. Hastalar şifa buldu, şeytani ruhlar da insanlardan kovuldu. 13 Fakat yer yer gezip cin kovan bazı Yahudiler vardı. Onlar şeytani ruhlara esir olanları kurtarmak için Rab İsa'nın adını kullanmaya kalktılar. Şeytani ruhlara şöyle diyorlardı: "Pavlus'un vaaz ettiği İsa'nın adıyla size emrediyorum!" 14 Skeva adında bir Yahudi başrahibin yedi oğlu da bunu yapıyorlardı. 15 Bir seferinde şeytani ruh onlara şöyle cevap verdi: "İsa'yı biliyorum, Pavlus'tan da haberim var. Ama siz kimsiniz?" 16 Sonra içinde şeytani ruh bulunan adam onların üstüne atladı. Hepsini dövüp perişan etti. Öyle ki, adamın evinden çıplak ve yaralı kaçtılar. 17 Efes şehrinde yaşayan Yahudi, Grek herkesin bu olaydan haberi oldu. Hepsini bir korku sardı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. 18 İman etmiş olanların birçoğu öne çıktı. Yapmış oldukları kötülükleri anlattılar, açığa çıkardılar. 19 Büyücülükle uğraşmış birçok kişi de büyü kitaplarını toplayıp herkesin gözü önünde yaktı. Yakılan kitapların elli bin gümüş değerinde olduğunu hesapladılar. 20 Böylece Rabbin sözü kuvvetle yayıldı, daha da etkili oldu. 21 Bütün bu şeylerden sonra, Pavlus Makedonya ve Ahaya bölgelerinden geçip Yerusâlim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem lazım" dedi. 22 Pavlus kendisine yardım edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u Makedonya'ya yolladı. Kendisi ise Ege bölgesinde bir süre daha kaldı. 23 O arada İsa'nın yolu hakkında büyük bir karışıklık çıktı. 24 Demetriyos adında gümüş ustası bir adam vardı. Artemis tapınağının gümüşten maketlerini yaparak bu işle uğraşanlara çok kârlı bir iş sağlıyordu. 25 Demetriyos onları ve benzer işlerle uğraşanları toplayıp şöyle dedi: "Beyler! Biliyorsunuz, kazancımız

bu işe bağlıdır. 26 Fakat şu Pavlus'un ne yaptığını görüyorsunuz ve duyuyorsunuz. Yalnız Efes'te değil, ama neredeyse bütün Ege bölgesinde birçok kişiyi kandırıp yoldan saptırdı. Onlara, elle yapılan tanrılar gerçek tanrı değildir, diyor. 27 Tehlikeli durumdayız. Hem sanatımızın saygınlığı elden gidecek, hem de büyük tanrıçamız Artemis'in tapınağı hiçe sayılacak. Üstelik tüm Ege bölgesinin ve dünyanın tapındığı Artemis yüceliğini kaybedecek." 28 Bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efeslilerin Artemisi büyüktür!" diye bağırmaya başladılar. 29 Şehir tamamen karıştı. Halk Pavlus'un Makedonyalı yol arkadaşları olan Gayus ve Aristarhus'u yakaladı. Onları sürükleyerek çabucak tiyatroya götürdüler. 30 Pavlus halkın önüne çıkmak istedi. Fakat imanlılar ona engel oldular. 31 Ege yöneticilerinden bazıları Pavlus'un arkadaşlarıydı. Onlar da Pavlus'a haber yollayıp tiyatroya ayak basmaması için yalvardılar. 32 Tiyatroda her kafadan başka bir ses çıkıyordu. Toplantı karmakarışıklı. Çoğunluk neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu. 33 Yahudiler İskender'i öne çıkardılar. Kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. İskender eliyle işaret yaptı ve halkın önünde savunmasını yapmak istedi. 34 Ama onun Yahudi olduğunu anlayınca, hemen hemen iki saat boyunca hepsi bir ağızdan "Efeslilerin Artemisi büyüktür!" diye bağırды. 35 Şehir başkanı gelip kalabalığı susturdu ve sonra şöyle konuştu: "Efesliler! Efes şehri büyük Artemis'in tapınağının ve gökten düşen taşın kollayıcısıdır. Bunu bilmeyen var mı? 36 Kimse bu şeyleri inkâr edemez. Onun için sakın olmanız lazım. Akılsız bir şey yapmayın. 37 Buraya getirdiğiniz bu adamlar ne tapınakları soydular, ne de tanrıçamıza hakaret ettiler. 38 Onun için eğer Demetriyos ve meslektaşlarının herhangi bir kişiden şikâyeti varsa, dava yerleri açık, yargıçlar da var. Orada birbirlerine dava açsınlar. 39 Bundan başka bir isteğiniz varsa, yasal toplantıda halledilsin. 40 Çünkü bugünkü olaylardan dolayı ayaklanma suçundan yargılanma tehlikesindeyiz. Bu kargaşanın haklı bir sebebi yok, onun hesabını veremeyiz." 41 Bunu söyledikten sonra toplantıyı dağıttı.

20 Karışıklık bitince, Pavlus imanlıları çağırttı.

Onlara cesaret verdikten sonra vedalaştı ve Makedonya'ya gitmek için ayrıldı. 2 O tarafları gezip birçok konuşmalarla oradaki imanlıları cesaretlendirdi. Sonra Ahaya bölgesine gitti. 3 Orada

üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gidecekti, ama Yahudiler onu gemide öldürmek için plan yaptılar. Bu sebeple Pavlus Makedonya üzerinden dönmeye karar verdi. 4 Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikli Aristarhus ve Sekundus, Derbe şehrinden olan Gayus, Timoteos ve Ege bölgesinden Tihikos ile Trofimos Pavlus'a eşlik ettiler. 5 Onlar önden gidip bizi Troas şehrinde beklediler. 6 Biz ise Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açıldık ve beş gün sonra Troas'a şehrine varıp onlara katıldık. Orada yedi gün kaldık. 7 Haftanın birinci gün ökmek bölmek için bir araya geldik. Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına kadar sürdürdü. 8 Üst katta bir odada toplanmıştık ve orada birçok lamba yanıyordu. 9 Eftihos adında bir genç pencerede oturmuş uyukluyordu. Pavlus konuşmasını uzatınca, Eftihos derin bir uykuya dalıp üçüncü kattan aşağı düştü. Ölüsünü yerden kaldırdılar. 10 Pavlus da aşağı indi. Eftihos'un üzerine kapanıp onu kucakladı. "Olay yaratmayın, o yaşıyor" dedi. 11 Pavlus tekrar yukarı çıktı, imanlılarla ekmek böldü ve yedi. Güneş doğuncaya kadar onlarla uzun uzun konuştu. Sonra oradan ayrıldı. 12 Bu arada imanlılar çocuğu canlı olarak eve götürdüler ve olup bitenlerden büyük cesaret aldılar. 13 Biz ise, Pavlus'un önünden gidip gemiye bindik ve Assos şehrine doğru denize açıldık. Niyetimiz Pavlus'u oradan gemiye almak. Pavlus Assos şehrine yürüyerek gideceği için bunu önceden ayarlamıştı. 14 Assos'ta o bizimle buluştu, biz de onu gemiye aldık ve Midilli şehrine geçtik. 15 Ertesi gün oradan deniz yolculuğumuza devam edip Sakız adasının karşısına vardık. Üçüncü gün Sisam adasına uğradık ve bir sonraki gün Milet şehrine vardık. 16 Pavlus Efes'e uğramadan yola devam etmeye karar vermişti. Çünkü Ege bölgesinde vakit geçirmek istemiyordu. Mümkünse, Pentikost Bayramı'nda Yerusâlim'de olabilmek için acele ediyordu. 17 Pavlus Milet'ten Efes'e haber yolladı, imanlılar topluluğunun liderlerini yanına çağırttı. 18 Geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Ege bölgesine ayak bastığım ilk günden beri, yanınızda olduğum süre boyunca nasıl davrandığımı siz kendiniz biliyorsunuz. 19 Tam bir alçakgönüllülük ve gözyaşlarıyla Rabbe hizmet ettim. Yahudilerin kurdukları düzenler yüzünden sıkıntılar çektim. 20 Biliyorsunuz ki, faydalı olan ne varsa size hiç çekinmeden bildirdim ve halka açık toplantılarda ve evden eve gezerek size vaaz ettim. 21 Hem

Yahudilere hem de Greklere şahitlik ettim. Tövbe edip Allah'a dönmelerini ve Rabbimiz İsa'ya iman etmelerini söyledim. 22 Şimdi de Kutsal Ruh'a bağlı olduğum için Yerusâlim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. 23 Bir tek şunu biliyorum: Kutsal Ruh beni her şehirde uyarıyor, beni hapis ve sıkıntıların beklediğini söylüyor. 24 Ama canıma hiç değer ve önem vermiyorum. Yeter ki, amacıma ulaşayım ve Rab İsa'dan aldığım görevi tamamlayayım. Bu görev, Allah'ın lütfunu bildiren Müjde'ye şahitlik etmektir. 25 Ben aranızda dolaşıp Allah'ın Krallığı'nı sizlere duyurmuştum. Şimdi biliyorum ki, hiçbiriniz yüzümü bir daha görmeyecek. 26 Bu sebeple kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu olmadığımı bugün şahitlik ederim. 27 Çünkü Allah'ın planını size tam olarak bildirmekten hiç çekinmedim. 28 Sürüsünü bekleyen bir çoban gibi kendinize ve Rabbin topluluğuna göz kulak olun. Rab bu topluluğa kendi kanı pahasına sahip oldu. Kutsal Ruh sizi bu topluluğun gözetmenleri olarak görevlendirdi. 29 Biliyorum ki, ben gittikten sonra bazıları sürüye zarar veren yırtıcı kurtlar gibi aranızda girecekler. 30 Aranızdan bile sapık şeyler söyleyen adamlar ortaya çıkacak. İmanlıları kendi peşlerinden sürüklemeye çalışacaklar. 31 Bunun için tetikte olun! Hatırlayın ki, ben üç yıl boyunca gece gündüz durmadan her birinizi gözyaşlarıyla uyarmıştım. 32 Şimdi de sizi Allah'a ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz kudretlidir. İmanınızı güçlendirecek ve size Allah'a adanmış olan herkesin arasında bir miras verecek. 33 Hiç kimsenin gümüşünde, altınında ya da elbisesinde gözüm kalmadı. 34 Kendiniz biliyorsunuz ki, bu ellerimle çalışarak hem kendi ihtiyaçlarımı, hem de benimle birlikte olanların ihtiyaçlarını karşıladım. 35 Yaptığım her şeyle size örnek oldum. Çalışıp güçsüzlere yardım etmemiz gerektiğini gösterdim. Rab İsa'nın sözlerini hatırlayın. O kendisi dedi ki, "Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur." 36 Pavlus bunları söyledikten sonra diz çöküp hepsi ile birlikte dua etti. 37 Sonra hepsi hüngür hüngür ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldı ve onu öptü. 38 En çok üzüldükleri şey, "Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

21 Onlardan istemeyerek ayrıldık. Sonra gemiyle denize açıldık ve doğru İstanköy adasına gittik. Ertesi gün Rodos adasına, oradan da Patara şehrine

devam ettik. 2 Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk. Ona binip denize açıldık. 3 Kıbrıs adasını görünce onu sol tarafımızda bırakıp Suriye'ye giden yöne devam ettik. Sur limanında karaya çıktık, çünkü gemide çalışanlar yükü orada indireceklerdi. 4 İmanlıları arayıp bulunca onlarla yedi gün kaldık. Onlar Kutsal Ruh'tan aldıkları bilgiye dayanarak Pavlus'a "Yeruşalim'e gitme!" dediler. 5 Fakat oradaki günlerimiz sona erince, ayrılıp yola çıktık. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi şehrin dışına kadar geçirdiler. Deniz kenarında diz çöküp dua ettik. 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlarsa evlerine döndüler. 7 Sur şehrinde yolculuğumuza devam ederek Batlamya şehrine vardık. Oradaki imanlıları ziyaret edip yanlarında bir gün kaldık. 8 Ertesi gün ayrılıp Sezariye şehrine vardık. Müjdeci Filipus'un evine gidip onun yanında kaldık. Filipus yardım dağıtan yedi görevliden biriydi. 9 Bu adamın peygamberlik eden dört bakire kızı vardı. 10 Birkaç gün orada kaldık. O vakit Yahudiye'den Hagabos adında bir peygamber geldi. 11 Yanımıza gelip, Pavlus'un kuşağını aldı, ve onunla kendi ellerini ve ayaklarını bağlayıp şunları söyledi: "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yeruşalim'deki Yahudiler bu kuşağın sahibini böyle bağlayacak ve yabancıların eline teslim edecekler.'" 12 Bunu işitince hem biz, hem de oradaki imanlılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvarmaya başladık. 13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Neden böyle ağlayıp yüreğimi parçalıyorsunuz? Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de sadece bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım." 14 Biz Pavlus'un fikrini değiştiremeyince, "Rabbin istediği olsun" deyip sustuk. 15 Birkaç gün sonra hazırlık yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık. 16 Sezariye şehrinde bazı imanlılar da bizimle geldiler. Bizi misafir olacağımız Kıbrıslı Minason'un evine götürdüler. Minason, İsa'ya ilk iman edenlerden biriydi. 17 Yeruşalim'e vardığımızda imanlılar bizi sevinçle karşıladılar. 18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakub'un yanına gitti. Bütün liderler oradaydılar. 19 Pavlus, onlarla selamlaştıktan sonra kendi hizmetinin aracılığıyla Allah'ın diğer milletler arasında yaptıklarını birer birer anlattı. 20 Bunu işitince, Allah'ı yücelttiler. Sonra Pavlus'a şöyle dediler: "Kardeş, görüyorsun, Yahudilerin arasında imana gelmiş binlerce kişi var. Hepsisi de Tevrat'ın uygulanması için can atıyorlar. 21 Ama duyduklarına

göre sen diğer milletlerin arasında yaşayan bütün Yahudilere Musa'ya sırt çevirmeyi öğretiyorsun. Onlara 'Çocuklarınızı sünnet etmeyin, adetlerimize uymayın!' diyorsun. 22 Peki, ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka işitecekler. 23 Bu yüzden sana diyeceğimizi yap. Aramızda kendilerini yeminle Allah'a adanmış dört adam var. 24 Onları yanına al ve onlarla birlikte paklanma adetini yerine getir. Onların kurban masraflarını öde ki saçlarını tıraş ettirebilsinler. O zaman herkes, senin hakkındaki söylentilerin asılsız olduğunu anlar. Bilirler ki, Tevrat'a uygun yaşıyorsun. 25 Yahudi olmayan imanlılara gelince, onlara kararımızı anlatan bir mektup yolladık: putların önünde kesilen kurbanların etinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve evlilik dışı seksüel ilişkilerden uzak durun dedik." 26 Bunun üzerine Pavlus o dört adamı yanına aldı. Ertesi gün onlarla birlikte paklanma adetini yerine getirdi. Tapınağa gidip paklanma günlerinin ne zaman biteceğini ve her biri için ne zaman kurban kesileceğini bildirdi. 27 Yedi günlük paklanma süresi bitmek üzereydi. Ege bölgesinden gelen Yahudiler Pavlus'u tapınak avlusunda gördüler. Bütün kalabalığı ayağa kaldırdılar ve Pavlus'u yakaladılar. 28 Şöyle bağırdılar: "Ey İsrailoğulları, yardım edin! Her yerde herkese halkımızı, Tevrat'ı ve bu yeri kötülemeyi öğreten adam budur. Üstelik tapınak avlusuna Grekleri sokarak bu kutsal yeri kirletti." 29 Ege bölgesinden gelen Yahudiler böyle konuştular, çünkü daha önce Efesli Trofimos'u şehirde Pavlus'un yanında görmüşlerdi ve Pavlus'un Trofimos'u tapınağa götürdüğünü sandılar. 30 Bütün şehir ayaklandı, insanlar her taraftan koşuşup geldiler. Pavlus'u yakalayıp tapınak avlusundan dışarıya sürüklediler. Hemen arkalarından avlu kapıları kapatıldı. 31 Kalabalık Pavlus'u öldürmek istiyordu. O sırada Romalı ordu komutanına bütün Yeruşalim karıştı diye haber geldi. 32 Komutan hemen yanına birkaç asker ve yüzbaşı alıp koşu koşu kalabalığın olduğu yere indi. Onlar da komutanı ve askerleri görünce, Pavlus'u dövmekten vazgeçtiler. 33 Ondan sonra komutan yaklaşmış Pavlus'u yakaladı ve iki zincirle bağlanması için emir verdi. Onun kim olduğunu ve ne yaptığını öğrenmeye çalıştı. 34 Ama kalabalıkta her kafadan bir ses çıkıyordu. Komutan kargaşa yüzünden gerçeği öğrenemeyince, Pavlus'un kaleye götürülmesini emretti. 35 Merdivenlere kadar geldiler. Halk o kadar kudurmuştu ki, askerler Pavlus'u

omuzlarında taşımak zorunda kaldılar. 36 “Onu yok edin!” diye bağırarak kalabalık peşlerini bırakmadı. 37 Pavlus kalenin içine götürülürken komutana, “Sana bir şey söyleyebilir miyim?” dedi. Komutan, “Grekçe biliyor musun?” diye sordu. 38 “Demek ki sen bir süre önce ayaklanma başlatan ve dört bin teröristi alıp ıssız yerlere götüren şu Mısırlısın, öyle değil mi?” 39 Pavlus ona şöyle dedi: “Ben Kilikya bölgesinden Tarsuslu bir Yahudi’yim. Önemli bir şehrin vatandaşıyım. Sana yalvarıyorum, bana izin ver de, halkla konuşayım.” 40 Komutan izin verince, Pavlus merdivenin üzerinde durup eliyle halka işaret etti. Etrafa derin bir sessizlik çöktükten sonra Aramice konuşmaya başladı.

22 “Kardeşler ve babalar, şimdi kendimi savunmak için söyleyeceklerimi dinleyin.” 2 Pavlus’un onlarla Aramice konuştuğunu işitince daha da sakinleştiler. Pavlus şöyle devam etti: 3 “Ben bir Yahudiyim. Kilikya bölgesinin Tarsus şehrinde doğdum. Ama Yerus alim’de büyüdüm. Gamaliyel’in öğrencisiydim. Atalarımıza verilen Tevrat  zerine sıkı bir  ğitim gördüm. Hepinizin bugün yaptığı gibi ben de Allah’a canla başla hizmet eden biriydim. 4 İsa’nın yolundan gidenlere eziyet ettim. Bazılarının öldürülmesine sebep oldum. Kadın erkek demeden onları bağlayıp hapishaneye attım. 5 Başrahip ve bütün Meclis  yeleri söylediklerime şahitlik edebilir. Onlardan Şam’daki Yahudi din kardeşlerimize yazılmış mektuplar alıp yola çıktım. Orada İsa’yı izleyenleri yakalayıp cezalandırmak için Yerus alim’e getirecektim. 6 Fakat Şam yolunda bana bir şey oldu. Öğleye doğru oraya yaklaşıırken birdenbire gökten şimşek gibi parlak bir ışık etrafımı aydınlattı. 7 Yere düştüm ve bir sesin bana, ‘Saul, Saul, niçin bana eziyet ediyorsun?’ dediğini işittim. 8 Ben de ‘Kimsin, Efendim?’ diye sordum. O da bana, ‘Ben senin eziyet ettiğın Nasıralı İsa’yım’ dedi. 9 Yanımdakiler o ışığı gördüler, ama benimle konuşan kişinin dediklerini anlamadılar. 10 ‘Ne yapayım, ya Rab?’ dedim. Rab bana şöyle dedi: ‘Ayağa kalk, Şam’a git. Orada yapman için planlanan her şey sana anlatılacak.’ 11 Işık o kadar görkemliydi ki, gözlerim görmez olmuştu. Bu yüzden yanımda olanlar elimden tutup beni Şam’a götürdüler. 12 Orada Hananya adında Tevrat’a bağlı, Allah’a adanmış bir adam vardı. Şam’da yaşayan bütün Yahudiler ondan övgüyle söz ediyorlardı. 13 O bana geldi. Yanımda durup, ‘Saul kardeş, gözlerin görsün’

dedi. Tam o anda gözlerim açıldı ve onu gördüm. 14 Hananya sözlerine şöyle devam etti: ‘Atalarımızın Allahı seni seçti. O’nun isteğini bilmen, Doğru Olan’ı g rmen ve ağzından çıkan sözleri işitmen için seni görevlendirdi. 15 çünkü O’nun şahidi olacaksın, görüp işittiklerini bütün insanlara duyuracaksın. 16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, İsa adını anarak vaftiz ol ve günahlarından temizlen.’ 17 Ben Yerus alim’e döndükten sonra tapınak avlusunda dua ediyordum. O sırada olağanüstü bir hale daldım. 18 İsa’yı gördüm. O bana şöyle dedi: ‘ abuk ol! Hemen Yerus alim’den kaç! Çünkü benim hakkımda yaptığın şahitliği kabul etmeyecekler.’ 19 Ben de şöyle cevap verdim: ‘Ya Rab, onların kendileri de biliyor ki, ben toplantı yerlerini dolaşıp sana iman edenleri hapishaneye atıyordum ve d v yordum. 20 üstelik senin şahidin olan İstefanos’un kanı dökülürken ben de orada durup bunu yapanları alkışlıyordum. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ediyordum.’ 21 Rab ise bana ‘Buradan git!’ dedi. ‘Seni uzakta olan milletlere göndereceğim.’” 22 Halk Pavlus’u bu noktaya kadar dinledi. Sonra seslerini yükseltip, “Bu adamı yeryüzünden temizleyin! Böyle birinin yaşamaya hakkı yok!” dediler. 23 Bağırmaya devam ettiler. Kaftanlarını çıkarıp havaya toz attılar. 24 Bunun  zerine komutan, Pavlus’un kalenin içine götürülmesini emretti. Halkın niçin ona karşı o kadar bağırdığını öğrenmek istedi. Bu sebeple Pavlus’un kam ılanarak sorguya çekilmesi için buyruk verdi. 25 Onu kayışlarla germeye başladılar. O zaman Pavlus yanında duran yüzbaşıya şunu sordu: “Kendisine dava açmadan bir Roma vatandaşıını kam ılamak yasal mıdır?” 26 Yüzbaşı bunu işitince, komutana gidip şöyle dedi: “Ne yapıyorsun? Bu adam Roma vatandaşıymış!” 27 Komutan da gelip Pavlus’a, “Söyle bakayım, sen Roma vatandaşı mısın?” diye sordu. Pavlus, “Evet” dedi. 28 Komutan karşılık olarak, “Ben bu vatandaşılığı elde etmek için çok para  dedim” dedi. Ama Pavlus ona, “Ben ise vatandaş olarak doğdum” dedi. 29 Bunun  zerine onu sorguya çekmeye hazırlanan adamlar hemen onun yanından ayrıldılar. Komutan da Pavlus’un Roma vatandaşı olduğunu öğrenince korktu, çünkü kendisi onu bağlatmıştı. 30 Komutan Yahudilerin Pavlus’u neyle suçladıklarını tam olarak öğrenmek istiyordu. Bu sebeple Pavlus’u ertesı gün hapisten çıkarttı ve başrahiplerle bütün Meclis’in toplanmasını emretti. Sonra Pavlus’u kaleden aşağıya indirip onların önüne götürdü.

23 Pavlus Meclis'in adamlarına gözlerini dikip şöyle dedi: "Kardeşler! Ben bugüne kadar Allah'ın gözünde tertemiz bir vicdanla yaşadım." **2** Başrahip Hananya da kendisinin yanında duranlara Pavlus'un ağzına şamar atmalarını emretti. **3** O vakit Pavlus ona, "Allah da sana vuracak" dedi. "Seni ikiyüzlü! Kireçlenmiş duvara benziyorsun. Sen hem beni Tevrat kanunlarına göre yargılamak için oturuyorsun, hem de kanunlara karşı gelip bana şamar attırıyorsun." **4** O vakit etrafta duranlar "Sen Allah'ın seçtiği başrahibe hakaret ediyorsun!" dediler. **5** Pavlus şöyle cevap verdi: "Kardeşler, onun başrahip olduğunu bilmiyordum. Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: 'Halkınızın liderleri hakkında kötü konuşmayın.'" **6** Pavlus Meclis'in bir kısmının Saduki, geri kalanlarınsa, Ferisi din partisinden olduğunu fark etti. O vakit Meclis'in ortasında yüksek sesle şöyle dedi: "Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceğine umut ettiğim için yargılanıyorum!" **7** Pavlus bunu söyleyince Ferisilerle Sadukiler arasında tartışma çıktı. Böylece toplanan kişiler ikiye bölündü. **8** Çünkü Sadukiler diriliş, melek ve ruh yok derler. Fakat Ferisiler bunların hepsini kabul ederler. **9** Böylece büyük bir kargaşa çıktı. Ferisi partisinden bazı Tevrat uzmanları ayağa fırlayıp tartışmaya başladılar. "Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz" dediler. "Bir ruh ya da bir melek onunla konuşmuşsa, ne olmuş yani?" **10** Çekişme o kadar kızıştı ki, komutan Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerine aşağı inip Pavlus'u onların arasından zorla alıp kaleye götürmelerini emretti. **11** O gece Rab Pavlus'a görünüp, "Cesur ol!" dedi. "Bana Yerusuhalim'de şahitlik ettiğin gibi Roma'da da şahitlik etmen lazım." **12** Sabah olunca bazı Yahudiler bir plan kurdular. "Pavlus'u öldürünceye kadar bir şey yiyip içersek bize lanet olsun!" diye yemin ettiler. **13** Bu anlaşmaya kırktan fazla kişi katıldı. **14** Onlar başrahipler ve liderlerin yanına gidip şöyle dediler: "Pavlus'u öldürünceye kadar ağzımıza bir şey koyarsak bize lanet olsun diye yemin ettik. **15** Şimdi siz Meclis'le birlikte komutana haber verin. Pavlus'u getirmesini rica edin. Sanki Pavlus'un davasını daha yakından araştırıcakmış gibi yapın. Biz ise Pavlus daha buraya varmadan onu öldürmeye hazırız." **16** Ne var ki, Pavlus'un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu öğrendi. Gidip kaleye girdi ve Pavlus'a haber verdi. **17** Pavlus da yüzbaşılardan birini yanına çağırıp şöyle dedi: "Bu delikanlıyı komutanın yanına götür. Ona

söyleyeceği bir şey var." **18** Yüzbaşı delikanlıyı alıp komutana götürdü ve şöyle dedi: "Tutuklu Pavlus beni yanına çağırıp ve bu delikanlıyı sana getirmemi rica etti. Sana bir diyeceği varmış." **19** Komutan delikanlıyı elinden tutup bir kenara çekti. "Bana söyleyeceğin nedir?" diye sordu. **20** Delikanlı şöyle dedi: "Yahudi liderleri anlaşdı. Yarın Pavlus'u Meclis'in önüne getirmeni rica edecekler. Onun davasını daha yakından araştırmak istediklerini söyleyecekler. **21** Ama sen onlara kanma! Çünkü aralarından kırktan fazla kişi ona karşı pusuya yatmış bekliyor. Onu öldürünceye kadar bir şey yiyip içersek bize lanet olsun diye yemin ettiler. Şimdi hepsi hazır duruyorlar, senin kararını bekliyorlar." **22** Bunun üzerine komutan delikanlıyı salıverdi. Onu şöyle uyardı: "Bana bu haberi verdiğini hiç kimseye söyleme." **23** Sonra komutan iki yüzbaşısı yanına çağırıp şöyle dedi: "Bu gece saat dokuza kadar iki yüz yaya asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı asker hazırlayın. Sezariye'ye kadar gitsinler. **24** Ayrıca atlar hazırlayın. Pavlus'u birine bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salım götürün." **25** Komutan şöyle bir mektup yazdı: **26** "Klavdiyus Lisiyas'tan, Sayın Vali Feliks'e, selam! **27** Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmıştı ve tam öldürölmek üzereydi. Fakat ben onun Roma vatandaşı olduğunu öğrendim, askerlerimle gidip onu kurtardım. **28** Onu neyle suçladıklarını öğrenmek istedim. Bu sebeple onu Yahudilerin Meclisi'ne götürdüm. **29** Onun Yahudi kanunlarıyla ilgili meselelerle suçlandığını öğrendim. Bu suçlama ölüm ya da hapis cezasını gerektirmiyordu. **30** Bu adamı öldürmek için bir düzen kurulduğı bana bildirildi. Bu sebeple onu hemen sana yolladım. Onu suçlayanlara da şikâyetlerini senin önünde yapmalarını emrettim." **31** Böylece askerler komutanın emrini yerine getirdiler. Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris şehrine götürdüler. **32** Ertesi gün atlıların Pavlus'la yola devam etmesine izin verildi. Diğer askerler ise kaleye döndüler. **33** Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u ona teslim ettiler. **34** Vali mektubu okuyunca, Pavlus'a hangi bölgeden olduğunu sordu. Kilikya bölgesinden olduğunu öğrenince şöyle dedi: "Seni suçlayanlar geldikleri zaman davayı dinleyeceğim." Pavlus'un Hirodes'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

24 Beş gün sonra başrahip Hananya bazı liderlerle birlikte Sezariye şehrine geldi. Onların yanında Tertullus adında bir avukat da vardı. Valinin huzuruna çıkıp Pavlus'a karşı şikâyetlerini anlattılar. **2** Pavlus çağrıldıktan sonra Tertullus onu şöyle suçlamaya başladı: "Saygıdeğer Feliks! Sen bunca zaman esenlik içinde yaşamamızı sağladın. Düşünceli liderliğinle halkımıza yenilikler getirdin. Biz bunları her zaman, her yerde şükranla anarız. **4** Fazla vaktini almak istemem. Onun için bize kısa bir söz hakkı lütfeder misiniz? **5** Anladığımıza göre, bu adam baş belasıdır. Dünyanın her tarafındaki bütün Yahudilerin arasında kargaşa çıkarıyor ve Nasrani tarikatının elebaşısıdır. **6** Üstelik tapınağımızın kutsallığını bozmaya kalktı. Fakat onu yakaladık. Bu adamı kendin sorguya çekersen onu suçladığımız her şeyin doğru olduğunu göreceksin." **9** Yahudi liderler de söylenenleri destekleyip saldırıya katıldılar. **10** Vali, konuşması için Pavlus'a bir işaret verdi. O da suçlamaları şöyle cevapladı: "Yıllardan beri yargıç olarak bu halkın davalarına baktığımı biliyorum. Onun için kendimi sevinçle savunuyorum. **11** Ben Allah'a ibadet etmek için Yerusâlim'e gideli en fazla on iki gün oldu. Sen kendin bunu öğrenebilirsin. **12** Beni suçlayanlar beni tapınakta, toplantı yerlerinde, ya da şehrin başka bir yerinde tartışırken ya da halkı ayaklandırıırken görmedi. **13** Şu anda bana yaptıkları suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. **14** Yalnız, sana şunu açıkça söylüyorum: ben onların 'tarikat' dedikleri Yol'a uygun olarak atalarımızın Allah'ına ibadet ediyorum. Tevrat'ta ve peygamberlerin kitaplarında ne yazılmışsa, hepsine inanıyorum. **15** Ben aynı bu adamlar gibi, iyilerin de kötülerin de ölümünden dirileceği konusunda Allah'a umut bağladım. **16** Buna göre her vakit hem Allah'ın, hem de insanların karşısında temiz vicdanla yaşamaya çalışıyorum. **17** Yıllar geçtikten sonra, milletime yardım getirmek ve Allah'a kurbanlar sunmak için Yerusâlim'e geldim. **18** Beni tapınağın avlusunda paklanmış durumda, kurban sunarken buldular. Etrafımda kalabalık ya da gürültü patırtı yoktu. **19** Ama orada Ege bölgesinden bazı Yahudiler vardı. Eğer bana karşı şikâyetleri varsa, onların burada senin önüne çıkıp beni suçlamaları lazım. **20** Ya da buradakilere sorun. Meclis'in önünde yargılandığım zaman bende ne suç bulduklarını açıklasınlar. **21** Beni suçlayabilecekleri tek şey var: Aralarında durduğumda yüksek sesle şöyle dedim:

'Ben bugün ölümlerin dirileceğine umut ettiğim için huzurunuzda yargılanıyorum!'" **22** Feliks İsa'nın yolu hakkında oldukça bilgiliydi. Davayı başka güne erteleyip şunu dedi: "Komutan Lisiyas buraya gelince davanız hakkında kararımı vereceğim." **23** Pavlus'u kollayan yüzbaşıya da onu gözaltında tutmasını emretti. "Fakat ona biraz serbestlik tanı ve ihtiyaçlarını karşılayacak arkadaşlarından hiçbirine engel olma" dedi. **24** Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus'u çağırttı. Mesih İsa'ya iman etmek hakkındaki konuşmasını dinledi. **25** Pavlus doğruluk, insanın kendine hâkim olması ve dünyanın yargılanacağı gün hakkında konuştu. Feliks bunları duyunca korkmaya başladı. "Şimdilik gidebilirsin" dedi. "Vakit bulunca seni tekrar çağırtırım." **26** Aynı zamanda Pavlus'un ona rüşvet vereceğini umut ediyordu. Bu sebeple onunla sohbet etmek için onu sık sık çağırttı. **27** Aradan iki yıl geçtikten sonra Feliks'in yerine Porkiyus Festus görev aldı. Feliks de Yahudi liderlere bir iyilik yapmak isteyerek Pavlus'u hapishanede bıraktı.

25 Festus vali olacağı bölgeye varduktan üç gün sonra Sezariye'den Yerusâlim'e gitti. **2** Başrahipler ve diğer önemli Yahudiler ona gidip Pavlus'a karşı şikâyetle bulundular. Festus'tan bir ricaları vardı. **3** Kendilerine bir iyilik yapıp Pavlus'u Yerusâlim'e getirtmesini istediler. Pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi. **4** Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutulduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyledi. **5** "Önemli adamlarınız benimle gelsin. Bu adam bir suç işlediyse onu orada suçlasınlar" dedi. **6** Festus sekiz on gün kadar onların arasında kaldı. Ondandır Sezariye'ye döndü. Ertesi gün de dava yerinde oturup Pavlus'un getirilmesini emretti. **7** Pavlus oraya varınca, Yerusâlim'den gelmiş olan Yahudiler onun etrafını sarıp birçok ağır suçlamalarda bulundular. Ama bu suçlamalarını kanıtlayamadılar. **8** Pavlus da kendini savunmak için şöyle dedi: "Ben ne Yahudilerin kanunlarına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir suç işlemedim." **9** Ama Festus Yahudilere bir iyilik yapmak istedi. Bu sebeple Pavlus'a "Sen Yerusâlim'e gitmeye razı mısın?" diye sordu. "Orada benim önümde bu suçlamalar konusunda yargılanabilirsin." **10** Pavlus şöyle cevap verdi: "Ben Sezar'ın dava yerinin önünde bulunuyorum. Burada yargılanmam lazım. Yahudilere karşı hiçbir suç

işlemedim. Sen de bunu çok iyi biliyorsun. **11** Eğer suç işlemişsem, eğer ölümü hak eden herhangi bir şey yapmışsam, ölümden kaçmam. Ama eğer bu adamların suçlamaları doğru değilse, kimse beni onlara teslim edemez. Davamla Sezar'a başvuruyorum.” **12** Bunun üzerine Festus kendi danışma meclisiyle görüştükten sonra şöyle cevap verdi: “Sezar'a başvurdun, Sezar'a gideceksin.” **13** Birkaç gün sonra, kral Agrippa ve Bernike, Festus'a saygı göstermek için Sezariye şehrine geldiler. **14** Bir süre orada kaldılar. Ziyaret sırasında Festus Pavlus'un davasını krala anlattı. “Burada bir adam var” dedi. “Felixi onu hapisshanede bıraktı. **15** Ben Yerusâlim'deyken başrahipler ve diğer Yahudi liderler ona karşı şikâyetle bulundular. Onu cezalandırmamı istediler. **16** Onlara bu Romalıların adeti değildir diye cevap verdim. Kişi kendini suçlayanlarla yüzleşip suçlamalara karşı kendini savunma şansına sahip olmadan teslim edilmez. **17** Bu nedenle onlar benimle buraya gelince hiç vakit kaybetmedim. Ertesi gün dava yerinde oturdum ve adamın getirilmesini emrettim. **18** Ama suçlayanlar ayağa kalkınca, ona karşı beklediğim suçlamaları yapmadılar. **19** Sadece kendi dinleri konusunda ve İsa adında ölmüş bir adam hakkında anlaşmazlıkları vardı. Pavlus o adamın yaşamakta olduğunu söylüyordu. **20** Bu konuları nasıl soruşturacağımı bilemedim. Bu nedenle Pavlus'a 'Yerusâlim'e gidip bu konularda orada yargılanmaya razı mısın?' diye sordum. **21** Fakat Pavlus davasıyla imparatora başvurdu. İmparator karar verinceye kadar hapisshanede tutulmak istedi. Ben de onun imparatora gönderene kadar tutuklu kalmasını emrettim.” **22** O zaman Agrippa Festus'a şöyle dedi: “Ben de bu adamı dinlemek isterdim.” Festus, “Yarın onu dinlersin” dedi. **23** Ertesi gün Agrippa ve Bernike büyük tantanayla toplantı salonuna girdiler. Onların yanında yüksek rütbeli askerler ve şehrin önemli adamları vardı. Festus'un emriyle Pavlus oraya getirildi. **24** O zaman Festus şöyle dedi: “Kral Agrippa ve yanımızda bulunan herkes! Bu adamı görüyorsunuz! Onun hakkında hem Yerusâlim'de hem burada bütün Yahudi halkı bana şikâyetle bulundu. 'Bu adamın artık yaşaması doğru değildir' diye bağırıldılar. **25** Bense ölümü hak edecek hiçbir şey yapmadığımı anladım. Ne var ki o, davasıyla imparatora başvurdu. Bu nedenle onu imparatora göndermeye karar verdim. **26** Ama elimde onun hakkında Efendim'e yazabileceğim kesin bir şey yok. Bunun için adamı sizin önünüze ve özellikle

senin önüne getirdim, ey Kral Agrippa. Öyle ki, bu soruşturmanın sonunda yazacak bir şeyim olsun. **27** Çünkü neyle suçlandığını açıklamadan bir tutukluyu imparatora göndermek bence anlamsız.”

26 O zaman Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: “Şimdi kendini savunabilirsin.” Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak kendini savunmaya başladı. **2** “Kral Agrippa! Bugün Yahudi liderlerin bana yaptıkları suçlamalar hakkında senin huzurunda savunmamı yapabildiğim için kendimi mutlu sayıyorum. **3** Özellikle Yahudilerin bütün adetlerini ve aralarında tartıştıkları konuları iyi bildiğin için mutluyum. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum. **4** Durum şu, hayatım boyunca halkımın arasında ve Yerusâlim'de, çocukluğumdan beri nasıl yaşadığımı bütün Yahudiler bilirler. **5** Beni uzun zamandan beri tanırlar. İsteseler, geçmişte dinimizin en titiz partisine, Ferisi partisine bağlı olarak yaşadığımı şahitlik edebilirler. **6** Şimdi Allah'ın atalarımıza verdiği vaade umut bağladığımı için burada durup yargılanıyorum. **7** Halkımızın on iki oymağı bu umuda kavuşmak istiyor. Bu sebeple gece gündüz Allah'a canı gönülden ibadet ediyorlar. Ey Kralım, bu umuttan dolayı Yahudiler beni suçluyorlar. **8** Allah'ın ölüleri diriltmesi sizlere niye inanılmaz geliyor? **9** Aslında ben de Nasıralı İsa'nın adının yayılmasına engel olmak için elimden geleni yapmam gerektiğine karar vermiştim. **10** Yerusâlim'de aynen bunu yaptım. Başrahiplerden yetki alıp Allah'ın kutsal halkından birçoğunu hapisshaneye attırdım. Yargılandıkları zaman da onlara ölüm cezası verilsin diye oy verdim. **11** Yahudilerin bütün toplantı yerlerini dolaşarak onları sık sık cezalandırdım. İnandıklarına küfretmeye zorladım. O kadar kudurmuştum ki, yabancı şehirlere bile gidip onlara eziyet ettim. **12** Bu amaçla başrahiplerden yetki ve görev alıp Şam şehrine gidiyordum. **13** Ey Kral, yolda giderken öğle vakti gökten gelen bir ışık gördüm. Güneşten daha parlaktı. Benim ve benimle birlikte yolculuk edenlerin etrafını aydınlattı. **14** Hepimiz yere yıkıldık. Ondan sonra benimle Aramice konuşan bir ses duydum. Bana şöyle dedi: 'Saul, Saul, niçin bana eziyet ediyorsun? Benimle uğraşmakla kendine zarar veriyorsun!' **15** O zaman, 'Kimsin, Efendim?' diye sordum. Rab şöyle cevap verdi: 'Ben senin eziyet ettiğin İsa'yım. **16** Haydi, kalk ayağa! Bana hizmet etmen için seni seçtim. İşte bu sebeple sana göründüm. Bugün

gördüklerin ve ileride sana göstereceğim şeyler hakkında şahitlik edeceksin. 17 Seni kendi halkının ve diğer milletlerin elinden kurtaracağım. Çünkü seni onlara gönderiyorum. 18 Onların gözlerini açmanı istiyorum. Öyle ki, karanlıktan aydınlığa, Şeytan'ın kuvvetinden Allah'a dönsünler. Böylece günahları bağışlansın ve bana iman etmekle Allah'ın kutsal halkının arasında yer alsınlar.' 19 Bunun için, ey Kral Agrippa, gökten bana gösterilen bu olağanüstü görüntüye karşı koymadım. 20 Önce Şam ve Yerusâlim halkına, bütün Yahudiye bölgesinde olanlara ve diğer milletlere gittim. Onları tövbe edip Allah'a dönmeye ve tövbeye uygun şeyler yapmaya çağırdım. 21 Bu sebeple bazı Yahudiler beni tapınak avlusunda yakaladılar ve öldürmeye kalkıştılar. 22 Bugüne kadar Allah bana yardımcı oldu. Bu sayede burada durup küçük büyük herkese şahitlik ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. 23 Bu peygamberler şöyle demişlerdi: Mesih acı çekecek, ölümden dirilenlerin ilki olacak ve hem kendi halkına, hem de diğer milletlere ışığın doğduğunu duyuracak." 24 Pavlus bu sözlerle kendini savunurken, Festus yüksek sesle "Pavlus, çıldırmışsın!" dedi. "Çok okumak seni delirtmiş!" 25 Pavlus şöyle cevap verdi: "Hayır, sayın Festus, çıldırmadım. Söylediğim sözler gerçek ve akla uygun. 26 Kral bu konuları anlıyor. Onun için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Çünkü eminim ki, bu olaylardan hiçbiri onun dikkatinden kaçmadı. Zaten bu iş gizli saklı bir köşede olmadı. 27 Kral Agrippa, peygamberlerin yazılarına inanıyor musun? İnandığını biliyorum." 28 Agrippa ise Pavlus'a, "Az kalsın beni Mesihçi olmaya inandıracaktın!" dedi. 29 Pavlus da şöyle cevap verdi: "Az ya da çok, yalnız sen değil, ama bugün beni duyan herkes, bu zincirlerin dışında benim gibi olsun diye Allah'tan diliyorum." 30 Ondan sonra kral, vali, Bernike ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktılar. 31 Bir kenara çekilip birbirleriyle şöyle konuştular. "Bu adam ölüm ya da hapis cezasını hak edecek bir şey yapmamış" dediler. 32 Agrippa da Festus'a şöyle dedi: "Eğer davasıyla Sezar'a başvurmasaydı, bu adam serbest bırakılabilirdi."

27 Gemiyle İtalya'ya gitmemize karar verilmişti. Pavlus'u ve diğer birkaç tutukluyu Yulyus adında bir yüzbaşıya teslim ettiler. Yulyus ordunun

imparatorluk bölüğündendi. 2 Edremit şehrinden olan bir gemiye bindik. Gemi Ege bölgesinin kıyısındaki şehirlere uğrayacaktı. Böylece denize açıldık. Yanımızda Selanik şehrinden Makedonyalı Aristarhus vardı. 3 Ertesi gün Sayda limanına uğradık. Yulyus Pavlus'a insanca davrandı ve ihtiyaçlarının karşılanması için arkadaşlarıyla görüşmesine izin verdi. 4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden esiyordu. Bu yüzden Kıbrıs adasının rüzgarsız tarafından geçtik. 5 Kilikya ve Pamfilya'nın önündeki açık denizden geçip Likya bölgesindeki Mira limanında karaya bağlandık. 6 Orada yüzbaşı başka bir gemi buldu. Bu gemi İskenderiye'den gelip İtalya'ya gidecekti. Bizi ona bindirdi. 7 Günlerce ağır ağır ilerledik. Knidos şehrinin karşısına zorlukla vardık. Rüzgar daha öteye gitmemize engel oluyordu. Bunun için Salmone burnundan dolanıp Girit adasının rüzgarsız tarafından geçtik. 8 Girit kıyısı boyunca güçlükle ilerledik. Laseya kasabasına yakın olan Kali Limenes adında bir yere geldik. 9 Çok vakit kaybetmiştik. Yahudilerin sonbahardaki oruç günü de geçmişti. Bu mevsimde deniz yolculuğu tehlikeliydi. Onun için Pavlus onlara akıl verip şöyle dedi: 10 "Beyler! Görüyorum ki bu yolculuğa devam etmek tehlikeli ve çok zararlı olacak. Yalnız yükü ve gemiyi değil, canlarımızı da kaybedebiliriz" dedi. 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinlemedi. Kaptanla gemi sahibinin fikrine uydu. 12 Kali Limenes kışı geçirmeye uygun değildi. Bu yüzden gemidekilerin çoğu, oradan denize açılmaya ve mümkünse Fineka şehrine ulaşmaya karar verdiler. Fineka, Girit'in hem güneybatıya hem de kuzeybatıya bakan bir limanıdır. Kışı orada geçirmeyi uygun gördüler. 13 Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca gemidekiler istediklerini elde ettiklerini sandılar. Demir aldılar ve Girit kıyısının yakınından ilerlemeye başladılar. 14 Fazla vakit geçmeden, adadan "Evrakilon" denilen çok kuvvetli bir rüzgar esmeye başladı. 15 Gemi rüzgara tutuldu ve rüzgara karşı ilerleyemedi. O zaman gemiyi sürüklenmeye bıraktık. 16 Gavidos adında küçük bir adanın rüzgarsız tarafından geçtik. Orada geminin arkasından çekilen can kurtaran botu zorla tutabildik. 17 Botu yukarı çektiler. Sonra gemiyi güçlendirmek için kalın ipler kullanarak altından bağladılar. Geminin Sirte Körfezi'ndeki sığ yerlerde karaya saplanması korktular. Bunun için bez çapayı denize indirip gemiyi sürüklenmeye bıraktılar.

18 Fırtına bizi çok hırpalıyordu. Bu yüzden ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. 19 Üçüncü gün de kendi elleriyle bazı gemi aletlerini denize attılar. 20 Günlerce ne güneş, ne de yıldızlar görüldü. Fırtına bütün gücüyle devam etti. Artık kurtulma umudumuz hiç kalmamıştı. 21 Uzun zaman hiç kimse bir şey yemedi. Pavlus onların önüne çıkıp şöyle dedi: “Beyler! Beni dinlemeliydiniz. Girit’ten denize açılmayın dedim. O zaman bu zarar ve ziyana uğramazdınız. 22 Ama şimdi size akıl vereyim: Gönlünüz rahat olsun! Aranızdan bir kişi bile canını kaybetmeyecek, sadece gemi yok olacak. 23 Çünkü dün gece ait olduğum ve ibadet ettiğim Allah’ın bir meleği yanıma geldi. 24 Şöyle dedi: ‘Korkma, Pavlus! Sezar’ın önüne çıkman lazım. Bak, Allah sana lütuf olarak seninle birlikte gemide olan herkesi sağ bırakacak.’ 25 Bunun için, beyler, gönlünüz rahat olsun! Allah’a güveniyorum. Her şey aynen bana bildirildiği gibi olacak. 26 Ancak gemiyi bir adada karaya oturtmamız lazım.” 27 On dördüncü gece geldiğinde İyon Denizi’nde sağa sola sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezdiler. 28 Denizin derinliğini ölçmeye başladılar. Derinliği yaklaşık kırk metre buldular. İleride tekrar ölçtüler ve yaklaşık otuz metre buldular. 29 Kayalık yerlere çarpmaktan korktular. Bunun için geminin arka tarafından dört tane demir atıldılar ve günün doğması için dua ettiler. 30 O arada gemiciler gemiyi terk etmeye kalkıştılar. Geminin ön tarafından demir atacaklarmış gibi yaptılar. Aslında can kurtaran botu denize indirdiler. 31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere şöyle dedi: “Bu gemiciler gemide kalmadıkça siz de kurtulamazsınız.” 32 Bunun üzerine askerler can kurtaran botun iplerini kesip onu denize saldılar. 33 Sabaha doğru Pavlus herkesin yemek yemesini rica etti. Onlara şöyle dedi: “On dört gündür kaygı içinde bekleyip aç kaldınız, bir lokma bile yemediniz. 34 Bunun için size rica ederim, yemek yiyin. Kurtulmak için, bunu yapmanız lazım. Hiçbirinizin kafasından bir saç teli bile düşmeyecek.” 35 Bunu söyledikten sonra, eline ekmek aldı, herkesin önünde Allah’a şükretti ve ekmeği bölüp yemeye başladı. 36 Hepsi bundan cesaret aldılar ve yemek yemeye başladılar. 37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. 38 Herkes doyduktan sonra gemiyi hafifletmek için buğdayı denize döktüler. 39 Sabah olunca gördükleri yeri tanıyamadılar. Ama kumsal bir koy fark ettiler. Mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar

verdiler. 40 Demirleri çözüp denizde bıraktılar. Aynı zamanda dümenlerin iplerini çözdüler ve ön yelkeni rüzgara karşı açtılar. Böylece kıyıya doğru ilerlediler. 41 Ama deniz altında bir kumluk tepe vardı. Gemi oraya saplandı. Geminin ön tarafı takılıp kaldı, arka tarafı ise dalgaların kuvvetiyle parçalanmaya başladı. 42 Askerler tutukluları öldürmek niyetindeydi. Çünkü yüzerek kaçmalarını istemiyorlardı. 43 Yüzbaşı ise, Pavlus’u kurtarmak istedi. Bu sebeple askerlerin niyetine engel oldu. Yüzmeyi bilen kişilerin önce denize atlayıp karaya çıkmaları için buyruk verdi. 44 Kalanların ya tahtalara, ya da geminin başka parçalarına tutunarak arkadan gelmelerini emretti. Aynı bu şekilde herkes sağ salım karaya vardı.

28 Herkes kurtulduktan sonra o adanın isminin Malta olduğunu öğrendik. 2 Yerli halk bize olağanüstü bir yakınlık gösterip hepimizi hoş karşıladı. Hava soğuk ve yağmurlu olduğu için ateş yaktılar. 3 Pavlus büyük bir demet çalı çırpı toplayıp ateşe koydu. O an sıcaktan bir yılan fırlayıp onun eline yapıştı. 4 Yerliler Pavlus’un eline asılan yılanı görünce birbirlerine şöyle dediler: “Bu adam katil olsa gerek. Denizden kurtuldu, ama Adalet onu yaşatmadı.” 5 Fakat Pavlus, elini sallayıp hayvanı ateşe fırlattı ve hiç zarar görmedi. 6 Halk Pavlus’un bedeninin şişmesini ya da aniden yere düşüp ölmesini bekliyordu. Uzun zaman beklediler. Ama ona bir zarar gelmediğini görünce fikirlerini değiştirdiler. “O bir tanrıdır!” demeye başladılar. 7 Malta Adası’nın valisi Publius adında bir adamdı. Bulunduğumuz yere yakın toprakları vardı. Bizi iyi karşıladı ve üç gün boyunca misafir etti. 8 O arada Publius’un babası dizanteri hastalığına yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Pavlus onun yanına gitti, dua etti ve ellerini onun üstüne koyup onu iyileştirdi. 9 Bu olay olduktan sonra, adadaki diğer hastalar da geldiler ve şifa buldular. 10 Bize saygı göstermek için birçok hediye getirdiler. Oradan ayrılırken de, yolculuğumuz için gereken malzemeleri gemiye yüklediler. 11 İskenderiye’den bir gemi kışı adada geçirmişti. Geminin başında “İkiz tanrılar” heykeli vardı. Üç ay geçtikten sonra bu gemiye binip denize açıldık. 12 Sirakuza limanına uğrayınca orada üç gün kaldık. 13 Oradan dolanarak Regiyum limanına vardık. Bir gün sonra güneyden bir rüzgar esmeye başladı ve ikinci gün Puteyoli şehrine geldik. 14 Orada bazı imanlılarla karşılaştık. Bizi davet ettiler ve yedi gün onlarla kaldıktan sonra

Roma'ya doğru hareket ettik. **15** Roma'daki imanlılar bizden haber alınca, bizi karşılamak için ta Appiyus Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar gelmişlerdi. Pavlus onları görünce Allah'a şükretti ve cesaretlendi. **16** Roma'ya geldiğimiz zaman, Pavlus'un tek başına ev hapsinde kalmasına izin verildi. Sadece bir askerin gözetimi altındaydı. **17** Vardıktan üç gün sonra Pavlus Yahudi liderleri yanına çağırdı. Toplandıklarında onlara şöyle dedi: "Kardeşler! Ben ne halkımıza, ne de atalarımızın adetlerine aykırı bir şey yapmadım. Yine de Yeruşalim'de tutuklandım ve Romalıların eline teslim edildim. **18** Romalıları beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istiyorlardı. Çünkü ölüm cezasına çarptırılacak hiçbir suç işlememiştim. **19** Ama Yahudi liderler bana karşı çıktılar. Bunun için davamla Sezar'a başvurmaya mecbur kaldım. Bunu kendi halkımdan şikâyet etmek için yapmadım. **20** Ben İsrail halkının umudu olan Mesih için bu zincirlere vuruldum. İşte bu sebeple sizi davet ettim. Sizinle görüşmek ve konuşmak istedim." **21** Roma'daki Yahudi liderler Pavlus'a şöyle dediler: "Yahudiye'den senin hakkında mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi. **22** Ama senin fikirlerini senden öğrenmek isteriz. Çünkü her yerde bu din partisine karşı konuşulduğunu biliyoruz." **23** Buluşmak için Pavlus'a bir gün verdiler. O gün daha büyük bir kalabalık halinde Pavlus'un kaldığı eve geldiler. Pavlus onlarla sabahtan akşama kadar konuştu, Allah'ın Krallığı'nı açıkladı. Musa'ya verilen Tevrat'ı ve diğer peygamberlerin kitaplarını kullanarak onları İsa'ya inandırmaya çalıştı. **24** Kimisi onun söylediklerini kabul ediyor, kimisi ise reddediyordu. **25** Aralarında anlaşmazlık çıkınca oradan ayrılmaya başladılar. Onlar gitmeden Pavlus şu son sözü söyledi: "Kutsal Ruh atalarınıza peygamber Yeşaya'nın ağzından doğru konuşmuştu. **26** Şöyle dedi: 'Bu halka git ve söyle: Hep işiteceksiniz, ama hiç anlamayacaksınız. Hep bakacaksınız, ama hiç görmeyeceksiniz. **27** Çünkü bu halkın yüreği duygusuz oldu. Kulakları zor işitiyor. Gözlerini kapadılar. Öyle olmasaydı, onların gözleri görür, kulakları işitir, yürekleri anlardı. Bana dönerlerdi, ben de onlara şifa verirdim.' **28** Bunun için, şunu iyi bilin: Allah'ın sağladığı bu kurtuluşun haberi diğer milletlere gönderilmiştir. Onlar da buna kulak verecekler!" **30** Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı. Kendisine gelen herkesi kabul etti. **31** Allah'ın

Krallığı'nı büyük cesaretle duyurdu ve Rab İsa Mesih hakkında vaaz etti. Kimse de ona engel olmadı.

Romalılar

1 Ben Pavlus, Mesih İsa'nın kuluym. Allah beni elçisi olmaya çağırdı ve Müjdesi'ni yaymak için seçti. **2** Bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. **3** Müjde O'nun Oğlu Rabbimiz İsa Mesih hakkındadır. O, beden açısından Davud'un soyundandır. Ama ruhunun kutsallığı açısından Allah'ın Oğlu'dur. Ölümünden dirilerek bunu kudretle gösterdi. **5** Mesih'in aracılığıyla ve O'nun adı uğruna elçisi olma lütfuna kavuştuk. Öyle ki, bütün halklardan insanlar imana gelip Allah'a itaat etsinler. **6** Siz de bu insanlar arasındasınız. İsa Mesih'e ait olmaya çağırılmıştınız. **7** Allah tarafından sevilen ve O'nun kutsal halkı olmaya çağırılan Roma'daki bütün imanlılara yazıyorum. **8** En başta İsa Mesih adıyla Allahım'a hepiniz için şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada konuşuluyor. **9** Sizleri dualarımda sürekli andığıma Allah şahidimdir. Bütün varlığımla O'na hizmet ediyorum, Oğlu hakkındaki Müjde'yi yayıyorum. **10** Allah'ın izniyle yakında yanınıza gelmek için yolum açılsın diye daima yalvarıyorum. **11** Çünkü sizleri görmeye hasret kaldım. Güçlenmeniz için sizlerle Allah lütfundan ruhsal bir bereket paylaşmak istiyorum. **12** Yani, ben aranızdayken birbirimizin imanından karşılıklı cesaret alalım. **13** Kardeşler, bilmenizi istiyorum ki, size gelmeye çok defa niyet ettim. Ama önüme hep engel çıktı. Diğer milletlerde olduğu gibi sizin aranızda da hizmetimin verimli olmasını istiyorum. **14** Ben hem Greklere, hem de başka halklara, hem okumuşlara, hem de cahillere hizmet etmeye mecburum. **15** Bu sebeple Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi bildirmek için sabırsızlanıyorum. **16** Ben Müjde'den utanmam. Çünkü iman eden herkese, önce Yahudilere, sonra Greklere, kurtuluş getiren Allah'ın gücüdür. **17** Müjde'de Allah'ın insanları nasıl doğru saydığı açıkça gösterilir. Doğruluk baştan sona kadar imana dayanır. Yazılmış olduğu gibi, "Allah'ın doğru saydığı kişi imanı sayesinde hayat bulacak." **18** İnsanların Allah'a saygısızlıkları ve yaptıkları kötülükler yüzünden Allah'ın öfkesi gökten açıkça gösteriliyor. İnsanlar yaptıkları kötülüklerle gerçeğin bilinmesine engel oluyorlar. **19** Çünkü Allah hakkında bilinmesi mümkün olan her şey onların gözleri önünde. Allah bunu onlara açıkladı. **20** O'nun sonsuza dek var olan kudreti ve öz tabiatı gözle görülmez. Fakat bunlar, dünyanın yaratılışından beri Allah'ın

yarattığı şeylerden anlaşılacak fark edilir. Bu yüzden insanların özürleri yok. **(aidios g126)** **21** Allah'ı tanıdılar, fakat O'na layık olduğu saygıyı göstermediler, O'na şükretmediler. Boş düşüncelere daldılar ve akılsız yüreklerine karanlık çöktü. **22** "Akıllıyız" derken akılsız çıktılar. **23** Ölümsüz Allah'ın yüceliğini, ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklı hayvanlara ve yerde sürünen yaratıklara benzeyen putlarla değiştirdiler. **24** Bu yüzden Allah onları yüreklerindeki kötü isteklerden gelen rezil davranışlara terk etti. Bedenlerini utanç verici şeyler yapmak için kullanıyorlar. **25** Allah hakkındaki gerçeği reddedip bir yalana inandılar. Yaratana değil de, yaratılana tapıp hizmet ettiler. Oysa sonsuza kadar övgüye layık olan Allah'tır. Amin. **(aiōn g165)** **26** Bu sebeple, Allah onları rezil isteklere terk etti. Onların kadınları, erkeklerle birleşmeyi bırakıp sapık ilişkilere giriştiler. **27** Erkekler de kadınla olan birleşmeyi bırakıp birbirlerine seksüel istekle yanıp tutuştular. Erkek erkekle utanç verici şeyler yaptı. Bu sapıklık için hak ettikleri cezayı aldılar. O cezayı da kendi bedenlerinde çektiler. **28** Allah'ı tanımak işlerine gelmediği için, Allah onları aşağılık düşüncelere, edepsiz davranışlara terk etti. **29** Her türlü kötülük, haksızlık, açgözlülük ve kinle doldular. Yürekleri kıskançlık, katillik, kavgacılık, aldaticılık ve kötü niyetle dolup taşı. **30** Onlar dedikoducu, birbirlerini kötüleyen, Allah'tan nefret eden, saygısız, gururlu, kibirli, kötülük yapmak için fırsat kollayan, anne babalarını dinlemeyen kişilerdir. **31** Bu insanlar anlayışsız, sözünü tutmayan, sevgisiz ve merhametsiz kişilerdir. **32** Allah'ın adaletli hükmüne göre böyle davrananlar ölümüne hak eder. Onlar da bunu bilirler, ama yine de bu işleri yaparlar. Bu kötülükleri yapmaları yetmiyormuş gibi, bu tür işleri yapanları da alkışlarlar.

2 Bunun için, sen kim olursan ol, başkalarını yargılamak için hiçbir bahanen yok. Başkasını suçladığın zaman kendini suçlu çıkarıyorsun. Çünkü aynı şeyleri yapıyorsun. **2** Allah'ın böyle şeyleri yapan kişileri haklı olarak yargıladığını biliyoruz. **3** Böyle şeyleri yapanları yargılayan ama aynı şeyleri yapan sen, Allah'ın yargısından kaçıp kurtulacağımı mı sanıyorsun? **4** Yoksa Allah'ın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü ve sabrını hor mu görüyorsun? Allah'ın iyiliği seni tövbe etmeye yöneltiyor. Bunu bilmiyor musun? **5** Fakat inatçılığın ve tövbesiz yüreğin

yüzünden Allah'ın seni öfkeyle yargılayacağı günde çekeceğin cezayı biriktiriyorsun. O gün Allah, öfkesini ve adaletli yargısını açıkça gösterecek. 6 "Herkes yaptığının karşılığını verecek." 7 Bazıları sabırla iyilik yapmaya devam ederek yücelik, saygınlık ve ölümsüzlük ararlar. Allah onlara sonsuz yaşam verecek. (aiōnios g166) 8 Diğerleri ise bencil isteklerine uyarak gerçeği reddedip kötülük yapmaya devam ederler. Allah onları öfke ve kızgınlıkla cezalandıracak. 9 Kötülük işleyen herkese, önce Yahudilere, sonra Yahudi olmayanlara acı ve sıkıntı çektirecek. 10 Fakat iyilik yapan herkesi, önce Yahudileri, sonra Yahudi olmayanları yücelik, saygınlık ve esenlikle ödüllendirecek. 11 Çünkü Allah insanlar arasında ayırım yapmaz. 12 Tevrat kanunlarından habersiz olup günah işleyenler bu kanunlar olmadan da mahvolacaklar. Tevrat kanunlarını bilerek günah işleyenler ise bu kanunlara göre yargılanacaklar. 13 Çünkü Allah'ın gözünde doğru sayılacak olanlar Tevrat kanunlarını işitenler değil, onları yerine getirenlerdir. 14 Yahudi olmayanlar Tevrat'a sahip değildir. Ama bazıları doğal olarak Tevrat kanunlarını yerine getirirler. Tevrat'a sahip değilseler de, doğru ve yanlış gösteren bir kanunları var. 15 Böyle kişiler Tevrat kanunlarının istediği şeylerin yüreklerinde yazılı olduğunu kanıtlar. Vicdanları da buna şahitlik eder. Çelişen düşünceleri, onları bazen suçlu bazen de haklı bile çıkarır. 16 Yargı gününde durum böyle olacak. Yayıdığım Müjde'ye göre bir gün Allah insanların gizlediği günahları İsa Mesih aracılığıyla yargılayacak. 17 Ya sen? Kendine Yahudi diyorsun, Tevrat'a dayanıyorsun ve Allah'a yakın olmakla övünüyorsun. 18 Allah'ın senden ne istediğini biliyorsun ve doğruyu yanlıştan ayırt edebiliyorsun. Çünkü bunları Tevrat kanunlarından öğrenmişsin. 19 Körlerin kılavuzu, karanlıktakilerin ışığı, cahillerin eğitmeni, acemilerin öğretmeni olduğuna inanıyorsun. Çünkü Tevrat sayesinde bilginin ve gerçeğin esasına sahipsin. 21 Başkalarına akıl verirsin. Öyleyse kendine akıl vermez misin? "Çalma" diye vaaz ederken, çalıyor musun? 22 "Zina etme" derken, zina ediyor musun? Putlardan öğrendiğini söylerken, tapınakları soyuyor musun? 23 Tevrat'a sahip olmakla övünürken, Tevrat kanunlarını çiğneyip Allah'ın şerefine leke sürüyorsun. 24 Tıpkı yazıldığı gibi: "Sizin yüzünüzden diğer milletler arasında Allah'ın adı kötüleniyor." 25 Eğer Tevrat kanunlarını yerine getirirsen, sünnetli olmanın elbette

faydası olur. Ama eğer Tevrat kanunlarını çiğnersen, sünnetliysen de sünnetsiz gibi olursun. 26 Çünkü eğer sünnetsiz bir kişi Tevrat'taki buyrukları yerine getirirse, o kişi Allah tarafından sünnetli sayılır, öyle değil mi? 27 Bedence sünnetsiz olan ama Tevrat kanunlarını yerine getiren bir kişi seni suçlu çıkaracak. Çünkü sen Tevrat kitabına ve sünnete sahipsin, ama Tevrat kanunlarını çiğniyorsun. 28 Ne de olsa asıl Yahudi dış görünüşte Yahudi değildir. Asıl sünnet de dış görünüşte, bedende yapılan sünnet değildir. 29 Ancak içten olan Yahudi asıl Yahudidir. Asıl sünnet de insan yüreğindedir. Bu da yazılı buyrukla değil, Kutsal Ruh'la olur. Böyle bir kişi, insanlardan değil, Allah'tan övgü alır.

3 O halde Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Ya da sünnetin faydası ne? 2 Elbette her bakımdan çoktur. Öncelikle Allah, vahiylerini Yahudilere emanet etti. 3 Peki, bazı Yahudiler o emanete sadık kalmadıysa onların sadakatsizliği Allah'ın sadakatini ortadan kaldırır mı? 4 Olmaz öyle şey! Bütün insanlar yalancı çıksa bile, bilin ki Allah doğruyu söyler. Allah hakkında yazılmış olduğu gibi, "Sen sözlerinle haklı çıkarsın. Seni suçladıkları zaman davayı kazanırsın." 5 Peki, eğer yaptığımız doğru olmayan şeyler Allah'ın doğruluğunu gösterirse, ne diyelim? Ben insanların bakış açısından konuşuyorum. Bizi öfkeyle cezalandıran Allah haksız mı? 6 Olmaz öyle şey! Öyle olsa Allah dünyayı nasıl yargılayabilir? 7 Eğer benim yalanımla Allah'ın doğruluğu daha belli oluyorsa ve bu Allah'ı yüceltiyorsa, nasıl oluyor da, ben hâlâ bir günahkâr olarak yargılanıyorum? 8 Niçin "Kötülük yapalım ki bundan iyilik çıksın" demeyelim? Zaten bazıları bizi tam bunu söylemekle suçluyorlar. Bu iftiradır! Böyle konuşanlar hak ettikleri cezayı alacaklar. 9 Öyleyse, ne diyelim? Biz Yahudiler diğer milletlerden daha üstün bir durumda mıyız? Elbette hayır! Çünkü ister Yahudi, ister diğer milletlerden olsun, herkesi günaha esir olmakla suçladık. 10 Yazılmış olduğu gibi, "Doğru kimse yok, tek kişi bile yok. 11 Akıllı başında kimse yok, Allah'ı izleyen yok. 12 Hepsi yoldan saptı, tümü değersiz oldu. İyilik yapan kimse yok, bir kişi bile yok." 13 "Boğazları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar." "Dudaklarından yılan zehri dökülür." 14 "Ağızları lanet ve acıyla doludur." 15 "Ayakları kan dökmeye koşar. 16 Gittikleri her yerde yıkım ve perişanlık bırakırlar. 17 Esenlik yolunu bilmezler." 18 "Allah'tan korkmak

onların aklına bile gelmez.” 19 Tevrat kanunlarında emredilen her şeyin bu kanunlara uymaya mecbur olan kişilere söylendiğini biliyoruz. Öyle ki her ağız susturulsun ve bütün dünya Allah’a hesap versin. 20 Çünkü Tevrat kanunlarını yerine getirmekle hiç kimse Allah’ın gözünde doğru sayılmayacak. Tevrat kanunları sayesinde günahın ne olduğunu öğreniyoruz. 21 Ama şimdi kanuna dayanmadan Allah’ın insanı nasıl doğru sayabileceği açıklandı. Tevrat ve peygamberler buna şahitlik eder. 22 Allah İsa Mesih’e iman edenleri doğru sayar. Bu, iman eden herkes için geçerlidir. Çünkü Allah insanların arasında ayırım yapmaz. 23 Herkes günah işledi bu yüzden Allah’ın yüceliğinden yoksun kalır. 24 Allah hiçbir karşılık beklemeden insanları kendi lütfuyla doğru sayar. Çünkü Mesih İsa onları günaha esir olmaktan kurtarır. 25 Allah O’nu bizim için kurban olarak sundu. Mesih kendi kanını akıtarak iman edenlerin günahlarını bağışlattı. Allah böylece doğruluğunu açıkça gösterdi. Çünkü geçmişte hep sabretmiş ve işlenen günahları cezasız bırakmıştı. 26 Allah böyle sabrederek şimdiki zamanda doğruluğunu gösterdi. Neticede hem kendi doğruluğunu korudu, hem de İsa’ya iman edenleri doğru sayabildi. 27 Öyleyse, insanın övünmesi için sebep var mı? Hiç yok. Bu hangi prensibe dayanır? Tevrat’ın kanunlarını yerine getirmek prensibine mi? Hayır, iman prensibine dayanarak insanın övünmesine sebep yoktur. 28 Çünkü şu sonuca vardık: Allah insanları, Tevrat’taki kanunları yerine getirdikleri için değil, iman ettikleri için doğru sayar. 29 Yoksa Allah sadece Yahudilerin Allahı mı? Diğer milletlerin de Allahı değil mi? Elbette, diğer milletlerin de Allahı’dır. 30 Mademki Allah birdir, O, sünnetli olan Yahudileri iman sayesinde doğru sayacak, sünnetsiz olan diğer milletleri de imanlarıyla doğru sayacak. 31 Öyleyse, imanla kurtuluruz demekle Tevrat kanunlarını geçersiz mi kılıyoruz? Olmaz öyle şey! Tam tersine, Tevrat’ı daha da geçerli kılıyoruz.

4 Öyleyse biz Yahudilerin atası İbrahim’in neye kavuştuğu konusunda ne diyelim? 2 İbrahim kendi yaptıkları sayesinde doğru sayılmadı. Öyle olsaydı övünmeye hakkı olurdu, ama Allah’ın önünde övünemez. 3 Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Allah’a iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.” 4 Çalışan adamın aldığı karşılık lütf sayılmaz, hak sayılır. 5 Ama bir kişi Tevrat’ın buyurduğu işleri yapmazsa,

sadece günahkârları doğru sayan Allah’a iman ederse, o kişi imanı sayesinde doğru sayılır. 6 Bunun gibi Davud da Allah tarafından doğru sayılmayı hak edecek bir şey yapmayan, yine de doğru sayılan insanların mutluluğunu şöyle anlatır: 7 “Ne mutlu o kişilere ki, suçları bağışlandı, günahları affedildi. 8 Ne mutlu o insana ki, Rab onun günahlarını hesaba katmaz.” 9 Peki, bu mutluluk sadece sünnetliler, yani Yahudiler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsiz olan diğer milletler için de mi geçerli? Hani diyoruz ki, İbrahim’in imanı ona doğruluk sayıldı. 10 İbrahim hangi durumdayken doğru sayıldı? Sünnetliyen mi, sünnetsizken mi? Sünnetliyen değil, sünnetsizken doğru sayıldı. 11 Evet, İbrahim daha sünnetsizken iman ederek doğru sayılmıştı. Daha sonra sünnet oldu. Sünnet bu doğruluğun işareti ve mührüydü. Öyle ki İbrahim, sünnet olmadan iman eden herkesin babası olsun. Böylece Allah onları da doğru saysın. 12 İbrahim aynı zamanda sünnetlilerin de babasıdır. O sünnetliler ki, sünnetli olmakla kalmayıp, babamız İbrahim’in sünnetsizken sahip olduğu iman yolundan giderler. 13 Allah İbrahim’e ve soyundan gelenlere dünyayı miras alacaklarına vaat etti. Ama Allah bu vaadi, Tevrat kanunlarına değil, imandan gelen doğruluğa dayanarak verdi. 14 Çünkü insan Tevrat kanunlarını yerine getirmekle mirasçı olsaydı, imanın değeri kalmaz ve Allah’ın vaadi de geçersiz olurdu. 15 Tevrat kanunları Allah’ın ceza vermesine yol açar. Ama kanunun olmadığı yerde kanun çiğnenemez. 16 Bunun için Allah’ın vaadi imana dayanır. Öyle ki, bu vaat Allah’ın lütfuyla İbrahim’in bütün soyu için geçerli olsun. Yalnız İbrahim’in Tevrat’a sahip olan soyu için değil, İbrahim’in imanına sahip olan soyu için de geçerli olsun. Çünkü İbrahim, iman ettiği Allah’ın gözünde hepimizin babasıdır. 17 Aynı yazıldığı gibi: “Allah dedi ki, ‘Ben seni birçok milletin babası yaptım.’” İbrahim’in iman ettiği Allah, ölümlere yaşam veren ve henüz var olmayan şeyleri var edendir. 18 İbrahim, umutsuz durumdayken umutla iman etti. Böylece birçok milletin babası oldu. Bu da Allah’ın şu sözüne dayanır: “Senin soyun böyle çok olacak.” 19 İbrahim, neredeyse yüz yaşındaydı. Ölümüne yaklaşmış bedenini ve karısı Sara’nın kısır rahmini aklına getirdiğinde imanı hiç zayıflamadı. 20 Allah’ın vaadinden şüphelenmedi. İmansızlık etmedi. Tam tersine, imanı kuvvetlendi. Allah’ı yüceltti. 21 Allah’ın, verdiği sözü yerine getirecek güçte olduğuna

tamamen güvendi. **22** Bu sebeple Allah İbrahim'i iman ettiği için doğru saydı. **23** "Doğru saydı" sözü sadece İbrahim için yazılmadı. **24** Bu söz bizim için de geçerlidir. Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Allah'a iman ettiğimiz için, Allah bizi de doğru sayacak. **25** İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve doğru sayılmamız için ölümden diriltildi.

5 Böylece, madem imanla doğru sayıldık, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Allah'la barışmış oluyoruz. **2** İman ederek İsa Mesih sayesinde Allah'ın lütfuna kavuşma hakkına sahip olduk. Bu lütfu dayanarak ayaktaız ve Allah'ın yüceliğine erişmek umuduyla seviniyoruz. **3** Üstelik sadece bu umutla değil, çektiğimiz sıkıntılarla bile seviniyoruz. Çünkü biliriz ki, sıkıntı bize dayanma gücü verir. **4** Dayanma gücü de bize değeri kanıtlanmış karakter kazandırır. Kanıtlanmış karaktere sahip olmak bizi umutla doldurur. **5** Bu umut da bizi utandırmaz, çünkü Allah bize verdiği Kutsal Ruh aracılığıyla sevgisini yüreklerimize dökmüştür. **6** Yani, biz daha çaresizken, Mesih bizim gibi Allah'ı saymayan kişiler için tam zamanında öldü. **7** Dürüst bir insan için ölecek birisi zor bulunur. Yine de belki iyi bir insan için ölmeyi göze alan birisi bulunabilir. **8** Ama Allah bize kendi sevgisini şununla kanıtlıyor: biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. **9** İsa'nın kanı sayesinde Allah şimdi bizi doğru insanlar olarak kabul ediyor. Bu sebeple İsa aracılığıyla Allah'ın öfkesinden kurtulacağımız çok daha kesindir. **10** Çünkü biz daha Allah'a düşmanken, O'nun Oğlu'nun ölümü sayesinde kendisiyle barıştık. Barıştıktan sonra, Oğlu'nun yaşamı sayesinde kurtulacağımız çok daha kesindir. **11** Üstelik Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Allah'a kavuştuğumuz için de seviniyoruz. Mesih sayesinde şimdi Allah'la barıştık. **12** İşte böyle, günah tek bir adam yüzünden, ölüm de günah yüzünden dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. **13** Tevrat kanunları verilmeden önce bile dünyada günah vardı. Ama kanunun olmadığı yerde günahların hesabı tutulmaz. **14** Ne var ki, ölüm Adem'den Musa'nın zamanına kadar herkesin üzerinde hüküm sürdü. Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar bile ölümün hükmü altındaydı. Adem, bir bakıma, kendisinden sonra gelecek olan Mesih'in örneğidir. **15** Ancak Allah'ın bağışladığı lütfu Adem'in yoldan sapmasına benzemez. Eğer bir adamın yoldan sapması yüzünden birçok insan öldüyse, Allah'ın lütfu ve bir

adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış, birçok insana daha büyük bollukla ulaştı. **16** Allah'ın bağışı o tek adamın işlediği günahın sonucuna benzemez. Çünkü o tek adamın günahı onun yargılanmasına ve suçlu çıkarılmasına sebep oldu. İnsanlar birçok suç işlediler. Fakat Allah, bağışladığı lütfu onları doğru saydı. **17** Tek bir adamın yoldan sapması yüzünden o tek adamın aracılığıyla ölüm hüküm sürdü. Ama bundan çok daha kesin bir şey var: Allah'ın bol lütfunu ve bağışını alan insanlar O'nun tarafından doğru sayıldılar. Bu insanlar, tek adam, yani İsa Mesih sayesinde kavuştukları yaşamda hüküm sürecekler. **18** Demek ki tek bir günah sonucunda tüm insanlık suçlu çıkarıldı. Aynı bunun gibi tek bir doğru davranış sayesinde tüm insanlığın doğru sayılarak yaşam bulması mümkün oldu. **19** Bir tek adamın itaatsizliği yüzünden birçok kişi günahkâr kılındı. Aynı bunun gibi bir tek adamın itaati sayesinde birçok kişi doğru kılınacak. **20** Tevrat kanunları suç çoğalsın diye getirildi. Fakat günahın çoğaldığı yerde Allah'ın lütfu daha da çoğaldı. **21** Böylece günah nasıl herkesin üzerinde hüküm sürdü ve onlara ölüm getirdiyse, şimdi Allah'ın lütfu da doğruluk aracılığıyla hüküm sürüyor. Bunun sonucu Rabbimiz İsa Mesih sayesinde sonsuz yaşamdır. (aīnōs g166)

6 O halde ne diyelim? Allah bizlere daha fazla lütfu göstereceğini diye günah işlemeye devam mı edelim? **2** Olmaz öyle şey! Günaha öldük. Artık nasıl günah içinde yaşayabiliriz? **3** Hepimiz vaftiz olunca Mesih İsa'yla bir olduk; vaftiz olmakla O'nun ölümüne ortak olduk. Yoksa bunu bilmiyor musunuz? **4** Biz vaftiz edilirken Mesih İsa'yla birlikte ölüp gömüldük. Mesih'in Baba Allah'ın görkemli gücüyle ölümden dirildiği gibi biz de yepyeni bir yaşam sürelim. **5** İsa Mesih'in ölümüne benzer bir ölümden O'nunla birleştik. Buna göre O'nun dirilişinde de O'nunla birleşeceğiz. **6** Bildiğimiz gibi eski kişiliğimiz Mesih'le birlikte çarpmıha gerildi. Öyle ki, günahlı tabiatımızı gücünü kaybetsin ve artık günaha esir olmayalım. **7** Çünkü ölmüş kişi günahın hükmünden kurtulmuştur. **8** Mesih'le birlikte öldüğümüze göre O'nunla birlikte de yaşayacağımıza inanıyoruz. **9** Biliyoruz ki, Mesih ölümden dirildi ve bir daha ölmeyecek. Ölümün artık O'nun üzerinde hükmü yok. **10** Çünkü Mesih ölümüyle günah karşısında ilk ve son defa öldü. Şimdiyse hayatını Allah için yaşıyor. **11** Siz de bunun gibi, kendinizi günah karşısında ölü

ve Mesih İsa'ya bağlı olarak Allah karşısında diri sayın. **12** Buna göre günahın ölümlü bedeninizde hüküm sürmesine izin vermeyin, bedenini heveslerine uymayın. **13** Bedeninizin hiçbir yerini kötülük yapan alet olarak günaha teslim etmeyin. Tam tersine, ölümden yaşama geçmiş olanlar olarak, kendinizi Allah'a teslim edin. Bedeninizin her yerini doğru olanı yapan alet olarak Allah'a adayın. **14** Günah efendiniz olmasın. Çünkü herhangi bir kanuna değil, Allah'ın lütfuna bağlısınız. **15** Bunun için ne diyelim? Herhangi bir kanuna değil, Allah'ın lütfuna bağlı olduğumuza göre günah mı işleyelim? Olmaz öyle şey! **16** Bilmiyor musunuz ki, kime kendinizi köle olarak teslim edip itaat ederseniz, onun kölesi olursunuz? Ya günahın ya da itaatın kölesi olursunuz. Günah sizi ölüme, itaat ise doğruluğa götürür. **17** Eskiden günahın kölesiydiniz. Ama Allah'a şükürler olsun, size emanet edilen öğretilerin tamamına yürekten bağlandınız. **18** Günahtan özgür kılınıp doğruluğun kölesi oldunuz. **19** İnsan tabiatınız zayıf olduğu için günlük yaşamdan örnek veriyorum. Eskiden bedeninizi köle olarak rezil davranışlara ve kötülük yapmak için kötülüğe teslim ederdim. Tıpkı bunun gibi, şimdi bedeninizi doğruluğa köle olarak teslim edin ki, Allah'a adanmış insanlar olasınız. **20** Eskiden günahın kölesiyken doğru olanı yapmaya mecbur değildiniz. **21** Şimdi utanç duyduğunuz o şeyleri yapmakla ne elde ettiniz? Onların sonucu ölümdür. **22** Ama şimdi günaha köle olmaktan kurtulduunuz ve Allah'a köle oldunuz. Bundan kazancınız Allah'a adanmışlık ve sonucu sonsuz yaşamdır. (aiōnios g166) **23** Çünkü günahın bedeli ölümdür, ama Allah'ın bağışı Rabbimiz Mesih İsa sayesinde sonsuz yaşamdır. (aiōnios g166)

7 Kardeşler, kanunu bilen kişilere söylüyorum. Bilmiyor musunuz ki, insan ancak yaşadığı sürece kanunun hükmü altındadır? **2** Meselâ, evli bir kadın, kocasının yaşadığı sürece kanunla ona bağlıdır. Ama kocası ölünce onu kocasına bağlayan kanundan kurtulur. **3** Buna göre kadın, kocası yaşarken başka erkekle giderse zina işlemiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın o kanundan özgür olur. Başka bir erkeğe varırsa, zina işlemiş sayılmaz. **4** Aynı bunun gibi, kardeşlerim, siz de çarmıhta ölen Mesih'in bedeni aracılığıyla Tevrat kanunları karşısında öldünüz. Artık başka birine, yani Allah'ın hizmetinde verimli olmamız için ölümden

dirilen Mesih'e aitsiniz. **5** Eskiden biz insan tabiatımıza göre yaşarken Tevrat kanunlarının uyandırdığı günah istekleri bedenimizde işliyordu. Bu istekler ölümlle sonuçlanır. **6** Eskiden Tevrat kanunlarının esiriydik. Fakat ölmüş sayıldığımız için artık Tevrat kanunlarına esir olmaktan kurtulduk. Bu sayede yazıya dayanan eski yolda değil, Kutsal Ruh'a dayanan yeni yolda Allah'a hizmet ederiz. **7** Öyleyse ne diyelim? Tevrat kanunları günah mı oldu? Olmaz öyle şey! Fakat Tevrat kanunları olmasaydı, günahın ne olduğunu bilmezdim. Çünkü Tevrat "Açgözlü olmayın!" dememiş olsaydı, açgözlülüğün günah olduğunu bilmezdim. **8** Ama günah bu buyruktan fırsat bulup, benim içimde her türlü açgözlülüğü uyandırdı. Kanun olmasa, günah cansızdır. **9** Bir zamanlar, Tevrat kanunlarından habersizken diriydim. Fakat Tevrat'ın buyruklarını öğrendiğim zaman içimdeki günah canlandı ve ben öldüm. Böylece buyruğun yaşam vereceğine ölüm getirdiğini anladım. **11** Çünkü günah buyruktan fırsat bulup beni aldattı ve buyruk aracılığıyla beni öldürdü. **12** Demek ki, Tevrat gerçekten kutsaldır. Buyrukları da kutsal, doğru ve iyidir. **13** Öyleyse iyi olan şey bana ölüm mü getirdi? Olmaz öyle şey! Ama günah, günah olduğu açıkça görünsün diye, iyi olan şeyi kullanarak bana ölüm getirdi. Öyle ki, buyruğun aracılığıyla günahın ne kadar günahlı olduğu anlaşılabilir. **14** Tevrat kanunlarının ruhsal olduğunu biliyoruz. Ama ben beden sahibi bir insanım. Günaha satılmış bir esirim. **15** Ne yaptığımı bilmiyorum. Çünkü yapmak istediğim şeyleri yapmıyorum, tersine, nefret ettiğim şeyleri yapıyorum. **16** Yapmak istemediğim şeyleri yapsam, Tevrat kanunlarının iyi olduğunu kabul etmiş olurum. **17** Artık bu şeyleri yapan ben değilim, benim içimde yaşayan günahtır. **18** Çünkü biliyorum ki, bende, yani insan tabiatımda, iyi bir şey bulunmaz. Bende iyi olanı yapma isteği var, ama onu yerine getirme gücü yok. **19** İstedğim iyi şeyi yapmıyorum, tersine, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. **20** Ama eğer istemediğim şeyi yapıyorsam, artık bunu yerine getiren ben değilim, içimde yaşayan günahtır. **21** Bundan şu kanunu çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, yanımda kötülük hep hazır duruyor. **22** Çünkü yüreğimin derinliğinde Allah'ın verdiği Tevrat kanunlarından zevk alıyorum. **23** Ama bedenimde başka bir kanun görüyorum. O da aklımın doğru bulduğu kanunla savaşıyor ve beni bedenimde var olan günah kanununa esir ediyor. **24** Ben ne kadar

zavallı bir insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? **25** Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla beni kurtaran Allah'a şükrolsun! Demek ki, ben aklımla Allah'ın kanununa, ama insan tabiatımla günah kanununa hizmet ediyorum.

8 Buna göre Mesih İsa'ya ait olanlar artık suçlu çıkarılmaz. **2** Çünkü Mesih İsa sayesinde yaşam veren Ruh'un kanunu beni günah ve ölüm kanunundan özgür etti. **3** Çünkü insan tabiatımız yüzünden Tevrat kanunları güçsüzdü. Fakat Tevrat'ın yapamadığını Allah yaptı. Kendi Oğlu'nu günahlı insan tabiatımıza benzeyen bir tabiatla yeryüzüne gönderdi. O'nu günahımız için kurban ederek insan tabiatımızdaki günahı yargılayıp cezalandırdı. **4** Öyle ki, Tevrat'ın gerektirdiği doğruluk insan tabiatımıza göre değil, Kutsal Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. **5** Çünkü insan tabiatına uyanlar ancak insan tabiatına ait şeyler düşünürler. Ama Kutsal Ruh'a uyanlar, Ruh'a ait şeyler düşünürler. **6** İnsan tabiatına uyan düşünce ölüm getirir, fakat Ruh'a uyan düşünce yaşam ve esenlik verir. **7** Çünkü insan tabiatına uyan düşünce Allah'a düşmandır. Allah'ın kanunlarına boyun eğmez, eğemez de. **8** İnsan tabiatına uyanlar Allah'ı hoşnut edemez. **9** Sizler ise insan tabiatınıza bağlı değilsiniz. Eğer Allah'ın Ruhu gerçekten içinde yaşıyorsa, Ruh'a bağlısınız. İçinde Mesih'in Ruhu olmayan kişiye Mesih'e ait değildir. **10** Eğer Mesih içindeydeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü, ama ruhunuz, doğru sayıldığınız için diridir. **11** Allah İsa'yı ölümden diriltti. O'nun Ruhu içinde yaşıyor. Buna göre Mesih'i ölümden diriltten Allah, sizin ölümlü bedenlerinize de yaşam verecek. Bunu içinde yaşayan kendi Ruhu aracılığıyla yapacak. **12** Öyleyse kardeşler, borçluyuz. Fakat insan tabiatımıza uyarak yaşamak için insan tabiatımıza borçlu değiliz. **13** Çünkü insan tabiatınıza göre yaşarsanız, öleceksiniz. Ama eğer Ruh aracılığıyla bedeninizin yaptığı kötülükleri öldürürseniz, yaşayacaksınız. **14** Allah'ın Ruhu tarafından güdülenler Allah'ın oğullarıdır. **15** Çünkü sizi tekrar köle yapan, korkuya sürükleyen bir ruh almadınız. Ama sizi oğlu yapan Allah'ın Ruhu'nu aldınız. Biz de o Ruh'la Allah'a, "Abba", yani Baba diye yalvarıyoruz. **16** Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte Allah'ın evlatları olduğumuza şahitlik ediyor. **17** Evlatlar olduğumuza göre, aynı zamanda mirasçısınız. Allah'ın vereceği bereketlerin mirasçısıyız. Mesih'e

vermiş olduğu bereketlerin ortak mirasçısıyız. Yeter ki Mesih'in acılarını paylaşalım, o zaman O'nun görkeminden de pay alacağız. **18** Eminim ki, bu hayatta çektiğimiz acılar bize gösterilecek görkemle kıyaslanamaz. **19** Zaten yaratılan her şey Allah'ın oğullarının ortaya çıkarılmasını hasretle bekliyor. **20** Yaratılan her şey amaçsızlığa teslim edildi. Bu da kendi isteğiyle değil, ama onu amaçsızlığa teslim eden Allah'ın isteğiyle oldu. Ama yine de umut var. **21** Çünkü yaratılan her şey bozulmaya esir olmaktan kurtarılıp Allah'ın evlatlarının görkemli özgürlüğüne kavuşacak. **22** Biliyoruz ki, yaratılan her şey doğum yapan kadın gibi hâlâ inleyip sancı çekiyor. **23** Üstelik Kutsal Ruh'un ilk ürününe kavuşmuş olan bizler de için için inliyoruz, çünkü Allah tarafından evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtuluşa kavuşmasını hasretle bekliyoruz. **24** Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama gözle görülen umut aslında umut değildir. İnsan gördüğü şeyi nasıl umut edebilir ki? **25** Ama görmediğimiz şeye umut bağlarsak, onu sabırla bekleyebiliriz. **26** Tıpkı bunun gibi, Kutsal Ruh, biz çaresiz durumdayken bize yardım ediyor. Çünkü ne için dua etmemiz gerektiğini bilmiyoruz. Ama Ruh'un kendisi sözle anlatılamaz bir şekilde inleyerek bizim için aracılık eder. **27** Yürekerimizi inceleyen Allah, Ruh'un ne düşündüğünü bilir. Çünkü Ruh Allah'ın isteğine göre kutsal halkı için aracılık eder. **28** Biliyoruz ki, Ruh her durumda iyi olan için Allah'ı sevenlerle iş birliği yapar. Onlar Allah'ın amacına uymaya çağırılmışlardır. **29** Çünkü Allah önceden bildiği kişileri Oğlu'na benzer kılmak için seçti. Öyle ki, Oğlu birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. **30** Allah seçtiği kişileri kendisine gelmeye çağırdı; çağırdığı kişileri doğru saydı; doğru saydığı kişileri de yüceltti. **31** Peki, bu şeyler için ne diyelim? Allah bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? **32** Allah kendi Oğlu'nu bile esirgemedi, O'nu hepimiz için feda etti. Öyleyse Oğlu'yla birlikte bize her şeyi karşılıksız vermeyecek mi? **33** Allah'ın seçtiği kişileri kim suçlayabilir? Onları doğru sayan Allah'tır. **34** Kim onları suçlu çıkarır? Mesih İsa öldü, üstelik ölümden diriltildi. O şimdi Allah'ın sağında duruyor ve bizim için aracılık ediyor. **35** Bizi Mesih'in sevgisinden ne ayırabilir: sıkıntı mı, yoksulluk mu, eziyet mi, açlık mı, elbise yetersizliği mi, tehlike mi, kılıç mı? **36** Aynı yazıldığı gibi: "Senin için bütün gün öldürülüyoruz, kasaplık koyun sayılıyor." **37** Ne var ki, bütün bu durumlarda bizi seven Mesih sayesinde tam bir zafer

kazanıyoruz! **38** Eminim ki, ne ölüm ne de yaşam, ne melekler, ne de başka güçler ve kuvvetler, ne şimdi var olan şeyler ne de gelecekteki şeyler, **39** ne yıldızların en yüksek ve en aşağı noktası ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Allah sevgisinden ayırabilir.

9 Mesih'e ait biri olarak size gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da Kutsal Ruh sayesinde bunu doğruluyor. **2** Yüreğimde büyük bir sıkıntı, hiç bitmeyen bir acı var. **3** Kardeşlerimin, yani benimle aynı kandan olan soydaşlarımla yerine, ben kendim Allah'ın lanetine uğrayıp Mesih'ten ayrı kalmaya razı olurdum. **4** Onlar İsrail halkıdır. Allah onları evlat edindi, onlara görkemini gösterdi ve onlarla antlaşmalar yaptı. Tevrat kanunlarını, tapınma düzenini ve vaatlerini onlara verdi. **5** Büyük atalar onlarıdır. Mesih de insan olarak onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuzlara kadar övgüye layık olan Allah'tır. Amin. (aiōn g165) **6** Bu, Allah'ın İsrail'e verdiği sözün boşa çıktığı anlamına gelmez. Çünkü İsrail soyundan gelen herkes Allah'ın halkından değildir. **7** İbrahim'in soyundan gelen herkes İbrahim'in evladı değildir. Allah ona, "Senin soyun İshak'la devam edecek" dedi. **8** Yani, sadece bedence İbrahim'in soyundan olmak insanı Allah'ın evladı yapmaz. Allah'ın evladı sayılanlar, ancak Allah'ın vaadine göre doğan evlatlardır. **9** Çünkü Allah'ın verdiği vaat şuydu: "Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak." **10** Sadece bu değil, Rebeka, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. **11** İkizler de henüz doğmamış, iyi kötü hiçbir şey yapmamışlardı. O zaman Allah Rebeka'ya şöyle dedi: "Büyük oğlun küçüğüne hizmet edecek." Allah bunu seçim yapmaktaki amacı devam etsin diye söyledi. Buna göre Allah'ın çağrısı, insanın yaptığı hiçbir şeye dayanmaz, ancak Allah'ın seçme hakkına dayanır. **13** Tıpkı yazıldığı gibi: "Yakub'u sevdim, ama Esav'ı reddettim." **14** O vakit ne diyelim? Allah haksız mı? Olmaz öyle şey! **15** Allah Musa'ya şöyle dedi: "Kime merhamet edersem, ona merhamet edeceğim; ve kime acırsam, ona acıyacağım." **16** Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Allah'ın merhametine dayanır. **17** Allah Kutsal Yazı'da Firavun'a şöyle der: "Gücümü yaşamında göstermek için seni ortaya çıkardım. Böylece şanım bütün dünyaya yayılsın." **18** Demek ki, Allah istediği kişiye merhamet eder,

istediği kişiyi de inatçı yapar. **19** O zaman bana diyeceksin ki, "Madem öyle, nasıl oluyor da Allah insanda hâlâ suç buluyor. Çünkü kim O'nun istediğine karşı durmuştur?" **20** Ne var ki, ey insan, sen kim oluyorsun da Allah'a karşılık veriyorsun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, "Beni niçin böyle yaptın?" der mi? **21** Ya da çömlekçinin kullandığı kil üzerinde yetkisi yok mu? Aynı kilden şerefli iş için bir kap, ve sıradan iş için başka bir kap yapamaz mı? **22** Allah da öfkesini göstermek ve gücünü bildirmek istediği zaman öfkesini hak eden ve mahvedilmeye hazırlanmış olan insanlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? **23** Bunu da merhamet edeceği insanlara sınırsız yüceliğini bildirmek için yaptıysa, ne diyelim? Bu insanları yüceliğine kavuşturmak için hazırlamıştı. **24** Biz de bu insanların arasındayız. Allah bizi sadece Yahudilerden değil, diğer milletlerden de çağırdı. **25** Allah Peygamber Hoşeya'nın kitabında şöyle der: "Halkım olmayanlara 'Halkım' diyeceğim, sevmediğime 'sevgili' diyeceğim." **26** "Halkım değilsiniz" denilen yerde, onlara 'Diri olan Allah'ın oğulları' denecek." **27** Peygamber Yeşaya da İsrail halkı hakkında sesini yükseltip şöyle der: "İsrailoğullarının sayısı deniz kenarındaki kum kadar çok olsa bile, onların ancak bir kalıntısı kurtulacak. **28** Çünkü Rab yeryüzünü yargılayıp işini çabucak bitirecek." **29** Yeşaya'nın önceden bildirdiği gibi: "Eğer Kudretli Rab soyumuzu sürdürecektir bir avuç insanı sağ bırakmasaydı, Sodom gibi olurduk, Gomora'ya benzerdik." **30** Şimdi buna ne diyelim? Yahudi olmayanlar Allah'ın doğruluğuna kavuşmaya çabalamıyorlardı, ama doğruluğa, yani imandan gelen doğruluğa kavuştular. **31** İsrail halkı ise Tevrat kanunlarının getirdiği doğruluğa kavuşmaya çabaladı, ama bunu başaramadı. **32** Neden? Çünkü bunu imanla değil, kendi yaptıklarına güvenerek başarmaya çabaladılar. Köstekleme taşına takılıp kösteklendiler. **33** Aynı yazıldığı gibi: "İşte, Siyon'a bir köstekleme taşı, bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman edenler hayal kırıklığına uğramayacaklar."

10 Kardeşler, İsrail halkının kurtuluşunu yürekte arzuluyorum ve bunun için Allah'a dua ediyorum. **2** Onların Allah'a gayretle hizmet ettiklerine şahidim. Fakat bu, bilgisiz bir gayrettir. **3** Onlar Allah'ın insanı nasıl doğru saydığını anlamıyorlar. Kendi çabalarıyla doğru sayılmaya çalışıyorlar. Bu yüzden kendilerini Allah'ın doğruluğuna teslim etmediler. **4** Oysa Mesih

Tevrat'ın sonudur. Böylece O'na iman eden herkes Allah'ın gözündə doğru sayılır. 5 Aslında Musa Tevrat kanunlarından gelen doğruluk hakkında şunları yazar: "Bunları yerine getirenler hayat bulacak." 6 İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: "Kendi kendine, 'Allah'ın sözünü, yani Mesih'i, yeryüzüne indirmek için göğe kim çıkacak?" diye sorma. 7 "Dipsiz derinliklere, yani Mesih'i ölümler arasından çıkarmaya kim inecek?" diye de sorma." (Abyssos g12) 8 Ama ne diyor? "Allah'ın sözü sana yakın, dudaklarında ve yüreğinde." O söz iman hakkında vaaz ettiğimiz haberdır. 9 Eğer ağzınla açıkça "İsa Rab'dir" dersən ve Allah'ın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın. 10 Çünkü insan yürekle iman edince doğruluğa kavuşur ve iman ettiğini ağızyla açıkça söyleyince kurtuluş bulur. 11 Kutsal Yazı da şöyle der: "O'na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacak." 12 Yahudilerle Yahudi olmayanlar arasında hiçbir ayırım yok. Aynı Rab bütün insanların Efendisi'dir. O'nu yardıma çağırın herkese cömertçe lütf gösterir. 13 Çünkü, "Rabbi adıyla yardıma çağırın herkes kurtulacak." 14 Peki, eğer Rabbe iman etmemişlerse O'nu nasıl yardıma çağıracaklar? Eğer O'ndan haber almamışlarsa O'na nasıl iman edecekler? Eğer vaaz eden yoksa O'ndan nasıl haber alacaklar? 15 Eğer Allah vaaz edenleri göndermezse nasıl vaaz edecekler? Aynı yazıldığı gibi: "İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!" 16 Ama onların hepsi Müjde'ye itaat etmedi. Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?" 17 Demek ki, iman etmek haberi duymakla, haberi duymak da Mesih'in sözünün yayılmasıyla olur. 18 Ama şunu soruyorum: "İsrailoğulları haberi duymadılar mı?" Elbette duydular. "Habercilerin sesi bütün yeryüzüne yayıldı, sözleri dünyanın en uzak köşelerine ulaştı." 19 Yine soruyorum: "Acaba İsrailoğulları haberi anlamadılar mı?" En başta Allah Musa aracılığıyla onlara şöyle der: "Ben sizi halkım olmayan bir halkla kışkıracacağım, cahil bir halkla kızdıracağım." 20 Sonra da Yeşaya Allah'ın sözlerini cesaretle bildirir: "Beni aramayanlar tarafından bulundum. Sormayanlara kendimi gösterdim." 21 Fakat Allah'ın İsrail halkı hakkında dediği şudur: "İtaatsiz ve dik kafalı bir halka bütün gün ellerimi uzattım."

11 Öyleyse soruyorum: "Allah kendi halkını mı reddetti?" Olmaz öyle şey! Çünkü ben de

İsrailoğullarındım. İbrahim'in soyundan, Benyamin oymağındım. 2 Allah ezelden beri halkı olarak bildiği insanları reddetmedi. Yoksa, Kutsal Yazılar'ın İlyas hakkındaki bölümde ne dediğini bilmiyor musunuz? İlyas İsrail halkı hakkında Allah'a şöyle şikâyet eder: 3 "Ya Rab! Senin peygamberlerini öldürdüler. Senin kurban yerlerini yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar." 4 Oysa Allah'ın İlyas'a verdiği cevap nedir? "Baal putunun önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım." 5 Tıpkı bunun gibi şimdi de İsrail halkından Allah'a sadık kalmış küçük bir topluluk var. Allah bu insanlara lütf gösterip onları kendi halkı olarak seçmiştir. 6 Eğer bu insanlar O'nun lütfuyla seçilmişlerse, demek ki kendi yaptıkları sayesinde seçilmediler. Yaptıkları sayesinde seçilseydiler lütf artık lütf olmazdı. 7 Öyleyse ne diyelim? İsrail halkı aradığını bulamadı ama Allah'ın seçtiği insanlar buldular. Geri kalanlarsa duyarsız oldular. 8 Kutsal Yazılar'da yazıldığı gibi: "Allah onların zihinlerini uyuşturdu. Gözlerini kör, kulaklarını sağır etti. Bugün hâlâ öyledirler." 9 Davud da şöyle diyor, "Sofraları onlara tuzak ve kapan, tökez ve ceza olsun. 10 Gözleri kararsın ki, görmesinler. Belleri hep bükük olsun." 11 Öyleyse şunu soruyorum: "İsrailoğulları bir daha kalkmamak üzere mi tökezlenip düştüler?" Olmaz öyle şey! Onların doğru yoldan sapması sayesinde diğer milletlere kurtulma fırsatı verildi. Öyle ki, İsrailoğulları diğer milletlere imrenip gayrete gelsinler. 12 İsrailoğullarının yoldan sapması dünyaya bereket, onların yetersizliği de milletlere bereket oldu. O zaman onların tamamlanması daha ne kadar büyük bereket olacak! 13 Şimdi siz Yahudi olmayanlara söylüyorum: Yahudi olmayanlara gönderilen bir elçi olarak bu yüce hizmetimden gurur duyuyorum. 14 Belki böylece soydaşlarımı imrendiririm ve bazıları kurtarırım. 15 Allah'ın onları reddetmesi dünyanın O'nunla barışmasını sağladı. Öyleyse onları tekrar kabul etmesi ölümden yaşama geçmekten başka ne olabilir? 16 Eğer Allah'a adanan hamurun ilk parçası kutsalsa, bütün hamur kutsaldır. Ağacın kökü kutsalsa dalları da kutsaldır. 17 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildi, ve sen yabani bir zeytin dalı olarak onların yerine koyuldun. Sen o ağacının kökünden yükselen bereketli özüne ortak oldun. 18 Öyleyse kendini iyi ağaçtan kesilen dallardan üstün görme. Kendini üstün görürsen, unutma ki, sen ağacın kökünü beslemiyorsun, kök seni

besliyor. **19** O zaman şöyle diyeceksin: “Benim oraya eklenmem için o dallar kesildi.” **20** Doğru da, onlar imansızlıkları yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Gururlanma, Allah’tan kork! **21** Çünkü eğer Allah asıl dallara acımadıysa, sana da acımaz. **22** Öyleyse Allah’ın iyiliğine ve sertliğine dikkat et! Allah günaha düşenlere sert, sana ise iyi davranır. Yeter ki, O’nun iyiliğine güvenmeye devam edesin. Yoksa Allah seni de ağaçtan kesip atacaktır. **23** İsrailoğulları ise imansızlıkta devam etmezlerse, ağaca geri eklenecekler. Çünkü Allah’ın onları geri eklemeye gücü var. **24** Sen yabani zeytin ağacından kesilen dallar gibisin. Tabiata aykırı olarak iyi zeytin ağacına eklendin. İsrailoğulları ise iyi zeytin ağacından kesilen dallar gibidir. O halde tabiata göre kendi zeytin ağacına tekrar eklenmeleri çok daha kolaydır! **25** Ey imanlı kardeşlerim, şu konudaki sırdan habersiz kalıp kendinizi çok akıllı görmeyi istemiyorum. Sır şudur: İsrailoğullarının bir kısmı inatçılığa kapıldı. Bu durum Yahudi olmayan imanlıların sayısı tamamlanincaya kadar devam edecek. **26** Sonunda bütün İsrail halkı kurtulacak. Tıpkı Kutsal Yazılar’da yazıldığı gibi: “Kurtarıcı Siyon’dan gelecek, Yakub’un soyundan allahsızlığı uzaklaştıracak. **27** Allah diyor ki, ‘Onların günahlarını sildiğim zaman, onlarla yapacağım antlaşma bu olacak.’” **28** Gerçi onlar Mesih’in Müjdesini reddetmekle Allah’a düşman oldular. Bu da siz Yahudi olmayanların hatırı için oldu. Fakat İsrailoğulları Allah tarafından seçilmiş olan atalarının hatırı için seviliyorlar. **29** Çünkü Allah’ın lütufları ve çağırısı geri alınamaz. **30** Yahudi olmayan sizler bir zamanlar Allah’a itaat etmiyordunuz. Ama şimdi İsrailoğullarının itaatsizliği yüzünden Allah’ın merhametine kavuştunuz. **31** Bunun gibi, Yahudi halkı da şimdi Allah’a itaatsiz oldu. Öyle ki, siz merhamete kavuştuğunuz için onlar da merhamete kavuşsunlar. **32** Çünkü Allah herkese merhamet göstermek için herkesi itaatsizliğe esir etti. (eleēsē g1653) **33** Ah, Allah’ın hikmeti ve bilgisi ne kadar derin, ne kadar da zengin! O’nun kararlarına hiçbir akıl ermez, O’nun yöntemleri insan anlayışının ötesindedir. **34** “Rabbin düşüncelerini kim bildi? Ya da O’na kim akıl verdi?” **35** “Kim Allah’a bir şey verdi de, geri ödenmesini istesin?” **36** Çünkü her şey O’ndan, her şey O’nun aracılığıyla ve her şey O’nun içindir. O’na sonsuzlara kadar övgüler olsun! Amin. (aiōn g165)

12 Bu sebeple, kardeşler, Allah’ın merhameti adına size yalvarırım, bedenlerinizi Allah’ı hoşnut eden diri ve kutsal birer kurban olarak O’na teslim edin. Asıl ibadetiniz budur. **2** Bu dünyanın gidişine uymayın. Ama düşüncelerinizin yenilenmesiyle tamamen değiştirilmiş kişiler olun. Böylece Allah’ın ne istediğini, neyin iyi, hoş ve kusursuz olduğunu ayırt edebilirsiniz. (aiōn g165) **3** Allah’ın bana verdiği lütufla hepinize söylüyorum: Hiç kimse kendini gereğinden daha üstün görmesin. Ama Allah’ın verdiği iman ölçüsünde, akla yatkın görüşle düşünsün. **4** Bir beden çok parçaları vardır. Bütün bu parçalar da ayrı ayrı görevlere sahiptir. **5** Tıpkı bunun gibi, biz çok kişiyiz ama Mesih’te tek bir bedeniz. Aynı beden parçaları olarak birbirimize bağlıyız. **6** Allah, lütuflu bize değişik yetenekler verdi. Eğer peygamberlikse, imanımızın ölçüsünde peygamberlik edelim. **7** Hizmetse, hizmet edelim. Vaaz eden vaaz etsin. **8** Teşvik eden, teşvik etsin. Bağış veren cömertçe bağış versin. Liderlik eden canı gönülden liderlik etsin. Merhamet eden bunu güler yüzle yapsın. **9** Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten nefret edin, iyiliğe sarılın. **10** Birbirinize kardeş sevgisiyle bağlanın, şefkatli olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. **11** İman yolundaki gayretiniz azalmasın. Coşkun bir ruhla Rabbe hizmet edin. **12** Umudunuz sizi sevindirsin. Eziyete dayanın. Devamlı kendinizi duaya verin. **13** Allah’ın kutsal halkından muhtaç durumda olanlara yardım edin. Misafir kabul etmeye önem verin. **14** Size eziyet edenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. **15** Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. **16** Birbirinizle aynı fikirde olun. Gururlu olmayın, ama önemli sayılmayan insanlarla arkadaşlık edin. Her şeyi anladığınızı sanmayın. **17** Kimsenin kötülüğüne kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin! **18** Mümkünse, elinizden geldiği kadar bütün insanlarla barış içinde yaşayın. **19** Sevgili arkadaşlarım, kimseden öç almayın, ama ceza verme işini Allah’a bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: “Rab ‘Öç benimdir. Karşılık ben vereceğim’ diyor.” **20** Bunun yerine, “Düşmanınız acıkırsa, ona yemek verin; susamışsa, ona su verin. Böylece onu utandırarak başına yanan korlar yığılmış gibi olursunuz.” **21** Kötülük sizi yenmesin, kötülüğü iyilikle yenin!

13 Herkes devlet yetkililerinin emrine uysun. Çünkü

Allah'tan olmayan yetki yoktur. Var olan yetkililer Allah tarafından görevlendirilmiştir. 2 Demek ki, kim yetkilinin emrine uymazsa, Allah'ın düzenine karşı çıkmış olur. Karşı çıkan da cezasını çeker. 3 Liderlerden asıl korkacak olanlar iyilik yapanlar değil, kötülük işleyenlerdir. Yetkiliden korkmadan yaşamak ister misin? O halde iyi olanı yap. O zaman onun övgüsünü kazanırsın. 4 Yetkili kişi senin iyiliğin için Allah'a hizmet eder. Ama eğer kötülük yaparsan, kork! Yetkili kişi boşuna kılıç taşımaz. Çünkü o, Allah'a hizmet eder, kötülük yapanı cezalandırmakla Allah'ın öfkeli yargısını yerine getirir. 5 Bunun için yetkililerin emrine uymalısınız. Bunu sadece öfkelerinden korktuğunuz için değil, vicdanınızı temiz tutmak için de yapmalısınız. 6 Vergiyi de aynı sebeple ödüyorsunuz. Çünkü yetkililer Allah'ın hizmetkârlarıdır ve kendilerini bu işe adanlar. 7 Her yetkiliye hakkını verin: vergi isteyen vergi, gümrük isteyen gümrük ödeyin. Korkmanız gerekenden korkun. Saygıyı hak edene saygı gösterin. 8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye borcunuz olmasın. Başkasını seven kişi, Tevrat kanunlarını yerine getirmiş olur. 9 Çünkü, “zina etmeyin”, “adam öldürmeyin”, “çalmayın”, “ağgözlü olmayın” ve daha ne kadar buyruk varsa, hepsi şu sözle özetlenir: “Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin.” 10 Seven kişi başkalarına kötülük yapmaz. Bu sebeple sevgi, Tevrat'ın yerine getirilmesidir. 11 Bunu yaşadığınız zamanın farkında olarak yapın. Artık uykudan uyanmanızın vakti geldi. Çünkü şimdi kurtuluşumuz, iman ettiğimiz o ilk günden daha yakındır. 12 Gece ilerledi, gün yaklaştı. Bu sebeple, karanlığın işlerini üzerimizden atalım, ışığın silahlarını kuşanalım. 13 Gün ışığına uygun olarak düzgün bir hayat sürelim. Vaktimizi cılgın eğlenceler ve sarhoşluk, zina ve azgın seksüel davranışlar, kavga ve kıskançlıkla geçirmeyelim. 14 Bunun yerine Rab İsa Mesih'i kuşanın ve insan tabiatınızın heveslerine uymayı düşünmeyin.

14 İmanı zayıf olan kişiyi aranızda kabul edin. Ancak farklı fikirler üzerinde onlarla tartışmayın. 2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır. Ama imanı zayıf olan başka birisi sadece sebze yer. 3 Her şeyi yiyen yemeyeni hor görmesin. Sadece sebze yiyen de her şeyi yiyeni yargılamasın. Çünkü Allah onu kabul etmiştir. 4 Sen hangi hakla başkasının evindeki köleyi yargılıyorsun?

Onu haklı ya da haksız çıkarmak efendisinin işidir. Elbette haklı çıkacak. Çünkü Rab onu haklı çıkarma gücüne sahiptir. 5 Bazıları bir günü öbür günlerden daha önemli sayar. Bazılarıysa bütün günlere aynı önem verir. Bu konularda herkes kendi fikrinden emin olsun. 6 Bir günü bayram olarak kutlayan kişi, o günü Rab için kutlar. Her şeyi yiyen kişi Rab için yer, çünkü Allah'a şükreder. Bazı şeyleri yemeyen de bunu Rabbi memnun etmek için yapar ve Allah'a şükreder. 7 Bizden hiç kimse ne kendisi için yaşar, ne de kendisi için ölür. 8 Eğer yaşarsak Rab için yaşarız. Eğer ölürssek Rab için ölürüz. Demek ki, yaşasak da ölsek de Rabbe aidiz. 9 Mesih hem ölümlerin hem dirilerin Efendisi olsun diye öldü ve dirildi. 10 Öyleyse sen niçin imanlı kardeşini yargılıyorsun? Neden imanlı kardeşini hor görüyorsun? Hepimiz Allah'ın yargı yerinin önüne çıkacağız. 11 Kutsal Yazılar'da yazıldığı gibi: “Rab diyor ki, ‘Varlığım üzerine yemin ederim ki, her diz önümde çökecek, her dil Allah olduğumu açıkça söyleyecek.’” 12 Demek ki, her birimiz kendisi için Allah'a hesap verecek. 13 Onun için artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine kardeşinizin imanına köstek olacak ya da onu yoldan çıkaracak bir şey yapmamaya karar verin. 14 Biliyorum ve Rab İsa'ya ait biri olarak eminim ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama kim bir şeyi murdar sayarsa, o şey onun için murdardır. 15 Eğer yediğin bir şeyle kardeşini üzüyorsan, artık sevgi yolunda yürümüyorsun. Yediğin şey kardeşinin mahvolmasına yol açmasın. Çünkü Mesih onun uğruna da öldü. 16 Böylece iyi saydığınız şeyi kimse kötülemesin. 17 Çünkü Allah'ın Krallığı yemek içmek meselesi değildir. Tersine, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'tan gelen sevinçtir. 18 Bunlara önem vererek Mesih'e hizmet eden kişi, Allah'ı hoşnut eder ve insanların saygısını kazanır. 19 Öyleyse, kendimizi esenlik getiren ve birbirimizin imanını kuvvetlendiren işlere verelim. 20 Yiyecek yüzünden Allah'ın işini bozmayın. Her yiyecek temiz sayılır. Ama yediği bir şey yüzünden başkasının imanına köstek olan kişi kötülük etmiş olur. 21 Et yememek, şarap içmemek ve imanlı kardeşinin imanına köstek olan herhangi bir şey yapmamak iyidir. 22 Bu konulardaki inancın Allah'la kendi aranda kalsın. Doğru saydığı şeyler yüzünden kendini suçlu çıkarmayana ne mutlu! 23 Ama yediği yemeği şüphe içinde yiyen kişi suçlu çıkar. Çünkü yaptığı iş imana dayanmaz. İmandan gelmeyen her şey günahtır.

15 Biz imanı güçlü olanlar, kendimizi memnun etmeyelim. Onun yerine güçsüzlerin zayıflıklarına katlanmaya mecburuz. **2** Her birimiz başkasının iyiliğini düşünerek onu memnun etmeye çalışsın. Böylece onu ruhça kuvvetlendirmiş olacağız. **3** Çünkü Mesih de kendini memnun etmeye çalışmadı. Ama O'nun hakkında yazıldığı gibi, "Ey Allah, seni aşağılayan kişilerin hakaretlerine ben uğradım." **4** Çünkü önceden yazılan her şey bize ders vermek için yazıldı. Öyle ki, Kutsal Yazılar'ın verdiği sabır ve cesaretle umudumuz olsun. **5** Sabır ve cesaret kaynağı olan Allah, Mesih İsa'nın istediği gibi hepinizi aynı düşüncede birleştirsın. **6** Öyle ki hep birlikte, bir ağızdan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Allahı översiniz. **7** Bu sebeple, Mesih bizi nasıl kabul ettiyse, siz de Allah'ın yüceltilmesi için birbirinizi öyle kabul edin. **8** Size şunu diyorum: Mesih, Allah'ın sözüne sadık olduğunu göstermek için sünnetlilerin, yani Yahudilerin, hizmetkârı oldu. Bunu Allah'ın onların atalarına verdiği vaatleri yerine getirmek için yaptı. **9** Ayrıca Yahudi olmayan milletlerin Allah'ı merhameti için yüceltmelerini istedi. Tıpkı Kutsal Yazı'da yazıldığı gibi: "Bunun için diğer milletlerin arasında seni yücelteceğim. Adını ilahilerle öveceğim." **10** Yine şöyle diyor: "Siz milletler Allah'ın halkıyla birlikte sevinin." **11** Hem de diyor ki, "Ey bütün milletler, Rabbi övün! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!" **12** Üstelik Yeşaya şöyle diyor: "İşay'ın Kökü ortaya çıkacak, bütün milletlere kral olmak için yükselecek. Milletler O'na umut bağlayacak." **13** Umut veren Allah, iman hayatınızda sizi tam bir sevinç ve esenlikle doldursun. O zaman Kutsal Ruh'un gücü sayesinde umutla dolup taşarsınız. **14** Ey kardeşlerim, iyilikle dolu olduğunuzdan eminim. Her tür bilgiye sahipsiniz ve birbirinize akıl verebilecek durumdasınız. **15** Ama bu mektupla epey cesaret göstererek size bazı konuları hatırlatmak istedim. Şöyle ki, Allah bana, Mesih İsa'nın kulu olarak Yahudi olmayanlara hizmet etme lütfunu bağışladı. Onlar Kutsal Ruh sayesinde Allah'a adanan, O'nu hoşnut eden adaklar olsunlar diye Allah'ın Müjdesi'nirahip gibi yayıyorum. **17** Bu sebeple, Mesih İsa'ya bağlı olduğum için Allah yolundaki hizmetimle gurur duyuyorum. **18** Çünkü sadece Mesih'in benim aracılığımla başardıklarından söz etmek istiyorum. O diğer milletlerin Allah'a itaat etmesi için mucizelerin ve harikaların gücüyle, Allah'ın Ruhu'nun gücüyle söylediklerimi ve

yaptıklarımı kullandı. Bunun sonucunda Mesih'in Müjdesi'ni yayma işini Yerusâlim'den başlayarak ta illirikum bölgesine kadar tamamladım. **20** Amacım Mesih'in Müjdesi'ni adının henüz bilinmediği yerlerde yaymaktır. Çünkü hizmetimi başka birinin koyduğu temelin üzerine kurmak istemiyorum. **21** Ama Kutsal Yazılar'da yazıldığı gibi, "O'ndan habersiz olanlar görecektir. İştmemiş olanlar anlayacak." **22** Onun için ne zaman yanınıza gelmek istediysem önüme hep bir engel çıktı. **23** Ama artık buralarda hizmet etmek için bana yer kalmadı ve zaten yıllardır size gelmek istiyordum. **24** İspanya'ya giderken size uğrayacağım. Çünkü geçerken sizinle görüşmeyi umuyorum. Sohbetinize bir süre doyduktan sonra sizin tarafınızdan oraya yolcu edilmek istiyorum. **25** Ama şimdi Allah'ın kutsal halkına hizmet etmek için Yerusâlim'e gidiyorum. **26** Çünkü Makedonya ve Ahaya bölgelerindeki imanlılar yardım toplayıp bunu Allah'ın Yerusâlim'deki kutsal halkında fakir olanlara göndermeyi uygun gördüler. **27** Uygun gördüler diyorum, ama zaten onlara borçluydular. Çünkü Yahudi olmayan imanlılar Yahudilerin ruhsal bereketlerinden pay aldılar. Buna göre onlara maddi nimetlerle de hizmet etmeye borçludurlar. **28** Bu yardımı onlara güvenlikle ulaştırıp görevimi tamamlayacağım. Oradan ayrılıp size uğradıktan sonra İspanya'ya doğru yol alacağım. **29** Biliyorum ki, size geldiğim zaman Mesih'in dolgun bereketiyle geleceğim. **30** Ey kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in ve Kutsal Ruh'un sevgisi hatırına size yalvarıyorum, benim için Allah'a dua ederek benim mücadeleme katılın. **31** Öyle ki, Allah beni Yahudiye'deki imansız kişilerden korusun. Yerusâlim'e götürmekte olduğum yardım da Allah'ın oradaki kutsal halkını hoşnut etsin. **32** Ondan sonra Allah isterse sevinçle yanınıza geleyim, aranızda gönlüm ferahlasın. **33** Esenlik veren Allah hepinizle birlikte olsun. Amin.

16 İmanlı kız kardeşimiz Fibe'yi size tavsiye etmek istiyorum. O, Kenhere şehrindeki imanlılar topluluğunun hizmetkârlarından biridir. **2** Onu Rabbe ait biri olarak Allah'ın kutsal halkına layık bir şekilde karşılayın. Sizden herhangi bir yardıma ihtiyacı olursa, ona destek olun. Çünkü o, hem bana hem de birçok kişiye destek oldu. **3** Priska ve Akvila'ya benden selam söyleyin. Onlar Mesih İsa yolunda benim hizmet arkadaşlarımdır. **4** Benim için kendi hayatlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, Yahudi

olmayan bütün imanlı toplulukları onlara teşekkür borçlu. **5** Onların evinde bir araya gelen topluluğa da selam söyleyin. Sevgili arkadaşım Epenetus'a da selam söyleyin. O Ege bölgesinden Mesih'e ilk iman eden kişidir. **6** Meryem'e selam söyleyin. O sizin için çok çalıştı. **7** Soydaşlarım Andronikus ve Yunya'ya selam söyleyin. Onlar benim hapis arkadaşlarım. Elçiler arasında tanınmış kişiler. Hem de benden önce Mesih'e iman ettiler. **8** Rabbe ait biri olarak sevdiğim Ampliatus'a da selam söyleyin. **9** Mesih yolunda hizmet arkadaşımız Urbanus'a ve sevgili arkadaşım Stahis'e selam söyleyin. **10** Mesih'e bağlı biri olarak değeri kanıtlanmış Apelles'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkına selam söyleyin. **11** Soydaşım Herodiyon'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rabbe bağlı olanlara selam söyleyin. **12** Rabbin hizmetinde çalışan imanlı kız kardeşlerimiz Trifena ve Trifosa'ya selam söyleyin. Rabbin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili imanlı kız kardeşimiz Persis'e de selam söyleyin. **13** Rabbe bağlı seçkin bir insan olan Rufus'a, ve annesine selam söyleyin. Annesi bana da annelik etti. **14** Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki imanlı kardeşlere selam söyleyin. **15** Filologus ve Yulya'ya, Nereus ve kız kardeşine, Olimpas ve onların yanındaki bütün imanlılara selam söyleyin. **16** Birbirinizi Allah'ın kutsal halkına yakışan bir öpücükle selamlayın. Mesih'in bütün toplulukları size selam söylüyorlar. **17** Size öğretilenlere ters düşen fikirler yayan, ayrılıklar yaratan ve imanlıları yoldan saptıran kişiler var. Kardeşler, size yalvarırım: dikkatli olun, böyle kişilerden uzak durun. **18** Çünkü bu tür kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine hizmet ederler. Kulağı okşayan tatlı sözlerle saf kişileri aldatırlar. **19** Sizin Allah'a itaat ettiğinizden herkesin haberi oldu. Bu yüzden sizin için seviniyorum. Ama istiyorum ki, iyilik konusunda hikmetli, kötülük konusunda suçsuz olasınız. **20** Esenlik veren Allah kısa zamanda Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecek. Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu üzerinizde olsun. **21** Hizmet arkadaşım Timoteos ve soydaşlarım Lukiyus, Yason ve Susipater size selam gönderiyorlar. **22** Bu mektubu yazıya geçiren ben Tertiyus Rabbe ait biri olarak size selam gönderiyorum. **23** Ben Pavlus'u ve bütün topluluğu evinde misafir eden Gayus size selam gönderiyor. Şehir hazine yöneticisi Erastus'un ve imanlı kardeşimiz Kuvartus'un size selamları var. **25** Allah, İsa Mesih hakkında vaaz ettiğim Müjde'yle sizi

kuvvetlendirme gücüne sahiptir. Bu Müjde, Allah'ın ezelden beri gizlediği sırrın açığa çıkarılmasıdır. (aiōnios g166) **26** Bu plan zamanın başlangıcından önce var olan Allah'ın buyruğuna göre peygamberlerin yazılarıyla şimdi açıklandı ve bütün milletlerin imana gelip Allah'a itaat etmeleri için duyuruldu. (aiōnios g166) **27** Evet, tek hikmet sahibi olan Allah'a, İsa Mesih aracılığıyla sonsuzlara kadar övgüler olsun! Amin. (aiōn g165)

1 Korintliler

1 Allah'ın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan ve imanlı kardeşimiz Sostenes'ten, **2** Allah'ın Korint şehrindeki topluluğuna selam! Her yerde hepimizin Efendisi olan İsa Mesih'e yalvaranlarla beraber Mesih İsa sayesinde Allah'a adandınız. Allah'ın kutsal halkına katılmaya çağrıldınız. **3** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **4** Her zaman sizin için Allahım'a şükrediyorum. Çünkü Allah, Mesih İsa aracılığıyla size lütfunu bağışladı. **5** İsa Mesih sayesinde her konuda berekete kavuştunuz. Her türlü bilginiz, her türlü konuşma yeteneğiniz var. **6** Bu şekilde Mesih hakkındaki şahitliğimiz aranızda doğrulanmış oluyor. **7** Böylece siz Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini dört gözle beklerken, Allah'ın lütfettiği hiçbir yetenekten yoksun değilsiniz. **8** Rabbimiz İsa Mesih sona kadar dayanmanız için sizi güçlendirecek. Öyle ki, O'nun geldiği gün suçsuz olasınız. **9** Allah güvenilirdir. O sizi Oğlu, Rabbimiz İsa Mesih'le ruhsal beraberliğe çağırırdı. **10** Kardeşler, aynı fikirde olmanız için size Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum. Aranızda ayrılık olmasın. Aynı fikirde, aynı amaçta birleşin. **11** Kardeşlerim, Klove'nin ev halkından bana gelen habere göre, aranızda kavgalar oluyormuş. **12** Şunu demek istiyorum: her biriniz taraf tutuyor, "Ben Pavlusçuyum", "Ben Apollosçuyum", "Ben Petrusçuyum", ya da "Ben Mesihçiyim" diyor. **13** Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Pavlus'un adıyla mı vaftiz oldunuz? **14** Allah'a şükür, ben Krispus ve Gayus'tan başka hiç kimseyi vaftiz etmedim. **15** Öyle ki, hiçbiriniz benim adımla vaftiz olduğunu söylemesin. **16** Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim. Bunların dışında kimseyi vaftiz ettiğimi hatırlamıyorum. **17** Zaten Mesih beni vaftiz etmeye değil, Müjde'yi vaaz etmeye gönderdi. Ama bunu insan hikmetine dayanan sözlerle yapmıyorum. Öyle ki, Mesih'in çarmıhtaki ölümü gücünü kaybetmesin. **18** Çünkü çarmıh hakkındaki haber mahvolmaya giden kişiler için saçmadır. Ama bizim gibi kurtulmakta olanlar için Allah'ın gücüdür. **19** Allah Kutsal Yazı'da şöyle der: "Hikmetli insanların hikmetini yok edeceğim. Akıllı kişilerin aklını da boşa çıkaracağım." **20** Hikmetli kişi nerede? Tevrat uzmanı nerede? Zamanımızın usta tartışmacısı nerede? Allah bu dünyanın hikmetinin saçma olduğunu

göstermedi mi? (aiön g165) **21** Allah'ın hikmeti sayesinde dünya Allah'ı kendi hikmetiyle tanımadı. Bu sebeple Allah, insanlarca saçma sayılan bir haberin vaaz edilmesiyle iman edenleri kurtarmaya karar verdi. **22** Yahudiler kanıt olarak mucize ister, Grekler ise hikmet arar. **23** Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i vaaz ederiz. Bunu Yahudiler rezalet, diğer milletler de saçma sayar. **24** Fakat Mesih, Allah'ın çağırıldığı insanlar için, ister Yahudi ister Grek olsun, Allah'ın kudreti ve Allah'ın hikmetidir. **25** Çünkü Allah'ın saçmalık gibi görünen hikmeti insan hikmetinden üstündür. Allah'ın güçsüzlük gibi görünen kudreti insan gücünden kuvvetlidir. **26** Ey kardeşler, iman etmeye çağırıldığınız zamanki halinizi düşünün. İnsanların fikrinde birçoğunuz hikmetli değildi, birçoğunuz güçlü değildi, birçoğunuz soylu değildi. **27** Ama Allah akıllı kişileri utandırmak için bu dünyanın saçma saydıklarını seçti. Güçlü kişileri utandırmak için bu dünyanın güçsüz gördüklerini seçti. **28** Allah dünyanın önemsiz, soysuz ve değersiz gördüklerini seçti. Çünkü önemli sayılanları hiçe indirmek istedi. **29** Öyle ki, hiçbir insan Allah'ın karşısında övünmesin. **30** Allah Mesih İsa'ya ait olmanızı sağladı. Mesih, bizim için Allah'tan hikmet, doğruluk, kutsallık ve günaha esirlikten kurtuluş oldu. **31** Yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün!"

2 Ey kardeşler, ben Allah'ın sırrını bildirmek için size geldiğimde süslü sözler veya insan hikmetiyle gelmedim. **2** Aranızdayken sadece İsa Mesih ve O'nun çarmıhtaki ölümü hakkında bilgi vermeye kararlıydım. **3** Kendimi güçsüz hissediyordum, korkudan tir tir titriyordum. **4** Konuşurken ve vaaz ederken sizi insan hikmetiyle inandırmaya çalışmadım. Sözlerim Kutsal Ruh'un gücünü açıkça gösterdi. **5** Öyle ki, imanınız insan hikmetine değil, Allah'ın gücüne dayansın. **6** Evet, olgun insanlarla konuşurken hikmet kullanıyoruz. Ama bu, şimdiki dünyanın hikmeti değildir. Bu dünyanın liderlerinin hikmeti de değildir. Bu liderler zaten kaybolup gidiyorlar. (aiön g165) **7** Ama Allah'ın sır olarak gizli kalan hikmeti hakkında konuşuyoruz. Allah dünyayı yaratmadan önce o hikmeti bizi yüceltmek için kullanmaya karar verdi. (aiön g165) **8** O hikmeti bu dünyanın liderlerinden hiçbiri anlayamadı. Anlamış olsalardı, yüce Rabbi çarmıha germezlerdi. (aiön g165) **9** Ama Kutsal Yazı'da yazıldığı gibi: "Allah, kendisini sevenler için öyle

şeyler hazırladı ki, bunları hiçbir göz görmemiş, hiçbir kulak işitmemiş, bunlara hiçbir insan aklı ermemiş.” 10 Ama Allah bu şeyleri kendi Ruhunu aracılığıyla bize açıklamıştır. Çünkü Ruh her şeyi, Allah hakkındaki en derin konuları bile araştırır. 11 Hangi insan başka bir insanın düşüncelerini bilebilir? Bunları yalnız o kişinin içindeki ruh bilir. Tıpkı bunun gibi, Allah'ın düşüncelerini de kimse bilmez, ancak Allah'ın Ruhunu bilir. 12 Biz dünyanın ruhunu değil, Allah'tan gelen Ruh'u aldık. Allah'ın bize lütfuyla bağışladığı şeyleri bu Ruh sayesinde anlayabiliyoruz. 13 Bunları anlatırken insan hikmetiyle öğrendiğimiz sözler kullanmıyoruz. Kutsal Ruh'un öğrettiği sözlerle ruhsal gerçekleri Ruh'a uyanlara açıklıyoruz. 14 Kendi canının isteklerine uyan insan Allah'ın Ruhu'ndan gelen şeyleri kabul etmez. Bunlar ona saçma gelir, aklını aşar. Çünkü bunların değeri ancak ruha anlaşılır. 15 Ruh'a uyan insan ise her şeyin değerini tartar. Fakat hiç kimse o insanın değerini tartamaz. 16 “Rabbin düşüncelerini kim bildi? Kim O'na akıl verecek?” Ama biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

3 Ey kardeşlerim, ben sizlerle Kutsal Ruh'a uyan insanlarla konuşur gibi konuşamadım. Tersine, kendi insan tabiatına uyanlarla konuşur gibi konuştum. Çünkü Mesih'e ait bebekler gibisiniz. 2 Size katı yiyecek değil, süt verdim. Çünkü katı yiyecek yiyemiyordunuz, şimdi bile yiyemiyorsunuz. 3 Çünkü hâlâ insan tabiatınıza uyuyorsunuz. Birbirinizi kışkırtıyor, birbirinizle kavga ediyorsunuz. Bu durum, insan tabiatınıza uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? 4 Biriniz, “Ben Pavlusçuyum!” ve diğeriniz “Ben Apollosçuyum!” diyor. Bu halinizle öbür insanlar gibi davranıyorsunuz, öyle değil mi? 5 Peki, Apollos nedir? Pavlus da nedir? Sadece hizmetkârız. Sayemizde imana geldiniz. Her birimiz Rabbin verdiği görevi yerine getirdi. 6 Allah'ın sözünü yüreğinize tohum gibi ben ektim, Apollos suladı, fakat Allah büyüttü. 7 Bu sebeple, eken de sulayan da önemli değildir. Önemli olan, tohumu büyüten Allah'tır. 8 Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri, kendi zahmetinin karşılığını alacak. 9 Çünkü biz Allah'ın hizmetinde birlikte çalışanlarız. Sizler ise Allah'ın tarlası, Allah'ın binasıdır. 10 Allah'ın bana lütfettiği yetenekle usta bir inşaatçı gibi temel attım. Şimdi başkaları bu temel üstüne bina kuruyor. Ama herkes nasıl bina kurduğuna dikkat etsin. 11

Çünkü esas temel İsa Mesih'tir. Hiç kimse O'ndan başka bir temel koyamaz. 12 İnsanlar bu temelin üstüne bina kurmak için altın, gümüş, değerli taşlar, tahta, ot ve kamış kullanacaklar. 13 Herkesin ne yaptığı ortaya çıkacak, Mesih'in geleceği günde belli olacak. Çünkü ateşle açığa vurulacak. Ateş herkesin yaptığına kalitesini gösterecek. 14 Eğer kişinin temel üstüne kurduğu şey ateşe dayanırsa, kendisi ödül alacak. 15 Eğer yaptıkları yanarsa, o zararını çekecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşin içinden geçer gibi olacak. 16 Haberiniz yok mu? Allah'ın tapınağı sizsiniz ve Allah'ın Ruhunu sizde yaşıyor. 17 Allah'ın tapınağını yıkan kişiyi Allah yıkacak. Çünkü Allah'ın tapınağı kutsaldır, o tapınak da sizlersiniz. 18 Hiç kimse kendi kendini aldatmasın. Aranızdan biri kendini bu dünyanın ölçülerine göre hikmetli görürse, aslında cahil olduğunu anlasın. O zaman gerçekten hikmetli olur. (aion g165) 19 Çünkü bu dünyanın hikmeti Allah'a göre saçmalıktır. Tıpkı Kutsal Yazı'da yazıldığı gibi: “Allah, hikmetli geçinenleri kurnazlıklarıyla tuzağa düşürür.” 20 Yine de şöyle yazılıdır: “Rab hikmetli geçinenlerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir.” 21 Buna göre hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir. 22 Pavlus, Apollos, Petrus, dünya, yaşam, ölüm, şimdiki şeyler, gelecekteki şeyler, evet, her şey sizindir. 23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Allah'ındır.

4 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Allah'ın sırlarını açıklayan yöneticileri bilsin. 2 Bu durumda yöneticilerde aranan şart, güvenilir olmalarıdır. 3 Siz beni sorgulasanız, ya da dava yerinde insanlar beni sorgulasalar, buna aldırmam. Zaten kendi kendimi bile sorgulamıyorum. 4 Çünkü kendimi hiç suçlu bulmuyorum. Yine de bu beni haklı çıkarmaz. Beni sorgulayıp hüküm veren Rab'dir. 5 Bunun için hiçbir şey hakkında vaktinden önce, yani Rab gelmeden önce hüküm vermeyin. Rab karanlıkta gizlenen her şeyi aydınlığa çıkaracak ve yüreklerdeki niyetleri belli edecek. O zaman herkes layık görüldüğü övgüyü Allah'tan alacak. 6 Ey kardeşler, bu şeyleri açıklamak için sizin hatırıma kendimi ve Apollos'u örnek gösterdim. Çünkü bizden örnek alarak “Kutsal Yazılar'da buyrulmanın dışına çıkmayın” sözünü öğrenmenizi istiyorum. Öyle ki, hiç kimse gurura kapılarak bir kişiyi övüp başkasını hor görmesin. 7 Çünkü kim seni başkasından üstün sayar? Allah'tan almadığın bir şey var mı? Allah'tan aldığına

göre nasıl oluyor da almamış gibi övünüyorsunuz? **8** Meğer siz daha şimdiden tok ve zengin olmuştunuz! Biz olmadan kral olmuştunuz! Keşke gerçekten kral olsaydınız, o zaman biz de sizinle birlikte krallık ederdik! **9** Sanıyorum, Allah biz elçileri, ölüm cezasına çarptırılan savaş esirleri gibi, zafer alayının son sırasına koydu. Hem insanların hem de meleklerin, yani bütün dünyanın seyretmesi için arenaya sürüklenen kişiler olduk. **10** Biz Mesih uğruna akılsız sayılıyor. Ama sizler Mesih'e bağlıyız diyerek kendinizi akıllı sayıyorsunuz. Biz zayıfız, sizlerse güçlüsünüz. Siz şanlı şereflişsiniz, bizlerse hiç saygı görmüyoruz. **11** Bu saate kadar açlık ve susuzluk çektik. Elbiselerimiz yetersiz. Dövülüyoruz. Evimiz barkımız yok. **12** Geçinmek için kendi ellerimizle çalışıp çabalıyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz. Bize eziyet edenlere sabrediyoruz. **13** İftira edenleri tatlı sözlerle yatıştırıyoruz. Bu dünya bizi hâlâ çöplük gibi görüyor, herkes bizi süprüntü sayıyor. **14** Bu şeyleri sizi utandırmak için yazmıyorum. Ama sevgili evlatlarım olarak size akıl vermek istiyorum. **15** Çünkü Mesih yolunda sizi eğiten binlerce kişi olsa da, fazla babanız yok. Ben Müjde'yi duyurmakla Mesih İsa yolunda babanız oldum. **16** Bunun için size yalvarırım: beni örnek alın. **17** Bu sebeple Rabbe sadık olan sevgili evladım Timoteos'u size yolladım. O size Mesih yolunda nasıl yaşadığını, her yerde her imanlı topluluğunda öğrettiklerini hatırlatacak. **18** Bazılarınız hiç yanınıza gelmeyecekmişim gibi, kendini yüceltiyor. **19** Ama Rab isterse, yakında size geleceğim. O zaman kendini yüceltenlerin söylediği lafları değil, sahip oldukları gücü öğreneceğim. **20** Çünkü Allah'ın Krallığı lafa değil, güce dayanır. **21** Benden ne istiyorsunuz? Size elimde bir sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5 Aslında aranızda seksüel günah olduğu söyleniyor. Bu, imansızlar arasında bile rastlanmayan türden bir seksüel günah. Adamın biri üvey annesiyle yatıp kalkıyormuş. **2** Siz de kendinizi yüceltiyorsunuz! Oysa üzümlü böyle davranan adamı aranızdan atmanız lazım değil mi? **3** Ben bedence aranızda bulunmasam da, ruhça sizinle birlikteyim. Bu günahı işleyen adam hakkında zaten sizinle birlikteymiş gibi hükmümü verdim. **4** Siz Rabbimiz İsa'nın adıyla bir toplantı yapın. Ben de ruhça aranızda olacağım. O zaman Rabbimiz İsa'nın yetkisiyle bu adamı bedeninin yok

olması için Şeytan'a teslim edin. Öyle ki, onun ruhu Rab İsa'nın geldiği gün kurtulsun. **6** Övünmeniz iyi değil. Bilmez misiniz, az bir maya bütün hamuru kabartır? **7** Kendinizi eski mayadan temizleyin ki, yeni bir hamur olasınız. Zaten mayasız ekmek gibi temizsiniz. Çünkü bizim Özgürlük Bayram kuzumuz olan Mesih, kurban oldu. **8** Madem öyle, eski mayadan, kin ve kötülük mayasından kurtulmuş olarak yaşayalım. Mayasız ekmekle bayram eder gibi içtenlikle ve dürüstçe yaşayalım. **9** Önceki mektubumda seksüel günah işleyenlerle arkadaşlık etmeyin diye yazmıştım. **10** Elbette bu dünyanın seksüel günah işleyen imansızlarını demek istemedim. Ağgözlü, soyguncu ve puta tapan imansızları da demek istemedim. Öyle olsaydı, bu dünyayı terk etmek zorunda kalırdınız! **11** Hayır, demek istediğim şu: Kendisini imanlı kardeş diye tanıtıp da seksüel günah işleyen, ağgözlü, puta tapan, küfürbaz, içkici ya da soyguncu bir insanla arkadaşlık etmeyin. Böyle birisiyle yemek bile yemeyin. **12** Topluluğun dışındakileri yargılamak bana mı düşer? Sizin işiniz topluluğun içindeki kişileri yargılamak değil mi? **13** Dışardakileri Allah yargılayacak. Ama siz "kötü adamı aranızdan kovun."

6 Sizden biri başka bir imanlıdan davacı olduğunda, nasıl olur da Allah'ın kutsal halkı yerine, günahkâr yargıçların önüne çıkar? **2** Yoksa Allah'ın kutsal halkının dünyayı yargılayacağını bilmez misiniz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, bu en önemsiz davaları çözmek elinizden gelmiyor mu? **3** Melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? Öyleyse bu hayat hakkındaki kararları kolaylıkla verebiliriz. **4** Böyle davaları imanlılar topluluğunda hiç saygı görmeyen kişilere mi bırakırsınız? **5** Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda imanlı kardeşlerin davalarında hüküm verebilecek tek bir hikmetli kişi yok mu? **6** Bunun yerine kardeş kardeşe karşı dava açıyor, hem de imansızların önünde! **7** Birbirinize dava açmanız zaten sizin için tam bir rezalettir. Bunun yerine, haksızlığa katlanmanız, ya da dolandırılmanız daha iyi olmaz mı? **8** Fakat başkasının hakkını yiyen ve dolandıran sizsiniz. Üstelik bunu imanlı kardeşlere yapıyorsunuz. **9** Yoksa bilmez misiniz, haksızlık yapanlar Allah'ın Krallığı'nı miras almayacak? Aldanmayın! Seksüel günah işleyenler, puta tapanlar, zina edenler, homoseksüel

ilişkilerde bulunanlar, 10 hırsızlar, açgözlüler, içkiciler, küfürbazlar ve soyguncular Allah'ın Krallığı'nı miras almayacak. 11 Bazılarınız eskiden böyleydiniz. Ama günahlarınızdan temizlendiniz, Allah'a adandınız, Rab İsa Mesih'in adıyla ve Allahımızın'ın Ruh'uyla doğru sayıldınız. 12 "Bana her şey serbest" diyorsunuz. Doğru, ama her şey faydalı değildir. "Bana her şey serbest," ama ben hiçbir şeye esir olmayacağım. 13 "Yiyecek mide için, mide de yiyecek içindir" diyorsunuz. Doğru ama Allah her ikisini de yok edecek. Beden seksüel günah için değildir, Rab içindir. Rab de beden içindir. 14 Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Allah, aynı kudretle bizi de diriltecek. 15 Bedenleriniz Mesih'in bedeninin parçalarıdır. Bunu bilmez misiniz? Durum böyleyken, kalkıp Mesih'e ait olanı bir fahişenin bedeniyle mi birleştireyim? Olmaz öyle şey! 16 Yoksa bilmez misiniz, fahişeyle birleşen onunla bir beden olur? Çünkü Tevrat diyor ki, "İkisi bir beden olacak." 17 Ama Rab'le birleşen O'nunla bir ruh olur. 18 Seksüel günahattan kaçın! İnsanın işlediği her günah, bedeninin dışındadır. Ama seksüel günah işleyen, kendi bedenine karşı günah işlemiş olur. 19 Yoksa bilmez misiniz, bedeniniz, içinde olan Kutsal Ruh'un tapınağıdır? Kutsal Ruh'u Allah'tan aldınız. Artık kendinize ait değilsiniz. 20 Allah büyük ücret ödeyerek sizi satın aldı. Öyleyse bedenlerinizi Allah'ı yüceltmek için kullanın.

7 Şimdi de bana yazdığınız konulara geleyim. "Erkek kadınla hiç birleşme de olur" diyorsunuz. 2 Ama seksüel günah yüzünden her erkek kendi karısıyla ve her kadın kendi kocasıyla yaşasın. 3 Erkek karısına evlilik görevini yapsın. Kadın da kocasına evlilik görevini yapsın. 4 Çünkü kadının bedeni üzerinde kocası hak sahibidir. Aynı şekilde erkeğin bedeni üzerinde karısı hak sahibidir. 5 Bu konuda birbirinizin hakkını yemeyin. Ancak anlaşılarak geçici bir süre için birbirinizden uzak durabilirsiniz. Bunu kendinizi duaya vermek için yapın. Sonra tekrar bir araya gelin. Yoksa kendinizi kontrol edemediğiniz için Şeytan sizi doğru yoldan saptırabilir. 6 Bunu bir buyruk olarak söylemiyorum. Size izin veriyorum. 7 Keşke herkes benim gibi olsa! Ama Allah herkese farklı yetenekler lütfeder. Biri evlenir, biri bekâr kalır. 8 Evli olmayanlara ve eşi ölmüş olanlara diyeceğim şu: benim gibi bekâr kalsalar iyi olur. 9 Ama kendilerini kontrol edemezlerse, evlensinler. Çünkü evlenmek,

istekle için için yanmaktan daha iyidir. 10 Ama evli olanlara şunu buyuruyorum. Aslında ben değil, Rab buyuruyor. Kadın kocasından ayrılmasın. 11 Fakat ayrılırsa, ya bir daha evlenmesin, ya da kocası ile barışsın. Erkek de karısını boşamasın. 12 Diğerlerine ben akıl vereceğim. Çünkü bu konuda Rabbin bir buyruğu yok. Eğer bir imanlı kardeşin iman etmeyen karısı varsa, kadın da onunla yaşamaya razıysa, o kardeş karısını boşamasın. 13 Bunun gibi, bir kadının iman etmeyen kocası varsa ve adam onunla yaşamaya razıysa, o kadın kocasını boşamasın. 14 Çünkü iman etmeyen erkek imanlı karısı sayesinde Allah'a adanmış olur. İman etmeyen kadın da imanlı kocası sayesinde Allah'a adanmış olur. Öyle olmasaydı, çocuklarınız murdar sayılırdı. Fakat şimdi Allah'a adanmış olurlar. 15 Ama iman etmeyen eş ayrılırsa, ayrılsın. Böyle durumlarda imanlı kardeş ya da kız kardeş bu evlilikte kalmak zorunda değildir. Allah sizi barış içinde yaşamaya çağırırdı. 16 Çünkü sen, ey kadın, kim bilir, belki de kocanın kurtuluş bulmasına sebep olacaksın. Ya da sen, ey erkek, kim bilir, belki de karının kurtuluş bulmasına sebep olacaksın. 17 Ancak her biriniz, Allah'ın onu imana çağırıldığı zaman Rabbin kendisine seçtiği yolda yürümeye devam etsin. İşte, bunu bütün topluluklardaki imanlılara buyuruyorum. 18 Sünnetliken imana çağrılan kişi sünnetli olduğunu saklamaya çalışmasın. Sünnetsizken imana çağrılan kişi sünnet olmasın. 19 Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Allah'ın buyruklarını yerine getirmektir. 20 Herkes Allah'ın çağrısını hangi durumda kabul ettiyse, o durumda kalsın. 21 Allah'ın çağrısını köleyken mi kabul ettin? Buna üzülme! Fakat serbest olmaya fırsatın olursa, fırsatı kullan. 22 Aslında Rabbin çağrısını köleyken kabul eden Rabbe ait özgür bir kişidir. Tıpkı bunun gibi, Rabbin çağrısını özgürken kabul eden Mesih'in kölesidir. 23 Allah büyük ücret ödeyerek sizi kölelikten kurtardı. Artık insanlara köle olmayın. 24 Kardeşler, herkes imana çağırıldığı zaman ne durumdaysa Allah'ın gözü önünde öyle kalsın. 25 Evli olmayan imanlılar için Rab'den bir buyruk almadım. Ama Rabbin merhametiyle güvenilir biri olarak fikrimi söylüyorum. 26 Öyle düşünüyorum ki, şimdiki sıkıntı yüzünden herkesin olduğu gibi kalması iyidir. 27 Evliysen boşanmaya heves etme. Evli değilsen şimdilik kendine eş arama. 28 Fakat evlenirsen, günah işlemiş olmazsın. Bakire bir kız da evlenirse günah işlemez. Ama evlenenlerin günlük hayatta dertleri

olacak. Ben sizi böyle dertlerden korumak istiyorum. **29** Ey kardeşlerim, diyeceğim şudur: Kalan zaman kısa. Bundan böyle karısı olanlar karıları yokmuş gibi yaşasınlar. **30** Yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevenler sevinmiyormuş gibi, mal mülk satın alanlar mal mülk sahibi değilmiş gibi davransınlar. **31** Bu dünyanın işleriyle uğraşınlar, kendilerini bu işlere tamamen vermesinler. Çünkü bu dünyanın şimdiki hali geçip gidiyor. **32** Kaygısız yaşamınızı istiyorum. Evli olmayan erkek Rabbin işleri için kaygılanır, Rabbi nasıl memnun edeceğini düşünür. **33** Ama evli erkek bu dünyanın işleri için kaygılanır, karısını nasıl memnun edeceğini düşünür. **34** Böylece dikkati iki tarafa çekilir. Evli olmayan kadın ve bakire kız da Rabbin işleri için kaygılanır. Çünkü hem bedence hem de ruhça Allah'a adanmış olmak ister. Ama evli kadın bu dünyanın işleri için kaygılanır, kocasını nasıl memnun edeceğini düşünür. **35** Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum. Elinizi kolunuzu bağlamak istemiyorum. Dikkatinizi dağıtmadan uygun davranışla kendinizi Rabbe vermenizi istiyorum. **36** Diyelim bir adam nişanlına doğru davranmadığını düşünüyor. İstekleri baskın çıkıyor ve böylece evlenmesi lazım oluyor. O halde istediğini yapsın, evlensin. Bunu yapmakla günah işlemiş olmaz. **37** Ama diyelim bir başka adam evlenmemeye karardır, zorunluluk altında değildir ve isteklerini kontrol edebilir. O zaman nişanlısıyla evlenmeyi ertelemeye karar verirse, iyi yapar. **38** Demek, evlenen iyi yapar, evliliği erteleyense daha iyi yapar. **39** Bir kadın, kocası yaşadıkça ona bağlıdır. Ama kocası ölürse istediği adamla evlenmekte serbesttir. Yeter ki, evleneceği kişi Rabbe ait biri olsun. **40** Fakat dul kadın olduğu gibi kalırsa, benim fikrimce daha mutlu olur. Allah'ın Ruhu'nun bende de yaşadığını düşünüyorum.

8 Şimdi de putlara adanan kurban eti konusuna gelelim. Bu konuda "Hepimizin bilgisi var" diyorsunuz. Bunu biliyoruz. Bilgi insanı gururlandırır, ama sevgi geliştirir. **2** Bir kişi bilgili olduğunu düşünürse, o henüz gerektiği kadar bilgili değildir. **3** Fakat bir kişi Allah'ı severse, o kişi Allah tarafından bilinir. **4** Şimdi, putlara adanan kurban etini yemek konusuna gelelim. "Dünyadaki putlar bir hiçtir. Tek bir Allah'tan başka tanrı yoktur" diyorsunuz. Bunları biliyoruz. **5** İster gökte, ister yeryüzünde olsun, sözde tanrılar var. İnsanların taptığı "tanrılar" ve "efendiler"

çok. **6** Fakat bizim için tek bir Allah var, O da her şeyin kaynağı olan Baba'dır. Biz O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Efendimiz var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz. **7** Ama herkes bu bilgiye sahip değildir. Bazıları eskiden putlara tapmaya alışmıştı. Bunun için, putlara adanan kurban etini yediklerinde puta taptıklarını düşünürler. Böylece hassas olan vicdanları kirlenmiş olur. **8** "Yiyecek bizi Allah'a yaklaştırmaz" diyorsunuz. Evet, yemezsek bir kaybımız yok. Yersek bir kazancımız yok. **9** Ama dikkat edin, bu konudaki özgürlüğünüz vicdanı hassas olanlara köstek olmasın. **10** Diyelim ki vicdanı hassas bir kişi senin gibi bilgili birini putperest tapınağında oturup yemek yerken gördü. O zaman putlara adanan kurban etini yemeye cesaret almaz mı? **11** Böylece senin bilgin o hassas vicdanlı kardeşin mahvolmasına sebep olur. Halbuki Mesih o kardeş için öldü. **12** Siz kardeşlere karşı böyle günah işleyip onların hassas vicdanlarını yaralarsanız, Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. **13** Onun için, benim et yemem imanlı kardeşimin doğru yoldan sapmasına sebep olacaksa bir daha hiç et yemeyeceğim. Öyle ki, kardeşimin yoldan sapmasına sebep olmayayım. (aiön g165)

9 Ben özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Siz de Rab yolunda yaptığımız çalışmaların ürünü değil misiniz? **2** Başkaları beni elçi saymasa da, en azından siz elçi olduğumu kabul ediyorsunuz! Rabbe bağlı olmanız, gerçekten elçi olduğumu gösteren mühürdür. **3** Beni sorgulamaya kalkan kişilere karşı kendimi şöyle haklı çıkarıyorum: **4** Yiyecek ve içecek almaya hakkımız yok mu? **5** İmanlı bir kadınla evlenip onu yanımızda bulundurmaya hakkımız yok mu? Öbür elçiler, Rab İsa'nın kardeşleri ve Petrus öyle yapmıyorlar mı? **6** Yoksa yalnız ben ve Barnaba mı ihtiyaçlarımızı karşılamak için çalışmak zorundayız? **7** Kendi masraflarını ödeyip askerlik yapan kimse var mı? Üzüm bağı dikip onun yemişlerinden yemeyen var mı? Ya da, sürünün sütünden içmeyen çoban olur mu? **8** Bu söylediklerim sadece insan düşüncesi mi? Tevrat da aynı şeyi söylemiyor mu? **9** Çünkü Musa'ya verilen Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayın." Bunu derken Allah öküzlerle mi ilgileniyor? **10** Yoksa bunu hepimiz için mi söylüyor? Evet, bunlar bizim için yazılmıştır. Çünkü tarla süren

kişi, umutla sürmeli. Ekinleri döven kişi de, ekinlerden pay alacağı umuduyla çalışmalı. **11** Biz aranızda ruhsal tohumlar ektik. Öyleyse sizden maddi şeyler biçmemiz çok mu? **12** Başkalarının sizde hakkı varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkı kullanmadık. Tam tersine, Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye, her şeye katlanıyoruz. **13** Bilmez misiniz ki, tapınakta çalışanlar tapınağa getirilen yiyeceklerle beslenir? Kurban yerinde hizmet edenler de kurbanlardan pay alır. **14** Tıpkı bunun gibi, Rab Müjde'yi yayanlar geçimlerini Müjde'yi yaymaktan karşılasınlar diye emretti. **15** Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmadım. Bu hakları elde etmek için yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölsem daha iyi. Kimse bununla övünme hakkımı elimden alamaz! **16** Çünkü Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Ben bu işi yapmaya mecburum. Vay başıma, eğer Müjde'yi yaymazsam! **17** Bu işi gönüllü olarak yaparsam, ödül bekleyebilirim. Ama eğer bunu mecbur olduğum için yaparsam, demek ki bu bana bir görev olarak emanet edilmiştir. **18** Madem öyle, ödülüm ne? Ödülüm, Mesih'in Müjdesi'ni karşılıksız vaaz etmek ve böylece Müjde'yi duyurmaktan gelen haklarımı kullanmamaktır. **19** Aslında özgürüm, ama daha fazla kişi kazanayım diye, kendimi herkesin kölesi yaptım. **20** Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Tevrat'ın hükmü altında değilim, fakat Tevrat'ın hükmü altında olanları kazanmak için onlara Tevrat'a uygun şekilde davrandım. **21** Tevrat kanunlarına sahip olmayanları kazanmak için, Tevratsız biri gibi oldum. Aslında Allah'ın kanunlarını çiğneyen biri değilim, Mesih'in kanununa uyarım. **22** İmanı zayıf olanları kazanmak için onlara zayıfım gibi davrandım. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarayım diye herkese her şey oldum. **23** Bütün bunları Mesih Müjdesi'ni yayma işinde payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum. **24** Bilmez misiniz ki, yarışa katılan herkes koşar, ama yalnız bir kişi birincilik ödülünü kazanır? Siz de öyle koşun ki, ödülü alabilirsiniz. **25** Bütün sporcular her konuda kendilerini sıkı disipline sokarlar. Onlar çürüyen yapraklardan bir taç kazanmak için çaba harcarlar. Oysa bizim çabamız çürümeyen bir taç içindir. **26** Bunun için amaçsız biri gibi koşturuyorum. Havaya yumruk atan bir boksör gibi dövüşmüyorum. **27** Hayır, ben bedenime acımasız davranıyorum, onu kendime köle yapıyorum,

öyle ki başkalarına vaaz ettikten sonra ben yarıştan atılmayayım.

10 Ey kardeşler, size şunu hatırlatmak istiyorum: atalarımızın hepsi bulutun altında korundular. Hepsi de denizin içinden geçtiler. **2** Onların hepsi sanki bulutta ve denizde vaftiz edilerek Musa'ya bağlandılar. **3** Hepsi de aynı ruhsal yiyecekten yediler. **4** Hepsi aynı ruhsal içecekten içtiler. Onların peşinden gelen ruhsal kayadan içtiler. O kaya da Mesih'ti. **5** Allah yine de atalarımızın çoğundan memnun kalmadı. Öldüler ve cesetleri ıssız yerlere serildi. **6** Atalarımızın heves ettiği gibi kötü şeylere heves etmeyelim diye, bu olaylar bize ders oldu. **7** Onlardan bazıları gibi putperest de olmayın. Aynı yazıldığı gibi: "Halk, yiyip içmeye oturdu ve eğlenmek için ayağa kalktı." **8** Atalarımızdan bazıları gibi seksüel günah işlemeyelim. Bu yüzden bir günde onlardan yirmi üç bin kişi öldü. **9** Onlardan bazılarının yaptığı gibi biz de Mesih'in sabrını zorlamayalım. Böyle yapanları yılanlar sokup öldürdü. **10** Onlardan bazıları gibi, şikâyetçi olmayın. Şikâyet edenleri ölüm meleği yok etti. **11** Bütün bu şeyler ders olsun diye atalarımızın başına geldi. Dünyanın son zamanlarında yaşayan bizleri uyarmak için yazıldı. (aiōn g165) **12** Onun için ayakta sağlam durduğunu düşünen kişi düşmemeye dikkat etsin. **13** Siz sadece herkesin başına gelen zorluklarla sınanınız. Allah güvenilir. Gücünüzü aşan şekilde sınanmanıza izin vermez. Tersine, dayanabilmeniz için sınanmayla birlikte çıkış yolunu da sağlar. **14** Onun için, sevgili kardeşler, puta tapmaktan uzak durun. **15** Akli başında olan insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerim doğru mu, değil mi kendiniz karar verin. **16** Üzerinde şükür duası ettiğimiz bereket bardağını düşünün. Bundan içtiğimizde Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Ekmeği bölüp yediğimizde Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? **17** Böldüğümüz bu tek ekmeğe, çok kişi olan bizler de bir bedeniz. Çünkü hepimiz tek bir ekmeği paylaşıyoruz. **18** İsrail halkını hatırlayın. Tapındaki kurban yerinde kesilen kurbanların etini yiyenler oradaki ibadete ortak olmuyorlar mı? **19** Peki, ne demek istiyorum? Putun ya da puta adanan kurban etinin önemi var mı? **20** Hayır! Dediğim şu: Puta tapanlar kurbanlarını Allah'a değil, cinlere sunarlar. Cinlere ortak olmanızı istemiyorum. **21** Siz hem Rabbin bardağından, hem

de cinlerin bardağından içemezsiniz. Hem Rabbin sofrasına, hem de cinlerin sofrasına katılamazsınız. **22** Bunu yaparak Rabbi öfkelenmek mi istiyoruz? O'ndan daha mı güçlüyüz? **23** “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey faydalı değildir. “Her şey serbest,” ama her şey topluluğu güçlendirmez. **24** Hiç kimse kendi çıkarı için uğraşmasın, herkes başkasının iyiliğini düşünsün. **25** Et pazarında satılan her şeyi vicdanınızı yoklamadan yiyein. **26** Çünkü “dünya ve içinde olan her şey Rabbin'dir.” **27** İmansız bir kişi sizi evine davet edebilir. Gitmek isterseniz, vicdanınızı yoklamadan önünüze ne konulursa yiyein. **28** Ama biri, “Bu et puta sunulan kurban etidir” derse, yemeyin. Hem bunu bildiren kişinin hatırı için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. **29** Vicdan derken, senin vicdanın değil, onun vicdanını demek istiyorum. Benim özgürlüğüm neden başkasının vicdanıyla yargılsın? **30** Ben şükredip yemek yersem, şükrettiğim o şeyler için neden suçlanayım? **31** Bu sebepten her ne yerseniz ve içerseniz, her ne yaparsanız, her şeyi Allah'ı yüceltmek için yapın. **32** Yahudilerden olsun, Greklerden olsun, Allah'ın topluluğundan olsun hiç kimseye köstek olmayın. **33** Benim gibi olun. Ben her zaman herkesi memnun etmeye çalışıyorum. Kendi çıkarımı değil, çoğunluğun iyiliğini düşünüyorum ki böylece kurtulsunlar.

11 Ben nasıl Mesih'i örnek aldıysam, siz de beni öyle örnek alın. **2** Beni her zaman hatırlıyorsunuz ve size öğrettiklerimi yerine getiriyorsunuz. Bunun için sizi övüyorum. **3** Ama şunu bilmenizi istiyorum: her erkeğin baş tacı Mesih'tir, kadının baş tacı kocası, Mesih'in baş tacı da Allah'tır. **4** Dua ederken ya da peygamberlik ederken saçları başından aşağı sarkan her erkek, baş tacı olan Mesih'i küçük düşürür. **5** Başını bağlamadan dua eden ya da peygamberlik eden her kadın da baş tacı olan kocasını küçük düşürür. Öyle bir kadının, saç kökünden kesilmiş bir kadından hiç farkı yoktur. **6** Başını bağlamayan kadın saçını kestirsin. Fakat madem kadının saçını kısa veya kökten kestirmesi ayıptır, başını bağlasın. **7** Erkek başını bağlamasın, çünkü o Allah'a benzer olarak yaratılmıştır ve O'nun yüceliğini yansıtır. Kadın da kocasının yüceliğini yansıtır. **8** Çünkü erkek kadından yaratılmadı, tersine kadın erkekten yaratıldı. **9** Erkek de kadın için yaratılmadı, kadın erkek için yaratıldı. **10** Bu sebeple ve meleklerin hatırı

için kadın yetkisini kullanıp başını bağlamalı. **11** Yine de Rabbe bağlı olanlar için, ne kadın erkekten, ne de erkek kadından bağımsızdır. **12** Evet, kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Her şeyi meydana getiren ise Allah'tır. **13** Siz kendiniz karar verin: Başını bağlamadan Allah'a dua etmek kadına yakışır mı? **14** Erkek için uzun saç ayıptır. Bunu toplumunuz bile size öğretmiyor mu? **15** Oysa kadının uzun saçlı olması onu yüceltir. Çünkü uzun saç kadına örtü olarak verilmiştir. **16** Bir kişi bu konu hakkında tartışmak isteyebilir. Ama öyle bir adet bizde, ya da Allah'ın diğer topluluklarında yoktur. **17** Toplantılarınız faydadan çok zarar getiriyor. Bu konuda akıl verirken sizi övmüyorum. **18** İlk olarak, duyduğuma göre toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar oluyormuş. Buna bir dereceye kadar inanıyorum. **19** Evet, aranızda ayrı ayrı gruplar olması lazım. Öyle ki, hangilerinizi Allah'ın kabul ettiği belli olsun. **20** Durum şu: bir araya geldiğinizde, amacınız Rabbin sofrasına katılmak değil. **21** Çünkü herkes diğerlerini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Biri aç kalırken, başkası sarhoş oluyor. **22** Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Yoksa Allah'ın topluluğunu hor görmek ve yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda sizi övmem! **23** Çünkü size verdiğim şu bilgileri ben Rab'den aldım: Rab İsa ihanete uğradığı gece eline ekmek aldı. **24** Şükrettikten sonra ekmeği böldü ve şöyle dedi: “Bu, sizin için feda edilen bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın.” **25** Tıpkı bunun gibi, yemekten sonra eline şarap bardağını alıp şöyle dedi: “Bu bardak, benim kanımla yapılan yeni antlaşmadır. Bunu her içtiğinizde beni anmak için yapın.” **26** Demek ki, bu ekmeği her yediğiniz zaman ve bu bardaktan her içtiğiniz zaman, Rab gelinceye kadar, O'nun ölümünü bildirmiş olursunuz. **27** Onun için kim yakışmayan bir şekilde bu ekmekten yerse ya da Rabbin bardağından içerse, Rabbin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. **28** İnsan önce kendini yoklasın, sonra ekmekten yesin ve bardaktan içsin. **29** Çünkü her kim Rabbin bedenini fark etmeden yerse ve içerse, yiyip içmekle kendi kendini suçlu çıkarmış olur. **30** Zaten bu sebepten birçoğunuz zayıf düşmüş ve hasta olmuş, epey kişi de gözlerini yaşama kapamış. **31** Fakat kendimizi yoklasaydık, suçlu çıkarılmazdık. **32** Rab bizi yargılasa da, bu bizi yola getirmek içindir. Öyle ki dünya ile beraber hüküm

giymeyelim. **33** İşte böyle, kardeşlerim! Yemek için bir araya toplandığınızda, birbirinizi bekleyin. **34** Bir kişi aç ise, evde yemek yesin. Öyle ki, toplantılarınız yüzünden Allah tarafından yargılanmayasınız. Diğer problemleri yanınıza geldiğimde halledeceğim.

12 Ey kardeşler, Kutsal Ruh'un verdiği yeteneklere gelince bilgisiz kalmanızı istemiyorum. **2** Eskiden putperest olarak nasıl yaşadığınızı biliyorsunuz. O zaman türlü sebeplerle yoldan saptırılıp dilsiz putlara tapıyordunuz. **3** Bu yüzden şunu bilmenizi istiyorum: Allah'ın Ruhu'nun gücüyle konuşan hiç kimse "İsa'ya lanet olsun!" diyemez. Kutsal Ruh'un gücü olmadan da kimse "İsa Rab'dir!" diyemez. **4** Allah'ın lütfettiği çeşitli yetenekler var, fakat Ruh aynıdır. **5** Çeşitli hizmetler var, ama Rab aynıdır. **6** Çeşitli çalışma metotları var, ama herkeste her çalışmaya güç veren Allah aynıdır. **7** Bütün topluluğun faydası için her imanlıya Kutsal Ruh'u belli eden bir yetenek verilir. **8** Kutsal Ruh aracılığıyla birine hikmetle konuşma yeteneği, aynı Ruh sayesinde başka birine bilgiyle konuşma yeteneği verilir. **9** Yine aynı Ruh tarafından birine iman, bir diğerine aynı Ruh aracılığıyla lütfedilen şifa yetenekleri verilir. **10** Birine mucizeler yapma, başkasına peygamberlik etme, birine ruhları ayırt etme, başkasına çeşitli diller konuşma, yine başkasına da o dilleri tercüme etme yeteneği verilir. **11** Bütün bu yetenekleri harekete geçiren tek ve aynı Kutsal Ruh'tur. O da bunları, nasıl uygun görürse öyle herkese dağıtır. **12** İnsan bedeni birdir, ama parçaları çoktur. Bunların hepsi tek bir bedenin parçalarıdır. Çok olsalar da tek bir bedendirler. Mesih de öyledir. **13** Bazılarımız Yahudi, bazılarımız Grek, bazılarımız köle ve bazılarımız özgür kişilerdir. Fakat hepimiz tek bir Ruh aracılığıyla tek bir bedene bağlı olmak için vaftiz olduk. Hepimiz de tek bir su kaynağından içercesine tek bir Ruh'tan pay aldık. **14** Evet, beden tek bir parçadan değil, birçok parçadan oluşuyor. **15** Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" dese bedenin parçası olmaktan çıkmaz. **16** Ya da kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" dese bedenin parçası olmaktan çıkmaz. **17** Eğer bütün beden göz olsaydı, nasıl işitecektik? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koku alacaktık? **18** Gerçek şu ki, Allah kendi isteğine göre her bir parçayı bedendeki yerine koydu. **19** Eğer hepsi aynı parça olsaydı, beden nerede olurdu? **20** Evet, parçalar çok, ama beden

birdir. **21** Göz ele, "Sana ihtiyacım yok" diyemez. Baş da ayaklara, "Size ihtiyacım yok" diyemez. **22** Tam tersine, bedeninin daha zayıf görünen parçalarına daha fazla ihtiyaç duyarız. **23** Bedenin az değerli saydığımız parçalarına daha büyük saygı gösteririz. Utanç yerimizi de daha dikkatle örteriz. **24** Ama göze hoş görünen parçalarımızın buna ihtiyacı yoktur. Allah bedeni öyle bir araya getirdi ki, daha değersiz görünen parçalara daha büyük değer verdi. **25** Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, ama parçalar birbirlerine aynı ilgiyi gösterebilirler. **26** Bedenin bir parçası acı çekerse, bütün parçalar onunla acı çekerler. Bir parça yüceltilirse, bütün parçalar onunla sevinirler. **27** Siz de Mesih'in bedenisiniz, o bedeninin ayrı ayrı parçalarıdır. **28** Allah imanlılar topluluğuna başta elçiler, ikinci olarak peygamberler, üçüncü olarak öğretmenler koydu. Sonra mucize yapanlar, hastalara şifa verme yeteneği olanlar, başkalarına yardım edenler, liderlik yeteneği olanlar ve çeşitli diller konuşanlar koydu. **29** Herkes elçi mi? Herkes peygamber mi? Herkes öğretmen mi? Herkes mucize yapar mı? **30** Herkesin şifa verme yeteneği var mı? Herkes diller konuşur mu? Herkes konuşulan dilleri tercüme eder mi? **31** Hayır! Ama Allah'ın verdiği en önemli yetenekler için hevesli olun. Yine de ben size bundan daha üstün bir yol göstereyim.

13 İnsanların ve meleklerin dillerini konuşsam, ama bende sevgi olmasa, bakır çalgı veya çınlayan zil gibi olurum. **2** Peygamberlik yeteneğim olsa, bütün sırları bilsem ve her konuda bilgi sahibi olsam, dağları yerinden oynatacak kadar güçlü imanım olsa, fakat bende sevgi olmasa, bir hiçim. **3** Bütün malımı mülkümü fakirlere dağıtsam, ya da bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama bende sevgi olmasa, bunun bana hiç faydası olmaz. **4** Sevgi sabırlıdır, şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz. Sevgi övünmez, kendini yüceltmez, **5** kaba davranmaz, kendi çıkarını düşünmez, tez öfkelenmez, kin tutmaz, **6** haksızlığa sevinmez, ama gerçeğin açığa çıkmasına sevinir. **7** Sevgi her şeye katlanır, her durumda iman eder, her zaman umut eder, her şeye dayanır. **8** Sevgi asla güçten düşmez. Peygamberlikler ve diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacak. **9** Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de yetersizdir. **10** Ama kusursuz olan geldiğinde, yetersiz olan ortadan kalkacak. **11** Ben daha çocukken çocuk gibi konuşurdum, çocuk gibi düşünürdüm. Ama

yetişkin adam olunca, çocukça şeyleri bıraktım. 12 Şimdi Allah'ı aynadaki görüntü gibi görüyoruz. Fakat ileride yüz yüze göreceğiz. Şimdi bilgim eksik. Ama Allah beni nasıl biliyorsa, ben de ileride her şeyi öyle tam bileceğim. 13 Şimdi, kalıcı olan üç şey var: iman, umut, sevgi. Ama bunların en üstünü sevgidir.

14 Amacınız sevgi olsun ve Kutsal Ruh'un verdiği yetenekler için hevesli olun. En çok peygamberlik etmek isteyin. 2 Çünkü ruhuyla bir dil konuşan, söylediklerini insanlara değil, Allah'a söyler. Kimse onu anlamaz, ruhuyla sırlar konuşur. 3 Ama peygamberlik eden kişi insanlara güç, cesaret ve gönül rahatlığı veren sözler söyler. 4 Dil konuşan, kendisini güçlendirir. Oysa peygamberlik eden, imanlılar topluluğunu güçlendirir. 5 Hepinizin diller konuşmasını istiyorum. Ama peygamberlik etmenizi daha da çok istiyorum. Çünkü konuşulan dil tercüme edilerek topluluğu güçlendirmeli. Aksi halde peygamberlik eden dil konuşandan üstündür. 6 Şimdi ey kardeşler, diyelim ki size geldiğim zaman diller konuşuyorum. Aynı zamanda size bir vahiy, bilgi ya da peygamberlik getirmiyorsam, bir şey öğretmiyorsam, size ne faydam olur? 7 Kaval ya da saz gibi ses çıkaran cansız çalgılar da böyledir. Çıkardıkları sesler belli değilse, bu çalgılarla çalınan melodi nasıl anlaşılır? 8 Borazan belli bir ses vermezse, kim savaşa hazırlanır? 9 Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl bilinir? Bu durumda havaya konuşmuş olursunuz. 10 Elbette, dünyada diller çoktur ve hiçbir anlamsız değildir. 11 Fakat benimle konuşan kişinin dilini bilmiyorsam, sözleri bana yabancı gelir ve benim sözlerim ona yabancı gelir. 12 Sizler de madem Kutsal Ruh'un verdiği yeteneklere sahip olmaya heveslisiniz, imanlılar topluluğunu güçlendiren yetenekleri en iyi şekilde kullanmaya heveslenin. 13 Bunun için, kim ruhuyla bir dil konuşursa, sözlerini tercüme edebilmek için dua etsin. 14 Çünkü böyle bir dille dua edersem, ruhum dua eder, ama aklım bundan fayda görmez. 15 Bu durumda ne yapmalı? Ruhumla dua edeceğim, ama aklımla da dua edeceğim. Ruhumla ilahi söyleyeceğim, ama aklımla da ilahi söyleyeceğim. 16 Sen Allah'ı sadece ruhunla översen, toplantıya katılan bir ziyaretçi şükür duana nasıl "Amin" diyebilir? Çünkü senin ne dediğini anlamaz. 17 Sen iyi şükretmiş olabilirsin, ama öbür kişi ruhça güçlendirilmez. 18 Allah'a şükür,

hepinizden daha çok diller konuşuyorum. 19 Fakat toplantıda dillerde on bin kelime söylemektense aklımlı kullanarak beş kelime söylemek bence daha faydalı. Böylece başkalarına bilgi vermiş olurum. 20 Ey kardeşler, çocukça düşünmeyin. Kötülüğü bilmeyen bebekler gibi suçsuz, ama düşüncede olgun olun. 21 Kutsal Yazı'da şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Bu halka söyleyeceklerimi yabancı dillerle ve yabancıların ağızından söyleyeceğim. Yine de beni dinlemeyecekler.'" 22 Demek ki diller, imanlılar için değil, imansızlar için uyarıcı bir işaretir. Peygamberlik ise imansızlar için değil, imanlılar içindir. 23 Öyleyse diyelim ki, bütün topluluğunuz bir araya geldi ve herkes diller konuşmaya başladı. O anda ziyaretçiler ya da imansızlar içeri girerlerse, "Delisiniz!" demezler mi? 24 Ama diyelim ki, hepiniz peygamberlik ediyorsunuz. Bu durumda imansız biri ya da bir ziyaretçi içeri giriyor. O zaman söylenen her söz o kişiye günahkâr olduğunu gösterir. O da Allah karşısında suçlu olduğunu anlar. 25 Yüreğindeki gizli düşünceler ortaya çıkar ve yere kapanıp Allah'a tapınır. Herkesin önünde, "Allah gerçekten aranızda!" der. 26 Öyleyse, ey kardeşler, ne yapmalı? Toplandığınız zaman herkesin bir katkısı olsun. Biri ilahi söylesin, biri vaaz etsin, biri vahiy getirsin, biri dil konuşsun, biri de söyleneni tercüme etsin. Her şey topluluğa güç katmak için yapılsın. 27 Diller konuşulacaksa iki, en fazla üç kişi konuşsun. Bunu arka arkaya yapsınlar. Bir kişi de o dilleri tercüme etsin. 28 Eğer tercüme edecek biri yoksa, dil konuşan kişi toplantıda sessiz kalsın. İçinden Allah'la konuşsun. 29 En çok iki üç peygamber konuşsun. Diğer imanlılar da söylenen sözleri tartsın. 30 Ama toplulukta oturan birine Allah'tan bir vahiy gelirse, öbürü sussun. 31 Hepiniz teker teker, sırayla peygamberlik edebilirsiniz. Öyle ki, herkes bilgi alsın, herkes de yüreklensin. 32 Peygamberlik yeteneği peygamberlerin kontrolü altında olmalı. 33 Çünkü Allah karışıklığı sevmez, esenliği sever. Kutsal halkın bütün topluluklarında böyledir. 34 Kadınlarınız toplantılarda sessiz kalsın. Onların sohbet etmelerine izin yoktur. Kanunun da dediği gibi düzene uysunlar. 35 Herhangi bir şey öğrenmek isterlerse, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü toplantı sırasında konuşmak kadına yakışmaz. 36 Yoksa Allah'ın sözü siz Korintlilerden mi çıktı? Ya da sadece size mi erişti? 37 Bir kişi kendini peygamber ya da Kutsal Ruh'a uyan biri sayarsa, size yazdığım

şeylerin Rabbin buyruğu olduğunu anlasın. **38** Bu şeyleri kabul etmeyi siz de kabul etmeyin. **39** Kısaca kardeşler, peygamberlik etmeye hevesli olun. Diller konuşanlara da engel olmayın. **40** Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

15 Şimdi ey kardeşler, size vaaz ettiğim Müjde'yi hatırlatmak istiyorum. Siz Müjde'yi kabul ettiniz ve ona bağlı kalıyorsunuz. **2** Eğer boşuna inanmadıysanız, bu Müjde'yle kurtulursunuz. Yeter ki, size müjdelediğim habere sınıksız tutununuz. **3** Çünkü aldığım önemli bilgileri size verdim: Kutsal Yazılar'ın önceden bildirdiği gibi, Mesih günahlarımız için öldü. **4** Mezara koyuldu ve Kutsal Yazılar'ın önceden bildirdiği gibi üçüncü gün dirildi. **5** Petrus'a, sonra on iki elçiye görüldü. **6** Daha sonra beş yüzden fazla imanlı kardeşe aynı anda görüldü. Bunların çoğu hâlâ sağ. Bazıları ise gözlerini hayata yumdu. **7** Daha sonra Yakub'a, sonra bütün elçilerine, en sonunda da bana görüldü. Bir bakıma geç doğan garip bir yaratığa benziyorum. **9** Çünkü ben Mesih'in elçilerinin en önemsiziyim. Aslında elçi denilmeye layık değilim. Çünkü Allah'ın topluluğuna eziyet ettim. **10** Ama şimdi neysem, Allah'ın lütfuyla oyum. Ve O'nun bana gösterdiği lütuf boşa gitmedi. Diğer elçilerden daha fazla çalıştım. Aslında çalışan ben değil, Allah'ın benimle birlikte olan lütfuydu. **11** Böylece ister ben, ister onlar, biz bu Müjde'yi vaaz ediyoruz. Siz de buna iman ettiniz. **12** Şimdi, madem Mesih ölümden dirildi diye vaaz ediliyor, nasıl oluyor da, bazılarınız ölümler dirilmez diyor? **13** Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmedi demektir. **14** Mesih dirilmediyse, o zaman vaazımız boştur, sizin inancınız da boştur. **15** Üstelik Allah hakkında yalancı şahit oluyoruz. Çünkü Allah'ın Mesih'i dirilttiğine şahitlik ettik. Fakat ölümler gerçekten dirilmezse, Allah Mesih'i diriltmedi demektir. **16** Çünkü ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. **17** Mesih dirilmediyse, inancınız boştur. Siz hâlâ günahlarınıza esirsiniz. **18** Mesih'e ait olup gözlerini hayata yummuş olanlar da mahvoldu demektir. **19** Eğer sadece bu hayat için Mesih'e umut bağladıysak, bütün insanlardan daha acınacak durumdayız! **20** Ama Mesih gerçekten ölümden dirildi ve O, gözlerini hayata yummuş olanların ilk örneğidir. **21** Ölüm nasıl bir insan aracılığıyla geldiyse, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla geldi. **22** Çünkü nasıl Adem'e bağlı olan herkes ölüyorsa, aynı şekilde

Mesih'e bağlı olan herkes yaşama kavuşturulacak. **23** Ama herkes sırasına göre dirilecek. İlk dirilen Mesih'tir. Sonra, Mesih'in gelişinde O'na bağlı olanlar dirilecek. **24** Bundan sonra Mesih her yönetim, her yetki ve kuvveti yok edip krallığı Baba Allah'a teslim edecek. İşte, son o zaman gelecek. **25** Çünkü Mesih'in hüküm sürmesi lazım. Sonunda Allah O'nun bütün düşmanlarını ayaklarının altına serecek. **26** Yok edilecek son düşman ölümdür. **27** Çünkü Allah her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'nun yetkisi altına koydu. Fakat "Her şey yetkisi altına koyuldu" derken, bunu yapan Allah'ın Mesih'in yetkisi altına konulmadığı besbelli. **28** Allah her şeyi Oğul'un yetkisi altına koyacak. Ondan sonra Oğul da, her şeyi O'nun yetkisi altına koymuş Olan'nın yetkisi altına girecek. Böylece Allah her şeyde her şey olacak. **29** Diriliş yoksa ölümler adına vaftiz olanlar ne olacak? Ölümler kesinlikle dirilmeyecekse insanlar ne diye onların adına vaftiz oluyor? **30** Biz de niçin her an canımızı tehlikeye atıyoruz? **31** Kardeşlerim, yemin ederim ki her gün ölümler yüz yüze geliyor. Bu, Rabbimiz Mesih İsa'nın sizde yaptıklarıyla duyduğum gurur kadar kesindir. **32** Efes'te vahşi hayvanlara benzeyen insanlarla boğuştuğumda, bunun bana ne faydası oldu? Ölümler dirilmezse, "Yiyelim, içelim. Nasıl olsa yarın öleceğiz." **33** Böyle konuşanlara hiç aldanmayın. "Kötü arkadaşlar iyi karakteri bozar." **34** Aklınızı başınıza toplayın, doğru düşünün ve günah işlemekten vazgeçin. Çünkü bazılarınız Allah'ı hiç tanımıyorsunuz. Bunu utanasınız diye söylüyorum. **35** Kimileri şunu soracak: "Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?" **36** Seni akılsız seni! Ektiğin tohum ölmeden filizlenip yaşama kavuşmaz. **37** İster buğday ister başka bitki olsun, ektiğin şey büyüyecek bitki değil, yalnızca tohumdur. **38** Allah her bitkiye istediği bedeni verir. Her çeşit tohuma da kendisine uygun bir beden verir. **39** Her canlının eti farklıdır. İnsan eti, hayvan eti, kuş eti, balık eti, hepsi değişikti. **40** Ayrıca gökteki cisimler ve yerdeki cisimler var. Ama gökteki cisimlerin görkemi başka, yerdeki cisimlerin görkemi başkadır. **41** Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başka. Her yıldızın görkemi diğer yıldızlarından farklıdır. **42** Ölümlerin dirilişi de böyle olur. Ölü beden gömüldükten sonra çürür, dirildikten sonra hiç çürümez. **43** Çirkin bir şey olarak gömülür, görkemli bir şey olarak dirilir. Güçsüz bir şey olarak gömülür, kuvvetli bir şey olarak

dirilir. **44** Canın yaşattığı beden olarak gömülür, Kutsal Ruh'un yaşattığı beden olarak dirilir. Canın yaşattığı beden olduğu gibi, Kutsal Ruh'un yaşattığı beden de vardır. **45** Aynı Kutsal Yazı'da yazıldığı gibi: "İlk insan, Adem, yaşayan bir can oldu." Son Adem ise, yaşam veren bir ruh oldu. **46** Fakat ilk beden Kutsal Ruh'un yaşattığı beden değil, canın yaşattığı bedendi. Kutsal Ruh'un yaşattığı beden sonra geldi. **47** İlk insan yerden, topraktan yaratıldı. İkinci insan gökten geldi. **48** Toprakta yaratılan Adem nasılsa, topraktan olan bütün insanlar da öyledir. Gökten gelen İsa nasılsa, göğe ait olan bütün insanlar da öyledir. **49** Biz nasıl topraktan olan Adem'e benzediysek, gökten gelen İsa'ya da benzeyeceğiz. **50** Kardeşler, demek istediğim şu: Et ve kandan olan bedenlerimiz Allah'ın Krallığı'na kavuşamaz, çürüyen de çürümezliğe kavuşamaz. **51** Bakın, size bir sır açıklayayım: Hepimiz ölmeyeceğiz, ama hepimiz değiştirileceğiz. **52** Bir an içinde, bir göz kırpmasında, son borazan çalındığı zaman değiştirileceğiz. Çünkü borazan çalınacak, ölümler de çürümez bedenlerle dirilecekler. Hayatta kalan bizler de değiştirileceğiz. **53** Çünkü bu çürüyen bedenimiz çürümez hale dönüşmeli. Bu ölümlü bedenimiz ölümsüz hale dönüşmeli. **54** Çürüyen bu ölümlü bedenimiz değişip çürümez ve ölümsüz hale geldiğinde Kutsal Yazı'da yazılmış olan şu sözler yerine gelecek: "Ölüm yok oldu, tam zafer kazanıldı." **55** "Ey ölüm, zaferin nerede kaldı? Hani nerede zehirli dikenin, ey ölüm?" (Hadēs 986) **56** Ölümün zehirli dikenini günahdır. Günah da gücünü Tevrat kanunlarından alır. **57** Fakat Allah'a şükürler olsun! O bize Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla zafer kazandırır. **58** Böylece, sevgili kardeşlerim, imanınızda sınıksız durun, ondan ayrılmayın. Rabbin işini yaparken her zaman hevesle çalışın. Çünkü Rabbe ait olduğunuz için çabalarınızın boşa gitmeyeceğini biliyorsunuz.

16 Allah'ın kutsal halkı için toplanan yardım parasına gelelim. Galatya bölgesindeki topluluklara buyurduğumun aynısını yapın. **2** Her Pazar günü her biriniz kazancına göre bu yardım için para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, geldiğim zaman para toplamak lazım olmasın. **3** Size geldiğimde uygun gördüğünüz kişiler seçin. Bağışınızı götürmek için onları kendilerini tanıtan mektuplarla Yerusolim'e yollayacağım. **4** Eğer benim gitmem de uygunsa, benimle yolculuk etsinler. **5** Makedonya'dan geçmek

isterim. Oradan geçtikten sonra size geleceğim. **6** Belki de sizde bir süre kalırım, kışı da sizinle geçiririm. Sonra yardımlarınızla beni gideceğim yere yolcu edersiniz. **7** Çünkü bu sefer gelip sizi sadece yol üstü görmek istemiyorum. Rabbin izniyle yanınızda uzun bir zaman kalmayı umut ediyorum. **8** Ama Pentikost Bayramı'na kadar Efes'te kalacağım. **9** Çünkü burada başarılı işler yapmam için bana büyük bir kapı açıldı. Ancak bana karşı çıkanlar da çoktur. **10** Eğer Timoteos size gelirse, sakın yanınızda kaldığı sürece korkacak bir şeyi olmasın. Çünkü o da tıpkı benim gibi Rab yolunda çalışıyor. **11** Kimse onu hor görmesin! Bana dönmesi için onu esenlikle yolcu edin. Çünkü onun diğer imanlı kardeşlerle gelmesini bekliyorum. **12** Apollos kardeşe gelince, diğer imanlılarla birlikte yanınıza gelmesi için ona çok yalvardım. Şimdilik size gelmeye hiç niyeti yok. Ama fırsat bulunca gelecek. **13** Tetikte olun, imanda sıkı durun, erkekçe davranın, güçlü olun. **14** Her ne yaparsanız, onu sevgiyle yapın. **15** Kardeşler, sizden bir ricam var. İstefanas'ın ev halkını tanıyorsunuz. Onlar Ahaya bölgesinde ilk iman edenlerdir ve kendilerini Allah'ın kutsal halkına hizmet etmeye adanmışlar. **16** Siz de böyle insanlarla ve toplulukta çalışıp çaba harcayan herkesle işbirliği yapın. **17** İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un yanıma gelmelerine sevindim. Çünkü sizin yokluğunuzu unutturdular. **18** Benim gönlümü de sizin gönlünüzü de rahatlattılar. Böyle kişilerin değerini bilin. **19** Ege bölgesindeki imanlılar toplulukları size selam gönderiyorlar. Akvila ile Priska ve onların evinde buluşan topluluk Rabbe ait kişiler olarak size selam söylüyorlar. **20** Buradaki bütün imanlı kardeşler size selam gönderiyorlar. Birbirinizi Allah'ın kutsal halkına yakışan bir öpücükle selamlayın. **21** Ben, Pavlus, bu son selamı kendi elimle yazıyorum. **22** Rabbi sevmeyen kişi topluluktan kovulsun. Marana ta! **23** Rab İsa'nın lütfu üzerinizde olsun. **24** Mesih İsa'ya ait olan hepinize sevgiler.

2 Korintliler

1 Allah'ın isteğiyle İsa Mesih İsa'nın elçisi olan ben Pavlus'tan ve imanlı kardeşimiz Timoteos'tan, **2** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **3** Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Allah'a övgüler olsun! O, şefkatli Baba ve her durumda gönlümüzü rahatlatan Allah'tır. **4** Bütün sıkıntılarımızda gönlümüzü rahatlatır. Öyle ki, Allah'ın verdiği rahatlıkla sıkıntıda olanların gönlüne rahatlık verebilelim. **5** Mesih için çektiğimiz acılar arttıkça, Mesih'ten aldığımız rahatlık da aynı derecede artar. **6** Sıkıntılar altında ezilmemiz sizin rahatlığa kavuşmanız ve kurtulmanız içindir. Rahata kavuştuğumuz zaman, bu da sizin rahatlık bulmanız içindir. Siz bizim çektiğimiz aynı acıları sabırla çekerken aynı rahatlık kaynağından güç alıyorsunuz. **7** Sizin hakkınızda sarsılmaz bir umudumuz var. Çünkü biliyoruz ki, çektiğimiz acılara ortak olduğunuz gibi, kavuştuğumuz aynı rahatlığa da ortakınız. **8** Çünkü, ey kardeşler, Ege bölgesinde başımıza gelen sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Ağır bir yük altındaydık. Bu öyle bir yükü ki, onu taşımaya gücümüz yetmedi. Az kaldı yaşamaktan bile umudumuzu kesiyorduk. **9** Hatta ölüm yargısına çarptırıldığımızı sandık. Ama bu, kendi kendimize değil, ölüleri dirilten Allah'a güvenelim diye oldu. **10** Allah bizi çok büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı ve yine kurtaracak. Umud ediyoruz ki, siz de dualarınızla bizi destekledikçe O kurtarmaya devam edecek. Böylece birçok kişinin ettiği dualar sayesinde Allah'ın bize bağışladığı lütuf için birçokları bizim adımıza şükredecek. **12** Bu dünyada, özellikle sizin aranızda, Allah'tan gelen bir içtenlik ve dürüstlük hareket ettik. İnsan hikmetine değil, Allah'ın lütfuna sığınarak yaşadık. Bununla gurur duyuyoruz, vicdanımız da buna şahittir. **13** Size okuyup anlayacağınızdan başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir dereceye kadar anladığınız gibi, sonunda tam anlayacağınızı umut ederim. O zaman bizimle gurur duyabilirsiniz. Aynı şekilde biz de Rab İsa'nın geldiği gün sizinle gurur duyacağız. **15** Bundan emin olduğum için, önce size gelmeyi uygun gördüm. İki sefer yanınıza gelerek Allah'tan iki defa lütuf almanızı istiyordum. **16** Size uğradıktan sonra Makedonya'ya gitmek ve Makedonya'dan dönerken tekrar size gelmek niyetindeydim. Öyle ki, beni Yahudiye'ye yolcu edesiniz. **17** Peki, bunu yapmaya niyetlendiğim zaman,

kararsız mıydım? Planlarımı dünya insanları gibi mi yapıyorum? Aynı anda hem "evet" hem de "hayır" mı diyorum? **18** Allah şahidimizdir ki, size söylediğimiz söz hem "evet", hem "hayır" değil. **19** Ben, Silvanus ve Timoteos, aranızda Allah'ın Oğlu İsa Mesih'i vaaz ettik. Mesih hem evet hem hayır değildir. O'nda yalnız "evet" vardır. **20** Çünkü Allah'ın verdiği bütün vaatler, Mesih'te "evet" karşılığını alıp yerine getiriliyor. Bunun için Mesih sayesinde "Amin!" diyerek Allah'ı yüceltiyoruz. **21** Bizi sizinle beraber Mesih'e sınıksız bağlayan ve bizi meshederek hizmetine alan Allah'tır. **22** O'na ait olduğumuzun işareti olarak bize mührünü basan ve alacağımız bereketlerin garantisi olarak yüreğimize Kutsal Ruh'u koyan da Allah'tır. **23** Allah şahidimdir. Eğer doğruyu söylemiyorsam beni cezalandırsın. Sizi acıdan korumak istedim. Onun için Korint'e tekrar gelmedim. **24** Efendinizmiş gibi iman hayatınıza hükmetmiyoruz. Tersine hizmet arkadaşlarınız olarak sizi sevindirmeye uğraşıyoruz. Çünkü siz imanınızla ayakta duruyorsunuz.

2 Buna göre tekrar sizi üzecek bir ziyaret yapmamaya karar verdim. **2** Çünkü sizi üzersem, üzdüğüm sizlerden başka kim beni sevindirecek? **3** Size daha önce bir mektup yazdım. Çünkü beni sevindirmesi gereken sizsiniz ve geldiğimde beni üzmenizi istemiyordum. Hepinizin benim sevincimi paylaşacağına güveniyordum. **4** O mektubu büyük acı içerisinde yazdım, yüreğim parçalanıyordu, gözlerim yaşlarla doluyordu. Niyetim sizi üzmemkti. Sizi ne kadar çok sevdiğimi bilmenizi istedim. **5** Sizlerden biri üzüntüye sebep olduysa, o beni değil, bir dereceye kadar hepinizi üzdü. Bunu fazla büyütmem istemiyorum. **6** Bu kişiye topluluğun çoğunluğu tarafından verilen ceza yeter. **7** Artık bu adamı affedin ve gönlünü rahatlatın. Aksi halde, o daha da büyük bir üzüntüye boğulur. **8** Bunun için size yalvarıyorum: onu sevdiğinizi tekrar gösterin. **9** O mektubu aynı zamanda sizleri sınamak için yazdım. Her durumda itaat edip etmediğinizi bilmek istedim. **10** Kimi affediyorsanız, ben de onu affediyorum. Benim affetmem gereken bir şey varsa, bilin ki, Mesih'in önünde sizin hatıranız için affederim. **11** Bunu Şeytan'ın oyununa gelmemek için yapıyoruz. Ne de olsa, onun kurnazca planlarından habersiz değiliz. **12** Mesih Müjdesi'ni duyurmak için Troas şehrine gitmiştim. Orada Rab hizmetinde çalışmam

için bana bir kapı açtı. 13 Ama gönlüm rahat değildi, çünkü imanlı kardeşim Titus'u orada bulamadım. Bu sebeple oradakilerle vedalaşıp Makedonya'ya geçtim. 14 Ama Allah'a şükürler olsun ki, O bizi Mesih'e bağlı olanlar olarak her zaman zafer alayında yürütüyor. Mesih'i tanımak hoş koku gibidir. Bu hoş kokuyu her yere yaymak için Allah bizi kullanıyor. 15 Çünkü biz Mesih'in Allah'a sunduğu güzel kokulu tütsüye benziyoruz. Bu güzel koku hem kurtulanların, hem de mahvolmaya gidenlerin arasında yayılıyor. 16 Bazıları için onları ölüme götüren ölüm kokusuyuz. Bazıları için de onları yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böyle bir görevi yapmaya kim yeterli olabilir? 17 Allah'ın sözünü kendi çıkarı için kullanan birçok dolandırıcı var. Biz onlardan değiliz. Allah tarafından gönderildik. Mesih'e ait kişiler olarak temiz yürekle konuştuğumuza Allah şahittir.

3 Tekrar övünmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi kendimizi size tanıtan mektuplara mı ihtiyacımız var? Yoksa sizlerden tanıtma mektupları mı isteyelim? 2 Hayır, bizim mektubumuz sizsiniz. Yürekerimizde yazılı olan bir mektupsunuz. Herkes bu mektubu biliyor ve okuyor. 3 Belli oldu ki, Mesih'in bizim hizmetimizle meydana gelen mektubu sizsiniz. Bu mektup mürekkeple değil, diri olan Allah'ın Ruh'uyla yazılmıştır. Taş tablalara değil, etten tablalara, yani insan yüreklerine yazılan bir mektuptur. 4 Mesih sayesinde Allah'a böyle güvenimiz var. 5 Kendi gücümüzle herhangi bir şeye yeterliyiz, demiyoruz. Biz bir şeye yeterliysek, bu Allah'tandır. 6 Allah bizi yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Bu antlaşma yazıya değil, Kutsal Ruh'a dayanır. Çünkü yazı öldürür, ama Kutsal Ruh yaşam verir. 7 Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş tablalara kazınarak yazıya geçirilen Tevrat kanunları görkem içinde verildi. Tevrat'ı alan Musa'nın yüzü görkemle parladı. Bu görkem geçiciydi. Yine de İsrailoğulları onun yüzüne bakamadılar. 8 Öyleyse Kutsal Ruh'a dayalı hizmetin daha da görkemli olacağı kesindir. 9 İnsanların suçlu çıkmasına yol açan hizmet görkemliydi. Öyleyse insanların doğru sayılmasını sağlayan hizmetin daha da görkemli olacağı kesindir. 10 Evet, Tevrat görkemle verildi. Ama Kutsal Ruh'un kat kat üstün olan görkemi yanında Tevrat'ın görkemi sönük kalır. 11 Tevrat geçici bir görkemle verildi, Kutsal Ruh ise kalıcıdır ve çok daha büyük bir görkemle geldi. 12 Böyle bir umuda

sahip olduğumuz için, büyük cesaretle konuşuyoruz. 13 Biz Musa gibi değiliz. O, yüzünü örtüyle örtüyordu, öyle ki İsrailoğulları gittikçe kaybolan görkemini sonuna bakmasınlar. 14 Ne yazık ki, İsrailoğullarının zihinleri kör olmuştu. Bugün bile Eski Antlaşma yazıları okunduğu zaman sanki onların zihinleri aynı örtüyle örtülü kalıyor. Bu örtü ancak Mesih'e bağlanmakla ortadan kalkar. 15 Evet, bugün bile, Musa'ya verilen Tevrat okunduğu zaman, yürekleri sanki bir örtüyle örtülüyor. 16 Ama bir kişi Rabbe dönünce, o örtü kaldırılır. 17 Burada Rab denen Kutsal Ruh'tur ve Rabbin Ruh'u nerede bulunursa orada özgürlük vardır. 18 Böylece hepimiz örtülmemiş bir yüzle Rabbin görkemini görüp ayna gibi yansıtıyoruz. Bunu yaparken O'na benzemek için gittikçe artan bir görkemle değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

4 Bu hizmet Allah'ın merhametiyle bize verildi. Bu sebeple cesaretimizi kaybetmiyoruz. 2 Utanç verici gizli yollara başvurmayı reddettik. Kurnazlıkla davranmıyoruz. Allah'ın sözünü çarpıtmıyoruz. Tersine gerçeği ortaya koyuyoruz. Bunu yapmakla Allah'ın gözünde vicdan sahibi olan herkese ne gibi insanlar olduğumuzu gösteriyoruz. 3 Yayıdığımız Müjde örtülüyseniz de, ancak mahvolmaya gidenler için örtülüdür. 4 Bu dünyanın ilahı olan Şeytan böyle imansız insanların zihinlerini kör etmiştir. Öyle ki, Mesih'in yüceliğini bildiren Müjde'nin ışığı onların üzerine doğmasın. Mesih, Allah'ın gözle görülen şeklidir. (aiÖn gl65) 5 Biz kendimizi vaaz etmiyoruz, ama Mesih İsa'yı Rab olarak vaaz ediyoruz. Kendimizi de İsa yolunda hizmetkârlarınız olarak tanıtıyoruz. 6 Çünkü, "Karanlıkta ışık parlasın" demiş olan Allah yüreklerimize ışık saldı. O, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini farketmemiz için bizi aydınlattı. 7 Bedenlerimiz bu ruhsal hazineyi içinde tutan çömlek kaplara benzer. Bundan anlaşılır ki, üstün güç bizden değil, Allah'tandır. 8 Türlü türlü sıkıntılarımız var, ama ezilmiş değiliz. Şaşkınlık içindeyiz, ama çaresiz değiliz. 9 Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmadık. 10 İsa yolunda her an ölüm tehlikesindeyiz. Bunun izlerini bedenlerimizde taşıyoruz. Öyle ki, İsa'nın yaşamı da bedenlerimizde açıkça görülsün. 11 Evet, biz yaşadığımız sürece İsa'nın uğruna her an ölüme teslim ediliyoruz. Öyle ki, İsa'nın ölümlü bedenlerimizde

yaşadığı da açıkça görülsün. 12 Neticede biz hep ölümle karşılaşacağız, sizler ise yaşam buluyorsunuz. 13 Kutsal Yazılar'da şöyle yazılmıştır: "İman ettim, bunun için konuştum." Biz de aynı iman ruhuna sahibiz. Bu sebeple de konuşuyoruz. 14 Çünkü biliyoruz ki, Rab İsa'yı ölümden diriltten Allah, bizi de İsa'yla birlikte diriltecek. Hem de bizi sizinle birlikte kendi huzuruna çıkaracak. 15 Bütün bunlar sizin faydanız içindir. Öyle ki, Allah'ın lütfu daha çok insana ulaşsın ve Allah'ın yüceliği için edilen şükürler giderek çoğalsın. 16 Bu yüzden cesaretimizi kaybetmiyoruz. Evet, dış varlığımız yıpranıyor. Ama iç varlığımız günden güne yenileniyor. 17 Çünkü bu sıkıntılarımız hafif ve geçicidir. Bunlar bizi sonsuza kadar sürecek olağanüstü büyük bir yüceliğe hazırlıyor. (aiōnios g166) 18 Bu sebeple gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyen şeylere çeviriyoruz. Çünkü görünen şeyler geçicidir, ama görünmeyen şeyler sonsuza kadar kalıcıdır. (aiōnios g166)

5 Çünkü bedenimiz, bu dünyada içinde yaşadığımız ama bir gün yıkılacak bir çadıra benzer. Oysa biliyoruz ki, Allah bizim için göklerde bir bina hazırlıyor. Bu bina, insan eliyle yapılmış bir ev değil, ölümsüz bir bedendir. (aiōnios g166) 2 Aslında biz göksel evimize kavuşmayı hasretle beklerken bu çadırdaki ah çekiyoruz. 3 Bu göksel bedeni giyince çıplak kalmayacağız. 4 Şimdi içinde yaşadığımız çadır bizim için bir yükür. Bu yük altında ah çekiyoruz. Asıl isteğimiz bu bedenimizi çıkarıp atmak değil, göksel bedenimizi giymek. Böylece sonsuz yaşam ölümlü olanın yerini alacak. 5 Bizi tam bu amaç için hazırlayan ve bize garanti olarak Kutsal Ruh'u veren Allah'tır. 6 Böylece her zaman cesaretimiz var. Biliyoruz ki, bu bedende yaşarken, Rab'den uzağız. 7 Çünkü gözle gördüğümüzle değil, imanla hayatımızı sürdürüyoruz. 8 Evet, cesaretimiz var. Bu bedende kalmaktansa Rabbin yanındaki evimizde bulunmak istiyoruz. 9 Böylece, ister Rabbin yanındaki evimizde olalım, ister bu dünyada gurbette olalım, tek amacımız Rabbi memnun etmek. 10 Çünkü hepimiz Mesih'in yargı yerinin önünde görünmek zorundayız. Öyle ki, herkes bedende yaşarken yaptığı iyi ya da kötü şeylerin karşılığını alsın. 11 Böylece Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bilerek insanları imana getiriyoruz. Allah bizi olduğumuz gibi görür. Umarım, vicdanınız da bizi öyle görür. 12 Kendimizi tekrar

size beğendirmeye çalışmıyoruz. Ancak bizimle gurur duymanız için size fırsat veriyoruz. Böylece insan yüreğine bakmayan, yalnız dış görünüşle gurur duyan kişilere cevap verebilirsiniz. 13 Aklımızı kaçırmışsak, bu, Allah için. Aklımız başımızdaysa, bu da sizin faydanız için. 14 Çünkü Mesih'in sevgisi bizi harekete geçiriyor. Artık şu kararı verdik: madem Mesih tek kişi olarak herkes için öldü, öyleyse herkes öldü. 15 Evet, O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, uğurlarına ölmüş ve dirilmiş olan Mesih için yaşasınlar. 16 Bu sebeple artık hiç kimseye insan açısından bakmıyoruz. Eskiden Mesih'e insan açısından bakardık. Ama artık O'na öyle bakmıyoruz. 17 Demek, bir kişi Mesih'e bağlıysa, yeniden yaratılmıştır. Eski şeyler sona ermiş, bakın, yeni şeyler başlamıştır. 18 Bütün bunlar Allah'tandır. O, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı. Bize de barıştırma hizmetini verdi. 19 Demek istiyoruz ki, Allah Mesih'in kişiliğinde dünyadaki insanları kendisiyle barıştırıyordu. Onların suçlarını saymadı. Bize de barıştırma sözünü yayma hizmetini emanet etti. 20 Bu sebeple Mesih için elçilik ediyoruz. Allah bizim ağızımızdan insanları kendisine çağırıyor. Böylece Mesih adına "Allah'la barışın!" diye yalvarıyoruz. 21 Mesih günahsızdır. Allah O'nu günahlarımızı bağışlamak için kurban etti. Öyle ki, Mesih sayesinde biz Allah'ın doğru saydığı kişiler olalım.

6 Biz de Allah'la iş birliği yapanlar olarak size yalvarıyoruz, Allah'ın lütfunu boşuna kabul etmiş olmayın. 2 Çünkü Allah şöyle diyor: "Uygun zamanda seni dinledim. Kurtuluş gününde sana yardım ettim." Bakın, uygun zaman şimdi, kurtuluş günü de şimdi. 3 Hizmetimiz kötülenmesin diye hiç kimsenin tökezlemesine sebep olmadık. 4 Ama her durumda Allah'ın hizmetkârları olduğumuzu gösterdik. Çok sabrettik. Birçok sıkıntılara, zorluklara ve darlıklara katlandık. 5 Dövüldük, hapishaneye atıldık. Kargaşalarda saldırıya uğradık. Ağır işlerde çalıştık, uykusuz ve aç kaldık. 6 Kutsal Ruh'un yardımıyla temiz hayatımızı, bilgimizi, sabrımızı, iyiliğimizi, içten sevgimizi gösterdik. 7 Allah'ın gücüyle gerçeği duyuruyoruz. Sağ ve sol elimizdedoğruluk silahlarını tutuyoruz. 8 Bizi yücelten de var, aşağılayan da. Kötüleyen de var, öven de. Bize yalancı diyenler var, ama gerçeği söylüyoruz. 9 Tanınmayan kişiler olsak da, iyi tanınıyoruz. Ölümle burun burunaysak da, bakın,

hâlâ yaşıyoruz. Dövülüyoruz, ama öldürülmedik. 10 Üzgün olsak da her zaman seviniyoruz. Fakir olsak da birçok insanı ruhça zenginleştiriyoruz. Hiçbir şeyimiz olmasa da, her şeye sahibiz. 11 Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, yüreğimizi size tamamen açtık. 12 Size sevgimizi göstermekten kaçınmadık, ama siz bize sevginizi göstermekten kaçındınız. 13 Aynı hakkı bize verin. Çocuklarımızla konuşur gibi konuşuyorum: siz de yüreğinizi bize açın! 14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kanunsuzluğun ne ortaklığı olur? Işık ve karanlığın ne beraberliği olur? 15 Mesih'le Şeytan hiç anlaşabilir mi? Ya da, imanlının imansızla hiç ortak tarafı olabilir mi? 16 Allah'ın tapınağının putlarla ne birliği olabilir? Ne de olsa, diri olan Allah'ın tapınağı bizleriz. Allah'ın dediği gibi: "Ben aralarında yaşayacağım, aralarında yürüyeceğim. Onların Allah'ı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar." 17 Bu sebeple Rab şöyle diyor: "İmansızların arasından çıkın, ayrılın! Murdar olana dokunmayın! O zaman ben sizi kabul edeceğim. 18 Ben size Baba olacağım, Siz de bana oğullar ve kızlar olacaksınız." Her şeye gücü yeten Rab böyle diyor.

7 Ey sevgili arkadaşlar! Mademki Allah bize bu vaatleri verdi, bedenimizi ve ruhumuzu lekeleyen her şeyden kendimizi temizleyelim. Allah korkusuyla yaşayalım. Kendimizi tamamen O'na adayalım. 2 Yüreğinizde bize yer verin! Kimseye haksızlık etmedik. Kimseyi yoldan saptırmadık. Kimseyi çıkarımız için kullanmadık. 3 Sizi suçlamak için konuşmuyorum. Çünkü daha önce dediğim gibi, siz hep yüreğimizdesiniz. Yaşasak da ölsek de sizinle birlikteyiz. 4 Sizinle hiç çekinmeden konuştum. Yine de sizinle gurur duyuyorum. Gönüm çok rahat. Bütün sıkıntılarımızda sevinçle coşuyorum. 5 Makedonya'ya vardığımız zaman bile bedenimiz hiç rahat görmedi. Türlü türlü sıkıntılarımız vardı: dışarıda kavgalar, içimizde korkular. 6 Ama yürekleri ezilmiş insanlara gönül rahatlığı veren Allah, bizi de Titus'un gelmesiyle rahatlatmıştı. 7 Sadece Titus gelmesiyle değil, sizden aldığı gönül rahatlığıyla da bizi rahatlatmıştı. Titus beni nasıl özlediğinizi, olup bitenlere nasıl üzüldüğünüzü, benim için nasıl kaygılandığınızı anlattı. Bunları işitince daha da çok sevindim. 8 Her ne kadar mektubumla sizi üzdüysem de pişman değilim. İlk başta pişman oldum, çünkü o mektubun kısa bir süre sizi üzdüğünü fark ettim. 9 Ama şimdi sevinçliyim. Üzüldüğünüz

için sevinmiyorum. Ama o üzüntünün tövbe etmenize sebep olduğuna seviniyorum. Çünkü üzüntününüz Allah'ın istediği bir üzüntüydü. Böylece, bizden hiçbir zarar görmediniz. 10 Allah'ın istediği şekilde üzülmek, insanı tövbeye götürür. Tövbe de kurtuluşa kavuşturur. Bundan kimse pişman olmaz. Ama dünyanın verdiği üzüntü ölüme sebep olur. 11 Bakın, Allah'ın istediği şekilde üzülmeniz size ne kadar faydalı oldu! Meseleyi ciddiye almak ve hatanızı düzeltmek için sizde ne büyük bir istek uyandırdı! Olup bitenler sizde nasıl bir öfke, nasıl bir korku, nasıl bir özlem, nasıl bir çaba uyandırdı! Suçlu kişiye ceza verdiniz. Bu meselede kendinizi her bakımdan temize çıkardınız. 12 Size o mektubu yazdımsa da haksızlık yapan ya da haksızlığa uğrayan kişi hatırına yazmadım. Allah'ın huzurunda bize ne kadar bağlı olduğunuzu göresiniz diye yazdım. 13 Bunlarla gönlümüz rahata kavuştu. Gönül rahatlığına kavuşmaktan başka Titus'un ne kadar sevinçli olduğunu görünce daha da çok sevindik. Çünkü hepiniz onun için ferahlattınız. 14 Sizi Titus'a övmüştüm. Beni utandırmadınız. Size hep doğru olanı söyledik. Şimdi hakkınızda Titus'a söylediğimiz şeyler de doğru çıktı. 15 Titus hepinizin itaat ettiğini, kendisini saygı ve korkuyla kabul ettiğini hatırlıyor. Böylece onun size olan sevgisi daha da artıyor. 16 Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8 Ey kardeşler, Allah'ın Makedonya'daki imanlı topluluklarında lütfuyla neler yaptığını size anlatmak istiyoruz. 2 Onların sabırları büyük sıkıntılarla denenmişti. Yine de sevinçle dolup taşılar. Son derece fakirdirler. Yine de büyük bir cömertlikle yardım parası topladılar. 3 Güçleri yettiği kadarını, hem de daha fazlasını kendi istekleriyle verdiler. Buna şahit oldum. 4 Hatta Allah'ın Yahudiye'deki kutsal halkına yapılacak yardımı Allah'tan bir lütuf saydılar. Buna katılmalarına izin vermemizi önemle rica ettiler. 5 Beklediğimizden de fazlasını yaptılar. Kendilerini bu hizmet için önce Rabbe, sonra bize adadılar. Böylece Allah'ın isteğini yerine getirdiler. 6 Bu sebeple Titus'a bu yardım toplama hizmetini aranızda tamamlasın diye rica ettik. Onun başlattığı bu hizmete siz Korintliler Allah'ın lütfuyla katılmıştınız. 7 Her konuda üstünlük gösteriyorsunuz. İmanınız daha güçlü, konuşmanız daha iyi, bilginiz daha geniş. Her türlü yardım severlikte ve bizi sevmekte ilerlediniz. Şimdi lütfettiğiniz bu bağış konusunda da

aynı üstünlüğü gösterin. **8** Bunu size bir buyruk olarak söylemiyorum. Sadece başkalarının yardım toplamaya ne kadar istekli olduğunu görmenizi istiyorum. Böylece siz de sevginizin içtenliğini kanıtlatabilirsiniz. **9** Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu biliyorsunuz. O, gökteki zenginliğini bırakıp uğruna yoksul oldu. Bunu siz O'nun yoksulluğu sayesinde ruhsal zenginliğe kavuşmanız diye yaptı. **10** Size faydalı olacağı için bu konudaki fikrimi vereyim. Geçen yıl bu yardım toplama işine ilk başlayan, hatta ilk heveslenen sizdiniz. **11** Şimdi bu işi bitirin! Onu yapmaya istekli olduğunuza göre, elinizden geldiği kadar tamamlamaya bakın. **12** Çünkü eğer istek varsa, yapılan yardım insanın elinde olmayana göre değil, elinde olan imkanlara göre kabul edilir. **13** Amacım başkalarını rahatlatmak ve sizi sıkıntıya sokmak değil. Hayır, eşitlik sağlamak istiyorum. **14** Şimdiki bolluğunuz onların eksikliğini tamamlasın. Bir gün onların bolluğu da sizin eksikliğinizi tamamlayabilir. Böylece eşitlik sağlanır. **15** Tevrat'ta yazıldığı gibi: "Çok toplayan kişinin fazlası yoktu. Az toplayanın da eksigi yoktu." **16** Allah'a şükürler olsun! Allah sizin için duyduğum aynı ilgiyi Titus'un yüreğinde de uyandırdı. **17** Çünkü Titus sadece isteğimizi kabul etmekle kalmadı. Size çok ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yola çıkıp yanınıza geliyor. **18** Titus'la birlikte başka bir imanlı kardeş yolluyoruz. Bu kardeş Müjde'yi yaydığı için bütün imanlı topluluklarında övülüyor. **19** Ayrıca, imanlılar toplulukları düzenlediğimiz bu yardımın götürülmesi için aynı kardeşi bizim yol arkadaşımız olarak seçtiler. Öyle ki Rab yüceltilsin, bizim de yardım etmeye istekli olduğumuz açıkça görülsün. **20** Bu cömert yardım hizmetimizde kimse bizi suçlamasın diye dikkat ediyoruz. **21** Çünkü yalnız Rabbin gözünde değil, insanların gözünde de iyi olanı yapmak istiyoruz. **22** Bu iki kişiyle birlikte başka bir kardeşimizi de yolluyoruz. Bu kardeşi birçok durumda defalarca denedik. Yardıma hevesli olduğunu anladık. Şimdi daha da büyük bir istekle hizmet etmek istiyor. Çünkü size güveni çok. **23** Titus'a gelince, o benim ortağım ve aranızda çalışan hizmet arkadaşım. Diğer iki imanlı kardeşimiz ise toplulukların elçileri ve Mesih'i yücelten kişilerdir. **24** Bunun için onları sevdiğinizi gösterin. İmanlılar toplulukları sizinle niçin gurur duyduğumuzu anlatınlar.

9 Aslında Allah'ın Yahudiye'deki kutsal halkına yapılacak yardım hakkında size yazmam lazım değil. **2** Çünkü bu işe istekli olduğunuzu biliyorum. Zaten bu konuda sizi Makedonya'daki imanlılara övüyorum. Onlara, Ahaya'daki sizlerin bir yıl önce bu işe hazır olduğunuzu söyledim. Sizin bu gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. **3** Titus'u ve diğer iki imanlı kardeşi size gönderiyorum. Söylediğim gibi yardım paranızı hazırlayın. Bu konuda sizinle boşuna övünmüş olmayayım. **4** Eğer bazı Makedonyalı imanlılar benimle gelip sizi hazırlıksız bulurlarsa, size güvendiğimiz için utanacağız. Sizin duyacağınız utançtan hiç söz etmeyeyim. **5** Bunun için biz gelmeden önce bu kardeşlerden yanınıza gelmelerini rica ettim. Söz verdiğiniz bağışları toplamaya sizi önceden hazırlamalarını gerekli gördüm. Böylece verdiğiniz zorla koparılan bir yardım değil, cömertlikle verilen bir hediye olsun. **6** Şunu unutmayın: "Az eken az biçer, bol eken bol biçer." **7** Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi bağış versin. İsteksizce ya da zorla vermesin. Çünkü Allah güler yüzle veren kişiyi sever. **8** Allah her çeşit bereketi size bol bol verecek güçtedir. Böylece siz her zaman her durumda her şeye yeterli ölçüde sahip olur, her iyi işe cömertçe katkıda bulunursunuz. **9** Kutsal Yazılar'da yazıldığı gibi: "Malından dağıtıp fakirlere verir, cömertliği sonsuzlara kadar anılır." (aiön g165) **10** Ekilecek tohumu ve yemek için ekmeği sağlayan Allah'tır. O ekeceğiniz tohumu sağlayacak ve çoğaltacak. Cömertçe davrandığınız için ürününüzü bollaştıracak. **11** Böylece her zaman cömertçe bağış verebilmek için her bakımdan zengin olacaksınız. Topladığınız yardımı muhtaç insanlara verdiğimiz zaman onlar Allah'a şükredecekler. **12** Yaptığınız bu hizmet sadece Allah'ın kutsal halkının ihtiyaçlarını karşılamakla kalmıyor, birçoklarının Allah'a şükretmesiyle de sonuçlanıyor. **13** Bu hizmetle imanınızın değerini kanıtlamış olacaksınız. İnsanlar sözle anlattığınız Mesih Müjdesi'ni nasıl yaşamınızla yerine getirdiğinizi anlayacaklar. Malınızı onlarla ve herkesle ne kadar cömertçe paylaştığınızı görüp Allah'ı yüceltecekler. **14** Allah'ın size bağışladığı olağanüstü lütfu görecekler. Bu sebeple sizin için derin sevgiyle dua edecekler. **15** Sözlerle anlatılamaz bağışı için Allah'a şükürler olsun!

10 Ben Pavlus, Mesih'in yumuşak huyu ve hoşgörüsüyle size rica ediyorum. Yanınızdayken çekingen, ama sizden uzaktayken cesurmuşum. **2** Böyle düşünenlere göre biz günahlı insan tabiatımıza uyarak yaşıyoruz. Kendimden emin olarak bu kişilere yalvarıyorum: Ne olur, yanınıza geldiğim zaman beni aynı cesaretle davranmaya zorlamayın. **3** Her ne kadar insan bedeninde yaşıyorsak da, ruhsal savaşımızı günahlı insan tabiatımıza uyarak sürdürmüyoruz. **4** Çünkü ruhsal savaşımızda insan silahları kullanmıyoruz. Bizim silahlarımız Allah sayesinde düşman kalelerini yıkacak kadar güçlüdür. Bu silahlarla yanlış fikirleri yok ediyoruz. **5** İnsanların Allah'ı tanınmasına engel olan her gurur kaynağını ortadan kaldırıyoruz. Her düşünceyi esir alıp Mesih'e itaat ettiriyoruz. **6** Siz tam olarak Mesih'e itaat ettiğiniz zaman biz de aranızda itaatsiz olan herkesi cezalandırmaya hazır oluruz. **7** Gözünüzün önündeki gerçeklere bakın. Eğer sizden biri Mesih'e ait olduğuna güvenirse, bunu bir kere daha düşünsün. Kendisi kadar biz de Mesih'e bağlıyız. **8** Rabbin verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de, bundan utanmam. Çünkü bu yetki imanınızı yıkmak için değil, güçlendirmek için verildi. **9** Sizi mektuplarımla korkutan biri gibi görünmek istemiyorum. **10** Çünkü bazıları hakkımda şöyle diyormuş: "Mektupları ağır ve güçlü, ama bedensel görünüşü zayıf ve konuşma yeteneği sıfır." **11** Bunu diyenler şunu iyi bilsinler ki, uzaktayken mektuplarımızda ne söylüyorsak, yanınıza geldiğimizde de onu yapacağız. **12** Kendilerini övenlerle kendimizi eş tutmaya ya da karşılaştırmaya kalkışmayız. Onlar kendilerini ölçü alıp, kendi kendileriyle kıyaslayarak akılsızlık ediyorlar. **13** Ama biz övünürken sınırimızı aşmayacağız. Allah hizmet etmemiz için bize belli bir alan çizdi. Bu alanın sınırları size kadar bile uzandı. **14** Öyle olmasaydı, size kadar gelmekle hizmet alanımızın sınırlarını aşmış olurduk. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size ilk ulaştıran biz olduk. **15** Sınırimızı aşıp başkalarının çabalarıyla övünmüyoruz. Fakat imanınız büyüdüğüce aranızdaki hizmet alanımız da daha genişleyecek diye umut ediyoruz. **16** Öyle ki, sizden ötedeki bölgelerde Mesih'in Müjdesi'ni duyurabilelim. O zaman başkasının hizmet alanındaki başarılarla övünmüş olmayacağız. **17** "Övünen Rab'le övünsün." **18** Çünkü kabul edilmeye değer kişi kendi kendini öven değil, Rabbin övdüğü kişidir.

11 Keşke bu ufak akılsızlığımı hoş görebilseniz! Ne olur, beni hoş görün! **2** Sizin için Allah'tan gelen bir kıskançlık duyuyorum. Sizi tek bir erkeğe, yani Mesih'e nişanladım, öyle ki tertemiz bir bakire olarak O'na getireyim. **3** Fakat şöyle bir korkum var: yılan Havva'yı kurnazlığıyla kandırdığı gibi sizin fikrinizi de Mesih'e olan saf ve candan bağlılığınızdan saptırabilir. **4** Çünkü birisi gelip size vaaz ettiğimizden farklı bir İsa'yı vaaz ettiğinde bunu hoş görüyorsunuz. Hem de aldığınız Kutsal Ruh'tan farklı bir ruhu veya bizden duyduğunuz Müjde'den farklı bir müjdeyi seve seve kabul ediyorsunuz. **5** Kendimi, üstün saydığınız o elçilerden hiç de aşağı görmüyorum. **6** Usta bir konuşmacı olmayabilirim, ama bilgi konusunda acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik. **7** Allah'ın Müjdesi'ni karşılık almadan size vaaz ettim. Sizi şerefliendirmek için kendimi böyle küçülttüm. Bunu yapmakla günah mı işledim? **8** Size hizmet etmek için başka topluluklardan para alarak onları adeta soydum. **9** Yanınızdayken, ihtiyacım olduğunda hiçbirinizin sırtından geçinmedim. İhtiyaçlarımı Makedonya'dan gelen imanlı kardeşler karşıladılar. Size hiçbir şekilde yük olmamaya dikkat ettim ve edeceğim. **10** Mesih sayesinde hep doğruyu söyleyen biri olarak diyorum ki, Ahaya bölgesinde kimse beni bu konuda övünmekten alıkoyamaz. **11** Niçin böyle konuşuyorum? Sizi sevmediğim için mi? Hayır, öyle değil. Allah biliyor ki, sizi seviyorum. **12** Ama ne yapıyorsam onu yapmaya devam edeceğim. Yeter ki, bizimle aynı hizmeti yapmakla övünen fırsatçılara fırsat vermeyeyim. **13** Böyle insanlar sahte elçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü veren dolandırıcılardır. **14** Buna şaşmayın! Çünkü Şeytan bile kendisine ışık meleği süsü verir. **15** Madem öyle, onun hizmetkârlarının da kendilerine doğru yolun hizmetkârı süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Bu insanlar sonunda yaptıklarının cezasını çekecekler. **16** Yine söylüyorum. Kimse beni akılsız sanmasın. Ama, haydi öyle olsun! Beni akılsız kabul edin de, kendimle biraz övüneyim. **17** Şu söylediklerimle Rab gibi değil, akılsız biri gibi konuşuyorum. Çünkü akılsızın kendisiyle övünmeye cesareti olur. **18** Madem birçok kişi kendi başarılarıyla övünüyor, ben de aynı şeylerle övüneceğim. **19** Çünkü siz akıllısiniz ya! Bu yüzden akılsızlara seve seve katlanırsınız. **20** Evet, sizi köle edenlere, hakkınızı yiyeenlere, soyanlara, büyüklük taslayanlara ve suratınıza şamar atanlara

katlanıyorsunuz. **21** Utanarak söylüyorum, bizim böyle davranmaya gücümüz yoktu! Ama başkasının herhangi bir konuda övünmek için cesareti varsa, benim de cesaretim var. Akılsız biri gibi konuşuyorum! **22** Onlar İbrani mi? Ben de İbraniyim! Onlar İsrail halkından mı? Ben de İsrail halkındanım! Onlar İbrahim'in soyundan mı? Ben de İbrahim'in soyundanım! **23** Onlar Mesih'in hizmetkârları mı? Aklını kaçırmış biri gibi konuşuyorum! Ben onlardan daha iyi hizmetkârım: ben daha çok çalıştım, daha çok hapsilere düştüm. Sayısız kere dayak yedim, sık sık ölüm tehlikesine düştüm. **24** Yahudilerin elinden beş defa otuz dokuz kırbaç cezasını aldım. **25** Üç defa değnekle dövüldüm, bir defa taşlandım. Üç defa binmiş olduğum gemi battı. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. **26** Sık sık yolculuk yaptım. Irmaklardan, haydutlardan, kendi milletimden ve diğer milletlerden tehlikelerle karşılaştım. Şehirlerde, ıssız yerlerde, denizlerde ve kendilerini imanlı kardeş gösteren yalancılar arasında tehlikeye düştüm. **27** Çok çalıştım, ağır işler yaptım. Birçok geceyi uykusuz geçirdim. Aç ve susuz kaldım. Çok defa yiyecek bulamadım ve soğukta paltosuz kaldım. **28** Öbür problemlerin yanı sıra, her gün beni ezen bir yük var. Bu da bütün imanlılar toplulukları için çektiğim kaygıdır. **29** Güçsüz olan biri varsa, ben nasıl kendimi güçsüz hissetmeyeyim? Yoldan saptırılan biri varsa, nasıl yüreğim onun için yanmasın? **30** Eğer övünmek lazımsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. **31** Rabbimiz İsa'nın Allah'ı ve Babası yalan söylemediğini biliyor. Rabbe sonsuzlara kadar övgüler olsun! (aiōn gl65) **32** Şam şehrinde olduğum zaman Kral Aretas'ın emrindeki vali beni yakalamak için şehri sıkı kontrol altına aldı. **33** Fakat arkadaşlarım beni büyük bir sepetin içine koyup şehir duvarında bir pencereden aşağı indirdiler. Valinin elinden böyle kaçtım.

12 Faydalı olmasa da övünmek lazım. Şimdi Rab'den aldığım olağanüstü görüntülere ve vahiylerle gelelim. **2** Mesih'e bağlı bir adam tanıyorum. Kendisi on dört sene önce en yüksek göğe götürüldü. Oraya bedeniyile mi, bedeninden ayrı olarak mı götürüldüğünü bilmiyorum. Bunu ancak Allah bilir. **3** Evet, tanıdığım öyle bir adam var. Bu olay bedence mi, yoksa bedenden ayrı olarak mı oldu? Bunu bilmiyorum. Ancak Allah bilir. **4** O adam cennete alındı. Orada dille anlatılamaz sözler işitti. Bu sözleri

insanın tekrarlaması yasaktır. **5** İşte, öyle bir adamla övüneceğim. Ama kendimle övünmeyeceğim. Olsa olsa güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. **6** Övünmek istesem bile, akılsızlık etmiş olmam, çünkü gerçeği söylemiş olurum. Fakat kimse beni olduğumdan üstün sanmasın diye övünmekten çekiniyorum. Öyle ki, kimse bana bende gördüğünden ve benden işittiğinden fazla önem vermesin. **7** Aldığım olağanüstü büyük vahiylerden dolayı gururlanmayayım diye, Allah'ın izniyle bedenime bir diken saplandı. Bu diken, bana eziyet eden Şeytan'ın bir meleğidir. Bu, gururlanmamayım diye oldu. **8** Bundan kurtulmak için Rabbe üç defa yalvardım. **9** Ama Rab bana şöyle dedi: "Benim lütfum sana yeter. Çünkü benim gücüm insan güçsüz olduğu zaman tam olarak görülür." Bunun için güçsüzlüklerimle seve seve övüneceğim. Öyle ki, Mesih'in gücü üzerimde olsun. **10** Bu sebeple, Mesih'in uğruna güçsüzlükleri, aşağılanmaları, zorlukları, eziyetleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman kuvvet buluyorum. **11** Böyle övünmekle kendimi aptal yerine koydum. Ama siz beni buna zorladınız. Aslında siz beni övmeliydiniz. Çünkü bir hiçsem de, üstün saydığınız o elçilerden hiçbir eksikim yok. **12** Aranızdayken çok sabırlı davrandım. Elçiliğim mucizevi işaretler, harikalar ve mucizelerle kanıtlandı. **13** Siz öbür imanlı topluluklarından ne bakımdan eksik kaldınız? Tek eksiginiz şu: sırtınızdan geçinmeye kalkışmadım. Bu haksızlığımı bağışlayın! **14** İşte yanınıza gelmeye hazırlanıyorum. Bu üçüncü ziyaretim olacak. Gelince sırtınızdan geçinmeyeceğim. Çünkü malınızı değil, sizi istiyorum. Ne de olsa, çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi lazım. **15** Canlarınız uğruna seve seve her şeyimi harcarım, kendimi bile feda ederim. Sizi daha çok seversem, ben daha az mı sevilleceğim? **16** Peki, öyle olsun. Ben size yük olmadım. Ama kurnazmışım. Sözde sizi hileyle tuzağa düşürmüşüm! **17** Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizden faydalandım mı? **18** Sizi ziyaret etmesi için Titus'a yalvarmıştım. Onunla birlikte öbür kardeşi de gönderdim. Acaba Titus sizden faydalandı mı? Hayır! Titus'la ben aynı düşünceyle davranıp aynı yolu izlemedik mi? **19** Belki bunca zaman kendimizi gözünüzde haklı çıkarmaya çalıştığımızı sanıyorsunuz. Hayır, Allah'ın gözü önünde Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili

kardeşler, yaptığımız her şey ruhça güçlenmeniz içindir. **20** Çünkü yanınıza geldiğimde sizi istediğim vaziyette bulmayacağımdan korkuyorum. Siz de beni istediğiniz vaziyette bulmayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencillik, iftira, dedikodu, gurur ve karışıklık olabilir. **21** Size tekrar geldiğim zaman, Allah beni önünüzde küçük düşürebilir diye korkuyorum. Birçoğunuz daha önce günah işlemiştiniz ve rezil davranışlardan, zina ve azgın seksüel hareketlerden tövbe etmediniz. Bu yüzden sizin için yas tutmak zorunda kalacağımdan korkuyorum.

13 Bu size üçüncü ziyaretim olacak. “Her suçlamanın iki ya da üç şahidin sözüyle doğrulanması lazım.” **2** Daha önce, ikinci defa yanınızda olduğum zaman sizi uyarmıştım. Şimdi yanınızda değilim. Ama daha önce günah işlemiş olanları ve diğer herkesi yine uyarıyorum. Bir daha geldiğimde günah işleyen kimseyi cezasız bırakmayacağım. **3** Mesih benim aracılığımla konuşuyor diye benden kanıt istiyorsunuz. Kanıt şudur ki, Mesih sizinle uğraşırken güçsüz değildir. Tersine, O aranızda gücünü gösteriyor. **4** Gerçi Mesih çarmıha gerildiği zaman güçsüzdü. Ama şimdi O Allah’ın kudretiyle yaşıyor. Biz de çarmıha gerilen Mesih’e ait olarak güçsüzüz, ama sizinle uğraşırken O’nunla birlikte Allah’ın kudretiyle yaşayacağız. **5** İman yolunda olup olmadığınızı görmek için kendinizi yoklayın, sınayın. İsa Mesih’in aranızda olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınandığınızda imanınızın eksik olduğu mu ortaya çıkıyor? **6** Sınandığımızda bizim imanımız eksik çıkmadı. Umarım bunu anlıyorsunuz. **7** Siz hiçbir kötülük yapmayasınız diye, Allah’a dua ediyoruz. Bunu başarılı olduğumuzu göstermek için yapmıyoruz. Biz başarısız görünsek bile, sizin iyi olanı yapmanız için dua ediyoruz. **8** Çünkü gerçeğe karşı gelemeyiz, ancak gerçek için çalışabiliriz. **9** Güçsüz olduğumuz zaman siz güçlüsünüz diye seviniriz. Tamamen düzelmeniz için dua ediyoruz. **10** Onun için bunları daha gelmeden yazıyorum. Rabbin bana verdiği yetki, imanınızı güçlendirmek içindir, yok etmek için değil. Size geldiğim zaman bu yetkiyi kullanıp size sert davranmak istemiyorum. **11** Son olarak, ey kardeşler, sevinin! Hayatınızı düzene sokun. Ricalarıma kulak verin. Birbirinizle iyi geçinip barış içinde yaşayın. O zaman sevgi ve barış kaynağı olan Allah yardımcınız olacak. **12** Birbirinizi Allah’ın kutsal

halkına yakışan bir öpücükle selamlayın. **13** Burada Allah’ın kutsal halkına ait olanların hepsi size selam ediyor. **14** Rabbimiz İsa Mesih’in lütfu, Allah’ın sevgisi ve Kutsal Ruh’un beraberliği hepinizle olsun.

Galatyalılar

1 Ben Pavlus, ne insan tarafından, ne de insan yetkisiyle elçi seçildim. Beni elçi yapan, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Allah'tır. Benden ve yanımdaki bütün imanlı kardeşlerden, **3** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütf ve esenlik olsun. **4** Mesih, Babamız Allah'ın isteğine uyarak kendini günahlarımız için feda etti. Öyle ki, bizi şimdiki kötü dünyadan kurtardı. (aiōn g165) **5** Allah'a sonsuzlara kadar övgüler olsun! Amin. (aiōn g165) **6** Size şaşıyorum! Allah Mesih'in lütfuyla sizi kendisine çağırdı. Nasıl oluyor da, O'nu bu kadar çabuk terk edip başka bir müjdeye dönüyorsunuz? **7** Aslında başka bir müjde yok ki! Ama kafalarımızı karıştıran bazı kişiler var. Bu adamlar Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak istiyorlar. **8** Size bildirdiğimiz Müjde'ye ters düşen bir müjde vaaz eden, ister biz kendimiz olalım, ister gökten bir melek olsun, Allah'tan cezasını alsın! **9** Daha önce söylediğimiz gibi, bir kere daha söylüyorum: her kim aldığınız Müjde'ye ters düşen bir müjde bildirirse, Allah'tan cezasını alsın! **10** Şimdi kimi memnun etmeye çalışıyorum: insanları mı, yoksa Allah'ı mı? Eğer hâlâ insanları memnun etmeye çalışsaydım, Mesih'in kulu olmazdım. **11** Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: duyurduğum Müjde insan fikri değil. **12** Bu Müjde'yi insandan alıp öğrenmedim. Onu bana vahiyle İsa Mesih'in kendisi bildirdi. **13** Eskiden Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir hayat sürdüğümü duydunuz. Allah'ın topluluğuna acımasızca eziyet ettim ve onu yok etmeye çalıştım. **14** Yahudi dininde benimle aynı yaşta olan soydaşlarımın çoğundan daha çok ilerliyordum. Atalarımın adetlerini büyük bir titizlikle yerine getiriyordum. **15** Fakat Allah bana lütfunu gösterdi. Ben daha annemin karnındayken beni seçti ve hizmetine çağırdı. **16** Oğlu'nuvahiyle bana göstermeyi uygun gördü. Çünkü O'nu bütün milletlerin arasında müjdelememi istedi. Bense bu konuda hemen insanlara danışmadım. **17** Benden önce elçi olanları görmek için Yerusâlim'e gitmedim. Arabistan'a gittim. Daha sonra tekrar Şam şehrine döndüm. **18** Sonra, aradan üç yıl geçince Petrus'la tanışmak için Yerusâlim'e gittim. Onun yanında on beş gün kaldım. **19** Ondan ve Rab İsa'nın kardeşi Yakub'dan başka hiçbir elçiyle tanışmadım. **20** Bu yazdıklarımın yalan olmadığına Allah şahidimdir. **21** Sonra, Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. **22** Mesih'in Yahudiye

bölgesinde olan toplulukları benim yüzümü henüz görmemişlerdi. **23** Sadece şunu iştiriyorlardı: "Daha önce bize eziyet eden adam, eskiden yok etmeye çalıştığı inancı şimdi kendisi müjdeliyor!" **24** Sayemde Allah'ı yücelttiler.

2 Sonra, aradan on dört yıl geçince yine Yerusâlim'e gittim. Barnaba benimle beraberdi. Yanıma Titus'u da aldım. **2** Allah oraya gitmemi vahiyle buyurmuştu. İleri gelenlerle özel olarak görüştim. Milletler arasında vaaz ettiğim Müjde'yi onlara anlattım. Çünkü geçmişte de gelecekte de uğraşlarımın boşa gitmesini istemiyordum. **3** Benimle gelen Grek asıllı Titus bile sünnet olmak zorunda kalmadı. **4** Sünnet meselesi aramıza sızan, yalan yere imanlı kardeşiz diyen kişiler tarafından ortaya çıkarılmıştı. Amaçları, Mesih İsa sayesinde sahip olduğumuz özgürlük hakkında el altından bilgi edinmekti. Çünkü bizi dinlerine esir etmek istiyorlardı. **5** Fakat bir an için bile, onlara yüz vermedik, boyun eğmedik. Çünkü Mesih Müjdesi'nin özünü sizin için korumak istiyorduk. **6** İleri gelenler ise -onlar neymiş bence fark etmez, çünkü Allah insanlar arasında ayırım yapmaz- evet, ileri gelenler duyurduğum Müjde'ye hiçbir şey katmadılar. **7** Tersine, Müjde'yi Yahudilere duyurma işinin Petrus'a emanet edildiği gibi, Yahudi olmayanlara duyurma işinin bana emanet edildiğini gördüler. **8** Çünkü Petrus'u güçlendirip elçi olarak Yahudilere gönderen Allah, beni de güçlendirip diğer milletlere gönderdi. **9** Yakub, Petrus ve Yuhanna Allah'ın topluluğunun direkleri olarak tanınıyorlardı. Onlar Allah'tan bana bağışlanan lütfu fark edince beraberliğimiz belli olsun diye bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Bizim diğer milletlere gitmemiz, onların da Yahudilere gitmeleri için anlaştık. **10** Bizden tek bir ricaları vardı: "Buradaki fakirlere yardım etmeyi unutmayın" dediler. Ben de zaten bunu yapmaya hevesliydim. **11** Ama Petrus Antakya şehrine geldiği zaman, ona karşı olduğumu yüzüne söyledim. Çünkü o çok yanlış davranıyordu. **12** Yakub'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Petrus, Yahudi olmayan imanlılarla beraber oturup yemek yedi. Ama o adamlar gelince çekildi, kendini ayrı tuttu. Çünkü Yahudi olmayan imanlıları sünnet etmek lazım diyen o adamlardan korkuyordu. **13** Öbür Yahudi imanlılar da onun ikiyüzlülüğüne katıldılar. Öyle ki, Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüyle yoldan saptırıldı. **14** Ben Müjde'nin

özüne uygun davranmadıklarını fark ettim. Bunun için herkesin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Sen bir Yahudi iken, diğer milletler gibi yaşıyorsun, Yahudi gibi yaşamıyorsun. Nasıl oluyor da, Yahudi olmayanları Yahudi gibi yaşamaya zorluyorsun?" 15 Biz doğma büyüme Yahudiyiz. "Günahkâr" sayılan diğer milletlerden değiliz! 16 Yine de biliyoruz ki, insan Tevrat kanunlarını yerine getirmekle Allah'ın gözünde doğru sayılmaz, tersine Mesih İsa'ya iman etmekle doğru sayılır. Bu sebeple biz Yahudiler de Mesih İsa'ya iman ettik, öyle ki, Tevrat'ı yerine getirmekle değil, Mesih'e iman etmekle doğru sayılalım. Ne de olsa hiç kimse Tevrat'ı yerine getirmekle doğru sayılmayacak. 17 Biz Yahudi imanlılar Allah'ın gözünde doğru sayılmak için Mesih'e sığındık. Bu yüzden diğer Yahudilerin gözünde biz kendimiz günahkâr çıktık. Öyleyse Mesih günaha mı hizmet etti? Hayır, olmaz öyle şey! 18 Eğer yıktığım şeyi yeniden kurmaya kalkarsam, o zaman kendimi günahkâr çıkarırım. 19 Çünkü ben Tevrat kanunları yüzünden o kanunlar karşısında öldüm. Öyle ki, Allah için yaşayayım. 20 Mesih'le beraber çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bu bedende yaşadığım hayatı Allah'ın Oğlu olan Mesih'e iman ederek yaşıyorum. O beni sevdi, kendini benim için feda etti. 21 Allah'ın lütfunu kenara atmıyorum. Çünkü Tevrat kanunlarını yerine getirerek Allah'ın gözünde doğru sayılabileseydik, o zaman Mesih boşuna ölmüş olurdu.

3 Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih'in çarmıha gerildiğini gözlerinizin önünde resim çizer gibi size açıkça anlattım. 2 Sizden sadece şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u nasıl aldınız? Tevrat kanunlarını yerine getirerek mi, yoksa duyduğunuz habere iman ederek mi? 3 Siz o kadar akılsız mısınız? Kutsal Ruh'un sizde başlattığı işi şimdi kendi çabanızla mı tamamlamaya çalışıyorsunuz? 4 Bunca şeyi boşuna mı yaşadınız? Gerçekten boşuna mıydı? 5 Allah size Ruh'u devamlı veriyor ve aranızda mucizeler yaratıyor. Bunu Tevrat kanunlarını yerine getirdiğiniz için mi, yoksa duyduğunuz habere iman ettiğiniz için mi yapıyor? 6 Tıpkı bunun gibi: "İbrahim Allah'a iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." 7 Bundan anlayacağınız gibi, İbrahim'in asıl oğulları iman edenlerdir. 8 Allah diğer milletleri imanları sayesinde doğru sayacağını Kutsal Yazı'da

önceden bildirdi. "Bütün milletler senin sayende berekete kavuşacak" diyerek Müjde'yi İbrahim'e önceden duyurdu. 9 Böylece iman edenler, imanlı İbrahim'le birlikte berekete kavuşurlar. 10 Tevrat kanunlarını yerine getirmekle doğru sayılacağını sananlar Allah'ın lanetine uğrarlar. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Tevrat kitabında yazılanların hepsini devamlı yerine getirmeyen herkes Allah'ın lanetine uğrar." 11 Şimdi, Allah'ın gözünde hiç kimse kanunla doğru sayılmayacak. Bu besbelli. Çünkü "Allah'ın doğru saydığı kişi imanı sayesinde hayat bulacak." 12 Kanun imana dayanmaz. Tam tersine: "Tevrat kanunlarını yerine getiren kişi bunlarla hayat bulacak." 13 Mesih kendisi lanete uğrayarak bizi Tevrat'ın lanetinden kurtardı. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Darağacına asılan herkes lanetlidir." 14 Böylece İbrahim'e vaat edilen bereket Mesih İsa aracılığıyla diğer milletlere ulaştı. Öyle ki, biz iman ederek Allah'ın vaat ettiği Ruh'u alalım. 15 Kardeşler, günlük hayattan bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılan bir antlaşma kesinleştikten sonra kimse onu geçersiz kılamaz ya da ona başka şartlar ekleyemez. 16 Allah'ın İbrahim'e ve onun soyundan gelene verdiği vaatler de böyledir. Allah sanki birçok kişiden söz ediyormuş gibi "ve soyundan gelenlere" demiyor. Hayır, "ve soyundan gelene" demekle tek bir kişiden söz ediyor. O kişi Mesih'tir. 17 Şunu demek istiyorum: Allah'ın yaptığı antlaşma kesindir. Ondan dört yüz otuz yıl sonra verilen Tevrat kanunları, bu antlaşmayı hükümsüz kılamaz, Allah'ın vaadini ortadan kaldıramaz. 18 Çünkü eğer Allah'ın vereceği miras Tevrat kanunlarına dayansaydı, artık Allah'ın vaadine dayanmazdı. Fakat Allah, mirası İbrahim'e verdiği vaatle lütfetti. 19 Öyle ise, Tevrat kanunları ne maksatla verildi? Bu kanunlar insanların suçluluğunu ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Tevrat kanunları Allah'ın söz verdiği çocuk gelene kadar geçerli olacaktı. Tevrat melekler tarafından, bir aracının eliyle halka verildi. 20 Tek taraflı yapılan işlerde aracı kullanılmaz. Allah da söz verirken tek taraflı davrandı. 21 O zaman, Tevrat kanunları Allah'ın vaatlerine ters mi düşer? Olmaz öyle şey! Çünkü eğer hayat getirebilen bir kanun verilmiş olsaydı, doğruluk gerçekten de kanuna dayanırdı. 22 Fakat Kutsal Yazılar'a göre bütün dünya günaha esirdir. Öyle ki, Allah'ın vaat ettiği bağış, İsa Mesih'e olan imana dayansın, İsa Mesih'e iman edenlere verilsin. 23 Ama iman zamanı gelmeden

önce Tevrat kanunları bizi hapiste tutuyordu. İman yolu açıklanıncaya kadar bu kanunların esiriydik. 24 Demek ki, Tevrat kanunları çocuk eğitmeni gibi bizi Mesih'e götürdü. Öyle ki, imana dayanarak doğru sayılalım. 25 Şimdi iman zamanı geldiği için artık öyle bir eğitime ihtiyacımız yok. 26 Böylece Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Allah'ın oğullarısınız. 27 Çünkü vaftiz edilip Mesih'le birleşenlerin yeni elbise giyer gibi Mesih'i benimsemiş olur. 28 Artık Yahudi ve Grek, köle ve özgür kişi, erkek ve kadın arasında ayırım yok. Çünkü hepiniz Mesih İsa'ya ait olarak birsiniz. 29 Mesih'e ait olduğunuz için İbrahim'in soyundansınız, Allah'ın vaadine göre mirasçılarınız.

4 Şunu demek istiyorum: mirasçı çocuk olduğu sürece, her şeyin sahibi olsa da, bir köleden farksızdır. 2 Babasının kararlaştırdığı zamana kadar, kendisini güden ve malını mülkünü yöneten kişilerin emrindedir. 3 Aynı şekilde biz de çocuk gibiydik. Bu dünyayı yöneten temel kuvvetlere esirdik. 4 Ama zaman dolunca, Allah kendi Oğlu'nu gönderdi. O, bir kadından doğdu ve Tevrat kanunlarına uyarak yaşadı. 5 Öyle ki, Tevrat kanunlarının hükmü altında yaşayanları esirlikten kurtarsın ve bizler oğulluk hakkını alalım. 6 Oğul olduğunuz için Allah, kendi Oğlu'nun "Abba!" yani Baba diye haykıran Ruh'u'nu yüreklerinize koydu. 7 Bu yüzden artık sen köle değil, oğulsun. Hem de oğul olduğun için Allah seni mirasçı da yaptı. 8 Siz Allah'tan daha habersizken, gerçekte tanrı olmayan varlıklara kölelik ederdiniz. 9 Ama şimdi Allah'ı tanıdınız, daha doğrusu, Allah tarafından tanındınız. O zaman nasıl oluyor da, siz tekrar bu dünyayı yöneten temel kuvvetlere dönüyorsunuz? O güçsüz ve faydasız kuvvetlere yeniden esir mi olmak istiyorsunuz? 10 Özel günleri, ayları, mevsimleri ve yılları kutluyorsunuz. 11 Sizin için korkuyorum. Acaba sizin için boşuna mı uğraştım? 12 Kardeşler, size yalvarırım, benim gibi olun, çünkü ben de sizin gibi oldum. Siz bana hiç kötü davranmadınız. 13 Bildiğiniz gibi hasta olduğum için yanınıza geldim ve Müjde'yi size ilk defa o zaman vaaz ettim. 14 Bedenimin vaziyeti sabrınızı denemiş olmalı. Yine de beni hor görmediniz, reddetmediniz. Beni Allah'ın bir meleğini, hatta İsa Mesih'in kendisini kabul eder gibi kabul ettiniz. 15 Gösterdiğiniz o iyi niyete ne oldu? Sizin için şahitlik ederim ki, eğer mümkün olsaydı, kendi gözlerinizi çıkarıp bana verirdiniz. 16 Peki,

doğrusunu söylediğim için size düşman mı oldum? 17 O kişiler sizi kazanmaya uğraşıyorlar. Ama iyi niyetle uğraşmıyorlar. Sizi benden ayırmak istiyorlar. Öyle ki, siz onlar için uğraşsınız. 18 İyi niyetle uğraşılacaksa, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman uğraşmak iyidir. 19 Ey evlatlarım! Mesih hayatlarınızda şekil alana kadar sizin için adeta yeniden doğum sancısı çekiyorum. 20 Keşke şu an sizinle beraber olup sesimin tonunu değiştirebilsem, çünkü sizinle ne yapacağıma şaşırdım. 21 Tevrat kanunlarının hükmü altında olmak isteyen sizler söyleyin bana bakalım, Tevrat'ın ne dediğini bilmiyor musunuz? 22 Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: İbrahim'in iki oğlu vardı, biri köle kadından, öbürü de özgür kadından. 23 Köle kadının oğlu herhangi bir insan gibi doğdu. Özgür kadının oğlu ise, Allah'ın vaadi sonucu doğdu. 24 Bu dediklerim benzetme olarak anlaşılabilir. Bu kadınlar iki antlaşmaya benzer: biri Sina Dağı'ndan olan antlaşmadır. Bu antlaşma, Hacer'e benzer. Hacer köle kadındır; bu yüzden köle çocuklar doğurur. 25 Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı temsil eder. Bu dağ şimdiki Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü o, çocuklarıyla birlikte kölelik ediyor. 26 Ama göksel Yeruşalim özgürdür. Bizim annemiz odur. 27 Çünkü şöyle yazılmıştır: "Sevin, ey kısır olan, doğurmayan kadın! Doğum sancısı nedir bilmeyen sen, sesini yükselt ve haykır! Çünkü terk edilmiş kadının çocukları, kocalı kadının çocuklarından daha çoktur." 28 Sizler ise, kardeşler, İshak gibi Allah'ın vaadi sonucu doğan evlatlarsınız. 29 Ama durum eskiden neyse, şimdi de öyle: herkes gibi doğan, Allah'ın Ruh'u'nun gücüyle doğana eziyet ediyor. 30 Ama Tevrat ne diyor? "Köle kadını ve onun oğlunu kov. Çünkü köle kadının oğlu, özgür kadının oğluyla birlikte mirasçı olmayacak." 31 Biz de kardeşler, köle kadının evlatları değil, özgür kadının evlatlarıyız.

5 Mesih bizi özgürlük içinde yaşayalım diye özgür kıldı. Bu özgürlüğe sıkı tutunun ve bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin. 2 Bakın, ben Pavlus, size şunu söyleyeyim: eğer sünnnet olursanız, Mesih'in size hiç faydası olmayacak. 3 Kendini sünnnet ettiren herkesi yine uyarıyorum: Bunu yapan kişi Tevrat kanunlarının hepsini yerine getirmeye mecburdur. 4 Ey Tevrat kanunlarına uyarak Allah'ın gözünde doğru sayılmaya çalışan sizler: Mesih'ten büsbütün ayrıldınız, Allah'ın lütfundan uzak düştünüz. 5 Biz

ise Kutsal Ruh'a dayanarak doğru sayılmaktan gelen umudun gerçekleşmesini imanla bekliyoruz. 6 Mesih İsa'ya ait olanlar için sünnetli olup olmamak önemli değil. Önemli olan, sevgiyle harekete geçen imandır. 7 İyi ilerliyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıyordu? 8 İnandığınız yalan sizi kendisine çağırın Allah'tan değil. 9 "Az bir maya bütün hamuru kabartır." 10 Hakkınızda Rabbe güvenim var. Eminim ki, farklı bir görüşünüz olmayacak. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecek. 11 Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünnetin lazım olduğunu vaaz ediyorsam, niçin hâlâ eziyet görüyorum? Öyle vaaz etsem, çarmıh engeli ortadan kaldırılmış olur. 12 Keşke huzurunuzu kaçıranlar sünnet olmakla kalmayıp kendilerini tamamen kesseler! 13 Evet, kardeşler, siz özgürlüğe çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüzü insan tabiatınıza uymak için fırsat olarak kullanmayın. Tam tersine, sevgiyle birbirinize hizmet edin. 14 Çünkü Tevrat kanunlarının tümü tek bir sözde özetlenmiştir: "Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin." 15 Ama birbirinizle dış ve tırnakla kavga ederseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz. 16 Demek istediğim şu: Kutsal Ruh'un gösterdiği yolda yürüyün. O vakit insan tabiatınızın heveslerine uymazsınız. 17 Çünkü insan tabiatı Ruh'a, Ruh da insan tabiatına ters düşeni arzular. Bunlar birbirlerine aykırıdır. Sonuç olarak yapmak istediğinizi yapamıyorsunuz. 18 Ama eğer Ruh sizi güdüyorsa, Tevrat kanunlarının hükmü altında değilsiniz. 19 İnsan tabiatının yaptıkları bellidir: seksüel günah, pislik, azgın seksüel hareketler, 20 putperestlik, büyüculük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, kavgalar, bölünmeler, 21 çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve buna benzer şeyler. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Allah'ın Krallığı'nı miras almayacaklar. 22 Ama Ruh'un meyvesi şudur: sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, sadakat, 23 yumuşak huyluluk ve kendini kontrol. Böyle şeyleri yasaklayan bir kanun yoktur. 24 Mesih İsa'ya ait olanlar insan tabiatını tutkuları ve hevesleriyle birlikte çarmıha gerdiler. 25 Ruh sayesinde hayat buluyoruz. Öyleyse Ruh'un gösterdiği yolu tutalım. 26 Boş yere gururlanmayalım. Birbirimizi kızdırmayalım. Birbirimizi kıskanmayalım.

6 Kardeşler, birisi suç işlerken yakalansa bile, Kutsal Ruh'a uyan kişiler olarak onu yumuşak huyla yola

getirin. Siz de yoldan saptırılmamak için kendinizi kollayın. 2 Birbirinizin dertlerine ortak olun. O zaman Mesih'in kanununu yerine getirmiş olursunuz. 3 İnsan bir hiçken kendini önemli sayarsa, kendi kendini aldatmış olur. 4 Herkes kendi yaptıklarını değerlendirsin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünür. 5 Çünkü herkes kendi yükünü taşımali. 6 Ders alan kişi Allah'ın sözünü öğretenle her çeşit nimeti paylaşsın. 7 Aldanmayın, Allah'la alay edilmez. Çünkü insan ne ekerse, onu biçer. 8 Günahlı insan tabiatına eken, bundan çürük ürün biçer. Kutsal Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam ürününü biçer. (aiōnios gl66) 9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Çünkü iyilik yapmaktan yorulmazsak, vakti gelince ürün biçeriz. 10 Onun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinden olanlara iyilik yapalım. 11 Bakın, size ne kadar kocaman harflerle, kendi elimle yazıyorum! 12 Sizi sünnet olmaya zorlayanlar, sadece insanın dış görünüşüne önem veriyorlar. Tek amaçları, Mesih'in çarmıhı uğruna eziyet çekmemektir. 13 Ama sünnetlilerin kendileri bile Tevrat kanunlarını yerine getirmiyorlar. Sadece sünnetli halinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. 14 Bana gelince, sadece Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle övüneceğim. Beni başka bir şeyle övünmekten Allah korusun! Mesih'in çarmıhı sayesinde dünya benim için ölüdür, ben de dünya için ölüyüm. 15 Sünnetli olup olmamak önemli değil. Tek önemli şey, yeniden yaratılmış olmak. 16 Bu prensibe göre yaşayan herkese yani Allah'ın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun. 17 Bundan sonra hiç kimse bana sıkıntı çıkarmasın. Çünkü İsa Mesih'e ait olduğumu gösteren yara izlerini bedenimde taşıyorum. 18 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizlere ruhsal destek olsun. Amin.

Efesliler

1 Ben, Pavlus, Allah'ın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisiyim. **2** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **3** Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Allah'a övgüler olsun. Mesih sayesinde O bize göksel yerlerdeki bütün ruhsal bereketleri bağışladı. **4** Allah dünyayı yaratmadan önce bizi Mesih'te seçti. Bunu kendimizi O'na adayıp gözünde kusursuz bir yaşam sürmemiz için yaptı. Çünkü bizi sevdi. **5** Kendi isteğine ve amacına uyarak İsa Mesih aracılığıyla kendi oğulları olmamıza önceden karar verdi. **6** Böylece sevgili Oğlu sayesinde bize bağışladığı bu görkemli lütuf için O'nu övüyoruz. **7** Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı günahlarımızın fidyesi oldu. Bu sayede kurtulduk. Allah, üzerimize bol bol yağdırdığı lütufla günahlarımızı bağışladı. Bize tam bir hikmet ve anlayış verdi. **9** Önceleri sır olan isteğini kendi iyi amacına uygun olarak bize açıkladı. Bu amacı Mesih aracılığıyla tamamlamaya karar verdi. **10** Allah, zamanı gelince planını yerine getirecek. Bu plana göre göklerde ve yeryüzünde her şeyi Mesih'in hükmü altında bir araya getirecek. **11** Mesih'e ait olduğumuz için Allah'ın halkı olmaya seçildik. Allah buna bizim için önceden karar verdi. Çünkü O, her şeyi kendi planına göre kararlaştırır, her şeyi isteğine ve amacına göre düzenler. **12** Mesih'e ilk umut edenler biz Yahudilerdik. Allah'ın yüceliğini övmek için seçildik. **13** Siz de gerçeği bildiren haberi, yani size kurtuluş getiren Müjde'yi duyunca Mesih'e iman ettiniz. O'na ait olduğunuz için Allah sizi vaat ettiği Kutsal Ruh'la mühürledi. **14** Kutsal Ruh alacağımız mirasın garantisi olarak bize verildi. Allah, sonunda bizi kendi halkı olarak tam bir özgürlüğe kavuşturacak. Öyle ki, O'nun yüceliğini övelim. **15** Ben de topluluk olarak Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve Allah'ın bütün kutsal halkını sevdiğinizi iştimm. **16** Bu sebeple dualarımda sizi andığım zaman, sizin için durmadan şükrediyorum. **17** Dua ediyorum ki, Rabbimiz İsa Mesih'in yüce Babası Allah, size vahiyle ruhsal hikmet versin. Öyle ki, O'nu daha yakından tanıyasınız. **18** O zaman aklınız aydınlandığı için Allah'ın sizi nasıl bir umuda davet ettiğini anlayacaksınız. Böylece Allah'ın kutsal halkına vereceği mirasın ne kadar görkemli ve değerli olduğunu fark edeceksiniz. **19** Biz iman edenlere verilen Allah'ın olağanüstü büyük kudretini anlayacaksınız. Allah'ın içimizde işleyen bu

kudreti, Mesih'i ölümden diriltmek ve göksel yerlerde kendi sağına oturtmak için kullandığı üstün güçle aynıdır. **21** Mesih, her tür yönetim, yetki, kuvvet ve egemenlik üzerinde hüküm sürer. Mesih'in adı sadece bu dünyada değil, gelecek dünyada anılacak bütün adlardan daha üstündür. (aiön g165) **22** Allah her şeyi Mesih'in ayakları altına serip O'nun emrine verdi, imanlılar topluluğu uğruna O'nu her şeye hâkim yaptı. **23** İmanlılar topluluğu Mesih'in bedenidir ve her şeyi her yönden dolduran Mesih'in varlığıyla doludur.

2 Siz işlediğiniz suçlar ve günahlar yüzünden ruhça ölüydünüz. **2** Bir zamanlar günahlı hayat yaşıyordunuz. Bu dünyanın gidişine ayak uyduruyordunuz. Şeytan'ın dediğini yapıyordunuz. Dünya üzerindeki kuvveti yöneten Şeytan, Allah'a itaat etmeyenleri şu anda kontrol eden ruhtur. (aiön g165) **3** Bir zamanlar hepimiz bu insanlar gibi insan tabiatımızın heveslerine uyarak yaşıyorduk. Bedenimiz ve aklımız ne isterse onu yapıyorduk. Bu yüzden herkes gibi Allah'ın öfkesini hak ediyorduk. **4** Suçlarımız yüzünden ruhça ölüydük. Ama Allah'ın merhameti bol. Bize beslediği sevgi çok büyük. Onun için Allah bizi Mesih'le birlikte yeni yaşama kavuşturdu. Siz Allah'ın lütfu sayesinde kurtuldunuz. **6** Mesih İsa'ya ait olduğumuz için Allah bizi Mesih'le beraber diriltti, O'nunla beraber göksel yerlerde oturmamızı sağladı. **7** Allah böylece lütfunun sınırsız zenginliğini gelecek zamanlarda açıkça göstermek istedi. Bunu Mesih İsa aracılığıyla bize gösterdiği iyilikle yapacak. (aiön g165) **8** Evet, siz iman ederek Allah'ın lütfuyla kurtuldunuz. Bu da sizin başardığınız bir şey değil, Allah'ın bağışidir. **9** Hiç kimse kendi çabalarıyla kurtulamaz. Öyle ki, hiç kimse övünmesin. **10** Çünkü biz Allah'ın eseriyiz. İyilikler yapalım diye Mesih İsa aracılığıyla yeniden yaratıldık. Öyle ki, Allah'ın önceden hazırladığı bu iyilikleri yapabilelim. **11** Ey doğuştan Yahudi olmayan sizler, önceki durumunuzu hatırlayın. Yahudiler size "sünnetsiz" diyorlar. Bedenleri elle sünnet edildiği için kendilerine "sünnetli" diyorlar. **12** Daha önce Mesih'le bağlantınız yoktu. İsrail halkına ait olma hakkından yoksundunuz. Allah'ın vaadine dayanan antlaşmalara yabancıydınız. Bu dünyada umuttan da Allah'tan da yoksundunuz. **13** Ama bir zamanlar Allah'tan uzak olan sizler, Mesih İsa aracılığıyla, O'nun akıtılan kanı sayesinde şimdi Allah'a yakın oldunuz. **14** Çünkü Mesih bize esenlik getirdi. Yahudilerle

diğer milletlerden tek bir halk yaptı. Kendi bedenini feda ederek bizi birbirimizden ayıran ve birbirimize düşman eden duvarı yıktı, **15** yani Tevrat buyruklarının ve kurallarının hükmünü kaldırdı. Öyle ki, Yahudilerle diğer milletleri kendi huzurunda bir araya getirsin, ikisinden yeni bir insanlık yaratsın ve esenlik sağlasın, **16** Yahudileri ve diğer milletleri tek bir topluluk olarak birbirleriyle ve Allah'la barıştırsın. Mesih bunu çarmıhtaki ölümüyle düşmanlığı ortadan kaldırarak yaptı. **17** Mesih geldiği zaman hem eskiden Allah'tan uzak olan sizlere, hem de Allah'ı yakından tanıyan Yahudilere esenlik müjdesini duyurdu. **18** Çünkü Mesih sayesinde hepimiz tek Ruh aracılığıyla Baba'ya yaklaşma hakkına kavuştuk. **19** Bu sebeple artık yabancı ve gariban değilsiniz. Ama Allah'ın kutsal halkıyla vatandaşsınız, Allah'ın ev halkındasınız. **20** Siz sağlam bir temel üzerinde kurulan bina gibisiniz. Temeli elçiler ve peygamberler attılar. Binanın en önemli taşı ise İsa Mesih'in kendisidir. **21** Mesih sayesinde bütün bina uyum içinde kuruluyor, yükseliyor ve Rabbe adanmış kutsal bir tapınak oluyor. **22** Siz de Mesih aracılığıyla hep birlikte bir bina gibi kuruluyorsunuz. Allah kendi Ruhu aracılığıyla bu binanın içinde yaşıyor.

3 Bu sebeple Yahudi olmayan sizler için Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus- **2** Allah bana lütfunu size ulaştırma görevini verdi. Elbette bundan haberiniz var. **3** Allah önceleri gizli tutulan sırrını bana vahiyle açıkladı. Daha önce size bunun hakkında kısaca yazmıştım. **4** Yazdığım sözleri okursanız, Mesih hakkındaki sırrı ne kadar iyi anladığımı fark edeceksiniz. **5** Önceki kuşaklarda bu gizli plan insanlara bildirilmemişti. Ama şimdi Kutsal Ruh aracılığıyla O'nun kutsal elçilerine ve peygamberlerine vahiyle açıklanmıştır. **6** Sır şudur: Yahudi olmayanlar Müjde'ye inandıkları için Mesih İsa sayesinde Yahudilerle aynı mirası paylaşırlar, aynı bedenin parçaları olarak Allah'ın Yahudilere vaat ettiği aynı bereketlere ortak olurlar. **7** Bu Müjde'yi duyurma görevini Allah bana lütfuyla bağışladı ve beni kudretiyle güçlendirdi. **8** Allah'ın kutsal halkı arasında en önemsiz kişi benim. Yine de Mesih'in sınırsız bereket hazinesini Yahudi olmayanlara müjdeleme lütfu bana verildi. **9** Her şeyi yaratan Allah'ın ezelden beri gizli tuttuğu bir sırrı var. Allah, bu sırrı nasıl yerine getirdiğini herkese açıklama görevini bana verdi. (aiōn g165) **10** Öyle ki, kendi çok

yönlü hikmetini imanlılar topluluğu aracılığıyla göksel yerlerde kuvvet ve yetki sahiplerine şimdi bildirsin. **11** Bu da zamanın başlangıcından beri Allah'ın aklında olan niyete uygundu. Allah bunu Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla yerine getirdi. (aiōn g165) **12** Mesih sayesinde Allah'a cesaret ve güvenle yaklaşma hakkına sahibiz, çünkü Mesih'e iman ediyoruz. **13** Bunun için sizden rica ederim, çektiğim acılar yüzünden yılmayın. Bu acıları sizin uğruna çekiyorum. Bunlar sizin için bir gurur kaynağıdır. **14** Bu sebeple göksel Baba'nın önünde diz çöküyorum. **15** Gökyüzündeki ve yeryüzündeki her aile varlığını Babamız Allah'a borçludur. **16** Yüce Allah kendi bereket hazinesinden Ruhu aracılığıyla iç varlığınızı kudretle güçlendirsın diye dua ediyorum. **17** İmanınız aracılığıyla Mesih yüreğinizde yaşasın. Sevgi, hayatınızın kökü ve temeli olsun. **18** Öyle ki, Allah'ın bütün kutsal halkıyla beraber Mesih'in sevgisinin ne kadar geniş, uzun, yüksek ve derin olduğunu tamamen anlayabilesiniz. **19** Mesih'in bu akıl almaz sevgisini bilmenizi ve Allah'ın bütün varlığıyla dolmanızı dilerim. **20** Ne dilersek, ya da ne düşünürsek, Allah bundan çok daha fazlasını yapacak güçtedir. Bunu içimizde gücünü gösteren kudretiyle yapar. **21** İmanlılar topluluğu ve Mesih İsa aracılığıyla Allah kuşaktan kuşağa, sonsuzlara kadar yüceltilsin! Amin. (aiōn g165)

4 İşte bunun için, Rab uğrunda tutuklu olan ben Pavlus size yalvarırım: aldığınız çağrıya layık bir şekilde yaşayın! **2** Her zaman alçakgönüllü, yumuşak huylu ve sabırlı olun. Sevgiyle birbirinizi hoş görün. **3** Sizi birbirinize bağlayan esenlik içinde yaşayın, Kutsal Ruh'un birliğini korumak için elinizden geleni yapın. **4** Tek bir beden, tek bir Ruh var. Aynı şekilde tek bir umuda çağrıldınız. **5** Rabbimiz bir, imanımız bir, vaftizimiz birdir. **6** Hepimizin göksel Babası olan Allah birdir. O her şeyden üstündür, hepimiz aracılığıyla işini görür ve hepimizin içindedir. **7** Ama Allah, Mesih'in verdiği ölçüde lütfuyla her birimize özel yetenekler bağışladı. **8** Bunun için şöyle denir: "Yücelere çıktığı zaman, birçok esiri peşine taktı. İnsanlara bağışlar verdi." **9** "Yücelere çıktı" sözü ne demek? Elbette Mesih ilk önce aşağılara, yani yeryüzüne indi demektir. **10** Kendisi, hem aşağı inen hem de bütün göklerden daha yükseklerle çıkandır. Öyle ki, bütün evreni varlığıyla doldursun. **11** Evet O kendisi, topluluğuna özel yetenekler dağıtandır.

Bazı kişileri elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci, bazılarını da topluluğu güden ve eğiten olarak görevlendirir. **12** Onların sayesinde Allah'ın kutsal halkı hizmet etmek için hazırlanır ve Mesih'in bedeni olan imanlılar topluluğu güçlendirilir. **13** Sonunda hepimiz Allah'ın Oğlu'na iman ederek ve O'nu yakından tanıyarak birliğe kavuşacağız. Mesih'in kusursuzluğuna eşit bir olgunluğa erişeceğiz. **14** Onun için artık çocuk gibi olmayalım. İnsanlar kurnazlık ve hile kullanarak bizi yoldan saptırmaya çalışabilirler. O insanların öğrettiklerine yüz vermeyelim, dalgalarla boğuşan, rüzgarla öteye beriye sürüklenen gemi gibi olmayalım. **15** Bunun yerine hakikati sevgiyle duyurarak olgunlaşalım. Her konuda imanlılar topluluğunun başı olan Mesih'e benzeyelim. **16** Mesih bedeni olan topluluğunu güder. Beden de bütün eklemlerinin yardımıyla bir arada tutulur ve uyumla çalışır. Bedenin her parçası kendine düşen görevi yaparsa beden büyür ve sevgiyle gelişir. **17** Bu sebeple şunu söylüyorum, sizi Rab'den aldığım yetkiyle uyarıyorum: artık boş düşüncelere kapılan putperestlerin yaşadığı gibi yaşamayın. **18** Onların akli karanlığa boğuldu. Cahil ve dik kafalı oldukları için Allah'tan gelen hayattan yoksun kaldılar. **19** Utanmak nedir bilmedikleri için kendilerini azgın seksüel hareketlere verdiler. Doymaz bir iştahla her türlü pislği yaptılar. **20** Ama siz böyle yaşamayı Mesih'ten öğrenmediniz! **21** Şüphesiz O'nun hakkında bilgi aldınız ve O'nun yolunda eğitildiniz. Ne de olsa, gerçek yol İsa yoludur. **22** Önceki yaşamınızda aldatici heveslerle bozulan eski kişiliğinizi üzerinizden çıkarıp atın. **23** Ruhunuz ve zihniniz yenilensin. **24** Allah'ın kendi benzerliğinde yarattığı yeni kişiliği üzerinize alın. O zaman gerçekten Allah'a adanmış doğru insanlar olursunuz. **25** Bu sebeple yalan söylemeye son verin. Hepiniz birbirinize doğruyu söyleyin. Çünkü biz aynı bedenin parçalarıyız. **26** Öfkelendiğinizde günah işlemeyin. Güneş batmadan öfkenizden vazgeçin. **27** İblis'e fırsat vermeyin. **28** Hırsızlık yapan artık çalışmasın. Onun yerine elleriyle çalışarak dürüst iş yapsın. Öyle ki, muhtaç insanlara yardım edecek parası olsun. **29** Ağzınızdan hiçbir zararlı söz çıkmasın. Dinleyenlere faydalı, ihtiyaca göre onları güçlendiren şeyler söyleyin. **30** Allah'ın Kutsal Ruh'u'nu üzme. Kutsal Ruh, tam kurtuluşa kavuşacağınız güne kadar Allah'a ait olduğunuzu gösteren mühürdür. **31** Kin, öfke, kızgınlık, bağırıp çağırma, iftira gibi her çeşit

kötülüğü hayatınızdan uzaklaştırın. **32** Birbirinize şefkatli ve iyi yürekli davranın. Allah sizi Mesih sayesinde nasıl bağışladıysa, siz de birbirinizi öyle bağışlayın.

5 Allah'ı örnek alın, çünkü O'nun sevgili evlatlarısiniz. **2** Mesih gibi sevgi yolunda yaşayın. O bizi sevdi ve Allah'a getirilen hoş kokulu kurban gibi uğrumuza kendini feda etti. **3** Aranızda hiçbir seksüel günahın, pislğin ve açgözlülüğün adı bile geçmesin. Allah'ın kutsal halkına böyle şeyler yakışmaz. **4** Aranızda açık saçık konuşmalar, boş laflar ve kaba şakalar olmasın. Öyle şeyler imanlılara yakışmaz. Bunun yerine Allah'a şükredin. **5** Çünkü şunu kesin olarak bilmelisiniz: seksüel günah işleyen, pislğe düşkün ya da açgözlü insana Mesih'in ve Allah'ın Krallığı'nda yer yoktur. Açgözlü insan puta tapan kişiden farksızdır. **6** Hiç kimse sizi boş laflarla aldatmasın. Böyle şeyler yüzünden itaatsiz insanlar Allah'ın cezasına uğrarlar. **7** Bunun için böyle insanlarla oturup kalkmayın. **8** Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rabbe ait insanlar olarak ışıksınız. Işığın evlatları olarak yaşayın. **9** Çünkü ışığın ürünü iyi, doğru ve gerçek olan her şeyde bulunur. **10** Rabbi neyin memnun edeceğini öğrenmeye çalışın. **11** Karanlığın faydasız işlerine ortak olmayın. Tam tersine, onları açığa çıkarın. **12** Bazılarının gizlice yaptıklarını anmak bile ayıptır. **13** Ama gün ışığına çıkarılan her şeyin gerçek yüzü belli olur. **14** Evet, her şeyi belli eden ışıktır. Bunun için şöyle denir: "Seni uyucu seni! Uyan! Ölümünden diril! Mesih seni ışıyla aydınlatacak." **15** Böylece nasıl yaşadığınıza dikkat edin. Hikmetsiz insanlar gibi değil, hikmetli insanlar gibi yaşayın. **16** Vaktinizi iyi kullanın, çünkü kötü bir zamanda yaşıyoruz. **17** Bu sebeple akılsız olmayın, Rabbin sizden ne istediğini anlayın. **18** İçip içip sarhoş olmayın. Sarhoşluk edepsizliğe yol açar. Bunun yerine Kutsal Ruh'la dolun. **19** Toplantılarınızda mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin. Rabbi ilahiler ve ezgilerle yürekten övün. **20** Her zaman her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Allah'a şükredin. **21** Mesih'e olan saygınızdan birbirinize uyumlu davranın. **22** Ey kadınlar, Rabbe uyduğunuz gibi, kocalarınıza da uyun. **23** Mesih kendi topluluğu olan bedenin başı ve kurtarıcısıdır. Aynı şekilde karı ile koca da tek bedendir ve bu bedenin başı kocadır. **24** Fakat imanlılar topluluğu Mesih'e uyduğu gibi, kadınlar da kocalarına her durumda uysunlar. **25** Ey kocalar, Mesih'in

imanlılar topluluğunu sevdiği gibi siz de karınızı sevin. Mesih topluluğu için kendini feda etti. **26** Böylece topluluğunu suyla paklar gibi kendi sözünün gücüyle Allah'a adadı. **27** Mesih'in amacı, topluluğunu görkemli bir halde kendi önüne çıkarmaktır. Topluluğunun üzerinde leke ya da buruşukluk gibi herhangi bir kusurun bulunmasını istemez. Tersine, topluluğun Allah'a adanmış ve kusursuz olmasını ister. **28** Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenlerini sevdiği gibi sevmelidir. Karısını seven, kendini sevmiş olur. **29** Aslında kendi bedenini sevmeyen kimse yoktur. Herkes kendi bedenini besler ve ona iyi bakar. Mesih de imanlılar topluluğuna aynen öyle bakar. **30** Çünkü biz O'nun bedeninin parçalarıyız. **31** "Bu sebeple adam annesini ve babasını bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi bir beden olacak." **32** Bu derin bir sırdır. Ama ben Mesih ve imanlılar topluluğu hakkında konuşuyorum. **33** Yine de aranızda olan her adam karısını kendisini sevdiği gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstersiz.

6 Ey çocuklar! Rabbe ait olduğunuz için annenize ve babanıza itaat edin. Çünkü doğru olan budur. **2** "Annenize ve babanıza saygı gösterin." Bu buyruk, vaatle verilen ilk buyruktur: **3** "Öyle yaparsanız, ülkenizde iyi yaşarsınız ve ömrünüz uzun olur." **4** Ey babalar! Çocuklarınızı kızdırmayın. Onları Rabbin istediği gibi terbiye edin, akıl vererek büyütün. **5** Ey köleler! Bu dünyadaki efendilerinize saygı ve korkuyla itaat edin. Bunu Mesih'e itaat eder gibi temiz yürekle yapın. **6** Sadece sizi gözledikleri zaman gönüllerini kazanmak için hizmet etmeyin. Siz Mesih'in kullarısınız. Bunun için Allah'ın istediği gibi efendilerinize candan hizmet edin. **7** İnsanlara değil de, Rabbe hizmet eder gibi, iyi niyetle çalışın. **8** Bilin ki, herkes ister köle, ister özgür olsun herkes yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacak. **9** Ey efendiler, aynı şekilde siz de kölelerinize iyi davranın. Onları cezayla korkutmaktan vazgeçin. Bilin ki, onların da sizin de Efendiniz göktedir. O da insanlar arasında ayrım yapmaz. **10** En sonunda, Rabbe bağlanarak kuvvetli olun, O'nun üstün kudretiyle güçlenin. **11** Allah'ın verdiği bütün silahları kuşanın ki, kendinizi İblis'in hilelerine karşı savunabilesiniz. **12** Çünkü savaşımız insanlara karşı değildir. Ama görünmez dünyada hüküm süren ve bu karanlık dünyayı güden ruhsal güçlerle şeytani kuvvetlere karşıdır. **(aiön q165)** **13** Bunun için, Allah'ın verdiği bütün silahları kuşanın. Öyle ki,

kara günde saldırılara dayanabilesiniz ve elinizden geleni yaptıktan sonra yerinizde dimdik durarsınız. **14** Yerinizde durabilmek için gerçeği belinize kemer gibi sarın ve doğruluğu göğsünüzü koruyan zırh olarak takın. **15** Sizi esenlik Müjdesini yaymaya hazır kılan ayakkabılarınızı ayağınıza bağlayın. **16** Her durumda iman kalkanını elinize alın. Şeytan'ın saldırıları ateşli oklara benzer. İman kalkaniyle bunların hepsini söndürebilirsiniz. **17** Başınıza kurtuluş başlığını takın, elinize de Kutsal Ruh'un kılıcını, yani Allah'ın sözünü alın. **18** Her zaman Kutsal Ruh'un gösterdiği gibi dua edin. Bunu her türlü dua ve yalvarışla yapın. Dua ederken hep tetikte durun. Pes etmeden her duanızda Allah'ın bütün kutsal halkı için yalvarın. **19** Benim için de dua edin, konuştuğumda Allah bana ne söyleyeceğini göstersiz. Önceleri sır olan Müjde'yi insanlara cesaretle duyurayım. **20** Ben Mesih'in elçisiyim, ama O'nun hakkındaki Müjde'yi vaaz ettiğim için zincire vuruldum. Dua edin ki, bu Müjde'yi gerektiği gibi cesaretle duyurayım. **21** Tihikos sevdiğim bir imanlı kardeş ve Rabbe sadık bir hizmetkârdır. Tihikos nasıl olduğumu, neler yaptığımı size etraflıca bildirecek. **22** Haberimizi öğrenmenizi istiyorum; işte onun için Tihikos'u size yolladım. O da gönlünüzü rahatlatacak. **23** Ey imanlı kardeşler, Baba Allah ve Rab İsa Mesih size imanla birlikte esenlik ve sevgi versin. **24** Allah'ın lütfu, Rabbimiz İsa Mesih'i hiç sönmeyen bir sevgiyle seven herkesin üzerinde olsun.

Filipililer

1 Mesih İsa'nın kulları olan biz Pavlus ve Timoteos'tan, **2** Babamız Allah'tan ve Rabbimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **3** Sizleri her hatırladığımda Allahım'a şükrediyorum. **4** Hepiniz için her dua ettiğimde her zaman sevinçle dua ediyorum. **5** Çünkü Müjde'yi yaymaya başladığım günden şimdiye kadar bana ortak oldunuz. **6** Hayatınızda iyi bir iş başlatan Allah, bu işi Mesih İsa'nın tekrar geleceği güne kadar tamamlayacak. Bundan eminim. **7** Hepiniz için bunu düşünmekte haklıyım. Çünkü hem ben hapisteyken, hem de Müjde'yi savunup doğrularken, hepiniz benimle birlikte Allah'ın lütfuna ortakınız. Bu yüzden yüreğimde özel yeriniz var. **8** Mesih İsa'nın içten sevgisiyle sizi ne kadar çok özlediğime Allah şahidimdir. **9** Sevginiz gittikçe artsın, bilgi ve anlayışınız da ilerlesin diye dua ediyorum. **10** Öyle ki, neyin önemli neyin önemsiz olduğunu ayırt edebilesiniz. Böylece Mesih'in geleceği gün temiz yürekli ve kusursuz olacaksınız. **11** Hayatınız İsa Mesih sayesinde Allah'ın gözünde doğru sayılmanın ürünüyle dolacak. Bunun sonucunda Allah övülüp yüceltilecek. **12** İmanlı kardeşlerim, şunu bilmenizi istiyorum: başıma gelenler Müjde'nin daha çok yayılmasına yaradı. **13** Öyle ki, Mesih uğruna hapisaneye düştüğümü saraydaki bütün koruma askerleri dahil herkes öğrendi. **14** Hapishaneye düştüğüm için buradaki imanlı kardeşlerin çoğu Rabbe daha çok güveniyor, cesaret alarak Allah'ın sözünü korkusuzca duyuruyorlar. **15** Gerçi bazı kişiler kıskanç ve kavgacı oldukları için Mesih'i vaaz ediyorlar, başkalarıysa bunu iyi niyetle yapıyorlar. **16** İyi niyetliler Mesih'i sevgiyle vaaz ediyorlar, çünkü görevimin Müjde'yi savunmak olduğunu biliyorlar. **17** Öbürleri ise Mesih'i temiz yürekle değil, bencil sebeplerle vaaz ediyorlar. Hapisteki sıkıntılarımı böylece arttıracaklarını sanıyorlar. **18** Fark etmez! İster kötü niyetle, ister iyi niyetle olsun, nasıl olsa Mesih hakkında vaaz ediliyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de. **19** Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruh'u'nun yardımıyla sonunda serbest bırakılacağımı biliyorum. **20** Beklentim ve umudum o ki, hiçbir zaman utanacak bir şey yapmayacağım. Ama yaşasam da ölsem de, tam bir cesaretle konuşacağım, Mesih de her zamanki gibi şimdi de benim hayatımla şan şeref kazanacak. **21** Çünkü benim için yaşamak Mesih,

ölmek ise kazançtır. **22** Ama hayatta kalırsam, faydalı işler yapabilirim. Hangisini seçeceğimi bilemiyorum. **23** İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı hasretle bekliyorum, çünkü bu benim için çok daha iyidir. **24** Ama hayatta kalsam sizin için daha faydalı olur. **25** Bundan eminim. Biliyorum ki, hayatta kalıp hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim. Böylece iman yolunda ilerleyip sevineceksiniz. **26** Tekrar yanınıza geldiğimde siz benim ziyaretim sebebiyle Mesih İsa'yla daha çok gurur duyacaksınız. **27** Ancak günlük yaşamınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Gelip sizinle görüşsem de, sizden uzak kalsam da, ruhsal birlik içinde dimdik durduğunuzu iştirmek istiyorum. İnsanların Müjde'ye iman etmeleri için tek yürekle uğraştığınızı ve karşı gelenlerden de hiç korkmadığınızı duymak istiyorum. Bu cesaretiniz, onların mahvolacağını ama sizin kurtulacağınızı gösteren bir işarettir. Bu da Allah'tandır. **29** Çünkü size sadece Mesih'e iman etme lütfu verilmedi, O'nun uğruna acı çekme lütfu da verildi. **30** Siz benim verdiğim mücadelenin aynısına katılıyorsunuz ve bunu hâlâ sürdürdüğümü duyuyorsunuz.

2 Mesih'e ait olmak size cesaret veriyor mu? Sevgisi gönlünüzü rahatlatıyor mu? Kutsal Ruh'la beraberliğiniz var mı? Birbirinize karşı yumuşak yürekli ve merhametli misiniz? **2** Öyleyse sevincimi tamamlamak için birbirinizle aynı fikirde olun, aynı sevgide, ruhta ve amaçta birleşin. **3** Hiçbir şeyi bencillikle ya da boş övünmeyle yapmayın. Ama alçakgönüllülükle başkalarını kendinizden üstün sayın. **4** Sadece kendi çıkarınızı değil, başkalarının da çıkarını gözetin. **5** Mesih İsa'nın düşüncesi sizin de düşünceniz olsun. **6** O, Allah'la aynı öze sahiptir, ama Allah'la eşitliği sınırlı tutunacak bir hak saymadı. **7** Bunun yerine yüceliğini kenara koyup köle gibi oldu, insan olarak dünyaya geldi. İnsan şeklinde bulunduğu zaman, alçakgönüllülükle Allah'a itaat etti, ölmeye, hatta çarmıhta ölmeye razı oldu. **9** Bunun için Allah O'nu çok yükseltti. O'na bütün adlardan üstün olan adı verdi. **10** Öyle ki, İsa adı her anıldığında, gökte, yerde ve yer altında olan herkes diz çöksün, **11** her dil açıkça "İsa Mesih Rab'dir" desin. Bu da Baba Allah'ı yüceltecek. **12** Öyleyse sevgili arkadaşlarım, her zaman itaat ettiğiniz gibi, sadece benim varlığında değil, şimdi yokluğunda da, kurtuluşunuza uygun şekilde yaşayın. Bu konuda saygı ve korkuyla daha

da çok çaba gösterin. **13** Çünkü hayatınızda gücünü gösteren Allah'tır. O, kendisini memnun eden şeyleri hem istemenizi hem de yapmanızı sağlar. **14** Her şeyi şikâyet etmeden ve çekişmeden yapın. **15** Böylece kusursuz ve hatasız olursunuz. Allah'ın evlatları olarak eğri ve sapık bir kuşağın ortasında lekesiz bir hayat sürersiniz. Dünyayı aydınlatan birer yıldız gibi parlarsınız. **16** Allah'ın yaşam veren sözüne sınırsız tutun. Böylece Mesih'in geldiği gün sizinle övünecek bir sebebin olsun. O zaman sizin için boşuna uğraşmadığımı, çabalarımın boşa gitmediğini göreceğim. **17** İmanınız ve hizmetiniz Allah'a adanmış bir kurban gibidir. Benim kanım bu kurbanın üzerine adak şarabı gibi dökülse de, sevineceğim ve bu sevincimi hepinizle paylaşacağım. **18** Siz de benim gibi sevinin ve sevincinizi benimle paylaşın. **19** Yakında Rab İsa'nın izniyle size Timoteos'u göndermeyi umut ediyorum. Böylece sizden haber alırım ve içim rahat eder. **20** Çünkü benimle aynı fikirde olan başka kimsem yok. O sizinle candan ilgilenecek. **21** Herkes Mesih İsa'nın işini değil, kendi çıkarını düşünüyor. **22** Ama Timoteos'un kendi değerini kanıtlamış biri olduğunu biliyorsunuz. Çünkü babasının yanında çalışan evlat gibi Müjde'nin yayılmasında benimle birlikte hizmet etti. **23** Onun için, işlerimin nasıl gideceğini görür görmez onu size göndermeyi umut ediyorum. **24** Ben de yakında geleceğim. Bu konuda Rabbe güveniyorum. **25** Bu arada Epafrodit'i size geri göndermeyi gerekli gördüm. O benim imanlı kardeşimdir, yanımda hizmet ediyor ve omuz omuza mücadele ediyoruz. Siz ihtiyaçlarımızı karşılamak için onu elçiniz olarak bana göndermişsiniz. **26** O hepinizi özlüyor ve hasta olduğunu öğrendiğiniz için huzuru kaçı. **27** Gerçekten de ölüm derecesinde hastaydı. Ama Allah ona merhamet etti. Sadece ona değil, bana da merhamet etti. Yoksa üzüntü üzerine üzüntü duyacaktım. **28** Bunun için onu tekrar görünce sevineniz diye, onu daha büyük istekle size gönderiyorum. Böylece benim de içim rahatlayacak. **29** Onu Rabbe ait biri olarak büyük sevinçle karşılayın. Onun gibi insanlara çok saygı gösterin. **30** Çünkü o Mesih'e hizmet ettiği için ölümlü yüz yüze geldi. Bana yaptığınız hizmetin eksik taraflarını tamamlamak için kendi canını tehlikeye attı.

3 Sonuç olarak kardeşlerim, Rab sevinç kaynağınız olsun. Size aynı şeyleri yazmaktan bıkmıyorum.

Bunu sizi tehlikeden korumak için yapıyorum. **2** Vahşi köpeklerle benzeyen ve sizi zorla sünnet etmeye çalışan hainlerden sakının. **3** Çünkü biz asıl sünnetlileriz. Allah'a Kutsal Ruh aracılığıyla tapınanlar ve Mesih İsa'yla gurur duyanlarız. İnsan başarılarına güvenmiyoruz. **4** Aslında insan başarılarına ben güvenebilirdim. Başkası böyle şeylere güvenmeyi düşünüyorsa, benim bunu yapmaya daha da çok hakkım var. **5** Sekiz günlükken sünnet oldum, İsrail halkından, Benyamin oymağından, İbranilerden doğan gerçek İbraniyim. Tevrat kanunları dersiniz, Ferisi'yim. **6** Allah'a gayretle hizmet etmek dersiniz, imanlılar topluluğuna eziyet eden biriydim. Tevrat'ın istediği doğruluk dersiniz, kusursuzdum. **7** Fakat benim için kâr olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. **8** Dahası da var. Rabbim İsa Mesih'i tanımak öyle yüce bir değerdir ki, bunun yanında her şeyi zarar sayıyorum. Mesih uğruna her şeyi kaybettim. Her şeyi çöp sayıyorum, yeter ki Mesih'i kazanayım. **9** Tamamen O'na ait olmak istiyorum. Tevrat kanunlarını yerine getirerek kendimden gelen bir doğruluğa sahip olmak istemiyorum. Mesih'e iman ederek Allah katındaki doğruluğa kavuşmak istiyorum. Allah'tan gelen bu doğruluk imana dayanır. **10** Mesih'i yakından tanımak, O'nu ölümden diriltten gücü bilmek, O'nun gibi acı çekmek istiyorum. Hatta O'nun gibi ölmeye bile razıyım. **11** Yeter ki, ölümden dirilişe kavuşayım. **12** Bu hedefe ulaştığımı ya da kusursuzluğa eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsa beni bir amaç uğruna kazandı. Ben de bu amacın ödülünü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. **13** Kardeşler, bu amaca ulaştığımı düşünmüyorum. Ama bir tek şey yapıyorum: Geçmişteki her şeyi unutup önümdeki hedefe var gücümle yetişmeye çalışıyorum. **14** Ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. Allah bizi Mesih İsa aracılığıyla yüce katında ödül almaya çağırırdı. **15** Onun için, biz ruhça olgun olanlar, aynı düşünceye sahip olalım. Ama bir konuda farklı düşünüyorsanız, Allah bunu da size açıklayacak. **16** Önemli olan, hangi ruhsal seviyeye erişmişsek, ona uygun bir hayat yaşayalım. **17** Kardeşler, beni örnek alın. Hem de bizi örnek alarak yaşayanları dikkatle izleyin. **18** Çünkü birçok kişi Mesih'in çarmıhtaki ölümüne düşman olarak yaşıyor. Sizi onların hakkında çok defa uyarmıştım. Şimdi de gözyaşarımla tekrar uyarıyorum. **19** Onlar sonunda mahvolacaklar. Onların tanrısı mideleridir. Aslında utanmaları gereken şeylerle övünüyorlar.

Akıllarını dünyaya ait şeylere takıyorlar. **20** Ama biz göksel krallığın vatandaşlarıyız. Oradan bir kurtarıcı bekliyoruz. O da Rab İsa Mesih'tir. **21** Mesih'in her şeyi kendi kontrolü altına alabilecek gücü var. O, bu güçle bizim ölümlü bedenlerimizi değiştirip kendi görkemli bedenine benzer yapacak.

4 Bu sebeple, özlediğim sevgili kardeşlerim, sevincim ve başımın tacı, Rabbe sadık kalın, canım arkadaşlarım. **2** Evodiya ve Sintihe'ye yalvarırım: Rabbe bağlı olanlar gibi aynı fikirde olsunlar. **3** Evet, sadık hizmet yoldaşım, sana da rica ederim: bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve diğer hizmet arkadaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için çok çabaladılar. Hepsinin adları yaşam kitabında yazılıdır. **4** Rabbe ait olduğunuz için her zaman sevinin. Tekrar söyleyeceğim: sevinin. **5** Ne kadar hoşgörülü olduğunuzu herkes bilsin. Rabbin gelişi yakındır. **6** Hiçbir şeye kaygılanmayın. Ama her şey için dileklerinizi dua ve yalvarışla Allah'a bildirin. Bunu şükrederek yapın. **7** O zaman Mesih İsa'ya ait olduğunuz için Allah'ın akla sığmaz esenliği yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacak. **8** Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygın, doğru, pak, sevimli, şerefli, dürüst ve övülmeye layık ne varsa, böyle şeyleri düşünün. **9** Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz ve hayatımda gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Allah sizinle olacak. **10** Rab beni çok sevindirdi. Çünkü artık bana olan ilginizi yenilediniz. Gerçi her zaman benimle ilgileniyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı. **11** Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. **12** Yoksulluk çekmeyi de, bolluk içinde yaşamayı da bilirim. Her durumda, bütün şartlarda yaşamanın sırrını öğrendim. Hem tok olmayı hem de aç olmayı, hem bolluk içinde yaşamayı hem de yoksulluk çekmeyi öğrendim. **13** Bana güç verenin yardımıyla her durumla başa çıkabilirim. **14** Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz. **15** Ey Filipililer, Müjde'yi ilk vaaz ettiğim zamanı siz de hatırlarsınız. Makedonya'dan ayrıldığım sırada yardım vermek ve almak konusunda benimle ortak olan sizden başka hiçbir topluluk yoktu. **16** Ben Selanik'teyken bile, ihtiyaçlarımı karşılamak için bana birkaç defa yardım gönderdiniz. **17** Bunu yardım peşinde olduğum için değil, hesabınızda biriken ruhsal kazanç bol olsun

diye söylüyorum. **18** Epafrodit'in eliyle gönderdiğiniz yardımların hepsini aldım; hiçbir eksikim kalmadı. Bolluk içindeyim. Gönderdiğiniz yardımlar güzel kokulu kurbanlara benzer. Allah böyle kurbanları seve seve kabul eder. **19** Allahım'ın zenginliği sınırsızdır. O her ihtiyacınızı görkemli bir şekilde Mesih İsa aracılığıyla cömertçe karşılayacak. **20** Göksel Babamız Allah'a sonsuza kadar yücelik olsun! Amin. (aiōn g165) **21** Allah'ın kutsal halkına, Mesih İsa'ya ait olan herkese selam söyleyin. Benimle birlikte olan imanlı kardeşler de sizlere selam gönderiyorlar. **22** Buradaki bütün imanlılar, özellikle Sezar'ın sarayında çalışanlar, size selam gönderiyorlar. **23** Rab İsa Mesih'in lütfu sizlere ruhsal destek olsun.

Koloseliler

1 Allah'ın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan ben Pavlus ve imanlı kardeşimiz Timoteos'tan, **3** Sizin için her zaman dua edip Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Allah'a şükrediyoruz. **4** Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve Allah'ın bütün kutsal halkını sevdiğinizi duyduk. **5** İmanınız ve sevginiz göklerde sizi bekleyen bereketlere bağladığınız umuttan geliyor. Bu umudu daha önce size ulaşan gerçek haberdan, yani Mesih'in Müjdesi'nden öğrendiniz. **6** Bu Müjde bütün dünyaya yayılıyor ve insanların yaşamlarında ürün veriyor. Allah'ın lütfunu işittiğiniz ve gerçekten anladığınız günden beri bu Müjde sizin aranızda da ürün veriyor. **7** Bu Müjde'yi sevgili hizmet arkadaşımız Epafras'tan öğrendiniz. Epafras bizim adımıza Mesih'e sadakatle hizmet ediyor. **8** Kutsal Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o anlattı. **9** Biz de bu haberi aldığımız günden beri sizin için durmadan dua ediyoruz. Dileğimiz şu ki, her türlü hikmet ve ruhsal anlayışla dolarak Allah'ın isteğini tamamiyle bilesiniz. **10** O zaman Rabbe layık bir hayat süreceksiniz. O'nu her bakımdan memnun edeceksiniz. Her türlü iyilik yaparak verimli yaşam süreceksiniz ve Allah'ı daha yakından tanıyacaksınız. **11** O'nun görkemli kuvvetine dayanarak büyük kudretle güçlenmenizi dileriz. Böylece her sıkıntıya sevinçle dayanıp sabredersiniz. **12** Baba Allah'a şükretmeniz için dua ediyorum. Çünkü O, aydınlıkta yaşayan kutsal halkı için hazırladığı mirasa ortak olmanızı sağladı. **13** Allah bizi Şeytan'ın karanlık gücünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun Krallığı'na aldı. **14** Oğlu sayesinde günaha esir olmaktan kurtulduk, günahlarımız bağışlandı. **15** Mesih, görünmez Allah'ın gözle görülebilen şeklidir. O, ilk doğan Oğul olarak, yaratılan her şeyi miras alma hakkına sahiptir. **16** Çünkü yerde ve gökte görünen ve görünmeyen her şey O'nun tarafından yaratıldı. Tahtta oturan, hüküm süren, kuvvet ve yetki sahibi olan varlıklar dahil, her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. **17** Her şeyden önce var olan, her şeyi yerli yerinde tutan O'dur. **18** Mesih, bedeni olan imanlılar topluluğunun başıdır. Her şeyi başlatan O'dur. Ölümünden dirilen ilk doğan Oğul olarak her şeyde ilk yeri alır. **19** Çünkü Allah, özünün tamamiyle Mesih'te bulunmasını uygun gördü. **20** O'nun çarmıhta akıtılan kanıyla esenlik sağladı, yerde gökte olan her şeyi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı. **21** Siz bir zamanlar Allah'tan uzaktınız.

Yaptığınız kötülükler yüzünden düşüncelerinizde O'na düşmandınız. **22** Şimdiyse insan bedenine bürünen Mesih, ölümü sayesinde sizi Allah'la barıştırdı. Böylece sizi Allah'a adanmış, lekesiz ve kusursuz kişiler olarak O'nun huzuruna çıkardı. **23** Yeter ki, imana bağlı kalasınız. Duyduğunuz Müjde'nin size verdiği umuttan sapmayın. İmanınızı bu Müjde'nin temeli üzerinde kımıldanmaz şekilde kurun. Ben Pavlus gökler altındaki tüm insanlığa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum. **24** Sizin uğruna sıkıntı çektiğim için şimdi seviniyorum. Mesih kendi bedeni olan imanlılar topluluğu için acı çekmişti. Ben Mesih'in çekmediği acıları kendi bedenimde tamamlıyorum. **25** İmanlılar topluluğuna hizmetkâr oldum. Allah bu görevi bana sizin iyiliğiniz için verdi. Görevim Allah'ın haberini size tüm ayrıntılarıyla vaaz etmektir. **26** Bu haber eskiden beri geçmiş kuşaklardan sır gibi saklı tutuldu, ama şimdi Allah'ın kutsal halkına açıklandı. **(aiōn g165)** **27** Allah, bu sırrın ne kadar görkemli ve değerli olduğunu Yahudilerden başka milletlere de bildirmek istiyordu. Açıklanan sır Mesih'in içinizde yaşamasıdır. Bu da size O'nun yüceliğine kavuşma umudunu verir. **28** Biz Mesih'i bildiriyoruz. Tam bir hikmetle herkese akıl veriyoruz, herkesi eğitiyoruz. Öyle ki, herkesi Mesih'e bağlı olgun birer imanlı olarak Allah'a yaklaştıralım. **29** İşte bu amaçla canla başla çalışıyorum. Mesih'in beni güçlendiren kudretiyle çabalamaya devam ediyorum.

2 Sizin için, Laodikiye şehrindeki imanlılar için ve benimle yüz yüze görüşmemiş olanlar için ne kadar çaba harcadığımı bilmenizi istiyorum. **2** Çünkü yüreklenip cesaret bulmalarını, sevgiyle birbirlerine bağlanmalarını istiyorum. Böylece anladıkları değerli gerçeklerden tamamen emin olacaklar ve Allah'ın açıkladığı sır, yani Mesih'e akıl erdirecekler. **3** Hikmetin ve bilginin bütün hazineleri Mesih'te saklıdır. **4** Bunu hiç kimse sizi kulağı okşayan sözlerle kandırmasın diye söylüyorum. **5** Çünkü bedence uzak olsam da, ruhça sizinle beraberim. Düzenli bir hayat sürüyorsunuz. Mesih'e olan imanınız sağlam. Bunu bilmek beni sevindiriyor. **6** Buna göre, madem Mesih İsa'yı Rab olarak kabul ettiniz, O'nun yolunda yürüyün. **7** Mesih'e kök salın. O'nun temeli üzerinde bina gibi yükselin. Size vaaz edildiği gibi imanınızda kuvvetlenin. Allah'a şükürleriniz gitgide çoğalsın. **8** Sakın hiç kimse sizi felsefeyle ve boş laflarla aldatıp esir etmesin. Bu laflar Mesih'e değil, insan adetlerine

ve bu dünyayı güden temel kuvvetlere dayanır. 9 Çünkü Allah'ın özü bedensel şekilde tamamıyla Mesih'te bulunur. 10 Siz de Mesih'e bağlı olarak tamamıyla olgun hale geldiniz. Mesih her hüküm ve yetkinin kaynağıdır. 11 O'nun sayesinde elle yapılmayan bir şekilde sünnet oldunuz. Mesih bedeninizin bir parçasını değil, günahlı tabiatınızı kesip attı. 12 Vaftiz olduğunuzda Mesih'le beraber gömüldünüz ve O'nunla beraber dirildiniz. Çünkü Mesih'i ölümden diriltten Allah'ın kudretine iman ettiniz. 13 Yahudi olmayan sizler bedence sünnetsizsiniz. Günahlarınız yüzünden ruhça ölüydünüz. Ama Allah size Mesih'le birlikte yeni hayat verdi. O bütün günahlarımızı bağışladı. 14 Yerine getirmediğimiz buyruklar bizi suçlu çıkardı. Allah bu suçların borç kâğıdını Mesih'in çarmıhına çakarak hükümsüz kıldı. 15 Hüküm süren ve yetki yürüten şeytani kuvvetleri çarmıhta yenerek ellerindeki silahları aldı. Onları herkesin gözü önünde rezil edip zafer alayında esir olarak yürüttü. 16 Bu sebeple yiyecek, içecek, bayramlar, yeni ay törenleri ya da Şabat günleri konusunda kimse sizi yargılamasın. 17 Bütün bunlar, gelecek şeylerin gölgesidir. Ama aslı Mesih'tedir. 18 Bedenlerine acı çektirmekten ve meleklere tapmaktan hoşlanan hiç kimse sizi alacağınız ödülден yoksun bırakmasın. Böyle kişiler gördükleri düşlere yersiz önem verirler. Bencil düşünceleriyle boş yere gurur duyarlar. 19 Bu insanlar bedenini, yani imanlılar topluluğunun başı olan Mesih'e bağlı kalmıyorlar. Oysa bütün topluluk, eklemler ve bağlar yardımıyla beslenen beden gibi Mesih'ten beslenir, bir arada tutulur ve Allah'tan aldığı kuvvetle büyür. 20 Siz adeta Mesih'le beraber öldünüz, bu dünyayı güden temel kuvvetlerden kurtuldunuz. Neden hâlâ dünyevi insanlar gibi davranıyorsunuz? Neden "Bunu ellemel!", "Şunu tatmal!" ya da "Şuna dokunmal!" gibi buyruklara uyuyorsunuz? 22 Bütün bu buyruklar, kullanıldıkça yok olup giden şeylerle ilgilidir. İnsanların verdikleri emirlere ve öğrettikleri şeylere dayanır. 23 Gerçi bunlar uyduruk dindarlık, bedene eziyet etmek ve çile çektirmek bakımından hikmetliymiş gibi görünürler. Ama bedeninin günahlı heveslerini kontrol etmekte hiçbir faydaları yoktur.

3 Madem Mesih'le beraber dirildiniz, dikkatinizi gökteki şeylere çevirin. Mesih orada, Allah'ın sağında oturuyor. 2 Yerdeki değil, gökteki şeyleri düşünün. 3 Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le birlikte Allah'ta saklıdır. 4 Evet, yaşamınız Mesih'tir.

Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte görkem içinde görüneceksiniz. 5 Bu sebeple, içinizdeki dünyevi istekleri öldürün. Seksüel günah, pislik, dizginsiz heves, kötü istek ve açgözlülüğü hayatınızdan atın. Açgözlülükle puta tapmak birdir. 6 Allah böyle şeylere öfkelenir ve itaatsiz insanları cezalandırır. 7 Eskiden siz de onlarla iç içe yaşadınız, aynı kötülükleri yaptınız. 8 Ama şimdi bunların hepsini hayatınızdan atın. Kızgınlık, öfke ve kini bırakın. İftira ve açık saçık laflar ağzınızdan çıkmasın. 9 Birbirinize yalan söylemeyin, çünkü eski kişiliğinizi ve onun yaptığı kötülükleri üzerinizden çıkarıp attınız. 10 Onun yerine yeni kişiliği giyindiniz. Yeni kişiliğiniz sürekli tazelenir ve yaratıcısı olan Allah'a benzer. Böylece Allah'ı daha iyi tanırırsınız. 11 Bu yeni kişiliğe sahip olanlar arasında Grek, Yahudi, sünnetli, sünnetsiz, yabancı, göçebe, köle ve özgür diye ayırım yoktur. Ama her şeyden önemli olan Mesih'tir ve O hepimizde yaşar. 12 Siz Allah'ın kutsal halkısınız. O sizi seçti ve sizi seviyor. Bu sebeple içten şefkat, iyilik, alçakgönüllülük, yumuşak huy ve sabrı yeni bir elbise gibi giyinin. 13 Birbirinizi hoş görün. Birinin başkasına karşı şikâyeti varsa onu affetsin. Rab sizi nasıl affettiyse, siz de öyle birbirinizi affedin. 14 En önemlisi, birbirinizi sevin. Sevgi hepimizi birbirinize tam bir birlik içinde bağlıyor. 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizi yönetsin. Allah sizi tek bir beden halinde esenlik içinde yaşamaya çağırdı. Devamlı şükredin. 16 Mesih'in sözü içinizde bütün zenginliğiyle yaşasın. Birbirinize tam hikmetle ders ve akıl verin. Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin. Yürekten şükrederek Allah'ı ezgilerle övün. 17 Söylediğiniz ya da yaptığınız her şey Rab İsa'nın adını yüceltsin. O'nun adıyla Baba Allah'a şükredin. 18 Ey kadınlar, kocalarınıza uyun. Rabbe ait insanlara layık davranış budur. 19 Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. 20 Ey çocuklar, annenize ve babanıza her konuda itaat edin. Çünkü böyle yapmak Rabbi memnun eder. 21 Ey babalar, çocuklarınızda ikide bir kusur bularak onları sinirlendirmeyin, yoksa moralleri bozulur. 22 Ey köleler, bu dünyadaki efendilerinize her konuda itaat edin. Bunu sadece sizi gözledikleri zaman yapmayın. İnsanlara hoş görünmek için de yapmayın. Ama Rabbe saygı gösterenler olarak efendilerinize temiz yürekle hizmet edin. 23 İnsanlara değil, Rabbe hizmet edermiş gibi her işi canı gönülden yapın. 24 Bilin ki, hizmetinizin karşılığı olarak Rab'den miras alacaksınız. Çünkü asıl hizmet ettiğiniz Efendi,

Mesih'tir. **25** Her kötülük işleyen de yaptığı kötülüğün karşılığını alacak. Hiçbir ayırım yapılmayacak.

4 Ey efendiler, kölelerinize adaletli ve eşit davranın.

Unutmayın ki, sizin de gökte bir Efendiniz var. **2** Kendinizi duaya verin. Dua ederken tetikte olun ve Allah'a şükredin. **3** Aynı zamanda bizim için de dua edin. Allah bize sözünü yaymamız için bir kapı açsın, öyle ki, Mesih hakkındaki sırrı açıklayalım. Bu gizli planı duyurduğum için hapse düştüm. **4** Onu gereken açıklıkla vaaz edebilmem için dua edin. **5** Topluluğunuzun dışındaki insanlara hikmetli davranın. Vaktinizi iyi kullanın. **6** Konuşmalarınız tuzla tat verilmiş gibi, her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl cevap vermeniz gerektiğini bileceksiniz. **7** Tihikos sevdiğimiz bir kardeş, Rabbe bağlı sadık bir hizmetkâr ve hizmet arkadaşımızdır. Tihikos benim hakkımda her şeyi anlatacak. **8** Onu işte bu amaçla size yolluyorum. Durumumuzu anlatmasını ve içinizi rahatlatmasını istiyorum. **9** Onesimos onunla beraber geliyor. O da sevdiğimiz sadık bir kardeş ve sizden biridir. Onesimos'la Tihikos burada neler olup bittiğini size anlatacaklar. **10** Hapis arkadaşım Aristarhus size selamlarını gönderiyor. Barnaba'nın kuzeni Markos da selam gönderiyor. Markos için yapmanız gereken şeyleri bildirmiştim. O size gelirse, onu candan kabul edin. **11** Yustus diye bilinen Yeşu da selamlarını gönderiyor. Allah'ın Krallığı'na hizmet eden arkadaşlarımın arasında tek bunlar Yahudi soydaşlarımdır. Onlar bana çok cesaret verdiler. **12** Mesih İsa'nın kulu olan Epafras selam gönderiyor. O da sizden biridir. İmanınızda sağlam durasınız, olgun ve Allah'ın isteğinden emin olasınız diye her vakit sizin için canla başla dua ediyor. **13** Hem sizin için, hem de Laodikiye ve Hiyerapolis şehirlerindeki topluluklar için çok uğraştığına şahidim. **14** Sevgili doktor Luka ve Demas selam gönderiyorlar. **15** Laodikiye şehrindeki imanlılara selam söyleyin. Hem de Nimfa'yı ve evinde bir araya gelen topluluğu selamlayın. **16** Bu mektup aranızda okunduktan sonra, onu Laodikiye'deki topluluğa gönderin, onlar da okusun. Siz de Laodikiye'ye yazdığım mektubu alıp okuyun. **17** Arhipus'a da şöyle deyin: "Rab'den aldığın hizmeti tamamlamaya dikkat et!" **18** Ben, Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Hapiste zincirle bağlanmış olduğumu unutmayın. Allah'ın lütfu üzerinizde olsun.

1 Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan, **2** Dualarımızda sizi her andığımızda Allah'a hepiniz için şükrediyoruz. **3** İmanla çalışıyorsunuz, bunu sevgiyle yapıyorsunuz ve Rabbimiz İsa Mesih'i umutla bekleyerek zorluklara dayanıyorsunuz. Babamız Allah'ın huzurunda bunları hep hatırlıyoruz. **4** Ey imanlı kardeşlerim, Allah'ın sizi sevdiğini ve sizi seçtiğini biliyoruz. **5** Çünkü duyurduğumuz Müjde size sadece sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Aranızdayken sizin için nasıl yaşadığımızı gördünüz. **6** Siz hem bizi, hem de Rabbi örnek aldınız. Allah'ın sözünü büyük sıkıntılar içinde, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle kabul ettiniz. **7** Böylece Makedonya ve Ahaya bölgelerindeki bütün imanlılara örnek oldunuz. **8** Çünkü sayenizde Rabbin sözü her yere ulaştı. Allah'a olan imanınızın haberi sadece Makedonya ve Ahaya bölgelerinde değil, her yerde duyuldu. Bu konuda bizim bir şey söylemeye ihtiyacımız yok. **9** Yanınıza geldiğimizde bizi nasıl candan kabul ettiğinizi herkes konuşuyor. Putlardan Allah'a nasıl döndüğünüzü, diri ve gerçek Allah'a nasıl hizmet ettiğinizi ve Allah'ın Oğlu İsa'nın gökten gelişini nasıl beklediğinizi anlatıyorlar. Allah İsa'yı ölümden diriltti. Bizi Allah'ın dünyayı öfkeyle cezalandıracağı zamandan kurtaran O'dur.

2 Kardeşler, sizi boş yere ziyaret etmediğimizi siz de biliyorsunuz. **2** Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi şehrinde eziyete ve hakarete uğradık. Selanik'te bize karşı kuyanlar çoktu, yine de hizmet ettiğimiz Allah'tan cesaret alıp size Allah'ın Müjdesi'ni duyurduk. **3** İnsanları imana davet ederken kötü niyetimiz yok, yalan dolan söylemiyoruz. **4** Tersine, Allah bizi güvenilir bulunduğu için, Müjde'yi yayma işini bize emanet etti. Bu sebeple insanları değil, Allah'ı hoşnut etmek için konuşuyoruz. Çünkü yüreklerimizi sınavan O'dur. **5** Anladığınız gibi, hiçbir zaman gururunuzu okşayan sözler söylemedik. Açgözlülüğü örten bir maske de takmadık. Allah buna şahittir. **6** İnsanların övgüsünü almaya da çalışmadık –ne sizin, ne de başkalarının. **7** Aslında aranızdayken Mesih'in elçileri olarak size yük olmaya hakkımız vardı. Ancak kendi bebeklerini emziren bir anne gibi size şefkatle davrandık. **8** Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, yalnız Allah'ın Müjdesi'ni değil,

kendi hayatımızı bile sizinle paylaşmaya razıydık. İşte sizi o kadar çok sevdi. **9** Çünkü kardeşler, ne kadar çalıştığımızı, ne kadar zahmet çektiğimizi hatırlarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz alın teri döktük ve böylece Allah'ın Müjdesi'ni size vaaz ettik. **10** Siz imanlılara ne kadar pak, doğru ve kusursuz davrandığımıza hem Allah, hem de siz şahitsiniz. **11** Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, sizlerden her birine öyle davrandık. **12** Sizi cesaretlendirdik, gönlünüzü rahatlattık ve sizi Allah'a layık bir hayat yaşamaya teşvik ettik. Çünkü Allah sizi kendi krallığına ve yüceliğine ortak olmaya davet ediyor. **13** Allah'a devamlı şükretmemiz için bir sebep daha var: Allah'ın sözünü bizden işittiğinizde onu insan sözü olarak değil, Allah'ın sözü olarak kabul ettiniz. Çünkü o gerçekten Allah'ın sözüdür ve gücünü siz imanlılarda gösterir. **14** Evet kardeşler, siz Allah'ın Yahudiye'de bulunan ve Mesih İsa'ya bağlı olan topluluklarını örnek aldınız. Onlar diğer Yahudilerden nasıl eziyet çektilerse, siz de kendi vatandaşlarınızdan aynı tür eziyeti çektiniz. **15** Yahudi soydaşlarımız hem Rab İsa'yı hem de peygamberleri öldürdüler, bizi de kovaladılar. Onlar Allah'ı memnun etmiyorlar ve herkese düşmanca davranıyorlar. **16** Çünkü diğer milletlere vaaz etmemize engel oluyorlar. Onların kurtuluşa kavuşmasını istemiyorlar. Böylece hep günahlarına günah katıyorlar. Ama artık Allah'ın öfkesine uğradılar. **17** Kardeşler, kısa bir zaman için sizden ayrı kaldık. Bedence aranızda değilsek de daima kalbimizdesiniz. Sizi çok özledik, sizinle yüz yüze görüşmeye var gücümüzle uğraştık. **18** Evet, size gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus birkaç defa gelmeye çalıştım, ama Şeytan bize engel oldu. **19** Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? **20** Evet, gururumuz ve sevincimiz sizsiniz.

3 Bu sebeple daha fazla bekleyemedik. Atina'da yalnız kalmaya karar verdik. **2** Size Timoteos'u yolladık. O, imanlı kardeşimizdir ve Mesih'in Müjdesi'ni yayma işinde bizimle birlikte Allah'a hizmet ediyor. Onu imanınızı kuvvetlendirmek ve size cesaret vermek için gönderdik. **3** Öyle ki, çektiğiniz bu eziyetler yüzünden kimsenin inancı sarsılmasın. Eziyet her an başımıza gelebilir. Bunu siz de biliyorsunuz. **4** Evet, daha aranızdayken, eziyet çekeceğimizi size defalarca söyledik ve bildiğiniz gibi öyle oldu. **5** Bu

sebeple ben daha fazla dayanamadım. İmanınızın durumunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. Şeytan sizi doğru yoldan çıkarmış ve çalışmalarımız boşuna gitmiş olabilir diye korkuyordum. 6 Ama Timoteos az önce yanınızdan bize döndü. İmanınız ve sevginiz hakkında güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi hatıralarla andığınızı ve bizi özlediğinizi söyledi. Biz de sizi aynı hasretle özleyeceğiz. 7 Onun için, kardeşler, bütün dert ve sıkıntılarımız arasında imanınız hakkındaki haberler içimizi rahatlattı. 8 Evet, Rabbe bağlı kalmanız canımıza can katar. 9 Haberleriniz bizi Allah'ın huzurunda çok sevindirdi. Sizin için Allah'a ne kadar şükretsek azdır. 10 Sizinle yüz yüze görüşmek ve imanınızın eksik taraflarını tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz. 11 Göksel Babamız Allah'ın kendisi ve Rabbimiz İsa Mesih size gelmemiz için yolumuzu açsın. 12 Rab birbirinize ve herkese olan sevginizi çoğaltıp, aynen bizim sizi sevdiğimiz gibi, bu sevgiyle dolup taşmanızı sağlasın. 13 Sizi öyle kuvvetlendirsın ki, kendinizi yürekte Allah'a adayasınız. O zaman Rabbimiz İsa bütün kutsal halkıyla geldiğinde göksel Babamız Allah'ın gözünde kusursuz olursunuz.

4 Ey kardeşler, şimdi de son konuya geleyim. Allah'ı memnun etmek için nasıl yaşamanız gerektiğini bizden öğrenmişsiniz. Gerçekten de öyle yaşıyorsunuz. Şimdi bu konuda daha da ilerlemenizi Rab İsa adıyla rica ediyor, yalvarıyoruz. 2 Çünkü Rab İsa'nın yetkisiyle size ne gibi buyruklar verdiğimizizi biliyorsunuz. 3 İşte, Allah'ın istediği şudur: kendinizi O'na adayın ve seksüel günahlardan uzak durun. 4 Her biriniz kendini Allah'a adayarak eşine saygıyla davranmayı öğrensin. 5 Allah'ı tanımayan putperestler gibi dizginsiz heveslere kapılmayın. 6 Bu konuda hiç kimse imanlı kardeşini aldatıp haksızlık etmesin. Daha önce de söylediğimiz ve sizi uyardığımız gibi, böyle günah işleyen herkesi Rab cezalandırır. 7 Çünkü Allah bizi kendisine adanmaya çağırırdı. Günahla kirlenmemizi istemez. 8 Onun için, bu buyrukları reddeden kişi, insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu veren Allah'ı reddetmiş olur. 9 Ama kardeşlik sevgisi hakkında size bir şey yazmaya ihtiyacımız yok. Çünkü Allah size birbirinizi sevmeyi öğretti. 10 Zaten bütün Makedonya'nın her tarafındaki imanlı kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Yine de, kardeşler, sizden rica ederiz, bu konuda daha da ilerleyin. 11 Size emrettiğimiz gibi, temel amacınız sakın yaşamak, kendi işinize bakmak ve ellerinizle çalışmak olmalı. 12

Öyle yaparsanız, topluluğun dışındakilerin saygısını kazanırsınız ve kimseye muhtaç olmadan geçinirsiniz. 13 Kardeşler, gözlerini hayata kapamış imanlılar hakkında bilgisiz kalmanızı istemiyorum. Öyle ki, umudu olmayan diğer insanlar gibi üzülmeyesiniz. 14 Ne de olsa İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde İsa sayesinde Allah, gözlerini hayata kapamış olanları O'nunla birlikte geri getirecek. 15 Şunu size Rabbin sözü olarak bildiriyoruz: Biz yaşamakta olanlar, yani Rabbin görkemli gelişinde hâlâ hayatta olanlar Rab'le buluşurken, kesinlikle ölmüş olanların önüne geçmeyeceğiz. 16 Çünkü Rabbin kendisi toplanma emri verecek, başmeleğin sesi ve Allah'ın borazamı duyulacak. O zaman Rab gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. 17 Ondan sonra biz yaşayanlar, yani o zamanda hayatta kalanlar, onlarla birlikte bulutlar içine alınıp götürüleceğiz. Hep birlikte Rabbi havada karşılayacağız. Böylece sonsuza kadar Rabbin yanında olacağız. 18 Onun için bu sözlerle birbirinize cesaret verin.

5 Kardeşler, bu olayların nasıl ve ne zaman olacağını size yazmamıza ihtiyacınız yok. 2 Çünkü çok iyi bildiğiniz gibi, Rabbin Günü gece gelen hırsız gibi beklenmedik anda gelecek. 3 İnsanlar "Her şey esenlik ve güvenlik içindedir!" derken aniden felakete uğrayacaklar. Gebe kadının aniden doğum sancılarına yakalandığı gibi, onlar da kaçıp kurtulamayacaklar. 4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın. 5 Siz hepiniz ışığın evlatlarısınız, gündüze ait insanlarsınız. Biz imanlılar geceye ya da karanlığa ait değiliz. 6 Öyleyse, biz öbür insanlar gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. 7 Çünkü uyuyanlar gece uyuyorlar. Sarhoşlar da gece sarhoş oluyorlar. 8 Ama biz gündüze ait olduğumuza göre, ayık kalalım. Göğsümüze zırh takar gibi kendimizi imanımız ve sevgimizle koruyalım, başlık takar gibi kurtuluş umudumuza sarıلالım. 9 Çünkü Allah'ın bizim için verdiği karar, öfkesine uğramak değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmaktır. 10 İsa Mesih bizim için öldü. Öyle ki, diri de olsak, ölü de olsak, O'nunla birlikte yaşayalım. 11 Bunun için, şimdi yaptığınız gibi, birbirinize cesaret verin, birbirinizi ruha geliştirin. 12 Kardeşler, sizden rica ederiz, aranızda hizmet eden, size Rabbin yolunda liderlik yapan ve size akıl veren kişilerin değerini bilin. 13 Yaptıkları hizmet için onlara fazlasıyla

saygı ve sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın. **14** Kardeşler, size yalvarıyoruz, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri yüreklendirin, güçsüzlere destek olun, herkese sabırlı davranın. **15** Dikkat edin, kimse kötülüğe karşılık kötülük yapmasın. Bunun yerine, her zaman birbirinize ve herkese iyilik yapmayı amaç edinin. **16** Her zaman sevinin. **17** Devamlı dua edin. **18** Her durumda şükredin. Çünkü Mesih İsa'ya ait olan sizler için Allah'ın istediği budur. **19** Kutsal Ruh'un ateşini söndürmeyin. **20** Peygamberlerin sözlerini küçümsemeyin, **21** ama hepsini sınavın. İyi olana sıkı tutunun, **22** her tür kötülükten uzak durun. **23** Esenlik kaynağı olan Allah, kendisine tamamen adanmanızı sağlasın. Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde ruhunuz, canınız ve bedeniniz korunsun, eksiksiz ve kusursuz olsun. **24** Sizi kendisine çağıran Allah güvenilir ve bunu yapacak. **25** Kardeşler, bizim için dua edin. **26** Bütün kardeşleri Allah'ın kutsal halkına yakışan bir öpücükle selamlayın. **27** Rabbin adıyla size emrediyorum: bu mektup bütün imanlı kardeşlere okunsun. **28** Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu üzerinizde olsun.

2 Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan, **2** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **3** Kardeşler, sizin için Allah'a her zaman şükretmeliyiz. Bunu yapmamız uygun, çünkü imanınız gittikçe büyüyor ve hepinizin birbirinize olan sevgisi artıyor. **4** Bu sebeple bizler de Allah'ın toplulukları arasında sizinle övünüyoruz. Çünkü siz bunca eziyet ve sıkıntıya sabırla ve imanla dayanıyorsunuz. **5** Bütün bunlar Allah'ın adaletli yargısını gösterir. Böylece uğruna acı çektiğiniz Allah'ın Krallığı'na layık sayılırsınız. **6** Evet, Allah doğru olanı yapacak. Size eziyet edenleri eziyetle cezalandıracak. **7** Ama eziyet çeken sizleri bizimle birlikte rahata kavuşturacak. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa Mesih Allah'ı tanımayanları ve kendisi hakkındaki Müjde'ye itaat etmeyenleri cezalandıracak. **9** Onlar sonsuza dek mahvolma cezasına uğrayacaklar. Rabbin huzurundan uzaklaştırılıp görkemli gücünden yoksun kalacaklar. (aiōnios g166) **10** Rab İsa, geldiği gün kutsal halkı tarafından yüceltilecek ve iman eden herkes tarafından hayranlıkla karşılanacak. Onların arasında siz de olacaksınız, çünkü O'nun hakkında ettiğimiz şahitliğe inandınız. **11** İşte bu sebeple sizin için daima şöyle dua ediyoruz: Allahımız sizi davetine layık kılsın. Kendi kudretiyle her iyi niyetinizi ve imanla yaptığınız her şeyi tamamlasın. **12** Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in adı sizin sayenizde yüceltilsin, siz de O'nun sayesinde yüceliğe kavuşasınız. Bu da ancak Allahımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla olur.

2 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve bizi kendi yanına toplaması konusunda sizden şunu rica ediyoruz: **2** "Rabbin Günü olup bitti" diye iddia edenler var. Bunu bizdenmiş gibi gösterilen bir vahiy, bir vaaz ya da bir mektuba dayandırıyorlar. Bu iddialarla aklınız hemen karışmasın, telaşa düşmeyin. **3** Kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü Allah'a karşı büyük isyan olmadan ve kanun tanımaz, cehennemlik adam ortaya çıkmadan o gün gelmeyecek. **4** O adam tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelecek, kendisini onların hepsinden üstün sayacak. Hatta Allah'ın tapınığında oturup kendisinin Tanrı olduğunu iddia edecek. **5** Hatırlamıyor musunuz? Ben daha aranızdayken, size bu konuları anlatırdım. **6** O adam vakti gelince

ortaya çıkacak. Ama şimdi onu engelleyen bir güç var. Bunun ne olduğunu da biliyorsunuz. **7** Çünkü kanunsuzluğun sinsi gücü şimdi işe koyulmuştur. Ancak bunu engelleyen kuvvet aradan çıkarılınca kadar işini sürdürecektir. **8** İşte, kanun tanımaz adam o vakit ortaya çıkacak. Ama Rab İsa bütün görkemiyle görüldüğü zaman onu kendi ağzından çıkan solukla öldürüp yok edecek. **9** Kanun tanımaz adamın gelişi Şeytan'ın kuvvetiyle olacak. O, aldatmak için her türlü gücü kullanarak mucizeler ve harikalar yapacak. **10** Mahvolmaya giden insanları her türlü kötülükle kandıracak. Onlar hakikati sevmedikleri, kurtulmak istemedikleri için mahvolacaklar. **11** Bu sebeple Allah onlara yoldan saptırıcı bir güç gönderiyor. Sonuç olarak yalana inanacaklar. **12** Böylece hakikate inanmayıp kötülükten zevk alanların hepsi cezalandırılacak. **13** Ama biz her zaman sizin için Allah'a şükretmeliyiz, ey Rabbin sevdiği imanlı kardeşler! Çünkü Allah sizi kendisine ilk ürün olarak seçti. Kutsal Ruh sayesinde kendinizi Allah'a adayıp hakikate iman ederek kurtulduunuz. **14** Allah bizim yaydığımız Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırdı. Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşasınız. **15** Onun için kardeşler, dayanın! Verdiğimiz vaaz ve yazdığımız mektupla öğrendiğiniz gerçeklere sıkı tutunun. **16** Babamız Allah bizleri sevdi ve lütfuyla bize tükenmez bir cesaret ve sarsılmaz bir umut verdi. Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve Babamız Allah sizi yüreklendirip cesaret versin. Her zaman iyi olanı yapmanızı ve söylemeniz için sizi güçlendirsın. (aiōnios g166)

3 Son olarak, kardeşler, bizim için dua edin. Öyle ki Rabbin sözü hızla yayılsın ve aranızda olduğu gibi her yerde yüceltilsin. **2** Tehlikeli ve kötü yürekli kişilerden korunmamız için de dua edin. Ne de olsa, herkes imanlı değil! **3** Ama Rab sadık. O sizi güçlendirecek ve kötülükten koruyacak. **4** Rabbe ait olanlar olarak size güveniyoruz. Biliyoruz ki, emrettiğimiz şeyleri yapıyorsunuz ve yapmaya devam edeceksiniz. **5** Rab yüreklerinizi Allah'tan gelen sevgiye ve Mesih'ten gelen dayanma gücüne yöneltsin. **6** Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adına size şunu buyuruyoruz: Boş dolaşan ve bizden öğrendiği gerçeklere uymayan her kardeşten uzak durun. **7** Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü aranızdayken biz boş dolaşmadık. **8** Hiç

kimsenin elinden bedava ekmek yemedik. Tersine, hiçbirinize yük olmayalım diye zahmet çekip uğraştık, gece gündüz çalıştık. **9** Sizden yardım beklemeye hakkımız vardı. Ama size izleyebileceğiniz bir örnek olmak istedik. **10** Aranızdayken, size şunu da emretmiştik: “Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!” **11** Bazılarınızın aylak yaşadığını işittik. Onlar hiçbir iş yapmadıkları gibi, başkalarının işine de burunlarını sokuyorlarmış. **12** Böyle kişilere Rab İsa Mesih adına emrediyoruz ve yalvarıyoruz, sakın sakın çalışıp ekmek paralarını kazansınlar. **13** Size gelince kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. **14** Bir kişi bu mektupta söylediklerimize uymazsa, onu not edin ve utanması için onunla ilişkinizi kesin. **15** Yine de ona düşman gözüyle bakmayın. Ona bir kardeş gibi akıl verin. **16** Esenlik kaynağı olan Rabbin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun. **17** Ben, Pavlus, bu selam sözünü kendi elimle yazıyorum. Her mektubumu bu şekilde imzalıyorum. İşte, benim yazım böyle. **18** Rabbimiz İsa Mesih’in lütfü hepinizin üzerinde olsun.

1 Timoteos

1 Kurtarıcımız Allah'ın ve umudumuz Mesih İsa'nın emriyle Mesih İsa'nın elçisi ben Pavlus'tan, **3** Ben Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi Efes'te kal. Orada bazı kişiler yanlış şeyler öğretiyorlar. Onlara engel olmanı istemiştim. **4** Bu kişiler masallara ve sonu gelmeyen soy kütüklerine önem vermesinler. Bu gibi şeyler sadece kavgalara sebep olur, imana dayanan Allah'ın düzenine hizmet etmez. **5** Bu emrimin amacı sevgidir. Sevgi pak yürekten, temiz vicdandan ve hakiki imandan doğar. **6** Bazıları bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. **7** Tevrat öğretmenleri olmak istiyorlar, ama ne söylediklerini anlamıyorlar. İddia ettikleri konularda da bilgileri yok. **8** Tevrat kanunlarının iyi olduğunu biliyoruz. Yeter ki, insan onları Tevrat'ın özüne uygun biçimde kullansın. **9** Biliyoruz ki, Tevrat kanunları doğru kişiler için verilmedi. Kanunsuzlar ve başkaldıranlar için, Allah'ı saymayanlar ve günahkârlar için, pak hayata ve kutsal değerlere önem vermeyenler için, anne babalarını öldürenler ve katiller için verildi. **10** Evlilik dışında birleşenler, erkeklerle yatan erkekler, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere yemin edenler ve öğrettiğimiz doğru yola ters düşen başka şeyleri yapanlar için verildi. **11** Bu söylediklerim, bereket kaynağı olan Allah'ın bana emanet ettiği görkemli Müjde'ye uygundur. **12** Bana güç veren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü O beni güvenilir saydı ve hizmetine aldı. **13** Daha önceleri O'na hakaret eden, O'nun topluluğuna eziyet eden, saldırgan biriydim. Fakat bana merhamet gösterildi, çünkü Mesih'e iman etmeden önce ne yaptığımı bilmiyordum. **14** Rabbimiz bana çok lütfkâr davrandı. Bu sayede imana geldim ve Mesih İsa'daki sevgiye kavuştum. **15** Şu söz güvenilirdir, herkes onu kabul etmeli: "Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi." Günahkârların en kötüsü de benim. **16** Ama Mesih İsa, büyük sabrını öncelikle bende göstermek için bana merhamet etti. Öyle ki, O'na iman ederek sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım. (aiōnios g166) **17** Sonsuza dek hüküm süren Kral, ölümsüz ve göze görünmeyen tek Allah, sonsuzlara kadar saygı görsün ve yüceltilsin! Amin. (aiōn g165) **18** Evladım Timoteos, senin hakkında daha önce söylenen peygamberlik sözlerine dayanarak bu emri sana emanet ediyorum. O sözleri kullanarak yüce ruhsal savaşı sürdür. **19**

İmana sarıl. Vicdanını da temiz tut. Bazı kişiler vicdanlarını dinlemediler. Sonuç olarak gemilerini batıran dikkatsiz denizciler gibi imanlarını kaybettiler. **20** Himeneyos ve İskender bunlardandır. Ben onları terbiye etmek için Şeytan'a teslim ettim. Öyle ki Allah'a hakaret etmesinler.

2 Her şeyden önce bütün insanlar için dualar, dilekler, yalvarışlar, şükürler edilsin. **2** Krallar ve bütün devlet adamları için de dua edilsin. Böylece tamamıyla Allah'ın yoluna bağlı, saygın insanlar olarak sakin ve huzurlu bir hayat yaşayalım. **3** Bu şekilde dua etmek iyidir. Kurtarıcımız Allah'ı memnun eder. **4** Allah bütün insanların kurtulmasını ve gerçeğin farkına varmasını ister. **5** Çünkü Allah birdir ve insanlar ile Allah'ın arasında tek bir aracı vardır. O da insan olan Mesih İsa'dır. **6** Mesih herkesi günaha esir olmaktan kurtarmak için kendisini feda etti. Allah bunun hakkında tam zamanında şahitlik etti. **7** Ben bu amaçla haberci ve elçi atandım. Diğer milletlere imanı ve gerçeği öğreten biri olarak doğruyu söylüyorum, yalan söylemiyorum. **8** Onun için her yerde erkeklerin birbirine kızmadan ve çekişmeden günahtan temiz eller yükselterek dua etmelerini isterim. **9** Kadınlar da dua ederken gösterişsiz, namuslu ve akla uygun bir şekilde giyinmelidir. Örlülmüş saçlar, altınlar, inciler ya da pahalı elbiseler yerine, yaptıkları iyiliklerle süslensinler. Allah'ın yolunda yaşadıklarını söyleyen kadınlara yakışan budur. **11** Kadınlar vaazları sakinlik içinde dinlesin, tam bir alçakgönüllülükle öğrensinler. **12** Kadının vaaz etmesine veya kocasına hâkim olmasına izin vermiyorum. Kadın sakinlikle dinlesin. **13** Ne de olsa, önce Adem yaratıldı, sonra Havva. **14** Aldatılan Adem değildi. Kadın aldatılarak günaha düştü. **15** Ancak kadının kurtuluşu bir kadının çocuk doğurmasıyla sağlanacak. Yeter ki kadınlar iman ve sevgiyle kendilerini Allah'a adayıp akla uygun bir şekilde yaşasınlar. Bu söz güvenilirdir.

3 Bir kişi imanlılar topluluğunu gözetmeye heves ederse, iyi bir görev ister. **2** İşte bunun için topluluğu gözetken kişinin ayıplanacak bir tarafı olmamalı. Tek karılı, ölçülü, kendini kontrol eden, saygıya layık, misafir kabul etmeyi seven, iyi vaaz eden biri olmalı. **3** İçkici ve belalı değil, tersine hoşgörülü, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. **4** Kendi hanesini iyi yönetmeyi bilen, çocuklarına söz geçiren ve onların her bakımdan saygılı davranmasını

sağlayan biri olmalı. 5 Çünkü bir kişi kendi hanesini yönetmeyi bilmezse, Allah'ın topluluğunu nasıl güder? 6 Topluluğu gözeten kişi yeni bir imanlı olmasın. Yoksa gururlanıp İblis gibi suçlu çıkarılır. 7 Üstelik topluluğun dışındakiler arasında iyi biri olarak tanınmalı. Yoksa utanç verici bir duruma ve İblis'in kapanına düşebilir. 8 Topluluk hizmetkârları da aynı şekilde saygın olmalı. Laf taşıyan, içkici ve para düşkünü olmamalı. 9 İncancımızın derin gerçeklerine temiz vicdanla sarılmalılar. 10 Topluluk hizmetkârları önce denensinler. Ondan sonra, eğer kusursuz çıkarlarsa, toplulukta hizmet etsinler. 11 Aynı şekilde kadınlar da saygın, iftiradan uzak, ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalılar. 12 Topluluk hizmetkârları tek karılı olmalılar. Çocuklarını ve hanelerini iyi yönetmeliler. 13 Topluluk hizmetkârı olarak iyi hizmet edenler, insanlar arasında saygı görür ve Mesih İsa'ya olan imanlarında büyük cesaret kazanırlar. 14 Bunları yakında yanına gelmeyi umarak sana yazıyorum. 15 Öyle ki, eğer gecikirsem, Allah'ın ev halkı arasında, yani diri Allah'ın topluluğunda nasıl davranman gerektiğini bilesin. O topluluk gerçeğin direği ve temelidir. 16 Şüphesiz Allah yolunun sırrı çok derindir: O, insan bedeninde göründü, Kutsal Ruh tarafından haklı çıkarıldı. Meleklerle göründü, milletlere vaaz edildi, dünyada O'na iman edildi. Görkemle göğe alındı.

4 Kutsal Ruh açıkça diyor ki, sonraki zamanlarda bazıları incancımızı terk edecek. Bu kişiler aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğrettiklerine kulak verecekler. 2 Bunları öğreten ikiyüzlü yalancıların vicdanı sanki kızgın demirle yakılmış gibi duyarlılığını kaybetmiştir. 3 Bu yalancılar evlenmeyi yasaklar ve bazı yiyeceklerden sakınmak lazım derler. Aslında Allah bu yiyecekleri iman eden ve gerçeğin farkına varan kişilerin şükrederek kabul etmeleri için yarattı. 4 Evet, Allah'ın yarattığı her şey iyidir. Hiçbir şeyi reddetmemeli, hepsini şükrederek kabul etmeliyiz. 5 Çünkü bu şeyler Allah'ın sözü ve şükür duasıyla kutsandır. 6 Bu şeyleri imanlı kardeşlere hatırlat. O zaman imanının ve izlediğin doğru eğitimin sözleriyle beslenerek Mesih İsa'nın iyi bir hizmetkârı olursun. 7 Ama Allah'ın yoluna uygun olmayan kocakarı masallarından uzak dur. Bunun yerine kendini Allah'ın yolunda yürümeye eğit. 8 Bedeni eğitmenin biraz faydası var fakat Allah'ın yolunda yürümek her

bakımdan faydalıdır. Çünkü bu, hem şu anda hem de gelecekte hayat bulacağımızı vaat eder. 9 Bu söz güvenilir ve herkes tarafından kabul edilmeye layıktır. 10 Bunun için çalışıp uğraşıyoruz. Çünkü umudumuzu diri olan Allah'a bağladık. O, bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı'dır. 11 Bu şeyleri emret ve öğret. 12 Gençsin diye hiç kimse seni hor görmesin. Ama konuşmanla, davranışınla, sevginle, imanıyla ve pak hayatınla imanlılara örnek ol. 13 Ben gelene kadar imanlılar topluluğuna Allah'ın sözünü okumaya, cesaret vermeye ve vaaz etmeye devamlı önem ver. 14 Allah'ın sana lütfettiği yeteneği kullanmaktan geri kalma. Bu yetenek, topluluk liderleri seni elleriyle kutsayıp senin hakkında peygamberlik ettikleri zaman sana verildi. 15 Bu şeylerin üzerinde dur, kendini bunlara ver. Nasıl ilerlediğin herkese belli olsun. 16 Nasıl yaşadığına ve neleri öğrettiğine dikkat et. Bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yaparsan hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5 Senden yaşlı adamlara çıkışma, onlara babanmış gibi akıl ver. Genç erkeklerle kardeşlerinmiş gibi, senden yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara kız kardeşlerinmiş gibi tertemiz bir yürekle akıl ver. 3 Gerçekten kimsesiz kalan dul kadınların bakımına önem ver. 4 Ama eğer bir dul kadının çocukları ya da torunları varsa, onlar öncelikle kendi ev halkından olan bu dula yardım etmeyi öğrenmeliler. Bu şekilde kendilerini büyütenlere iyilik borcunu ödemiş, Allah yolunda yaşadıklarını göstermiş olurlar. Allah da bundan hoşnut olur. 5 Gerçekten kimsesiz kalan dul kadın, umudunu Allah'a bağlamıştır ve gece gündüz dua etmeye, yardım dilemeye devam eder. 6 Ama kendini zevke veren dul kadın daha yaşarken ruhsal bakımdan ölüdür. 7 Bu emirleri imanlılara bildir ki, ayıplanacak duruma düşmesinler. 8 Ama kendi yakınlarına, ve özellikle kendi ev halkına bakmayan kişi incancımızı inkâr etmiş ve imansızdan beterdir. 9 Adı yardım listesine yazılacak dul kadın en az altmış yaşında ve tek erkekle evlenmiş olmalıdır. 10 Yaptığı iyiliklerle tanınan, çocuk büyüttmüş, misafir kabul etmiş, Allah'ın kutsal halkına alçakgönüllülükle hizmet etmiş, sıkıntıda olanlara yardım etmiş ve kendini her türlü iyilik yapmaya vermiş bir kadın olmalıdır. 11 Ancak daha genç dulları listeye yazma. Çünkü onların beden istekleri Mesih'e olan adanmışlıklarına baskın çıkınca yeniden evlenmek isterler. 12 Bu

durumda Mesih'e verdikleri sözü bozmaktan suçlu olurlar. **13** Ayrıca evden eve gezip aylak olmaya alışırlar. Yalnız aylak olmaya değil, uygun olmayan şeyler söyleyip boşboğaz olmaya ve başkalarının işine burun sokmaya da alışırlar. **14** Bunun için daha genç dul kadınların evlenip, çocuk yapmalarını ve evlerini yönetmelerini istiyorum. Böylece düşmana bizi kötüleme fırsatı vermeyecekler. **15** Zaten bazı dullar, yoldan sapıp Şeytan'ın peşine düştüler. **16** Eğer bir imanlı kadının dul akrabaları varsa, onlara kendisi baksın. İmanlılar topluluğu bu yükü taşımasın. O zaman topluluk gerçekten muhtaç dul kadınlara yardım edebilir. **17** Topluluğunu iyi güden liderler, özellikle Allah'ın sözünü vaaz eden ve topluluğu eğiten çalışkan liderler, iki kat saygıya layık görülsün. **18** Çünkü Kutsal Yazı şöyle diyor: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayın" ve "İşçi ücretini hak eder." **19** İki ya da üç kişinin şahitliği olmadan bir topluluk liderine yapılan suçlamayı kabul etme. **20** Günah işlemeye devam eden liderleri herkesin önünde azarla. Öyle ki, öbürleri de bundan ders alsın. **21** Allah'ın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde seni uyarıyorum: Bu emirleri taraf tutmadan ve hiç ayırım yapmadan yerine getir. **22** Kimseyi ellerinle kutsamakta acele etme. Başkalarının günahlarına ortak olma. Yüreğini temiz tut. **23** Artık sadece su içme. Mideni rahatlatmak için azıcık şarap kullan. Çünkü sık sık hastalanıyorsun. **24** Bazı insanların günahları apaçıktır. İlerde yargılanıp suçlu çıkacakları kesin. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. **25** Tıpkı bunun gibi, insanın yaptığı iyilikler de belli olur. Şimdilik belli olmasa bile hep gizli kalmaz.

6 Köleler bir boyunduruk altındalar. Kendi efendilerini tamamiyle saygıya layık görsünler. Öyle ki, Allah'ın adı ve O'nun hakkında öğrettiklerimiz kötülenmesin. **2** Efendisi imanlı olan köleler "nasıl olsa imanlı kardeşiz" deyip ona saygısızlık etmesinler. Tersine, daha titiz hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten faydalananlar sevdikleri imanlı kişilerdir. Bu prensipleri öğret ve üzerinde dur. **3** Bazıları farklı inançlar vaaz ediyor, sağlam sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Allah'ın yoluna uygun eğitimi kabul etmiyorlar. **4** Öyleleri gururlu ve tamamen bilgisiz. Onlar tartışmayı ve sözlerin anlamı hakkında kavga etmeyi hastalık derecesinde severler. Böyle şeylerden kıskançlık, çekişme, iftira ve asılsız

şüpheler ortaya çıkar. **5** Böyle kişiler insanlar arasında sürtüşmelere yol açarlar. Çarpık fikirlidirler ve gerçek bilgidен yoksundurlar. Allah'ın yolunu para kazanma kapısı sanırlar. **6** Ama esas kazanç, eldekiyle yetinerek Allah yolunda yürümektir. **7** Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmediğimiz, dünyadan bir şey de götüremeyiz. **8** Ama yiyeceğimiz ve giyeceğimiz varsa, bunlarla yetinmeliyiz. **9** Zengin olmak isteyenlerse doğru yoldan saptırılır, kapana düşerler. İnsanları felakete sürükleyen, mahveden bir sürü akılsızca ve zararlı heveslere kapılırlar. **10** Çünkü para sevgisi her türlü kötülüğün köküdür. Bazı insanlar kendilerini para sevgisine kaptırıp imandan saptılar. Başlarına bir sürü bela açtılar. **11** Ama sen, ey Allah adamı, öyle şeylerden kaç. Doğru olanı yapmaya, Allah'ın yolunda yürümeye, iman ve sevgiye önem ver. Dayanıklı ve yumuşak huylu ol. **12** İmanımız uğruna yüce mücadeleyi sürdür. Allah'ın seni çağırdığı sonsuz yaşama sıkı sıkıya tutun. Birçok şahidin önünde bu yüce inancı kabul ettiğini söyledin. **(aiōnios g166)** **13** Mesih İsa, Vali Pontiyus Pilatus'a bu yüce inanç hakkında şahitlik etti. Her şeye yaşam veren Allah'ın ve Mesih İsa'nın huzurunda sana şu emri veriyorum: **14** Allah'ın buyruğunu Rabbimiz İsa Mesih'in görüneceği güne kadar eksiksiz ve kusursuz olarak yerine getir. **15** Evet, bereket sahibi biricik Hükümdar, kralların Kralı ve efendilerin Efendisi kendi karar verdiği bir zamanda Mesih'in gelmesini sağlayacak. **16** Özde ölümsüz olan tek varlık O'dur. Kimsenin yaklaşmadığı ışıktaki oturur. Hiçbir insan O'nu görmemiştir, göremez de. Şan şeref ve kudret sonsuza kadar O'nun olsun! Amin. **(aiōnios g166)** **17** Bu dünyada zengin olanlara şöyle emret: Gururlu olmasınlar, yok olup giden zenginliğe değil, Allah'a güvensinler. O, hayatın tadını çıkaralım diye her ihtiyacımızı bol bol karşılar. **(aiōn g165)** **18** Söyle onlara, iyilik yapsınlar, paralarını yardım işleri için kullansınlar, açık elle versinler, paylaşmaya hazır olsunlar. **19** Böylece gelecek için kendilerine sağlam temel olan bir hazine biriktirmiş olurlar. Bunu yaparak gerçek yaşama kavuşacaklar. **20** Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Allah'ın yoluna uygun olmayan boş laflardan uzak dur. Yanlışlıkla bilim diye tanınan inanç sisteminin sebep olduğu çekişmelerden sakın. **21** Bazı kişiler, bu sözde bilime önem vererek imandan saptılar. Allah'ın lütfu üzerinizde olsun.

2 Timoteos

1 Allah'ın vaat ettiği ve Mesih İsa sayesinde sahip olduğumuz sonsuz yaşamı duyurmak için Allah'ın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan ben Pavlus'tan, **2** öz evladım gibi gördüğüm Timoteos'a selam! **3** Atalarımın yaptıkları gibi ben de temiz bir vicdanla Allah'a hizmet ediyorum. Gece gündüz ettiğim dualarda durmadan seni anarken Allah'a şükrediyorum. **4** Senin gözyaşlarını hatırlayıp seni görmeyi özlediyorum, çünkü seni görmek beni sevinçle dolduracak. **5** Senin içten imanını aklıma getiriyorum. Daha önce büyükbannen Lois ve annen Evnike'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. **6** Bu sebeple Allah'ın sana lütfettiği yeteneği tekrar canlandırman gerektiğini hatırlatıyorum. Bu yeteneği seni ellerimle kutsadığımda almıştın. **7** Çünkü Allah'ın bize verdiği Ruh sayesinde cesaretsiz değiliz. Ruh bize güç, sevgi ve kendimizi kontrol etme yeteneği verir. **8** Bunun için, Rabbimiz'e şahitlik etmekten ve O'nun uğruna hapiste tutuklu olan benden utanma. Ama Allah'ın verdiği kudretle Mesih'in Müjdesi uğruna benimle birlikte sıkıntılara dayan. **9** Allah bizi kurtardı ve kendisine adanmış bir hayata çağırdı. O bunu, yaptıklarımızın karşılığı olarak değil, kendi amacına ve lütfuna göre yaptı. Bu lütf, dünya kurulmadan önce Mesih İsa aracılığıyla bize verildi. (aiōnios g166) **10** Ama şimdi kurtarıcımız Mesih İsa'nın gelmesiyle o lütf ortaya çıkarıldı. Mesih, ölümün gücünü kırdı ve Müjde aracılığıyla hiçbir zaman bozulamayacak hayatı aydınlığa çıkardı. **11** Allah beni bu Müjde'nin habercisi, elçisi ve vaizi olarak görevlendirdi. **12** İşte, bunun için bu sıkıntıları çekiyorum. Fakat bu halimden utanmıyorum. Çünkü kime iman ettiğimi biliyorum. O'nun kendisine emanet ettiğim şeyi geleceği güne kadar koruyacak güte olduğuna eminim. **13** Benden işittiğin güvenilir sözleri devamlı örnek al. Bunları imanla ve Mesih İsa'daki sevgiyle yerine getir. **14** Sana emanet edilen güzel ruhsal hazineyi bizde yaşayan Kutsal Ruh'un gücüyle koru. **15** Bildiğin gibi Ege bölgesindeki imanlıların hepsi benden yüz çevirdi. Figelos ve Hermogenes bunların arasındadır. **16** Rab Onesiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü birçok defa gönlümü rahatlattı ve zincirlerle bağlı olduğumdan utanmadı. **17** Tersine, Roma'ya geldiğinde büyük çabayla beni arayıp buldu. **18** O gün Rab'den

merhamet bulmasını dilerim. Efes'te ne kadar hizmet ettiğini çok iyi biliyorsun.

2 Onun için, ey evladım, Mesih İsa'da bulunan lütfattan kuvvet al. **2** Birçok şahidin önünde benden işittiklerini başkalarına öğretmeye yeterli olacak sadık kişilere emanet et. **3** Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntılara dayan. **4** Askerlik yapan hiç kimse sivil hayatın işleriyle uğraşmaz. Çünkü komutanını memnun etmek ister. **5** Spor oyunlarına katılan kişi o sporun kurallarına uymazsa şampiyona verilen tacı kazanamaz. **6** Çalışkan çiftçi üründen ilk payı almalı. **7** Söylediğim şeyleri iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecek. **8** Davud'un soyundan olan İsa Mesih'i her zaman aklına getir. O ölümden dirildi. Vaaz ettiğim Müjde budur. **9** Bu Müjde uğruna sıkıntı çekiyorum. Sanki suç işlemişim gibi zincirlerle bağlıyım. Ama Allah'ın haberi zincirlerle bağlı değildir. **10** Bu sebeple Allah'ın seçtiği kişiler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da Mesih İsa'nın sağladığı kurtuluşa ve asla son bulmayacak yüceliğe kavuşsunlar. (aiōnios g166) **11** Şu söz güvenilirdir: O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız. **12** Sıkıntılara dayanırsak, O'nunla birlikte krallık edeceğiz. O'nu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek. **13** Sadık kalmazsak, O yine sadık kalır. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz. **14** Bu şeyleri imanlılara hatırlat. Allah'ın önünde onları uyar: Kelimelerin anlamı hakkında kavga etmesinler. Böyle kavgalar hiç fayda getirmez, dinleyenleri felakete sürükler. **15** Allah'ı memnun eden bir insan olmak için elinden geleni yap. Utanmaya hiçbir sebebi olmayan bir işçi olarak kendini Allah'a ada. Gerçeği bildiren haberi doğru bir şekilde açıkla. **16** Ama Allah'ı tanımayanların boş laflarından sakın. Bu laflar insanları gittikçe Allah'tan uzaklaştırır. **17** Onların sözleri kangren gibi yayılır. Himeneyos'la Filitos böyle insanların arasındadır. **18** Bu adamlar doğru yoldan saptılar. Ölümden diriliş zaten olmuş bitmiştir diye vaaz ediyorlar. Bunu yaparak bazı kişilerin imanını altüst ediyorlar. **19** Fakat Allah'ın hakikati sağlam bir temel gibi duruyor ve şu sözlerle mühürlenmiştir: "Rab kendisine ait olanları tanır" ve "Rabbin adını anan herkes kötülükten uzak dursun." **20** Büyük bir evde sadece altın ve gümüş kaplar değil, tahta ve toprak kaplar da bulunur. Bazı kaplar özel zamanlarda, diğerleri ise günlük işlerde kullanılır. **21** Demek ki, bir

kişi kendini kötülükten arındırırsa, Allah'a adanmış özel bir kap gibi olacak. Efendisine faydalı ve her türlü iyi işe hazırlanmış olacak. 22 Sen de gençliğe ait kötü heveslerden kaç. Rabbe temiz yürekte yalvaranlarla birlikte doğruluğa, imana, sevgiye ve barışa önem ver. 23 Ama ahmakça ve cahilce tartışmalardan uzak dur. Biliyorsun, bunlar kavgalara sebep olur. 24 Rabbin hizmetkârı kavga etmemeli, onun yerine herkese şefkatle davranmalı, vaaz vermekte becerikli ve sabırlı olmalı. 25 Kendisine karşı gelenleri yumuşak huyla yola getirmeli. Allah belki de böylelerine tövbe etme fırsatı verir, onlar da gerçeğin farkına varırlar. 26 İblis istediğini yaptırmak için onları esir etmiştir. Fakat onlar belki akıllanıp Şeytan'ın kapanından kurtulabilirler.

3 Şunu da bilmelisin: Dünyanın son günlerinde çok sıkıntılı zamanlar olacak. 2 Çünkü insanlar bencil, paraya düşkün, övünge, gururlu, küfürbaz, anne babalarına itaat etmeyen, iyilik bilmez, kutsal değerlere önem vermeyen kişiler olacaklar. 3 Sevgisiz, affetmez, iftiracı, kendini kontrol edemeyen, acımasız ve iyilik düşmanı olacaklar. 4 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Allah'tan çok eğlenceyi seven kişiler olacaklar. 5 Allah'ın yolundaymış gibi görünecekler, ama o yolda yürümelerini sağlayacak gücü inkâr edecekler. Böyle insanlardan uzak dur. 6 Bunların arasında öyle adamlar var ki, sinsice evlere sokulurlar. Günahlarının yükü altında ezilen zavallı kadınların aklını çelerler. Böyle kadınlar türlü heveslerle sürüklenir, hep yeni şeyler öğrenir, ama asla gerçeğin farkına varamazlar. 8 Bir zamanlar Yannes ve Yambres'in Musa'ya karşı geldikleri gibi, bunlar da gerçeğe karşı gelen, çarpık fikirli, gerçek imandan yoksun kişilerdir. 9 Fakat onlar daha ileri gidemeyecekler. Yannes ve Yambres'in akılsızlığı gibi bu adamların akılsızlığı da herkese belli olacak. 10 Ama sen ne öğrettiğimi, nasıl yaşadığımı yakından gördün. Hayattaki amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi ve dayanma gücümü biliyorsun. 11 Antakya, Konya ve Listra şehirlerinde başıma gelen eziyetler ve sıkıntıları biliyorsun. Ne biçim eziyetlere dayandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. 12 Aslında Mesih İsa'ya ait biri olarak Allah'ın yolunda yaşamak isteyen herkes eziyet görecektir. 13 Ama kötü insanlar ve sahtekârlar gittikçe daha beter olacaklar. Hem başkalarını aldatacaklar, hem de kendileri aldanacaklar. 14 Sen ise öğrendiğin ve

güvendiğin bilgilere sadık kal. Çünkü bunları kimden öğrendiğini biliyorsun. 15 Çocukluğundan beri Kutsal Yazılar'ı biliyorsun. Bu yazılar seni Mesih İsa'ya iman yoluyla hikmete ve kurtuluşa kavuşturacak güçtedir. 16 Kutsal Yazılar'ın hepsi Allah'ın nefesindendir ve eğitmek, günahlarımızı göstermek, hayatımızı düzeltmek ve doğru yolda terbiye etmek için faydalıdır. 17 Bu sayede Allah insanı her tür iyilik yapmaya tamamen hazırlanmış olur.

4 Mesih İsa, krallığını kurmaya geldiğinde hem yaşayanları hem de ölüleri yargılayacak. Bu sebeple Allah'ın ve Mesih İsa'nın önünde sana önemle rica ediyorum: 2 Allah'ın sözünü vaaz et. Zaman uygun olsun ya da olmasın bu hizmeti gayretle sürdür. İnsanlara günahlarını göster, onları azarla, cesaretlendir, tam bir sabırla eğit. 3 Bunları söylüyorum, çünkü öyle bir zaman gelecek ki, insanlar artık sağlam bilgiye dayanan vaazları işitmek istemeyecekler. Fakat kulaklarını okşayan sözler duymak için etraflarına kendi heveslerine uygun vaaz verenleri toplayacaklar. 4 Gerçeği dinlemek istemeyecekler, masallara sapacaklar. 5 Fakat sen her durumda ayık ol, zorluklara dayan, müjdecinin işini yap, hizmetini tamamlar. 6 Bana gelince, kanım yakında adak şarabı gibi dökülecek. Dünyadan ayrılma zamanım yaklaştı. 7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, inancımızı korudum. 8 Allah'ın gözünde doğru sayıldığımı işaret eden zafer tacı artık beni bekliyor. Adaletli yargıç olan Rab o gün bu tacı bana giydirecek. Hem de sadece bana değil, O'nun görkemli gelişini hasretle bekleyen herkese de giydirecek. 9 Tez yanıma gelmeye çalış. 10 Çünkü dünyayı seven Demas beni terk edip Selanik'e gitti. Kreskes, Galatya bölgesine, Titus ise Dalmaçya bölgesine gitti. (aiōn g165) 11 Yanımda yalnız Luka kaldı. Markos'u al, beraberinde getir, çünkü hizmetimde bana faydası var. 12 Tihikos'u Efes'e yolladım. 13 Sen gelirken paltomu getir. Onu Troas şehrinde Karp'ın yanında bırakmıştım. Kitapları ve en önemlisi deriden not defterlerimi getir. 14 Bakırcı İskender bana çok kötülük yaptı. Rab, yaptıklarının karşılığını ona versin. 15 Sen de o adamdan sakın. Çünkü vaaz ettiklerimize var gücüyle karşı koydu. 16 İlk davamda kimse beni savunmadı, hepsi beni terk etti. Bu, onlara günah sayılmasın. 17 Ama Rab yanımda durup beni kuvvetlendirdi. Sonuçta benim aracılığım ile kurtuluş haberi tam olarak vaaz edildi ve her milletten birçok

insan bunu işitti. Rab de beni aslanlara yem olmaktan kurtardı. **18** Rab beni her türlü beladan kurtaracak ve gökteki krallığına sağ salım götürecektir. O sonsuzlara kadar yüceltilsin! Amin. (aiōn g165) **19** Priska ile Akvila ve Onesiforos'un ev halkına selam söyle. **20** Erastus, Korint şehrinde kaldı. Trofimos'u ise hasta olarak Milet şehrinde bıraktım. **21** Kış bastırmadan önce gelmek için elinden geleni yap. Evvulus, Pudes, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam söylüyorlar. **22** Rab İsa Mesih sizlere ruhsal destek olsun. Lütüfün hepinizin üzerinizde olsun.

Titus

1 Allah'ın hizmetkârı ve İsa Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan selam! Görevim, Allah'ın seçtiği kişilerin imanını kuvvetlendirmek ve Allah'ın yoluna uygun gerçeği bildirmektir. Gerçek de Allah'ın yoluna uygundur. **2** Bu yol, sonsuz yaşam umuduna dayanır. Allah yalan söylemez. Zamanın başlangıcından önce bizi sonsuz yaşama kavuşturacağına söz verdi. (aiōnios g166) **3** Kurtarıcımız Allah, mesajını uygun zamanda gün ışığına çıkardı. Bu mesajı milletlere bildirme görevi O'nun emriyle bana emanet edildi. **4** Ortak inancımız sebebiyle öz evladım gibi gördüğüm Titus, **5** Seni yarım kalan işleri halletmen ve sana buyurduğum gibi her şehirde imanlı topluluklarına liderler ataman için Girit adasında bıraktım. **6** Liderler ayıplanacak tarafı olmayan tek karılı kişiler olmalı. Çocukları imanlı olmalı, başıboş, itaatsiz çocuklar olmamalı. **7** Topluluğu gözetken kişi, Allah'ın ev halkını yönetir. Bunun için ayıplanacak bir tarafı olmamalı. Dikbaşlı, sinirli, içkici, kavgacı, para düşkünü olmasın. **8** Tam tersine, misafir kabul etmeyi seven, iyiliksever, akli başında, dürüst, pak ve kendini kontrol eden biri olsun. **9** Allah'ın sözü güvenilirdir. Topluluk lideri eğitildiği gibi bu söze sınımsız sarılmalı. Öyle ki, sağlam bilgilere dayanan vaazlarla hem imanlılara cesaret verebilsin, hem de karşı çıkanların yanlış iddialarını çürütebilsin. **10** Bunu söylüyorum, çünkü isyancı, boş konuşan ve akıl çelen birçok kişi türedi. Özellikle sünnet taraftarlarından söz ediyorum. **11** Bunları susturmak lazım. Çünkü haksız kazanç elde etmek için yakışmayan şeyler öğretiyorlar. Böylece bazı aileleri tümüyle altüst ediyorlar. **12** Kendi Giritli soydaşlarından bir peygamber şöyle demiştir: "Giritliler hep yalancı, vahşi hayvanlar gibi, boğazlarına düşkün, tembel kişilerdir." **13** Bu şahitlik doğrudur. Bu sebeple onları sertçe uyar ki, sağlam imana sahip olsunlar. **14** Yahudi masallarını ve gerçeğe sırt çevirenlerin emirlerini ciddiye almasınlar. **15** Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir. Ama yüreği günahla kirlenenler ve imandan yoksun olanlar için hiçbir şey temiz değildir. Onların hem zihinleri, hem de vicdanları kirlenmiştir. **16** Ağızlarıyla "Allah'ı tanıyoruz" derler, ama yaptıklarıyla bunu inkâr ederler. Onlar iğrenç, Allah'a itaat etmeyen, hiç iyi bir şey yapmaya yaramayan kişilerdir.

2 Sana gelince Titus, öğrettiklerin sağlam bilgiye dayansın. **2** Yaşlı erkekler ölçülü, saygın, akli başında olmalı. Sağlam imana, sevgiye ve dayanma gücüne sahip olmalıdırlar. **3** Benzer şekilde yaşlı kadınlar kendilerini Allah'a adayanlara layık bir yaşam sürsünler. İftiracı ve şaraba esir olmamalı, iyi şeyler öğretmeliler. **4** Böylece genç kadınları kocalarını ve çocuklarını sevmeleri için eğitsinler. **5** Onları akli başında, temiz yürekli, evcimen olmak ve kocalarına uymak için de eğitsinler. Öyle ki, Allah'ın sözü kötülenmesin. **6** Aynı bunun gibi, genç erkekleri akli başında olmaya teşvik et. **7** Hep iyi olanı yaparak her bakımdan onlara örnek ol. Vaaz ederken dürüstlük ve saygınlıkla davran. **8** Sağlam bilgiye dayanan, ayıplanamayacak sözler söyle. Öyle ki, bize karşı gelenler utansın, hakkımızda söyleyecek kötü bir şey bulamasınlar. **9** Kölelere söyle, efendilerinin emrine uysunlar, her konuda onları memnun etsinler ve ters cevap vermesinler. **10** Efendilerinin malını çalmasınlar, tersine, her konuda iyi ve güvenilir olduklarını gösterebilirler. Böylece her durumda Kurtarıcımız Allah hakkında öğretilenleri çekici hale getirmiş olurlar. **11** Allah bütün insanlara kurtuluş fırsatı sağlayan lütfunu gösterdi. **12** Bu lütfu bize Allah'a karşı gelmemeyi ve dünyevi heveslerden sakınmayı öğretir. Bize şimdiki dünyada akli başında olmayı, doğru olanı yapmayı ve Allah'ın yoluna uygun yaşamayı öğretir. (aiōn g165) **13** Bu arada, mübarek umudumuzun yerine gelmesini, yani yüce Allah ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in görkemle ortaya çıkmasını bekliyoruz. **14** Mesih kendini bizim için feda etti. Öyle ki, bizi her tür kötülüğü yapmaktan kurtarsın, arındırsın ve kendisine ait, iyilik yapmaya hevesli olan bir halk yaratsın. **15** Bu şeyleri öğret. İmanlılara cesaret ver ve günah işleyenleri tam bir yetkiyle azarla. Sakın hiç kimse seni hor görmesin.

3 İmanlılara şunları hatırlat: Devlet liderlerinin ve yetkililerin emirlerine uysunlar, itaat etsinler, her türlü iyilik yapmaya hazır olsunlar. **2** Hiç kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, hoşgörülü olsunlar. Herkese her zaman yumuşak huyla davransınlar. **3** Çünkü biz de bir zamanlar cahil, itaatsiz, sapkın, türlü heveslere ve zevklere köleydik. Kin ve kıskançlık içinde yaşadık. İnsanlar bizden tiksiniyordu. Biz de onlardan nefret ederdik. **4** Fakat Kurtarıcımız Allah iyiliğini ve insanlara olan sevgisini açıkça gösterdiği zaman bizi, işlediğimiz suçlarla değil,

kendi merhametiyle kurtardı. Kutsal Ruh'un gücüyle yüreklerimizi temizledi, yeniden doğmamızı ve yeni yaşama kavuşmamızı sağladı. **6** Allah, Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla Kutsal Ruh'u bize cömertçe bağışladı. **7** Öyle ki, Mesih'in lütfuyla Allah'ın gözünde doğru sayılmış olalım ve sonsuz yaşama kavuşacağımız zamanı umutla bekleyelim. (aiōnios g166) **8** Bu söz güvenilirdir. Bu konuları vurgulamamı istiyorum, öyle ki, Allah'a iman etmiş olanlar iyilik yapmaya önem versinler. Bu, insanlara fayda getiren iyi bir şeydir. **9** Ama aptalca tartışmalardan, soy kütükleri ve Tevrat buyrukları hakkındaki kavgalar ve çekişmelerden uzak dur. Bunlar faydasız ve boş şeyler. **10** İmanlılar arasında bölücülük yapan kişiyi birinci ve ikinci defa uyardıktan sonra ondan uzak dur. **11** Bil ki, öyle bir insan yoldan sapmış ve günah işleyen biridir. O, kendi kendini suçlu çıkarmış olur. **12** Artemas'ı ya da Tihikos'u sana göndereceğim. Onlardan biri varır varmaz, Nikopolis şehrine, yanıma gelmek için elinden geleni yap. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. **13** Tevrat uzmanı Zenas'ı ve Apollos'u yolcu ederken onlara her bakımdan yardımcı ol ki, hiçbir eksikleri olmasın. **14** Girit'te bizimkiler insanların temel ihtiyaçlarını karşılamak için iyilik yapmayı öğrensinler. Bu da verimsiz bir hayat sürmelerini önler. **15** Benim yanımda olanların hepsi sana selam gönderiyorlar. Bizi ortak imanımız sayesinde sevenlere selam söyle. Allah'ın lütfu hepinizin üzerinde olsun.

Filimon

1 Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve imanlı kardeşimiz Timoteos, **2** İmanlı kız kardeşimiz Afiya'ya, hizmette bizimle birlikte mücadele veren Arhipus'a ve senin evinde toplanan imanlılar topluluğuna da selam ederiz. **3** Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **4** Dualarımda her zaman seni anıyorum ve Allahım'a şükrediyorum. **5** Çünkü Rab İsa'ya nasıl iman ettiğini ve bütün imanlıları ne kadar sevdiğini duydum. **6** Mesih'te sahip olduğumuz bütün bereketleri fark edip imanından gelen cömertliğini göstermen için dua ediyorum. **7** Kardeş, sevginle imanlıların canlarına can kattın. Bu beni çok sevindirdi ve yüreklendirdi. **8** Onun için cesaretle konuşayım, Mesih'ten aldığım yetkiyle sana gerekeni yapmanı emredebilirdim. **9** Ama birbirimizi sevdiğimiz için rica etmeyi daha uygun görüyorum. Ben Pavlus yaşlı biriyim ve şimdi Mesih İsa'nın uğruna tutukluyum. **10** Ricam, evladım Onesimos içindir. Ben tutukluyken onun ruhsal babası oldum. **11** Daha önce sana hiç faydası yoktu. Fakat şimdi hem sana, hem de bana faydalı. **12** Onu sana geri gönderiyorum. Bunu yaparken sanki yüreğimden bir parça kopuyor. **13** Aslında onu yanımda tutmak isterdim. Çünkü ben Mesih'in Müjdesi'ni yaydığım için tutukluyum ve o senin yerine bana hizmet ederdi. **14** Fakat senden izin almadan bir şey yapmak istemedim. Çünkü bana yapacağın iyiliğin sana zorla yaptırdığım bir şey değil, kendi isteğinle yaptığın bir şey olmasını istedim. **15** Onesimos kısa bir süre senden ayrıldı. Bu belki de sen onu temelli olarak geri alarsın diye oldu. (aiōnios g166) **16** Onesimos artık köle değil, bir köleden üstün. O özellikle benim için çok değerli bir kardeş, ama senin için hem bir insan hem de Rabbe ait biri olarak daha da değerli bir kardeş olmalı. **17** Onun için, beni iman yoldaşın olarak görüyorsan, Onesimos'u beni kabul eder gibi kabul et. **18** Eğer sana zararı dokunmuşsa ya da borcu varsa, bunu benim hesabıma yaz. **19** Ben, Pavlus, şunu kendi elimle yazıyorum: Onun borcunu ben ödeyeceğim. Aslında sen kendi canını bile bana borçlusun, ama bu konuda bir şey demek istemiyorum. **20** O halde kardeşim, Rab uğrunda bana bir faydan dokunsun. Mesih'e ait biri olarak gönlümü ferahlat. **21** Sözümü dinleyeceğinden emin olduğum için sana yazdım. Dedğimden daha fazlasını bile yapacağını biliyorum.

22 Aynı zamanda benim için bir misafir odası hazırla. Çünkü dualarınızın yardımıyla size kavuşacağımı umut ediyorum. **23** Benimle birlikte Mesih İsa uğrunda hapse olan Epafras sana selam gönderiyor. **24** Hizmet arkadaşlarım Markos, Aristarhus, Demas ve Luka selam gönderiyorlar. **25** Rab İsa Mesih'in lütfü sizlere ruhsal destek olsun.

İbraniler

1 Eski zamanlarda Allah, sözünü birçok defa ve çeşitli yollardan atalarımıza peygamberler aracılığıyla bildirdi. **2** Ama dünyanın bu son günlerinde sözünü bize kendi Oğlu aracılığıyla bildirdi. Oğlu'nu her şeyin mirasçısı kıldı. O'nun aracılığıyla da evreni yarattı. (aiōn g165) **3** Oğul, Allah'ın görkemini yansıtır. O, Allah özünün gözle görünen şeklidir. Kendi güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlarımızdan temizlenmemizi sağladıktan sonra göklerde yüce Allah'ın sağına oturdu. **4** Oğul meleklerden daha üstün bir ad miras aldı, aynı şekilde kendisi de onlardan daha üstün oldu. **5** Allah asla meleklerden birine şunu demedi: "Sen benim oğlumsun. Bugün ben sana baba oldum." Ya da, "Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak." **6** Fakat Allah, ilk doğan olarak her şeyi miras alan Oğlu'nu dünyaya gönderirken şöyle buyurur: "Allah'ın bütün melekleri O'na tapınsınlar." **7** Ama melekler hakkında şöyle denir: "Allah meleklerini rüzgar, hizmetkârlarını ateş alevi yapar." **8** Ama Oğul hakkında şöyle denir: "Senin tahtın, ey Allah, sonsuzlara kadar duracak. Senin krallık değneğin adalet değneğidir. (aiōn g165) **9** Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin. Bu sebeple Allah, senin Allahın, seni sevinç yağıyla meshetti, arkadaşlarından üstün kıldı." **10** Yine şöyle denir: "Sen, ya Rab, zamanın başlangıcında dünyanın temelini attın. Gökler de senin ellerinin eseridir. **11** Onlar yok olup gidecek, ama sen kalıcısın. Onların hepsi bir elbise gibi eskiyecek. **12** Gökleri bir kaftan gibi katlayacaksın, Bir elbise gibi değiştirilecek. Ama sen aynı kalıyorsun, senin yıllarının sonu yok." **13** Allah hiçbir meleğe şöyle demedi: "Senin düşmanlarını ayaklarına basamak yapacağım. O zamana kadar sağımda otur." **14** Meleklerin hepsi görevli ruhlar değil mi? Onlar kurtuluşu miras alacak olan insanlara hizmet etmek için gönderilmiyorlar mı?

2 Bu sebeple işittiğimiz gerçeklere daha büyük dikkatle kulak asmalıyız, yoksa bunlardan gitgide uzaklaşırız. **2** Melekler aracılığıyla bildirilen Tevrat geçerliydi ve ona karşı işlenen her suç ve itaatsizlik hak ettiği cezayı aldı. **3** Öyleyse biz de bu kadar harika bir kurtuluşa önem vermezsek, cezadan nasıl kaçacağız? Bu kurtuluşu en başta Rab İsa bildirdi. Sonra O'nu dinlemiş olanlar bu kurtuluşu bize doğruladılar. **4**

Allah bunu olağanüstü işaretler, harikalar, çeşitli mucizeler ve Kutsal Ruh'un verdiği yeteneklerle kanıtladı. Bunları kendi isteğine göre dağıttı. **5** Allah, hakkında konuştuğumuz gelecek dünyayı meleklerin hükmüne vermedi. **6** Ama birisi bir yerde şöyle şahitlik etti: "İnsan nedir ki, sen onu anasın? İnsanoğlu nedir ki, onunla ilgilenesin? **7** Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, başına şan ve şeref tacını geçirdin. **8** Her şeyi ayaklarının altına sererek onun hükmüne verdin." Madem Allah her şeyi insanın hükmüne verdi, demek ki insanın hükmü dışında bir şey bırakmadı. Oysa her şeyin onun hükmü altında olduğunu henüz görmüyoruz. **9** Fakat İsa'yı görüyoruz. O, meleklerden biraz aşağı kılındı. Böylece Allah'ın lütfuyla herkes için ölümü tattı. Ölümün acılarına katlandığı için, O'nun başına şan ve şeref tacı geçirildi. **10** Her şeyi yaratan ve her şeyin varlığını sürdüren Allah'ın amacı birçok oğlu yüceliğe kavuşturmaktır. Böylece onların kurtuluşunun öncüsü olan İsa'yı, çektiği acılarla mükemmel hale getirmeyi uygun gördü. **11** İnsanların Allah'a adanmasını sağlayan İsa ve O'nun sayesinde Allah'a adananların hepsi aynı Baba'dandır. Bu sebeple İsa onlara "kardeş" demekten utanmaz. **12** Çünkü O Allah'a şöyle der: "Adımı kardeşlerime bildireceğim. Topluluğun ortasında seni ilahilerle öveceğim." **13** Şunu da ekler: "Ben Allah'a güveneceğim." Bir de şöyle der: "İşte, ben ve Allah'ın bana verdiği evlatları" **14** Bu evlatlar et ve kandanır. Bu sebeple İsa da onlar gibi et ve kandan bir bedene sahip oldu. Öyle ki, ölümü sayesinde ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i güçsüz hale getirsin ve hayat boyunca ölümden korkan herkesi bu korkuya esir olmaktan kurtarsın. **16** Şüphe yok ki İsa meleklerle yardım etmeye gelmedi. İbrahim'in soyundan olanlara yardım etmeye geldi. **17** Bunun için İsa'nın biz kardeşlerine her bakımdan benzemesi lazımdı. Öyle ki, Allah'ın hizmetinde merhametli ve sadık bir başrahip olup halkın günahlarını bağışlatmak için kendini kurban etsin. **18** İsa çektiği acılarla sınandı. Bunun için zorluklarla sınananlara yardım edecek güçtedir.

3 Bu sebeple, ey Allah'a adanmış ve göksel çağrıya ortak olan kardeşlerim, İsa'yı iyice düşünün! İsa açıkça şahitlik ettiğimiz inancın elçisi ve başrahibidir. **2** Allah'ın bütün ev halkına sadakatle hizmet eden Musa gibi İsa da kendisini görevlendiren Allah'a sadakatle hizmet etti. **3** Elbette evi kuran kişi evden

daha çok saygı görür. Bunun gibi İsa da Musa'dan daha büyük şan şerefe layık sayılmıştır. 4 Çünkü her evin bir kurucusu var. Her şeyi kuran ise Allah'tır. 5 "Musa Allah'ın hizmetkârı olarak Allah'ın bütün ev halkına olan görevini sadakatle yaptı." Böylece Allah'ın gelecekte bildireceği gerçekler hakkında şahitlik etti. 6 Mesih ise, Allah'ın ev halkı üzerinde Oğul olarak sadıktır. Biz Allah'ın ev halkıyız. Yeter ki, cesaretimize ve gurur duyduğumuz umuda sınıksız tutunalım. 7 Onun için Kutsal Ruh'un dediği gibi: "Bugün Allah'ın sesini işitirseniz, 8 inatçılık etmeyin! Atalarınız ıssız yerlerdeyken Allah'ın sabrını denediler, O'na karşı geldiler. Onlar gibi olmayın!" 9 Allah diyor ki, "Orada atalarınız kırk yıl boyunca yaptığım harikaları gördüler. Yine de benim sabrımı denediler. 10 Bu sebeple o kuşağa öfkelenim, 'Yüreklere hep yoldan sapıyor, benim istediğim şeyleri yapmayı öğrenmediler' dedim. 11 Öfkelenim ve şöyle yemin ettim: 'Huzur vereceğim ülkeye asla girmeyecekler.'" 12 Dikkat edin kardeşler, aranızda diri Allah'a sırt çeviren imansız, kötü yürekli kimse olmasın. 13 Ama "Gün bugündür" dendiğçe, birbirinize her gün cesaret verin. Öyle ki, aranızda, günaha aldanıp inatçılık eden bir kişi olmasın. 14 Çünkü hepimiz Mesih'e ortak olduk, yeter ki başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna kadar devam ettirelim. 15 Yukarıda dendiği gibi, "Bugün Allah'ın sesini işitirseniz, inatçılık etmeyin! Atalarınız O'na karşı geldiler; onlar gibi olmayın!" 16 Peki, Allah'ın sesini işittikten sonra O'na başkaldıranlar kimlerdi? Onların hepsi Musa'nın liderliğinde Mısır'dan çıkanlar değil miydi? 17 Allah kimlere kırk yıl boyunca öfkelenirdi? Günah işleyen ve cesetleri ıssız yerlere düşen insanlara değil mi? 18 Allah kimlere, "Huzur vereceğim ülkeye girmeyeceksiniz" diye yemin etti? İtaat etmeyenlere değil mi? 19 Evet, görüyoruz ki, onlar imansızlıkları yüzünden huzura kavuşamadılar.

4 Öyleyse dikkat edelim. Allah, halkını huzura kavuşturacağını vaat etmişti. Hâlâ geçerli olan bu vaatten hiç biriniz yoksun kalmış gibi olmasın. 2 Çünkü atalarımıza bildirildiği gibi bize de müjde bildirildi. Fakat işittikleri haberin onlara hiçbir faydası olmadı. Çünkü Allah'a itaat edenlerin imanını paylaşmadılar. 3 Ama biz iman edenler Allah'ın vereceği huzura kavuşuyoruz. Allah'ın söylediği gibi: "Öfkelenim ve şöyle yemin ettim: 'Huzur vereceğim ülkeye asla girmeyecekler'" Oysa Allah yaptıklarını dünyanın

ta başlangıcında bitirmişti. 4 Tevrat'ın bir yerinde haftanın yedinci günü hakkında şöyle yazılıdır: "Allah yedinci gün bütün yaptıklarından dinlendi." 5 Allah bu konuda şunu da söylüyor: "Huzur vereceğim ülkeye asla girmeyecekler." 6 Demek ki bazıları hâlâ huzura kavuşabilir. Ama bu müjdeyi önceden duyanlar itaat etmedikleri için huzura kavuşamadılar. 7 Bu sebeple Allah uzun zaman sonra Davud'un aracılığıyla bir gün kararlaştırır. Ona "bugün" denir. Daha önce anlattığımız gibi Davud şöyle dedi: "Bugün Allah'ın sesini işitirseniz, inatçılık etmeyin." 8 Yeşu onları huzura kavuşturmuş olsaydı, Allah daha sonra başka bir gün hakkında konuşmazdı. 9 Demek ki, Allah'ın halkını Allah'ın dinlendiği yedinci gündeki gibi sonsuz bir huzur bekliyor. 10 Çünkü aynen Allah'ın dinlendiği gibi, huzura erişen kişi de kendi uğraşlarından dinlenir. 11 O zaman bu huzura kavuşmak için elimizden geleni yapalım. Öyle ki, hiçbirimiz atalarımız gibi itaatsizlik ederek yok olmasın. 12 Allah'ın sözü canlı ve güçlüdür, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. O kadar derine iner ki, can ve ruhun, oynak yerleri ve iliğin ayrıldığı yere kadar işler. Yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini açığa çıkarır. 13 Allah'ın göremediği hiçbir varlık yoktur. Her şey O'nun gözlerine çıplak ve açıktır. Bir gün hepimiz O'na hesap vereceğiz. 14 Göklerden öteye geçen yüce bir başrahibimiz var. O da Allah'ın Oğlu İsa'dır. Bu sebeple açıkça kabul ettiğimiz inanç sınıksız sarılalım. 15 Başrahibimiz İsa halimizden anlar, zayıflıklarımızı bilir. İsa bizim gibi her türlü günahla denendi. Ancak O hiç günah işlemedi. 16 Bunun için lütfkâr Allah'ın tahtına cesaretle yaklaşalım. Böylece yardıma muhtaç olduğumuz zaman merhamet buluruz ve O'nun lütfuna kavuşuruz.

5 İnsanlar arasından görevlendirilen her başrahip insanlar adına Allah'a hizmet eder. Görevi, günahlar için adaklar ve kurbanlar getirmektir. 2 Başrahip cahil ve yoldan sapmış insanlara anlayışlı davranabilir, çünkü onun da birçok zayıf noktası var. 3 Bu sebeple halkın günahları için olduğu gibi kendi günahları için de kurban getirmek zorundadır. 4 Hiç kimse başrahiplik şerefini kendisi alamaz. Ancak Harun gibi Allah tarafından o göreve çağırılırsa başrahip olur. 5 Tıpkı bunun gibi, Mesih de başrahip olmak için kendi kendini yüceltmedi. Bunu O'na, "Sen benim oğlumsun, bugün ben sana baba oldum" diyen Allah yaptı. 6 Tıpkı Allah'ın başka yerde dediği gibi: "Sen sonsuza

dek Melkisedek türünden rahipsin.” (aiōn g165) 7 Mesih, dünyada insan olarak yaşadığı günlerde, O’nu ölümden kurtarma gücüne sahip olan Allah’a dua etti. Yüksek sesle ağlayıp gözyaşları dökerek yalvardı. Allah’a olan derin saygısı sayesinde duaları kabul edildi. 8 Mesih Allah’ın Oğlu’dur, yine de çektiği acılardan itaat etmeyi öğrendi. 9 Böylece mükemmel hale geldi ve kendisine itaat eden herkese sonsuza kadar sürecek kurtuluş kaynağı oldu. (aiōnios g166) 10 Çünkü Allah O’nu Melkisedek türünden başrahip olarak görevlendirdi. 11 Bu konuda size söyleyecek sözümüz çok. Ama kulaklarınız uyuştugu için konunun açıklanması zor. 12 Şimdiye kadar bu şeyleri öğretiyor olmalıydınız. Ancak Allah’ın vahiyleri hakkındaki temel gerçekleri size yeniden öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı yiyecek yerine, süte muhtaç oldunuz! 13 Çünkü sütle beslenen herkes henüz bebektir, doğruyu ayırt edecek kadar olgun değildir. 14 Katı yiyecek ise yetişkin insanlar içindir. Onlar anlama güçlerini sürekli kullanarak geliştirmiş ve böylece iyi olanı kötü olandan ayırt etmeyi öğrenmişlerdir.

6 Bu sebeple Mesih hakkındaki temel bilgileri aşip olgunluğa doğru ilerleyelim. Çünkü ölü işlerden tövbe edip Allah’a iman ettik. İncamızın bu temelini tekrar tekrar atmayalım. 2 Vaftizler, elle kutsama, ölülerin dirilmesi ve sonsuza dek geçerli yargı konularında zaten bilgimiz var. (aiōnios g166) 3 Allah’ın izniyle bu temel bilgileri aşip olgunluğa doğru ilerleyeceğiz. 4 Bazıları var ki, bir zamanlar aydınlığa kavuştular, gökten gelen bereketi tattılar ve Kutsal Ruh’a ortak oldular. 5 Allah’ın sözünün iyiliğini ve gelecek dünyanın kuvvetlerini tattılar. (aiōn g165) 6 Yine de imandan döndüler. Böylelerini yeniden tövbe ettirmek mümkün değildir. Yaptıklarıyla Allah’ın Oğlu’nu sanki yeniden çarmıha gerer, O’nu herkesin önünde rezil ederler. 7 Öyle toprak var ki, üzerine sık sık yağın yağmuru emer ve çiftçilere faydalı bitkiler yetiştirir. Bu toprak Allah’tan bereket alır. 8 Dikenli ve zararlı bitkiler yetiştiren toprak ise bir şeye yaramaz ve lanetlenmek tehlikesindedir. Sonunda da ateşe verilir. 9 Ama sevgili arkadaşlar, böyle konuşsak bile, durumunuzun bundan daha iyi olduğundan eminiz. Kurtuluşun bereketlerine sahipsiniz. 10 Çünkü Allah adaletsiz değildir. Kutsal halkına yardım ettiniz ve yardım etmeye devam ediyorsunuz. Allah bu yaptıklarınızı ve O’nun adına

gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. 11 Yine de her birinizin sona kadar aynı çabayı göstermesini istiyoruz. O zaman umutla beklediğiniz şeylere kavuşacağınızdan emin olursunuz. 12 Tembelliğe düşmenizi istemiyoruz. Sizden öncekiler, imanları ve sabırları sayesinde Allah’ın vaat ettiklerine kavuştular. O insanları örnek alın. 13 Allah, İbrahim’e vaat ettiği zaman kendi üzerine yemin etti. Çünkü üzerine yemin edeceği daha üstün bir varlık yoktur. 14 Allah şöyle söz verdi: “Seni fazlasıyla bereketleyeceğim, soyunu fazlasıyla çoğaltacağım.” 15 Böylece İbrahim sabırla bekledi. Sonunda vaat edilene kavuştu. 16 İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine yemin ederler. Yemin, söylenen sözü doğrular ve her tartışmaya son verir. 17 Allah da vaadini yeminle pekiştirdi. Çünkü vaat ettiği şeylere kavuşacak olanlara niyetinin değişmezliğini daha kesin olarak göstermek istiyordu. 18 Allah’ın yalan söylemesi imkansızdır. O’nun vaadi ve yemini değişmez. Böylece Allah’a sığınan bizler bu iki şeyle büyük cesaret bulur, önümüze koyulan umuda sınıksız tutunuruz. 19 Bu umut, canımız için bir gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir. Bizi gökteki tapınak perdesinin arkasına, Allah’ın huzuruna ulaştırır. 20 İsa, o perdenin arkasına bizim uğrumuza öncümüz olarak girdi. Çünkü O, sonsuza dek Melkisedek türünden başrahip olmuştu. (aiōn g165)

7 Söz konusu Melkisedek, Şalem şehrinin kralı ve yüce Allah’ın rahibiydi. İbrahim bazı kralları savaşta yenmiş, eve dönüyordu. Melkisedek onu karşıladı ve kutsadı. 2 İbrahim savaşta ele geçirdiği malların onda birini Melkisedek’e verdi. Melkisedek “Adalet Kralı” anlamına gelir. Şalem Kralı ise “Esenlik Kralı” demektir. 3 Melkisedek’in annesi babası ve soyu hakkında bilgi yoktur. Ne günlerinin başı, ne de hayatının sonu var. Allah’ın Oğlu gibi o sonsuza dek rahip kalır. 4 Melkisedek’in ne kadar önemli olduğunu bir düşünün. Büyük atamız İbrahim savaşta ele geçirdiği malların en iyisinin onda birini ona verdi. 5 Levi’nin soyundan gelenlerden bazıları rahiplik görevini alır. Bu kişiler Tevrat’ın emrine göre halktan, yani İbrahim soyundan olan vatandaşlarından ondalık alma hakkına sahiptir. 6 Melkisedek ise Levi soyundan değildi, yine de İbrahim’in malından ondalık aldı. Sonra Allah’ın vaatlerini alan İbrahim’i kutsadı. 7 Hiç şüphe yok ki, kutsayan kişi kutsanan kişiden üstündür. 8 Bir yandan ölümlü insanlar olan Levi

oğulları ondalık alıyorlar. Öte yandansa, Tevrat'ta diri olduğu söylenen Melkisedek ondalık alıyor. **9** Bu demek oluyor ki, ondalık alan Levi de atası İbrahim aracılığıyla Melkisedek'e ondalık verdi. **10** Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman Levi hâlâ atası İbrahim'in bedenindeydi. **11** Levi rahipliği İsrail halkına verilen Tevrat kanunlarıyla kuruldu, ama kusursuzluk getiremedi. Getirseydi, Harun türünden değil de Melkisedek türünden başka bir rahibin ortaya çıkmasına ne gerek kalırdı? **12** Çünkü rahiplik değişince mecburen Tevrat'taki kanun da değişmeli. **13** Hakkında böyle konuştuğumuz kişi, Levi oymağından değil, başka bir oymaktandır. Ama o oymaktan hiç kimse tapınağın kurban yerinde hizmet etmedi. **14** Rabbimiz İsa'nın Yahuda oymağından geldiği apaçıktır. Ama Musa o oymaktan söz ederken rahipler hakkında bir şey söylemedi. **15** Melkisedek benzeri başka bir rahip ortaya çıktığı için bu söylediklerimiz daha açık oluyor. **16** İsa, Tevrat'ın soyla ilgili bir buyruğuna dayanarak değil, yok edilemeyen bir yaşamın gücüne dayanarak rahip oldu. **17** Çünkü Allah şöyle şahitlik ediyor: "Sen sonsuza dek Melkisedek türünden rahipsin." (aiön g165) **18** Rahipler hakkındaki eski buyruk, güçsüz ve faydasız olduğu için ortadan kaldırılmıştır. **19** Çünkü Tevrat kanunları hiçbir şeyi kusursuz hale getirmedir. Tevrat yerine bize daha üstün bir umut verildi. İşte bu umutla Allah'a yaklaşıyoruz. **20** Allah İsa'yı rahip yaparken bunu yeminle doğruladı. Oysa Levili rahipler yeminsiz rahip olurlar. **21** İsa ise Allah'ın yemin etmesiyle rahip oldu. Bu, şu sözlerden anlaşılır: "Rab yemin etti, fikrini değiştirmez: Sen sonsuza dek rahipsin." (aiön g165) **22** Böylece İsa, Allah'ın bizimle yaptığı daha iyi bir antlaşmanın güvencesi oldu. **23** Öbür rahipler çoktu, çünkü ölüm onların göreve devam etmesini engelledi. **24** Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için O'nun rahipliği hiç son bulmaz. (aiön g165) **25** Bu sebeple İsa'nın, kendi aracılığıyla Allah'a yaklaşanları tamamen kurtarmaya gücü var, çünkü onlar uğruna aracılık yapmak için daima yaşıyor. **26** İsa ihtiyacımızı karşılayan böyle bir başrahiptir. O pak, suçsuz, günahla kirlenmemiş, biz günahkârlardan apayrı biridir ve göklerin üstüne yükseltmiştir. **27** Öbür başrahipler her gün önce kendi günahları, sonra halkın günahları için kurban getirmek zorundadırlar. İsa'nın bunu yapmaya ihtiyacı yok. Çünkü kendini halk için kurban etmekle bunu ilk ve son defa yaptı. **28** Tevrat, zayıflıkları olan insanları başrahip yapar. Fakat Allah Tevrat'tan sonra yemin

ederek söz verdi. Bu sözle, görevini sonsuzlara dek kusursuzca yerine getiren Oğlu'nu başrahip yaptı. (aiön g165)

8 Şimdiye kadar söylediklerimizin özeti şudur: Böyle bir başrahibimiz var. O göklerde yüce Allah'ın tahtının sağına oturdu. **2** En kutsal yerde, asıl tapınma çadırında hizmet ediyor. O tapınağı insanlar kurmadı, Rab kurdu. **3** Her başrahip Allah'a adaklar ve kurbanlar getirmek için görevlendirilir. Onun için başrahibimiz İsa'nın da kurban edecek bir şeyi olması lazımdı. **4** İsa şimdi yeryüzünde yaşıyor olsaydı, rahip olamazdı. Çünkü zaten Tevrat'ın istediği adakları getiren rahipler var. **5** Bu rahiplerin hizmet ettiği tapınak gökteki asıl tapınağın bir örneği ve gölgesidir. Çünkü Musa tapınma çadırını kurmaya hazırlanırken Allah ona şöyle buyurmuştu: "Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et!" **6** Ama şimdi İsa daha üstün bir rahiplik görevini aldı. Çünkü daha üstün bir antlaşmanın aracısı oldu. Bu antlaşma daha üstün vaatlere dayanır. **7** Birinci antlaşma kusursuz olsaydı, ikinci bir antlaşmaya ihtiyaç duyulmazdı. **8** Oysa Rab halkını kusurlu bularak şöyle diyor: "Bakın, öyle günler geliyor ki, ben İsrail halkıyla, ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım. **9** Bu antlaşma, atalarıyla yaptığım antlaşmaya benzemez. Onları ellerinden tutup Mısır'dan çıkardım. O zaman onlarla bir antlaşma yaptım. Ancak benim antlaşmama sadık kalmadılar. Bu yüzden ben de onlardan yüz çevirdim, diyor Rab. **10** O günlerden sonra, İsrail halkıyla şöyle bir antlaşma yapacağım, diyor Rab: Kanunlarımı zihinlerine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların Allahı olacağım, onlar da benim halkım olacak. **11** Artık kimse yurttaşına, kardeşine, 'Rabbi tanimalısın!' diye akıl vermeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi beni tanıyacak. **12** Suçlarını bağışlayacağım. Günahlarını bir daha hiç anmayacağım." **13** Allah "yeni antlaşma" derken, birinci antlaşmayı eskimiş saydı. Süresi geçip eskiyense artık yok olmaya hazırdır.

9 Birinci antlaşmanın Allah'a tapınma düzeni ve yeryüzünde kutsal bir tapınma yeri vardı. **2** Kurulan tapınma çadırının ilk bölümüne "kutsal yer" denir. İçinde lambalık, masa ve masanın üzerine koyulan adak ekmekleri vardı. **3** İkinci perdenin arkasında tapınma çadırının bir başka bölümü vardı. Buna "en kutsal yer" denir. **4** En kutsal yere ait altın tütsü masası ve antlaşma sandığı vardı. O sandığın her yanı

altınla kaplanmıştı. İçinde altın kap vardı. Kapta man denen yiyecek bulunurdu. Sandığın içinde Harun'un filizlenen değneği ve antlaşmanın yazılı olduğu taş tablalar da vardı. 5 Sandığın üstünde görkemli keruv heykelleri dururdu. Bağışlanma kapağının üstüne gölge salardı. Ama şimdi bunları ayrıntılarıyla anlatmanın zamanı değildir. 6 Bütün bu şeyler böyle hazırlanmıştır. Rahipler de her gün tapınma çadırının ilk bölümüne girer, ibadet görevlerini yerine getirirler. 7 Ama ikinci bölüme sadece başrahip girer. Bunu da yılda bir defa yapar. Oraya kurban kanı getirmeden giremez. O kanı hem kendi günahlarını hem de halkın bilmeden işlediği günahları bağışlatmak için getirir. 8 Kutsal Ruh şunu göstermek istiyor: tapınma çadırının ilk bölümü dururken, en kutsal yere giden yol henüz açılmadı. 9 Bu, şimdiki zaman için bir benzetmedir. Bundan anlaşılır ki, tapınağa getirilen adaklar ve kurbanlar ibadet eden kişinin vicdanını tamamen temizleyemez. 10 Eski düzen sadece yiyecek, içecek, türlü yıkanma adetleri ve bedensel kurallarla ilgilidir. Bu kurallar yalnız yeni düzenin kurulacağı zamana kadar geçerli kaldılar. 11 Mesih ise şimdi sahip olduğumuz iyi şeyleri sağlayan başrahip olarak geldi. Daha üstün, daha mükemmel tapınma çadırına girdi. Bu tapınma çadırı insan eliyle yapılmamış, yani bu dünyadan olmayan bir çadırıdır. 12 Mesih bu çadırın en kutsal yerine ilk ve son defa girdi. Oraya kurbanlık tekelerin ya da danaların kanını değil, kendi kanını getirdi. Böylece bize sonsuza kadar kalıcı kurtuluşu kazandı. (aiōnios g166) 13 Kurban edilen tekelerle boğaların kanı ve yakılan dişi dananın külleri murdar kişilerin üzerine serpilir. Böylece o kişiler bedence temizlenir, pak sayılırlar. 14 Mesih, sonsuza kadar var olan Ruh'un gücüyle kusursuz bir kurban olarak kendini Allah'a sundu. Öyleyse O'nun kanı, diri Allah'a tapınabilmemiz için vicdanlarımızı ölü işlerden ne kadar daha kesin olarak temizler! (aiōnios g166) 15 Bu sebeple Mesih, Allah'la halkı arasında yeni bir antlaşmanın aracıdır. Çünkü Mesih, ölümü aracılığıyla birinci antlaşma zamanında işlenen suçları bağışlatan kurban oldu. Böylece Allah'ın kendisine çağırıldığı kişiler O'nun vaat ettiği sonsuza dek kalıcı mirasa kavuşurlar. (aiōnios g166) 16 Böyle bir antlaşma vasiyet gibidir. Bir vasiyetin geçerli olabilmesi için vasiyeti bırakan kişinin öldüğü kanıtlanmalıdır. 17 Çünkü vasiyet ancak miras bırakan kişinin ölümünden sonra yürürlüğe girer. Vasiyet eden kişi yaşıyorsa

vasiyetin hükmü yoktur. 18 Bunun için ilk antlaşma bile ancak kurban kanı akıtıldıktan sonra geçerli oldu. 19 Musa önce Tevrat'ın her buyruğunu bütün halka bildirdi. Ondan sonra kesilmiş danaların ve tekelerin kanını aldı. Kırmızı yapağıyla bağlanan bir demet şileotu kullanarak suyla karıştırılan kanı hem Tevrat kitabı, hem de halkın üzerine serpti. 20 "Bu kan, Allah'ın size buyurduğu antlaşmanın kanıdır" dedi. 21 Musa, kanı aynı şekilde tapınma çadırı üzerine ve ibadette kullanılan bütün eşyaların üzerine serpti. 22 Aslında Tevrat'a göre hemen hemen her şey kanla temiz kılınır. Kurban kanı akıtılmadan Allah günahları affetmez. 23 Bu sebeple gökteki asıl tapınma çadırının dünyadaki kopyası bu kurbanlarla temizlenmeliydi. Ama gökteki tapınma çadırının daha üstün kurbanlarla temizlenmesi lazımdı. 24 Çünkü Mesih insan eliyle yapılmış kutsal yere girmede. Bu, asıl kutsal yerin sadece bir kopyasıdır. Hayır, Mesih bizim adımıza Allah'ın önüne çıkmak için göğün kendisine girdi. 25 Başrahip tapınağın en kutsal yerine yılda bir defa girer. Oraya kendi kanını değil, kurban kanını getirir. Oysa Mesih kendisini tekrar tekrar kurban etmek için göğe yükselmedi. 26 Öyle olsaydı, dünyanın başından beri tekrar tekrar acı çekmesi lazım olurdu. Oysa Mesih zamanın sonuna doğru ortaya çıkıp kendisini bir defa kurban ederek günahı ortadan kaldırdı. (aiōn g165) 27 İnsanın bir defa ölmesi ve ondan sonra yargılanması kaçınılmazdır. 28 Aynı şekilde Mesih de birçok insanın günahlarını ortadan kaldırmak için kendini bir defa kurban etti. O ikinci defa gelecek. Ancak bu sefer insanların günahını kaldırmak için değil, O'nu dört gözle bekleyenleri kurtarmak için gelecek.

10 Tevrat kanunlarında gelecek iyi şeylerin aslı değil, sadece gölgesi vardır. Bu sebeple yıldan yıla devamlı aynı tür kurbanlar getirilir. Ama Tevrat kanunları o kurbanlarla Allah'a yaklaşan insanları asla kusursuz hale getiremez. 2 Eğer bunu yapabilseydi, bu kurbanların getirilmesine son verilmez miydi? Çünkü o zaman Allah'a ibadet edenler bir kere temiz kılındıktan sonra artık vicdanlarında kendilerini günahlı hissetmezlerdi. 3 Oysa her yıl getirilen bu kurbanlar insanlara günahlarını hatırlatır. 4 Çünkü boğaların ve tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. 5 Bu sebeple Mesih dünyaya gelirken Allah'a şöyle diyor: "Kurbanları ve adakları

istemedin, ama bana bir beden hazırladın. 6 Yakmalık kurbanlardan ve günah adaklarından hoşlanmadın. 7 Bunun üzerine şöyle dedim: ‘Kitab’ın bir yerinde benim hakkımda yazıldığı gibi, ey Allah, işte senin isteğini yerine getirmeye geldim.’” 8 Mesih daha önce şöyle diyor: “Kurban ve adak istemedin, yakmalık kurbanlar ve günah adakları istemedin, bunlardan hoşlanmadın.” Oysa bu kurbanlar Tevrat’ın emri olduğu için getirilir. 9 Sonra sözüne şunu ekliyor: “İşte senin isteğini yerine getirmeye geldim.” Yani, yeni düzeni başlatmak için eski düzeni ortadan kaldırır. 10 Allah’ın bu isteğiyle İsa Mesih’in bedeni ilk ve son defa kurban edildi. Bu sayede Allah’a adanmış olduk. 11 Her rahip günden güne görevini ayakta yapar ve aynı tür kurbanları tekrar tekrar getirir. Bu kurbanlar hiçbir zaman günahları ortadan kaldıramaz. 12 Ama Mesih günahlar için kendisini sonsuzlara kadar geçerli tek kurban olarak feda ettikten sonra Allah’ın sağında oturdu. 13 O zamandan beri Mesih, düşmanlarının yenilip ayaklarının altına serilmesini bekliyor. 14 Çünkü Allah’a adadığı insanları tek bir kurbanla sonsuzlara kadar kusursuz hale getirdi. 15 Kutsal Ruh bunun hakkında bize şahitlik ediyor. Önce şunu söylüyor: 16 “Rab diyor ki, ‘O günlerden sonra, Onlarla şöyle bir antlaşma yapacağım: Kanunlarımı onların yüreklerine işleyeceğim, ve zihinlerine yazacağım.’” 17 Sonra şöyle diyor: “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.” 18 Günahlar bağışlandığı zaman artık günah için kurban lazım değildir. 19 Onun için kardeşler, İsa’nın çarmıhta akıtılan kanı sayesinde en kutsal yere girmeye cesaretimiz var. 20 Dünyadaki tapınakta en kutsal yerin önünde bir perde durur. Bu perde İsa’nın bedenini temsil eder. İsa, bedeniyle bize hayat veren yepyeni bir yol açmıştır. 21 Allah’ın ev halkından sorumlu büyük bir rahibimiz var. 22 Bu sebeple samimi yürekle ve imanın verdiği güvenle Allah’a yaklaşalım. Çünkü yüreklerimiz, suçlayan vicdandan kanla serpilerek temizlendi, bedenlerimiz temiz suyla yıkandı. 23 Sağa sola sapmadan açıkça kabul ettiğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Allah sözüne sadıktır. 24 Birbirimizi başkalarını sevmeye ve iyilik yapmaya nasıl teşvik edeceğimizi düşünelim. 25 Bazılarının alıştığı gibi topluluk olarak bir araya gelmekten vazgeçmeyelim. Tersine, birbirimize cesaret verelim. Hele Mesih’in geleceği günün yaklaştığını gördükçe bunu daha da çok yapalım. 26 Çünkü gerçeği öğrenip kabul ettikten

sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, artık günahlarımız için hiçbir kurban kalmaz. 27 Allah’a karşı gelenleri Allah’ın korkunç hükmü ve kızgın ateş bekler. O ateş onları yiyip bitirecek. 28 Musa’ya verilen Tevrat’ın kanunlarını hiçe sayan kişi, iki ya da üç şahidin sözüyle, merhametsizce ölüm cezasına çarptırılır. 29 Bir düşünün! Allah’ın Oğlu’nu ayaklar altına alan kişi ne kadar daha ağır bir cezaya layık sayılır! Böyle bir kişi Allah’a adanmasını sağlayan antlaşma kanını murdar saymış ve Allah’ın lütfkâr Ruhu’na hakaret etmiş olur. 30 Allah’ın ne dediğini biliyoruz. O şöyle dedi: “Öç benimdir. Karşılık ben vereceğim” ve yine, “Rab kendi halkını yargılayacak.” 31 Diri Allah’ın eline düşmek korkunç bir şeydir! 32 O eski günleri aklınıza getirin. Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye sabırla katlandınız. 33 Kimi zaman halkın önünde hakarete ve eziyete uğradınız. Kimi zaman da böyle sıkıntı çeken başkalarının dertlerini paylaştınız. 34 Hapiste olanlara yakınlık gösterdiniz. Mallarınızın soyulmasını sevinçle kabul ettiniz. Çünkü daha üstün, daha kalıcı bir servete sahip olduğunuzu biliyordunuz. 35 Öyleyse cesaretinizi kaldırıp atmayın, çünkü bu cesaretin karşılığı büyüktür. 36 Dayanmanız lazım. Dayanırsanız, Allah’ın isteğini yerine getirirsiniz ve O’nun vaat ettiklerine kavuşursunuz. 37 Allah diyor ki, “Elbette gelmekte olan pek yakında gelecek, gecikmeyecek. 38 Doğru saydığım kişi imanı sayesinde hayat bulacak. Ama geri çekilirse, canım o kişiden hoşnut olmaz.” 39 Bizler ise geri çekilip mahvolanlardan değiliz. İman edip canlarını koruyanlardanız.

11 İman, umut ettiğimiz şeylerin yerine geleceğine güvenmek, göremediğimiz şeylerin gerçek olduğundan emin olmaktır. 2 İmanları sayesinde atalarımız şeref kazandılar. 3 İman sayesinde evrenin Allah’ın emriyle meydana geldiğini ve böylece görünen her şeyin görünmeyenlerden yaratıldığını anlıyoruz. (aiōn g165) 4 İman sayesinde Habil Allah’a Kayın’dan daha iyi bir kurban getirdi. Bu imanı Habil Allah tarafından doğru insan olarak kabul edildi. Allah onun adaklarından razı olduğunu söyledi. Habil çoktan öldü, ama imanı sayesinde hâlâ konuşuyor. 5 İman sayesinde Hanok ölüm görmesin diye bu dünyadan alındı. “Onu arayıp bulamadılar, çünkü Allah onu göğe almıştı.” Bundan önce Allah’ın Hanok’tan memnun olduğuna şahitlik edilmişti. 6 İman

olmadan Allah'ı memnun etmek imkansızdır. Çünkü Allah'a yaklaşanlar O'nun var olduğuna ve kendisine sığınanlara ödül vereceğine iman etmelidirler. 7 Allah Nuh'u henüz göremediği gelecek olaylar hakkında uyardı. İman sayesinde Nuh Allah'tan korkarak ev halkının kurtulması için bir gemi yaptı. İmanıyla dünyanın suçlu olduğunu gösterdi ve imandan gelen doğruluğun bereketlerine kavuştu. 8 İman sayesinde İbrahim Allah'ın çağrısına uydu. Miras alacağı yere gitmek için yola çıktı. Ama yola çıkarken nereye gideceğini bilmiyordu. 9 İmanı sayesinde İbrahim Allah'ın vaat ettiği topraklara gurbetçi olarak yerleşti. Aynı vadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakub'la birlikte çadırlarda yaşadı. 10 Çünkü sağlam temelleri üzerine kurulu şehri bekliyordu. O şehri planlayan ve kuran Allah'tır. 11 İbrahim çok yaşlıydı, karısı Sara da kısırdı. Fakat vaat eden Allah'ı güvenilir saydı. İmanı sayesinde baba olma gücüne kavuştu. 12 Böylece tek bir kişiden, üstelik ölmeye yakın bir kişiden gökyüzündeki yıldızlar kadar kalabalık ve deniz kenarındaki kum taneleri kadar sayısız insan doğdu. 13 Bütün bu insanlar imanlı olarak öldüler. Allah'ın vaat ettiklerine kavuşmadılar, ama bunları uzaktan görüp sevinçle karşıladılar. Yeryüzünde gurbetçi ve misafir olduklarını açıkça kabul ettiler. 14 Belli ki, böyle konuşanlar kendilerine bir vatan arıyorlar. 15 Gerçekten de geride bıraktıkları ülkeyi düşünselerdi, bir fırsatını bulup oraya dönerlerdi. 16 Ama daha iyi bir ülkeyi, yani göksel vatanlarını özleyorlardı. Bu sayede Allah, onların Allahı diye tanınmaktan utanmıyor. Çünkü onlar için bir şehir hazırlamıştır. 17 İmanı sayesinde İbrahim Allah tarafından sınandığı zaman İshak'ı kurban etmeye götürdü. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmeye hazırdı. 18 Oysa Allah ona, "Senin soyun İshak'la devam edecek" demişti. 19 İbrahim Allah'ın ölülere bile diriltme gücüne sahip olduğunu düşündü. Gerçekten de olup biten, İshak'ı ölümden geri almaya benzeyen bir şeydi. 20 İman sayesinde İshak, gelecek olaylar hakkında konuşarak Yakub'u ve Esav'ı kutsadı. 21 İman sayesinde Yakub ölürken Yusuf'un iki oğlunu kutsadı. Kendi değneğinin ucuna dayanarak Allah'a ibadet etti. 22 İman sayesinde Yusuf ölürken İsrailoğullarına bir gün Mısır'dan çıkacaklarını hatırlattı. Kendi kemikleri için buyruk da verdi. 23 Musa doğduğunda annesiyle babası imanları sayesinde onu üç ay gizlediler. Çünkü onun güzel bir çocuk olduğunu gördüler ve

kralın buyruğundan korkmadılar. 24 İmanı sayesinde Musa, büyüdüğü zaman Firavun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. 25 Kısa bir vakit için günahın tadını çıkarmak yerine, Allah'ın halkıyla birlikte eziyet çekmeyi seçti. 26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır'ın hazinelerinden daha değerli saydı. Çünkü ileri bakıp alacağı karşılığı düşünüyordu. 27 İmanı sayesinde Musa, kralın öfkesinden korkmadan Mısır'ı terk etti. Çünkü gözle görülemeyen Allah'ı görüyormuş gibi sabırla dayandı. 28 İmanı sayesinde Özgürlük Bayramı kurbanının kesilmesini ve kurban kanının kapılara sürülmesini sağladı. Böylece, ilk doğanları öldüren melek İsrailoğullarına dokunmadı. 29 İman sayesinde İsrailoğulları kuru topraktan geçiyormuş gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar aynısını yapmaya kalkınca boğuldular. 30 İsrailoğulları yedi gün Eriha şehrinin duvarları etrafında yürüyüş yaptılar. İmanları sayesinde şehrin duvarları yıkıldı. 31 İmanı sayesinde fahişe Rahav şehri gözetlemeye gelenleri esenlikle misafir etti. Bunun sayesinde canını kurtardı. Allah'a itaat etmeyen şehir halkıyla birlikte öldürülmedi. 32 Daha ne söyleyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davud, Samuel ve öbür peygamberleri anlatmaya vaktim yetmez. 33 Onlar imanla ülkeler ele geçirdiler, adaleti yerine getirdiler, Allah'ın vaat ettiklerine kavuştular. Aslanlara yem olmaktan kurtuldular, 34 kızgın ateşleri söndürdüler, kılıcın ağzından kaçtılar, çaresizken kuvvet buldular, savaşta güçlü oldular, yabancı orduları bozguna uğrattılar. 35 Kadınlar ölmüş olan sevdiklerini dirilmiş olarak geri aldılar. Diğerleri ise işkenceyle öldürüldüler. Şartlı serbest bırakılmayı kabul etmediler. Öyle ki, dirildiklerinde daha iyi bir hayat bulsunlar. 36 Daha başkaları alaya alındılar, kamçılandılar. Hatta zincire vurulup hapse atıldılar. 37 Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, baskı ve eziyet gördüler. 38 Issız yerlerde ve dağlarda avare avare gezdiler. Mağaralarda ve yer altı oyuklarda saklandılar. Dünya onlara layık değildi! 39 Bu insanların hepsi imanlarıyla şeref kazandılar, ama Allah'ın vaat ettiklerine kavuşmadılar. 40 Çünkü Allah bizim için daha iyisini hazırlamıştı. Öyle ki, onlar bizden ayrı olarak kusursuz hale getirilmesinler.

12 Bakın, böylesine büyük bir şahitler kalabalığı etrafımızı bulut gibi sarmıştır! Bu sebeple her

engeli ve bizi esir tutan her günahı üzerimizden atalım ve önümüze konulan yarışta kararlı bir şekilde koşalım. 2 Gözümüz İsa'da olsun. İmanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'dır. O, kendisini bekleyen sevinç için utancı hiçe sayarak çarmıhta ölmeye katlandı ve şimdi Allah'ın tahtının sağında oturuyor. 3 Bu sebeple günahkârların bunca düşmanlığına sabırla katlanan İsa'yı iyice düşünün. O zaman bitkin düşüp yılmazsınız. 4 Günahla mücadelenizde henüz kanınızı akıtacak kadar direnmediniz. 5 Size oğullara söylenir gibi söylenen şu cesaret verici sözleri unuttunuz: "Oğlum, Rabbin terbiye etmesini küçümseme. O seni azarlasa, yılma. 6 Çünkü Rab sevdiği kişiyi terbiye eder. Oğulluğa kabul ettiği herkesi yola getirir." 7 Allah sizi terbiye ederken acılara dayanın. Allah size oğullara davranır gibi davranıyor. Babasının terbiye etmediği bir oğul var mı? 8 Allah bütün evlatlarına yaptığı gibi sizi de terbiye eder. Eğer etmezse, o vakit oğullar değil, kanun dışı evlatlarsınız. 9 Üstelik bizi terbiye eden bu dünyadaki babalarımız vardı ve biz onlara saygı duydık. Buna göre ruhsal Babamız olan Allah'a teslim olmamız çok daha önemli değil mi? Bunu yaparsak, hayat buluruz. 10 Bu dünyadaki babalarımız bizi kısa bir zaman için uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Allah ise, kutsallığına ortak olalım diye, bizi kendi iyiliğimiz için terbiye eder. 11 Terbiye edilmek ilk başta insana hoş gelmez, acı verir. Ama böyle eğitilenler sonunda doğru olanı yapmanın ürünü olan esenliğe kavuşurlar. 12 Onun için, sarkık ellerinizi kaldırın ve bükük dizlerinizi doğrultun. 13 "Ayaklarınıza dümdüz yollar yapın." O zaman incinmiş ayak sakat kalmaz, tersine şifa bulur. 14 Herkesle barış içinde yaşamak ve kendinizi Rabbe adamak için elinizden geleni yapın. İnsan kendini Rabbe adamadan O'nu göremeyecek. 15 Dikkat edin ki, aranızda kimse Allah'ın lütfundan yoksun kalmasın. Kimse zararlı ot gibi kök salıp büyümesin, sıkıntı vermesin ve birçoklarını zehirlemesin. 16 Hiçbiriniz seksüel günah işlemesin veya Esav gibi kutsal değerleri önemsiz görmesin. Esav ilk doğan oğul hakkını bir tek yemek için sattı. 17 Biliyorsunuz, Esav daha sonra Allah'ın bereketine kavuşmak istedi, ama bu isteği reddedildi. Gözyaşları döküp yalvardıysa da, durumu değiştirmeye imkan bulamadı. 18 İsrailoğulları gibi siz dokunulabilen, alev alev yanan dağa yaklaşmadınız. Ortalıkta karanlık, kapkara bulut ve fırtına da yoktur. 19 Onlar bir borazan çalındığını ve bir sesin konuştuğunu işittiler. Ses öyle

korkunçtu ki, bunu işitenler kendilerine daha başka bir söz söylenmesin diye yalvardılar. 20 Çünkü Allah, "Bir hayvan bile bu dağa dokunursa, taşlansın!" diye buyurmuştu. Onlar da bu buyruğa dayanamadılar. 21 Gördükleri o kadar korkunçtu ki, Musa, "Çok korkuyorum, tir tir titriyorum" dedi. 22 Fakat siz Siyon Dağı'na, diri olan Allah'ın şehrine, göksel Yeruşalim'e, sayısız meleklerin şenliğine yaklaştınız. 23 Gökte adları yazılı ilk doğanların topluluğuna katıldınız. Herkesin yargıcı olan Allah'a geldiniz. Kusursuz hale getirilmiş doğru insanların ruhlarına yaklaştınız. 24 Yeni bir antlaşmanın aracısı olan İsa'ya da yaklaştınız. O'nun serpilmiş kanı, Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşır. 25 Sakın bunları söyleyeni reddetmeyin. Allah, Musa aracılığıyla insanları yeryüzünde uyardı. O'nu reddedenler cezadan kaçamadılar. Şimdi Allah bizi gökten uyarıyor. O'ndan yüz çevirirsek, bizim de kaçamayacağımız çok daha kesindir. 26 Musa'nın zamanında Allah'ın sesi sadece yeri sarsmıştı. Ama şimdi Allah şöyle söz veriyor: "Ben bir kere daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım." 27 "Bir kere daha" sözü şu anlama geliyor: Yaratılmış olan her şey sarsılıp ortadan kalkacak. Öyle ki, sarsılamayan şeyler kalsın. 28 Sarsılmaz bir krallığa kavuştuğumuz için Allah'a şükrederim. Böylece saygı ve korkuyla Allah'ı memnun edecek biçimde ibadet edelim. 29 Çünkü "Bizim Allahımız ateş gibi yakıp yok edendir."

13 İmanlı kardeşlerinizi her zaman sevmelisiniz. 2 Misafirleri kabul etmekten geri kalmayın. Misafir kabul eden bazıları bilmeden melekleri misafir ettiler. 3 Hapiste olanları siz de onlarla birlikte hapsedilmiş gibi hatırlayın. Eziyet görenleri unutmayın. Çünkü sizin de acı çekebilen bir bedeniniz var. 4 Herkes evliliğe saygı gösterebilir. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Allah seksüel günah işleyen ve zina edenleri cezalandıracak. 5 Hayatınız para sevgisinden uzak olsun. Elinizde olanla yetinin. Çünkü Allah şöyle dedi: "Ben seni asla bırakmayacağım. Seni asla terk etmeyeceğim." 6 Onun için cesaretle diyoruz ki, "Rab yardımcımdır, korkmam. İnsan bana ne yapabilir?" 7 Size liderlik yapanları anın. Allah'ın mesajını size bildiren onlardı. Onların nasıl yaşadığına, nasıl öldüğüne bakın. İmanlarını örnek alın. 8 İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. (aiön g165) 9 Türlü türlü garip inançlara kapılmayın. Çünkü yemek kurallarına uymaktansa

Allah'ın lütfuyla yüreklenip güçlenmemiz iyidir. Yemek kurallarına takılanlar bundan hiçbir fayda görmediler. **10** Bizim öyle bir kurban yerimiz var ki, oradan tapınma çadırında hizmet edenlerin yemeye hakları yoktur. **11** Başrahip günahları bağışlatmak için kurban edilen hayvanların kanını tapınağın en kutsal yerine getirir. Bu hayvanların cesetleri ise halkın yaşadığı yerin dışında yakılır. **12** Tıpkı bunun gibi İsa da şehir kapısının dışında acı çekip öldü. Bunu, akıtılmış kanıyla halkını Allah'a adamak için yaptı. **13** Bu sebeple de halkın yaşadığı yerin dışına çıkıp İsa'nın yanına gidelim ve O'nun uğradığı hakarete katlanalım. **14** Zaten bu dünyada kalıcı bir şehrimiz yok. Gelecekteki şehri hasretle bekliyoruz. **15** Öyleyse Allah'a kurban olarak İsa adıyla devamlı övgü getirelim. Bu övgüler O'nun adını açıkça anan dudakların ürünüdür. **16** İyilik yapmayı ve mallarınızı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Allah böyle kurbanlardan hoşlanır. **17** Size liderlik edenlerin sözünü dinleyin, onların emrine uyun. Çünkü onlar sizin için Allah'a hesap verecek kişiler olarak size göz kulak olurlar. Liderlik işini sevinçle yapmalarına yardım edin. Çünkü bunu inleyerek yaparlarsa, bunun size bir faydası olmaz. **18** Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğundan ve her durumda iyi niyetle davrandığımızdan eminiz. **19** Size bir an önce dönebilmem için özellikle dua etmenizi rica ederim. **20** Esenlik veren Allah, koyunlarını güden iyi çoban gibi halkını güden Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltti ve O'nun çarmıhta akıtılan kanıyla sonsuza dek süren antlaşmayı yürürlüğe koydu. (aiōnios g166) **21** Allah, isteğini yerine getirmeniz için size her türlü iyilik yapma gücünü versin. İsa Mesih aracılığıyla O'nu memnun etmemize yardım etsin. Sonsuzlara kadar Mesih'e şan şeref olsun! Amin. (aiōn g165) **22** Kardeşler, size cesaret vermek için yazdım. Rica ederim, bu kısa mektubu hoş görüp dikkate alın. **23** Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığından haberiniz olsun. O yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. **24** Bütün liderlerinize ve diğer imanlılara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam gönderiyorlar. **25** Allah'ın lütfu hepimizin üzerinde olsun.

Yakup

1 Allah'ın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakub'dan, **2** Kardeşlerim, sizi deneyen çeşitli zorluklarla karşılaşınca, bunu hep sevinmek için fırsat sayın. **3** Çünkü biliyorsunuz, imanınızın denenmesi sizde dayanma gücü yaratır. **4** Dayanma gücünüz de kusursuz sonucuna ulaşsın. O zaman hiçbir eksiği olmayan, olgun ve kusursuz insanlar olursunuz. **5** Sizden birinin hikmeti eksikse, onu Allah'tan dilesin. Hiç azarlamadan herkese cömertçe veren Allah ona hikmet verecek. **6** Ancak o kişi hiç şüphe etmeden imanla dilesin. Çünkü şüphe eden kişi, denizde kabaran dalgaya benzer. Rüzgar onu savurur, sağa sola sürükler. **7** Öyle bir kişi Rab'den bir şey almayı beklemesin. **8** O kararsız, yaptığı her şeyde dengesiz bir adamdır. **9** Düşkün olan imanlı kardeş yüceliğiyle sevensin. **10** Zengin olan da düşkünlüğüyle sevensin. Çünkü zenginler kır çiçeği gibi geçip gider. **11** Güneşin yükselmesiyle yakıcı bir sıcaklık başlar, ve bitkileri kavurup bitirir. Çiçekler solar, güzellikleri yok olur. Bunun gibi, zengin adam da işleriyle uğraşırken kaybolup gider. **12** İmanı denenince sabırla dayanan insana ne mutlu! Çünkü bunu başarırsa yaşam tacını alacak. Rab o tacı kendisini seven kişilere vereceğine söz verdi. **13** Kötülükle deneneni kişi "Allah tarafından deneniyorum" demesin. Çünkü Allah kötülükle denenemez, kendisi de hiç kimseyi öyle denemez. **14** Hayır, denenme şöyle olur: herkes kendi isteklerine kapılıp aldanarak yoldan sapar. **15** Böyle istekler kadının hamileliği gibidir. İstek gebe kalır ve sonra günah doğurur. Günah da olgunlaşırsa sonuç ölümdür. **16** Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! **17** Her nimet ve her kusursuz bağış yücelerden, gökteki ışık kaynaklarını yaratan Baba Allah'tan gelir. Allah değişmez, gelip geçen gölge gibi değildir. **18** O, gerçeği bildiren haberle ruhça yeniden doğmamızı sağladı. Çünkü O'nun yarattıklarının arasındaki ilk ürün gibi, ilk yeri almamızı istedi. **19** Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın: herkes dinlemeye hazır olsun, ama konuşmak ve öfkelenmek için acele etmesin. **20** Çünkü insanın öfkesi Allah'ın istediği doğruluğu getirmez. **21** Buna göre, her tür pis davranışı ve önceki hayatınızdan kalan her kötülüğü söküp atın. Allah'a teslim olup içinize ektiği sözü kabul edin. O söz canınızı kurtarma gücüne sahiptir. **22** Ama o sözü yerine getirin! Sadece işitmekle kalmayın!

Sadece işitenler olursanız, kendi kendinizi aldatmış olursunuz. **23** Çünkü sözü işiten, ama onu yerine getirmeyen kişi, aynada kendi yüzüne bakan bir adama benzer. **24** Böyle bir adam yüzünü aynada inceledikten sonra oradan ayrılır ve kendisinin nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur. **25** Ama her kim özgürlüğe kavuşturan kusursuz kanunu araştırır ve onu yerine getirmeye devam ederse, yaptığı her şeyde mutlu olur. Çünkü bu kişi unutkan bir dinleyici değil, duyduklarını yerine getiren bir insandır. **26** Kendini dindar sayan, ama dilini kontrol etmeyen kişi kendi kendini aldatır. Böyle kişinin dindarlığı boştur. **27** Baba Allah'ın kabul ettiği temiz ve kusursuz dindarlık, sıkıntıda olan öksüzlere ve dul kadınlara yardım etmek ve dünyanın pisliklerinden uzak durmaktır.

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın. **2** Diyelim ki, altın yüzüklü, şık giyimli biri toplantı yerinize gelir. Aynı zamanda eski püskü elbiseler giymiş fakir bir insan gelir. **3** Şık giyimli adama saygı gösterip "Sen burada güzel yerde otur" dersiniz, ama fakire, "Sen orada, ayakta dur" ya da, "Sen burada ayaklarımın dibinde otur" dersiniz, **4** insanlar arasında ayırım yapan, kötü niyetli yargıçlar olursunuz. Öyle değil mi? **5** Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Allah, bu dünyadaki fakirleri iman bakımından zengin yapmak için seçti. Onları, kendisini sevenlere söz verdiği krallığın mirasçıları yaptı. Öyle değil mi? **6** Siz ise fakirleri hor görüyorsunuz. Sizi kırıp dökenler, sizi dava yerlerine sürükleyenler kimdir? Zenginler değil mi? **7** Siz Mesih'e aitsiniz, O'nun adını taşıyorsunuz. O'nun güzel adına hakaret edenler zenginler değil mi? **8** Tevrat'a göre Kralımız Allah şu kanunu vermiştir: "Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi sevin." Bu kanunu gerçekten yerine getirirseniz, iyi edersiniz. **9** Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz. Tevrat da sizi yargılayıp kanunlarını çiğnemekten suçlu çıkarır. **10** Çünkü bütün Tevrat'a uyan, ama sadece bir tek kanunu bozan kişi, Tevrat'ın bütün kanunlarına karşı suç işlemiş olur. **11** "Zina etmeyin" diyen Allah, aynı zamanda "Adam öldürmeyin" demiştir. Buna göre, zina etmezsen ama adam öldürürsen Tevrat'ı çiğnemiş olursun. **12** Siz özgürlüğe kavuşturan kanunla yargılanacaksınız. Konuşmanız ve davranışınız buna uygun olsun. **13** Çünkü merhamet

etmeyen merhametsizce yargılanacak. Merhamet yargıdan üstün gelir. **14** Kardeşlerim, bir kişi, “Benim imanım var” derse, ama bunu yaptıklarıyla göstermezse, imanının ne faydası olur? Öyle bir iman onu kurtarabilir mi? **15** Diyelim ki, imanlı bir erkek ya da kız kardeşin giyeceği ve gündelik yiyeceği yetersiz. **16** Sizden biri de ona, “Esenlikle git! Umarım, ısınıp doyarsın” der, ama onun bedensel ihtiyaçlarını karşılamazsa, bunun ne faydası olur? **17** Bunun gibi, iman tek başına kalıp bir şey yapmıyorsa ölüdür. **18** Fakat biri şöyle diyebilir: “Senin imanın var, ben ise iyilikler yapıyorum.” Sen iyilik yapmadan imanını bana göster, ben de imanımı yaptıklarımla sana göstereceğim. **19** Sen inanıyorsun ki, Allah birdir. İyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyorlar ve korkuyla titriyorlar! **20** Ey boş kafalı insan! İyilik yapmadan imanın faydası olmaz. Buna kanıt mı istiyorsun? **21** Atamız İbrahim, oğlu İshak’ı kurban yerinin üstüne koymuş, Allah’a kurban olarak sunacaktı. İbrahim yaptıkları sayesinde Allah tarafından doğru sayıldı. Öyle değil mi? **22** Görüyorsun, İbrahim’in imanı ve yaptıkları bir arada çalışıyordu. İmanı yaptıklarıyla tamamlandı. **23** Böylece Tevrat’taki şu yazı yerine geldi: “İbrahim Allah’a iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.” Bu sebeple İbrahim’e “Allah’ın arkadaşı” adı verildi. **24** Görüyorsunuz, insan yalnız imanı ile değil, yaptıklarıyla da doğru sayılır. **25** Aynı şekilde, fahişe Rahav bile yaptıklarıyla doğru sayıldı, öyle değil mi? Çünkü habercileri misafir etti ve başka yoldan geri gönderdi. **26** Ruhsuz beden ölü olduğu gibi, iyilik yapmadan iman da ölüdür.

3 Kardeşlerim, çoğunuz vaaz veren olmasın. Bilin ki, Allah vaaz verenlerimizi daha sıkı bir yargıdan geçirecek. **2** Gerçekten hepimiz çok hata yaparız. Konuşmasında hata yapmayan kişi, bütün bedenini de kontrol edebilen olgun insandır. **3** Bakın, bize itaat etsinler diye atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini istediğimiz tarafa çeviririz. **4** Bir de gemilere bakın! Gemi çok büyüktür ve güçlü rüzgarlarla sürüklenir. Fakat dümençi gemiyi küçük bir dümenle istediği tarafa çevirir. **5** Aynen bunun gibi, dil de bedenün küçük bir parçasıdır, fakat büyük konuşur. Düşünün, ufacık bir ateş koskoca bir orman tutuşturur. **6** Dil de bir ateş gibidir. Beden parçalarımızın arasında dil kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennem ateşiyle tutuşturulmuş

gibi hayatımızın her tarafını yakıp yıkar. (Geenna g1067) **7** İnsan her tür hayvanı, kuşu, sürüngen ve denizde yaşayan canlıyı kontrol altına alabildi ve alabiliyor. **8** Ama dili kimse kontrol altına alamaz. Dil öldürücü zehirle dolu, hiç rahat durmayan bir kötülük kaynağıdır. **9** Dilimizle Rabbi, göksel Babamız’ı överiz, öte yandan Allah’ın kendine benzer yarattığı insanlara söveriz. **10** Aynı ağızdan hem övgü, hem sövgü çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. **11** Pınar aynı delikten hem tatlı, hem tuzlu su fışkırtır mı? **12** Kardeşlerim, incir ağacı zeytin verebilir mi, ya da asma incir verebilir mi? Aynı bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez. **13** Aranızda hikmetli ve akli başında kim var? O kişi yaptıklarının iyi olduğunu güzel yaşantısıyla, hikmetten gelen yumuşak huyla gösterebilir. **14** Ama yüreğinizde kin, kıskançlık ve bencilik varsa, o vakit övünmeyin, yalan söyleyip gerçeği inkâr etmeyin. **15** Bu tür hikmet gökten inen değil, yeryüzünden, insan benliğinden, cinlerden gelen hikmettir. **16** Çünkü kıskançlık ve bencilliğin olduğu yerde karışıklık ve her tür kötü davranış bulunur. **17** Ama gökten inen hikmet, her şeyden önce temiz, sonra barışçı, hoşgörülü, açık fikirli ve çok merhametlidir. Devamlı iyilik yapar, taraf tutmaz ve ikiyüzlü değildir. **18** Barış içinde yaşayan ve barış tohumları eken insanlar doğru bir hayatın ürününü biçerler.

4 Aranızdaki kavgalar ve çekişmeler nereden gelir? İçinizde çarpışan tutkularınızdan gelir, öyle değil mi? **2** Bir şeye hevesleniyorsunuz. Onu alamayınca adam bile öldürüyorsunuz. Başkalarını kıskanıyorsunuz, istediğinize kavuşamayınca da çekişiyorsunuz ve kavga ediyorsunuz. İstediginizi alamıyorsunuz, çünkü Allah’tan dilemiyorsunuz **3** Dileseniz bile alamıyorsunuz. Çünkü kötü niyetle diliyorsunuz. Dilediğiniz şeyleri sadece zevklerinize harcamak istiyorsunuz. **4** Sizi Allah’a sadık olmayanlar! Dünyaya arkadaşlık, Allah’a düşmanlıktır. Bunu bilmiyor musunuz? Böylece dünyaya arkadaş olmak isteyen kişi kendini Allah’a düşman yapar. **5** “Allah’ın içimize koyduğu ruhun hevesleri kolayca kıskançlığa döner.” Sizce Kutsal Yazı bize bunu boşuna mı diyor? **6** Ama Allah bize daha büyük lütufla davranır. Bunun için şöyle denir: “Allah gururlu insanlara karşıdır, ama alçakgönüllülere lütufla davranır.” **7** Bu sebeple Allah’a teslim olun. İblis’e karşı direnin, o da sizden

kaçacak. **8** Allah’a yaklaşın, O da size yaklaşacak. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. Kime hizmet edeceğinize karar veremeyenler, yüreklerinizi paklayın. **9** Halinize kahrılanın, yas tutun ve ağlayın. Gülüşünüz yas tutmaya, sevinciniz de üzüntüye dönüşsün. **10** Kendinizi Rabbin önünde alçaltın, O da sizi yüceltecek. **11** Kardeşler, birbirinizi kötölemeyin. İmanlı kardeşini kötöleyen, ya da yargılayan, Tevrat kanunlarını kötölemiş ve yargılamış olur. Ama kanunu yargılasan, sen artık kanunu yerine getiren değil, yargılayan biri olursun! **12** Kanun koyan ve insanı yargılayan sadece Allah’tır. O’nun hem kurtarma hem de yok etme gücü var. Sen kim oluyorsun da başkasını yargılıyorsun? **13** Şimdi dikkat edin, siz, şöyle diyenler: “Bugün veya yarın filanca şehre gideceğiz. Orada bir yıl kalacağız, ticaret yapıp para kazanacağız.” **14** Siz yarın ne olacağınızı bilmiyorsunuz. Hayatınız nedir ki? Kısa bir zaman için görünen, sonra yok olan duman gibisiniz. **15** Böyle konuşacağınıza, şöyle demelisiniz: “Rab dilerse yaşayacağız, onu bunu yapacağız.” **16** Ama şimdi gururlanıp övünüyorsunuz. Böyle övünmeler hep kötüdür. **17** Bunun için, kim iyilik yapmayı bilir ama yapmazsa, günah işlemiş sayılır.

5 Dikkat edin şimdi ey zenginler! Başınıza gelecek belalar yüzünden ağlayın, feryat edin. **2** Servetiniz çürümüş, elbiselerinizi böcek yemiştir. **3** Altınlarımız ve gümüşünüz paslanmış. Onların üzerindeki pas size karşı şahitlik edecek, bedeninizi ateş gibi yiyip bitirecek. Dünya son günlerini yaşıyor. Buna rağmen mallarınıza mal kattınız. **4** Tarlada ekinlerinizi biçen işçiler var ya! Onları aldatıp ücretlerini haksızca alıkoydunuz. Orakçıların feryatları Kudretli Rabbin kulağına erişti. **5** Siz yeryüzünde bolluk içinde lüks hayat yaşadınız. Kendinizi kesim gününe hazırlanan hayvanlar gibi beslediniz. **6** Size karşı koymayan suçsuz insanı suçlu çıkarıp öldürttünüz. **7** Bunun için, kardeşler, Rabbin gelişini beklerken sabredin. Çiftçiyi düşünün. Çiftçi toprağın değerli ürününü almak için ilk ve son yağmurları sabırla bekler. **8** Siz de sabırlı olun ve yüreklenin. Çünkü Rabbin gelişi yakındır. **9** Kardeşler, birbirinizden şikâyet etmeyin. Aksi halde Allah’ın yargısına uğrarsınız. Asıl Yargıç Allah’tır. O dünyayı yargılamak için hazır duruyor. **10** Kardeşlerim, Rabbin adıyla konuşmuş olan peygamberleri örnek alın. Onlar çektikleri acılara sabırla katlandılar. **11** Bakın, dayanan kişileri mutlu sayıyoruz. Eyüb’ün ne kadar sabırla dayandığından

haberiniz vardır. Rabbin en sonunda onun için neler yaptığını biliyorsunuz. Rab çok acıyan ve merhamet edendir. **12** Her şeyden önce, kardeşlerim, hiç yemin etmeyin: ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka herhangi bir şey üzerine yemin etmeyin. Söylemek istediğiniz söz evet ise, “evet” deyin, hayır ise “hayır” deyin ki, Allah’ın cezasına uğramayasınız. **13** Aranızda bir kişi acı çekerse, dua etsin. Sevinçliyse, ilahi söylesin. **14** Aranızda biri hastaysa, topluluğun liderlerini çağırınsın. Onlar da Rabbin adıyla hastanın başına zeytinyağı sürüp dua etsinler. **15** İmanla edilen dua hastayı kurtaracak ve Rab onu tekrar sağlığa kavuşturacak. Hasta ne günahlar işlemişse, Rab onu bağışlayacak. **16** Günahlarınızı birbirinize açıkça söyleyin ve birbiriniz için dua edin, öyle ki, şifa bulasınız. Doğru kişinin duası çok güçlüdür, çok şey başarır. **17** İlyas bizim gibi aynı dertleri yaşayan bir insandı. Yağmur yağmasın diye var gücüyle dua etti. Sonra üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. **18** Bir daha dua etti, gökten yağmur yağdı, toprak da ürün verdi. **19** Kardeşlerim, diyelim ki, içinizden biri doğru yoldan sapar. Bir diğeriniz de onu yine doğru yola döndürür. **20** O kişi bilsin ki, günahkârı yanlış yoldan çeviren, onun canını ölümden kurtarmış ve bir sürü günahını bağışlatmış olur.

1 Petrus

1 İsa Mesih'in elçisi ben Petrus'tan, **2** Baba Allah sizi önceden bilip seçti, Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine adanmanızı sağladı. Çünkü Allah, İsa Mesih'e itaat etmenizi ve O'nun kanının üzerinize serpilmesini istedi. **3** Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Allah'a övgüler olsun! O, büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'in ölümden dirilmesi aracılığıyla bizi hayat veren bir umuda, **4** çürümez, lekelenmez ve solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu, Allah'ın gökte size hazır tuttuğu mirastır. **5** İmanınız sayesinde Allah'ın kudretiyle kurtuluşa kavuşmak için korunuyorsunuz. Bu kurtuluş zamanın sonunda açığa çıkarılmaya hazırdır. **6** Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz, ancak kısa bir vakit için çeşitli zorluklarla denenerek acı çekmeniz lazım olabilir. **7** Bu, imanınızın gerçek olduğunu göstermek içindir. Ateşten geçerek arıtılan altın bile sonunda yok olup gider. İmanınız ise altından daha değerlidir ve İsa Mesih'in açıkça görüneceği vakit size övgü, şan ve şeref kazandıracak. **8** İsa'yı görmediniz, fakat O'nu seviyorsunuz. Şimdi O'nu görmüyorsunuz, fakat O'na iman ediyorsunuz. Sözlerle anlatılamayacak görkemli bir sevinçle coşuyorsunuz. **9** Çünkü imanınız sonucu canlarınızın kurtuluşuna kavuşuyorsunuz. **10** Allah'ın size vereceği lütfu önceden bildiren peygamberler bu kurtuluş hakkında dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. **11** Onların içinde Mesih'in Ruhu vardı. Ruh, Mesih'in çekeceği acıları ve onun ardından kavuşacağı şan ve şerefi önceden bildiriyordu. Peygamberler de Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar. **12** Bildirdikleri şeylerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara vahiyle açıklandı. Aynı şeyleri size Mesih Müjdesi'ni getirenler de gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle şimdi bildiriyorlar. Melekler bile bunlara bakıp anlamak için can atarlar. **13** Bunun için aklınızı hizmete hazırlayın. Tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih gördüğünde size sağlanacak lütfu bağlayın. **14** Allah'a itaat edin, çünkü O'nun evlatlarısınız. Eskiden cahildiniz, kendi heveslerinizin peşinden gidiyordunuz. Fakat artık o heveslere uymayın. **15** Sizi kendisine çağıran Allah paktır. Buna göre siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun. **16** Çünkü Allah Tevrat'ta şöyle buyuruyor: "Ben pak olduğum için siz de pak olun." **17** Allah taraf tutmadan herkesi yaptığına göre yargılar.

Madem O'nu "Baba" diye çağırıyorsunuz, dünyadaki gurbet zamanınızı Allah korkusuyla geçirin. **18** Çünkü atalarınızdan kalma boş hayatınızdan ne pahasına kurtulduğunuzu biliyorsunuz. Gümüş ve altın gibi değerini kaybeden şeylerle kurtulmadınız. **19** Tam tersine, Mesih'in değerli kanıyla kurtuldunuz. Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer. **20** O, dünya yaratılmadan önce Mesih olarak seçildi, ama zamanın sonunda sizin uğruna ortaya çıkarıldı. **21** Siz Mesih sayesinde Allah'a iman edenlersiniz. Allah O'nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için imanınız ve umudunuz Allah'a bağlıdır. **22** Gerçeğe itaat ederek kendinizi günahahtan temizlediniz. Artık imanlı kardeşlerinizi içtenlikle sevebiliyorsunuz. Öyleyse birbirinizi candan, yüreктen sevin. **23** Siz ruhça yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü değil, ölümsüz bir tohum sayesinde oldu. Bu tohum Allah'ın hayat veren kalıcı sözüdür. (aiōn g165) **24** Çünkü: "Bütün insanlık ota benzer. Görkemi de kır çiçeği gibi geçicidir. Ot kurur, çiçeği yere düşer, **25** ama Rabbin sözü sonsuza dek kalır." İşte, size müjdelenmiş olan söz budur. (aiōn g165)

2 Bunun için hayatınızdan her türlü kin, hile, ikiyüzlülük, kıskançlık ve iftirayı atın. **2** Yeni doğmuş bebeklerin temiz sütü özlediği gibi siz de Allah'ın sözünü özleyin. O sözle beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz. **3** Çünkü Rabbin iyiliğini tattınız. **4** Rab İsa'ya yaklaşın. O, insanların reddettiği fakat Allah'ın seçtiği ve değer verdiği diri taştır. **5** Allah ruhsal bir tapınak kurmak için sizi de diri taşlar olarak kullanıyor. O tapınakta Allah'a adanmış rahipler olarak hizmet ediyorsunuz. İsa Mesih'in yardımıyla Allah'ı memnun eden ruhsal kurbanlar getiriyorsunuz. **6** Çünkü Kutsal Yazı'da Allah şöyle diyor: "Bakın, ben Siyon şehrine bir taş, binanın en önemli taşı olsun diye seçilmiş ve değerli bir taş koyuyorum. O'na iman eden asla hayal kırıklığına uğramayacak." **7** Sizin gibi iman edenler için o taş değerlidir. Ama iman etmeyenler için: "İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu." **8** Aynı zamanda, "O, insanları köstekleyen taş, tökezleten kaya oldu." İnsanlar Allah'ın sözüne itaat etmedikleri için kösteklendiler. Bu onlar için Allah'ın hükmüdür. **9** Ama siz, seçilmiş bir soy, Kralımız Allah'ın rahipleri, kutsal bir millet, Allah'ın öz halkısınız. Öyle ki, sizi karanlıktan kendi şaşıllık ışığına çağıran Allah'ın yaptığı harikaları duyurasınız. **10** Bir zamanlar

siz halk değildiniz, ama şimdi Allah'ın halkısınız. Eskiden Allah'ın merhametinden yoksundunuz, ama şimdi O'nun merhametine kavuştunuz. **11** Sevgili arkadaşlar, bu dünyada gurbetçi ve misafirsiniz. Onun için yalvarıyorum, günahlı tabiatınızın heveslerinden uzak durun. Bu hevesler canınıza karşı savaşıyor. **12** İman etmeyenler arasında düzgün bir hayat sürün. Öyle ki, sizi yalan yere kötülükle suçlayanlar, yaptığınız iyilikleri görerek ziyaret gününde Allah'ı yüceltsinler. **13** Rabbin hatırı için bütün devlet adamlarının emirlerine uyun. Hem herkesin üstünde olan imparatora, hem de valilere saygı gösterin, çünkü valileri göndermiş olan imparatorudur. Onların görevi, kötülük yapanları cezalandırmak ve iyilik yapanları şerefliendirmektir. **15** İyilik yaparak akılsız kişilerin cahilce konuşmasını susturursunuz. Allah'ın istediği işte budur. **16** Özgür kişiler olarak yaşayın. Ama özgürlüğünüz kötülük için bir bahane olmasın. Özgürlüğünüzü Allah'ın kulları olarak kullanın. **17** Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin. Allah'tan korkun. İmparatora saygı gösterin. **18** Ey hizmetkârlar, efendilerinizin emrine uyun. Sadece iyi ve hoşgörülü olan efendilere değil, ters huylu olanlara da saygı gösterin. **19** Haksız yere acı çekerseniz ve Allah'ı düşünerek bu acılara dayanırsanız, Allah'ın lütfuna kavuşursunuz. **20** Günah işleyip dayak yediğiniz zaman dayanırsanız, bununla övülecek ne var? Oysa iyilik yaparsanız ve acı çekip dayanırsanız, Allah bundan memnun olur. **21** Çünkü Allah sizi buna çağırdı. Mesih de size örnek oldu. O sizin uğrunuza acı çekti. Siz de O'nun izinden yürümelisiniz. **22** “O günah işlemedi. Ağzından yalan çıkmadı.” **23** O, sövüldüğü zaman sövgüyle karşılık vermedi. Kendisine acı çektirenleri korkutmaya kalkmadı. Ama davasını, adaletle yargılayan Allah'a teslim etti. **24** Mesih çarmıhta günahlarımızı kendi bedeninde yükledi. Öyle ki, günahıtan vazgeçipdoğru bir hayat yaşayalım. Siz Mesih'in yaralarıyla şifa buldunuz. **25** Bir zamanlar yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz. Ama şimdi sizi iyi çoban gibi güden ve gözetken Mesih'e döndünüz.

3 Ey kadınlar, kocalarınıza uyun. Bazılarınızın kocaları Allah'ın sözüne inanmıyorlar. Fakat bir şey söylemeden onları yaşantınızla kazanırsınız. **2** Temiz ve saygılı hayatınızı görmeleri yeter. **3** Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, sık elbiseler gibi şeylerden gelmesin. Bunlar sadece dış görünüşle

ilgilidir. **4** Asıl güzellik, yumuşak ve sakin ruhun göze çarpmayan iç güzelliğidir. Böyle güzellik hiç solmaz. Allah'ın gözünde çok değerlidir. **5** Eski zamanlarda kendilerini Allah'a adanmış, umutlarını O'na bağlamış kadınlar böyleydi. İç güzellikle süslenirlerdi. Kocalarına uyarlardı. **6** Mesela Sara, kocası İbrahim'e itaat etti, onu “Efendim” diye çağırdı. Korkuya hiç yer vermeden, iyi olanı yapın. O zaman Sara'nın evlatları olursunuz. **7** Bunun gibi, siz kocalar karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü kadınların bedeni sizinkinden güçsüzdür. Onlar sizinle birlikte aynı mirası, Allah'ın lütfettiği yaşamı paylaşıyorlar. Buna göre onlara saygı gösterin. Bunu yaparsanız dualarınıza engel çıkmaz. **8** Özet olarak, hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. İmanlı kardeşlerinizi sevin. İyi yürekli ve alçakgönüllü olun. **9** Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Size sövenlere sövmeyin. Tam tersine, onlara iyilik dileyin. Çünkü Allah sizi bunu yapmaya çağırıyor. O zaman Allah'tan miras olarak iyilik alacaksınız. Şöyle ki, **10** “Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen kişi, dilini kötülükten, dudaklarını yalandan uzak tutsun. **11** Kötülükten sakınsın ve iyilik yapsın, barışa önem versin ve onun peşine düşsün. **12** Çünkü Rabbin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, kulakları da onların duasına açıktır. Fakat Rab kötülük yapanlara karşıdır.” **13** İyi olanı canla başla yaparsanız, size kim zarar verir? **14** Doğru olanı yaptığınız için acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanlar sizi korkutsalar da, “onlardan korkmayın ve yılmayın!” **15** Yüreklarinizde Mesih'e en önemli yeri ayırın, O Rabbiniz olsun. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermeye daima hazır olun. **16** Ancak bunu yumuşak huylu ve saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Sizi kötileyenler Mesih'e inandığınız için temiz hayat sürdürdüğünüzü görsünler. O zaman iftiralardan utanırlar. **17** İyilik yapıp acı çekmek Allah'ın isteği ise, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. **18** Mesih de ilk ve son kez günahlarımızı üstlenmek için acı çekti. Günahsız olduğu halde günahkârlar için öldü. Bunu, sizleri Allah'ın huzuruna çıkarmak için yaptı. Bedence öldürüldü, fakat ruhça diriltildi. **19** Ruhuyla gidip hapisteki ruhlara vaaz etti. **20** Bu ruhlara Nuh'un zamanında yaşayan insanlardı. Allah tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O'na itaat etmediler. Nuh'un hazırladığı gemide bir avuç kişi, daha doğrusu sekiz kişi, tufan sularından sağ salim çıktı. **21** Bu olay

vaftiz işaretidir. Vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor. Vaftiz bedenini pisliğini çıkartmaz, vicdanın temizlenmesi için Allah'tan bir dilektir. **22** İsa göğe çıktı ve şimdi Allah'ın sağındadır. Meleklerle gökteki yetki ve kuvvet sahipleri O'nun emrindedir.

4 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyi silah gibi kullanın. Çünkü bedence acı çeken kişi, günahattan vazgeçmiş demektir. **2** Böylece yeryüzündeki hayatının geri kalan vaktini artık insan heveslerine değil, Allah'ın isteğine uyarak sürdürür. **3** Geçmişte imansızların hoşlandığı şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Yaşamınız azgın seksüel hareketler, kötü hevesler, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içkili partiler ve Tevrat'a aykırı putperestlikle geçiyordu. **4** İmansızlar kendinizi onlarla birlikte aynı taşkın zevk ve eğlence düşkünlüğüne kaptırmadığınıza şaşırıyor ve size hakaret ediyorlar. **5** Onlar dirileri ve ölüleri yargılamaya hazır olan Allah'a hesap verecekler. **6** Çünkü Mesih Müjdesi ölümlere de vaaz edildi. Öyle ki, bedence öbür insanlar gibi yargılandılar, ama ruhça Allah gibi yaşasınlar. **7** Dünyanın sonu yaklaştı. Bunun için akıllanın ve dua etmek için tetikte durun. **8** Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. **9** Hiç şikâyet etmeden birbirinizi misafir edin. **10** Her birinizde Allah'ın lütfettiği yetenek var. Bu yeteneklerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah'ın çok yönlü lütfunun iyi yöneticileri olursunuz. **11** Konuşan, Allah'ın sözlerini bildirir gibi konuşsun. Hizmet eden, Allah'ın sağladığı güçle hizmet etsin. O zaman Allah yaptığınız her şeyde İsa Mesih aracılığıyla yüceltilir. Yücelik ve kudret sonsuzlara kadar Mesih'e aittir. Amin. (aiōn g165) **12** Sevgili kardeşler, çektiğiniz acılar imanınızı denemek için size giydirilen ateşten gömleğe benzer. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşırmayın. **13** Tam tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz için sevinin. Öyle ki, Mesih görkemle görüldüğü zaman sevinçle coşasınız. **14** Mesih'e ait olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size! Çünkü görkemli Ruh, yani Allah'ın Ruhu üzerinizde duruyor demektir. **15** Fakat hiçbirinizin acı çekmesi, katillik, hırsızlık, suç işlemek, ya da başkalarının işine karışmaktan olmasın. **16** Fakat Mesih'in izleyicisi olduğu için acı çeken bundan hiç utanmasın, tam tersine bu adı taşıdığı için Allah'ı yüceltsin. **17** Allah'ın yargı vakti geldi dayandı. Allah önce kendi ev

halkını yargılayacak. Eğer yargı bizlerden başlarsa, Allah'ın Müjdesi'ni reddedenlerin sonu ne olacak? **18** “Doğru kişi bile zor kurtulur. Öyleyse Allah'ı saymayan günahkârın sonu ne olacak?” **19** Bu sebeple Allah'ın isteğine uydukları için acı çekenler, iyilik yaparak canlarını sözüne sadık olan Yaradan'a emanet etsinler.

5 Aranızdaki liderlere yalvarıyorum, çünkü ben de sizin gibi bir liderim. Mesih'in acılarının şahidi ve bir gün açıkça görünecek olan görkeminin ortağı olarak sizden rica ederim: **2** Allah'ın size emanet ettiği topluluğa sürülerini güden çobanlar gibi iyi bakın. Bunu mecbur olduğunuz için değil, Allah'ın istediği gibi gönülden yapın. Para hırsıyla değil, gönüllü olarak hizmet edin. **3** Size emanet edilen imanlılar üzerinde hüküm sürmeye kalkmayın, tersine topluluğa örnek olun. **4** Baş Çoban Mesih ortaya çıktığı zaman hiç solmayan görkemli bir zafer tacı alacaksınız. **5** Ey gençler, siz de büyüklüğe saygı gösterin. Hepiniz birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Çünkü, “Allah gururlu insanlara karşıdır, ama alçakgönüllülere lütufla davranır.” **6** Bunun için kendinizi Allah'ın güçlü eli altında alçaltın. Öyle ki zamanı geldiğinde O sizi yüceltsin. **7** Her bir kaygınızı Allah'a yükleyin, çünkü O sizinle ilgilenir. **8** Ayık ve uyanık olun, çünkü düşmanınız İblis kükreyen bir aslan gibi dolaşıp yutacak birini arıyor. **9** İblis'e direnin, imanda sağlam durun. Bilin ki, bütün dünyadaki imanlı kardeşleriniz benzer sıkıntılardan geçiyorlar. **10** Allah ise sınırsız lütfuyla sizi Mesih İsa aracılığıyla kendi sonsuz yüceliğine ortak olmaya çağırıyor. Siz kısa bir süre acı çektikten sonra Allah sizi kusursuz hale getirecek, pekiştirecek, kuvvetlendirecek ve sağlam temelin üzerine oturtacak. (aiōnios g166) **11** Kudret sonsuzlara kadar Allah'ındır. Amin. (aiōn g165) **12** Sadık bir kardeş saydığım Silvanus'un yardımıyla size kısaca yazdım. Sizi yüreklendirmek istiyorum ve size şahitlik ediyorum ki, bu yazdıklarım Allah'ın gerçek lütfudur. Bu lütfu bağlı kalın! **13** Babil'de bulunan ve sizin gibi Allah tarafından seçilmiş olan topluluk size selam gönderiyor. Oğlum Markos da selam gönderiyor. **14** Birbirinizi sevgiyle öpererek selamlayın. Mesih İsa'ya ait olan hepinize esenlik olsun!

2 Petrus

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi olan ben Simun Petrus'tan, **2** Allah'ı ve Rabbimiz İsa'yı yakından tanıyarak bol bol lütuf ve esenlik bulmanızı dilerim. **3** Rabbimiz İsa kendi tanrısal kudretiyle Allah yolunda yaşamamız için ihtiyacımız olan her şeyi verdi. Çünkü Allah'ı yakından tanıyoruz. O bizi kendi yüceliğine ve sınırsız iyiliğine ortak olmaya davet etti. **4** Bu sayede Allah bize çok büyük ve değerli vaatlerde bulundu. Öyle ki, bunların aracılığıyla Allah'ın öz tabiatına ortak olabilirsiniz. Çünkü dünyanın mahvolmasına sebep olan heveslerden kaçıp kurtuldunuz. **5** Bu sebeple elinizden geleni yaparak imanınıza iyilik, iyiliğe bilgi, **6** bilgiye kendini kontrol, kendini kontrol etmeye dayanıklılık, dayanıklılığa Allah korkusu, **7** Allah korkusuna kardeşseverlik ve kardeşseverliğe sevgi katın. **8** Bunlar sizde bulunur ve giderek artarsa, Rabbimiz İsa Mesih'i yakından tanımanız faydasız ve verimsiz olmaz. **9** Bu şeylere sahip olmayan kişi burnunun ötesini göremez, kördür. Öyle birisi geçmişteki günahlarından temizlendiğini unutmıştır. **10** Bunun için, kardeşler, Allah'ın sizi davet etmesini ve seçmesini sağlama bağlamak için daha da çok çaba gösterin. Çünkü bu şeyleri yaparsanız, hiçbir zaman tökezleyip düşmezsiniz. **11** Böylece size Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuza dek sürecek Krallığı'na girme hakkı cömertçe sağlanır. (aiōnios g166) **12** Onun için bu şeyleri size her zaman hatırlatacağım. Aslında bunları biliyorsunuz ve size ulaşan gerçeğe sımsıkı bağlısınız. **13** Fakat çadıra benzeyen bu geçici bedende kaldığım sürece, bu şeyleri size devamlı hatırlatmayı doğru buluyorum. **14** Çünkü yakın bir zamanda geçici bedenimden ayrılacağımı biliyorum. Bunu bana Rabbimiz İsa Mesih bildirdi. **15** Ben dünyadan göçtükten sonra da bu şeyleri daima hatırlamanız için elimden geleni yapıyorum. **16** Size Rabbimiz İsa Mesih'in kudretle geleceğini bildirirken kurnazca uydurulmuş masallara başvurmamak. Hayır, O'nun görkemini gözlerimizle gördük. **17** Evet, İsa, Baba Allah'tan şan ve şeref aldı. Çünkü Allah'ın yüce ve görkemli huzurundan O'na şöyle bir ses duyuruldu: "Sevgili Oğlum budur, ben O'ndan memnunum." **18** Biz de O'nunla birlikte kutsal dağdayken gökten gelen bu sesi kendimiz işittik. **19** Böylece peygamberlerin mesajının doğruluğundan daha da emin olduk. Siz de bu mesaja kulak verirsiniz iyi edersiniz. Bu

mesaj, gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya kadar karanlık yerde parlayan lamba gibidir. **20** En başta şunu bilin, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumuyla açıklanamaz. **21** Çünkü peygamberlik hiçbir zaman insan isteğinden kaynaklanmadı. İnsanlar Kutsal Ruh'un gösterdiği gibi Allah'tan aldıkları mesajı duyurdular.

2 İsrail halkı arasında kendilerini peygamber gösteren sahtekârlar vardı. Bunun gibi, sizin aranızda da yanlış inançlar vaaz edenler olacak. Onlar ayrılık getiren yıkıcı düşünceleri aranızda sinsice sokacaklar. Kendilerini canı pahasına kurtaran Efendimiz İsa'yı bile reddedecekler. Bu yüzden ani bir yıkıma uğrayacaklar. **2** Birçok insan onların azgın seksüel hareketlerini örnek alacak. Onlar yüzünden doğru yol kötülenecek. **3** Açgözlülükle ve abuk sabuk laflarla sizi aldatıp para kazanacaklar. Allah'ın onlar için çoktan vermiş olduğu yargı hazırdır. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz. **4** Allah günah işleyen melekleri bile cezasız bırakmadı. Ama onları cehennemin dibine atıp karanlıkta zincire vurdu. Onlar yargılanıncaya kadar orada hapis kalacaklar. (Tartaroō g5020) **5** Allah eski dünyayı da cezasız bırakmadı. Kendisinden korkmayanların dünyasına tufan getirdiği zaman doğru yolu vaaz eden Nuh dahil sekiz kişiyi korudu. **6** Allah Sodom ve Gomora şehirlerini de cezalandırdı. Onları küle çevirip yok etti. Bu cezanın kendisinden korkmayanlara bir ders olmasını istedi. **7** Fakat Allah Sodom'da yaşayan Lut'u kurtardı. Lut doğru bir adamdı. Etrafında bulunan, haddini bilmeyen insanların azgın seksüel hareketlerine çok üzülmüyordu. **8** Onların arasında yaşayan bu doğru adam yaptıkları kötülükleri görüp duyuyordu. Bu yüzden yüreğinde her gün dayanılmaz acı çekiyordu. **9** Bundan anlaşılır ki Rab, yolunda yürüyenleri sabırlarını deneyen zorluklardan kurtarmayı bilir. Kötüleri yargılayıp cezalandıracağı güne kadar alıkoymayı da bilir. **10** Özellikle bedenlerinin sapık heveslerine uyanlar ve Rabbin yetkisini hor görenler cezalarını bulacaklar. Onlar haddini bilmeyen, dikbaşlı kişilerdir. Yüce varlıklara hakaret etmekten çekinmezler. **11** Oysa daha büyük güç ve kuvvete sahip olan melekler bile bu varlıklara hakaret etmez, onları Rabbin önünde suçlamazlar. **12** Yanlış inançlar vaaz edenler ise

ıçgüdüleriyle yaşayan ve akli fikri olmayan, sadece avlanmak ve kesilmek için dünyaya gelen hayvanlar gibidirler. Anlayamadıkları her şeye hakaret ederler. Hayvanlar gibi onlar da yok olup gidecekler. **13** Verdikleri zarara karşılık zarar görecekler. Gündüz çılgın eğlencelere dalmaktan zevk alırlar. Sizin için kara bir leke ve yüzkarasıdır. Dostluk yemeklerinize katılırken hile yapmaktan hoşlanırlar. **14** Gözleri hep zina eden kadınlardadır. Günaha doymazlar. Sağlam imana sahip olmayanları tuzağa düşürürler. Kendilerini açgözlü olmaya alıstırmış lanetli insanlardır. **15** Doğru yolu terk edip saptılar. Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tuttular. **16** Allah Balam'ı işlediği suç yüzünden azarladı. Bir eşiği dile getirip insan gibi konuşturdu. Eşek de bu peygamberin çılgınlığına engel oldu. **17** Bu adamlar, susuz kaynaklara, fırtınanın savurduğu bulutlara benzerler. Onları cehennemin en koyu karanlığı bekler. **18** Gösterişli, anlamsız sözler söylerler. Yanlış yolda yürüyenlerin arasından yeni kurtulmuş kişileri bedeninin azgın seksüel hevesleriyle yoldan çıkarırlar. **19** Onlara, "Özgür olursunuz" diye söz verirler, ama kendileri yıkıcı alışkanlıkların esiridir. Çünkü insan neye yenilirse onun esiri olur. **20** İnsanlar Rab ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanımakla dünyanın pisliklerinden kurtulurlar. O pisliklere yeniden karışıp esir olurlarsa, onların son hali ilk halinden beter olur. **21** Kendilerine bildirilen kutsal buyruğu öğrenip ona sırt çevirmektense, doğru yolu hiç öğrenmeselerdi onlar için daha iyi olurdu. **22** Doğru bir atasözü onların durumunu anlatır: "Köpek kendi kusmuğuna döner. Yıkılmış domuz yine çamurda yuvarlanır."

3 Sevgili arkadaşlar, bu size yazdığım ikinci mektuptur. İki mektubumda öğrendiklerinizi hatırlatmak ve böylece sizde temiz düşünceler uyandırmak istedim. **2** Allah'a adanmış peygamberlerin geçmişte söyledikleri sözleri hatırlayın. Elçileriniz olan bizler aracılığıyla Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa'nın verdiği buyruğu da aklınıza getirin. **3** Önce şunu bilmelisiniz: dünyanın son günlerinde Allah'la alay edenler türeyecek. Onlar kendi heveslerine uyacaklar. **4** Şöyle diyecekler: "Hani İsa geleceğini vaat etmişti? Nerede kaldı? Atalarımızın ölümünden bu yana her şey aynı duruyor. Dünya kurulduğundan beri değişen bir şey yok." **5** Ama şunu bile unutuyorlar: Gökler çok

eskiden var oldu. Dünya sudan ve su aracılığıyla şekil aldı. Bunlar Allah'ın sözüyle oldu. **6** Allah'ın sözüyle o zamanki dünya suyla, tufanla yok edildi. **7** Şimdiki gökler ve yer ise Allah'ın aynı sözüyle ateşe verilmek için saklanıyor. Allah'tan korkmayan insanların yargılanıp mahvolacakları güne kadar korunuyor. **8** Sevgili arkadaşlar, şunu unutmayın: Rabbin gözünde bir gün bin yıl gibidir, bin yıl da bir gün gibidir. **9** Bazıları Rabbin vaadini yerine getirmekte geciktiğini sanıyorlar. Tersine, O size sabırla davranıyor. Kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. **10** Rabbin Günü bir hırsızın gelişi gibi aniden gelecek. O gün gökler büyük gürültüyle ortadan kalkacak. Gök cisimleri kızgın ateşte eriyecek. Dünya ve dünyada yapılan her şey açığa çıkarılacak. **11** Bütün bu şeyler böyle eriyip gideceğine göre, siz nasıl insanlar olmalısınız? Allah'a adanmış, Allah'tan korkan insanlar olarak yaşamalısınız. **12** Allah'ın gününü dört gözle bekleyen ve o günün gelişini çabuklaştıranlar olmalısınız. O gün gökler yanıp kül olacak, gök cisimleri kızgın ateşte eriyecek. **13** Biz de, Allah'ın söz verdiği gibi, yeni gökler ve yeni bir dünyayı bekliyoruz. Orada doğruluk hüküm sürecek. **14** Bunun için, sevgili arkadaşlar, madem bu şeyleri bekliyorsunuz, Allah'ın gözünde barış içinde lekesiz ve kusursuz yaşamaya çaba gösterin. **15** Rabbimizin sabrını kurtuluş fırsatı sayın. Sevgili imanlı kardeşimiz Pavlus da, kendisine verilen hikmetle size aynısını yazdı. **16** Pavlus, bütün mektuplarında bu konulardan söz eder. Mektuplarında bazı zor anlaşılabilir yerler var. Sağlam imana sahip olmayan cahil kişiler bunların anlamını çarpıtıyorlar. Zaten öbür Kutsal Yazılar'a da aynı şeyi yapıyorlar. Sonuçta kendi mahvolmalarına yol açıyorlar. **17** Onun için sevgili arkadaşlar, siz önceden uyarıldığınıza göre dikkatli olun. Haddini bilmez insanların yalanlarına kapılıp sağlam inancınızdan vazgeçmeyin. **18** Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ilerlemeye ve O'nu daha iyi tanımaya bakın. Şimdi ve sonsuzluğa kadar O'na yücelik olsun! Amin.

(aion g165)

1 Yuhanna

1 Başlangıçtan bu yana var olan Yaşam Sözü'nü size bildiriyoruz. O'nu işittik, gözlerimizle gördük. O'na dikkatle baktık ve ellerimizle dokunduk. **2** Evet, bu Yaşam açıkça göründü. Biz de O'nu gördük ve O'na şahitlik ediyoruz. Size sonsuza dek var olan Yaşam'ı bildiriyoruz. O, göksel Baba'yla birlikte olup bize açıkça göründü. (aiōnios g166) **3** Biz görüp işittiğimizi size de bildiriyoruz. Öyle ki, sizin de bizimle ruhsal beraberliğiniz olsun. Bizim beraberliğimiz de Baba'yla ve O'nun Oğlu İsa Mesih'ledir. **4** Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz. **5** Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size bildirdiğimiz haber şudur: Allah ışıktır ve O'nda hiç karanlık yoktur. **6** "Allah'la beraberliğimiz var" dersek ama karanlıkta yaşarsak, yalan söylemiş ve gerçeğe uygun hareket etmemiş oluruz. **7** Allah'ın ışıktaki olduğu gibi, biz de ışıktaki yaşarsak birbirimizle beraberliğimiz olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahın temizler. **8** "Günahımız yoktur" dersek, kendi kendimizi aldatmış oluruz, içimizde gerçek olmaz. **9** Eğer işlediğimiz günahları Allah'a açıkça söylersek, O, günahlarımızı bağışlar ve bizi her türlü kötülükten temizler. Çünkü O, sözüne sadık ve adaletlidir. **10** "Günah işlemek" dersek, Allah'ı yalancı çıkarmış oluruz ve O'nun sözü içimizde olmaz.

2 Evlatlarım, bu şeyleri size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama aramızdan biri günah işlerse, göksel Baba'nın önünde davamızı savunan biri var. O da hep doğru olanı yapan İsa Mesih'tir. **2** Günahlarımızı bağışlatan kurban O'dur. Bu kurban sadece bizim değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır. **3** Allah'ın buyruklarını yerine getiriyorsak, o zaman O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz. **4** "O'nu tanıyorum" diyen, ama O'nun buyruklarını yerine getirmeyen kişi yalancıdır ve onda gerçek yoktur. **5** Ama kim O'nun sözüne uyarsa, Allah'ın sevgisi o kişide gerçekten tamamlanmış olur. Allah'a ait olduğumuzu bununla anlarız. **6** "Allah'ın yolundayım" diyen kişi Mesih'in yaşadığı gibi yaşamalı. **7** Sevgili arkadaşlar, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan bu yana kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk daha önce işittiğiniz sözdür. **8** Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bu buyruğun gerçekliği, hem Mesih'te hem de sizde görülüyor.

Çünkü karanlık geçiyor ve gerçek ışık şimdiden parlıyor. **9** "İşıktayım" diyen, ama imanlı kardeşinden nefret eden kişi hâlâ karanlıktadır. **10** İmanlı kardeşini seven kişi ışıktaki kalır ve başkasının yoldan sapmasına sebep olmaz. **11** Ama imanlı kardeşinden nefret eden kişi karanlıktadır ve karanlıkta yürür. Nereye gittiğini bilmez, çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir. **12** Evlatlar, size yazıyorum çünkü Mesih sayesinde günahlarınız bağışlandı. **13** Babalar, size yazıyorum, çünkü ezelden beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, çünkü Şeytan'ı yendiniz. **14** Çocuklar, size yazdım, çünkü Göksel Baba'yı tanıyorsunuz. Babalar, size yazdım, çünkü ezelden beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Allah'ın sözü içinizde kalır ve Şeytan'ı yendiniz. **15** Bu dünyayı ve bu dünyaya ait şeyleri sevmeyin. Bu dünyayı seven, Baba Allah sevgisinden yoksundur. **16** Bu dünyaya ait her şey, yani insan tabiatımızın hevesleri, görüp heveslendiğimiz şeyler ve bu hayatta duyduğumuz gurur, Baba Allah'tan değildir, ama dünyadandır. **17** Bu dünya ve bu dünyanın hevesleri geçicidir. Ama Allah'ın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar. (aiōn g165) **18** Evlatlar, bu son saattir. Sahte Mesih'in geleceğini duydunuz. Kendilerinin Mesih olduğunu söyleyen bir sürü sahtekâr da daha şimdiden türedi. Bundan anlıyoruz ki, bu son saattir. **19** Bu kişiler aramızdan çıktılar. Ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle birlikte kalırlardı. Ama aramızdan çıkmaları onlardan hiçbirinin bizden olmadığını gösterir. **20** Sizler ise Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepiniz gerçeği biliyorsunuz. **21** Size gerçeği bilmediğiniz için yazmadım. Tam tersine, gerçeği bildiğiniz için yazdım. Hiçbir yalancının gerçeğe ilgisi olmadığını da biliyorsunuz. **22** İsa'nın Mesih olduğunu inkâr eden yalancı değilse, kim yalancıdır? Kim Baba'yı ve Oğul'u inkâr ederse, sahte Mesih odur. **23** Her kim Oğul'u inkâr ederse, Baba'dan da yoksundur. Kim Oğul'a iman ettiğini açıkça söylerse, Baba'ya da kavuşmuştur. **24** Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde devamlı kalsın. Eğer başlangıçtan beri işittiğiniz söz sizde devamlı kalırsa, siz de Oğul'a ve Baba'ya bağlı kalırsınız. **25** Mesih'in bize vaat ettiği sonsuz yaşam budur. (aiōnios g166) **26** Bunları sizi kandırmaya çalışanlar hakkında yazdım. **27** Size gelince, Mesih tarafından meshedilmeniz devamlı sizde kalır. Başka birinin size bir şey öğretmesine ihtiyacınız yok. Çünkü Mesih tarafından

meshedilmeniz size her şeyi öğretir. O'nun meshetmesi gerçektir, yalan değildir. Size öğrettiği şekilde Mesih'e bağlı kalın. **28** Evet evlatlar, Mesih'e bağlı kalın. Öyle ki, O ortaya çıkınca, cesaret bulalım ve geldiği zaman O'nun huzurunda utanmayalım. **29** Mesih hep doğru olanı yapar. Bunu bildiğinize göre, doğru olanı yapan herkesin ruhça O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3 Bakın, Baba Allah bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Allah'ın evlatları" deniyor. Gerçekten de öyleyiz. Dünya bizi tanımıyor, çünkü Baba'yı da tanımadı. **2** Sevgili arkadaşlar, biz şimdiden Allah'ın evlatlarıyız, ve ne olacağımız henüz belli olmadı. Ama şunu biliyoruz ki, Mesih ortaya çıktığı zaman O'na benzeyeceğiz, çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. **3** Mesih temiz yürekli olduğu gibi, O'na böyle umut bağlayan herkes de yüreğini temiz tutar. **4** Her kim günah işlerse, Allah'ın kanunlarını çiğnemiş olur. Günah aslında kanunsuzluktur. **5** Biliyorsunuz ki, Mesih günahlarımızı ortadan kaldırmak için geldi. Kendisinde günah diye bir şey yoktur. **6** Mesih'e bağlı kalan hiç kimse günah işlemez. Günah işlemeye devam eden kimse O'nu görmemiş ve tanımamış demektir. **7** Evlatlar, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğrudur. **8** Günah işleyen kişi İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Allah'ın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için geldi. **9** Ruhça Allah'tan doğan hiç kimse günah işlemez, çünkü Allah'ın tohumu onda kalır. O kişi günah işleyemez, çünkü Allah'tan doğmuştur. **10** Allah'ın evlatları ve İblis'in evlatları işte böyle ayırt edilir. Doğru olanı yapmayan ve imanlı kardeşini sevmeyen kişi Allah'tan değildir. **11** Çünkü başlangıçtan beri işittiğiniz haber şudur: Birbirimizi sevelim! **12** Kayın gibi olmayalım. Kayın Şeytan'a uyup kardeşini öldürdü. Neden? Çünkü Kayın'ın yaptıkları kötüydü, kardeşinin yaptıkları ise doğrudu. **13** Kardeşlerim, dünyanın sizden nefret etmesine şaşmayın. **14** Biz ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz, çünkü imanlı kardeşlerimizi seviyoruz. Sevmeyen kişi ölümün hükmü altında kalır. **15** Kardeşinden nefret eden herkes katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz. (aiÖnios g166) **16** Sevginin ne olduğunu şundan anlıyoruz: Mesih bizim için canını verdi. Bizim de imanlı kardeşlerimiz için canımızı vermemiz lazım. **17** Dünya malına sahip olan, imanlı kardeşini ihtiyaç içinde gören, fakat yüreği

sızlamayan kişide Allah'ın sevgisi nasıl bulunabilir? **18** Evlatlar, birbirimize olan sevgimiz söz ve dille değil, yaptığımız işlerle gösterilen gerçek bir sevgi olsun. **19** Bu şekilde gerçeğe bağlı olduğumuzu bileceğiz ve Allah'ın önünde vicdanımızı rahatlatacağız. **20** Çünkü eğer vicdanımız bizi suçluyorsa, unutmayalım: Allah vicdanımızdan üstündür. O her şeyi bilir. **21** Sevgili arkadaşlar, eğer vicdanımız bizi suçlamazsa, Allah'ın önüne cesaretle çıkarız **22** ve O'ndan istediğimiz her şeyi alırız. Çünkü O'nun buyruklarına uyarız ve hoşuna giden şeyleri yaparız. **23** Allah'ın buyruğu da şudur: Oğlu İsa Mesih'in adına iman edelim ve bize emrettiği gibi birbirimizi sevelim. **24** Allah'ın buyruklarını yerine getiren kişi Allah'a bağlı yaşar, Allah da o kişide yaşar. Allah'ın bizde yaşadığını bize vermiş olduğu Ruh sayesinde biliriz.

4 Sevgili arkadaşlar, dünyaya birçok sahte peygamber yayıldı. Bu yüzden her ruha inanmayın. Allah'tan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınavın. **2** Allah'ın Ruh'u'nu şöyle tanıyacaksınız: İsa Mesih'in insan olarak dünyaya geldiğini açıkça kabul eden her ruh Allah'tandır. **3** Fakat İsa hakkındaki bu gerçeği açıkça kabul etmeyen hiçbir ruh Allah'tan değildir. Öyle bir ruh sahte Mesih ruhudur. Onun dünyaya geleceğini duydunuz. O şimdiden dünyadadır. **4** Evlatlarım, siz Allah'tansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü içinde olan, dünyada olandan üstündür. **5** Sahte peygamberler dünyadandır. Bu sebeple konuşmaları dünyadandır, dünya da onlara kulak verir. **6** Bizse Allah'tanız. Allah'ı taniyanlar bize kulak verir. Kim Allah'tan değilse, bize kulak asmaz. İşte, böylece hakikat Ruh'u'nu aldatıcı ruhtan ayırt edebiliriz. **7** Sevgili arkadaşlar, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Allah'tandır, ve seven herkes ruhça Allah'tan doğmuştur ve Allah'ı tanır. **8** Sevmeyen kişi Allah'ı tanımaz. Çünkü Allah sevgidir. **9** Allah bizi sevdiğini şununla gösterdi: Biricik Oğlu'nu, biz O'nun aracılığıyla yaşam bulalım diye, dünyaya gönderdi. **10** Biz Allah'ı sevdiğimiz için değil, fakat O bizi sevdiği için kendi Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. Asıl sevgi budur. **11** Sevgili arkadaşlar, Allah bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeliyiz. **12** Hiç kimse, hiçbir zaman Allah'ı görmemiştir. Ama birbirimizi seversek, Allah içimizde yaşar ve sevgisi içimizde tamamlanmış olur. **13** Allah'a bağlı yaşadığımızı ve

O'nun içimizde yaşadığını bize vermiş olduğu Ruh sayesinde biliriz. **14** Baba Allah, Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi. Bizse bunu gördük ve buna şahitlik ediyoruz. **15** Her kim İsa'nın Allah'ın Oğlu olduğunu açıkça söylerse, Allah o kişinin içinde yaşar, o da Allah'a bağlı yaşar. **16** Allah'ın bizi ne kadar sevdiğini anladık ve O'nun sevgisine güvendik. Allah sevgidir. Sevgiyle yaşayan kişi Allah'a bağlı yaşar, Allah da o kişinin içinde yaşar. **17** Böylece aramızdaki sevgi tamamlanmış olur ve sonuçta dünyanın yargılanacağı günde cesaret buluruz. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. **18** Sevgide korku yoktur. Tamamlanmış sevgi insandan korkuyu siler atar. Çünkü insanı korkutan, alacağı cezadır. Korkan kişide sevgi tamamlanmamıştır. **19** Biz seviyoruz, çünkü önce Allah bizi sevdi. **20** Bir kişi "Ben Allah'ı seviyorum" derse, ama imanlı kardeşinden nefret ederse, yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşi sevmeyen kişi görmediği Allah'ı sevemez. **21** Mesih'ten aldığımız buyruk da şudur: Allah'ı seven, imanlı kardeşini de sevsin.

5 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes ruhça Allah'tan doğmuştur. Baba Allah'ı seven kişi, O'ndan doğmuş olanları da sever. **2** Allah'ı seversek ve buyruklarını yerine getirirsek, o zaman Allah'ın evlatlarını sevdiğimizden emin oluruz. **3** Çünkü Allah'ı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da yük değildir. **4** Çünkü ruhça Allah'tan doğan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran da imanımızdır. **5** Dünyayı yenen kimdir? Ancak İsa'nın Allah'ın Oğlu olduğuna inanan kişi. **6** Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O sadece suyla gelmedi, su ve kanla geldi. Kutsal Ruh da buna şahitlik eder, çünkü Ruh hakikattir. **7** Şöyle ki, şahitlik edenler üçtür: **8** Ruh, su ve kan. Bunların üçü de birbirine uyar. **9** İnsanların şahitliğini kabul ediyoruz, oysa Allah'ın şahitliği bundan üstündür. Çünkü bu, Allah'ın kendi Oğlu hakkında ettiği şahitliktir. **10** Allah'ın Oğlu'na iman eden kişi yüreğinde Allah'ın şahitliğine sahiptir. Fakat Allah'a inanmayan, O'nu yalancı çıkarmış olur. Çünkü Allah'ın kendi Oğlu için ettiği şahitliğe inanmamıştır. **11** Şahitlik de şudur: Allah bize sonsuz yaşam verdi. Bu yaşamın kaynağı da O'nun Oğlu'dur. (aiōnios g166) **12** Oğul'u kabul etmiş olan kişi bu yaşama sahiptir. Ama Allah'ın Oğlu'nu kabul etmeyen kişi bu yaşamdan

yoksundur. **13** Bunları, siz Allah'ın Oğlu'na iman edip güvenenler sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye yazıyorum. (aiōnios g166) **14** Allah'a öyle bir cesaretle güveniyoruz ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek, O bizi ıstır. **15** Bizi ıstıttığını bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz. **16** İmanlı kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini gören kişi, o kardeş için dua etsin. O zaman Allah, ölüme götürmeyen günahı işleyene yaşam verecek. Fakat ölüme götüren günah da vardır. Böyle bir günah konusunda dua etsin demiyorum. **17** Her türlü kötülük günahdır, ama ölüme götürmeyen günah da vardır. **18** Ruhça Allah'tan doğanların devamlı günah işlemediğini biliriz. Allah'tan doğmuş olan Mesih onları korur. Şeytan onlara zarar veremez. **19** Allah'tan olduğumuzu biliyoruz. Bütün dünyanın Şeytan'ın hükmü altında olduğunu da biliyoruz. **20** Allah'ın Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Allah'ı tanımamız için bize anlama gücü verdiğini biliyoruz. Biz de gerçek Allah'a bağlıyız, çünkü O'nun Oğlu İsa Mesih'e bağlıyız. O gerçek Allah ve sonsuz yaşamdır. (aiōnios g166) **21** Çocuklar, kendinizi putlardan uzak tutun.

2 Yuhanna

1 Ben topluluk liderinden, **2** Çünkü hakikat içimizde yaşıyor ve sonsuzluk boyunca bizimle olacak. (aiōn g165) **3** Hakikat ve sevgi yolundayız. Buna göre Baba Allah'tan ve Baba'nınOğlu olan İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik bizimle olacak. **4** Senin evlatlarından bazılarının Baba Allah'tan aldığımız buyruğa uyarak hakikat yolunda yürüdüğünü duydum. Buna çok sevindim. **5** Şimdi de, bayan, sana rica ediyorum: Birbirimizi sevelim. Bunu sana yeni bir buyruk verir gibi yazmıyorum, sadece başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruğu hatırlatıyorum. **6** Sevgi, Allah'ın buyruklarına uygun yaşamak demektir. Başlangıçtan bu yana duyduğunuz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yaşamanızdır. **7** Ancak dünyanın her yerinde birçok yalancı ortaya çıktı. Bunlar, İsa Mesih'in, insan bedeninde geldiğini inkâr ediyorlar. İşte, onlar yalancı ve sahte Mesih'tir. **8** Çabalarımızın boşa gitmemesi ve ödülünüzü tam alabilmeniz için kendinize dikkat edin. **9** Haddini bilmeyen, Mesih'in öğrettiklerine bağlı kalmayan kişi Allah'tan yoksundur. Ama kim öğretilenlere bağlı kalırsa, içinde hem Baba hem de Oğul vardır. **10** Biri size gelip de bundan farklı bir şey vaaz ederse onu evinize almayın, ona selam bile vermeyin. **11** Çünkü böyle birine selam veren, onun yaptığı kötülüklere ortak olur. **12** Size yazacak çok şeyim var. Ama bunları kâğıt kalemle anlatmak istemiyorum. Yanınıza gelip sizlerle yüz yüze görüşmeyi umut ediyorum. Öyle ki, sevincimiz tam olsun. **13** Seçilmiş kız kardeşinin evlatları sana selam gönderiyorlar.

3 Yuhanna

1 Ben topluluk liderinden, **2** Sevgili arkadaşım, ruhsal durumun iyi olduğu gibi, her bakımdan iyi ve sağlıklı olman için dua ediyorum. **3** Bazı imanlı kardeşler gelip senin hakikate bağlı olduğuna şahitlik ettiler. Hakikat yolunda yürüdüğünü anlattılar. Buna çok sevindim. **4** Benim için, evlatlarımın hakikat yolunda yürüdüklerini işitmekten daha büyük sevinç olamaz! **5** Sevgili arkadaşım, sen imanlı kardeşlere, hem de hiç tanımadığın imanlılara yardım ediyorsun ve böylece hizmetini sadakatle yerine getiriyorsun. **6** Onlar topluluğumuzun önünde senin sevgin hakkında şahitlik ettiler. Onları Allah'a layık bir şekilde yolcu etmeye devam edersen, iyi yaparsın. **7** Ne de olsa, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar ve imansızlardan yardım almadılar. **8** Bu sebeple böyle kişilere yardım etmeliyiz. Böylece onlarla birlikte hakikate hizmet etmiş oluruz. **9** İmanlılar topluluğuna bir şeyler yazdım. Ama imanlıların arasında herkesten üstün olmak isteyen Diotrefes bizi kabul etmiyor. **10** Bu sebeple, geldiğim zaman, onun yaptığı kötülükleri hatırlatacağım. Bize bir sürü iftira atıyor. Bu yetmiyormuş gibi, misafir gelen imanlı kardeşleri topluluğa kabul etmiyor. Onları kabul etmek isteyenlere de engel oluyor ve onları topluluktan kovuyor. **11** Sevgili arkadaşım, sen kötü olanı örnek alma, iyi olanı örnek al. İyi olanı yapan kişi Allah'tandır. Kötü olanı yapan kişi ise Allah'ı hiç görmemiştir. **12** Demetriyos hakkında herkes iyi şahitlik ediyor. Hakikatin kendisi de şahitlik ediyor. Biz de şahitlik ediyoruz. Şahitliğimizin doğru olduğunu da biliyorsun. **13** Sana yazmak istediğim çok şey var. Ama bunları kalem ve mürekkeple anlatmak istemiyorum. **14** Yakında seni görmeyi umut ediyorum. O zaman yüz yüze konuşacağız. Sana esenlik olsun! Buradaki arkadaşlar sana selam söylüyorlar. Oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

Yahuda

1 İsa Mesih'in kulu ve Yakub'un kardeşi ben Yahuda'dan, sizlere selam! **2** Allah size bol bol merhamet etsin, sizi esenlik ve sevgiyle bereketlesin. **3** Sevgili arkadaşlar, hepimizin ortak olduğu kurtuluş hakkında size yazmak için her türlü çabayı gösteriyordum. Ama şunu yazmaya kendimi mecbur hissettim: Rica ederim, Allah'ın kutsal halkına ilk ve son kez emanet ettiği inanç için mücadele edin! **4** Çünkü Allah'tan korkmayan bazı kişiler aranızda sızdılar. Onların cezası çoktan yazılmıştır. Allahımız'ın lütfunu azgın seksüel hareketler için bahane ediyorlar. Biricik Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i de reddediyorlar. **5** Bütün bunları zaten biliyorsunuz. Ancak size hatırlatmak istiyorum, Rab önce halkını Mısır'dan kurtardı, ama sonra aralarında iman etmeyenleri yok etti. **6** Bazı melekler de yetkilerinin sınırı içinde kalmadılar. Oturmaları için kendilerine ayrılan yeri terk ettiler. Allah bu melekleri çözülmez zincirlerle bağladı, büyük yargı gününe kadar karanlıkta hapsedti. (aiōnios g126) **7** Benzer şekilde Sodom, Gomora ve etraftaki kasabalar kendilerini seksüel günah ve sapıklığa verdiler. Bu şehirler yanıp yok oldular. Bu da sonsuza kadar yanma cezası hakkında herkese ders oldu. (aiōnios g166) **8** Bununla birlikte aranızda sızan bu sapık kişiler de gördükleri rüyalara dayanarak o şehirlerin halkı gibi bedenlerini kirletiyorlar. Rabbin yetkisini hiçe sayıp yüce varlıklara hakaret ediyorlar. **9** Oysa başmelek Mikail bile, Musa'nın cesedi hakkında İblis'le çekişip tartışırken, İblis'e hakaret etmedi, onu suçlu çıkarmaya cesaret etmedi. Sadece "Cezanı Rab versin!" dedi. **10** Fakat bu kişiler anlamadıkları her şeye hakaret ediyorlar. Öbür taraftan, akli fikri olmayan hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları şeyler kendilerini mahvolmaya sürüklüyor. **11** Vay onların haline! Çünkü Kayın'ın yolunu tutuyorlar ve Balam gibi aldanarak kazanç peşinden koşuyorlar. Musa'ya kafa tutan Korah gibi mahvoluyorlar. **12** Dostluk yemeklerinizde hiç çekinmeden sizinle birlikte yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Sadece kendi çıkarlarını gözetirler. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlar gibidirler. Ürün vermedikleri için sonbaharda köklerinden sökülen ağaçlara benzerler. Bu sebeple iki defa ölmüş sayılırlar. **13** Kudurmuş deniz dalgalarının çıkardığı köpük gibi, ayıplarını

ortaya çıkarırlar. Amaçsız dolaşan yıldızlar gibidirler. Sonsuza dek sürececek koyu karanlık onları bekliyor. (aiōn g165) **14** Adem'den sonra yedinci kuşak olan Hanok Peygamber de bu kişiler hakkında şunu söyledi: "Bakın, Rab herkesi yargılamak ve Allah'tan korkmayan günahkârların hepsini suçlu çıkarmak için on binlerce kutsal meleğiyle geliyor. Çünkü günahkârlar Allah'a saygı göstermeyip her türlü kötülük işlediler. O'na kafa tutup her türlü ağır hakarete bulundular." **16** Onlar homurdanan, şikâyet eden, heveslerine uyan kişilerdir. Ağzlarından gururlu laflar dökülür. Kendi çıkarları için başkalarını överler. **17** Ama siz, sevgili arkadaşlar, Rabbimiz İsa Mesih'in elçilerinin önceden söyledikleri sözleri hatırlayın. **18** Size şunu demişlerdi: "Zamanın sonunda Allah'la alay eden, Allah'tan korkmayan, kendi heveslerine uyan kişiler olacak." **19** Bu kişiler bölücü, içgüdülerine uyan, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir. **20** Ama siz, sevgili arkadaşlar, kendinizi son derece kutsal olan inancınızın temeli üzerinde güçlendirin. Kutsal Ruh'un rehberliğinde dua edin. **21** Her zaman Allah'ın sizi sevdiğini düşünerek yaşayın. Rabbimiz İsa Mesih'in merhamet edip sizi sonsuz yaşama kavuşturmasını bekleyin. (aiōnios g166) **22** Kararsız olanlara merhamet edin. **23** Başkalarını ateşin içinden kapıp kurtarır gibi mahvolmaktan kurtarın. Diğerlerine korkuyla karışık merhametle davranın. Bedenin kirlettiği elbiseden tiksindir gibi onların günahlarından tiksini. **24** Allah sizi düşmekten kurtaracak güçtedir. O sizi kusursuz halde büyük sevinç içinde kendi görkemli huzuruna çıkaracak. **25** Bunun için Rabbimiz İsa Mesih'in aracılığıyla, kurtarıcımız olan tek Allah'a, bütün zamanlardan önce, şimdi ve sonsuzlara kadar yücelik, görkem, kudret ve yetki olsun. Amin. (aiōn g165)

Vahiy

1 Bu kitap, İsa Mesih'ten gelen vahiydir. Allah bunu, yakın zamanda olması gereken olayları hizmetkârlarına göstereceğini diye İsa'ya verdi. İsa da bu vahiy hizmetkârı olan Yuhanna'ya bildirmek için meleğini gönderdi. **2** Yuhanna gördüğü her şeye şahitlik etti. Bu, Allah'ın sözü ve İsa Mesih'in şahitliğidir. **3** Bu peygamberlik sözlerini yüksek sesle okuyana, dinleyene ve bu kitapta yazılanlara itaat edene ne mutlu! Çünkü bunların yerine geleceği vakit yakındır. **4** Ben Yuhanna'dan, **5** İsa Mesih sadık şahit, ölümden dirilip ilk doğan olarak her şeyi miras alan ve dünya krallarının üzerinde hüküm sürendir. İsa bizi seviyor. Çarmıhta akıtılan kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kıldı. **6** O bizi bir krallık haline getirdi, Babası Allah'ın hizmetinde çalışan rahipler yaptı. Yücelik ve güç sonsuzlara kadar O'nun olsun! Amin. (aiōn g165) **7** “Bak, bulutlarla geliyor!” “Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini delip deşenler bile. Dünyanın bütün halkları O'nun için ağlayıp dövünecekler.” **8** Şimdi var olan, ezelden var olan ve gelecekte var olan, sonsuz güç sahibi Rab Allah şöyle diyor: “Alfa ve Omega benim.” **9** Ben imanlı kardeşiniz Yuhanna'yım. Allah'ın Krallığı'nda sizlerle birlikte payım var. Sizler gibi İsa yolunda acılara katlanıyorum. Allah'ın sözünü yaydığım ve İsa hakkında şahitlik ettiğim için Patmos adasında bulunuyordum. **10** Rabbin gününde Allah'ın Ruhu üzerime indi. Arkamda borazan sesine benzeyen yüksek bir ses işittim. **11** Ses, “Gördüğün her şeyi bir kitaba yaz” dedi. “Kitabı da yedi topluluğa, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfiya ve Laodikiye şehirlerindeki topluluklara gönder.” **12** Benimle konuşanın kim olduğunu görmek için arkama döndüm. Dönünce, yedi altın lambalık gördüm. **13** Bu yedi lambalığın ortasında insana benzeyen biri duruyordu. O'nun elbisesi ayaklarına kadar uzanıyordu. Göğsü de altın bir kuşakla kuşanmıştı. **14** Başı ve saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri ateş alevlerine benziyordu. **15** Ayakları fırında kor haline gelmiş tunç gibiydi. Sesi gürül gürül akan sular gibiydi. **16** Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. **17** O'nu görünce, ayaklarının dibine ölü gibi yıkıldım. O da sağ eliyle bana dokundu ve şöyle dedi: “Korkma. İlk ve son benim! **18** Diri olan benim!

Ölmüştüm, ama bak, sonsuzlara kadar yaşıyorum! Ölümün ve ölümler dünyasının anahtarları bende. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Bunun için gördüğün şeyleri, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. **20** Sağ elimdeki yedi yıldızın ve yedi altın lambalığın sırrını sana açıklayayım: Yedi yıldız yedi topluluğun melekleridir. Yedi lambalık ise yedi topluluktur.”

2 “Efes'teki topluluğun meleğine şunları yaz: Sağ elinde yedi yıldız tutan, yedi altın lambalığın ortasında yürüyen şöyle diyor: **2** Yaptıklarını biliyorum. Çok çalıştın, sabırla dayandın. Kötü kişileri çekemiyorsun. Kendilerini Mesih'in elçisi gibi gösteren ama aslında elçi olmayan kişileri sınavın ve onları yalancı buldun. **3** Sabredip dayandın. Benim adım uğruna sıkıntılara katlandın ve pes etmedin. **4** Yine de senden bir şikâyetim var: İlk sevgini kaybettin. **5** O zaman nereden düştüğünü hatırla ve tövbe et. Başlangıçta yaptığını yap. Tövbe etmezsen, gelip lambalığını yerinden kaldıracam. **6** Ama iyi bir tarafın var: sen Nikolasçıların yaptıklarından nefret ediyorsun, ben de nefret ediyorum. **7** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin. Zafer kazananlara Allah'ın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.” **8** “İzmir'deki topluluğun meleğine şunları yaz: Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: **9** Çektiğin acıları ve fakirliğini biliyorum. Aslında zenginsin. Kendilerine Yahudi diyen ama Yahudi olmayan kişilerin sana ettiği hakaretleri de biliyorum. Onlar Şeytan'ın topluluğudur. **10** Yakında çekeceğin acılardan hiç korkma. Bak, İblis içinizden bazılarını hapse attırarak. Bu sizi sınamak içindir. Sıkıntılarınız on gün sürecek. Ölüm pahasına da olsa bana sadık kal. O zaman sana zafer tacı olarak sonsuz yaşam vereceğim. **11** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin. Zafer kazananlar ikinci ölümden hiç zarar görmeyecek.” **12** “Bergama'daki topluluğun meleğine şunları yaz: İki ağızlı keskin kılıcın sahibi sana şunları söylüyor: **13** Nerede yaşadığını biliyorum. Orada Şeytan'ın tahtı bulunuyor. Yine de adıma sınıksız bağlısın. Sadık kulum ve şahidim Antipa, aranızda, Şeytan'ın oturduğu yerde öldürülmüştü. O günlerde bile bana iman ettiğini inkâr etmedin. **14** Yine de senden birkaç şikâyetim var. Topluluğunda Balam'ın öğrettiklerine uyan kişilere yer veriyorsun. Balam, Balak'a İsrailoğullarını nasıl yoldan saptıracağını

öğretti. İsrailoğullarının putlara adanan kurban etlerinden yemelerine ve seksüel günah işlemelerine sebep oldu. **15** Bunun gibi sen de Nikolasçıların öğrettiklerine uyan kişilere yer veriyorsun. **16** Öyleyse tövbe et! Yoksa ben yanına tez gelir ve kılıç kadar keskin sözlerimle onlara karşı savaşırım. **17** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin. Zafer kazananlara man denen saklı yiyecekten vereceğim. Onlara beyaz bir taş da vereceğim. Bu taşın üzerinde, onu alanlardan başka hiç kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır.” **18** “Tiyatira'daki topluluğun meleğine şunları yaz: Gözleri alev alev yanan ateş, ayakları parlak tunç gibi olan Allah'ın Oğlu sana şunları söylüyor: **19** Senin yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini ve dayanma gücünü biliyorum. Son zamanlarda yaptıklarının öncekilerden daha çok olduğunu da biliyorum. **20** Ama senden bir şikâyetim var: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoş görüyorsun. O, hizmetkârlarımı yoldan saptırıyor, onlara seksüel günah işlemeyi ve putlara adanan kurban etlerinden yemeyi öğretiyor. **21** Tövbe etmesi için o kadına zaman tanımıştım. Ama seksüel günahından tövbe etmek istemedi. **22** Bak, onu yatağa düşüreceğim. Eğer yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenlere büyük acı çektireceğim. **23** Bu kadının evlatlarını da öldürücü hastalıkla yok edeceğim. O zaman bütün topluluklar insan niyetlerini ve düşüncelerini araştırmanın ben olduğumu anlayacaklar. Her birinize yaptıklarınıza göre karşılık vereceğimi bilecekler. **24** Ama siz, diğer Tiyatiralılar, bu kadının öğrettiği inancı kabul etmediniz. ‘Şeytan’ın derin sırları’ dedikleri şeyleri reddettiniz. İşte, sizlere şunu diyorum: Üzerinize başka yük koymayacağım. **25** Yeter ki, ben gelene kadar sahip olduğunuz inanca sımsıkı bağlı kalın. **26** Zafer kazanan ve buyurduğum şeyleri sonuna kadar yapanlara milletlerin üzerinde yetki vereceğim. **27** ‘O onları demir çomakla güdecek ve çömlek gibi kırıp parçalayacak.’ **28** Babam’dan aldığım yetkinin aynısını ona vereceğim. Ona sabah yıldızını da vereceğim. **29** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin.”

3 “Sart'taki topluluğun meleğine şunları yaz: Allah'ın yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan sana şunları söylüyor: Senin yaptıklarını biliyorum. Sana yaşıyor derler, ama ölüsün. **2** Uyan! Geriye kalan ve ölmeye yüz tutmuş ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının

Allahım'ın gözünde eksik olduğunu gördüm. **3** Onun için iştirip kabul ettiğin gerçekleri hatırla. Bunları yerine getir ve tövbe et. Eğer uyanmazsan, sana hırsız gibi beklemediğin bir anda geleceğim. Hangi saatte geleceğimi bilemeyeceksin. **4** Ama sende, yani Sart şehrinde elbiselerini kirletmemiş birkaç kişi var. Onlar benimle birlikte beyaz elbiselerle gezinecekler, çünkü buna layıklar. **5** Zafer kazananlar beyaz elbiseler giyecekler. Onların adlarını asla yaşam kitabından silmeyeceğim. Adlarını Babam'ın önünde ve O'nun meleklerinin önünde açıkça anacağım. **6** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin.” **7** “Filadelfiya'daki topluluğun meleğine şunları yaz: Bunlar Kutsal ve gerçek olan, Davud'un anahtarına sahip olanın sözleridir. Açtığı kapıyı kimse kapatamaz ve kapadığı kapıyı kimse açamaz. O sana şunları söylüyor: **8** Senin yaptıklarını biliyorum. Bak, senin önüne açık bir kapı koydum. Onu kimse kapatamayacak. Biliyorum, gücün az, ama benim sözüme sımsıkı sarıldın ve bana ait olduğunu inkâr etmedin. **9** Bak, Şeytan'ın topluluğundan kendilerini Yahudi olarak gösteren ama Yahudi olmayan kişiler var. Onlar yalan söylüyorlar. Ben o kişilerin gelip senin ayaklarına kapanmalarını sağlayacağım. O zaman benim seni sevdiğimi anlayacaklar. **10** Buyruğuma uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları sınamak için bütün dünyaya gelecek olan sıkıntı zamanından seni koruyacağım. **11** Tez geliyorum. Sahip olduğun inanca sımsıkı bağlı kal. Kazanacağın zafer tacını kimse elinden almasın. **12** Zafer kazananları Allahım'ın tapınağında birer direk yapacağım. Onlar artık oradan hiç ayrılmayacaklar. Onların üzerine Allahım'ın adını ve Allahım'ın şehrinin adını yazacağım, o da Yeni Yeruşalim'dir. Yeni Yeruşalim gökten, Allahım'ın huzurundan inecek. Onların üzerine yeni adımı da yazacağım. **13** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin.” **14** “Laodikiye'deki topluluğun meleğine şunları yaz: Amin olan, sadık ve gerçek şahit, Allah'ın yarattığı her şeyin kaynağı olan sana şunları söylüyor: **15** Senin yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne de sıcak. Keşke ya soğuk, ya da sıcak olsaydın! **16** Ama ne soğuk ne sıcak, ılıksın. Onun için seni ağzımdan kusacağım. **17** Çünkü, ‘Zenginim, servete kavuştum, hiçbir şeye ihtiyacım yok’ diyorsun. Ama düşkün, zavallı, fakir, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. **18** Sana akıl vereyim: Zengin olmak

için benden ateşten geçmiş altın satın al. Giyinip çıplaklığının aybını örtmek için beyaz elbiseler al. Görebilmek için de gözlerine sürecektir merhem al. **19** Kimi seversem, onların hepsini azarlayıp terbiye ederim. Bunun için kendini toparla ve tövbe et. **20** Bak, ben kapıda duruyorum ve çalışıyorum. Bir kişi sesimi işitip kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim. Ben onunla, o da benimle yemek yiyeceğiz. **21** Tıpkı benim zafer kazanıp Babam'la birlikte O'nun tahtına oturduğum gibi, zafer kazananların da benimle birlikte tahtıma oturmasına izin vereceğim. **22** Kulağı olan herkes, Kutsal Ruh'un topluluklara ne dediğini işitsin."

4 Bundan sonra baktım ve gökte açık bir kapı gördüm.

Daha önce benimle konuşan, borazana benzeyen sesi işittim. Bu ses şöyle dedi: "Buraya çık! Sana bundan sonra olması gereken şeyleri göstereceğim." **2** Birdenbire Allah'ın Ruh'u üzerime indi. Gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. **3** Tahtta oturanın görünüşü yeşim ve kırmızı akik diye bilinen değerli taşların parlaklığına benziyordu. Tahtın etrafında zümrüt taşıyı andıran yeşil bir gökkuşağı vardı. **4** Tahtın etrafında yirmi dört taht daha vardı. Bu tahtlarda yirmi dört ihtiyar oturmuştu. Üzerlerinde beyaz elbiseler giyinmiş ve başlarında altın taçlar vardı. **5** Tahttan şimşekler çakıyor, gök gürlemesinin gümbürtüsü duyuluyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Allah'ın yedi ruhudur. **6** Tahtın önünde sanki kristal gibi duru, camdan bir deniz vardı. Tahtın her dört yanının ortasında birer yaratık duruyordu. Önleri ve arkaları gözlerle doluydu. **7** Birinci yaratık aslana benziyordu. İkincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın insan yüzüne benzeyen bir yüzü vardı. Dördüncüsü de uçan bir kartala benziyordu. **8** Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Kanatların iç ve dış tarafları gözlerle doluydu. Gece gündüz hiç durmadan şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır ezelden var olan, şimdi var olan ve gelecekte var olan sonsuz güç sahibi Rab Allah!" **9** Yaratıklar tahtta oturan, sonsuzlara kadar diri olan Allah'ı yüceltiyor, O'na saygı gösterip şükrediyorlardı. (aiön g165) **10** Aynı anda yirmi dört ihtiyar, tahtta oturan, sonsuzlara kadar diri olan Allah'ın önünde yere kapanıyor ve sonsuzlara kadar diri Olan'a tapınıyorlardı. Kazandıkları zafer taçlarını tahtın önüne serip şöyle diyorlar: (aiön g165) **11** "Ya Rab,

Allahımız! Yüceltmeye, saygı görmeye ve kudretin için övülmeye layık olan sensin. Çünkü her şeyi sen yarattın. Her şey senin isteğinle var oldu ve yaratıldı."

5 Tahtta Oturan'ın sağ elinde bir tomar gördüm.

Tomarın iki tarafı da yazılıydı. Yedi mühürle mühürlenmişti. **2** Güçlü bir melek de gördüm. Melek yüksek sesle şunu duyuruyordu: "Kim mühürleri çözüp tomarı açmaya layıktır?" **3** Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yerin altında kimse tomarı açamadı, içine bakamadı. **4** Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açmaya ve içine bakmaya kimse layık bulunmadı. **5** Ama ihtiyarlardan biri bana şöyle dedi: "Ağlama! Bak, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davud'un Kökü, zafer kazandı. Yedi mührü O çözüp tomarı açar." **6** O zaman tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın ortasında duran bir Kuzu gördüm. Kuzu sanki kesilmiş gibiydi. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı. Yedi göz, yeryüzünün her tarafına gönderilmiş Allah'ın yedi ruhudur. **7** Kuzu gelip tomarı tahtta Oturan'ın sağ elinden aldı. **8** Kuzu tomarı alınca, dört yaratık ve yirmi dört ihtiyar Kuzu'nun önünde yere kapandılar. Her birinin birer sazı ve hoş kokulu tütsü dolu altın tası vardı. Taslar imanlıların dualarıdır. **9** Yeni bir ilahi söylüyorlardı: "Tomar almaya ve mühürlerini açmaya layıksın. Çünkü kesilmiştin. Kendi kanınla her oymaktan, her dilden, her halktan ve her milletten insanları satın alıp Allah'a getirdin. **10** Onları Allahımız için krallık haline getirdin, rahipler olarak görevlendirdin. Yeryüzünde krallık sürecekler." **11** Sonra çok sayıda melek gördüm. Tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların etrafını sarmışlardı. Onların sayısı binlerce binler ve on binlerce on binlerdi. Meleklerin seslerini işittim. **12** Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Kudret, servet, hikmet ve kuvvet kesilmiş Kuzu'ya aittir. O, saygı görmeye, yüceltmeye ve övgü almaya layıktır." **13** Sonra gökte, yeryüzünde, yerin altında ve denizde bulunan bütün yaratıkların şunu söylediğini işittim: "Övgü ve saygı, yücelik ve güç, sonsuzluk boyunca tahtta oturan Allah'a ve Kuzu'ya aittir." (aiön g165) **14** Dört yaratık, "Amin!" dediler. Yirmi dört ihtiyar da yere kapanıp tapındılar.

6 Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm.

O zaman dört yaratıktan birinin gök gürlemesine benzer bir sesle, "Gel" dediğini işittim. **2** Bir de baktım, beyaz bir at gördüm. Ata binmiş olanın elinde yay vardı. Ona bir taç verildi, ve zafer üstüne zafer

kazanmaya çıktı. 3 Kuzu ikinci mührü açınca ikinci yaratığın, “Gel” dediğini işittim. 4 Kızıl renkte başka bir at ortaya çıktı. Ata binmiş olana yeryüzünden barışı kaldırma yetkisi verildi. Böylece insanlar birbirlerini katledeceklerdi. Aynı zamanda ata binmiş olana büyük bir kılıç verildi. 5 Kuzu üçüncü mührü açınca üçüncü yaratığın, “Gel” dediğini işittim. Bakınca kara bir at gördüm. Ata binmiş olanın elinde bir terazi vardı. 6 Dört yaratığın ortasından sanki bir ses işittim. Ses şöyle diyordu, “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına ve şaraba zarar verme.” 7 Kuzu dördüncü mührü açınca dördüncü yaratığın “Gel” dediğini işittim. 8 Bakınca soluk yeşil bir at gördüm. Ata binmiş olanın adı Ölüm’dü. Ölüler dünyası onun peşinden geldi. İnsanları kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürsünler diye onlara dünyanın dörtte bir yanı üzerine yetki verildi. (Hadēs g86) 9 Kuzu beşinci mührü açınca katledilen kişilerin canlarını kurban yerinin altında gördüm. Onlar Allah’ın sözü ve ettikleri şahitlik için öldürülmüşlerdi. 10 Yüksek sesle feryat edip şöyle dediler: “Ey Efendimiz, sen kutsal ve doğrusun. Daha ne zamana kadar bekleyeceksin? Yeryüzünde oturanları cezalandır, dökülen kanımızın intikamını al!” 11 Öldürülen kişilerin her birine beyaz bir kaftan verildi. Kısa bir süre daha beklemeleri istendi. Mesih’e hizmet eden imanlı kardeşlerinden bazıları onlar gibi öldürülecekti. Onların sayısı tamamlanıncaya kadar beklemeleri istendi. 12 Kuzu altıncı mührü açınca baktım, büyük bir deprem oldu. Güneş keçi kılından yapılmış bir çuval gibi kapkara oldu. Ay tamamen kan rengine döndü. 13 Gökteki yıldızlar da yeryüzüne düştü. Bu, güçlü rüzgarla sarsılan incir ağacından olgunlaşmamış incirlerin düşmesi gibiydi. 14 Gökyüzü de dürülen tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. 15 Dünya kralları, büyük devlet adamları, komutanlar, zenginler, sözü geçenler, bütün köleler ve özgür insanlar mağaralara ve dağlardaki kayaların arasına saklandılar. 16 Dağlara ve kayalara, “Üzerimize düşün” dediler. “Bizi tahtta oturan Allah’ın bakışından ve Kuzu’nun öfkesinden saklayın. 17 Çünkü onların öfkesinin büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

7 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Rüzgar karaya, denize ya da herhangi bir ağaca esmesin diye, bu melekler

yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. 2 Sonra gün doğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Bu melek diri olan Allah’ın mührünü taşıyordu. Allah’tan karaya ve denize zarar verme yetkisini alan dört meleğe yüksek sesle şöyle emretti: 3 “Biz Allahımız’ın kullarının alınlarını mühürleyeceğiz” dedi. “O zamana kadar karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!” 4 Mühürlenmiş kişilerin sayısını işittim. İsrailoğullarının bütün oymaklarından yüz kırk dört bin kişi mühürlenmişti: 5 Yahuda oymağından on iki bin, Ruben oymağından on iki bin, Gad oymağından on iki bin, 6 Aşer oymağından on iki bin, Naftali oymağından on iki bin, Manaşe oymağından on iki bin, 7 Şimon oymağından on iki bin, Levi oymağından on iki bin, İssakar oymağından on iki bin, 8 Zevulun oymağından on iki bin, Yusuf oymağından on iki bin, Benyamin oymağından on iki bin. 9 Bu olaylardan sonra baktım, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık gördüm. Bu kalabalıkta her milletten, her oymaktan, her halktan ve her dilden insan vardı. Tahtın ve Kuzu’nun önünde duruyorlardı. Beyaz kaftanlar giymişlerdi. Ellerinde hurma ağacından dallar vardı. 10 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: “Kurtarma gücüne yalnız tahtta oturan Allahımız ve Kuzu sahiptir.” 11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın etrafında duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Allah’a tapındılar. 12 Şöyle dediler: “Amin! Övgü, yücelik, hikmet, şükran, saygı, güç ve kudret sonsuzlara kadar Allahımız’a aittir. Amin!” (aiōn g165) 13 İhtiyarların biri bana dönüp sordu: “Beyaz kaftanlar giymiş bu kişiler kim? Nereden geldiler?” 14 Ben de ona, “Efendim, bunu sen bilirsin” dedim. O da bana şöyle dedi: “Bunlar, o büyük sıkıntı zamanından geçip gelmiş kişilerdir. Kaftanlarını Kuzu’nun kanında yıkayarak bembeyaz yapmışlar. 15 İşte, bunun için Allah’ın tahtının önündeler. O’nun tapınağında gece gündüz O’na tapınıyorlar. Tahtta Oturan onlara sığınak olacak. 16 Artık acıkmayacaklar, artık susamayacaklar. Güneş onları kavurucu sıcaklığıyla çarpmayacak. 17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek. Onları hayat veren su kaynaklarına götürecektir. Allah da onların gözlerinden bütün yaşları silecek.”

8 Kuzu yedinci mührü açınca gökte yarım saat kadar sessizlik oldu. 2 O zaman Allah’a hizmet eden yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

3 Başka bir melek geldi ve kurban yerinin önünde durdu. Elinde altın bir tütsü taşı vardı. Bu meleğe çok tütsü verilmişti. Tütsüyü imanlıların dualarına katıp tahtın önündeki altın tütsü masasında Allah'a sunacaktı. 4 İmanlıların dualarıyla karışan tütsünün dumanı, meleğin elinden Allah'ın huzuruna yükseldi. 5 Melek tütsü tasını aldı, onu kurban yerinde yanan korlarla doldurdu ve yeryüzüne fırlattı. O zaman gök gürlemesinin gümbürtüleri duyuldu, şimşekler çaktı ve yer sarsıldı. 6 Sonra ellerinde yedi borazan tutan yedi melek borazanlarını çalmaya hazırlandılar. 7 Birinci melek borazanını çaldı. O zaman kanla karışık ateş ve dolu meydana geldi. Bunlar yeryüzüne atıldı ve yeryüzünün üçte biri yandı. Ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı. 8 İkinci melek borazanını çaldı. O zaman alev alev yanan büyük dağa benzeyen bir şey denize atıldı. Denizin üçte biri kan oldu. 9 Denizdeki canlıların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu. 10 Üçüncü melek borazanını çaldı. O zaman meşale gibi yanan kocaman bir yıldız gökten düştü. Irmakların üçte birinin ve su kaynaklarının üzerine indi. 11 Yıldızın adı Pelin'di. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Bu zehirli sulardan içen birçok insan öldü. 12 Dördüncü melek borazanını çaldı. O zaman güneşin, ayın ve yıldızların üçte biri zarar gördü. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü. Günün ve gecenin üçte biri ışsız kaldı. 13 Sonra bir kartal gördüm. Kartalın göğün ortasında uçup yüksek sesle şöyle dediğini işittim: "Yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline! Çünkü geri kalan üç melek borazanlarını çalmaya hazırlanıyor."

9 Beşinci melek borazanını öttürdü. O zaman gökten yeryüzüne düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz çukura açılan kuyunun anahtarı ona verildi. (Abyssos g12) 2 O da dipsiz çukurun kapağını açınca büyük bir ocağın dumanına benzer bir duman çıktı. Çukurdan çıkan duman yüzünden güneş ve hava karardı. (Abyssos g12) 3 Sonra dumandan çekirgeler çıkıp yeryüzüne yayıldılar. Onlara akrep iğnesindeki güce benzer bir güç verildi. 4 Çekirgelere şöyle emredildi: "Yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca zarar vermeyin. Sadece alınlarında Allah'ın mührü olmayan insanlara zarar verin." 5 Çekirgelerin bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. 6 O günlerde insanlar

ölmek isteyecek, ama ölemeyecekler. Ölmeye hasret kalacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak. 7 Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlar gibiydi. Onların kafalarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri de insan yüzüne benziyordu. 8 Saçları, kadın saçı gibiydi. Dişleri ise aslan dişine benziyordu. 9 Göğüslerini koruyan, demir zırha benzeyen zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. 10 Akrebe benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarıyla beş ay boyunca insanların canını yakacak güce sahiptiler. 11 Başlarındaki kral, dipsiz çukurun meleğiydi. Onun İbranice adı Avaddon, Grekçe adıyla Apolyon'dur. (Abyssos g12) 12 Birinci bela geçti. İşte, bundan sonra iki bela daha gelecek. 13 Altıncı melek borazanını çaldı. Allah'ın önünde altınla kaplanmış bir tütsü masası vardı. Masasının dört köşesinde bulunan boynuz şeklindeki çıkıntılardan bir ses işittim. 14 Ses, elinde borazan tutan altıncı meleğe şöyle dedi: "Büyük ırmağın, Fırat ırmağının yanında bağlı duran dört melek var. Onları çöz." 15 O dört melek tam o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazırlanmıştı. İnsanların üçte birini öldürsünler diye serbest bırakıldılar. 16 Atlı askerlerin sayısı iki yüz milyondur. Onların sayısını işittim. 17 Bu olağanüstü görüntüde atları ve onlara binmiş olanları gördüm. Göğüslerini koruyan zırh ateş gibi kırmızı, koyu mavi ve kükürt gibi sarıydı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu. 18 Bu üç bela yüzünden insanların üçte biri öldürüldü. Atların ağzından çıkan ateşten, dumandan, kükürtten öldüler. 19 Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Çünkü kuyrukları yılan gibidir ve kuyruklarının kafaları vardır. Bunlarla zarar verirler. 20 Bu belalarla öldürülmeyen diğer insanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlara tapmaktan tövbe etmediler. Cinlere, göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. 21 Adam öldürmek, büyücülük, seksüel günah işlemek ve hırsızlık yapmaktan tövbe etmediler.

10 Gökten inen başka bir güçlü melek gördüm. Bir buluta sarınmıştı. Başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe benziyordu, ayakları da ateşten direkler gibiydi. 2 Elinde açılmış küçük bir tomar tutuyordu. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya bastı. 3 Aslan kükremesi gibi gür bir sesle bağırdı. Melek

bağırınca, yedi gök gürlemesi de seslerini çıkardı. 4 Yedi gök gürlemesi seslerini çıkardığında tam yazmaya hazırlanıyordum ki, gökten gelen bir ses işittim. Ses şöyle dedi: “Yedi gök gürlemesinin söylediklerini yazma, mühürle!” 5 Daha önce gördüğüm, denizin ve karanın üzerinde duran melek sağ elini göğe doğru kaldırdı. 6 Göğü ve gökteki her şeyi, yeri ve yerdeki her şeyi, denizi ve denizdeki her şeyi yaratan, sonsuzlara kadar diri olan Allah’ın adıyla yemin etti. “Artık gecikme olmayacak” dedi. (aiōn g165) 7 “Yedinci melek borazanını çaldığı zaman Allah’ın sır olan planı tamamlanacak. Bu planı kendi hizmetkârları olan peygamberlere önceden müjdelemişti.” 8 Ardından, gökten duyduğum ses yine benimle konuştu. “Git” dedi. “Denizin ve karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al!” 9 Bunun üzerine meleğe gidip “Bana o küçük tomarı ver” dedim. O da bana, “Al, bunu ye!” dedi. “Midende acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.” 10 Meleğin elinden küçük tomarı alıp yedim. Ağzıma bal gibi tatlı geldi. Ama onu yuttuğumda midem acılaştı. 11 Bana şöyle dediler: “Yine birçok halk, millet, dil ve kral hakkında peygamberlik etmen lazım.”

11 Bana ölçmek için değneğe benzeyen bir ölçme çubuğu verildi ve şöyle denildi: “Haydi, Allah’ın tapınağını ve kurban yerini ölç, orada tapınanları say! 2 Ama tapınağın dış avlusunu bırak. Onu ölçme, çünkü o, diğer milletlere verilmiştir. Onlar kutsal şehri kırk iki ay boyunca ayakları altında çiğneyecekler. 3 Ben iki şahidime güç vereceğim. Onlar da çuval bezinden yapılan elbiseler giyip, bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.” 4 Bunlar iki zeytin ağacı, yeryüzünün sahibi Allah’ın önünde duran iki lambalıktır. 5 Bir kişi onlara zarar vermeye kalkarsa, ağızlarından ateş çıkacak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkes böyle öldürülmelidir. 6 İki şahit, peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapatma yetkisine sahiptir. Bir de suları kana dönüştürmeye ve istedikleri zaman yeryüzünü her türlü belaya uğratmaya yetkileri vardır. 7 Ama şahitliklerini tamamladıkları zaman, dipsiz çukurdan çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. (Abyssos g12) 8 Cesetleri büyük şehrin ana caddesine serilecek. O şehre ruhsal anlamda Sodom ve Mısır denir. Onların Efendisi de o şehirde çarmıha gerilmişti. 9 Bütün halklardan, oymaklardan, dillerden ve milletlerden insanlar üç buçuk gün

onların cesetlerine bakacaklar. Cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. 10 Yeryüzünde oturanlar onların bu haline sevinecekler. Bayram edip birbirlerine hediyeler gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde oturanlara çok acı çektiymişti. 11 Fakat aradan üç buçuk gün geçtikten sonra, Allah’tan gelen yaşam ruhu onlara girdi ve ayağa kalktılar. Onları görenler büyük korkuya düştüler. 12 İki peygamber gökten gelen gür bir sesin, “Buraya çıkın!” dediğini işitti. Bir bulut içinde göğe çıktılar. Düşmanları da onları gördüler. 13 Hemen o saatte büyük bir deprem oldu. Şehrin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi öldü. Geri kalanlar korkuya düştü ve gökte hüküm süren Allah’ı yücelttiler. 14 İkinci bela geçti. İşte, üçüncü bela tez gelecek. 15 Yedinci melek borazanını çaldı. O zaman gökte yüksek sesler duyuldu. Şöyle dediler: “Dünyanın yönetimi Rabbimiz’in ve seçtiği Mesih’in eline geçti. O sonsuzluklar boyunca krallık sürecektir.” (aiōn g165) 16 Allah’ın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanıp Allah’a tapındılar. 17 Şöyle dediler: “Ey sonsuz güç sahibi, şimdi var olan ve ezelden var olan Rab Allah, sana şükrederiz. Çünkü büyük gücünü kullanarak hüküm sürmeye başladın. 18 Milletler öfkelenildiler, ama şimdi senin öfkene uğradılar. Yargı ve ödüllendirme zamanı geldi. Ölüler yargılanacak. Senin hizmetkârların olan peygamberler, kutsal halkın, küçük olsun büyük olsun, senin adından korkanların hepsi ödüllendirilecek. Yeryüzünü mahvedenler mahvedilecek.” 19 Allah’ın gökteki tapınağı açıldı. Tapınağındaki antlaşma sandığı gözüktü. O zaman şimşekler çaktı ve gök gürlemesinin gümbürtüleri işitildi. Deprem ve korkunç bir dolu fırtınası oldu.

12 Gökte olağanüstü bir işaret, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay onun ayaklarının altındaydı. Başında on iki yıldızdan yapılmış bir taç vardı. 2 Kadın hamileydi. Doğum sancıları içinde kıvranıp feryat ediyordu. 3 Sonra gökte başka bir işaret, yedi başlı, on boynuzlu kocaman kızıl bir ejderha görüldü. Yedi başının her birinde bir taç vardı. 4 Ejderhanın kuyruğu yıldızların üçte birini gökten sürükledi ve onları yeryüzüne attı. Sonra ejderha doğum yapacak olan kadının önünde durdu. Kadın doğurur doğurmaz ejderha onun çocuğunu yutacaktı. 5 Kadın bütün milletleri demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Allah’ın yanına, O’nun

tahtına götürüldü. 6 Kadın ise ıssız bir yere kaçtı. Allah'ın onun için hazırladığı bir yer vardı. Orada bin iki yüz altmış gün boyunca beslenecekti. 7 Gökte savaş oldu. Başmelek Mikail ve onun melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha da kendi melekleriyle birlikte karşı koydu. 8 Ama üstün gelemeler ve gökteki yerlerini kaybettiler. 9 O zaman büyük ejderha, İblis ve Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran eski yılan, yeryüzüne atıldı. Onunla birlikte, onun melekleri de yeryüzüne atıldı. 10 Sonra gökte gür bir ses işittim. Şöyle diyordu: "Allahımız'ın kurtarma gücü, kudreti, krallığı ve O'nun Mesih'i'nin yetkisi artık gerçekleşti. Çünkü imanlı kardeşlerimizi suçlayan, Allahımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atılmıştır. 11 Onlar onu Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri şahitlikle yendiler. Kendi canlarını sevmekten vazgeçip ölümü bile göze aldılar. 12 Onun için, ey gökler ve göklerde oturanlar, sevinin! Ama vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis üzerinize indi. O çok öfkeli, çünkü ona kalan zamanın az olduğunu biliyor." 13 Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu dünyaya getiren kadına eziyet etmeye başladı. 14 Ama kadına büyük kartalın kanatlarına benzer iki kanat verildi. Kadın bu kanatlarla uçtu. ıssız yerde kendisi için hazırlanmış yere kaçıp ejderhadan kurtuldu. Orada üç buçuk yıl beslendi. 15 Yılan kadının peşinden gitti, onu selle süpürüp götürmek için ağzından ırmak gibi su püskürttü. 16 Ama yeryüzü kadına yardım etti. Ağzını açtı ve ejderhanın ağzından püskürttüğü ırmağı yuttu. 17 Ejderha kadına öfkelenip kadının soyundan geri kalanlarla savaşmaya gitti. Onlar Allah'ın buyruklarını yerine getiren ve İsa'ya şahitlik etmeye devam edenlerdir.

13 Ejderha gidip deniz kenarında dikilip durdu. O zaman denizden çıkan on boynuzlu, yedi başlı bir canavar gördüm. On boynuzunun üzerinde birer taç ve yedi başının üzerinde Allah'a hakaret eden birer ad vardı. 2 Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Fakat ayakları ayı ayakları, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha bu canavara kendi gücünü, tahtını ve büyük yetkisini verdi. 3 Başlarının biri sanki ölümcül bir yara almıştı. Ama ölümcül yarası iyileşti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın peşinden gitti. 4 İnsanlar canavara bu yetkiyi veren ejderhaya taptilar. Aynı zamanda canavara da taptilar. "Canavarın benzeri var mı? Onunla kim savaşılabılır?" dediler. 5 Canavara,

büyük konuşan ve Allah'a hakaret eden bir ağız verildi. Bu yetkiyi kırk iki ay süreyle kullanmasına izin verildi. 6 Canavar ağzını açtı, Allah'a, O'nun adına ve O'nun yaşadığı yere, yani gökte yaşayanlara hakaret etti. 7 Allah'ın kutsal halkıyla savaşip onları yenmesine izin verildi. Canavara, her oymak, her halk, her dil ve her millet üzerinde hüküm sürme yetkisi de verildi. 8 Yeryüzünde oturanların hepsi canavara tapacak. Onlar, boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabında dünyanın yaratılışından beri adı yazılmamış olanlardır. 9 Kulağı olan işitsin! 10 "Kim esir düşecekse esir düşecek. Kim kılıçla öldürülecekse kılıçla öldürülecek." Bu durumda Allah'ın kutsal halkı dayanmalı ve sadık kalmalı. 11 Sonra ikinci bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavar, kuzu boynuzuna benzer iki boynuzla sahipti. Ama ejderha gibi konuşuyordu. 12 İkinci canavar, birinci canavarın bütün yetkisini onun adına kullanır. Yeryüzünü ve orada oturanları ölümcül yarası iyileşmiş birinci canavara tapmaya zorlar. 13 Büyük mucizeler yapar. İnsanların gözü önünde gökten yeryüzüne ateş bile yağdırır. 14 İkinci canavar yaptığı mucizelerle yeryüzündeki insanları kandırdı. Bunu birinci canavarın önünde yaptı ve insanlara kılıçla yaralandıktan sonra sağ kalan birinci canavarın heykelini yapmalarını söyledi. 15 Birinci canavarın heykeline nefes vermesine izin verildi. Böylece canavarın heykeli konuşabilecek ve kendisine tapmayan herkesin öldürölmesini emredecekti. 16 Küçük büyük, zengin fakir, özgür köle, herkesi sağ eline ya da alına işaret almaya zorlar. 17 İşaret canavarın adı veya adını gösteren sayıdır. İşaretsiz kimse bir şey alıp satamazdı. 18 Bu, hikmet gerektiren bir şeydir. Akıl sahibi, o canavarın sayısını hesaplasın, çünkü bu sayı bir insanın sayısıdır. Canavarın sayısı 666'dır.

14 Bir de baktım, Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte yüz kırk dört bin kişi vardı. Alınlarında Kuzu'nun adı ve Babası'nın adı yazılıydı. 2 Sonra gökten bir ses işittim. Bu, gürül gürül akan suların sesi gibi, güçlü bir gök gürlemesi gibi bir sestir. Çalgıcıların saz çalmasına benziyordu. 3 Bu yüz kırk dört bin kişi tahtın önünde, dört yaratığın ve yirmi dört ihtiyarın önünde yeni bir ilahi söylüyordu. Yeryüzündeki esirlikten kurtarılan yüz kırk dört bin kişiden başka hiç kimse bu ilahiyi öğrenemedi. 4 Onlar kadınlarla zina

işlememiş, kendilerini kirliletmemiş kişilerdir, çünkü pak kişilerdir. Onlar Kuzu her nereye giderse, O'nun peşinden giderler. Onlar Allah'a ve Kuzu'ya ilk ürün olarak insanların arasından fidiyeyle kurtarıldılar. 5 Ağzlarından hiçbir yalan çıkmadı. Onlar kusursuzdur. 6 Sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara, her millete, oymağa, dile ve halka sonsuza kadar geçerli olan Müjde'yi getiriyordu. (aiōnios g166) 7 Yüksek sesle şöyle dedi: "Allah'tan korkun, O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü ve yeri, denizi ve su kaynaklarını yaratan O'dur. O'na tapın!" 8 Onun ardından ikinci bir melek gelip şöyle dedi: "Yıkıldı! Büyük Babil şehri yıkıldı! Onun azgın fahişeliği, insanları sersemleten kuvvetli şarap gibiydi. Bütün milletler o şaraptan içti." 9 Onların ardından üçüncü bir melek geldi. Yüksek sesle şöyle dedi: "Eğer bir kişi canavara ya da onun heykeline taparsa ve alnına ya da eline canavarın işaretini alırsa, 10 o kişi Allah'ın öfkesine uğrayacak. Allah, böyle insanlara öfkesinin bardağından sulandırılmamış şarabı içirecek. Onlar kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde, ateş ve kükürten dayanılmaz acı çekecekler. 11 Onlara acı çektiren ateşin dumanı sonsuzlara kadar yükselecek. Canavara ve onun heykeline tapıp adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler." (aiōn g165) 12 Bu durumda, Allah'ın kutsal halkının, yani Allah'ın buyruklarını yerine getiren ve İsa'ya sadık kalan insanların sıkıntıya dayanması lazım. 13 Gökten bir ses işittim. Şöyle dedi: "Yaz! Bundan sonra Rabbe bağlı olanlara ne mutlu!" Ruh "Evet" diyor. "Onlar artık çabalarına son verip rahata kavuşacaklar. Çünkü yaptıklarının ödülünü bundan sonra alacaklar." 14 Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üstünde insana benzeyen biri oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. 15 Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle şöyle dedi: "Orasını salla ve biç! Çünkü biçme saati geldi ve yerin ekini artık olgunlaştı." 16 Bulutun üzerinde oturan, orasını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi. 17 Sonra gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. 18 Kurban yerinden başka bir melek de çıktı. Bu melek ateşin üzerinde yetkiliydi. Keskin orağı olana yüksek sesle şöyle dedi: "Keskin orağını salla ve yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı." 19 Melek orağını yerin üzerine salladı, yerin asmasının ürününü topladı ve

üzümleri Allah'ın öfkesini temsil eden büyük üzüm çiğneme çukuruna attı. 20 Üzümler şehrin dışında olan çukurda çiğnendi. Oradan da o kadar çok kan aktı ki, atların ağızındaki gemlere kadar yükseldi ve üç yüz kilometre kadar yayıldı.

15 Gökte büyük ve hayret verici başka bir işaret gördüm. Bu işaret yedi belayı taşıyan yedi melekti. Bunlar son belalardı, çünkü Allah'ın öfkesi bu belalarla sona erecekti. 2 Sonra sanki ateşle karışık camdan yapılmış bir deniz gördüm. Canavara, onun heykeline ve adının sayısına karşı zafer kazananlar bu camdan denizin üzerinde durmuşlardı. Ellerinde Allah'ın verdiği sazlar vardı. 3 Allah'ın hizmetkârı olan Musa'nın ilahisini ve Kuzu'nun ilahisini söylüyorlardı: "Ya Rab, sonsuz güç sahibi Allah! Senin yaptıkların büyük ve hayranlık uyandırıcı. Ey milletlerin Kralı! Yaptıkların doğru ve adaletlidir. 4 Ya Rab, senden kim korkmaz? Kim senin adını yüceltmez? Çünkü yalnız sen kutsalsın. Bütün milletler gelip sana tapınacaklar. Çünkü senin yargılarının adaleti belli oldu." 5 Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Şahitlik Çadırı'nın açıldığını gördüm. 6 Tapınaktan yedi belayı taşıyan yedi melek çıktı. Tertemiz ve parlak keten elbiseler giymişlerdi. Göğüslerine altın kuşaklar sarmışlardı. 7 Dört yaratıktan biri yedi meleğe birer altın tas verdi. O taslar, sonsuzlara kadar diri olan Allah'ın öfkesiyle doluydu. (aiōn g165) 8 Tapınak Allah'ın görkeminden ve kudretinden dolayı dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye kadar kimse tapınağa giremedi.

16 Tapınaktan çıkan gür bir ses işittim. O yedi meleğe şöyle dedi: "Gidin, Allah'ın öfkesiyle dolu olan yedi tası yeryüzüne boşaltın!" 2 Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. O zaman canavarın işaretini kabul eden ve onun heykeline tapan kişilerin üzerinde canlarını yakan korkunç yaralar oluştu. 3 İkinci melek tasını denizin üzerine boşalttı. O zaman deniz ölü insan kanı gibi oldu. Denizde yaşayan bütün canlılar öldü. 4 Üçüncü melek tasını ırmakların ve su kaynaklarının üzerine boşalttı. Bunlar da kana dönüştü. 5 Sulara hükmeden meleğin şöyle dediğini işittim: "Ey şimdi var olan ve ezelden var olan, kutsal Olan sensin! Bu yargıları verirken adaletlisin. 6 Çünkü o insanlar kutsal halkının ve peygamberlerinin kanını döktüler. Sen de onlara kan içirdin. Bunu hak ettiler." 7 Bir de kurban yerinden gelen sesi işittim. Şöyle diyordu: "Evet, ya Rab, sonsuz

güç sahibi Allah, Senin verdiği yargılar doğru ve adaletlidir.” 8 Dördüncü melek tasını güneşin üzerine boşalttı. Güneşin insanları yakmasına izin verildi. 9 İnsanlar da korkunç sıcakta kavruldular. Bu belalara izin veren Allah’ın adına hakaret ettiler. Tövbe etmediler, Allah’ı yüceltmediler. 10 Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. O zaman canavarın krallığı kapkaranlık oldu. İnsanlar da çektikleri acılardan dillerini ısırıldılar. 11 Duydukları acılar ve yaraları yüzünden gökten hüküm süren Allah’a hakaret ettiler. Yaptıkları kötülüklerden tövbe etmediler. 12 Altıncı melek tasını büyük Fırat ırmağına boşalttı. Irmağın suları kurudu. Böylece gün doğusundan gelen krallara yol açıldı. 13 Sonra kurbağaya benzeyen üç şeytani ruh gördüm. Biri ejderhanın ağzından, biri canavarın ağzından, biri de sahte peygamberin ağzından çıktı. 14 Üçü de mucizeler yapan cinlerin ruhlarıdır. Bütün dünyanın krallarına gidip onları sonsuz güç sahibi Allah’ın büyük yargı günündeki savaş için toplarlar. 15 “İşte hırsız gibi aniden geleceğim. Soyunmadan yatan, tetikte duran kişiye ne mutlu! Çünkü böyleleri çıplak dolaşmayacaklar, utanç yerleri görünmeyecek.” 16 Üç şeytani ruh kralları bir yere topladılar. O yerin adı İbranicede Armagedon’dur. 17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. O zaman Tapınaktaki tahttan gür bir ses çıktı. Ses, “Tamam oldu!” dedi. 18 O zaman şimşekler çaktı ve gök gürlemesinin gümbürtüleri işitildi. Öyle bir deprem oldu ki, insan yeryüzünde oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. 19 Büyük şehir üçe bölündü. Milletlerin şehirleri de yerle bir oldu. Allah büyük Babil şehrini cezalandırmayı unutmadı. Ona kızgın öfkesinin şarabıyla dolu olan bardaktan içirdi. 20 Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar da yok oldu. 21 Gökten insanların üzerine büyük dolu taneleri yağdı. Dolu tanelerinin her biri yaklaşık kırk kilo ağırlığındaydı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Allah’a hakaret ettiler.

17 Yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. Bana şöyle dedi: “Gel! Ben sana büyük fahişenin uğrayacağı cezayı göstereyim. O fahişe, engin suların kenarında kurulmuş şehirdir. 2 Dünya kralları onunla zina ettiler. Yeryüzünde oturanlar onun fahişeliğinin şarabıyla sarhoş oldular.” 3 Melek beni Ruh’un yardımıyla ıssız bir yere götürdü. Orada kırmızı bir canavarın sırtında oturan bir kadın

gördüm. Canavar yedi başlı, on boynuzluydu. Her tarafı Allah’a hakaret eden adlarla kaplıydı. 4 Kadın mor ve al renkli elbiseler giyinmişti. Altınlarla, değerli taşlarla ve incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle ve fahişeliğinin pislikleriyle dolu altın bir bardak vardı. 5 Kadının alnında sır olan şu ad yazılıydı: “Büyük Babil, fahişelerin ve dünyadaki iğrençliklerin anası.” 6 Kadının sarhoş olduğunu gördüm. Allah’ın kutsal halkının kanıyla, İsa’ya şahitlik edenlerin kanıyla sarhoştur. Kadını görünce çok şaşıtm. 7 Ama melek bana, “Niye şaştın?” dedi. “Ben sana bu kadının ve onu sırtında taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını açıklayacağım. 8 Gördüğün canavar önce vardı, ama şimdi yok. Yakın zamanda dipsiz çukurdan çıkacak ve gidip mahvolacak. Adları dünyanın yaratılışından beri yaşam kitabında yazılmış olanlar dışında, yeryüzünde oturanların hepsi canavarı görünce hayran kalacak. Çünkü o önce vardı, şimdi yok, ama yeniden ortaya çıkacak. (Abyssos g12) 9 Bunu anlamak için hikmet sahibi olmak lazım. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir. Yedi baş aynı zamanda yedi kraldır. 10 Krallardan beşi öldü, biri şu anda duruyor, öbürü henüz gelmedi. Gelince, kısa bir süre kalması lazım. 11 Önce var olan, ama şu anda yok olan canavara gelince, bu sekizinci kraldır. O da yedi kraldan biridir ve gidip mahvolacak. 12 Gördüğün on boynuz on kraldır, ama krallıklarını henüz almadılar. Canavarla birlikte bir saat krallık etmek için izin alacaklar. 13 Onların düşünceleri birdir. Kendi güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. 14 Kuzu’yla savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü efendilerin Efendisi ve kralların Kralı O’dur. O’nun izleyicileri de, O’nun tarafından çağırılmış, seçilmiş ve O’na sadık kişilerdir.” 15 Sonra melek bana şöyle dedi: “Gördüğün sular, yani fahişenin yanında oturduğu sular, halklar ve topluluklardır, milletler ve dillerdir. 16 Gördüğün on boynuz ve canavar fahişeden nefret edecekler. Onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip cesedinin artakanını ateşte yakacaklar. 17 Çünkü Allah kendi planını yerine getirme isteğini onların yüreklerine koydu. Böylece tek bir düşünceyle davranıp krallıklarını canavara verecekler. Bu durum Allah’ın sözleri yerine gelene kadar devam edecek. 18 Gördüğün kadın dünya krallarına hükmeden büyük şehirdir.”

18 Bundan sonra gökten inen başka bir melek gördüm. Bu melek büyük yetkiye sahipti. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. **2** Melek gür bir sesle şöyle bağırdı: “Yıkıldı! Büyük Babil şehri yıkıldı!” Cinlerin yaşadığı yer oldu. Her türlü şeytani ruhun, her türlü pis ve iğrenç kuşun sığındığı yer oldu. **3** Çünkü bütün milletler onun azgın fahişelik şarabından içtiler. Dünya kralları onunla zina ettiler. Dünya tüccarları da dizginsiz yaşantısından zengin oldular.” **4** Sonra gökten başka bir ses işittim. Şöyle diyordu: “Ey halkım, Babil’den çıkın!” Yoksa onun günahlarına ortak olursunuz, başına gelecek belalara uğrarsınız. **5** Çünkü onun günahları üst üste yığılıp göğe erişti. Allah onun yaptığı kötülükleri dikkate aldı. **6** Babil nasıl başkalarına acı verdiyse, ona öyle acı verin. Yaptığının iki katını ona ödetin. Başkalarına hazırladığı bardaktaki şarabın iki katını hazırlayıp ona içirin. **7** O kendini ne kadar yücelttiyse ve ne kadar dizginsiz hayat yaşıyorsa, ona o kadar acı ve keder verin. Çünkü o, yüreğinde şöyle diyor: ‘Ben kraliçe gibi tahtta oturuyorum. Dul kadın değilim. Asla yas tutmayacağım.’ **8** Bu yüzden başına belalar, yani ölüm, yas ve açlık tek bir günde gelecek. Ateş onu yiyip bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Allah güçlüdür.” **9** Onunla zina eden, dizginsiz günah işleyen dünya kralları da onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. **10** Çektiği işkence yüzünden korkudan uzakta durup şöyle diyecekler: “Vay haline büyük şehir! Vay haline güçlü şehir Babil! Çünkü tek bir saatte yargılanıp cezayı aldın.” **11** Dünya tüccarları da onun için ağlayıp yas tutuyorlar. Çünkü mallarını satın alacak kimse kalmadı. **12** Satamadıkları mallar şunlardır: altın, gümüş, değerli taşlar ve inciler, ince keten, ipek, mor ve kırmızı kumaş, her çeşit hoş kokulu ağaç, fildişinden yapılmış her çeşit eşya, her çeşit pahalı ağaçtan, tunçtan, demirden ve mermer taşından yapılmış eşya, **13** tarçın ve baharat, tütsü, hoş kokulu yağ ve günnük, şarap, zeytinyağı, kaliteli un ve buğday, sığırlar, koyunlar, atlar, atlı arabalar ve köleler yani insanların canları. **14** Dünya tüccarları şöyle diyecekler: “Ey Babil, canının çektiği meyveler elinden gitti. Bütün lezzetli yiyeceklerin ve gösterişli malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha bulamayacaklar.” **15** Bu malları alıp satan tüccarlar Babil sayesinde zengin oldular. Şehrin çektiği işkenceden korkarak uzakta duracak, ağlayıp yas tutacaklar. **16** Şöyle diyecekler: “Vay haline, vay! İnce keten, mor ve kırmızı elbiseler

giyen, altınlarla, değerli taşlarla ve incilerle süslenen büyük şehir! **17** Bunca zenginlik nasıl da bir saat içinde yok oldu!” Gemi kaptanları, yolcular, gemiciler, denizde çalışanların hepsi uzakta durdular. **18** Babil’i yakan ateşin dumanını görünce, “Bu büyük şehir gibisi var mı?” diye haykırdılar. **19** Başlarına toz attılar, ağlayıp yas tuttular. Yüksek sesle şöyle dediler: “Vay haline büyük şehir, vay! Denizde gemi sahibi olan herkes, şehrin varlığından zengin oldu. Şehir bir saat içinde yerle bir edildi!” **20** Ey gökyüzü, sevin! Ey Allah’ın kutsal halkı, elçiler ve peygamberler, Babil şehrinin başına gelenlere sevinin! Çünkü Allah onu cezalandırıp öcünüzü aldı. **21** Sonra güçlü bir melek değirmen taşı büyüklüğünde bir kayayı kaldırıp denize attı. Ardından şöyle dedi: “O büyük şehir Babil de böyle kuvvetle aşağı atılacak ve bir daha görülmeyecek. **22** Saz çalanların, usta müzikçilerin, kaval ve borazan çalanların sesi artık sende duyulmayacak. Artık hiçbir el sanatının ustası sende bulunmayacak. Bir daha değirmen sesi sende duyulmayacak. **23** Artık lamba ışığı sende parlamayacak. Bir daha gelin damat sesi de sende duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi. Yaptığın büyüklerle bütün milletler yoldan sapmıştı. **24** Peygamberlerin, Allah’ın kutsal halkının ve yeryüzünde öldürülen herkesin kanından sen suçlu bulundun.”

19 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesine benzer gür bir ses işittim. Şöyle diyorlardı: “Haleluya! Kurtarış, yücelik ve güç Allahımızdır. **2** Çünkü O’nun yargıları doğru ve adaletlidir. Allah dünyayı fahişeliğiyle bozan büyük fahişeyi yargılayıp cezalandırdı. Böylece hizmetkârlarının kanının intikamını aldı.” **3** Sonra yine şöyle dediler: “Haleluya! Fahişenin yanan cesedinin dumanı sonsuzlara kadar tütecek.” (aîon g165) **4** Yirmi dört ihtiyar ve dört yaratık yere kapanıp tahtta oturan Allah’a tapındılar. “Amin! Haleluya!” dediler. **5** Sonra tahttan gelen bir ses şöyle dedi: “Ey Allahımız’ın bütün hizmetkârları! Küçük büyük, O’ndan korkan hepiniz, O’nu övün!” **6** Sonra büyük bir kalabalığın gürültüsünü andıran bir ses işittim. Gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesi gibiydi. Şöyle diyordu: “Haleluya! Çünkü sonsuz güç sahibi Rab Allahımız hüküm sürüyor! **7** Sevinelim, coşalım, O’nu yüceltelim! Çünkü Kuzu’nun düğünü başladı ve O’nun gelini kendini hazırladı. **8** Ona temiz ve parlak ince keten

elbiseler giydirildi.” İnce keten elbiseler Allah’ın kutsal halkının yaptığı iyiliklerdir. **9** Sonra melek bana şöyle dedi: “Şunu yaz: Ne mutlu Kuzu’nun düğün sofrasına davet edilenlere!” Ardından da bana şöyle dedi: “Bunlar doğru sözler, Allah’ın sözleridir.” **10** Meleğe tapınmak için ayaklarına kapandım. Melek ise, “Sakin yapma!” dedi. “Ben de aynı senin gibi ve İsa hakkında şahitlik etmeye devam eden imanlı kardeşlerin gibi Allah’ın bir hizmetkârıyım. Sen Allah’a tap! Çünkü İsa hakkında şahitlik etmek, peygamberlik ruhunun özüdür.” **11** Sonra göğün açıldığını gördüm. Orada beyaz bir at vardı. Ata binmiş Olan’ın adı Sadık ve Gerçek’tir. Adaletle yargılar ve savaşır. **12** O’nun gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok taç vardır. Üzerinde, kendisinden başka hiç kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. **13** Kana batırılmış bir kaftan giymişti. O’nun adı, Allah’ın Sözü’dür. **14** Gökteki ordular beyaz atlara binmiş O’nun peşinden gidiyorlardı. Beyaz ve temiz ince keten elbiseler giymişlerdi. **15** O’nun ağzından keskin bir kılıç çıkıyordu. Bununla milletleri vuracak. “Onları demir çomakla güdecek.” Şarap yapmak için üzüm çiğneme çukurunda üzüm çiğner gibi, milletleri sonsuz güç sahibi olan Allah’ın kızgın öfkesiyle çiğneyecek. **16** Kaftanında ve kalçasında şu ad yazılıdır: “Kralların Kralı ve efendilerin Efendisi.” **17** Sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle şöyle çağırdı: “Gelin, Allah’ın büyük ziyafetine toplanın! **18** Kralların etini, komutanların, savaşçıların, atların ve onlara binenlerin etini, özgür köle, küçük büyük, bütün insanların etini yiyin!” **19** Sonra canavarı gördüm. Dünya krallarını ve onların ordularını da gördüm. Ata binmiş Olan’la ve O’nun ordusuyla savaşmak için toplanmışlardı. **20** Ama canavar yakalandı. Onunla birlikte sahte peygamber de yakalandı. Sahte peygamber, canavarın gözü önünde mucizeler yapmıştı. Canavarın işaretini alan, onun heykeline tapan insanları bu mucizelerle saptırmıştı. İkisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Geri kalanlar da ata binmiş Olan’ın ağzından çıkan kılıçla öldürüldüler. Bütün kuşlar onların cesetleriyle doydu.

20 Sonra gökten inen bir melek gördüm. Dipsiz çukurun anahtarı ondaydı ve elinde kocaman bir zincir vardı. (Abyssos g12) **2** Melek ejderhayı, yani Şeytan ve İblis denen eski yılanı yakaladı. Onu bin yıl süreyle zincire vurdu. **3** Ardından onu dipsiz

çukura attı. Orasını kilitleyip girişi mühürledi. Öyle ki, bin yıl tamamlanıncaya kadar Şeytan milletleri tekrar saptırmazın. Ondan sonra da kısa bir vakit için serbest bırakılmalı. (Abyssos g12) **4** Sonra tahtlar gördüm. Bu tahtlarda oturanlara yargı yürütme yetkisi verilmişti. İsa hakkında şahitlik edip Allah’ın sözünü yadıkları için başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Onlar canavara ve onun heykeline tapmamış, işaretini alınlarına ya da ellerine almamışlardı. Hayata dönüp Mesih’le birlikte bin yıl krallık sürdürdüler. **5** Birinci diriliş budur. Öbür ölümler bin yıl tamamlanıncaya kadar dirilmediler. **6** Birinci dirilişte payı olan herkes berekete kavuşmuş ve Allah’a adanmıştır. Bu insanların üzerinde ikinci ölümün yetkisi olmaz. Onlar Allah’ın ve Mesih’in rahipleri olacak ve Mesih’le birlikte bin yıl krallık sürecekler. **7** Bin yıl tamamlanınca Şeytan hapsedildiği yerden serbest bırakılacak. **8** Dünyanın dört köşesindeki milletleri, yani Gog ve Magog’u saptırıp savaşa toplamak için yola çıkacak. Toplananların sayısı denizdeki kum taneleri kadar çoktur. **9** Bunlar ülkenin düzlüğüne yayıldılar. Allah’ın kutsal halkının yaşadığı ve Allah’ın sevdiği şehri kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı ve onları yakıp yok etti. **10** Sonra onları saptıran İblis ateş ve kükürt gölüne atıldı. Canavar ve sahte peygamber de oradaydı. Sonsuza dek gece gündüz işkence çecekler. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Sonra büyük beyaz bir taht gördüm. Tahtta Oturan’ı da gördüm. Yer ve gök O’nun önünden kaçtılar, yok olup gittiler. **12** Ardından ölümleri gördüm. Küçük, büyük, hepsi tahtın önünde bekliyorlardı. Bunun üzerine kitaplar açıldı. Sonra yaşam kitabı denen başka bir kitap açıldı. Ölümler de o kitaplarda yazılanlara bakılarak kendi yaptıklarına göre yargılandılar. **13** Deniz kendisinde bulunan ölümleri teslim etti. Ölüm ve ölümler dünyası da kendilerinde bulunan ölümleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. (Hadēs g86) **14** Sonra ölüm ve ölümler dünyası ateş gölüne atıldı. İşte, ikinci ölüm budur, bu ateş gölüdür. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Adı yaşam kitabında yazılı bulunmayan herkes ateş gölüne atıldı. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Sonra yeni bir gök ve yeni bir yer gördüm. Çünkü önceki gök ve önceki yer ortadan kalkmıştı. Artık deniz de yoktu. **2** Kutsal şehrin, yeni Yeruşalim’in gökten Allah’ın huzurundan indiğini gördüm. Kocası için süslenmiş bir gelin gibiydi. **3** Tahttan çıkan gür bir

ses işittim. Ses şöyle dedi: “Bakın! Allah’ın yaşadığı yer insanların arasındadır. O, onlarla birlikte yaşayacak. Onlar O’nun halkı olacaklar. Allah’ın kendisi de onların arasında olacak. 4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne feryat, ne de acı olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” 5 Tahtta Oturan da şöyle dedi: “Bakın! Ben her şeyi yeni yapıyorum.” Sonra, “Yaz!” dedi. “Çünkü bu sözler güvenilir ve doğrudur.” 6 Ayrıca bana şöyle dedi: “Her şey tamam! Alfa ve Omega benim. Her şeyi başlatan ve tamamlayan benim. Susayan herkese yaşam suyunun pınarından bedava su vereceğim. 7 Kim zafer kazanırsa, bu şeyleri miras alacak. Ben ona Allah olacağım, o da bana oğul olacak. 8 Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, zina eden, büyücülükle uğraşan, puta tapan insanların ve bütün yalancılardan yeri, kükkürtle yanan ateş gölü olacak. İkinci ölüm budur.” (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. “Gel!” dedi. “Sana Kuzu’nun karısı olacak gelini göstereceğim.” 10 Melek beni Allah’ın Ruhu’nun yardımıyla kocaman, yüksek bir dağa götürdü. Orada bana kutsal Yeruşalim şehrini gösterdi. Şehir gökten, Allah’ın huzurundan iniyordu. 11 Allah’ın görkemiyle ışıldıyordu. Şehrin ısıltısı çok değerli bir taşın, kristal gibi parıldaayan yeşim taşının ısıltısına benziyordu. 12 Şehrin kalın ve yüksek bir duvarı ve on iki tane kapısı vardı. Kapılarda on iki melek duruyordu. Kapıların üzerine İsrailoğullarının on iki oymağının adları yazılıydı. 13 Doğuda, kuzeyde, güneyde ve batıda üçer kapı vardı. 14 Şehrin duvarında on iki temel taşı vardı. Bunların üstünde Kuzu’nun on iki elçisinin adları yazılıydı. 15 Benimle konuşan meleğin elinde altın bir ölçme çubuğu vardı. Melek şehri, kapılarını ve duvarını ölçmeye hazırlanıyordu. 16 Şehir kare şeklindeydi, onun uzunluğu ve genişliği aynıydı. Melek şehri çubukla ölçtü. Her yanı on iki bin ok atıyordu. Şehrin uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine eşitti. 17 Melek duvarı da ölçtü. Kullandığı ölçü, insan ölçüsüne göre yüz kırk dört arşındı. 18 Duvar yeşim denen değerli taştan yapılmıştı. Şehir ise cam kadar duru, saf altındandı. 19 Şehir duvarının temelleri çeşitli değerli taşlarla süslenmişti: birinci temel taşı yeşim, ikincisi safir, üçüncüsü alaca akik, dördüncüsü zümrüt, 20 beşincisi kantaşı, altıncısı kırmızı akik, yedincisi zebercet, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi mavi

yakut, on ikincisi ametistti. 21 On iki kapı on iki inciye. Her kapı birer inciden yapılmıştı. Şehrin ana caddesi cam gibi berrak, saf altındandı. 22 Şehirde tapınak görmedim. Çünkü sonsuz güç sahibi Rab Allah, ve Kuzu şehrin tapınağıdır. 23 Aydınlanmak için şehrin güneşe veya aya ihtiyacı yoktur. Çünkü Allah’ın görkemi onu aydınlatır. Kuzu da onun lambasıdır. 24 Milletler şehrin ışığında yürüyecekler. Dünyanın kralları da servetlerini oraya getirecekler. 25 Şehrin kapıları gündüz hiç kapanmayacak. Orada gece zaten olmayacak. 26 Milletler görkemli ve değerli mallarını oraya getirecekler. 27 Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç davranışlarda bulunan ve yalan söyleyen hiç kimse asla girmeyecek, yalnız adları Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22 Sonra melek bana yaşam suyundan bir ırmak gösterdi. Irmak kristal gibi parlaktı. Allah’ın ve Kuzu’nun tahtından çıkıyordu. 2 Şehrin anayolunun ortasından akıyordu. Irmağın her iki tarafında yaşam ağacı duruyordu. Ağaç yılda on iki defa meyve veriyor, her ay meyve ürettiyordu. Ağacın yaprakları ise milletlerin şifası içindi. 3 Orada artık Allah’ın lanetlediği hiçbir şey bulunmayacak. Allah’ın ve Kuzu’nun tahtı şehrin içinde olacak. Allah’ın hizmetkârları da O’na ibadet edecekler. 4 O’nun yüzünü görecekler ve O’nun adı alınlarında olacak. 5 Artık gece olmayacak. Lamba ışığına ya da güneş ışığına ihtiyaçları kalmayacak. Çünkü Rab Allah onlara ışık verecek ve onlar sonsuza dek hüküm sürecekler. (aiōn g165) 6 Melek bana şöyle dedi: “Bu sözler güvenilir ve doğrudur. Peygamberlerin ruhları Rab Allah’a aittir. O yakın zamanda olması gereken olayları hizmetkârlarına göstermek için meleğini gönderdi.” 7 “Bakın” diyor İsa. “Ben tez geliyorum. Ne mutlu bu kitabın peygamberlik sözlerini yerine getiren kişiye!” 8 Bunları işiten ve gören ben Yuhanna’yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. 9 Ama o bana “Sakın yapma!” dedi. “Ben senin, peygamber kardeşlerinin ve bu kitabın sözlerine uyanların hizmet arkadaşım. Sen Allah’a tap!” 10 Sonra melek bana şöyle dedi: “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme. Çünkü beklenen vakit yakın. 11 Kötülük eden yine kötülük etsin. Günahla kirlenen kirlenmeye devam etsin. Doğru kişi yine doğru olanı yapsın. Kendini Allah’a adanmış olan adamaya devam etsin.” 12 “İşte tez geliyorum”

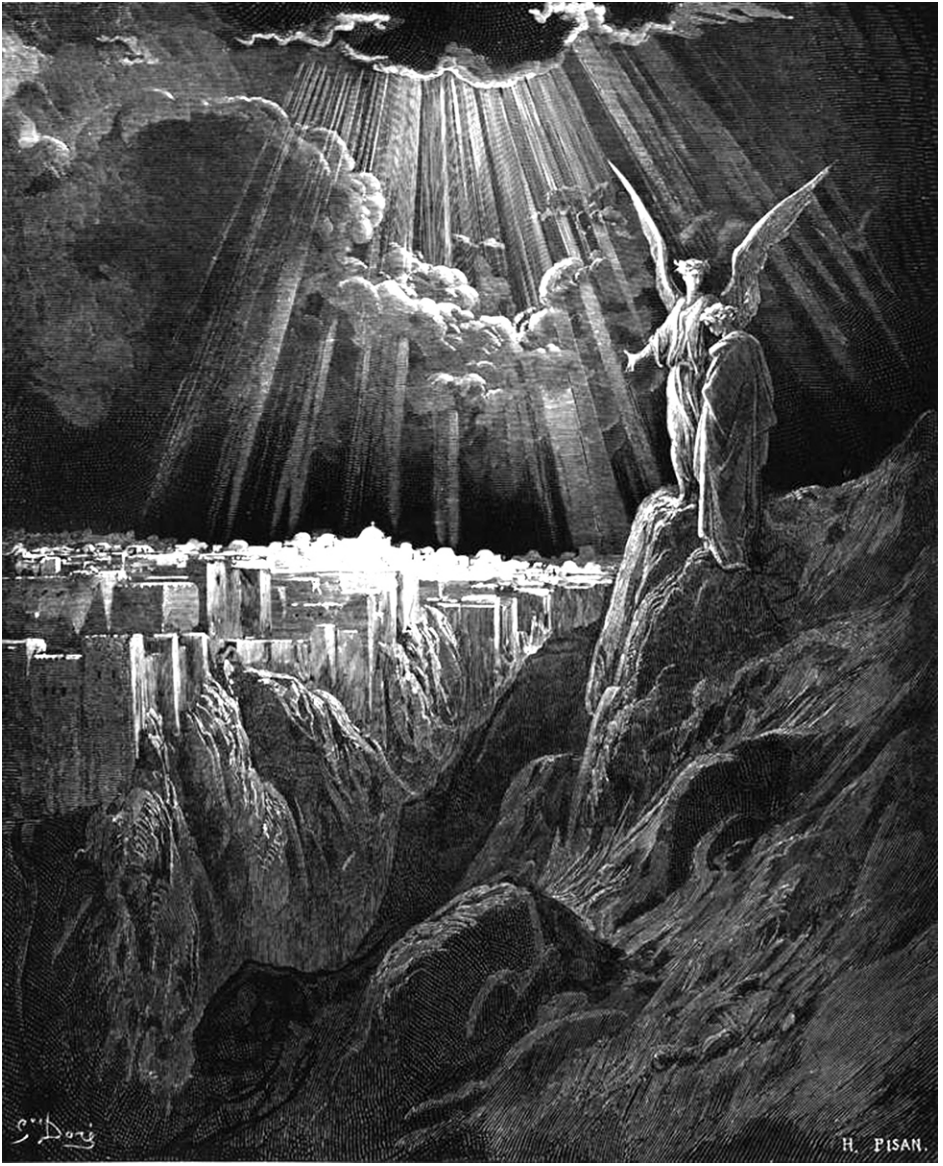
diyor İsa. “Vereceğim karşılık da yanımdadır. Herkesin yaptığığın karşılığını vereceğim. **13** Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, her şeyi başlatan ve tamamlayan benim. **14** Kaftanlarını yıkayanlara ne mutlu! Onlar yaşam ağacından yemeye hak kazanacak, kapılardan geçip şehre girecekler. **15** Köpekler, büyücüler, zina edenler, katiller, puta tapanlar, yalan söylemeyi sevip hile yapanlar şehrin dışında kalacaklar. **16** Ben, İsa, bu olaylar hakkında topluluklarıma şahitlik etmesi için size meleşimi gönderdim. Davud’un kökü ve onun soyundan gelen benim. Parlak sabah yıldızı benim.”

17 Ruh ve gelin, “Gel” diyorlar, işiten de “Gel” desin. Susayan gelsin. İsteyen, yaşam suyundan bedava alsın.

18 Bu kitabın peygamberlik sözlerini işiten herkesi ben Yuhanna uyarıyorum: Eğer bir kişi bu sözlere bir şey katarsa, Allah da ona bu kitapta yazılı belaları katacak.

19 Eğer bir kişi bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Allah da o kişinin payını bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal şehirden çıkaracak.

20 Bunlara şahitlik eden, “Evet, tez geliyorum” diyor. Amin. Gel ya Rab İsa! **21** Rab İsa’nın lütfü hepinizin üzerinde olsun!

Kutsal şehrin, yeni Yerusâlim'in gökten Allah'ın huzurundan indiğini gördüm. Kocası için süslenmiş bir gelin gibiydi. Tahttan çıkan gür bir ses işittim. Ses şöyle dedi: "Bakin! Allah'ın yaşadığı yer insanların arasındadır. O, onlarla birlikte yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar. Allah'ın kendisi de onların arasında olacak."

Vahiy 21:2-3

Reader's Guide

Türkçe at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Türkçe at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Turkish---Open-Basic-Turkish/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romalılar 10:7
Vahiy 9:1
Vahiy 9:2
Vahiy 9:11
Vahiy 11:7
Vahiy 17:8
Vahiy 20:1
Vahiy 20:3

äidios

Romalılar 1:20
Yahuda 1:6

aiōn

Matta 12:32
Matta 13:22
Matta 13:39
Matta 13:40
Matta 13:49
Matta 21:19
Matta 24:3
Matta 28:20
Markos 3:29
Markos 4:19
Markos 10:30
Markos 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Yuhanna 4:14
Yuhanna 6:51
Yuhanna 6:58
Yuhanna 8:35
Yuhanna 8:51
Yuhanna 8:52
Yuhanna 9:32
Yuhanna 10:28
Yuhanna 11:26
Yuhanna 12:34
Yuhanna 13:8
Yuhanna 14:16

Elçilerin İşleri 3:21
Elçilerin İşleri 15:18
Romalılar 1:25
Romalılar 9:5
Romalılar 11:36
Romalılar 12:2
Romalılar 16:27
1 Korintliler 1:20
1 Korintliler 2:6
1 Korintliler 2:7
1 Korintliler 2:8
1 Korintliler 3:18
1 Korintliler 8:13
1 Korintliler 10:11
2 Korintliler 4:4
2 Korintliler 9:9
2 Korintliler 11:31
Galatyalılar 1:4
Galatyalılar 1:5
Efesliler 1:21
Efesliler 2:2
Efesliler 2:7
Efesliler 3:9
Efesliler 3:11
Efesliler 3:21
Efesliler 6:12
Filipililer 4:20
Koloseliler 1:26
1 Timoteos 1:17
1 Timoteos 6:17
2 Timoteos 4:10
2 Timoteos 4:18
Titus 2:12
İbraniler 1:2
İbraniler 1:8
İbraniler 5:6
İbraniler 6:5
İbraniler 6:20
İbraniler 7:17
İbraniler 7:21
İbraniler 7:24
İbraniler 7:28
İbraniler 9:26
İbraniler 11:3
İbraniler 13:8
İbraniler 13:21
1 Petrus 1:23

1 Petrus 1:25
1 Petrus 4:11
1 Petrus 5:11
2 Petrus 3:18
1 Yuhanna 2:17
2 Yuhanna 1:2
Yahuda 1:13
Yahuda 1:25
Vahiy 1:6
Vahiy 1:18
Vahiy 4:9
Vahiy 4:10
Vahiy 5:13
Vahiy 7:12
Vahiy 10:6
Vahiy 11:15
Vahiy 14:11
Vahiy 15:7
Vahiy 19:3
Vahiy 20:10
Vahiy 22:5

aiōnios

Matta 18:8
Matta 19:16
Matta 19:29
Matta 25:41
Matta 25:46
Markos 3:29
Markos 10:17
Markos 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Yuhanna 3:15
Yuhanna 3:16
Yuhanna 3:36
Yuhanna 4:14
Yuhanna 4:36
Yuhanna 5:24
Yuhanna 5:39
Yuhanna 6:27
Yuhanna 6:40
Yuhanna 6:47
Yuhanna 6:54
Yuhanna 6:68

Yuhanna 10:28
Yuhanna 12:25
Yuhanna 12:50
Yuhanna 17:2
Yuhanna 17:3
Elçilerin İşleri 13:46
Elçilerin İşleri 13:48
Romalılar 2:7
Romalılar 5:21
Romalılar 6:22
Romalılar 6:23
Romalılar 16:25
Romalılar 16:26
2 Korintliler 4:17
2 Korintliler 4:18
2 Korintliler 5:1
Galatyalılar 6:8
2 Selanikliler 1:9
2 Selanikliler 2:16
1 Timoteos 1:16
1 Timoteos 6:12
1 Timoteos 6:16
2 Timoteos 1:9
2 Timoteos 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
İbraniler 5:9
İbraniler 6:2
İbraniler 9:12
İbraniler 9:14
İbraniler 9:15
İbraniler 13:20
1 Petrus 5:10
2 Petrus 1:11
1 Yuhanna 1:2
1 Yuhanna 2:25
1 Yuhanna 3:15
1 Yuhanna 5:11
1 Yuhanna 5:13
1 Yuhanna 5:20
Yahuda 1:7
Yahuda 1:21
Vahiy 14:6

eleēsē

Romalılar 11:32

Geenna

Matta 5:22
Matta 5:29
Matta 5:30
Matta 10:28
Matta 18:9
Matta 23:15
Matta 23:33
Markos 9:43

Markos 9:45
Markos 9:47
Luka 12:5
Yakup 3:6

Hadēs

Matta 11:23
Matta 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Elçilerin İşleri 2:27
Elçilerin İşleri 2:31
1 Korintliler 15:55
Vahiy 1:18
Vahiy 6:8
Vahiy 20:13
Vahiy 20:14

Limnē Pyr

Vahiy 19:20
Vahiy 20:10
Vahiy 20:14
Vahiy 20:15
Vahiy 21:8

Sheol

Yaratılış 37:35
Yaratılış 42:38
Yaratılış 44:29
Yaratılış 44:31
Çölde Sayım 16:30
Çölde Sayım 16:33
Yasa'Nin Tekrari 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Krallar 2:6
1 Krallar 2:9
Eyüp 7:9
Eyüp 11:8
Eyüp 14:13
Eyüp 17:13
Eyüp 17:16
Eyüp 21:13
Eyüp 24:19
Eyüp 26:6

Mezmurlar 6:5
Mezmurlar 9:17
Mezmurlar 16:10
Mezmurlar 18:5
Mezmurlar 30:3
Mezmurlar 31:17
Mezmurlar 49:14
Mezmurlar 49:15
Mezmurlar 55:15
Mezmurlar 86:13
Mezmurlar 88:3
Mezmurlar 89:48

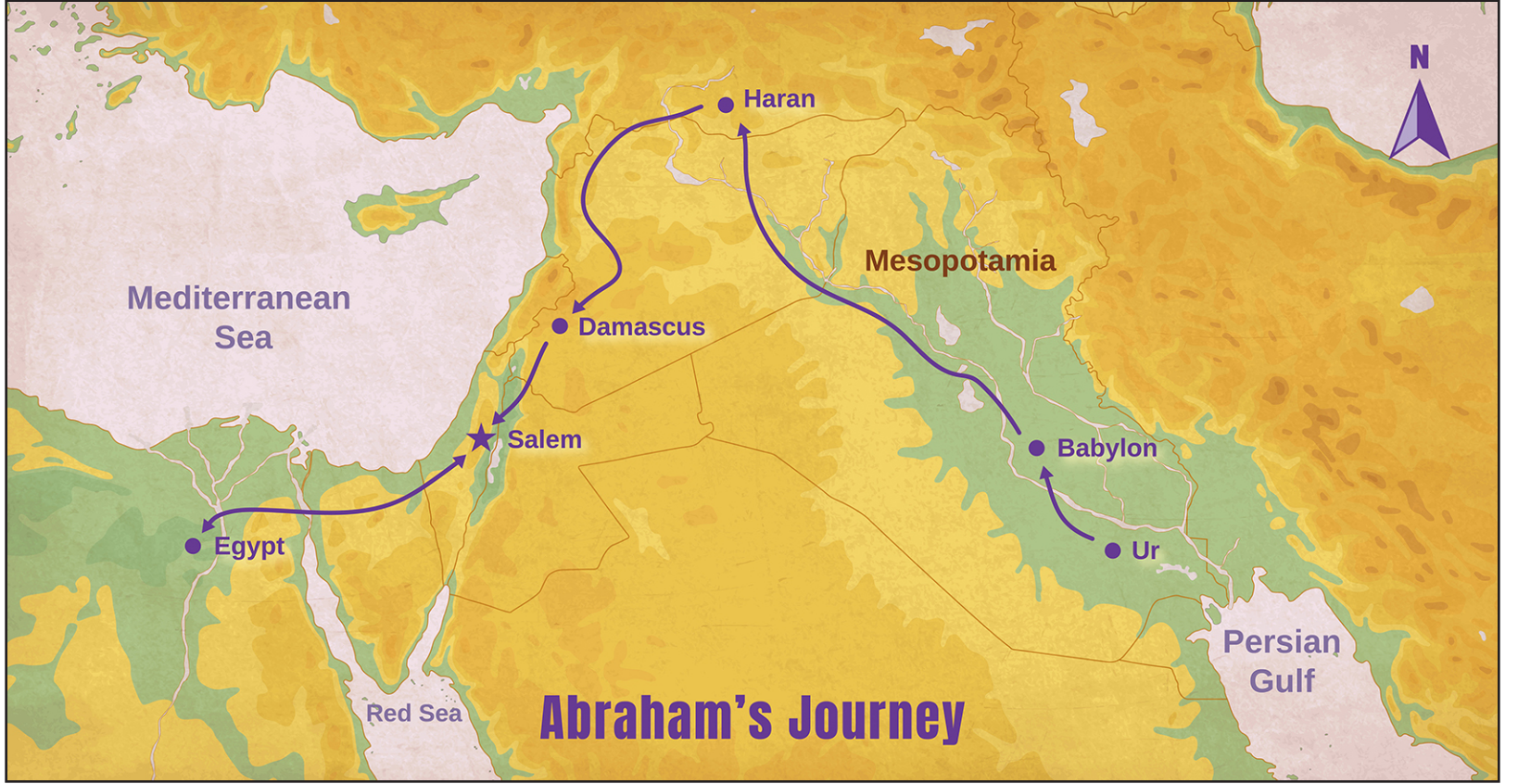
Mezmurlar 116:3
Mezmurlar 139:8
Mezmurlar 141:7
Süleyman'ın Özdeyişleri 1:12
Süleyman'ın Özdeyişleri 5:5
Süleyman'ın Özdeyişleri 7:27
Süleyman'ın Özdeyişleri 9:18
Süleyman'ın Özdeyişleri 15:11
Süleyman'ın Özdeyişleri 15:24
Süleyman'ın Özdeyişleri 23:14
Süleyman'ın Özdeyişleri 27:20
Süleyman'ın Özdeyişleri 30:16
Vaiz 9:10
Ezgiler Ezgisi 8:6
Yeşaya 5:14
Yeşaya 7:11
Yeşaya 14:9
Yeşaya 14:11
Yeşaya 14:15
Yeşaya 28:15
Yeşaya 28:18
Yeşaya 38:10
Yeşaya 38:18
Yeşaya 57:9
Hezekiel 31:15
Hezekiel 31:16
Hezekiel 31:17
Hezekiel 32:21
Hezekiel 32:27
Hoşea 13:14
Amos 9:2
Yunus 2:2
Habakkuk 2:5

Tartaroō

2 Petrus 2:4

Questioned

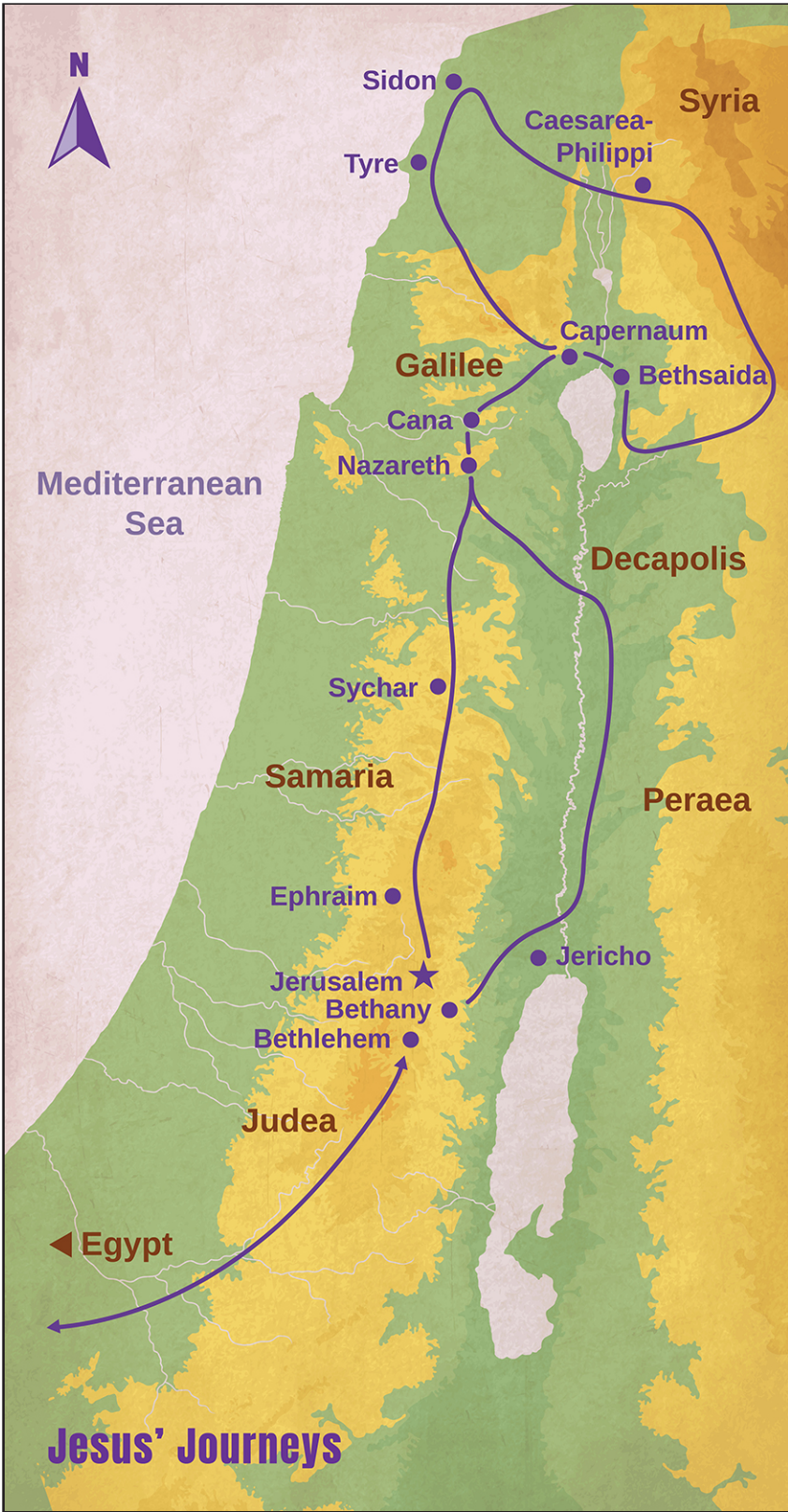
None yet noted

İman sayesinde İbrahim Allah'ın çağrısına uydu. Miras alacağı yere gitmek için yola çıktı. Ama yola çıkarken nereye gideceğini bilmiyordu. - İbraniler 11:8

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

Çünkü, İnsan Oğlu O'na hizmet edilsin diye gelmedi. Hayır, O hizmet etmeye ve kendi canını feda ederek birçok kişiyi günaha esirlikten kurtarmaya geldi. - Markos 10:45

Ben Pavlus, Mesih İsa'nın kulum. Allah beni elçisi olmaya çağırdı ve Müjdesi'ni yaymak için seçti. - Romalılar 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyrd in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen			Glory		
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16			God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City	All Restored Acts 3:21	
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14			Paradise, Luke 23:43
		Holy Spirit <td colspan="2">Everywhere, Psalm 139:7</td> <td colspan="2">Indwelling Believers, John 14:17</td>			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation	No Fall No Death Gen 1:31	Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5			No Hades No Dead Rev 20:3		
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels	No people	No Unholy Angels	Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14			Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes?	
		Imprisoned Angels			Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6					
		Fugitive Angels	Gen 1:1	No Fall	Rebelling Against Christ		Thalaasa, Rev 20:13			
		First Beast Demon			Accusing Mankind		Lake of Fire Revelation 19:20			
		False Prophet Demon			1 Peter 5:8 and Revelation 12:10		Abyss Revelation 20:2			
		Satan								Mat 25:41 Rev 20:10

Destiny

Türkçe at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Bunun için gidin, bütün milletleri öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruhadıylaftiz edin. - Matta 28:19